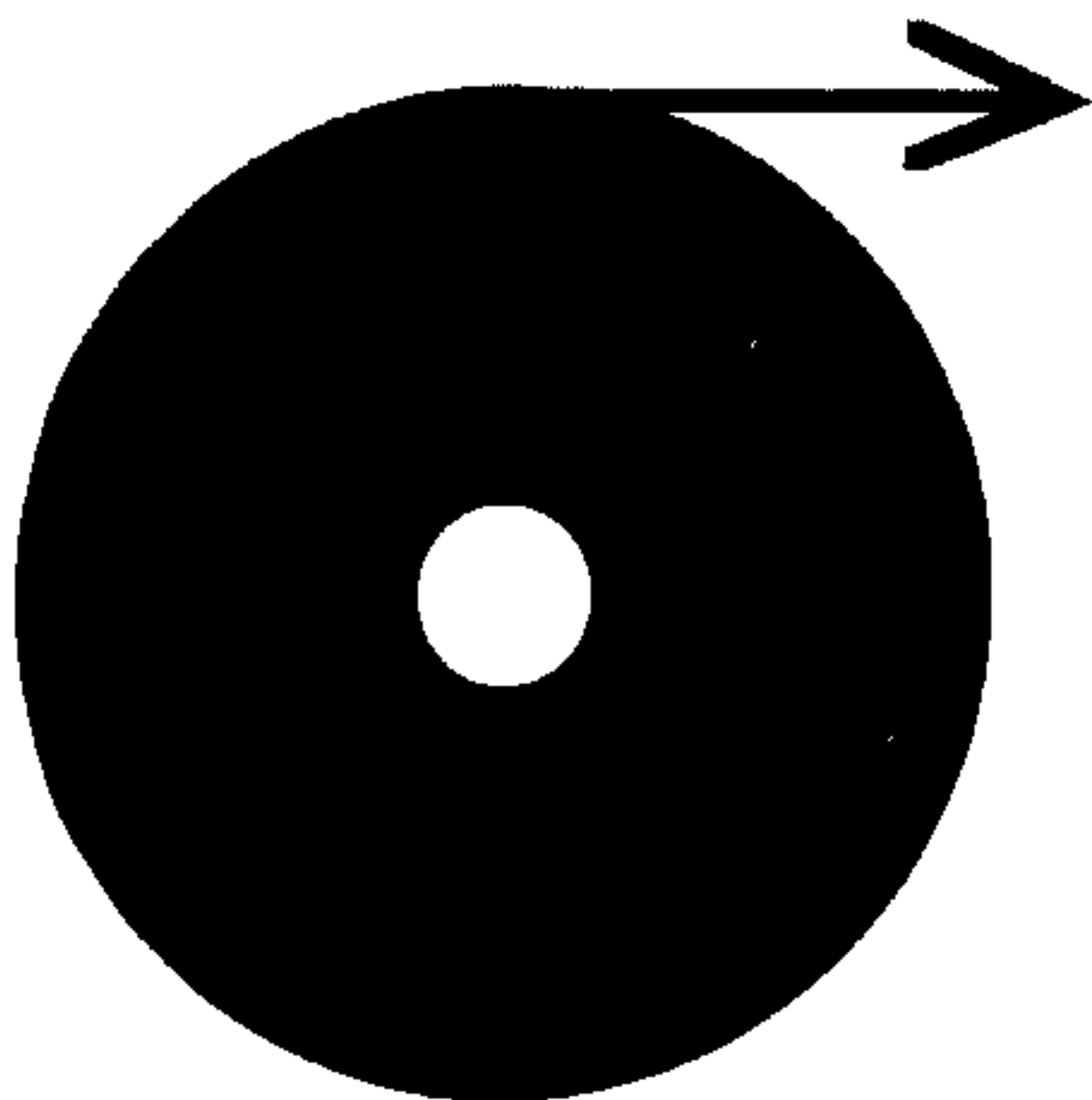
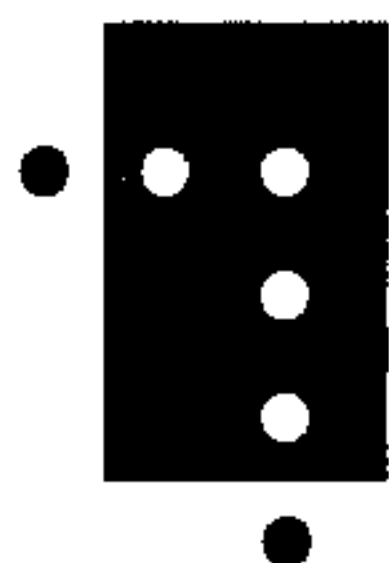

RED: 10 X

Nasjonalbibliotek

Nasjonalbiblioteket

National Library of Norway

Rana Division

N-8607 Mo i Rana

Telephone: +47 75 12 11 11 Telefax: +47 75 12 12

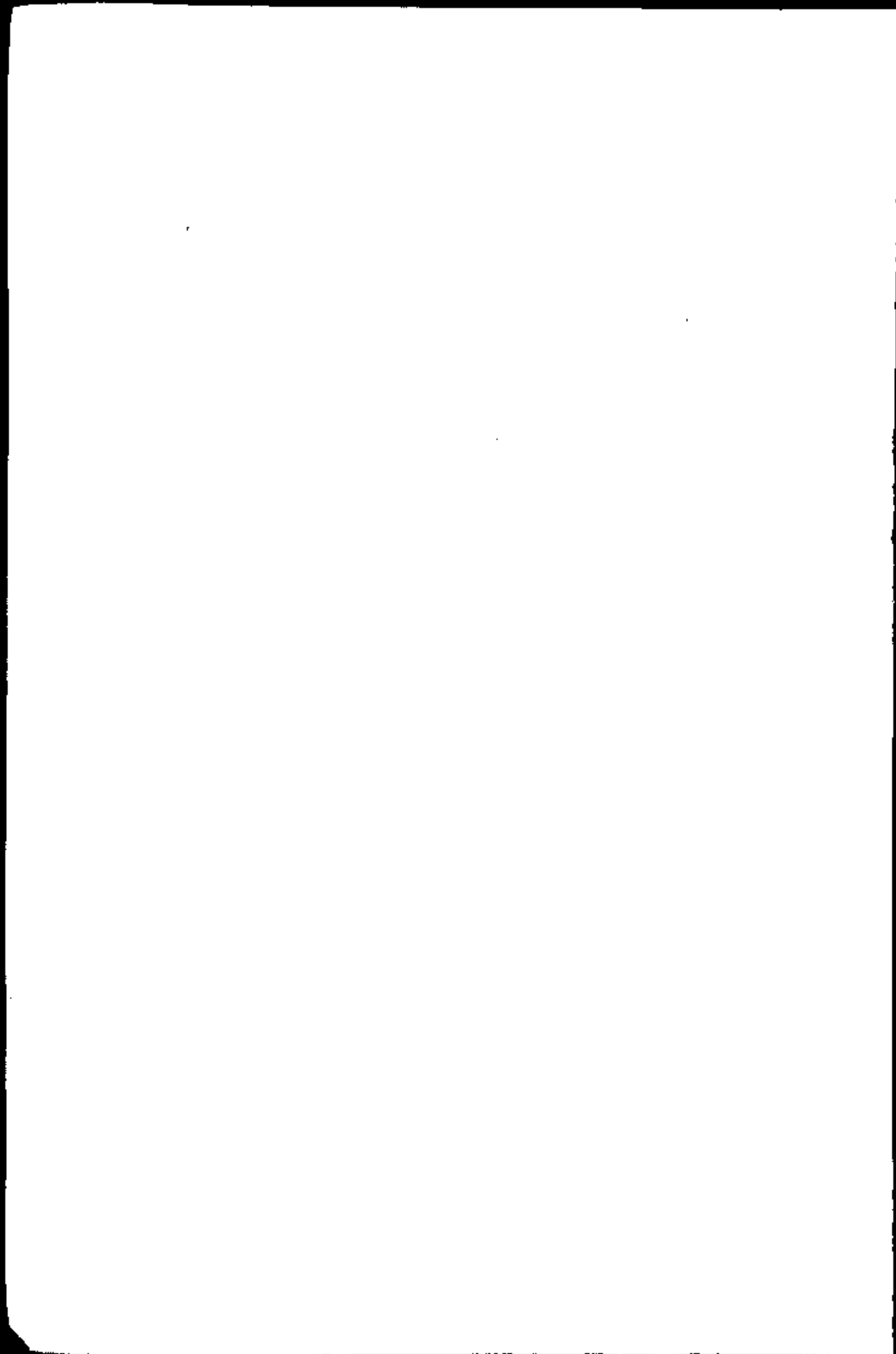
LØGTINGS- TIDINDI

1962

Lögtingstíðindi

1962

TÓRSHAVN 1963
DAGPRENT

INNIHALD

ÓLAVSÖKUTINGIÐ 1962

	bls.
Tingsetingin	1
Tingmennirnir	1
Frágreiðing frá lögmanni	3
Tingnevndir	25

LANDSFYRISÆTI

Frágreiðing frá lögmanni	26

FÍGGJARMÁL

Fíggjarlögtingslóg 1963/64	26

VIETRARTINGIÐ 1962/63

Tingsælingin	27
Tingmennirnir	27
Tingnevndir	29

ALMENN MÁL

44 tíma arbeiðsvika v. m.	63

LANDSFYRISÆTI

Val av lögmanni og landsstýrismonnum	29
Landsstýrismál	43
Fyrirspurningar frá P. M. Dani til lögmann	103
Samsýning landsstýrismanna	204

LÖGTINGIÐ

Tingmannatalið eflir lögtingsvalið 8. november 1962	161
Samsýning tingmanna	205

FIGGJARMÁL

Landskassans rokenskapur v. m. skjál 1	
Figgjarlögtingslóg 1963/64	31
Söla av fustari ogu	43
Avtöka av útflutningsgjöldum	68
Avtöka av vrakaragjalddi av sild	70
Avtöka av vrakaragjalddi av fiski	72
Búskaparráð	80
Toll-lógin	87
Brøytting í lóg um innflutningsgjöld	99
Partapeningur í Føroya mek. grófidnað	181
Brøytting í lóg um innflutningsgjöld	217
Partapeningur A/S Færøernes ophalingsbeting	219

KIRKJUMÁL

Figgjarællan Tyri kirkjugrunnin	89

KOMUNAL MÁL

Uppískoti til lógirnar um línglýsing og matrikulering	58

HEILSUMÁL

Tvungin tuberkuluransókn	44
Statssjúkrahúsið	45

LANDBÜNAÐMÁL

Brøytting í lóg um útskiifting	67
Kálvaliðarmörkin	143
Oyðing av kópi	147
Brøytting í lóg um fuglaveiðu v. m.	148

LÁN OG LANSÁBYRGDIR

Veðhald av útgerðarlánum til útróður í Grønlandi	71
Ábyrgd av láni til Tórshavnar kommunu	76
Veðhald av láni til Fuglafjarðar kommunu til skúlabýgging	91
Ábyrgd av láni til Eiðis kommunu til skúlabýgging	97
Endurreising av portugalsírolarum	133
Veðhald av lánum til síldamjøl á goymslu	203
Ábyrgd av láni til Klakksvikar kommunu til bryggju	206
Veðhald av láni til vatnveiting á Drelnesi	210

Lán til veg eftir bakkanum Sandavág-Miðvág	211
Bróyting í lóg um landskassalán til havnagerð v. m.	213
Lögtingslóg um landskassaveðhald	220
Landskassaveðhald av útgerðarlánum	222

SAMFERÐSLUMÁL

Nýggj ferðshlóg	38
Umstíting av landsvegum	148
Vegir og lendingar	197
Atlögbryggja í Kirkjubø	208

SJÓVINNUMÁL

Studningur til minstuløn og prísveðbót	93
Skilabótur til fiskiflolan	110
Bróyting í vrakuralógini	139
Hvildartíð á føroyskum fiskiskípum	140
Gjöldini til lønjavningargrunnin	188
Bróyting í lóg um endurnýggjan av skipaflolanum	211
Bróyting í lóg um manning av føroyskum skipum	218

SKATTUR

Nýggj skattalóg	129
Skattur til landskassan	132
Eykaskattur til landskassan	215

SKÚLAMÁL

Skúlatannkæknar	201

TRYGGINGARMÁL

Bróyting í vanlukkutryggingarskipanini	145

TÆNASTUMENN

Eftirlönarrættur og eftirlönaraldur	158

ÚTLÆNDIS MÁL

Linnaskapur í EFTA	75

ÚTVARPSMÁL

Umsókn frá kristiliga luttarafelag	198

VAL AV MONNUM v. m.

Val av monnum v. m.	104

VINNUMÁL

Eftirlit av arbeidum av edlum metahum	56

Tingið var inni

Ólavsökulingið frá 29. júlí til 3. ágúst og hevði 4 fundir.

Vetrartingið frá 4. december 1962 til 18. maí 1963 og hevði 65 fundir.

the 1990s, the number of people in the UK who are aged 65 and over has increased from 10.5 million to 12.5 million, and the number of people aged 75 and over has increased from 4.5 million to 6.5 million (Office for National Statistics 2000).

There is a growing awareness of the need to develop services to meet the needs of older people, and the need to ensure that the services that are developed are based on evidence of what works. The Department of Health (2000) has published a strategy for older people, which sets out the government's commitment to improve the lives of older people, and to ensure that they are able to live independently and actively for as long as possible.

The strategy is based on three main principles: (1) to ensure that older people are able to live independently and actively for as long as possible; (2) to ensure that older people are able to participate in the decisions that affect their lives; and (3) to ensure that older people are able to live in the communities in which they wish to live. The strategy also sets out a number of specific objectives, which are to be achieved by the year 2010.

The strategy is a key document in the development of services for older people, and it is essential that all those who are involved in the development of such services are aware of its contents. The strategy is a living document, and it will be updated as more information becomes available about what works for older people.

The strategy is a key document in the development of services for older people, and it is essential that all those who are involved in the development of such services are aware of its contents. The strategy is a living document, and it will be updated as more information becomes available about what works for older people.

The strategy is a key document in the development of services for older people, and it is essential that all those who are involved in the development of such services are aware of its contents. The strategy is a living document, and it will be updated as more information becomes available about what works for older people.

The strategy is a key document in the development of services for older people, and it is essential that all those who are involved in the development of such services are aware of its contents. The strategy is a living document, and it will be updated as more information becomes available about what works for older people.

The strategy is a key document in the development of services for older people, and it is essential that all those who are involved in the development of such services are aware of its contents. The strategy is a living document, and it will be updated as more information becomes available about what works for older people.

the 1990s, the number of people in the UK who are employed in the public sector has increased by 1.5 million, from 2.5 million in 1980 to 4 million in 1995. The public sector has also become an important employer of women, with 5.5 million women employed in the public sector in 1995, compared with 4.5 million in 1980.

There are a number of reasons why the public sector has become an important employer of women. One reason is that the public sector has a high proportion of women in its workforce. In 1995, 80% of the public sector workforce were women, compared with 60% in 1980. This is due to a number of factors, including the fact that the public sector has a high proportion of jobs that are traditionally held by women, such as teaching, nursing, and social work.

Another reason why the public sector has become an important employer of women is that it has a high proportion of jobs that are full-time and permanent. In 1995, 70% of the public sector workforce were employed on full-time contracts, compared with 50% in 1980. This is due to the fact that the public sector has a high proportion of jobs that are essential to the functioning of the state, such as those in the health and education sectors.

Finally, the public sector has become an important employer of women because it has a high proportion of jobs that are well-paid. In 1995, the average salary of a public sector employee was £18,000, compared with £12,000 in 1980. This is due to the fact that the public sector has a high proportion of jobs that are in the higher grades of the public sector pay scale, such as those in the senior management and professional grades.

The public sector has also become an important employer of women because it has a high proportion of jobs that are flexible. In 1995, 30% of the public sector workforce were employed on flexible contracts, compared with 10% in 1980. This is due to the fact that the public sector has a high proportion of jobs that are part-time or have flexible hours, such as those in the health and education sectors.

The public sector has also become an important employer of women because it has a high proportion of jobs that are secure. In 1995, 90% of the public sector workforce were employed on secure contracts, compared with 70% in 1980. This is due to the fact that the public sector has a high proportion of jobs that are in the core of the public sector, such as those in the health and education sectors.

The public sector has also become an important employer of women because it has a high proportion of jobs that are well-located. In 1995, 60% of the public sector workforce were employed in the inner city, compared with 40% in 1980. This is due to the fact that the public sector has a high proportion of jobs that are in the inner city, such as those in the health and education sectors.

The public sector has also become an important employer of women because it has a high proportion of jobs that are well-structured. In 1995, 80% of the public sector workforce were employed in jobs that were well-structured, compared with 60% in 1980. This is due to the fact that the public sector has a high proportion of jobs that are in the higher grades of the public sector pay scale, such as those in the senior management and professional grades.

The public sector has also become an important employer of women because it has a high proportion of jobs that are well-organized. In 1995, 70% of the public sector workforce were employed in jobs that were well-organized, compared with 50% in 1980. This is due to the fact that the public sector has a high proportion of jobs that are in the higher grades of the public sector pay scale, such as those in the senior management and professional grades.

Ólavsökutingið 1962

Ár 1962, 30. juli kl. 13 var Føroya lögting sett. Tingformaðurin frá seinasta tingi, J. Fr. Øregaard lýsti, at Ólavsökutingið 1962 var sett sambært skriv frá lögmanni d. 2. juli s. á.

Tingmenninir eru hesir:

Hákon Djurhuus, Klaksvík ff.
Johan Simonsen, Klaksvík ff.
Poul Jacob Olsen, Klaksvík jv.
Samuel Petersen, Klaksvík sj.
Johan Poulsen, Strendur sb.
Jens Chr. Olsen, Toftir sb.
Frederik Hansen, Söldarfirði ff.
Jógvan Høgnesen, Fuglafirði ff.
J. Fr. Øregaard, Gøtu jv.
Poul Petersen, Tórshavn ff.
Hans Iversen, Kvívík sb.
Sigurð Joensen, Tórshavn ff.
Leon Joensen, Sörvági sb.
Haldor Hansen, Sörvági jv.
Vilhelm Nielsen, Sandavági ff.
Trygve Samuelsen, Tórshavn sb.
Marius Johannesen, Tórshavn sj.
Hanus v. Høgadalsá, Tórshavn ff.
Kjartan Mohr, Tórshavn fb.
Jacob Lindenskov, Tórshavn jv.
Knút Wang, Tórshavn ff.
Erlendur Patursson, Tórshavn ff.
Johan P. Davidsen, Sandi jv.
Johan H. Danbjörg, Porkeri jv.
Peter Mohr Dam, Tvøroyri jv.

Dion Nolsöe, Vági jv.
 Hemming Jespersen, Tvöroyri ff.
 Kr. Djurhuus, Tvöroyri sb.
 Andreas Djurhuus, Vági sb.
 Niels Holm Jacobsen, Hvalba ff.

So fór val fram av formansskapi.

Til tingformann var J. Fr. Øregaard valdur og til næstformann Sigurð Joensen eftir lutakasti við Johan Poulsen.

Til tingskrivarar vóru valdir Jacob Lindenskov og Frederik Hansen eftir lutakasti við Jens Chr. Olsen.

Tingformaðurin bað tingmenn rópa eitt 9 fali hurra fyri kongi og eitt trýfalt fyri Føroyum.

Síðani gav lögmaður P. M. Dam frágreiðing.

Frágreiðing frá lögmanni 1962

Tað eru bara stívir 3 mánaðir eftir av hesum fingskeiði.

Tað vil vera náttúrligt at líta aftur um bak og bera eitt sindur við hitt politiska lagið og arbeiðið í hesi tíð.

Tá ið sitandi landsstýri tók við, sólu vit í frongum vinnuumstøðum.

Yvir túsundtal av fiskimonnum og arbeiðsmonnum hövdu ov lítið at gera heima og máttu tí søkja sær arbeiði uttanlanda í Íslandi, Noregi, niðri í Danmark, við bretska og týska skipum.

Skipini, vit hövdu, vóru ov fá og gomul, og virkini á landi ov lítið til muna.

Mong, flestu av okkara turkilögum vóru mestsum steðgað vegna ólag við klippfiskasöluni.

Tað, sum kanska fell megnast, var, at okkara gomlu veiðuræsur undir Íslandi og í norska sjónum vóru fyri mesta partin vorðnar stongdar, uttan at vit til nakran munns hövdu vunnið víðari veiðuræsur aðrastaðni ella hjá okkum sjálvum. Heldur ikki innanfyri ríkið — eg hugsi um Grönland — vóru veiðuræsummar rúmkaðar, út yvir tað ið hendi í 1950.

Á tí sociala økinum vóru vit ov aftarlaga og hövdu stór tøk at taka fyri at koma á javnt grannatjóðum okkara.

Stjórnarflokkarnir vóru í hesum umstøðum samdir um at royna at fremja hesi mál í fyrstu syftu:

- I. Endurnýggjan og økjan av skipaflotunum.
- II. Nýtan og víðkan av okkara arbeiðsmøguleikum og fiskirættindum í Grönlandi og aðrastaðni.
- III. Loyso av fiski-marksspæruinginum og bótan av sjóverjuni.
- IV. Socialu viðurskiftini skipað tíðarhóskandi, soleiðis at framt skulu verða:
 - a: fólkapensión
 - b: avlámispensión
 - c: einbjupensión
 - d: barnaforsorg
 - e: aðrar socialar fyriskipunir, sum í danska forsorgini eru framt-
ar ella verða framt, tær skulu fremjast, so skjótt fíggarliga
møguligt og lógarskipanir verða gjørdar til tess.

V. Bótan av korum lærlinga og teirra, sum lesa.

VI. Bótan av lániviðurskiptunum viðvíkjandi húsabyggingini.

Sjálvandi hövdu sangonguflokkarnir hvør sær nógv víðari og fjöl-
broyttari stevnu. Men teir vóru ikki og eru ikki úr sama stoypi við somu
politisku sniðum, men vóru og eru ógvuliga ymiskir í grundhugsjónum,
so tað varð ikki lætt í fyrstu syftu at tala út og semjast um viðgerð av
fleiri málum og málsøkjum.

Men sum vit hava upplivað, kom tað undir samarbeiðinum at eydn-
ast at fremja nógv fleiri mál, enn tað at byrja við eydnaðist at koma til
sættis um í uppleggingini til stjórnarsamstarv í hesum lögtingsvalskeiði.

Utan atstøður at fáa hina neyðtarviligu ílegging til vega, kundi eingin
av hesum stóru spurningum verða loystur.

Landsstýrið fór lí beinanvegin undir samráðingar við ríkisstýrið og
aðrar góðar kreftir um eina íleggingar- og uppbyggingarætlan, ein lands-
plan.

Hesa íleggingarætlan, henda landsplanin, fyri komandi 5 árinum kenna
flestu føroyingar. Her er ikki talað um minni enn 190 mill. kr. uttan
vanligar rakstrar- og umsitingarútreiðslur, sum standast av socialum,
mentunarligum og øðrum málum.

5-ára ætlanin umfatar at kalla allar greinir í samfelagslívi okkara.

Og hvussu er so gingist?

Viðvíkjandi endurnýggingini av skipaflotanum hevur borið mel í hand.

Fáur hevði væntað betri ella so gott úrslit.

Av nútímans skipum hava vit ein hóp: 14 nútímans trolarar, harav 2
smáar, eldri, men sum eru nútímans gjørdir. Hinir eru stórir og flestu
av teimum brænnýggir. Nógv línuskip eru komin, nóg so javnt býtt um
landið. Vit hava um 40 og eini 16-20 línuskip í bygging ella í umbøn.

Við endan av 5-ára ætlanini hava vit sostatt vónir um at hava fingið
60 ella kanska fleiri línubátar.

Samfundis sum hesi stásiligu fiskiskip eru komin og eru við at koma
til landið, er bygdur hópur av stórum opnum maskinbátum, seksæring-
um, til Grønlandsútróður og útróðar heima.

Um vit ikki verða fyri óvænlaðum skákum, hava vit so stótt vónir um
innan skanuma tíð at eiga nóg nógv av góðum veiðuförum til okkara
fiskimenn.

*Lögd varð sum kunnugt stór herðsla á at fáa størri veiðurættindi
í Grønlandi.*

Úrslitið er monnum kunnugt.

Tað hevur ikki bara við teim 6 nýggju vinnuhavnunum og tí stóra veiðuðki kring tær verið møgultgjørt ein ovurstór viðkan av útróðrinum við opnum maskinbátum har uppi, men tað varð eisini opnaður møguleiki fyri einum manandi samarbeiði við grönendingar sjálvar.

Í fjór róðn út frá Färoyingahavnini, Norðaru og Syðru havnum á Ravens Stóroy, Borgshavn, Kaugarsuk og Grátufirðinum 353 föroyskir fiskimenn við 80 bátum.

Í ár er hetta talið vaksið til 603 menn við 124 bátum. 50 föroyskir fiskimenn við 12 bátum avreiddu til KGH í fjór; í ár er talið 53 menn við 13 bátum, íalt vóru í fjór á útróðri í Grönlandi 403 menn við 93 bátum, og í ár eru har uppi 656 menn við 137 bátum.

Síðani hina nýggju avtaluna við grönendingar er tað hent aftrat samarbeiðinum uppi í sjálvum Grönlandi, at KGH hevur latið 2000 tons av saltfiski um árið til Föroyar at virka. Hesin mikli fiskur hevur givið hóp av arbeiði og fittar innlögur til arbeiðsfólkið og arbeiðsgevarar her.

Samarbeiðið við grönendingar er í áfliti at vaxa:

Sum kunnugt er í umbúna at fara undir stórvirki í Godthaabsfirðinum, har grönendingar, föroyingar og danir hvør sær skulu eiga sin triðing í virkinum, og sum vil bera við sær, at Godthaabsfjörðurin, sum higartil hevur verið stongt öki fyri föroyingar, ætlandi verður fríur at fiska á hjá föroyskum útróðrarbátum og skipum, ið hvussu er hjá teimum, sum koma at avreiða til hetta virkið.

Málið við samjuni við Grönlandsráðið varð jú hildið fram at vera, at föroyingar og grönendingar at enda skuldu eiga sama virkis- og búrætt hvør hjá øðrum. Grönlands stongilin er stökkin, og tað er eingin ivi um, at vit vera at náa hesum málinum innan stutta tíð.

Fiskirættindi okkara undir Íslandi og við Noreg.

Undir Íslandi og í norska sjónum hava vit íggjøgnum mangar öldir havt rætt at fiska inn at 3-míla markinum og seinri broytt at 4-míla markinum.

Men hesum rætti viðvíkjandi varð veitt okkum ólívssár, tá ið fiski-markið við Ísland og Noreg varð flutt at verða 12 míl út frá beinun linjum.

Henda útflytan íslendinga og norðmanna gjörði veruliga allan fiskiskap undir Íslandi og í norskum havi ómöguligan fyri föroyingar.

Men við samráðingum við okkara frændir vestan og eystan hav hava vit í Íslandi vunnið okkara veiðurætt fyri snöri- og snelluskip aftur í heilt stórum mun kring at kalla allt Ísland.

Og viðvíkjandi norska sjónum er líknandi hent.

Har hava vit fingið sama rætt sum bretar at fiska við troli og öllum öðrum fiskigreiðum inn at 6-míla markinum.

Men meðan íslendski og føroyski sáttmálin ikki er avmarkaður, eru umrøddu fiskirættindi í Noreg ikki galdandi longur enn til 1970, tá ið norski sáttmálin við Bretland eisini gongur út.

Hini afturvunnu rættindi við Ísland halda mangir menn bara stórar vónir í sær, serliga viðvíkjandi føroyska fiskiskapinum á Suðurlandi-
inum. Har gjørdur summi skip kvettið í ár. Og tey vildu havt fiskað ein betri siga flestu menn, um tey vóru farin eitt sindur fyrr upp á Suðurlandið. 8-14 dagar skjótari upp vildi munað óført, tí tá var rokfishiskapur. Teir komu bara í endan á hesum fiskiskapi. Tá ið fiskurin á Suðurlandinum vegna stódd sína er Spanilufiskur, hevur tað allarstørsta týðning
fyri okkum at fáa mest møguligt av honum. Ikki bara tað, at Spaniamenn keypa hann fyri hægsta prís, men saman við honum keypa teir fyri sama høga prís annað slíkt av smærri fiski, sum vit hava so nógv av.

Av teimum royndum, sum vórðu gjørdar í ár, er at vænta, at nógv av skipunum næsta ár fara á Suðurlandið at royna í Medlandsbuktini, har sum tann góði fiskiskapurin var í ár. Tað hevði verið óført um vit kunnu selt meira av okkara fiski til Spania. Men siga, at møguleiki er fyri sølu har av nógv størri nøgd av góðum fiski enn tað, vit fáa selt í dag, tá ið vit hava ovlítið av stórum fiski og ov nógv av smáum.

Fiskimarkið.

Viðvíkjandi fiskimarkinum er tað hent, at 3-míla sáttmálin varð broyttur: stýttur við 4 árum, og sjómarkið varð sett til 12 míl fyri allar tjóðir uttan ta breisku, sum til 1963 fekk rætt at fiska inn at 6-míla markinum við undantak av friðaðum öki sunnanfyri, vestanfyri og norðanfyri, hvørt til ávísa tíð á árinum.

Henda broyting var stórbati.

Sáttmálin ið kundi sigast upp við eini ávaringarsfreist uppá eitt ár, so brátt 27. apríl 1962 var farin aftur um, er nú uppsagdur.

Bretar hava ynskt at koma á tal við føroyingar.

Hesum kunnu vit neyvan umbera okkum.

Men sum landið liggur í dag, hava føroyingar allir sum ein ta stóðu at seta sjómarkið yvirfyri bretum eins og öllum öðrum tjóðum til 12 míl út frá beinum linjum.

Her rokna vit við, at leikur er lokin.

SJÓVERJAN:

Sjóverjuskip við 2 helikoptarum.

Sjóverjan er brennandi spurningur, men ikki lættur at loysa til fulla ánøgd hjá fólki. Tó má sigast, at ófört framslig er gjørt í hesum máli. Sum monnum kunnugt verður fyrsta flokks verjuskip liðugt til heystar at nýta í Føroyum. Hetta skipið skal ganga 18 míl. Tað hevur 2 helikoptarar umborð; flogförini skulu vera óførur hentleiki at hava, tey koma sum tjóvar á nátt, og er ómøguligt at skáka sær undan teimum. Tað er einki at ivast í, at skjóttgangandi verjuskip, við flogförum umborð er tað lag í sjóverjunum, sum mestur tørvur er á, og má tað líkaldast at goyma tríkian bata í sær at fáa tilik amboð longu nú til heystar.

Vaktar-, bjargingar- og royndarskip.

Talan hevur verið leingi um at fáa eitt serligt vaktar- og bjargingarskip í staðin fyri «Ternuna».

Landsstýrið hevur í samráð við lögtingsins fíggarnevnd avgjört at lata eitt tilíkt skip byggja á Skála skipasmiðju.

Tað er um 130 fótur langt og er ætlað at vera skjóttsiglandi og kraftarmikið at toga.

«Ternan» er seld til Tórshavnar mjólka- og margarinvírki, at nýta í strandferðarsiglingini til Sundalagið og Skálafjörðin og visur seg at vera hóskandi til hesa sigling í staðin fyri m/b «Streyn».

Helikoptarar til aðrar uppgávur við.

Helikoptaraflúgvingin halda menn kemur at verða hent, eisini til aðrar uppgávur enn sjóverjuna. Her verður hugsað serliga um flúgving við sjúklingum frá útoyggjunum til landssjúkrahúsið og við post til útoyggjarnar, sum ofta vegna veður í longri tíð ikki hava samband við onnur pláss.

Sociala viðurskiptini.

Hvussu ið liggur við sociala forsorgarspurninginum, sum varð settur sum ein hövuðsláttur í samgongustevnunum, er monnum greitt.

Vit hava framt lógirnar um:

fólkapensión
 avlamiðpensión
 einkjupensión
 barnaforsorg

bæði viðvíkjandi einkjubörnum og øðrum treingjandi börnum, harundir
 øking av stuðlinum per barn til øll, ið eiga børn ella hava børn í for-
 sorg, og

lógina um serliga forsorg
 til ley treingjandi, sum ikki sambært aðra lóg hava rætt til forsorg.
 Hesar lógir heimila föroyingum forsorgarhjálp í sama mun, sum for-
 sorgarskipanin í Danmark heimilar teim treingjandi har.

1

Ellis- og ansingarheim.

Í forsorgarskipanini er heitið at lata munandi studningspening til
 ellis- og ansingarheim.

Arbeitt verður fyri at fáa tilík heim í

Vágum
 Eysturoynni
 Norðuroyggi og
 Suðuroynni.

Í Streymoynni er eitt ellisheim frammumundan.

Tað er ikki at ivast í, at tað er stórir lörvur á tilíkum heimum.

VANLUKKUTRYGGING

Menn hava verið og eru ógviliga ónøgdir við so litil skaðaviðbótin og
 dagpeningurin til tann skadla hava verið.

Kravið um at fáa hefta broytt er gamalt á tingi.

Í seinastu tingsetu varð sum kunnugt vanlukkutryggingin broytt so-
 leiðis:

- Bíðingartíðin eftir dagpeningi er stytta frá at vera 13 vikur niður í
 14 dagar, sambært sáttmálarnar millum arbeiðsgevarar og arbeiðarar
 fleiri staðni í Føroyum fer tann av vanlukku skaddi maðar lön fyri
 teir fyrstu 14 dagarnar aftaná skaðatíðburðin; so tekur vanluku-
 tryggingin við við sínum dagpeningi.
- Dagpeningurin er hækkaður frá 6 kr. til meira enn 20 kr.
- Skaðaviðbótin, ið varð roknað út frá einari ársvinnu uppá 2.700 kr.,

verður at rokna út frá einari ársvinnu, ið verður selt ongantíð minni enn til 5.000 kr., men ikki upp um 10.000 kr. Hetta vil fleirfalda skaðaviðbótina og verður tí skadda ein stórir vinningur í mun til skaðaviðbótina, menn higartil hava fingið.

- d) Fiskimaður fær skaðaviðbót, hvar og hvussu hann so fær skaða í teirri tíð, hann er mynstraður umborð á skipi. Áður mátti sum kunnugt verða prógvað, at hann veruliga var í arbeiði ella órindum hjá skipinum, um honum skuldi verða veitt skaðaviðbót fyri vanlukku, ið hann var fyri.

FISKIMANNA OG ARBEIÐSMANNA, TÆNASTUMANNA OG SKRIVSTOVUMANNA LÖNARKOR

Hin besti hati, ein kann veita fiskimanninum, er sjálvandi at skipa so fyri, at hann fær ulstøður at fáa góð nútímans skip og harafturat fáa víðast møguligar ræsur at veiða á.

Hini umtalaðu útróðrarrettindi frá grönlandskum havnum hava fyri fyrstu ferð í søguni givið tí meiniga fiskimanninum kjans at fáa lut í tí stóra veiðukvettinum.

Tað hendi soleiðis í fjór einstökum útróðrarbáti í Grönlandi, at menn komu uppí nøkur og tjúgu túsund í part fyri 4 mánaðir frá tí, teir fóru úr Føroyum, til teir komu aftur.

Báturin plagar at taka ein manspart.

Atti maðurin hann, er hann sjálvandi at leggja afturat sum vinna fyri hesa stutta tíð.

Við linubátunum er meðalparturin hjá fiskimönnum vaksið munandi í mongum tilfelli. Men hetta góða úrslit kemur ikki av sær sjálvum.

Tað skal næstan eitt yvirmenniskjaligt slit og sleip til fyri at náa so góðum úrsliti.

Men kjansurin er har.

Tað er kortini ikki øllum, sum tað vignast so væl fyri.

Tað er undir hesum landsstýri vaksið munandi um tryggingina av fiskimansins minstu inulögu.

Minсталönin er farin upp frá 650 kr. til 1.000 kr.

Teir fiskimenn, sum liggja undir 1.600 kr. um mánaðin fáa munandi prístilskot, serliga fyri stóran fisk, har er prístilskotið 55 oyru kg. fyri millumfisk 20 oyru kg og fyri smáfisk 5 oyru kg.

Sludnarin til Grönlandsútróðrarmentinar er vaksið frá 2 oyrum kg av feskum fiski til 5 oyru kg og frá 5 oyrum kg til 10 oyru kg fyri saltfisk.

Hjá útróðrarmonnum heima er prístilskotið vaksið frá atvikavist 2

og 5 oyrum kg, í fjór 6 og 9 oyru til í ár 15 oyru kg fyri allan bóllulan fisk, ið avreiddur verður í Föroyum.

Her er tala um stóran príshala.

Kundi nú flakasölan vaksið seg so stóra, at vit vórðu ment at sent farmar beinleiðis til marknaðin, kundi prísurin farið so væl upp, at tað loysti seg hjá línubátum okkara at avreiða fiskin í Föroyum, heldur enn at fara niður til Bretlands við honum, har ið prísirnir nokk vanliga eru høgir, men landingarútreiðslur og tollur so ovurvaksin, at tað er illt hjá skipum at fáa nakað burtúr, uttan so at ley gera rokfskiskap.

Men við hvørt kann feskfiskamarknaðurin í Bretlandi svikja heilt, og tá verður talan um stór tap.

Landsstýrið hevur sum sagt allra størsta athuga fyri at fáa eina prískipan, utt tað loysir seg at landa fiskin í Föroyum og fáa hann flakaðan ella viðgjördan á annan hátt. Tað vildi komið at givið arbeiði og verið við til at loyst tann daprasta av øllum spurningum, sum eitur arbeiðsloysi.

Men tað er greitt, at verður farið at landa fiskin hjá okkara línubátum heldur enn at sigla niður, verður tørvur á at byggja stór flakavirkir í Suðuroy, Vágoy, Streymoy, Eysturoy og Norðoyum.

Á útróðrarplássum, har ið ikki farmaskip kunnu leggja at, er tørvur á smærri viðgerðar- og kuldahúsum, og um so hesi pláss hava gott vegasamband við útflytingarhavnirnar, ber væl til at fáa fiskin frá sær í góðum líki.

Heggiingarspurningurin viðvíkjandi bygging av teim stóru virkjum er vónandi loystur í smáökislóniskipanini, tí sonevndu «egnsutvikling», ið kann læna uppi 90 %.

Tað eru skilamenn, ið standa fyri «egnsutviklingini». Teir hava ikki bara í hondum at taka ímóti umsóknum og viðgera teir, men eru mentum og felögum til handa við góðum ráðum og kunnu í vissum førum skípa fyri kanningum og rakstrarkostnaðarættlanum, um tað skortur umsökjarumum kunneika at gera tilfíkt fyrireikandi arbeiði.

Eín tilík kanning av serkønum monnum er ikki bara neyðug fyri tað einstaka virkið, men fyri all landið.

Eín landsættan, bygd á veruliga vitan og kanning av skilamonnum, er eín lívstreyt fyri okkara samfelagslív í komandi dögum, annaðhvørt talan er um privat ella almenn virkir og umsiling.

Hetta hevur landsstýrið verið greitt yvir og hevur tí kreffir í gongd saman við sær og skilamonnum innafyrí teir ymisku stættirnar at gera virkis- og vinnuligar- eins og aðrar kanningar sum grundarlag undir einari landsættan fyri einari samráðandi úlbygging av samfelagnum innafyrí øll öki, vinnuliga eins og mentunarliga, privat eins og almenn.

Arbeiðsmenn hava við lögtingslóg fingið lönarkor síni bött við 41 oyrum um líman, samstundis varð teimum tryggjað, at dýrtíðarsligini her eftir skuldu muna við 1.15 oyru fyri hvørt sligið í staðin fyri 1 oyra sum higartil.

Kvinnunum varð eisini tryggjað tilsvarendi lönarbata.

Tænastumönnum og starvsmonnum landsins eru lönirnar í flestum førum fördar á hædd við lönirnar hjá tænastumönnum og starvsmonnum niðri.

SJÚKRAHÚSVIÐURSKIFTINI

Tann, ið er komin út á Drottning Alexandrines Hospital og inn á gamlasjúkrahúsið í Klaksvík, og sum minnst, hvussu út av lagi ring sjúkrahúsviðurskiptini vóru á Tvöroyri, áðrenn nýggja sjúkrahúsið kom har, kann ikki annað enn kenna tað brenna í sær sum eina heilaga uppgávu at fáa okkara sjúkrahúsviðurskiptir á hædd við ley bestu aðra staðni.

Hetta hevur verið ein høvuðsuppgáva hjá landsstýrinum.

Vit høvdu fingið eitt nútímans sjúkrahús á Tvöroyri í staðin fyri tað gamla. Hetta bendi skjótt afaná krígsløk, og farið varð undir at umbyggja og tilbyggja sjúkrahúsið í Klaksvík.

So var tikið at fáa eitt landssjúkrahús í Havn og eitt nútímans sinnissjúkrahús fyri Føroyar.

Tekningar og kostnaðarættan til hesi hús eru gjørdar.

Prísurin er ovurstórur: 18 mill. landssjúkrahúsið og millum 30 og 40 mill. sinnissjúkrahúsið.

Men peningaspurningurin fyri landssjúkrahúsið er greiddur soleiðis, at staturin leggur allan peningin út undir byggingini, og lá liðugt er, verður býtt millum statskassan og landskassan. Aftlandi verður hvør at bera helmingin, og landskassin at fáa sín part sum eitt langfrestað lán frá statinum.

Grundarsteinurin er lagdur fyri landssjúkrahúsið, arbeiðið boðið út og gívið føroyska felagnum Lamhauge & Waagstein at gera. Byggiarheiðið fer nú fram.

Ætlanin er at sinnissjúkrahúsið, sum staturin rindar og rekur, skal verða liðugt samstundis sum landssjúkrahúsið, men eru ikki allar súðir endaliga syftar viðvíkjandi spurninginum, hvussu nógv av sinnissjúkrahúsplaninum skal verða framt í fyrstu atlögu.

Tá ið hesi hús eru bygd, kunnu vit av sonnum siga, at vit sjúkrahúsiga eru á hædd við tað besta í Norðanlondum og freiri enn flest lond.

FIGGJARLIGU KÖR TEIRRA LÆRLINGA OG LÆSANDI

Aður var sð, at lítið og einki varð veitt av studningi til lesandi og lærlingar. Hann, ið ikki hevði ráð og tobuliga góðar umstøður, mátti síta heima.

Her er stór broyting hend.

Studningur til avbygda lesandi og lærlingar verður veittur og hann er óktur stórliga seinastu árin, hóast ein nri siga, at enn restar í, at tann lesandi ella lærlingurin kann klára seg við honum.

Næmingar við studentaskúlar og læraraskúlar fáa nú heilt munandi peninguligan stuðul tilsamans frá landskassa og «Ungdømmens Uddannelsesfond».

Sama er tilfelli við teim föroyingum, sum lesa niðri.

Afturat studninginum er møguligt at fáa rentufrítt lesilán, ið ein skal afturgjalda, tá ið lesnaðurin er liðugur.

Tað er sðrt sakt, at vit eingi lærlingaheim hava. Men athugi er fyri hesum heimum.

At fáa tilik bygd er ein av fyrstu uppgávum, ið standa fyri.

Byrjað er við einum skúlaheimi í Havn.

Á lesi- og lærdómsins öki er so stalt stórliga bðtt um viðurskiftini.

Vit eru við at nærka okkum málinum fyri lesnað og lærdóm, sum er, at tað skulu ikki verða peningapungar foreldraanna, men eyni, sum eiga at avgera barnsins og unglingins handa- og andaliga dubbing fyri lívið.

Hetta er rættvísast og best yvirfyri tí einstaka, og avgjört tað hollasa fyri eitt samfelag, tí nú í okkara maskinöld er hin lærda og væl vandna hondin og hin lærdi og væl mykti heitin og andin neyðug í øllum arbeiði, á sjónum sum á landi, um vit skulu kunna standa okkum í kappingini við aðrar tjóðir.

SKÚLABYGGING

Góðir skúlabyggingar við bestu undirvísingaramóðum og umstøðum er mikil uppgáva at loysa í samfelagnum.

Her eru vit á veg.

Kring landið er í seinastu árunum bygdur stásiligir fólkaskúlar.

Av lærðum skúlum er bygdur góður sjómannsskúli, og fyrirreiking er gjörd fyri byggjing av einum nótámas maskinskúla afturat sjómannsskúlanum. Hesar skúlar fara at liggja fast í 4 mill.

Menn eru við at byggja prýðuligan studenta- og preliminar-skúla, sum

saman við gamla bygningunum í Høydølum verða hjartað í okkara skúlasapi.

Læraraskúli við 8 klassaðum venjingarskúla er í umbúna at byggja.

Prýðuligur bygningur er bygdur aftrat háskúlanum.

Svimji- og leikfinnishóllir eru ikki bert á máli víða um í Föroyum, men ein er gjörd, t. d. í Vestmanna, og á Tvöroyri er onnur við at vera liðug.

Í ásanun av, at lærdómur er dyggasta bærastin hjá einari tjóð og besta amboð í allari kapping, hevur landsstýrið og landsstýrisflokkarnir lagt mikla herðslu á at fremja skúlasapi.

Aftrat studningi til næmingar og stásiligar nýbygningar hevur fengið jú samtykt nýggja skúlalóg, sum vónandi verður hitt fremjandi grundarlagið fyri hollum skúlasapi.

HÚSALÁNSVIÐURSKIFTINI

Tað hevur verið og er trost uppá pening at læna til húsabygging.

Umframt uppskot, ið liggja til umhugsunar á tingi, er tað hent, at eftir langar og drúgvar samráðingar er avgjørt og fyrirrekað, at kredittfelag verður at koma at veita húsalán í Föroyum eins og tilfelli er í Danmark.

Tær neyðugu lógir, sum eru forútseting fyri hesari lánveiting, hevur fengið samtykt, so innanfyri stutta tíð skuldi verið í lagi hjá kredittfelagnum at læn til húsabygging hjá okkum.

Sum eg skilji, heldur felagið seg til Havnina at byrja við, til tess tað er verðið kunnugt við viðurskiftini í Föroyum. Men roynt má kortini verða, eins og tað hevur verið gjørt, at fáa felagið við tað sama, tað viðvíkjandi matrikuli og skráseting og tinglýsing er í lagi á einum plássi uttanfyri Havnina, at veita lán eisini á tí plássi.

Verða triðjaprioritets lángvevarar eisini at viðka virki sítt til Föroyar, eins og roynt verður at fáa í lag, er vón fyri at fáa eitt samlað lán uppá 75 % uttan serliga almenna ábyrgd. Verður henda ábyrgd í serligum tilfellum givin, kann lánið verða munandi størri eins og tilfelli er niðri, tá ið statur ella góð kommuna veðheldur.

VEGA- OG HAVNAGERÐ

Ættaninar við vega- og havnagerðini vóru størri, enn vit kunnu greiða einans við tí peningi, sum avsettur varð á flaggjarlógini til vegir og havnir.

Hetta var landsstýrinum greitt.

Tí vórðu vegir og havnir tikin við í teirri 20 mill. lánættan fyrir ley fyrstu 5 árin við 4 mill. um árið.

Hesi lán skuldu sum kunnugt nýlast til skipastudning og vegir eftir landsstýrisins ættan.

Av teimum lánun, sum komin eru, fingu skipini $3/4$ og vegirnir $1/4$ aflrat tí avsetta fíggjarlógarpeninginum til hesi endamál.

Men nú ið skipabyggingin ættandi ikki verður at fara fram í so størum loppum, sum hent er í seinastu trimum árunum, verður møguligt at venda býtinum viðvíkjandi teimum lánun, sum efliri eru at taka.

Og tað er tørvur á hesum, eins og tað er tørvur at vaksa um fíggjarlógarpeningin til vegagerðina fyrir at kunna fremja tær lingsamtyktir, ið gjørdar eru vegagerðini viðvíkjandi. Og sjálvt um hetta verður gjørt, er neyðugt at fara víðari við lántøku til vegagerð. Landsvegaættanin, ið talan er um ley fyrstu 15 árin krevur ikki minni enn einar 75 mill. ið verða at nýta til fremjan av trimum 5-ára ættanum.

Hin fyrsta av hesum ættanum krevur 32 mill.

Av hesum 32. mill. fyrir fyrstu 5 árin ella 6,4 mill. um árið verður helmingurin at rindast av vegapeninginum og yvir fíggjarlógina, meðan hin helmingurin má verða tikin sum lán.

Samráðst er við ríkisstýrið um bíligt og langfreistað vegabyggingarlán.

Vónandi verða hesar samráðingar ikki at nervast ov mikið av tí fíggjarforlíki, sum gjørt er millum teir stóru flokkarnar í Danmark.

Tessverri hava nógv av teimum játtaðu vegarbeiðnum neyðst at bíða eftir kostnaðar- og byggjættanum frá verkfrøðinginum, tí verkfrøðingsskrivstovuni trýtur manning.

Hetta er harmiligt, tí takið er at fáa gjørt hesi neyðugu vegarbeiði, meðan vit hava lediga arbeiðskraft, sum planirnir eru at fáa inn í framleiðsluvirkini á landi og á sjógv.

Men ikki hevur verið ligið á láni við vegagerðini hesi 3-4 seinastu árin. Tað sama kann verða sagt um havnagerðina.

Vit kunnu nevna arbeiðið uppá:

vegin millum Fjarða,
Eiðis-, Gjáar- og Funningsvegirnir,
Oyggjarvegin,
vegin millum Kollafjørð-Hósvík-Vikarnar,
Öravíkar-Hovsvegin,
Hvalbiar-Tvöroyrarvegin við fjallasnøguni,
Dals-Húsavíkarvegin,
Viðareiðis-Hvannasundsvegin,
Sandvík-Hvalbiarvegin.

Triggir seinastnevnda hava ikki haft tey stóru nútímans maskinambóðini á sær, men hava verið gjördir mest sum arbeiðsloysisarbeði. Átlanin er at fáa teir gjördar sum snararbeði við neyðugari maskinkraft, so teir skjótast möguligt kunna virka sum lið í landsvegasambandinum.

Sum eitt lið í vegasambandinum á Vágoyuni til Vestmannaahavnar verður nú farið undir at gera Fútaklefts-Oyrargjáarvegin við skipantlegging. Højgaard & Schultz A/S skal projektera arbeiðið og fara undir tað til várs, so brátt ið roknað kann við góðum arbeiðslíkindum.

Vegasambandið til Oyndarfjarðar og Hellurnar leikar nógv á at fáa gjørt sum allraskjótast, um fólk skal halda fram at búa á hesum plássum. Hetta verður nú projekterað, og farið verður so til várs undir arbeiðið. Tingið hevur jú játlað at gera landsveg til hesar hygdir og heimilað landsstýrið at taka lán til hesa vegagerð.

Hitt stórsta takið vegaliga særð, sum stendur fyri, er vega- og fjallasmoguarbeðið í Norðoyggjum.

Skitsuprojektið er gjørt. Tað liggur um 6-7 mill.

Verkfrøðingsfelag er biðið um at gera detailprojektið.

So er tað peningaspurningurin, íleggingarlán.

Um hann fara sum sagt fram samráðingar við ríkisstýrið.

Ikki minni enn í Árnarfirði ræður her tað, at um ikki vegasambandsspurningurin her verður loystur, verða smábygdirnar í Norðoyggjum meiri og meiri í hvørjum at tynnast við fólk.

Smábygdirnar í Norðoyggjum eins og smápláss sum Víkarbyrgi, Sketlanes, Sandvík, Dalur á Sandi, Skælingur og Gásadalur megu koma í landsvegasamband sum allraskjótast ella verða fyrri teirri lagnu at verða avfólkað.

Eitt veldugt tak í vegagerðini er at gera teir gomlu vegirnar nýtiligar.

Vegastrekkini, t.d. frá Sumba til Høvs, vegirnir í Sandoyuni, Vágoyuni, Eysturoynni — við undantak av teimum nýgjördu — megu í flestu stöðum breiðkast, styrkjast í undirlagnum, áðrenn ein kann kenna teir góðar at koyra á.

Men vegasambandið er ein so avgerandi láttur í einum nútímans samfelagi, at hann má verða loystur til lítar. Hann er beitanvegin og í meiri mun enn á nokrum sínum ein lívstreyt fyri smábygdirnar, fyri fiskiskapin har og fyri tað ídnaðarlív, sum annars kundi trivist har.

Av havna- og lendingararbeiðum, sum gjørd eru í hesum 3-4 árunum ella eru í gerð, kunnu nevast:

Pollurin í Sumba,

bryggjusporin við Hamranes í Hvalba — verður bildað fram,

víðari útbygging av havnarlagnum í Froðbiar sókn, bryggja í Öravík,

bótan av lendingarviðurskiptunum í Fámjin - - arbeiðið verður
 hildið fram,
 havn í Porkeri --- arbeiðið verður hildið fram,
 tekning og kostnaðaræflan er gjörd og arbeiðið fyri 1,7 mill. greitt
 at byrja í Vági,
 bryggjan er hölt og ökt í Sandvík, so størri skip kunnu leggja at,
 bótan og viðkan av havnini í Hovi - - greið at byrja,
 bryggjan í Skálavík longd — arbeiðið skal halda fram,
 dráttarspæl, atleggjargarbryggja og brimverja í Skopun,
 öking av havnini í Miðvági, sum er felags fyri Miðvág og Sandavág,
 brimverja í Sandavági,
 áhötur í Bø,
 rennistrongur í Gásadalí,
 havnarökiug í Vestmanna,
 brimgarður á Kjalnesi,
 dráttarspæl í Kvívík,
 — í Leynum,
 fyrireiking til stóru havnabyggingina í Havn,
 atleggjargarbryggja við Halkin,
 bryggja á Skúla, havnarökið stórliga hölt og ökt,
 bótan av bryggjunni í Fuglafirði, er í gerð,
 bátahavn á Tøftum,
 atlögubryggja og bátadráttur í Gøtu,
 havnagerð og bátadráttur í Leirvík,
 lendingin í Æðuvík munandi hölt,
 dráttarspæl í Rituvík,
 — í Lamba,
 brúgv á Hellunum,
 uppgongd og kraní í Elduvík,
 dráttarspæl við Gjógva,
 stórböting av lendingarviðurskiptunum fer fram í Mikinesi,
 stórvíðkan av Klaksvíkar havn,
 brimgarður í Hattarvík,
 lending á Viðarefði,
 pierur í Norðdepli,
 rennistrongur í Kunoy,
 bryggja í Árnafirði,
 bryggja í Haraldssundi,
 bótan av lendingarviðurskiptunum í Hesti.

SAMBANDIÐ VIÐ ÚTTHEIMIN OG INNANOYGGJA

SKIPASAMBAND VIÐ ÚTTHEIMIN

Okkum tørvar betri skipasamband við útheimin, ikki bara til Danmark, men eisini til næstu grannalöndini, Bretland, Ísland og Noregi. Her er stórt mál enn at loysa.

FLOGSAMBANDIÐ

Men okkum tørvar enn og meir flogsamband við útheimin og innanoyggja.

Landsstýrið hevur haft størsta athuga fyri flogsambandi og hevur verið og er í samráðingum ikki bara við ríkisstýrið, men eisini við flúgvíkrestir í Noregi og í Íslandi.

Viðvíkjandi útheimsflogsambandinum tykist mær at liggja best fyri at koma uppí Íslandsflogsambandið. Vit liggja á vegnum millum Ísland og útheimin. Tá ið íslendingar eru stórliga interesseraðir eins og vit sjálvir, skuldi verið væl lýnt fyri einum góðum úrsliti.

STRANDFARASIGLINGIN

Mang, mong ár hevur verið tørvur á einum nýggjum «Smíri». Hann er nógv ov lítill og nógv ov illa innrettaður til at kunna taka innóti tí nógvu fólki, sum ferðast millum Suðuroyuna og oyggjarnar norðanfyri.

Landsstýrið hevur havt uppskot um at byggja nýggjan og tíðarhóskaandi «Smíri», men ikki vundið meiriluta fyri tí fyrreun í seinastu setu, fá ið tað varð samtykt.

Nú er landsstýrið við fyrireikingina at fáa pening til vega til byggingina, kunna tekningar og gera alt greitt, so farið kann verða undir byggingina sum skjótast.

Annars er ut síga um «Smírlasiglingina», at hon er umskipað.

Skipið siglir meiri, ger fólki størri «service».

Við hesi umskipan er nýtslan av «Smíri» vaksin so nógv hæði hvat ið viðvíkur vøru flutningi og ferðafólki, ut fliggjarstøða «Smírils» er munandi batnað og nærkast stánding.

Samstundis hevur fólkið umboð fingið sína rættvísu lønaráhól.

«Ritan» ber seg rúmliga.

Heunara sigling er eisini munandi økt.

«Másin» siglir við undirskoti. Men hann hevur eisini ta ringastu siglingina og miusl ibygda öki at røkja.

Her verða siglingarviðurskiftini lættari og biligari, tá tunnellið og vegasambandið er komið í lag har norðuri sum ætlað.

Siglingin vestur eftir er, hvat ið sjálvari rutuni viðvíkur, í lagi. Men skipið er ikki tíðarhóskandi.

Her tørvar skjót og góð ábót.

Samtykt er at fáa nýtt og gott skip til vega.

Tá ið hetta er gjørt, vegur og bryggja er komin til Oyragjógv ella stað nærindis har, sum hóskar best til lending í øllum veðri, og vegasambandið yvir Streymoyнна til Havnar er í lagi, verða Vágamenn betri fyri, hvat ið sambandið við hinar oyggjarnar viðvíkur.

Serligur bátur er keyptur til farناسigling til fev ymsu smáplássini, sum stórskip ikki kunna koma til og leggja at. Her er serliga hugsað um Sandoyнна, Skúvoyнна, Mikines og annar pláss, sum hava ring havnarviðurskifti.

Málið er at samskipa alla strandferðarsigling, so skipini, ið nýtt verða, og sum menn megu royna at fáa so góð og tíðarhóskandi sum møguligt, verða til størstu nýtslu og ikki verða at liggja meiri enn lægst neyðugt.

Her er langur leinur enn at rógva.

Men vit eru á takinum.

LANDBÚNAÐURIN

Einaferð var landbúnaðurin fremst og álitið í Føroyum.

Men so er ikki longur.

Her má verða roynt at fáa vend í aftur.

Mannakraftin, ið áður var landbúnaðinum rúmliga til handa, er ikki fal at fáa, tá ið takast skal til hana.

Um landbúnaðurin ikki heilt skal leggjast í forna, má hann nýta maskínkraftina.

Men hon kostar.

Takið er so at fáa lagaliga flægging til landbúnaðin.

Við tí í byggju er samtykt á fingi at veðhalda fyrri milliónu láni til jarðargrunnin.

Men nóg biligur peningur hevur ikki enn fingist til láns.

Løgtingið samtykti í tí seinastu setu ein rentustudning uppá 10.000 kr.

Við hesum studningi kann so ið hvussu er takast tað fyrsta lánið uppá 200.000 kr. at læna út aflur til hampuliga rentu, sum landbúnaðurin kann bera.

Men sjálvandi má rentustudningarin vera í hóskaði slödd, til tess lánið er afturgoldið.

Landsstýrið er í samráðingum um bílig lán til landbúnaðin. Hesin látturinn verður so kanska at greiða seg.

Men landbúnaðurin sjálvur má taka seg saman til ta tørvandi umskipan, ið kann fáa jörð okkara at geva fleirfaldað tað, ið hon gevur nú.

Til tess tørvar ikki bara maskintól, men ein størri felagsskapur í framleiðslu, í røking av neytahaldi og kanska seyðahaldi við, í keypi og sølu.

Menn mega fara at leggja hövur í blot á henda bógvín.

Skúli miðvísar royndir og lærdómar ikki bara í bók, men í praktiskum samarbeiði við aðrar og leilan eftir tí besta, sum teir eru komnir til, eru lættir, ið muna nógv í framfarðsstrembanini og royndini at endurreisa landbúnað okkara aftur at verða til ein hornasteinin í samfelagslívi okkara.

SJÓVINNAN

Viðastu veiðuræsur! Bestu skípin. Bestu veiðumboðini! Markið við-øst möguligt!

Hetta eru viðurskiftini, sum vit kunnu hava avgerandi ávirkan á.

Men tað týðningarmesta er, at fiskur er til og at fáa.

Tær mongu og ofta longu fiskaløysistíðirnar, sum sögan veit um at siga, sýna, at náttúrkreftirnar hátta sær ofta so, at menniskjan veit sær eingi ráð til at taka.

Í okkara tíð hevur verið ymiskt við áringunum. Men onga tíð verið oyðdripið allastaðni, so langt veiðufør okkara hava rokkið.

Vit fara at vóna, at tað verður so framvegis hjá okkum, og komandi ættarliðum her á landi.

Toskurin er álitið hjá okkum.

Men nú kappast hýsan við hann - hon er ikki verri.

Tvey tey fyrstu árin av hesum stjórnaarskeiði vóru vónalig. Men í fjór var betri aftur. Bæði undir Føroyum og í Grønlandi. Higar til í ár hevur eisini verið til. Snellan er nýtt frálíkt fiskireiðskap. Hóskar viel til ávísar flóir av árinum.

Trolararnir, ið cinaferð tóktust at fara at verða hövuðsveiðiförini, standa illa fyri nú, og tykjast at fara at detta burtur úr. Vón er kortini kanska fyri hekkutrolarunum. Men hesum veiðutóli viðvíkjandi eru menn ójavnir á máli. Frá øðrum londum frættist, at tað er bert slukur hekkutrolari, sum hevur fingið driftina at bera seg uttan statstilskot.

Vit hava havt miklar trupulleikar við t.d. portugisisku trolarunum.

Teir hava longu velt landinum stórt fíggjarligt tap. All rakstraravlopið hjá landskassanum varð fíkið til avskrivning av troluraskuldini til landskassans.

Vit eiga ut gera okkum greitt, at tað ikki er úti við hesum. Men hesi veiðitól kunnu ikki fara av landinum, heldur ikki av plássinum, tey vóru keypt til at hjálpa.

SILDIN

Sildin er komin at verða ein munandi táttur í innlögu okkara.

Sölan hevur ment seg.

Ein hin besta marknaðin eru vit við at vinna fram um aðrar. Tað er Svøríki. Har er nøgðin, vit kunnu sleppa av við, vaksin frá nøkrum túsund tunnnum til 75.000 tunnur í ár, sum er tað hægsta tunnutalið, vil hava sloppið av við har. Prisurin er eisini batnaður, liggur 7 kr. tunnuna hægri enn í fjór.

Í ár liggur forhandasölan í Svøríki og í Danmark um slök 100.000.

So koma Rusland og Føysturtýskaland.

Tað eru líkindi til, at bæði hesi londini verða sildakeyparar hjá okkum í ár, um vit hava sildina.

KRAFTARBLØKKUR OG RINGNÓT

Sum kunnugt var uppskot frá landsslýrinum um at garantera fyrri ávísam parti av einum möguligam undirskoti við roynd við ringnót og kraftblokki samtykt.

Skipið er nú á fyrsta royndartúri.

Tann fyrsta royndin ella setan sigist at hava eydnast væl.

Vónandi er her talan um nýggjan veiðuhátt, ið opnar stórar møguleikar.

Hann er royndur í Íslandi, fyrsta árið við trimum skipum, annað árið við 70 og í ár er talan um 225 kraftblokkaskip hjá Íslendingum.

Vit leggja út í vaðið her!

Skipini hava vit so góð sum nakar.

Hemaraveiðan er onnur nýveiða, vit eru við at royna.

Vit treingja til fjölbroytni, at finna og leggja nýggj vinnumið.

IDNADUR- OG NÁMSVIRKI Á LANDI.

Sjógvurin er álitið, og tað vil hann ætlandi altíð koma at verða í Føroyum.

Men vit megu royna at leggja so nógv aftrat av virkjum á landinum sum møguligt.

Støðið fyri hesum er lagt í lániskipanum, vit hava t. d. í lógnum um handverkaralán, lán til «egnsudvikling», ið eftir landsstýrisins tilmæli er sett í gildi fyri Føroyar, lögtingsins veðhald fyri lánum til smærri ídnaðir.

Nókur virki eru sum nevnt sett á stovn við hesum lánum og fleiri umsóknir um ídnaðarlán eru til viðgerðar.

Av virkjum, sum komin eru ella eru í gerð, kunnu nevast: Stóra skipasmiðjan á Skála, flakavirki í Havn og í Klaksvík, garnavirki, togvirki, búkavirki, cementstoypivirki og onnur smærri virki.

Vónandi verða umsóknirnar, ið liggja fyri til aðrar skipasmiðjur, onnur flakavirki, til grótvirki o. fl. at vinna sømdir um haldgott grundarlag er undir teimum.

Kolavirki í Rangabotni og Hvalba hava verið peningaliga munandi styðjað.

Hesi virki týða nógv fyri einar 200 menn og spara valufa.

Ravnagnanin av Føroyum er í fullari gerð.

Aðlanir liggja fyri um at leggja alla ravnagnanina undir eitt sinamilum felag fyri allar kommunur í Føroyum.

Næsta stigið í útbyggingini krevur eitt lán uppá 40 mill. í 5 ár. Samráðingar fara fram um eina statsfinansiering á somu treytir, sum staturin einaferð veitti SEV.

Hetta mál má loysast, tí tað er grundarlagið fyri øllum vøkstri á landi, ikki minst á smáplássunum, ið her hjá okkum eins og aðrastaðni hava forútseting fyri handverksligum smávirkjum.

FIGGJARVIÐURSKIFTINI SEINASTU ÁRINI

Vit hava havt ta gleði at merkja, at lann lagdi politikkurin hevur figgjarliga og vinnuliga vagnast sum vónað og gevur okkum grund til at vænta framhaldandi vøkstur og menning at máltum, ið er, at øll arbeiðsför fólk skulu vita sær lønandi vinnu at fara til.

Taka vit tíðina frá 1958 er stóðan táluga henda:

S k a t t a í n n t ö k a n :

1958/59	85,8 mill. kr.
1959/60	87,5 mill. kr.
1960/61	99,5 mill. kr.
1961/62	114,0 mill. kr.

Ein javnur vökstur við serliga stórum framfari seinasta árið.

Innskot í okkara peningastovnar:

1958		97,3 mill. kr.
1959		106,2 mill. kr.
1960		112,6 mill. kr.
1961		123,1 mill. kr.

Ein vökstur uppá 26,1 mill. síðani 1958.

Athugaligt og talaandi sítt týðuliga mál er at síggja tann stóra innsetingarvökstur, hóast keypið av teimum mongu nýggju og dýru skipunum, ið komin eru, hevur kraft pening í milliónfali.

Fiskaframleiðslan í kr.

1958		91.271.000
1959		75.248.000
1960		93.812.000
1961		106.606.000

Ein samlaður vökstur frá 1958 — 1961 uppá kr. 15.335.000.

Útflutningurin 1961:

Ísfiskur		21.889 tons fyrri netto	kr.	25.905.000
Saltfiskur		18.797 tons fyrri netto	kr.	31.719.000
Klippfiskur		5.120 tons fyrri netto	kr.	18.512.000
Saltsild		7.437 tons fyrri netto	kr.	12.320.000
Annað			kr.	8.689.000
tilsamans				kr. 97.145.000

I 1960 var hin samlaði útflutningurin kr. 96.193.000

Studningurin til fiskimenn hevur verið:

1958/59		kr.	2.451.000
1959/60		kr.	2.717.000
1960/61		kr.	3.117.000
1961/62		kr.	3.072.766

Fiskiskapurin á teimum nýmsuleiðunum:

	1958:	1959:	1960:	1961:
Undir Føroyum	15.768	13.097	19.684	21.420

Undir Íslandi	21.768	9.594	14.396	12.959
Við Grönland	43.570	38.371	50.698	58.997
Í Barentshavinum	1.073	4.819	3.509	4.291
Við New Foundland	3.939	7.619	9.678	5.526
	-----	-----	-----	-----
	89.069	73.505	98.011	103.193
	-----	-----	-----	-----

Ein samlaður vöxtur frá 1958 til 1961 uppá 14.124 tons.

Nögdin er fingið við Grönland og undir Föroyum.

New Foundland er komið við.

Ísland, sum einferð gav meginnögdina, ber aftaná hin nýggja sáttmála av 1961 tekin um komandi menning, serliga av Suðurlandsfiskiskapinum, ið veruliga var hildin uppá fyrri föroyingar.

Tey mongu nýggju veiðuskipini, sum komin eru afturat skuldu givið vónir um ein munandi nøgdarvöxtur í ár.

TRYGGINGARMÁLID

Eitt hitt størsta fíggjarliga framsligið, ið gjørt er, var tjóðnýtingin, hin lógbundna andeilsseringin av allari trygging við einkarrætti fyrri Föroyar.

Livstryggingin kom tó ikki undir hendu einkarrætt.

Við hesari tjóðnýting av okkara trygging hava Föroyar spart sær ein pening, fróknað fastar ognir og obligationir, sum liggur millum 25-30 milliónir.

At tjóðnýta livstryggingina eisini og lala hana koma undir einkarrættið var samtykt í hesum fingskeiði.

Hitt endaliga lógaruppskotið um tjóðnýtingina av livstryggingini her á landi liggur á tingborði.

INNTÖKUSTØÐAN — HIN BEINLEIÐIS SKATTURIN OG TOLLURIN

Øll tey miklu fíggjarligu tiltøk kosta sjálvandi stóran pening, sjálvt um staturin tekur stóran part.

Fíggjarlógin verður í ár at liggja um 32 mill. kr.

Men við undantak av 4 % í umsetingarskatti og hækkingina av öl- og bílskattinum hevur ikki verið neyðugt at hækka stigin í beinleiðisskattinum. Tvørturímóti hevur verið møguligt at línka um hin beinleiðis skatt við at fórka skattamarkið frá 2.000 til 4.000 kr. eins og vaksa um frádráttarpeningin fyrri börn.

Og tað verður heldur ikki í ár neyðugt at hækka nakran toll ella skattastigini fyri hin beinleiðis skattin.

Inntøkan hjá fólki við tí økta arbeiði og vaksnu færtjenastu á sjónum er vaksin so munandi, at hon við somu skattastigum og somu tollstígu gevur landskassanum eina meirinntøku, ið svarar til økingina av útreiðslunum til loysn av teimum umrøddu mongu málunum.

Uppskot um ábót av skattalógini verður landsstýrið kortini at seta fram.

MARKNAÐARLÍKINDINI

Lívsneyðugt er við nýggjum og góðum veiðuskipum og stórarí og vaksandi veiðumongd.

Men ikki minni neyðugt er at eiga góðan marknað at sleppa av við veiðna.

Og her eru viðurskiftini í stoyping ella við at leggja seg í nýggja legu. Vit kenna, hvussu ið «teir 6» og «teir 7» tóku seg upp.

Danmark fór uppi «teir 7».

Men vit stóðu uttanfyri bæði «6» og «7».

Av tí, at seks-landa tollásetingin á saltfisk og klippfisk frá londunum uttanfyri varð avgjörd fyrst at koma í gildi aftaná 1962, hevur borið til at sloppið av við saltfisk og klippfisk innanfyri «teir 6» uttan hin høga tollin, ið er settur at vera um 13 % fyri saltfiskin og klippfiskin og 18 % fyri flakafiskin.

Í Bretlandi er eingin broyting hend. Har liggja søluútreiðslurnar við tolli og øðrum væl innanfyri tey 20 % fyri ferskan fisk.

Landsstýrið mælti til at fara uppi tey 7 londini og harvið koma undir tolllækkingin fyri flakafiskin. Hon er 1/10 um árið í minsta lagi og er fyri Noregi, Danmark og hinum limalöndini nú komin niður í 5 %.

Men tingið samtykti at biða.

Nú er broyting komin í stöðuna hjá summum innanfyri «7» landa samgonguna.

Stóra Bretland, Danmark og Noregi ynskja at verða limir av felagsmarknaðursamgonguni, «teimum 6».

Onnur lond av teimum «7» ynskja at verða tilknýtt teimum «6».

Samráðingar fara fram innanfyri 7-landa- og 6-landasamgongurnar.

Í ástann av, at illa fer at bera til hjá føroyingum at standa uttanfyri allar handils- og vinnulívssamgongur, meðan Danmark, Noregi, Stóra Bretland, Svíaríki og kanska Ísland við ganga uppi eina vestur-europeiska samgongu, samtykti sum kunnugt tingið at samráðast og fregnast um freytlirnar fyri at koma við uppi hesa veldigu samgongu.

Hetta verður gjört, men eingin greið stöða er enn af leggju fyrir fingið til endaliga viðgerð og stöðutakan.

Hvassu ein limaskapur verður at hyldnast og roynast fyrir okkum froyingar er ilt at siga nakað um við vissu. Möguleikarnir eru fjölbroyttir og verða at falla okkum nakað eftir sum tær radikalu og demokratisku kreftirnar innanfyri hesa sangongu duga at arbeiða saman. Tað er at vóna, at tað fer at bera væl til, og at tað verða tær demokratisku hagsjónirnar, sum verða tær leiðandi innanfyri hesa sangongu. Hendir tað, er grund til at hava tær bestu vónirnar fyri framtíðina.

Men uttan mun til, hvussu leikur fer og fellur millum einræðis- og demokratisku kreftirnar kemst mær fyri, at uttanfyri allar sangongur kunna vit ikki standa.

Fastar nevndir.

FÍGGJARNEVNDIN: J. Fr. Øregaard, Samuel Petersen, Erlendur Patursson, Sigurð Joensen, Andreas Djurhuus, Johan Poulsen, Poul Petersen.

Tiltaksnevn: J. P. Davidsen, Poul J. Olsen, Hannus v. Högdalsá, Frederik Hansen, Tr. Samuelsen, Hemming Jespersen og Hákon Djurhuus.

UMSÓKNARNEVNDIN: Jacob Lindenskov, Leon Joensen og Frederik Hansen.

LANDSSTYRISMÁLANEVNDIN: J. Fr. Øregaard, Hans Iversen og Erlendur Patursson.

1. Fíggjarlögtingslóg 1963/64

Ár 1962, 1. august legði Kr. Djurhuus landsstýrismaður fram uppskot til fíggjarlögtingslóg 1963/64 (smb. skjal 2).

2. Frágreiðingin frá lögmanni

Ár 1962, 3. august var orðaskifti um frágreiðingina frá lögmanni.

Vetrartingið 1962

Ár 1962, týsdagin 1. december kl. 17 var Føroya lögting sett.

Elsti tingmaður, Hans Iversen úr Kvívík tók við fundarstýrinum eftir § 1 í tingskipanini.

Hann gjörði kunnugt, at lögmaður í skriví frá 21. november 1962 eftir lögtingslóg nr. 1 frá 13. mai 1948 um stýrisskipan í sermálum hevði boðsent tingmonnum til vetrartings.

Hann boð so Jacob Lindenskov og Frederik Hansen at vera fyrribils skrivarar.

Valbrøvini vóru kannað eftir § 1 í tingskipanini og hesir góðkendir sum tingmenn:

Hákon Djurhuus, Klaksvík ff.
 Johan Simonsen, Klaksvík ff.
 Poul Jacob Olsen, Klaksvík jv.
 Samuel Petersen, Klaksvík sj.
 Johan Poulsen, Strendur, sb.
 Jens Chr. Olsen, Toftir sb.
 Frederik Hansen, Söldarfirði ff.
 Hans J. Ellingsgaard, Eiði ff.
 J. Fr. Øregaard, Gøtu jv.
 Poul Petersen, Tórshavn ff.
 Hans Iversen, Kvívík sh.
 Sigurð Joensen, Tórshavn tj.
 Leon Joensen, Sörvági sb.
 Haldor Hansen, Sörvági jv.
 Vilhelm Nielsen, Sandavági ff.
 Trygve Samuelsen, Tórshavn sh.
 Marius Johannesen, Tórshavn sj.
 Hannus við Høgadalsá, Tórshavn ff.
 Kjartan Mohr, Tórshavn fb.
 Jacob Lindenskov, Tórshavn jv.
 Knút Wang, Tórshavn ff.

Sigfried Skanle, Tórshavn ff.
 Erlendur Patursson, Tórshavn ff.
 Johan P. Davidsen, Sandi jv.
 J. H. Danhjörg, Porkeri jv.
 P. M. Dam, Tvöroyri jv.
 Dion Nolsöe, Vági jv.
 Andreas Djurhuus, Vági sh.
 Niels Holm Jacobsen, Hvalba ff.

Aldursformaðurin gjörði kunnugt, at javnaðarflokkurin hevur 8 tingmenn, sambandsflokkurin 6, fólkaflokkurin 6, tjóðveldisflokkurin 6, sjálvstýrisflokkurin 2 og framburðsflokkurin 1.

Síðani fór fram val av tingformannari og næstformanni. Eftir uppskoti var J. Fr. Øregaard valdur til formann og Johan Poulsen til næstformann eftir lutakasti við Sigurð Joensen.

So tók tingformaðurin formannssessin.

Til tingskrivarar vóru valdir Jacob Lindenskov og Jens Chr. Olsen eftir lutakasti við Vilhelm Nielsen.

Tingformaðurin bað tingmenn rópa eitt 9 fald hurra fyri kongi og eitt trí fald fyri Føroyum.

4. januar 1963 las tingformaðurin upp soljóðandi skriv frá sama degi:

«Vit undirskrivaða flokkar (fólkaflokkurin, tjóðveldisflokkurin, sjálvstýrisflokkurin og framburðsflokkurin) gera kunnugt at vit eru gingnir saman í valbólki til val av formannsskapi fyri valskeiðið og krevja samstundis eftir § 2, stk. 2 í tingskipanini val av formannsskapi av nýggjum.»

7. januar kl. 11 fór so nýval av formannsskapi fram.

Eftir uppskoti var Samuel Petersen valdur til tingformann og J. Fr. Øregaard til næstformann.

Til tingskrivarar vóru valdir Knút Wang og Jacob Lindenskov.

1. mars góðkenndi tingið Henry Andreassen sum varmann fyri J. P. Øregaard fyrribils, 26. mars Hilmar Petersen sum varmann fyri Jens Chr. Olsen, 29. s. m. Oddfrið Gregersen í Fuglafirði fyri Poul Petersen, 17. apríl Albert Jacobsen á Tvöroyri fyri Niels Holm Jacobsen og 23. apríl Reynhold Thomsen í Gøtu fyri Johan Poulsen.

Val av lögmanni og landsstýrismönnum

Ár 1963, 4. janúar stóð val av lögmanni.

Valið fór fram skrivliga.

Hákon Djurhuus fekk 15 atkvæður,

Kristian Djurhuus fekk 5 atkvæður.

So státt var Hákon Djurhuus valdur lögmaður.

Sama dag stóð val av landsstýrismönnum.

Eftir uppskoti frá lögmanni vórn hesir valdir:

Erlendur Patursson, Karsten Høydal og Niels Wjñther Poulsen við
15 - 0.

Fastar nevndir og aðrar

FIGGJARNEVNDIN: P. M. Dam, J. Fr. Øregaard, Knútt Wang, Kj. Mohr, Samuel Petersen, Hannus við Høgadalsá og Andreas Djurhuus.

Tíllaksmenn: Haldor Hansen, Jacob Lindenskov, P. Petersen, Marius Johannesen, Fr. Hansen, Vilhelm Nielsen og Johan Poulsen.

UMSÓKNARNEVNDIN: Jacob Lindenskov, Vilhelm Nielsen og H. J. Ellingsgaard.

LANDSSTÝRISMÁLANEVNDIN: J. Fr. Øregaard, Sigfried Skaale og Hannus við Høgadalsá.

MARKNAÐARNEVNDIN: Hannus við Høgadalsá, Poul Petersen, Marius Johannesen, Kjartan Mohr, J. Fr. Øregaard, Haldor Hansen og Trygve Samuelsen.

Tíllaksmenn: Sigurð Joensen, Sigfried Skaale, Samuel Petersen, Frederik Hansen, P. M. Dam, Poul J. Olsen og Andreas Djurhuus.

HAVNA- OG VEGANEVNDIN: Kjartan Mohr, Vilhelm Nielsen, Frederik Hansen, Samuel Petersen, Poul J. Olsen, Haldor Hansen og Hans Iversen.

FISKIVINNUNEVNDIN: Johan Simonsen, Frederik Hansen, Niels Holm Jacobsen (Vilh. Nielsen), Poul J. Olsen og Jens Chr. Olsen (Leon Joensen).

LÓGARNEVNDIN: Poul Petersen, Sigurð Joensen, Samuel Petersen, Trygve Samuelsen og J. H. Danbjörg.

KOMMUNALA NEVNDIN: Frederik Hansen, Sigfried Skaale, Samuel Petersen, P. M. Dam og Andreas Djurhuus.

SOCIALA NEVNDIN: Sigurð Joensen, Hans J. Ellingsgaard, Knút Wang, Jacob Lindenskov og Johan Poulsen.

SKÚLANEVNDIN: Hannus við Högdalsá, Knút Wang, Marius Johannesen, J. H. Danbjörg, Johan Poulsen.

SKATTANEVNDIN: Hannus við Högdalsá, Sigfried Skaale, Samuel Petersen, Dion Nolsøe og Trygve Samuelsen.

BÚNAÐARNEVNDIN: Oddfríður Gregersen (Poul Petersen), Vilhelm Nielsen, Sigurð Joensen, J. P. Davidsen og Hans Iversen.

KIRKJUNEVNDIN: Vilhelm Nielsen, Hans J. Ellingsgaard, Marius Johannesen, Jacob Lindenskov og Johan Poulsen.

I. Fíggjarlögtingslóg 1963/64

Ár 1963, 1. mars legði Erelundur Patursson landsstýrismaður fram uppskot til fíggjarlóg 1963/64 við viðmerkingum (skjal 2).

1. viðgerð 14. og 25. mars legði fíggjarnevndin fram:

1) Broytt uppskot til fíggjarlóg 1963/64 (skjal 2) við soljóðandi

Álit

Fíggjarnevndin hevur á fleiri fundum viðgjört uppskotið, eins og skriv sum eru send nevndini í samband við fíggjarlógaruppskotið.

Nevndin hevur gjøgnungingið landsstýrisins uppskot og hevur gjørt ymsar broytingar, sum eru fýrðar inn í uppskotið. Uppskotið er tí prentað av nýggjum og viðlagt hesum áliði.

Tær flestu av hesum broytingum eru slíkar, sum standast av lønarreguleringum, sum ávíst niðanfyri. Nevndin hevur so vítt möguligt kannað tey uppseltu fölini, men flestar upplýsingar, sum fölini á fíggjarlógini byggja á, eru gamlar, tí at upprunaliga uppskotið skal verða lagt fram á ólavsöku, og harav verða fleiri broytingar.

Nevndin hevur á fundi havt stjórnar fyrri gjaldstovuni, líkningarráðnum og lønjamningargrunninum til at geva upplýsingar eins og upplýsingar eru flagnir frá ríkissambodnum og øðrum stovnum.

Javnvágin á fíggjarlógini er 300.000 kr. størri enn í landsstýrisins uppskoti, og munurin millum inntøkur og útreiðslur minni.

Til broytingarnar skulu annars verða gjørdar hesar viðmerkingar:

Skattur: Eftir upplýsingum frá gjaldstovuni og líkningarráðnum heldur nevndin, at skatturin kemur at geva tað, hann er settur til, men tað er ov stutt fráliðið enn til at kunna títa ó, at hann gevur meira.

Fólkaeftirlønargjald og avlamsgjald eru broytt til sama lutfall av skattinum, sum á fyrru fíggjarlógnum.

Tollur: Eftir upplýsingum frá gjaldstovuni, so hevur tollurin í

fíggjarárinum 1962/63 givið meira, en lær 21 mill. kr., sum hann er ætlaður til komandi fíggjarár og roknað verður við, at hann kemur at geva uppmóti 22 mill. kr. Tá hetta tal ikki er broytt, kemur tað av tí, at landsstýrið hevur lagt fram uppskot um avtöku av 1 % tollinum fyri summar vörur, og at ein partur (mest 1 % tollur) stavar frá innfluttum vörum, sum ikki verður roknað við í komandi fíggjarári, sum til stöðina á Sorufelli og Mjörkadali. Men roknað verður fó við, at tollurin í fíggjarárinum 1963/64 fer at geva 21 mill. kr., sjálvt um uppskot landsstýrisins um lætta í 1 % tollinum verður samtykt.

Onnur gjöld, sum av handli og fiskivinnu og samferðslu eru rætt að samsvarandi upplýsingum frá gjaldstovuni.

Útreiðslur:

Tær flestu broytingarnar, sum nevndin hevur gjört á útreiðslusíðuni, stava frá lønarhækkingum. Gjaldstovan hevur kannað henda spurning og rátt til, at útreiðslurnar til lønir hjá stovnum undir landsstýrinum verða hækkaðar við umleið 3 % og er hetta gjört.

Á gjaldstovuni eru sett 2 fólk aftrat og er roknað við teimum. Somuleiðis hevur nevndin eftir ynski frá landsstýrinum roknað við einum manni aftrat í hagtalsdeildini.

Viðvíkjandi matrikulstovuni er at siga, at í uppskoti landsstýrisins var roknað við 10 fólki aftrat, sum greitt frá í fylgisskjølum til uppskotið til fíggjarløgtingslógina, sum framlagt var á ólavsøku. Men av tí, at landsstýrið enn ikki hevur tikið avgerð um setan av hesum fólki, er lønarupphæddin hjá nevnda stovni eftir samráð við landsstýrið minkað við 100.000 kr. Um nokur ella öll hesi fólk verða sett í fíggjarárinum 1963/64, verður tá stöða tikin til henda spurningin.

Harumframt eru eisini tingmannalønirnar fördar á jour, eins og dag-pengar og ferðaútreiðslur. Somuleiðis lær útreiðslur sum standast av, at nú eru 4 landsstýrismenn.

Undir heilsumálum eru 50.000 kr. settar aftrat til læknaútreiðslur, og svarar tað til ætlaðu útreiðsluna hesum viðvíkjandi.

Eftir upplýsingum frá ríkisumboðsmanninum var ov lítið sett av til læraralønir og kemst hetta umframt vanliga lønhækking eisini av, at fleiri lærarar eru enn fyrr. M. a. við tað, at lærarar við millum- og real-skúlan í Havn koma undir ta lønarskipan, sum landskassin eigur part í. Her eru tí settar 400.000 kr. aftrat.

Undir samferðslumálum er eingin broyting gjörd, men undir ítrótti og skúlabarnaferðum innanoyggja er avsettur peningur, sum skal koma

strandferðsluni til góðar og sum skal svara til tær friferðir strandferðslan og möguligt onnur skip veita skúlabörnum og ífróttarfólki, men ætlanin er, at strangt eftirlit verður havt við hesum friferðum.

Nevndin hevur umhugsað spurningin um meira lærlingastudning, men hevur fingið at vita, at fyrr játtaður peningur ikki er brúktur. Landsstýrið hevur nú biðið fíggjarnevndina um loyvi til, at studningur, sum ikki er útgoldin áðrenn 1. apríl, verður lagdur í grunn, soleiðis at hann kann verða nýttur aftaná 1. apríl, ikki bara sum studningur, men eisini sum lán til lærlingar, sum eru illa fyri peningaliga.

Rakstrarstudningur til bókasövn á bygd er nakað hækkaður og lann broyting er gjörd, at landskassans studningur nú kann verða upp til 100 % ístaðin fyri 80 % av tí peningi bygdin letur, tó framvegis ikki meira enn 2 kr. pr. íbúgva.

Viðvíkjandi sømdarpeningi til skald og listarmenn er at siga, at nevndin hevur sett uppá tveir affrat, Rikard Long og Hans J. Højgaard, sum viðurkenning fyri teirra arbeiði ávikavist fyri bókmentum og tónleiki. Ynski hava verið um at fingið fleiri uppá, sum skjal í málinum sigur frá. Nevndin hevur tó ikki hildið seg hesaferð kunna broytt landsstýrisins uppskot meira, men mælir til, at tað verður eitt fast tal av slíkum fólki um á fíggjarlógini, og at tey koma uppá eftir viðmælum frá einum ella fleiri mentumarlíggum stovnum.

Rakstrarstudningurin til Føroya Børnheim er hækkaður úr 82.000 kr. uppí 90.000 kr., og er tá roknað við, at staturin letur tilsvareandi pening.

Nevndin hevur viðgjørt spurningin um meira studning til ALV soleiðis, at ábøtur kunna verða gjørdar á miðstöðuhilan og saniterviðurskipti í húsinum, sum ALV hevur norðuri við Áir. Men nevndin hevur ikki fingið yvirslag frá landsverkfrøðinginum hesum viðvíkjandi, áðrenn viðgerðin av fíggjarlógini var gjörd liðug, men roknað verður við, at hesar forvandi umvælingar kunna verða framlar um konto 6,3, og so meira peningur settur av seinri um neyðugt.

Játtanirnar til lönjavnungargrunnin og til heimaútróður eru settar samsvarandi landsstýrisins viðmerking til lögtingsmál nr. 12/1962: Studningur til minstuløn og prisviðbót.

Fíggjarnevndin hevur fingið áheitan frá fiskivinnunevndini um at seta pening av til oyðing av kópi, men nevndin mælir til, at tilíkur studningur fyribils verður latin av tí, sum landsstýrið hevur fingið at ráða yvir undir grein 21-7, og at spurningurin um at taka meira á fíggjarlógina verður uppafturtikin á næstu fíggjarlóg.

Studningur til kokkaskeldu mælir nevndin til, verður loystur við umsókn til Búargrunnin.

Útreiðslurnar til eftirlön eru fórdar á jour eftir upplýsingum frá landsstýrinum, sum liggja í málinum.

Punktur 3 undir § 16-3 og § 16-7: Samsýning, eru samsýningar hirturav til Gunnar Gunnarsson og Nic. Rasmussen fyri gjørt arbeiði og eftir samráð við landsstýrið.

Studningurin til Klaksvíkur sjómansheim er eftir uppskoti í nevndini hækkaður til 20.000 kr.

Studningur til neytahald (mjólkastudningur) og súrhøggjbrunnar er hækkaður samsvarandi veruligu nýtsluni, ávikavíst við 25.000 kr. og 10.000 kr.

Viðvíkjandi øðrum umsóknum, sum figgjarnevndin hevur fingið í samband við figgjarlógina er at siga:

Skriv frá landsstýrinum viðvíkjandi avtöku av skúlapeningi hjá Føroya sjómannsskúla. Hóast uppskotið hevur verið til viðgerðar hjá læði fyrra og hesum landsstýri, er hetta óbroytt á figgjarlógini. Nevndin heldur tí ovseint verða at broyta hetta nú, men mælir til, at tað verður gjørt á næstu figgjarlóg.

Umsókn frá Det Blaa Kors um hækkaðan studning: Víst verður til, at henda hækking er gjörd av landsstýrinum.

Umsókn frá Øster Egesborg Skole um studning til skúlabarnaferð til Føroyar er send landsstýrinum og viðmælt, at møguligur studningur verður latin av § 19-8-17, har landsstýrið hevur 5.000 kr. at ráða yvir.

Viðvíkjandi sjúkrahúsunum verður víst til tær figgjarætlanir, sum liggja í málinum.

Visandi til omanfyri staudandi viðmerkingar mælir meirilutin í figgjarnevndini (Kjartan Mohr, Sámal Petersen, Hannus við Högnadalsá og Knút Wang) til, at lögtingið samtykkir viðlagda uppskot, sum figgjarnevndin hevur sett framtíðin fyri uppskot landsstýrisins.

Umboðini í figgjarnevndini fyri minnilutarnar, sambandsflokkinn og javnaðarflokkinn, greiða sjálvi frá stöðu síni í minnilutaálit.

2) Minnilutaálit, sum er seljóðandi:

Minnilutin (Andreas Djurhuus, Haldor Hansen og P. M. Dam) setur fram fylgjandi

U p p s k o t

Tingið samtykkir uppskot fyrra landsstýrisins til fíggjarlögtingslóg fyrir 1963/64, dagfest 31. júní 1962, við fylgjandi breytingum av fölnum í báðum tekstunum:

Til gr. 1: Beinleiðis skattur:

1. Vanligur skattur:

í staðin fyri kr. 10.000.000.— verður sett kr. 11.500.000

2. Tøllur og söluskattur:

í staðin fyri kr. 19.250.000.— verður sett kr. 22.000.000.—

Til gr. 2: Óflutningsgjald av fiski kr. 450.000.— gongur út.

Til gr. 3: Luntøka av gjöldum samferðslu viðvíkjandi:

1. Vektgjald av bílum:

í staðin fyri kr. 450.000. verður sett kr. 550.000.—

Til gr. 17: Heilsamál:

1. í staðin fyri kr. 1775.000.— verður sett kr. 2.664.189.—

2. í staðin fyri kr. 312.000. verður sett kr. 457.230.—

3. í staðin fyri kr. 537.000.— verður sett kr. 608.694.

4. í staðin fyri kr. 42.715.— verður sett kr. 150.812.—

5. í staðin fyri kr. 50.000. verður sett kr. 100.000.—

Til gr. 18. Samferðslumál:

5. Fløgvøllurin:

í staðin fyri kr. 1.200.— verður sett kr. 100.000.

Til gr. 19: Kenslumál:

1. studningur og lán til lærdan læstur:

í staðin fyri kr. 50.000.— verður sett kr. 60.000.—.

2. studningur til annan læstur v.m.

í staðin fyri 30.000.— verður sett kr. 40.000.

3. studningur til úttanbygðanæmingar í real- og preliminar skúlanum:

í staðin fyri kr. 25.000.— verður sett kr. 30.000.—

4. studningur til læringar:

í staðin fyri kr. 100.000. verður sett kr. 110.000.—

5. studningur til jarðarbrúksnæmingar:
ístaðin fyrri kr. 3.000. -- verður sett kr. 6.000. --
6. studningur til háskúlagöngd:
ístaðin fyrri kr. 2.000. -- verður sett kr. 5.000.
8. studningur til skúlabbyggigrunn:
ístaðin fyrri kr. 300.000.--- verður sett kr. 400.000.
15. Meginfelag föroyskra studenta:
ístaðin fyrri kr. 2.000. -- verður sett kr. 11.000.

Til gr. 20: Vísind, bókment og list:

7. Sändarpeningur til skalda- vísinda- og listamenn:
S. J. Mikines kr. 2.400. --
P. F. Joensen 2.400.
Martin Joensen --- 2.400.---
H. M. Ejdesgaard --- 1.600. --
H. J. Jacobsen 1.600.---
Jóan Chr. Poulsen --- 1.600.---
J. Kambar 1.600.---
W. Heimesen --- 1.600. --
Rich. B. Thomsen --- 1.600.
Ingálvar av Reyni --- 1.600.---
Sigmund Petersen --- 1.600. --
Christian Höj --- 1.600. --

Til gr. 21: Fiskivinnu, sjóferð og tilíkt:

1. Vrakarastovnurin:
 3. vrakaragjöld kr. 110.000.--- gongur út, og kr. 55.000. -- verður broytt til kr. 165.000. --
 6. Vaktar- og hjargingarskip:
ístaðin fyrri kr. 475.000. -- verður sett kr. 575.000. --
 8. Studningur til lönjavningargrunn:
ístaðin fyrri kr. 2.300.000.--- verður sett kr. 1.800.000.
 10. Studningslán til bátar:
ístaðin fyrri kr. 50.000. -- verður sett kr. 75.000.---
 11. Studningur til heimaútróður:
ístaðin fyrri kr. 850.000.--- verður sett kr. 1.500.000.
- Sum nýtt punkt 15 verður sett: Tökt til fiskivinnu, og í donsku tekstin: Til disposition for fiskeriethvervet kr. 1.000.000. --

Til gr. 22: Jarðabruk:

sum nýtt punkt 7 verður sett: Til landbúnaðarlegging, og í dönsku tekstini: Tilskud til financiering af landbruget kr. 200.000. —

Til gr. 23: Kolagrevstur:

6. Ístaðin fyrir 125.000. — verður sett kr. 250.000.—
hvarav til vegagerð í samband við hesum kr. 125.000. —

Til gr. 24: Ymsir studningar:

3. Hjálpargrunnur fyrir óarbeiðsförar fiskimenn:
Ístaðin fyrir 50.000. — verður sett kr. 100.000.
5. Sjúkagrunnur arbeiðsmanna:
Ístaðin fyrir kr. 50.000.— verður sett kr. 100.000. .

Annars verða allar samanteljingar í uppskoti fyrra landsstýrisins broyttar og fördar á jour samsvarandi hesum.

2. og 3. viðgerð 26. mars 1963.

Uppskot frá fíggarnevndini (1) var sett undir atkvöðu:

§§ 1—6 og 14 samtyktar 15—1.
§§ 18 — 23 samtyktar 15—1.
§§ 24—37 samtyktar 15—0.

Minnilutauppskotið barlurdottið.

Uppskotið frá fíggarnevndini (1) samtykt 15 —0.

2. Nýggj ferðslulóg

Ár 1963, 4. mars legði lögmaður fram uppskot til nýggja ferðslulóg (smbr. skjal 3)

1. viðgerð 7. mars og 11. mai legði lógarnevndin fram sáljóðandi

U p p s k o t

Málið hevur verið til viðgerðar í lógarnevndini, sum undir nevndarviðgerðini hevur verið á tal við hin motorsakköna, landfútan og tryggingarsambandið, eins og meginfelagið hjá bílstjóranum í Tórshavn hevur vent sær til nevndina við sínum serligu ynskjunum.

Nevndin hevur havt eitt uppskot til drúgva reglugerð, sum ætlingin er at seta í gildi, tá ið lógin verður lýst.

Nevndin er samd um at mæla tinginum til at samtykkja uppskotið frá landsstýrinum við fylgjandi broytingum:

ad §2: Undir VI verður í teirri føroysku tekstini s. 5. fjórðiovastu reglu, orðið triðingareist rættað til vinkulreist.

ad § 5: Tann føroyska tekstin undir b) fer hartil og í staðin kemur: Lyktir at lýsa fram- og aftureftir og ljós á aftureftir vendandi refleksvæl.

ad § 9: Í dansku tekstini verður arbeiðsvogne sett í 2. stykki aftaná «heslekøretøjer».

ad § 10: Í føroysku tekstini verður í 3. reglu skotið inn aftaná orðið «tilgerð»: og útgerð.

ad § 11: Í føroysku tekstini verður 1. stk., 3. fyrstu reglu, beint aftaná orðið «tilskilaðu» skotið inn: og «pruft».

Sama stað í dansku tekstini verður skotið inn: samt «knallerter».

ad § 16: Í stk. 1 falla orðini «reiða o.l.» hartil.

ad §18: Í føroysku tekstini verður í stk. 2 niðastu reglu millum orðini «hann» og «havt» orðið i k k i skotið inn.

Sum nýtt næstseinasta punktum verður sett:

Viðvíkjandi «pruftum» kreyst 16 ára aldur og linari roynd.

Í dansku tekstini verður á sama stað sett:

Føreren af «knallerter» skal være fyldt 16 aar og have bestaaet en mindre prøve.

ad § 21: Í føroysku tekstini verða orðini «føroyskt-danskt» rættað til føroyskt ella danskt

I donsku tekstini verða á líkan hátt orðini «færösk-dansk» rætlað til færösk eller dansk.

ad § 32: I föroysku tekstini verður í 1. punktum «vínstru» broytt til høgru.

ad § 55: Stk. 1 og 2 falla burtur. Staðin fyri kemur inn sum stk. 1:

«Tann, sum eigur motordrivið akfar, skal seta seg fyri og halda í gildi trygging í ábyrgdartryggingarfelag góðkendari av Føroya landsstýri móti endurgjaldskrøvum eftir § 51. Mannskaða skal tryggingin bóta upp til 150.000 krónur fyri hvønn skaddan ella deyðan og skaddar lutir upp til 60.000 krónur fyri skaða av hvørjum einstökum skaðatilburði.

Er motordrivið akfar útlendskt, tá kemur hann undir tryggingarskylduna, sum hevur akfarið í nýtslu her á landi.»

I donsku tekstini verður tað nýggja 1. stk. soljóðandi:

«Ejeren af et motordrevet køretøj skal til dækning af erstatningskrav i henhold til § 54 tegne en forsikring i et af landstyrelet anerkendt ansvarsforsikringselskab og holde forsikringen i kraft. Forsikringen skal dække personskaade paa indtil 150.000 kr. for hver tilskadekommen eller dræbt person og tingskaade paa indtil 60.000 kr. for den ved en enkelt begivenhed foraarsagede skade.

För udenlandske motordrevne køretøjer paahviler forsikringspligten den, der bruger køretøjet her i landet.»

ad § 55: stk. 3, 4, 5 og 6 verða ávikavist stk. 2, 3, 4 og 5.

ad § 55: Tað nýggja stk. 1, pkt. 1, verður soleiðis orðað:

Tryggingarfelagið hevur aftursókn móti einum og hvørjum, sum hevur ábyrgd av skaða eftir § 51, stk. 6, og sum er af hann er gjördur við vilja. Tað velst um skuldaman og umslöðurnar aðramáta, um tryggingarfelagið skal eiga aftursókn, tá ið skaðin stendst av grovum óansul.

I donsku tekstini verður stk. 1, pkt. 1, soljóðandi:

Forsikringselskabet har regres mod enhver, der efter § 51, stk. 6, er ansvarlig for skaden, saafremt den paagældende har forvoldt skaden ved forsæt. Er skaden forvoldt ved grov uagtsomhed, afgøres det under hensyn til skyldgraden og omstændighederne iøvrigt, om selskabet skal have regres, og i bekræftende fald i hvilket omfang.

ad § 61: stk. 2 fær hetta orðaljóð:

«Landsstýrið kann seta reglur um hægsta tal av tilikum akförum.»

«Landsstyret kan fastsætte bestemmelser om størstetallet af saadanne køretøjer.»

stk. 3 fær hetta orðaljóð:

«Gjöldini fyri vinnuligan fólkaflutning skulu hava góðkenning eftir reglum, sum landsstýrið setur. Landsstýrið kann somuleiðis eftir tilmæli landfútans seta reglur um, hvat ið kreyst til útgerð og nýtslu við fólkaflutningi av tilikum akförum.»

Danska tekstin fær hetta orðaljóð:

Taksterne for erhvervsmæssig personbefordring skal godkendes i henhold til derom af landsstyret fastsatte bestemmelser. Landsstyret kan ligeledes efter indhentet erklæring fra landfogeden fastsætte regler angaaende de krav m.h.t. motorkøretøjernes indretning og benyttelse som hensynet til publikum til-siger.»

Stk. 4 fær hetta iskoyti:

«Sjónskt uttan skulu tilik akför hava frámerki gjøllari fyriskipað av Föroya landsstýri.»

Danska tekstin fær hetta iskoyti:

«Saaudanne køretøjer skal være forsynet udivendigt med et af landsstyret nærmere foreskrevet særligt iøjnefaldende kende-legn.»

Lógarnevndin skal viðmerkja, at málslig brek og prentvillur eru rættað beinleiðis í tí framlagda lógaruppskotinum.

Ein minnihtí (J. H. Danbjörg) mælir tinginum til at broyta í § 30, 3. stk. «50» til «60».

2. viðgerð 11. maí.

Formaðurin legði fram soljóðandi broytingaruppskot frá J. Lindenskov o. f.

§ 16. Ístaðin fyri 1. petli verður sett:

«Eingin má föra ella royva at koyra motordrivið akfar, sum hevur notið rúsdrekka».

Stk. 2 og stk. 3 falla burtur.

Danska tekstin broytt samsvarandi.

§ 16. Istedel for 1. stk. indsættes:

«Ingen maa køre eller prøve paa at føre motorkøretøj, der har nydt spiritus».

Stk. 2 og stk. 3 bortfalder.

Broytingaruppskotið frá neyndini til §§ 2-5-9-10-11-21-32 samt 24 -0.

Broytingaruppskotið frá neyndini § 16 samtykt 20 -0.

Broytingaruppskotið frá J. Lindenskov o. fl. til § 16 fall 10 -0.

Broytingaruppskotið frá J. P. Davidsen o. fl. til § 18 fall 12 -0.

Broytingaruppskotið frá neyndini til § 18 samtykt 19 -0.

Broytingaruppskotið frá neyndini til § 55 samtykt 21---0.

Broytingaruppskotið frá neyndini til § 61 samtykt 21---0.

Broytingaruppskotið frá J. H. Danbjörg til § 30 fall 12—0.

3. viðgerð 15. maí 1963.

Formaðurinn legði fram soljóðandi broytingaruppskot frá neyndini:
ad § 2. III in fine:

Sum nýtt e verður sett uppí landsstýrisuppskotið:

Har, sum ikki annað er tilskilað, galda reglurnar um eyklar, táid eykla við hjálpimotori (prull) ikki við motorinum er gjörd at ganga skjótari enn 30 km um tíman fram eftir slöttum. Annars setur landsstýrið reglur um, hvørjar treytir eykla við motori skal lúka, til tess at verða roknað sum eykla við hjálpimotori (prull).

tílsvarandi dansk tekst:

Hvor indet andet er bestemt, gælder bestemmelserne om cykler med hjælpemotor (knullerter), paa hvilket motoren ikke kan fremdrive cyklen med større hastighed end 30 km i timen ad vandret vej. Landsstyret fastsætter iøvrigt, hvilke forskrifter en med motor udstyret cykel skal opfylde for at kunne anses som cykel med hjælpemotor.

ad § 5:

I staðin fyri tað við aðru viðgerð samtykta b kemur:

Lyktir at lýsa fram og aftureftir og ljós á aftureftir vendandi nummarspjaldur, eisini aftureftir vendandi refleksvæl og eina ella tvær aftureftir vendandi lyktir við hvítum ella gulnum ljósi til nýtslu, táid bakkad verður.

tílsvarandi dansk tekst:

Lygter til belysning fremad og bagud, samt belysning af bagudvendende nummerplade; endvidere en eller to bagudvendende lygter med hvidt eller gult lys til anvendelse under bakning, samt bagudvendende refleksanordninger.

ad § 11:

Tey í áhlitinum í stk. 1 innskotnu og við aðru viðgerð samtyktu orðini «prutl» og «knallerter» ávikavist í føroysku og dansku tekstini falla burtur aftur.

ad § 18, stk. 2:

Seinasta punktum fær hetta orðaljóð:

Landsstýrið fyrisetur gjöllari reglur um frammannevnda royndir til motorakfør og prutl, um útsjónd og innihald av förarabrevi eins og gjaldið fyri royndina og förarabrevið.

tílsvarandi danskt tekst:

Landsstyret fastsætter de nærmere regler for ovennævnte prøver til motorkøretøjer og knallerter, for førerbevisernes udseende og indhold samt gebyrerne for prøverne og førerbeviserne.

Sum nýggj § 57 í lógini kemur:

Reglurnar í §§ 51, 55 og 56 verða nýttar á sama hátt viðvíkjandi cyklum við hjálpimotorum (prutlum). Landsstýrið ger reglur um, hvussu tað verður próvført undir koyring, at tilíkt akfar er tryggjað.

tílsvarandi dansk tekst:

Bestemmelserne i §§ 54, 55 og 56 finder tilsvarende anvendelse paa cykler med hjælpemotor (knallerter). Landsstyret fastsætter regler for, hvordan man under kørsel skal kunne dokumentere, at køretøjet er forsikret.

§§ 57 til 70 í lógaruppskotinum verða § 58 til 71.

Brøyttingaruppskotið frá nevndini til § 2 samtykt 20---0.

Brøyttingaruppskotið frá nevndini til § 5 samtykt 19 -- 0.

Brøyttingaruppskotið frá nevndini til § 11 samtykt 19 -- 0.

Brøyttingaruppskotið frá nevndini til §18 samtykt 19 -- 0.

Brøyttingaruppskotið frá nevndini til nýggja § 57 samtykt 20 -- 0.

Brøyttingaruppskotið frá nevndini til §§ 57-70 (58-71) samtykt 20 -- 0.

Lógaruppskotið so brøytt samtykt 19 -- 0.

3. Landsstýrismál

Ár 1963, 5. mars legði tingformaðurin fram útskrift úr landsstýrisins gerðabók fyri 1961/62 og beindi hana til landsstýrismálaneyvndina.

4. Söla av fastari ogn til vegagerð

Ár 1963, 5. mars legði N. Winther Poulsen landsstýrismaður fram soljóðandi

U p p s k o f

til

løgtingslóg
um

avhending av parti av matr.
nr. 749 a í Tórshavn.

lagtingslov
om

afhændelse af en del af matr.
nr. 749 a i Tórshavn.

§ 1.

Landsstýrið verður heimilað at lata Tórshavnar býráð o.u. 140 m² burtur av ogn landsins matr. nr. 749 a til breiðkan av Høydalsvegnum og at tingast við býráðið um prís og freytlir fyri avhendingini.

§ 2.

Henda lóg kemur beinanvegin í gildi.

§ 1.

Landsstyret bemyndiges til at overdrage Tórshavnar byraad ca. 140 m² af ejendom matr. nr. 749 a tilhørende lagtinget og at forhandle med byraadet om pris og betingelser for overdragelsen.

§ 2.

Denne lov træder straks i kraft.

Tórshavnar býráð sigur í skrivi 26. sept. 1962, at í samband við at Havnará verður lögð undir heill frá Sjørðargötu og niðan um Høydals-

vegin, er ætlanin at breiðka og regulera Høydalsvegin, serliga um brúnna beint omanfyri Sjótleikarhúsið.

Fyri at kunna fremja hesa veghreiðkan verður neyðugt at taka eina ál burtur av ogn landsins, matr. 749 a. o.u. 140 m². Føroya landsstýri verður tí biðið um at lala Tórshavnar kommunu nevnda öki til breiðkan av Høydalsvegnum.

Landsstýrið er samsínt við býráðið í, at neyðugt er at breiðka nevndu brúgv og skal mæla lögtinginum til at játta hesa umsókn soleiðis, at landsstýrið verður heimilt at avgreiða avhendingina og avgera treytn.

1. viðgerð 7., 2. viðgerð 12. og 3. viðgerð 18. mars 1963.

Lógaruppskotið samtykt 22 -0.

5. Tvungin tuberklarannsókn

Ár 1963, 28. februar legði lögmaður fram soljóðandi

F o r s l a g

til

lov om ændring i lov for Færøerne om tvungen tuberkuloseundersøgelse af fiskerskibes mandskaber.

I § 4 i lov for Færøerne nr. 405 af 21. november 1939 om tvungen tuberkuloseundersøgelse af fiskerskibes mandskab, som ændret ved lov nr. 185 af 10. maj 1950, lov nr. 37 af 2. marts 1955 og lov nr. 334 af 5. december 1958 udgaar ordene «og underkastes revision i folketingsaaret 1962/63».

V i ð m e r k i n g a r:

Heila uppskotið verður sett fram í staðin fyri uppskotið sum lagt var

fram í gjár og munurin er, at ætlanin er sum viðlagda uppskot til fólka-
tingið vísir, at lógin verður ikki sum higartil hevur verið tíðarmerkt.

Annars verður víst til viðmerkingarnar í nevnda uppskoti.

1. viðgerð 5. mars 1963.

Uppskotið samtykt 25—0.

6. Statssjúkhúsið

Ár 1963, 28. februar legði lögmaður fram soljóðandi

U p p s k o t
til
s a m t y k t a r

Løgtingið viðmælir at farið verður undir at byggja statssjúkrahús í
Tórshavn soleiðis sum skotið upp av innanríkisráðharranum 13.
desember 1962 til fólka-tingið. Eisini mælir lögtingið til, at hetta mál
verður framt skjótast møguligt.

Viðmerkingar:

Í lögtingssetuni 1956, jfr. lögtingsmál nr. 57: Sinnssjúkhús í Føroy-
um var samtykt við 21—0 atkvøðum:

Løgtingið er samt við landsstýrið í áheitanini til ríkisstýrið um, at
staturin byggir og rekur sinnissjúkrahús í Føroyum eins og lögtingið
heftir á ríkisstýrið um at fremja hetta mál skjótast gjørligt.

Skitsuuppskotið, sum tá lá fyri, og sum landsstýrið eftir tilmæli frá
stýrinum fyri landssjúkrahúsið í skjalvi 28. november 1956 mælti til at
fremja, var metl at kosta um 14 mill. kr. umframt montering og neyð-
viðgerðardeild. Tað umfataði tvær sjúklíngadeildir, 80 sjúklíngar hvør,
og bygningar til fyrisitingina, samkomuhöll, køk, vaskari og varmaníð-

støð felags fyri sinnissjúkrahúsið og landssjúkrahúsið og til starvsfólkið um 120 einkultúrur, 36 íbúðir við 1 rúmi og kova og 21 størri íbúðir ymiskar til stóddar.

Í fíggjarárinum 1958-59 játtaði danska fíggjarnevndin 763.000 kr. yvir fleiri fíggjarár til detalprojektering av uppskotinum. Undir projekteringsarbeiðinum vóru ymisk ynski sett fram, sum fórdi við sær, at nýtt skitsuppskot mátti gerast. Hesi ynski vóru: Deild fyri 160 ófullförm, sjúklingadeildirnar fyri tey sinnissjúku gjórdar eftir seinastu royndum í sjúkraviðgerðini, bygging av sjúkrasystaskúla og øking av felagsbyggingunum, nú ætlanirnar fyri landssjúkrahúsið vóru meira umfatandi enn hugsað var um upprunaliga.

Nýggja skitsuprojektið við hesum broytingum var við príslegum pr. 1. januar 1962 met at kosta 41.400.000 kr., monterig undanfíkin.

Henda ógvuliga stóra hækkingin fórdi við sær, at ríkismyndugleikarnir fóru at hugsa um tað ikki var møgult at minka um uppskotið. Eftir at samráðingar hövdu verið við bæði «statens aandsvægeforsorg» og við umboð fyri føroysku myndugleikarnar eru partarnir samdir um, at hóast tey serlign føroysku viðurskiiftini, er tað betst ikki fíggjarligt forsvarligt at útvega munandi størri songjartal fyri teir her umrøddu sjúklingar enn í hinum parlinum av ríkinum. Fírstítið er ta tað, at songjartalið fyri tey sinnissjúku er skorið niður frá um 160 til 100 og fyri tey ófullförm frá um 120 til 80.

Soleiðis minkað er byggiútreiðslan nú met til 34.400.000 kr. umframt monterig, men við 2.275.000 kr. í totalprojekteringsútreiðslum.

Byggingin umfatir eftir hesum:

5 sjúklingadeildir fyri 100 sinnissjúk, ...	2.600 m ² fyri	3.375.000.—
2 sjúklingadeildir fyri 80 ófullförm, ...	2.400 m ² fyri	2.935.000.—
fyrisingar- og læknabygningur, ...	1.300 m ² fyri	1.610.000.—
sjúkrasystaskúli	450 m ² fyri	540.000.—
terapibygningur bæði fyri sinnissjúk		
og ófullförm	900 m ² fyri	862.000.—
ökonombygningur	3.700 m ² fyri	6.210.000.—
íbúðir	11.300 m ² fyri	10.248.000.—
felags sambindingarlið	fyri	8.640.000.—

		34.400.000.—

Í skrivi 24. november 1962 mætti landsstýrið til, at ætlanin varð lögð fyri fólkatíngið, og at byggingin, nú byrjað er á landssjúkrahúsnum,

verður framd skjólast möguligt, so landssjúkrahúsið so hvört, tað er neyðugt, fær nýtt og sett til tað, bæði sjúkrahúsini eru felags um. Landsjúkrahúsið er ætlað liðugt í 1965, og li ræður um, at statssjúkrahúsið nú beinanvegin fer undir sína bygging.

Ællanina hevur innauríkismálaráðharrin lagt fyri fólkatingið 13. desember 1962 við tilnæli um, at hann fær lovmild at fremja hana.

Viðvíkjandi felagsbyggingini so er tað avtalað, at landssjúkrahúsið skal rinda fyri lær veitingar, tað fær frá statssjúkrahúsinum, helst eisini rentu og avskrivning av ognum.

Innauríkismálaráðið hevur samráðst við viðkomandi fólkatingsnevnd, og hevur henda nevndin, síðani nýtt lögting og landsstýri er valt aftaná uppskotið var gjørt, hiðið um, at uppskotið verður lagt fyri lögtingið og landsstýrið, áðrenn stöðin verður tikin.

Landsstýrið skal annars vísa til viðlögdu viðmerkingar frá innauríkismálaráðharranum til uppskot til «lov om opførelse af et statshospital paa Færøerne» framlagt 13. desember 1962 i fólkatinginum.

F o r s l a g

til

Lov om opførelse af et statshospital i Thorshavn

§ 1. Indenrigsministeren bemyndiges til i tilknytning til Dronning Alexandrines hospital i Thorshavn at lade opføre et statshospital til behandling af sindslidende og med afdelinger for aandsvage.

§ 2. Til projekterings- og byggearbejder i medfør af § 1 kan anvendes et samlet beløb paa 34,4 mill. kr., beregnet efter byggepriserne i januar 1962. Anlægsudgifterne bevilges paa de årlige bevillingslove.

BEMÆRKNINGER TIL LOVFØRSLAGET

Det har igennem mange aar været følt som en meget betydelig mangel, at Færøerne ikke har eget hospital til behandling af sindslidende. Savnet af et saadant hospital bevirker at færøske patienter maa indlægges paa statshospitaler for sindslidende i den øvrige del af landet, fortrinsvis paa statshospitalet i Nykøbing Sj. Ifølge sagens natur har saavel den lange rejse som adskillelsen fra hjemstavnen været en stor belastning for de færøske patienter, og dertil kommer, at man med behandling under de givne forhold afholder sig fra at søge optagelse paa henværende statshospitaler.

Fra færösk side har ønsket om opførelse af et hospital for sindslidende været fremført adskillige gange. Det kan saaledes nævnes, at spørgsmaalet var fremme allerede saa tidligt som i 1931, hvor der udarbejdedes et udkast til et lovforslag, som imidlertid ikke blev fremsat. I lov nr. 76 af 15. marts 1939 om sygehuse paa Færøerne indføjedes særlige bestemmelser om afdelinger for sindsyge og aandssvage ved Dronning Alexandrines hospital; men paa grund af den anden verdenskrig blev planerne om tilvejebringelse af saadanne afdelinger aldrig gennemført.

Efter krigen kom tanken om etablering af en psykiatrisk behandlingsinstitution paa Færøerne naturligt paany i forgrunden som led i mere generelle overvejelser med hensyn til den udbygning af øernes sygehus- og sundhedsvæsen, som er foregaaet i de forløbne aar og endnu ikke er bragt til afslutning.

I en skrivelse af 12 juni 1953 anmodes Færøernes landsstyre om, at spørgsmaalet om oprettelse af et sindssygehospital paa Færøerne maatte blive søgt fremmet ved forelæggelse for den af indenrigsministeriet under 29. marts 1952 nedsatte kommission vedrørende statens sindssyge-
væsen. Landsstyret udtalte i skrivelsen, at det maatte anses for udelukket, at landskassen i den nærmeste fremtid ville være i stand til at paatage sig økonomiske forpligtelser i forbindelse med anlæg og drift af et saadant hospital, og at man derfor ikke saa anden løsning paa spørgsmaalet end at staten paatog sig opgaven. Der peges samtidig i skrivelsen paa, at man overvejer visse udvidelser af Dronning Alexandrines hospital i Thorshavn, og at der muligvis her kunne findes basis for et vist fællesskab mellem statens psykiatriske hospitalvæsen og det færøske sygehusvæsen.

Efter at sagen havde været drøftet mellem de interesserede myndigheder, blev spørgsmaalet forelagt for kommissionen vedrørende statens sindssyge-
væsen, der i en foreløbig indstilling af 28. maj 1954 til indenrigs- og boligministeren fastslog, at der inden forkommissionen var enighed om, at de herskende tilstande ikke var forsvarlige, og om, at man maatte betragte etableringen af et psykiatrisk hospital paa Færøerne som en naturlig statsopgave. Paa grundlag af undersøgelser foretaget af et statistisk underudvalg skønnede kommissionen, at der var behov for et hospital med ca. 150 sengepladser.

Kommissionen drog den konklusion, at det fremtraadte som en for-
maalstjenlig løsning, at staten lod opføre Alexandrines hospital, saaledes at de to hospitaler blev fælles om tekniske anlæg m.v., hvoraf begge institutioner kunne drage nytte. Kommissionen fandt dog ikke at kunne

afgive nogen endelig indstilling derom, førend det var efterprøvet, hvorledes planen arkitektonisk lod sig realisere, og hvilke udgifter den ville indebære.

Med indenrigs- og boligministerens godkendelse overdrog kommissionen statshospitalsvæsenet tilsynsførende teknikere, arkitekt, m.a.a. Poul Clausen og civilingeniør, m.i.f. Jürgen Koch, at udarbejde et foreløbigt skitseforslag med tilhørende overslag til belysning af de omhandlede spørgsmål.

Under de videre forhandlinger med de færøske myndigheder blev det fremhævet, at landskassen ikke kunne afse de fornødne midler til at gennemføre moderniseringen af Dronning Alexandrines hospital i det oprindelige planlagte omfang. Det henstilles derfor fra færøsk side, at man i statshospitalsvæsenets skitseforslag medtog opførelsen af administrationsbygning, økonomisnit og boligkvarter fæller for de to institutioner for derved at begrænse de byggeopgaver, som skulle løses af det færøske sygehusvæsen. Det var en forudsætning, at der, saafremt projektet senere blev realiseret, skulle træffes aftale mellem rigsmyndighederne og det færøske landsstyre om, hvilken betaling det færøske sygehusvæsen skulle erlægge for leverance fra køkken, vaskeri og varmecentral m.v., og at der i forbindelse hermed skulle fastsættes regler for beregning af forrentning og afskrivning af den af staten i fællesanlæg investerede kapital, fordelt i forhold til den nytte, som de respektive institutioner drog af anlæggene.

Det foreløbige skitseforslag til statshospitalet forelaa i 1955. Forslaget omfattede opførelse af to patientbygninger, hver med plads til 80 patienter og endvidere administrationsbygning, forsamlingsaal, køkken, vaskeri og varmecentral fælles for de to institutioner samt et boligkvarter, rummende ca. 120 enkeltværelser, 36 lejligheder med 1 værelse og alkove samt yderligere 24 større lejligheder af forskellig type.

Boligkvarterets størrelse var betinget af, at man skulle dække boligbehovet for baade statshospitalet og det færøske sygehusvæsen. Paa baggrund af de vanskelige boligforhold i Thorshavn kommune maatte man anse det for udelukket at fremskaffe det fornødne antal boliger ved leje eller køb, hvorfor rekrutteringen af personale i højeste grad ville være afhængig af, at der i fornødent omfang var værelser og lejligheder til raadighed paa selve institutionerne.

Ved forslagens udformning var der i øvrigt lagt vægt paa gennem en vis forenkling af patientafdelinger m.v. at modvirke den fordyrelse af byggeriet, som ville blive en følge bl.a. af terrænforholdene og den lange transport af byggematerialer. Man havde endvidere taget hensyn

til, at der til statshospitalet eventuelt skulle kunne kobles et afsnit for aandsvage; men de hermed forbundne udgifter var ikke medregnet i overslaget.

Ifølge overslaget var anlægsudgifterne beregnet til ca. 14.000.000 kr., eksklusive montering og indretning af nødbehandlingsafsnit. Det samlede bruttoetageareal var skønsmæssigt opgjort til ca. 14.000 m². Skitseforslaget og overslaget blev forelagt de interesserede myndigheder til overvejelse, og i en skrivelse af 27. november 1956 anmodede landstyre derefter rigsombudsmanden paa Færøerne om ved henvendelse til rigsmyndighederne at søge udvirket, at statshospitalsplanerne snarest blev gennemført. I februar 1957 vedtoges endvidere af lagtinget en enstemmig beslutning, hvori tinget erklærede sig enig med landstyre i dets henvendelse til regeringen om, at staten lod opføre og drive et statshospital paa Færøerne, ligesom lagtinget anmodede om, at sagen blev søgt fremmet hurtigst muligt.

Paa grundlag af disse henvendelser henstillede statsministeriet derefter i en skrivelse af 11. februar 1957, at indenrigsministeriet søgte sagen fremmet.

I finansåret 1958/59 opnaaede man finansudvalgets tilslutning til, at der anvendtes 763.000 kr., fordelt over flere finansaar, til detailprojektering af statshospitalet paa basis af det foreliggende skitseforslag.

Til at forberede byggearbejde nedsatte indenrigsministeriet den 16. januar 1959 et særligt byggeudvalg, bestaaende af repræsentanter for saavel rigsmyndighederne som de færøske myndigheder. Udførelsen af projekteringsarbejdet blev overdraget arkitekt Poul Clausen, civilingeniør Jörgen Koch og havearkitekt Georg Boye.

Under byggeudvalgets arbejde med formuleringen af et endeligt byggeprogram for statshospitalet fremkom der imidlertid fra forskellig side ønsker om udvidelser af projektet for statshospitalet for derigennem at muliggøre løsningen af en række presserende problemer for sundhedsvæsenet paa Færøerne. Under gennemgangen af disse forslag kom det til at staa klart, at rammerne for det oprindelige forslag ville blive sprængt, saafremt ønskerne skulle imødekommes. Man besluttede derfor at søge udarbejdet et skitseprojekt med henblik paa en fuldstændig belysning af, hvilken forøgelse projektet og de dermed forbundne udgifter ville underga i tilfælde af, at man søgte de stillede fordringer opfyldt, idet man herved tilstræbte at tilvejebringe tilstrækkeligt grundlag for sagens eventuelle fornyede forelæggelse for bevillingsmyndighederne.

Blandt de væsentligste af de forslag, hvortil der maatte tages hensyn ved skitseforslagets omarbejdelse, man nævnes fremkomne planer om

opførelse af afdelinger for aandsvage samt forslag om forbedring af standarden for de skilsrede patientafdelinger for sindslidende. Endvidere var det henstillet, at der søgtes tilvejebragt en sygeplejeskole i forbindelse med statshospitalet, og endelig viste det sig, at projektet for modernisering af Dronning Alexandrines hospital ville faa en saadan størrelse, at der stilles betydeligt forøgede krav til fællesanlæg, økonomibygninger og boliger m.v.

Tanken om at koble et afsnit for aandsvage til statshospitalet havde som foran berørt tidligere været fremmet, uden at spørgsmaalet paa daværende tidspunkt var saa afklaret, at man med rimelighed kunne tage hensyn hertil i det oprindelige overslag.

I den betænkning, som i September 1958 blev afgivet af det af socialministeriet nedsatte udvalg til behandling af aandsvageforsorgens problemer, anbefales det, at afdelinger for aandsvage placeres i tilknytning til det planlagte statshospital i Thorshavn, idet afsnittene for sindslidende og aandsvage forudsattes lagt under fælles psykiatrisk ledelse.

Med socialministeriets bemyndigelse traadte bestyrelsen for statens aandsvageforsorg derfor i forhandling med direktoratet for statshospitalerne om forslaget's praktiske gennemførelse, og under disse forhandlinger blev det efter anbefaling fra sundhedsstyrelsen og landslægen paa Færøerne anset for ønskeligt, at der tilstræbtes tilvejebragt ca. 120 pladser for aandsvage.

Ifølge lov nr. 248 af 10. juni 1960 for Færøerne om offentlig forsorg betragtes forsorgen for saavel sindsyge som for aandsvage som statsopgaver. Der var derfor enighed om, at aandsvageafdelingerne, bevillingsmyndighedernes tilslutning forudsat, skulle opføres og drives af direktoratet for statshospitalerne, hvorunder ogsaa personalet til sin tid tænkes ansat. Denne ordning forekommer ikke at nødvendiggøre et refusionssystem.

I den oprindelige dispositionsplan var der, som anført, af besparelsesgrunde paaregnet gennemført en vis forenkling i udformningen af patientafdelingerne for de 160 sindslidende. Bl.a. havde man regnet med at etablere sengestuer som var aabne ud mod bygningernes korridorer, hvorved en vis arealbesparelse blev mulig. Denne udformning er forladt ved opførelsen af de nyeste statshospitaler for sindslidende i den øvrige del af kongeriget og anses ud fra behandlingsmæssige synspunkter for en utilfredsstillende løsning, hvorfor patientafdelingernes etageareal ønskedes forøget med henblik paa etablering af egentlige korridorer i bygningerne. Endvidere var der enighed om, at udformningen af statshospitalet ogsaa i andre henseender burde svare til den standard, som de nyeste statshospitaler har.

Efter at lov nr. 127 af 25. maj 1956 om sygeplejersker ved kongelig anordning af 21. december 1959 er sat i kraft paa Færøerne, anser man det af hensyn til personalerekrutteringen ved de færøske hospitaler og sygehuse for magtpaaliggende, at der gennem opførelse af en sygeplejerskole i Thorshavn skabes mulighed for i fuldt omfang at gennemføre sygeplejerskeuddannelse paa Færøerne. Paa grund af arealmangel har Dronning Alexandrines hospital derfor med sundhedsstyrelsens tilslutning henstillet, at en sygeplejerskole for hold paa 18 elever aarlig søges tilvejebragt i forbindelse med opførelsen af statshospitalet. Spørgsmålet om, hvilken leje det færøske sygehusvæsen skal betale af skolebygningen, hænger naturligt sammen med de aftaler, som skal træffes angående betalingen for leverancer m. v. fra statshospitalet, og er forudsat løst i forbindelse hermed.

Projektet for moderniseringen af Dronning Alexandrines hospital er som antydnet undergaaet en betydelig udvidelse i forhold til de planer, som forelaa i 1955. Dette skyldes dels forøgelse af behandlingsafsnitene, dels en vækst i sengetallet fra 150 til 226 bl. a. paa grund af etablering af en tuberkuloseafdeling og et plejehjem for kronisk syge.

I begyndelsen af finansaaet 1962/63 har finansudvalget givet tilslutning til, at projektet for udvidelse og modernisering af Dronning Alexandrines hospital gennemføres i overensstemmelse med de omhandlede planer. Til dette formaal er tiltraadt anvendt i alt ca. 18.615.000 kr., hvoraf halvdelen som tilskud og halvdelen som laan.

Det stod klart, at disse udvidelser i forbindelse med de foran berørte forøgelse af projektet maatte nødvendiggøre en forøgelse ogsaa af de paa statshospitalet projekterede bygninger, ankeg og boliger til fælles formaal.

Det skitseprojekt for statshospitalet, som man lod udarbejde ud fra de her angivne ændrede forudsætninger, godtgjorde, at bruttoetagearealet ville blive forøget med ca. 11.000 m² til omkring 28.000 m², og de samlede ankegsudgifter blev med prisniveauet pr. 1. januar 1962 opgjort til i alt 41.400.000 kr., eksklusive montering. Saavel sundhedsstyrelsen som boligministeriet har haft projektet til behandling og har godkendt dette.

Udgifternes meget betragtelige størrelse gjorde det imidlertid rimeligt at overveje, hvorvidt en vis nedskæring af projektet var gennemførlig. Der har herom været forhandlet med saavel statens aandsvageforsørg som repræsentanter for de færøske myndigheder, og under disse forhandlinger er der opnaaet enighed om, at det naanset de særlige paa Færøerne gældende forhold næppe vil være økonomisk forsvarligt at søge tilvejebragt et i forhold til indbyggertallet væsentligt større antal

pladser for de paagældende patientkategorier, end man opererer med ved udbygningen af de tilsvarende institutioner i landets øvrige egne. Overvejelserne er derfor resulteret i, at man har nedskåret sengetallet for sindslidende til 100 og for aandsvage til 80.

I den saaledes reducerede skikkelse har hospitalsprojektet et samlet etageareal paa ca. 23.000 m², hvilket svarer til en forøgelse af bygningsmassen med omkring 70 pct. i forhold til den oprindelige dispositionsplan. Naar hensyn tages til de fra 1955 til januar 1962 stedfundne prisstigninger, der andrager ca. 30 pct., er den totale anlægsudgift herefter anslaaet til ca. 34.400.000 kr., eksklusive montering. I udgiften indgaar totalprojekteringsudgifter til et beløb af ca. 2.275.000 kr.

I den skikkelse, hvori projektet nu foreligger, omfatter dette bygningsrummende 5 patientafdelinger for 100 sindslidende og med et etageareal paa ca. 2.600 m². Disse bygningers andel i den samlede anlægsudgift er anslaaet til ca. 3.355.000 kr.

Patientafdelingerne for de 80 aandsvage er fordelt i to bygninger med et etageareal paa i alt ca. 2.400 m², og anlægsudgiften er beregnet til ca. 2.935.000 kr.

Administrations- og lægebygningen, i hvilken administrationskontoret skal være fælles med Dronning Alexandrines hospital, har et etageareal paa ca. 1.300 m² og skønnes at ville koste ca. 1.610.000 kr.

Sygeplejeskolen vil faa et etageareal paa ca. 450 m², og anlægsudgiften anslaaes at blive ca. 510.000 kr.

En terapibygning, der skal udnyttes til beskæftigelse af baade sindssyge og aandsvage, paaregnes at skulle have et etageareal paa godt 900 m², og anlægsudgiften er beregnet til ca. 862.000 kr.

Økonomiromraadet, hvis etageareal som følge af projektets vækst er forøget med ca. 1.000 m² til ca. 3.700 m², omfatter køkken, forsamlingsal og kanline, varmecentral samt vaskeri, hvorfra hele hospitalskomplekset skal betjenes. Anlægsudgifterne er opgjort til ca. 6.210.000 kr.

Boligsituationen i Thorshavn er uforandret meget vanskelig, og institutionerne maa derfor raade over en boligmasse af tilstrækkelig størrelse til at sikre en meget væsentlig del af personalet bolig. Da personalestabene vil blive væsentlig forøget paa grund af institutionernes udvidede rummer, har boligomraadet nu et etageareal paa ca. 11.300 m², der fordeler sig paa 14 enfamiliehuse for læger m. fl. samt 87 lejligheder af forskellig type og 156 enkeltværelser. Byggendgiften er beregnet til ca. 10.248.000 kr.

Fællesanlæggene, hvorunder indgaar tunnelanlæg, forsyningsledninger og kommunikationsanlæg m. v., er anslaaet til at koste ca. 8.640.000 kr.

Den tidsplan, som er udarbejdet for opførelsen af statshospitalet, forudsætter, at en del af de afsnit, som skal være fælles med Dronning Alexandrines hospital fuldføres inden ibrugtagelsen af dette hospitals nye patient- og behandlingsbygning, der for tiden er under opførelse. For at undgå forsinkelse maa det saaledes anses for tvingende nødvendigt, at opførelsen af statshospitalets økonomifsnit samt af dets administrations- og behandlingsbygning paabegyndes snarest muligt og allerede i indeværende finansaar. Udbudet af de omhandlede byggeafsnit vil omfatte entrepriser til et beløb af ca. 12. 670.000 kr. Der vil dog i finansåret 1962-63, ud over de paa finansloven allerede bevilgede midler til projektering, kun være tale om at afholde udgifter til projektering og byggearbejder inden for et beløb, der i hvert fald ikke overstiger 600.000 kr. Den til moderniseringen af Dronning Alexandrines hospital tiltraadte bevilling for indeværende finansaar vil blive reduceret med et tilsvarende beløb.

Det samlede anslaaede beløb til projekterings- og byggearbejder paa 34.400.000 kr., som angives i forslaget § 2, er herregnet under den forudsætning, at byggeriet kommer til at strække sig over 6 finansaar med årlige investeringer varierende fra ca. 3.500.000 kr. til ca. 8.500.000 kr. Saaframt opførelsen strækkes over en 10-årig periode, hvilket bl. a. ud fra finansielle og beskæftigelsesmæssige hensyn kan vise sig ønskeligt og nødvendigt vil der, bortset fra eventuelle løn- og materialeprisstigninger samt fragudgifter, blive tale om en fordyrelse af byggeriet. Denne fordyrelse skyldes, at man ved en saadan strækning af byggeriet nødsages til at udbyde byggearbejderne i mindre afsnit, end man ellers har paaregnet, og da byggeriet i vidt omfang tænkes gennemført som montagebyggeri, maa der bl. a. forventes en fordyrelse af lænde- og vægelementer, naar disse skal fremstilles i mindre partier. Endvidere vil ogsaa konduktörudgiften blive forøget som følge af en længere byggeperiode. Endelig maa det fremhæves, at driftsudgifterne vil blive paa-virket meget væsentligt ved en forlængelse af byggeperioden, idet økonomibygninger og tekniske anlæg m. v. er dimensioneret for det fuldt udbyggede hospitalskompleks.

Den anslaaede anlægsudgift er som anført eksklusiv montage.

Aftale om det færøske sygehusvæsens deltagelse i de fælles driftsudgifter m. v. er endnu ikke truffet, men aftalen vil senere blive forelagt bevillingsmyndighederne til godkendelse.

Der er ikke i anlægsudgifterne medregnet udgifter til grundkøb, idet de fornødne arealer, ca. 100.000 m² i henhold til de indgaaede aftaler vil blive stillet vederlagsfrit til raadighed.

Af de til Dronning Alexandrines hospital grænsende arealer, som det

efter planerne vil være påkrævet at raade over, er en betydelig del i offentlig eje. Det drejer sig i saa henseende dels om nogle rigsombuds-embedet paa Færøerne tilhørende grunde, dels om arealer, der henhører under den færøske jordfond, dels endelig om nogle ejendomme, der tilhører Thorshavn kommune. Saavel fra statsministeriet som fra landsstyret og Thorshavn kommune foreligger tilsagn om, at disse arealer vil kunne stilles til disposition for byggeriet.

Herudover vil det dog yderligere være nødvendigt at disponere over nogle ret betydelige, privatejede arealer. Udgifterne ved disse grund-erhvervelser har Thorshavn byraad vedtaget at afholde, og ekspropria-tion af hovedparten af arealerne er foretaget i henhold til den bemyndi-gelse, som paa statskassens vegne er givet landsstyret ved lov nr. 250 af 10. juni 1960 om ekspropriation til ankeg af et statshospital i Thors-havn.

I et adkast til byplan for Thorshavn kommune har der været fore-slaaet placeret industriarealer grænsende til statshospitalets grund. Her-overfor har direktoratet for statshospitalerne gjort indsigelse, og der er opnaaet tilsagn om, at der ved den endelige udformning af byplanen vil blive taget de fornødne hensyn til hospitalskomplekset.

Det er endvidere under forhandlingerne med kommunen blevet klart, at dennes vandforsyning ikke er tilstrækkelig til at kunne dække for-bruget paa et hospitalskompleks af den planlagte størrelse. Kommunen har imidlertid oplyst, at projekteringen af et nyt vandindvindingsanlæg med tilhørende vandrensingsanlæg er igangsat, og at anlegget kan forventes fuldført inden ibrugtagelsen af statshospitalets økonomi-bygninger.

Ifølge liste A i lov nr. 137 af 23. marts 1948 om Færøernes hjemmestyre henhører sindssygeværsenet og særfor sorgen under de anliggender, som efter begæring kan overføres til det færøske selvstyre; men i betragt-ning af de oplysninger, der foreligger om de økonomiske forudsætnin-ger for en saadan overtagelse inden for overskuelig fremtid, er det indenrigsministeriets opfattelse, at denne omstændighed ikke bør stille sig i vejen for, at et hospital for sindslidende paa Færøerne opføres og drives af statens hospitalsvæsen for sindslidende. En gennemførelse af projektet i overensstemmelse med det foreliggende program vil efter indenrigsministeriets opfattelse betyde en i høj grad hensigtsmæssig løsning af de problemer, som knytter sig til for sorgen for sindslidende og aandsvage paa Færøerne, og det maa yderligere betragtes som sær-deles ønskeligt for det færøske samfund, at der ad denne vej skabes nødvendig basis for den igangværende modernisering af Dronning Alex-andrines hospital. I erkendelse her af søger man i forståelse med

landsstyret sagen fremmet ved fremsættelse af nærværende forslag.

Indenrigsministeriet skal fremhæve, at opførelsen af et statshospital i Thorshavn ikke har nogen direkte sammenhæng med udbygningen af statshospitalsvæsenet i den øvrige del af riget. Man paapeger derfor, at det ikke vil være rimeligt, om gennemførelsen af det færøske statshospitalsprojekt kommer til at øve indflydelse paa størrelsen af de bevillinger, som stilles til raadighed for den udbygning af statshospitalsvæsenet, som i øvrigt er i gang.

1. viðgerð 5. mars 1963.

Uppskotið samtykt 25---0.

7. Eftirlit við arbeiðum av reinum metallum

Ár 1963, 4. mars legði Karsten Hoydal landsstýrismaður fram so-
ljóðandi

U p p s k o t

Eftir heimild í § 14, stk. 2 í lóg nr. 211 frá 16. juni 1960 verður henda lóg at seta í gildi í Føroyum í kgl. fyriskipan við hesum broytingum:

- 1) Í §§ 9. stk. 3 og 11, stk. 2 verður skotið inn aftaná «Handelsministe-
ren» «efter indhentet erklæring fra Færøernes landsstyre».
- 2) § 14, stk. 2 fer út.

V i ð m e r k i n g a r:

Eins og umráðini vörumerkir og felagsvörumerkir eru hildin at vera felagsmál loyvir landsstýrið sær at leggja inn uppskot til kgl. fyriskipan at seta hesa lóg í gildi í Føroyum.

Sum tað framgongur av § 14 er galdandi lóg frá 5. apríl 1888, s.mbr. lóg frá 26. apríl 1933 og lóg frá 3. oktober 1936.

Landsstýrið gevur uppskotinum sitt viðmáli.

1. viðgerð 7. mars og 4. apríl legði lógarnevndin fram soljóðandi

Álit.

Ríkislógin um hesi evni er frá 1888, sum broytt við lóg frá 26. apríl 1933 kallaðist Lov angaaende Stempling af arbejder, forfærdigede af Guld eller Sølv. Lógarevnið er hið sama, men lógin gevur gjøllari reglur um, hvørjir lutir, ið stemplast skulu og viðvíkjandi eftirlitinum, og revsireglurnar eru gjørdar at hóska við galdandi revsilóg.

Tað er handilsmálaráðið, ið hevur ovastu umsiting av lógin.

Landsstýrið mælir til at látið tað kemur til at seta reglur um eftirlit, avgjöld v. m. í Føroyum, skal Føroya landsstýri vera uppi.

Lógarnevndin mælir til at umseta lógarheitid til: «Eftirlit við lutum gjørdum úr dýrum málni» og mælir annars til at samtykkja landsstýrisuppskotið.

2. viðgerð 16. apríl 1963.

Uppskotið samtykt 20—0.

8. Uppískoyti til lógirnar um tinglýsing og matrikulering

Ár 1963, 5. mars legði Karsten Høydal landsstýrismaður fram so-
ljóðandi

U p p s k o t t il

Lögtingslóg um uppískoyti til lög-
tingslógirnar um tinglýsing
og matrikulering v. m.

§ 1.

Landsstýrið fær heimild til við
kunningarð at seta lögtingslógirnar
nr. 55 frá 16. august 1962 um ting-
lýsing og nr. 61 frá 11. december
1962 um matrikulering og sundur-
býti v.m. sum heild í gildi
heinanvegin fyri tann partin av
Tórshavnar bý, sum er matriku-
leraður sambært lóg nr. 85 frá 31.
marts 1928, soleiðis at tað við
Føroyar rættar dómi frá 6. apríl
1926 stovnaða realregistar fyri
bils verður nýtt sum tingbók.

§ 2.

Henda lóg fær gildi heinan
vegin.

V i ð m e r k i n g a r:

Eftir lögtingslóg nr. 55 frá 16. august 1962 um tinglýsing § 51, stk. 2 og
lögtingslóg nr. 61 frá 11/12 -62 um matrikulering og sundurbýti v.m.
§ 43, stk. 2, kann landsstýrið eftir ummæli frá sorinskrivara og matrikul-
stovu við kunningarð seta lógirnar sum heild í gildi fyri hvørt matriku-
leringsumráði sær, so hvørt tey verða full matrikulerað. Eftir § 1, stk. 3
í lögtingslóg um matrikulering og sundurbýti v.m. fatar eitt matriku-
leringsumráði um eina ella fleiri markatalsbygdir, og kann so ikki verða
ein partur av eini markatalsbygð. Av hesum kunna hesar háðar lógir

lagtingslov om tillæg til lagtings-
lovene om tinglysning og matriku-
lering m. v.

§ 1.

Landsstyret bemyndiges til ved
bekendtgørelse at sætte lagtings-
lovene nr. 55 af 16. august 1962
om tinglysning og nr. 61 af 11. de-
cember 1962 om matrikulering og
udstykning m.v. i deres helhed i
kraft strakt for saa vidt angaar
den del af byen Tórshavn, der er
matrikuleret i henhold til lov nr.
85 af 31. marts 1928, saaledes at
det i henhold til Færøernes rets
dom af 6. april 1926 oprettede re-
alregister indtil videre benyttes
som tingbog.

§ 2.

Denne lov træder i kraft
straks.

sum heild ekki setast í gildi bert fyrir taun partin av Tórshavn, sum er matrikuleraður eftir lógini frá 31. marts 1928.

Málið um at seta tinglýsingarlógina í gildi bert fyrir taun matrikuleraða partin av Tórshavn er umrøddur fleiri ferðir í lógarálitinum. Táverandi sorinskrivari, E. Rendal, ræddi harðliga frá hesum í sínum skrivi frá 29.9.1954 til Realkreditnevndina, har hann um hetta skrivari:

«Da for eksempel byen Thorshavn ikke fuldtud er matrikuleret, vil en saa vigtig regel som tinglysningslovens § 38, 1. punktum, der er af afgørende betydning for belæningen af industrielle ejendomme, ikke komme til at gælde i hele byen, skønt denne regel intet har med matrikuleringsspørgsmaalet, ja ikke engang med tinglysningsspørgsmaalet at gøre, idet den ogsaa er afgørende i sammenstød mellem ufinglyste rettigheder.

Som foran nævnt er Thorshavn ikke fuldstændig matrikuleret. Paa de unmatrikulerede arealer ligger allerede nu nogle af byens industrianlæg samt et betydeligt antal beboelsesejendomme og træer. Blandt tinglysningsdokumenterne vedrørende Thorshavn er der derfor altid et ikke ubetydeligt antal, der ikke anfører matr. nr. Saaframt et af de hyppige «hjemmeskrevne» skøder angaa en matrikuleret ejendom, men ved en fejltagelse ikke anfører dette, vil det derfor ikke blive noteret paa ejendommens blad i realregisteret, men vil desuagtet faa paategning om at være tinglyst, medmindre den paagældende konforist paa grundlag af sit kendskab til personer og ejendomme opdager fejlen. Men den store havnelighed og den udvikling Thorshavn har gennemgaaet under og efter krigen, kan man trods paaskønnelsesværdig omhu fra den paagældende side ikke ganske udelukke, at der allerede kan være sket fejltagelser, der efter tinglysningslovens ikrafttræden kan pådrage det offentlige ansvar. Sker der efter lovens ikrafttræden fejltagelser af denne art, maa tabet ganske vist bæres af den, der ikke har bemærket, at skødet var tinglyst, skønt han burde have sørget for at faa det tinglyst, men saadanne tilfælde vil uden tvivl svække tilliden til tinglysningen, selvom de ikke medfører ansvar for det offentlige.

Jeg maa derfor tilraade, at man overvejer muligheden af, at i et hvert tilfælde matrikuleringen af Thorshavn og dens omgivelser paa det tidspunkt, da tinglysningsloven træder i kraft, kan være

ført helt ud til skellet mod de omliggende hauger og kombineret med bestemmelser, der sikrer, at indlæg fra haugerne ikke finder sted, uden at de indlagte arealer samtidig matrikuleres.»

Somni sjónarmið koma fram í «Betænkning angaaende realkrediten i fast ejendom paa Færøerne» (nr. 131/1955 s. 27) har tað í öðrum lagi verður skolið upp, at tinglýsingarlógin

«sættes i kraft i de bygder, der allerede nu er fuldt matrikulerede, og efterhaanden sættes i kraft i de bygder, der kun delvis er matrikulerede, naar de ikke-matrikulerede dele af disse bygder er blevet matrikuleret Herved opnaar man, at det nye tinglysningssystem kan sættes hurtigere i kraft, omend kun i dele af Færøerne. Man maa ganske vist arbejde samtidig med to forskellige tinglysningssystemer, men inden for den enkelte bygd vil der aldrig være tvivl om, hvorvidt bygdens ejendom er underkastet den gamle tinglasningsordning eller det nye tinglysningssystem.»

Sorinskeivarin sigur tó í sínum skrivi 5.8. 1960, sum er millum tey skjöl, sum vóru framlögð til lögtingsviðgerðina av tinglýsingarl og matrikuleringarlógin, at fyrri tað mesta slepst undan teimum vanstun, sum standast av, at tinglýsingarlógin í síni heild verður sett í gildi bert fyrri tann matrikuleraða partin av Tórshavn, um reglur verða settar fyrri, at skjölini beinleiðis og sjónliga skulu upplýsa, at tey viðvíkja tí parti, sum er matrikuleraður. Samanber her § 54, stk. 1.

Tá lógin enduliga varð formað, varð tó hildið, at eisini fyrri Tórshavn skuldu lóginar í síni heild bert kunna setast í gildi fyrri alt markatalsoði. Hetta førir so við sær eftir reglunum í kap. 1 og 2 í matrikuleringarlógin, at restin av markatalsumráðnum skal matrikuleraast, og nýggjur eigindómsdómur skal gerast fyrri alt umráðið. Tað vil ganga ein tíð, frá tí at lóginar eru kunngjörðar til tær sum heild kunnu koma í gildi í Tórshavn, tí fyrst skal arbeiðshöli og manníng útvegast til matrikulstovuna, og so vil sjálvt matrikuleringararbeiðið vara umleið ½ ár og eigindómsdómarnir minst í ¼ ár.

Siðan lóginar eru samtyktar av tinginum, er landsstýrið gjørt vart við, at tað vil hava stóran týðning hæði fyrri ídnaðarvirkir og sethúshygging í Tórshavn, um lóginar sum heild kunnu fingið gildi her beinan vegin, so teir betru kreditmøguleikar já fyrri kunnu verðið nýttir.

Orsakað av hesum verður hildið at ein fyrribilsskipan átti at verði

gjörð, so lógirnar kundu komið í gildi heinan vegin í tí matrikuleraða parti av Tórshavn. Landsstýrið skal so stíla fyri, at arbeiðið við matrikulering av tí ikki matrikuleraða parti av Tórshavn verður framt mest møguligt, soleiðis at eigindómsdómur eftir kap. 2 í matrikuleringarlógini kann verða gjördur fyri allan Tórshavnar bý, so skjótt hetta er gjørligt eftir teimum í lógini ásettu freistum, so báðar lógirnar lá sum heild kunnu fáa gildi fyri allan Tórshavnar bý. Hóast regulin í tinglýsingarlógini § 54, stk. 4, vilja vissir vansar álíkavæl standast av at lógirnar bert koma at galda fyri ein part av býnum, men hesir vilja so bert gera seg galdandi í heilt stutta tíð.

At enda skal viðmerkjast, at ein tilsvurandi skipan ikki kann vera sett í gildi fyri tær útskiftu bygdir, sum eru matrikuleraðar eftir an-
ordning nr. 178 frá 5.7.1931. Nógv teir flestu eigindómar í hesum byg-
dum hava rættindi bæði í tí matrikuleraða umráðnum (tað, sum var inn-
angarðs, tá útskipt varð) og tí ikki matrikuleraða umráðnum í høg-
unum, í seinni innlagdum træðum v.m.). So um lógirnar vóru settar í
gildi fyri hesi matrikuleraðu umráðir, vildi tað í flestum førum ført við
sær, at ymiskir rættarreglar komu at galda fyri ymiskar partar av sama
eigindómi, og kann hetta hava fylgir, sum eru uttan eftirlit. Hesi viðúr-
skifti eru tí eisini fyri nakrar eigindómar í Tórshavn, sum liggja á
markinum millum tað matrikuleraða og tað ikki matrikuleraða umráði,
men tá talið av hesum eigindómum er so lítið, og tá tíðin, har hesir dup-
ulta rættarreglar verða galdandi fyri teir, er avmarkað, er vandin fyri
konflikt ikki størri, enn at samfelagið kann taka hendu avmarkaða
vandu, fyri teir samfelgsligu fyrirumir hetta ber í sær, og lata dómstól-
arnar loysa møgulig rættamál best møguligt.

1. viðgerð 8. mars og 23. apríl legði lógarnevndin fram soljóðandi

N e v n d a r á l í t

5. mars í ár hevur landsstýrið lagt fram uppskot til löglingslóg um
uppiskoyti til löglingslóg nr. 55 frá 16. august 1962 og löglingslóg nr. 61
frá 11. desember 1962 um matrikulering og sundurbýti v.m.

Eftir 1. viðgerð hin 8. mars varð málið beint í lógarnevndina.

Uppskot landsstýrisins miðar inni, at fyri tann matrikuleraða part-
in av Tórshavnar bý verður realregistarið viðvíkjandi hesum sama bý-
arparti fyribíls og beinanvegin at nýta sum tingbók.

Grundin til uppskot landsstýrisins er, at bæði fyri idneðarvirki og
sethús hevur tað fyri kreditmøguleikan skund at fáa tinglýsingarlógina í

gildi, men landsstýrið hefur ikki sum er eftir § 43, stk. 2, smbr. § 1, stk. 2, heimild til at gera hetta — til tess er neyðugt at skilja tann matrikuleraða partin av býnum frá sum serligt matrikulöki.

Um mæli frá tinglesingameyndugleikanum er í málinum. Tinglesingardómarin, Jens Koch, sorinskrivari, hefur ongán antpa av, at tinglýsingarlógin fyrihils verður sett í gildi fyrí ein part av Tórshavnar bý, nevnlíga tað ökið, sum fellur inn undir matrikuldómin frá 6. apríl 1929. Men av tí at tað realregistar, sum stovnselt var eftir hesum dómi, valla er heilt effirfarandi, mæli sorinskrivarin til, at áðrenn realregistarið fær gildi sum tingbók, verður dómur ognardómur eftir matrikuleringarlógini, so at rættindi, sum ikki eru í registarinum og so státt ikki koma undir dómin, falla burtur. Á henda hátt kemst undan, at tað almenna kemur undir eina óvissa endurgjaldsábyrgd av, at tinglisiin, men ikki registrerað rættindi verða burturotað av rættindum fingin samsvarandi tingbókini. Á hin hógvin vil henda manngongd gera tað, at tað fara at ganga í minsta lagi 6 — 8 mánaðir frá tí, at henda lögtingslóg er samtykt, til tinglýsingarlógin kemur í gildi fyrí tað nevnda avmarkaða öki í Tórshavn.

Nevndin heldur, at tóid tann umsítandi stovnurin ikki heldur tað vera ráðiligt at nýta realregistarið sum effirfarandi tingbók fyrr enn tann munur, sum vera kann millum registrað rættindi og verulig tinglisiin rættindi, er burturlíngin við ognardómi, so gerst einki annað enn at lýsa til tilíkan dóm.

Til tess kravdist ikki annur lógbroyting, enn at tað nevnda ökið í Tórshavn varð gjört til serligt matrikuleringaröki eftir matrikullógini.

Lógarnevndin skal viðmerkja, at tað er ógamlíð ov skjólt at fáa alla Tórshavn matrikuleraða. Eitt sundurbýti av matrikulókínum er eingin hjálp í tann máta, men lógarnevndin hefur antpa av tí misnumi, sum fer at koma fram millum matrikuleraðar og ómatrikuleraðar eigarar í hövuðsstaðnum, um hetta sundurbýti verður gjört. Samleiðis heldur nevndin, at hetta fer so íð hvussu er ikki at flyta um ta áframhaldandi matrikuleringina.

Viðvíkjandi tí, at landsstýrið eftir framlöguskrivnum er «gjört vart við, at tað vil hava stóran týðning bæði fyrí ídnaðarvirkir og sethúsbygging í Tórshavn, um lógirnar sum heild kundu fingið gildi her heiman vegin, so teir betru kreditmöguleikar jó fyrr kundu verðið nýttir», hefur lógarnevndin spurt seg fyrí hjá landsstýrinum um tað eru eigarar av föstum ognum í Tórshavn, sum nú hava strongt á, og fingið at víla, at so var ikki.

Lógarnevndin er tí á einum máli um, at lögtingið, ístaðin fyrí at sam-

tykkja frammanfyri ummæla sundurbýti av matrikuleringarökinum í Tórshavn, eigur at áleggja landsstýrinum at skunda undir matrikuleringina av Tórshavnar býi, og setur samsvarandi uppskot fram.

U p p s k o t
til
s a m t y k t a r

Álagt verður landsstýrinum at skunda undir matrikuleringina av Tórshavnar býi.

2. viðgerð 23. apríl 1963.

Uppskotið frá nevndini samtykt 19-0.

9. 44 tíma arbeiðsvika v. m.

Ár 1963, 4. mars legði Jacob Lindenskov tingmaður fyri javnaðarflokkinn soljóðandi

U p p s k o t
til

løgtingslóg um 44 tíma arbeiðsviku og pristalsviðgerð av arbeiðsløn.

§ 1.

Vanlig arbeiðsvika hjá arbeiðsfólki er 44 tímar.

Arbeiðstíðin teir fyrstu 5 dagar í vikuni er frá kl. 8 til 17, í leygardagin frá kl. 8 til kl. 12.

løgtingsløyv um 44 tíme arbeiðsuge og pristalsbehandling af arbeiðslønningur.

§ 1.

Den sædvanlige arbejdsuge for arbejdsfolk - kvinder som mænd - er paa 44 timer.

De første 5 dage i ugen strækker arbejdstiden sig fra kl. 8 til

§ 2.

Allastaðni, har ið tímalönin hjá arbeiðsfólki kvínum sum monnum eftir sáttmála ella gerðadómni ella eftir vanligum ústaðlissíði verður roknað við eini ávisari grundlön og prísviðbót, verður prísviðbótin aftaná lög-gildi av hesi lögtingslög at rokna við 1,3 øyru um tíman fyri hvørt prístalsstigið omanfyri 100. Eisini har ið eingin fast lønarskipan er ímillum arbeiðsfólkið og arbeiðs-gevararnar verða hesar reglur at gelda soleiðis, at tímalönin tá eis-ini verður at seta við ávisari grundlön og prísviðbót sum fram manfyri sagt.

§ 3.

Tam i § 2 ásetta prístalsviðbót verður at nýta, tá ið prístalið er 400 og omanfyri.

Fer prístalið niður um 400, verður prístalsviðbótin lækkað við 1,15 øyru fyri hvørt stigið, ið prístalið er farið niður um 400, til tað er fallið niður á 366.

Fellur prístalið niður um 366, verður prístalsviðbótin at lækka við 1 øyru fyri hvørt fallandi prístalsstig, til prístalið er komið niður á 100.

Tá ið prístalið er komið niður á 100, verður eingin prístalsvið-gerð.

§ 4.

Við prístalsviðgerðini verður

§ 2.

Overalt hvor timelönnen for arbejdsfolk kvinder som mænd i henhold til overenskomst eller voldgiftskendelse eller i henhold til sædvane paa pladsen bliver udregnet med en bestemt grundlön og et pristalstillæg, vil pristalstillægget, efter at nærværende lov er trådt i kraft, være at udregne med 1,3 öre pr. time for hvert pristalspoint over 100. Ogsaa der hvor ingen lønoverenskomst findes mellem arbejdsfolket og arbejdsgiverne vil disse bestemmelser være at gælde saaledes, at timelönnen ogsaa regnes med en bestemt grundlön med et pristalstillæg som foran nærmere anført.

§ 3.

Det i § 2 fastsatte pristalstillæg gælder, naar pristallet er 400 og mere.

Falder pristallet under 400, nedsættes pristalstillægget med 1,15 öre pr. time for hvert point, som pristallet er faldet under 400, indtil det er faldet ned til 366.

Falder pristallet under 366, nedsættes pristalstillægget med 1 öre for hvert faldende pristalspoint, til pristallet er blevet 100.

Naar pristallet er faldet ned til 100, ophører pristalsbehandlingen.

§ 4.

Ved pristalsbehandlingen bli-

prístalið sett til hvört yvirliggjandi oyra.

ver prístallet saf til hvert overliggende öre.

§ 5.

Þenda lögtingslóg kemur í gildi beinanvegin.

§ 5.

Denne lagtingslov træder i kraft straks.

U m h u g s a n :

Eitt hövudsmál arbeidsfólksins hefur verið og er at fáa góð arbeidskor, bæði lönarliga og arbeidsliga.

Tað er ekki so langt síðani, at arbeidsdagurinn hjá vanligum arbeidsfólki var avmarkaður. Einn arbeiddi vanliga so leingi, ið eygað var opið. Og arbeidsmaðurinn mátti gera tað við teirri lön, hann tá hevði, um hann skuldi hava vónir um at kunna föða seg og síni.

Men so við og við er arbeidslúnin bött.

Og so vnrð tað stóra takið vunnið — arbeidsfólkið fekk lögfestan 8 tíma arbeidsdag.

Tað kann ikki sigast annað enn at 8 tíma arbeidsdagurinn hevur roynst væl og givið meiri meðalhúrslit enn, tá ið einki mark var sett fyri arbeidstíðini.

Men manga staðni er arbeidsfjöldin á summum ökjum og á summum arbeidsgreinum komin longri við at hava fingið arbeidsvikuna styttuð niður um teir 48 tímar. Önkustaðni í summum vinnugreinum er hon komin niður í 44 arbeidstímar og longur. Og flestu staðni sum t.d. í Norðunlondum er frammi fast krav um 44 tíma arbeidsviku, og er hella eisini longu komið í lag sumstaðni har Felagsmarknaðarlondini lykjað verða komin til sættis um 44 tíma arbeidsvikuna.

Frammanfyrirstandandi uppskot er tí ikki nukað nýtt krav og ynski innanfyri arbeidarafjöldina. Tað er í veruleikanum ein ajourføring av viðurskiftunum, ið eru góðlíkin mestsum alla aðrastaðni.

Tað er eyðsæð at fremjanin av styfting av teimum innlögugevandi 48 tímum um vikuna við 4 tímum, má hera við sær ein lönarbata, ið svarar til 4 tíma arbeidslön.

Tað er sum viðurgjald fyri tapið av hesum 4 arbeidstímum at skotið verður uppá at ökja um prísviðbótina so mikið at vinningurin skal um leið svara til 4 tíma lön, áðrenn hækkingin við hesi lög fer fram.

Tá ið sett er at ein hækking av prístalinum ikki skal fara fram samsvarandi sejnastu prísviðbótahækkingini pr. prístalsstigið, men sam-

svarandi lækkingu, ið næstseimast fór fram, er við lí ælluð at veita arbeiðsfólkinum eina rättvísa endurbót fyrí tíð við ov lítlari lön. Og tá ið hetta ber við sær, at arbeiðsmaður, um prísir falla á prísleguna, ið var, tá ið prísviðbótarveitingin var byrjað á prístal 100 tá verður at fáa eina realgrundlön, ið er 30 % (30 oyru) og grundlönarlækkingina (10 oyru) hægri enn reallönu var, áðrenn prísviðbótin kom í, so er tað skipað soleiðis í fullari ásannan av arbeiðsfólksins rætti til hægri reallön og størri lut av framleiðstuágóðunum.

Ónkur hevur hildið, at arbeiðslíðarstyttingin vil bera við sær eina skerjing av framleiðsluni. Men royndir skulu hava prógvað, at arbeiðsfólk, sum arbeiða ómóð og óterpað fáa í meðal meira frá hondini av lífargóðum arbeiði í 11 tínavíkuni enn fólk, ið arbeiða longri og ofta so leingi at tey undir arbeiðinum kenna seg durvað av móði og máttloysi.

Við líðarstyttingini vinnur ein við betri og ómóðari arbeiðsevnum meiri aftur enn ein kundi hugsast at vundið við longri arbeiðsdegi.

Afturat hesum kemur so tað, at nútímans arbeiðslagið við maskinum og øðrum mekaniseraðum hentleikum, krevur arbeiðsfólksins fullu luttölu alla tíðina, ið tað er í arbeiði, og hetta kann arbeiðsfólkið ikki greiða til lítaruttan at hava sína fullu arbeiðsmegi og ikki vera móti og útterpað, ið ofta bera spreinging av overving við sær, so hin arbeiðandi ov tíðliga fellur frá. Óteljandi dømi eru um hetta.

Umframt soleiðis at botna í kravinum frá lí praktiska arbeiðslagnum, hevur arbeiðarafjöldin ein náttúrligan menniskjaligan rætt at fáa rúmari líð til heimið, og at íðka aðrar síður av lívinum, ið hava alstóran týðning fyrí menniskjuna, hennara menningarstöðu og ókja um gleðina við lívið.

1. viðgerð 4. apríl og málið beint til lógarnevndina.

10. Broyting í lóg um útskifting

Ár 1963, 6. mars legði Karsten Høydal landsstýrismaður fram soljóðandi

U p p s k o t til

lögtingslóg um broyting í lóg nr. 147 frá 27. mars 1939 sum broytt í lögtingslóg nr. 41 frá 31. mars 1950 um útskifting.

§ 1.

Í § 8, stk. 2 verður talið «21» broytt til «36».

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi heiman vegin.

løgtingslov om ændring i lov nr. 147 af 27. marts 1939 som ændret ved lögtingslov nr. 41 af 31. marts 1950 om udskiftning.

§ 1.

Í § 8, stk. 2 ændres tallet «21» til «36».

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerking :

Tá ið fleiri hagabýtir hava farið fram samstundis við innangarðs-útskiftingum hevur tað oftani verið ringt at fingið sett læt einstöku nevndirnar, eisini tí habiljeteisreglurnar í somu § 8 fjarða og harafturat tað, at menn hava borið seg undan vegna aldur ella sjúku o.l.

Eftir samráð við soriðskrivarin og matrikulstjóran hevur landsstýrið samtykt at leggja broyting inn á ting, so talið á monnum verður ókt frá 24 til 36.

So slatt skal landsstýrið loyva sær at mæla tinginum til at fremja hesa broyting nú, eftirsum val av útskiftingarnevnd skal fara fram í hesi tingsetuni.

1. viðgerð 8. mars, 2. viðgerð 18. og 3. viðgerð 22. mars 1963.

Tingformaðurin legði fram soljóðandi broytingaruppskot frá Poul Petersen

Aftaná «§ 8, stk. 2» verður skotið inn: «og § 50, stk. 2.»

Bróytingaruppskotið samtykt 20 - 0.

Lógaruppskotið so broytt samtykt 22 - 0.

II. Avtöka av útflutningsgjöldum

Ár 1963, 12. mars legði Erlendur Patursson landsstýrismaður fram
soljóðandi

F o r s l a g

fíl

lögtingslóg um avtöku av út-
flutningsgjöldum á fiski.

lagtingslov om opbævelse af
udførelsesafgifter af fisk.

§ 1.

Bráðfengisreglur nr. 30 frá 2.
september 1947 sam broyttar í
lögtingslóg nr. 3 frá 18. februar
1955 § 4 um útflutningsgjöld á
fiski fara úr gildi.

§ 1.

Midlertidige bestemmelser nr.
30 af 2. september 1947 som æn-
dret ved lagtingslov nr. 3 af 18.
februar 1955 § 4 om udførselsaf-
gifter træder ud af kraft.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi 1. apríl
1963.

§ 2.

Denne lov træder i kraft 1.
april 1963.

G r e i n a r g e r ð:

Ellir kunngerð nr. 30 frá 2. september 1947 við broytingun í lögtings-
lóg nr. 3 frá 18. desember 1955 eru hesi gjöld á útfluttum fiski.

saltfiski 1 oyra pr. kg.

klippfiski 3 oyra pr. kg.

salt- og kryddsild 1 oyra pr. kg.

Hesi gjöld, sum verða goldin av útflutninginum, hvíla veruliga sum eykaskattur á fiskiveiði og fiskimonnum, nevniliga við fílsvarandi lægri avrokningarprísun á landaðum fiski.

Til tess at fáa lægri avrokningarpris hjá fiskiskipum og fiskimonnum mælir landsstýrið til at taka hesi gjöld úr gildi frá 1. apríl í ár.

1. viðgerð 18. mars og 25. s. m. legði fíggjarnevndin fram soljóðandi

Á t i t .

Landsstýrið mælir til at taka av ymisk avgjöld á fiski til útflutnings. Hesi avgjöld eru: av saltfiski 1 oyra pr. kg, av klippliski 3 oyra pr. kg og av salt- og kryddsild 1 oyra pr. kg.

Nevndin hevur viðgjørt málið og sær hetta tiltak sum eitt av fleiri til at lætta um fiskivinnuraksturin.

Meirilutin í nevndini (Kjartan Mohr, Sámal Petersen, Dams við Høgadalsá, Knút Wang og Andrias Djurhuus) mælir til at samtykkja landsstýrisins uppskot óbroytt.

Minnilutin (P. M. Dam og Haldor Hansen — sum móttí fyri J. Fr. Øregaard) tekur undir við uppskotinum, men greiðir annars frá síni stöðu niðanfyri.

Minnilutin er fyri at veita fiskivinnuni, har hon hevur ílt við at bera seg, tann lætta, sum er møguligur uttan at skerja aðra alla aðrar fyri fólki ella partar av fólkinum lívstýðandi uppgávur.

Toskaskatturin, sum her er talan um at avtaka, var upprunaliga ásettur at veita landskassanum orku at loysa átroðkandi týðningarniklar uppgávur.

Her er talan um ein lætta til reiðarin, og tað er ikki stórt úflit fyri, at hann skal koma at hava nakru hækkanði ávirkan á prísinum, ið verður gívin fiskimanninum fyri fiskin, tí her er talan um hjálp til minnan um rakstrarhallið.

Forúsetingin fyri avtöku av hesum gjaldi er, at landskassin er so væl fyri, at hann orkar at missa tann pening uttan at harav stendst, at aðrar serliga til henda pening upprunaliga knýttar uppgávur megu falla ella verða skerðar.

Eftir teimum upplýsingum, ið fyristøðumenninir fyri gjaldstøvuni og skaftadeildini hava givið fíggjarnevndini, kunnu innstøkurnar hjá landskassanum í tolli og beinleiðis skatti ventast at fara at verða einar tvær

miljónir meiri enn tað av landsstýrinum framlagda fíggjarlógaruppskot
visir.

Javnaðarflokkurin hevur tí hugsað sær avlöku av hesum gjaldi sum
eitt lið í einari rakstrarhjálpanarskipan til fiskivinnan er vörðin ratio-
naliserað og vónandi komin í eina innlöguhollari veiðu- og sölulag, enn
vit eru fyrri í dag.

Minnilutin kann so stalt vera við at veita reiðarum og skipaeigarum
henda umsökta lætta sum eitt lið í royndini at fáa fiskivinnuna at standa
seg. Men tað hevði verið greiðari og fallið skilabetri at havt henda lætta
sum eitt lið í uppsefanini av eini heildarættan til bólan av fiskivinnu-
rakstrinum.

2. viðgerð og 3. viðgerð 26. mars 1963.

Lógaruppskotið samtykt 28—0.

12. Avtöka av vrakigjöldi á sild

Ár 1963, 12. mars legði Erlendur Patursson landsstýrismaður fram
soljóðandi

U p p s k o t

til

løgtingslóg um broyting í lögtings
lóg nr. 20. frá 27. januar 1950 við
scinni broytingum um silda-
vraking.

§ 1.

§ 9 verður orðað soleiðis:
Landskassin ber útræðslurnar
av lønum, dagpeningi og ferðum

lagtingslov om ændring i lagtings
lov nr. 20 af 27. januar 1950 om
sildevragning.

§ 1.

§ 9 affattes saaledes:
Udgifterne til overvragerens
og vragerkontrollørens lønninger,

yvirvrakara og vrakieftirlits-
manna.

dagpenge og rejsseudgifter afhol-
des af landskassen.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi 1. apríl
1963.

§ 2.

Denne lov træder i kraft 1.
april 1963.

Greinargerð:

Eftir § 9 í lögtingslóg nr. 20 frá 27. janúar 1950 við seinni breytingum, jfr. lögtingslóg nr. 27, 30. október 1953, um síldavrakning letur hann, sum vrakað verður fyri, 0,75 oyru pr. kg. (0,75 kr. pr. tunnu á 100 kg.) salt-síld (har undir kryddað saltsíld).

Við somu grundum, sum nevndar eru í lögtingsmáli nr. 11/1962 mælir landsstýrið til at taka hetta gjald av frá 1. apríl í ár.

1. viðgerð 18. mars og 25. s.m. legði fíggingarnevndin fram söljóðandi

Álit.

Landsstýrið mælir í uppskotinum til at taka av lað gjald, sum higartil hevur verið fyri síldavrakning og goldið av honum, sum vrakað hevur verið fyri, soleiðis at landskassin nú her útreiðslurnar av lønum, dagpeningi og ferðum yvirvrakara og eftirlitsmanna.

Nevndin hevur á fleiri fundum viðgjört málið.

Meirilutur í nevndini (Kjartan Mohr, Sámuel Petersen, Hannus við Högadalsá, Knút Wang og Andrias Djurhuus) sær hesa lógarbreyting sum eitt lið í tí at lætta um rakstur fiskivinnuvar og mælir til at samtykkja landsstýrisins uppskot óbroytt.

Minnilutin (P. M. Dani og Haldror Hansen, sum mótti fyri J. Fr. Óregaard) styðjar eisini uppskotið, men flytur annars fram:

Her er talan um, at landskassin átekur sær at gjalda 170.000 kr., sum síldaveiðan náttúrliga eigur at herja sum eina söluútreiðslu.

Tá ið síldavinnan seinasta ár var fyri stórarí innlögumínkan, ið rakti skip sum fiskimann, heldur minnilutin so sum stöðan er – lað vera beint at sleppa síldavinnuni undan hesi útreiðslu, og kann minnilutin tí styðja uppskotið.

2. og 3. viðgerð 26. mars 1963.

Lógaruppskotið samtykt 28—0.

13. Avtöka av vrakigjaldi á salt- og klippfiski

Ár 1963, 12. mars legði Erlendur Patursson landsstýrismaður fram soljóðandi

U p p s k o t

tíð

løgtingslóg um broyting í lögtingslóg nr. 12 frá 12. januar 1950 við seinni broytingum um fiskavranking

lagtingslov om ændring i lagtingslov nr. 12 af 12. januar 1950 om fiskevranging med senere ændringer.

§ 1.

§ 6. verður orðað soleiðis:

Landskassin ber útreiðslurnar av lønun, dagpeningi og ferðum yvirvrakara og vrakieftirlitsmanna.

§ 1.

§ 6 affattes saaledes:

Udgifterne til overvragerens og vragerkontrollørenes lønninger, dagpenge og rejseudgifter afholdes af landskassen.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi 1. apríl 1963.

§ 2.

Denne lov træder i kraft 1. april 1963.

G r e i n a r g e r ð:

Eftir § 6 í lögtingslóg nr. 12 frá 12. januar 1950 við seinni broytingum, jfr. lögtingslóg nr. 20, 7. apríl 1952, um fiskavranking letur hann, sum vrakað verður fyri, 20 oyru av hvørjum 50 kg. pakka klippfiski og 10 oyru av hvørjum 100 kg. saltfiski.

Við sama grundum, sum nevndar eru í lögtingsmáli nr. 11/1962 mæltir landsstýrið til at taka hetta gjald av frá 1. apríl í ár.

1. viðgerð 18. mars og 25. s.m. legði fíggingarnevndin fram soljóðandi

Á l i t.

Sambært galdandi lóg um fiskavranking, letur hann, sum vrakað verður fyri, 20 oyru av hvørjum 50 kg pakka av klippfiski og 10 oyru av hvørj-

um 100 kg saltfiski. Landsstýrið skjýtir upp, at landskassin ber útreiðslurnar av lønum, dagpeningi og ferðum yvirvarakara og vrakieftirlitsmanna og hevur sett fram uppskot samsvarandi.

Flggjarnevndin hevur viðgjørt málið, og meirilutin (Kjartan Mohr, Sámal Petersen, Hannus við Högadalsá, Knút Wang og Andrias Djurhuus) sær hefta uppskot landsstýrisins sum eitt lið í tí at ketta um rakstur fiskivinnunar og mælir til at samtykkja landsstýrisins uppskot óbroytt.

Minnikutin (P. M. Dam og Haldor Hansen, sum møtti fyri J. Fr. Øregaard) styðjar landsstýrisins uppskot, men flytir annars fram:

Tað er greiðast, at fiskivinnan ber hesa útreiðslu sum eitt lið í viðgerðini av fiskiveiðini. Er tørvur á lætta og hjúlp vildi verið beinast, at hesin lætti og henda hjúlp vórðu veitt á annan hátt sum eitt lið í eini víðarigangandi skilabót. Men tá ið allur bati høtur, og óvist er um ein meiriluti fæst fyri eini tilikari skilabót, gongur minnikutin við til landsstýrisins uppskot.

2. og 3. viðgerð 26. mars 1963.

Lógaruppskotið samtykt 28 - 0.

14. veðhald af útgerðarlánum til útróður í Grönlandi

Ár 1963, 7. mars legði Erlendur Patursson landsstýrismaður fram so-
ljóðandi

U p p s k o t til

lögtingslóg um ábyrgð fyrir út-
gerðarlánum til útróðurs til lands
í Vestur- og Eystur-Grönlandi

§ 1.

Landsstýrið er heimilt lands-
kassans vegna at taka ábyrgð fyrir
útgerðarlánum, ið bátsskipanir,
sum reka útróður til lands í Vest-
ur- og Eystur-Grönlandi árið 1963
taka, og sum hvör bátsskipan sín
á millum og hvör einstakur av
bátsskipanini heftir fyrir in soli-
dum.

§ 2.

Heiða lóg kemur beinan vegin
í gildi.

Greinargerð:

Skipanirnar viðvíkjandi landskassaveðhaldi fyrir útgerðarlánum til
útróðrarinnar til lands í Grönlandi hava havt almiklan týdning fyrir
Grönlandsútróðurin. Seinasta lóg um heita landskassaveðhaldið var
bert í gildi fyrir árið 1962.

Landsstýrið mælir til at gera somu skipan fyrir árið 1963.

1. viðgerð 12. mars, 2. viðgerð 18. og 3. viðgerð 22. mars 1963.

Lógaruppskotið samtykt 22—0.

lögtingslov om garanti for ud-
rustningslaan til haadfiskeri til
lands i Vest- og Øst-Grönland.

§ 1.

Landsstyret bemyndiges til paa
landskassens vegne at garantere
for udrustningslaan, som baade-
lag, der driver haadfiskeri til
lands i Vest- og Østgrönland i
aarej 1963 optager, og som hvert
baadelag indbyrdes og hver en-
kel af baadelaget hæfter for in
solidum.

§ 2.

Denne lov træder straks i
kraft.

15. Limaskapur í EFTA

Ár 1963, 7. mars legði P. M. Dam tingnaður fyri javnaðarflokkinn samljóðandi

U p p s k o t t i l s a m t y k t a r

Lögtingið samtykkir, at Føroyar fara upp í handilssamgonguna: Eitt europeiska frihandilssamtakið EFTA.

V i ð m e r k i n g a r:

Víst verður til viðmerkingar í landsstýrismáli í lögtingsfóðindí 1960 nr. 40 — Føroyar uppi EFTA.

Limaskapurin í EFTA kemst okkum serliga átróðkandi, síðani samráðingarnar millum Bretland og Norðantlandini við teir seks anna limaskap endaðu úrslitaleysar (felagsmarknaðurin), og flakasölu hjá okkum er vaksin og stendur fyri at taka seg stórlega fram. Um vit hövdu verið farnir upp í EFTA, vildu vit nú einans galdið 5% í tolli ístaðin fyri tey 10%, sum vit gjalda í dag. Og hesin tollur vil framvegis minka við 1% um árið, til tess hann allur er burturoffin.

Vit hava skilt tað soleiðis eftir fyrispurningi hjá kónum monnum, at vit við tað sama, vit koma upp í EFTA, koma undir sama tollaketta sum tey lond sum vóru í EFTA frummanundan. Við limaskapi í EFTA kunnu vit nú beinanvegin rokna við einum tollketta uppá 5%. Og komandi 5 árin verða hesi 5% eisini at falla burtur.

Ein lætti upp á 10%, sum nú nívar okkara flakasölu í Bretlandi, vil koma at hava avgerðandi týdning fyri rentabilitetin og kapotarmóðuleikarnar hjá okkara flakaframleiðslu og fyri bjarging av arbeiðinum í landinum og gera munandi lækkung í vøðjaskaprisinum møgulega.

1. viðgerð 19. mars 1963 og málið leint til nevndarfundinum

16. Ábyrgd av láni til Tórshavnar kommunu

Ár 1963, 12. mars legði N. Winther Poulsen landsstýrismaður fram
soljóðandi

U p p s k o t

til

løgtingslóg um
ábyrgd fyri láni 1 mill. kr. til
Tórshavnar kommunu til
vatnverk.

§ 1.

Landsstýrið verður heimilað til
landskassans vegna at veðhalda
fyri láni 4.000.000 kr. til Tórshavnar kommunu til tíðarhóskandi vatnverk.

§ 2.

Henda lóg kemur beinanvegin
í gildi.

lagtingslov om
garanti for laan 4 mill. kr. til
Tórshavnar kommune til
vandværk.

§ 1.

Landssstyret bemyndiges til paa
landskassens vegne at garantere
for laan 4.000.000 kr. til Tórshavnar kommune til tidssvarende
vandværk.

§ 2.

Denne lov træder straks i
kraft.

Viðmerkingar:

Tórshavnar kommunu hevur 6. í h.m. skrivað landsstýrinum soljóðandi: «Tórshavnar kommunu søkir hervið tað heiðruða lögting um ábyrgd fyri láni frá Kredittforeningen af kommuner i Danmark, stórt kr. 4.000.000,00 — fýra milliónir krónur - .

Lánið skal nýtast til at fáa Tórshavnar býi tíðarhóskandi vatnverk.

Um velurin 1959/60 og várið 1960 legði kommunan nýggj vatnrör (eternitrör) norð í Havnardal, har ið tann ætlaða vatnbyrgingin skal verða. Hetta varð gjætt fyri beinanvegin tá at fáa vatn úr Havnadalsá til býin, sum tørvaði vatn í stórum.

Tá vóru lögð:

245 m av rörum við vidd 150 mm.
 3420 m av rörum við vidd 300 mm.
 650 m av rörum við vidd 250 mm.
 1540 m av rörum við vidd 200 mm.

tils. 5855 m

Hesi rör og útreiðshurnar við af leggja tæy niður kostaði kommununi kr. 1.200.000,00 — ein millión og tvey hundrað túsund krónur —.

Hetta var mikil kostnaður, og hetta arbeiði hevði sjálvandi ikki verið gjørt, um ikki ætláin hevði verið at nýtt hesi rör í samband við nýtt vatnverk.

Kommunan undirskrivaði sáttmála við ráðgevandi verkfrøðingafelag Chr. Ostensfeld og W. Jónsson tann 8. mars 1962 um gerð av skitsu- og detailprojekti. Skitsuprojektið finga vit í juli mánaða 1962, og ætlaðu teir fá, at detailprojektið skuldi verða liðugt til 1. mars 1963. Enn er tað ikki okkum í hendi, men vit vænta at fáa tað heilt skjótt.

Skitsuprojektið sigur okkum, at tann samlaði kostnaðurin av vatnbinginum og teimum neyðtarvuligu arbeiðum í samband við tað verður umleið kr. 5.300.000,00 — fimm milliónir og trí hundrað túsund krónur.

Henda peningakædd er í skitsuprojektinum sett soleiðis:

Vegir og rudding	kr. 600.000,00
Byrging	kr. 2.700.000,00
Reinsuwerk	kr. 700.000,00
Nýggir leidningar o. a. í býnum	kr. 700.000,00
Kostnaður við skitsu- og detailprojektering o. a.	kr. 610.000,00
	—
	kr. 5.310.000,00

Her afturat kemur so reinsuwerk til bingið í Villingsdali og vatnmátarar til hvørja innføring í býnum, soleiðis at tann samlaði kostnaður verður umleið 6.000.000,00 — seks milliónir krónur — umframt her 1,2 milliónir krónur, sum kommunan longu hevur goldið fyri rør frá býnum norð í Havuadal.

Vatnmátarar verða settir til hvørja innføring, tí ætlan býráðsins er, at vatnlánið um gjørligt skal hvíla í sær sjálvum, soleiðis at hvør brúkarari kemur at gjalda, eftir sum hansara nýsla er.

Okkara ráðgevandi verkfrøðingar vóru bíðnir um at gera kostnaðarællan fyri eitt vatnverk, sum var nóg stórt til tann fólkaøkstur, sum

fer fram í Havnini, og hava teir gjørt hetta soleiðis, at vatnverkið skal vera nóg stórt, sjálvt um fólkatalið í Havnini verður 25.000.

Nú kunnu tit spyrja, hvi Tórshavnar kommuna ger vatnverkið so stórt, og tá kunnu vit svara, at vit hava hugsað okkum til, at hetta vatnverk skal verða afturgaldið, áður enn kommunan aftur fer í holt við nýtt og kosnaðarminikið vatnverk.

Tann byrging, sum nú er ætlanin at fara undir, skal kunna goyma o. n. 650.000 tons av vatni.

Eín treyt fyri tí stóru sjúkrahúsbygging, sum nú fer fram og skal fara fram, er eisini tað, at Havnin hevur tíðarhóskandi vatnverk.

Avrit av skrivni frá Kredittforeningen af kommuner i Danmark, har teir longu hava játtað okkum lánið treytað av neyðturvuligari ábyrgd, verður viðlagt.

Lánið fingu vit játtað, tá ið býráðsformaðurin saman við 2 býráðslimum og býarverkfrøðinginum vóru í Köbenhavn í heyst. Vit vóru tá eisini í Statsministeriet, og eru teir kunnugir við lánið, soleiðis at tað ikki skuldi velt trupulleikar, at fengið ábyrgdina frá statinum.

Tað er vel óneyðugt at skýla uppi, at Tórshavnar kommuna gjaldar her henni áhvilandi skyldur viðvíkjandi rentum og avdráttum til ker ásetta tíðir.

Sum brævið frá Kredittforeningen sigur frá, slendur lánilíðsøgnin ikki við longur enn til 30. apríl í ár, soleiðis at málið hevur skund, og heita vit tí á landsstýrið um at leggja málið fyri fíngið skjótast gjørligt við tí neyðturvuliga lógaruppskoti.»

Upplýst verður, at Tórshavnar kommuna framanundan hevur hesi lán við landskassaábyrgd:

Havnalán frá 1950 í F. A. Spareks. uppr.	400.000 kr.	nú 296.843,10 kr.
Havnalán frá 1952 í F. A. Spareks. uppr.	600.000 kr.	nú 476.859,50 kr.
Havnalán frá 1950 í Nye Danske uppr.	60.000 kr.	nú 26.923,48 kr.
Havnalán frá 1950 í Bókubøn uppr.	1000.000 kr.	nú 613.663,63 kr.
Havnalán frá 1951 í Fø. Banka uppr.	1000.000 kr.	nú 400.000,00 kr.
Havnalán frá 1950 í Fø. Vanl. trygg. uppr.	1000.000 kr.	nú 136.599,99 kr.
Vatnveiting frá 1958 í Komm. Kredittfor.	153.000 kr.	nú 105.541,60 kr.
Vatnveiting frá 1958 í Komm. Kredittfor.	617.000 kr.	nú 617.000,00 kr.
Grótbrot frá 1962 í Komm. Kredittfor.	510.000 kr.	nú 510.000,00 kr.
Svinjuhyl frá 1962 í Komm. Kredittfor.	310.000 kr.	nú 310.000,00 kr.

Rentir og avdrög av hesum lánum, ið fallin eru, eru öll galdin og somuleiðis við øðrum lánum kommununnar.

Kommunan vísir á, at tilsögnin um lánið gongur út 30. apríl í ár og er lí umráðandi, at málið fær skjóta viðgerð í tinginum.

1. viðgerð 18. mars og 4. apríl legði kommunala nevndin fram so-
ljóðandi

Alit.

Í skrivi 6. mars 1963 søkir Tórshavnar kommuna tingið um veðhald av láni upp til 4.000.000 kr. til útbyggjan av vataveitingini, og er ællanin at upptaka lánið í Kreditforningin af kommuner i Danmark.

Tann kommunala nevndin hevur viðgjört málið á fundi 28. mars

Upplýst er fyri nevndini, hvørji lán Tórshavnar kommuna hevur við landskassaábyrgd.

Nevndarlimur P. M. Dam ynskti upplýst, hvussu stór lán Tórshavnar kommuna hevur tilsamans, og hevur hann tingið hesar upplýsingar.

Við at vísa á teir upplýsingar, sum liggja fyri í málinum, er nevndin sand um at mæla tinginum til at samtykkja landstýrisins uppskot við-
víkjandi ábyrgd av láni til Tórshavnar kommunu upp til 4.000.000 kr.
til útbygging av vatnverkinum.

2. viðgerð 5. og 3. viðgerð 16. apríl 1963.

Lógaruppskotið samtykt 22—0.

17. Búskaparráð

Ár 1963, 8. mars lagði Erlendur Patursson landsstýrismaður fram so-
ljóðandi

U p p s k o t til

lögtingslóg
um
búskaparráð.

§ 1.

Við tí endamáli:
a t kanna fíggjarligu stöðu hins
almenna og fíggjarligu viðurskifti
landsins,
a t fáa bygt upp tíðarsvarandi og
rationellan framleiðsluútbúnað,
a t leggja haldgott grundarlag
undir hinna einstöku vinnulífs-
greinir og búskap landsins sum
heild,
a t tryggja og ökja inn tökumögu-
leikar vinnustættanna,
skípar landsstýrið 3 manna bú-
skaparráð.

Landsstýrið setir reglur um
starv tess.

§ 2.

Ráðið fær heimild til at taka
sær skrivara, sakkönn og aðra
hjálp.

Ráðið fær heimild til at krevja
sær frágreiðingar og aðrar upp-
lýsingar frá stovnanum og felög-
um innan fyri tey öki, sum nevnd
eru í § 1.

Tann, sum við vilja gevur
rangar frágreiðingar ella nektar
fyri at geva frágreiðingar, kemur
undir sekt, um hann ikki kemur
undir hægri revsing.

lagtingslov
om
ökonomisk raad.

§ 1.

Med det formaal:
a t undersøge det offentlige og
landets økonomiske forhold,
a t kunne opbygge et moderne og
rationelt produktionsapparat,
a t lægge solidt grundlag under
de enkelte produktionsgrene og
landets økonomi som helhed,
a t sikre og forøge de arbejdende
klassers indtægtsmuligheder,
nedsætter landsstyret et ökon-
omisk raad med 3 medlemmer.

Landsstyret fastsætter regler
for raadets arbejde.

§ 2.

Raadet bemyndiges til at an-
sætte en sekretær samt en sag-
kyndig og anden hjælp.

Raadet har hjemmel til at ind-
hente oplysninger fra institutio-
ner og selskaber inden for det
omraade der er nævnt i § 1.

Den, der forstællig giver for-
kerre oplysninger eller nægter at
give oplysninger, straffes med
bøde, saafremt højere straf ikke
er forskyldt.

§ 3.

Ráðslimír og starvsfólk tess hava, undir ábyrgd eftir reglunum um brot í almennum tænastu, fagnarskyldu um viðurskipti hjá felögum og persónum, sum ley í starvi sínum fáa kunnleika um.

§ 4.

Útreiðslur av starvi ráðsins verða goldnar úr landskassanum.

§ 5.

Landsstýrinum verður heimiðað at skipa fyri, hvussu stórv nevndarinnar til kanningar av øktum virkisnøguleikum eftir lögtingslóg nr. 41 frá 1. juni 1961 og stórv nevndarinnar til kanningar av føroysku fiskivinnuni eftir lögtingslóg nr. 46 frá 1. juni 1961 annað hvørt verða sumskipað við starv búskaparráðsins ella heilt lögð undir starvsøki tess.

§ 6.

Heinta lóg kemur í gildi beinan vegin.

Greinargæð:

Landsstýrið loyvir sær hervið at leggja fyri lögtingið uppskot til lögtingslóg um búskaparráð.

Í uppskotinum verður mælt til, at landsstýrið skipar 3 manna búskaparráð, og skulu endamálini við slíkum ráði vera at kanna fíggarligu støðu hins almenna og fíggarligu viðurskipti landsins, at fáa bygt upp

§ 3.

Udvalgsmedlemmer og udvalgets funktionærer har, under ansvar efter bestemmelserne om forbrydelse i offentlig tjeneste eller erhverv, fuldstændig tavshedspligt med hensyn til forhold, udvalget i sit arbejde faar kendskab til vedrørende selskaber eller personer.

§ 4.

Udgifterne i forbindelse med raadets arbejde afholdes af landskassen.

§ 5.

Landsstyret bemyndiges til at træffe beslutning om, hvorvidt det arbejde, der udføres af udvalget til undersøgelse af mulighederne for øget beskæftigelse efter lagtingslov nr. 41 af 1. juni 1961 og udvalget til undersøgelse af det færøske fiskerierhverv efter lagtingslov nr. 46 af 1. juni 1961 enten skal samordnes med det økonomiske raads arbejde eller helt lægges under dets arbejdsomraade.

§ 6.

Denne lov træder straks i kraft.

líðarsvarandi og ræðonellat framleiðsluúthúnað, at leggja haldgott grundarlag undir hinar einstöku vinnulivsgreinir og húskap landsins sum heild og at tryggja inntökumöguleikar vinnustættanna.

Í búskapar- og vinnulivsmálum hefur landsstýrið sett sér fyrri, at tryggja og ökja inntökumöguleikar vinnustættanna, og er hetta lógaruppskot ein tátturinn, ið miðar móti hesum endamáli.

Ein hövuðstreytin fyrri hesum má vera, at fáa bygt upp núlíðarsvarandi framleiðsluúthúnað, at ökja um framleiðsluna, at skapa vinnulivinum ræðonellar rakstrarháttir og annars við tiltökum av ymiskum slagi í handils-, prís- og öðrum málum.

Til tess at vera landsins stýri og landsins tíngi til hjálpar og leiðbeiningar í hesum starvi hefur landsstýrið hildið tað vera neyðugt at seta serstakt ráð — her kallað búskaparráð - við 3 limma.

Sum grundarlag undir hesum starvi kemur fá sjálv kanningin av stöðini, sum hon er, og viðurskiftunum, sum tey eru. Sum er, saknast hesar upplýsingar.

Undir kanningarstarvi ráðsins kemur í royndini alt búskaparlíga liv samfelagsins, har í millum:

1. Fíggjarmál hins almenna, landsins og kommunanna, landskassaroknskapur, skattapolitikkur o. s. fr.
 2. Almennar ilögur, har í millum havnir, vegir, lendingar, flogvöllir, telefon, sjúkrahús, skúlar, rævmagn, strandferðsla.
 3. Vinnulivsgreinir, har í millum fiskiveiði, fiskiídnaður, ferða- og fermasigling, landbúnaður, ídnaður og handverk.
 4. Handilsmál, har í millum útflutningur, innflutningur, handilin innan lands.
 5. Peningamál, har í millum bankar, sparikassar, aðrar lánstovnanir.
 6. Prísmál.
 7. Lønarmál.
 8. Tjóðarinntøka.
 9. Vinnuorka.
- o. s. fr.

Sjálvsagt verða ikki öll hesi málsöki kannað út í ysttu æsir og ei heldur verða filmað gjørd um tey öll. Her kreyst, at mett verður um, hvat størsta týðningin hefur fyrri tað endamál, ið vit hava sett okkum; men slík meting kann í veruleikanum ikki gerast, fyrr enn farið er undir uppgávuna. Og ei heldur kunna so miðvís filmað og uppskot verða sett fram, fyrr enn kanningarnar eru gjørdar.

Eftir uppskotinum skal búskaparráðið sjálvt bert hava 3 limir, men

samtíðis er tilskilað, at það tekur sær hjálp, har í millum sakkøna hjálp. Starv ráðsins er vissuliga alt ein heild, men henda heild er margtáltað og fjølbroytt, og fyri úrslitið velst tá nógv um ta serkønu hjálp, ið ráðið fær sær til tær ymisku uppgávur, sum t. d. innan fyri sjálvt vinnulivið og tær ymisku vinnulivsgreinir, innan fyri handilsnám a. s. fr.

Slíka sakkøna, innlenska og útlenska hjálp, hevur landsstýrið longu vissa ráðnam í ávísnum málum.

Í lötuni starva tvær nevndir á ávísnum økjum í búskaparmálum. Önnur er nevndin, sum skal kanna øktar virkismøguleikar, hin er nevndin, sum skal kanna fiskivinnuraksturin. Tó at hesar nevndir bert hava sítið stutta tíð, eru tær komnar nakað áleiðis. Og starv teirra heldur fram. Men tá serstakt búskaparráð verður sett við teimum uppgávum, sum í uppskotinum eru settar, kemur náttúrliga fram spurningurin um at samskipa hesi störv við starv ráðsins og eisini spurningurin um heilt at leggja hesar báðar nevndir niður og at leggja störv teirra undir starvs-øki búskaparráðsins.

Eftir uppskotinum verður avgerðin hesum viðvíkjandi latin upp í hendurnar á landsstýrinum.

Um uppskotið í aðrar mátar verður annars víst á hinar einstøku greinir í tí.

1. viðgerð 13. mars og 19. apríl legði fíggjarnevndin fram soljóðandi

Álit.

Landsstýrið hevur í viðmerkingunum til málið greitt frá endamálinum við lógini, og tað í uppskotinum nevnda búskaparráð skal kanna fíggjarligu stöðu hins almenna og fíggjarlugu og vinnuligu viðurskifti landsins yvirhøvur, so tað á henda hátt kann hjálpa til at veita trygt stöði undir uppskotum um fíggjarluga og vinnuliga útbyggging.

Ráðið skal, har tað ikki sjálvt kann gera heftu arbeiði, fáa loyvi til at taka sær hjálp, innlenska eins og útlenska, eins og ráðið eftir uppskotinum kann taka sær skrivara. Búskaparráðið skal hava 3 limir.

Meirilutin í fíggjarnevndini (Kjartan Mohr, Hannus við Högadalsá, Sámal Petersen og Knút Wang) hevur hesar viðmerkingar til lógaruppskotið:

a d § 1: Meirilutin tekur undir við tí neyðuga í at seta eitt tilíkt ráð, og at reglugerð landsstýrisins verður samsvarandi tí, sum er ført fram í lógini og viðmerkingunum — og brøyttingum meirilutans. Tað hevur verið funnist at, undir 1. viðgerð, at landsstýrið og ikki lögtingið velur ráðið. Men nevndin hevur fingið upplýsingar um, hvørjar menn, ið

landsstýrið ætlar at velja í ráðið, og harav skilst, at her er ikki talað um eitt politiskt valt ráð, men um eitt ráð av sakkönnum monnum, og meirilutin tekur undir við, at hetta verður aðalstöði undir ráðsins virki. Límirnir í búskaparráðnum skulu ikki vera tenastumenn ella starvsmenn, men fáa eina nærri ásetta samsýning fyri sítt arbeiði. Meirilutin í fíggjarnevndini heldur tó, at fíggjarnevndin í hvørjum einstökum føri eigur at góðkenna stöddina av hesi samsýning, samanher tað, sum er sagt niðanfyri.

a d § 2: Sambart hesa grein stk. 1 hevur ráðið heimild til at taka sær skrivara, sakköna og aðra hjálp. Meirilutin í nevndini ásaunar, at so kann verða neyðugt, men heldur annars, at ráðið bara kann taka sær hesa hjálp eftir loyvi frá landsstýrinum og eftir galdandi reglum fyri stovnar undir landsstýrinum, har fíggjarnevndin í hvørjum einstökum føri góðkennir tær lönir og samsýningar, sum skulu latast. Bróytingaruppskot er tí samsvarandi hesum.

Sambart stk. 2 í sonni grein fær ráðið heimild til at krevja frágreiðing og aðrar upplýsingar frá stovnum og felögum innanfyri tey ökir, sum nevnd eru í § 1, og sambart stk. 3, at tann, sum við vilja gevur rangar upplýsingar ella noktar fyri at geva frágreiðingar kemur undir sekt ella hægri revsing.

Meirilutin ásaunar, at uttan henda myndugleika verður ráðið ikki ført fyri at lúka sína uppgávu, men nevndin heldur, at henda heimild kann bara verða givin eftir loyvi frá landsstýrinum í hvørjum einstökum føri, og er tí eisini bróytingaruppskot sett til 2. stk. í § 2.

a d § 3: Tað er ein forútsætningur fyri lógini, at § 3 viðvíkjandi tagarskyldu verður strangliga yvirhildin.

a d § 4 og 5: Tað framgongur ikki av landsstýrisins viðmerkingum, hvat tað metir at virki ráðsins fer at kosta, og nevndin hevur heldur ikki kunnað fingið nakrar gjóllar upplýsingar um hetta, men sambart § 5 kann roknað við, at nakað av tí peningi, sum játtaður er til nevndina til kanningur av öklum virkismöguleikum og nevndina til kanningar av føroysku fiskivinnuni, kann nýtast til búskaparráðið, við tað at talað er um at samskipa virkið hjá hesum kanningarnevndum og búskaparráðnum.

Men av tí, at tað ikki er møguligt frammán undan at siga við vissu, um útreiðslurnar kunna haldast innanfyri hesar játtonir, treytar fíggjarnevndin sær, sum nevnt frammánfyri, at allar útreiðslur til setan av sakkönari og aðrari hjálp, innlendskari sum útlendskari, og tær av summi orsökum komandi útreiðslum til skrivstovuhald, ferðir o. t. gjögnum landsstýrið í hvørjum einstökum føri verða lagdar fyri fíggjarnevndina til góðkenningar.

Út frá hesum mælir meirilutin til at samtykkja landsstýrisins uppskot við niðanfyrri nevnda broytingum í 1. og 2. stk. í § 2, meðan 3. stk. verður óbroytt.

Eín minniluti (Andr. Djurhuus) ger hesar viðmerkingar:

Við lögtingslóg nr. 41 frá 1. juni 1961 er sett nevnd til kannan av øktum virkismøguleikum og við lögtingslóg nr. 46 frá sama degi er sett nevnd til kannan av føroysku fiskivinnuni. Í hesi seinastu nevnd eru limir, ið valdir eru av lögtingi, landsstýri og vinnufelögum landsins, eins og báðar nevndirnar hava heimild til at taka sær neyðuga hjálp. Tað skuldi so stutt ikki verið neyðugt at skipa eina nevnd afturat ella nýggja nevnd, so mikið minni, sum tær settu nevndirnar eru miðt í teirra arbeiði. Meira natúrligt var, um landsstýrið gav lögtinginum frágreiðing um, hvussu langt hesar nevndir eru komnar við teirra arbeiði, áðrenn tað leggur fram uppskot um nýggja nevnd.

Landsstýrið kann á annan hátt fáa sær tann neyðuga sakkunnleika, sum förvar er á, uttan at skipa nýggja nevnd ella «búskaparráð», ið bert ber í sær hækandi útreiðslur til nýggjar umsitingarstovnar.

Annars heldur minnilutin, at eitt «búskaparráð», sum av landsstýrinum skotið upp, ikki verður til gagns fyri vinnuliv landsins, heldur tvørturímóti, og at tað helst kemur at verða ein stovnur, sum øll týðandi mál enda í, í staðin fyri at vera viðgjörd á rætta stað, sum er lögtingið og tann verandi umsitingin.

Minnilutin (Andr. Djurhuus) setur tí einki uppskot fram.

Minnilutin (Haldor Hansen og J. Fr. Øregaard) heldur ikki tað er neyðugt við slíkum ráð sum her av landsstýrinum skotið upp, við tað at tað í 1960 vóru settar tvær nevndir við júst sama uppgávu at kanna fiskivinnuraksturin og til kannan av øktum virkismøguleikum, og at nevndin til kannan av fiskivinnurakstrinum er við at verða liðug við arbeiði sítt og soleiðis kann leggja fram tilmæli til tingið til ólaysöku.

Hin nevndin, sum fekk meira fjölbroyttar uppgávur, eigur sjálvandi at sita til hennara arbeiði er lokið, men geva tilmæli frá sær so hvørt sum arbeiðið fer fram. Hesar nevndir vóru visni valdar út frá teimum politisku sjónarmiðum, sum inn til nú hava verið fylgd á Føroya lögtingi, at í slíkum týðandi nevndum og stovnum eiga allar politiskar hugsjónir at verða umboðaðar.

Tá nú landsstýrið á líkavæl setur fram uppskot um at avtaka hesar nevndir og seta eitt politiskt ráð, er hetta ein nýggj leið í føroyskum politikki og sýnist bert at tæna tí endamáli at útiýsa um helmingin av umboðsmonnum Føroya fólks frá altari medvilan og politiskari ávirkan.

Minnilutin (Haldor Hansen og J. Fr. Øregaard) setur sostatt einki uppskot fram.

Bróytingaruppskot

frá

meirilutanum (Kjartan Mohr, Hannus við Högdalsá, Sámal Petersen og Knút Wang):

I § 2 í uppskoti landsstýrisins verður sum nýtt stk. 1 og stk. 2 sett:

Ráðið fær heimild til eftir løyvi frá landsstýrinum at taka sær skrivara, sakköna og aðra hjálp.

Raadet bemyndiges til efter indhentet tilladelse fra landsstyret at ansætte en sekretær samt sagkyndig og anden hjælp.

Ráðið fær heimild til eftir løyvi frá landsstýrinum at krevja sær frágreiðingar og aðrar upplýsingar frá stovnum og felögum innan fyrí tey ökir, sum nevnd eru undir § 1.

Raadet har hjemmel til efter indhentet tilladelse fra landsstyret at indhente oplysninger fra institutioner og selskaber inden for det omraade, der er nævnt i § 1.

2. viðgerð 23. apríl og 3. viðgerð 16. maí 1963.

Lógaruppskotið frá landsstýrinum við bróytingaruppskotinum frá fíggjarnevndini samtykt 15—6.

18. Tolllógin

Ár 1963, 17. maí lagði Erlendur Patursson landsstýrismaður fram

U p p s k o t

tíð

lögtingslóg um broyting í lögtingslóg nr. 23. frá 11. februar 1950 við seinni broytingum um innflutningsgjöld v.m. (stær. skjal 4) við söljóðandi viðmerkingum:

Greinargerð í tingmálunum nr. 18/1962 (vetrarling): Broyting í tollalógini, nr. 53/1962 (vetrarling) Eykaskattur til landskassan og nr. 54/1962 (vetrarling): Broyting í lógini um innflutningsgjald.

Afturat teimum útreiðslumálum, ið vórðu samtykt, áður enn fíggjarlógaruppskotið fyri fíggjarárið 1963-64 varð framlagt og samtykt, hevur tingið álagt landskassanum nýggjar útreiðslur -- so mangar og miklar, at tað longu nú í verandi fíggjarári verður neyðugt at gera útvegir fyri nýggjum innlökum.

Landsstýrið hevur lagt fyri tingið og tingið hevur nú samtykt nýggja skattalóg. Men úrslitið av hesi lóg -- m.a. í hækkaðum innlökum -- sær landskassin júst ikki fyrr enn í komandi fíggjarári og seinni.

Landsstýrið leggur tí fyri tingið trí nýggj innlökumál: 1. Uppskot um broyting í tollalógini, 2. Uppskot um broyting í lógini um innflutningsgjald, 3. Uppskot um eykainntøkuskatt, sum tað mæltir tinginum til at samtykkja nú.

Viðvíkjandi teim einstöku málunum skal verða tikið fram:

Tollalógin

Eftir samtykt tingsins setti landsstýrið serslaka nevnd til at kanna alla okkara tollalóggávu og gera tilmæli um ábøtur. Uppskot nevndarinnar hevur síðan verið viðgjört í landsstýrinum saman við formanni nevndarinnar -- og er útlitið tað uppskot, ið her verður lagt fram.

Sum held er at siga, at tollalógin við hesum broytingum verður væl greiðari at umsita hjá myndugleikum, samtíðis sum hon verður til bata fyri tey, ið tollin skulu gjalda.

Um broytingarnar í tollastigunum er at siga, at tað eru yvirhövur luksus- ella luksuskendar vörur, ið fáa lægri toll, meðan tollurin á neyðsynjarvörum, so langt sum tað hevur verið gjørligt, fáa óbroyttan ella lægri toll enn áður.

Viðvikjandi tollastignum á teimum einstöku vörum og vörubólkunum verður vist á sjálfvætt uppskotið.

Innflutningsgjaldið

Innflutningsgjaldið, sum var 4% av virðinum, verður nú 5%. Men aftur at teimum vörum, ið sluppu undan gjaldinum í teirri upprunligu lógini og teim vörum, ið sluppu undan við lógarbroytingini fyrr í hesi tingsetu, koma nú eftir uppskoti landsstýrisins nakrar vörur afturat at sleppa undan hesum gjaldi, nevniliga prentpappír, bókur og blöð og so medisinvörur.

Eykainntøkuskatturin

Sum nevnt kemur nýggja skattalógin ikki at geva úrslit í inntökum fyri landskassan fyrr enn í komandi árum. Tað hevur tí verið neyðugt at lagt fram uppskot um eykainntøkuskatt eftir teirri gomlu lógini fyri íverandi ár.

Hesin eykaskattur verður bert kravdur fyri íverandi skattaár og bert av skattleggjandi inntökum yvir 20.000 kr. Av skattleggjandi inntökum millum 20.000 og 30.000 kr. verður hesin eykaskattur 10% og av skattleggjandi inntökum yvir 30.000 kr. 20% – í báðum førum av núverandi skatti.

1., 2. og 3. viðgerð 17. mai 1963.

Lógaruppskotið samtykt 15--0.

19. Fíggjarætlan fyri kirkjugrunnin

Ár 1963, 25. mars legði N. Winther Poulsen landsstýrismaður fram so-
ljóðandi.

U p p s k o t

til

fíggjarætlan fyri kirkjugrunnin fyri fíggjarárið 1963/64.

INNTÖKUR	roknskapur	ætlan
	1962/63	1963/64
1) Endurgjald fyri fíggjund	7.800,-	7.800,-
2) Studningur úr landskassanum	160.000,-	160.000,-
3) Ogn pr. 1/4 1962	6.328,57	
Ætlað ogn pr. 31/3 1963		
÷ sett av til Ólavskirkjuna		
í Kirkjubö	16.000,-	26.669,04
	174.128,57	194.469,04
ÚTREIÐSLUR:		
A. Vanligar umvælingar av kirkjum	86.852,28	100.000,-
B. Kirkjugarðar	0	25.000,-
C. Prestaflutningur	19.846,00	19.500,-
D. Brunatrygging	1.761,25	5.000,-
E. Studningur til nýggjar kirkjur	20.000,00	40.000,-
F. Ymist (smbr. undir D)	0	2.500,-
G. Ætlað ogn pr. 31/3 1963	26.669,04	
+ sett av til Ólavskirkjuna		
í Kirkjubö	16.000,00	26.669,04
	174.128,57	194.469,04

Viðmerkingar:

a d A: vanligar umvælingar:

1959/60		kr.	71.361,
1960/61		kr.	63.811, -
1961/62		kr.	65.595, -
Miðal 67.000 kr.			

Heraðrat verða settar 16.000 kr. av um árið í 5 ár til at umvæla Ólavs-kirkjuna í Kirkjubø og selu hana aftur í tann gatula stílin.

ad B: Nakrir kirkjugarðar eru ígerð m. a. í Klaksvík og Funningsfirði, men ongin ætlan um longd fyriliggur.

ad E: Á fíggjaræðlanini 1962/63 vórðn fyrstu ferð settar 20.000 kr. av 5 ára játtan uppá 100.000 kr. til Klaksvíkar nýggju kirkju. Í skrivi dagfest 25. februar 1 ár hevur Klaksvíkar kirkjuráð sagt frá, at teimum resta 175.000 kr. í, at kunna fullføra kirkjuna og søkja um 100.000 kr. aftrat úr kirkjugegninum. Mælt verður til at játta 100.000 kr. aftrat yvir 5. ár.

1. viðgerð 28. mars og 19. apríl legði kirkjunevndin fram soljóðandi

Álit.

Nevndin hevur viðgjört málið og er samd um at mæla til, at uppskot landsstýrisins verður samtykt.

2. viðgerð 23. apríl 1963.

Uppskotið samtykt 22—0.

20. Veðhald av láni til Fuglafjarðar kommunu til skúlabygging

Ár 1963, 18. mars legði N. Winther Poulsen landsstýrismaður fram so-
ljóðandi

U p p s k o f til

løgtingslóg um veðhald fyri láni
til Fuglafjarðar kommunu til
skúlabygging.

§ 1.

Landsstýrið verður heimilað
landskassans vegna at veðhalda
fyri láni uppí 827.000 kr. til
Fuglafjarðar sóknar kommunu
til skúlabygging.

§ 2.

Henda lóg kemur beinavegin í
gildi og fer samstundis lögtings-
lóg nr. 47 frá 27. aug. 1959 úr
gildi.

V i ð m e r k i n g :

Í lögtingsmáli nr. 12/1959 gav lögtingið landsstýrinum heimild til at
veðhalda fyri láni til Fuglafjarðar kommunu fyri uppí 280.000 kr. til
skúlabygging í Fuglafirði.

Ætlanin var at byggja uppí gamla skúlan fyri 650.000 kr., men er
hetta ikki vorið til nakað og er í millumtíðini ætlanin broytt soleiðis, at
nú skal byggjast fyri 1.600.000 kr. Henda nýggja byggjællan er góð-
kend av skúlamyndngleikanum og hevur landsstýrið játtað vanligan
studning til byggingina.

Peningin til byggingina ætlar kommunan at fáa til vega soleiðis:

kommunan rindar sjálv í byggitiðini 20 %	320.000 kr.
løgtingsstudning 20 %	320.000 -
rikisstudning 20 %	320.000 -

lagtingslöv om garanti for laan til
Fuglafjarðar sogns kommune til
skolebyggeri.

§ 1.

Landsstyret bemyndiges til paa
landskassens vegne at garantere
for laan indtil 827.000 kr. til
Fuglafjarðar sogns kommune til
skolebyggeri.

§ 2.

Denne lov træder straks i kraft.
Samtidig træder lagtingslov nr.
47 af 27. aug. 1959 ud af kraft.

Kommunan vil taka lán móti transporti uppá löglings- og ríkisstudningin og fyri restina 40 % er ætlanin at taka lán hjá Kredittforeningin af kommuner i Danmark.

Kommunan hevur samráðst við kredittfelagið og er útlit at fáa lánið, men landskassa- og ríkiskassaábyrgdin má vera greidd, áðrenn endalig tilsögn verður givin.

Kredittfelagið hevur tilmælt kommununi at taka lánini í 3. seríum, men tá kursurin er ógvuliga lágur, verður neyðugt hjá kommununi at lána 827.000 kr., fyri at hava tær neyðugu 640.000 kr. Meðalkursurin verður sostatt 79 - 80.

Figgjarliga má kommunan sigast at vera væl fyri. Øll lán hennara eru ajour og hon eigur nakað av peningi eins og havnalagið eisini eigur pening og hevur fittligan vinning á hvørjum ári - einar 60-80.000 kr. --

Kommunan hevur í lötuni hesi lán:

F. A. Sparekasse (Ob. Eliassen)	10.650 kr.
F. A. Sparekasse (havnalagið)	301.000 -
F. A. Sparekasse (trólaralán)	20.000 -
Føroya Banki (vatnlán havnin)	30.000 -
Føroya Banki (vatnlán)	30.000 -
vegalán óbrúkt um	100.000 -
skúlalán óbrúkt um	280.000 -

Av hesum er lánið hjá Ob. Eliassen nakað í afturhond, men hini ajour. Kommunan rindar sjálv trólaralánið 20.000 kr., meðan havnin rindar tær 301.000 kr. og 30.000 kr. av sínum rakstri og vatnveitingin sjálv tær 30.000 kr.

Í millmurokning við landskassan hevur kommunan eina skuld uppá 50.952,06 kr.

Kommunan eigur í peningi 30.000 kr., í eftirstöðum og fallnum skatti um 120.000 kr. og so álíkningin 1963. kr. 492.000.

Innskot í S. E. V. er 136.250 kr. og partapeningur í Fuglafjarðar Samvinnufelag 230.000 kr., sum nú verður niðurskrivaður.

Havnalagið eigur um 27.000 kr. í peningi og 63.000 kr. á fyri vatni til russisk skip.

Kommunan hevur longu gjørt ymisk arbeiði við skúlabygging og hevur hon lagt út 316.722,26 kr.

Tá kommunan er illa fyri við skúlaviðurskiðum sínum, er neyðugt, at nakað munandi verður gjørt nú, men kann hon ikki greiða hesa stóru flegging uttan lán við landskassaábyrgd.

1. viðgerð 21. mars og 1. apríl legði kommunala nevndin fram soljóðandi

Álit.

Nevndin hefur viðgjört málið og er sátt um að mæla tinginum til að samtykkja uppskotið frá landsstýrinum.

2. viðgerð 5. og 3. viðgerð 16. apríl 1963.
Uppskotið samtykt 22 - 0.

21. Studningur til minstuløn og prísviðbót

Ár 1963, 18. mars legði Erlendur Patursson landsstýrismaður fram soljóðandi

U p p s k o t til

løgtingslóg um endurnýggjing av skípanini um studning úr landskassanum til minstuløn og viðbót til fiskaprísir.

§ 1.

Við tí endamáli, at gera løn-javningargrunn skipsfiskimanna fíran fyrri í tíðarskeiðinum 1. januar til 31. desember 1963 at veita manningum á føroyskum fiskiskípum og útróðraðmonnum í Grønlandi minstuløn og/ella viðbót til fiskaprísir, verður lögtingslóg nr. 3, 18. februar 1955

løgtingslov om forlængelse af tilskudsordningen fra landskassen til mindsteløn og tilskud til fiskepriser.

§ 1.

Med det formål at sætte skibsfiskernes lønreguleringsfond i stand til for tiden 1. januar til 31. december 1963 at yde mandskabet paa færøske fiskerskibe og haadfiskere i grønlandske farvande mindsteløn og/eller tilskud til fiskepriser forlænges lovgivningslov nr. 3 af 18. februar

um uppískoyti til lögtingslóg nr. 72, 22. desember 1951 um avrokning og lönjavnungargrunn skipsfiskimanna framlongd soleiðis, at 1,8 mill. kr. verða latnar lönjavnungargrunni skipsfiskimanna í studningi frá landskassanum. Studningurin verður goldin grunnum fyri 1. apríl 1964.

Hesin studningur til lönjavnungargrunn skipsfiskimanna verður latin við teim freytum, at grunnurin skipar so fyri í komandi reglugerð síni:

- a) at minstalönn til fiskimenn yvir 16 ár verður 1.000 kr. (teir, ið eru undir 16 ár, fáa í mun hertil eftir higartil galdandi reglum,
- a) grunnurin átekur sær fyrisitingina av studninginum til fiskimenn í heimaútróðri og í sildarveiði við opnum bátum,
- a) viðbóttin verður 15 øru pr. kg. av veiðini av øllum rundum, krúvdum ráfiski við hövdi innhandlaður til saltningar og virkingar í Føroyum fyri deksför og 15 øru pr. kg. fyri allar opnar bátar eisini á sildarveiði til agns, frystingar, saltningar og virkingar

§ 2.

Í lóg nr. 72 frá 22. desember 1951 um avrokning og lönjavnungargrunn skipsfiskimanna, sum henda seinni er broytt, smbr. m. a. lógarkuuggerð nr. 16 frá 25. juni 1951, verða gjørdar hesar broytingar:

- a) Í stk. 1 í § 5 verður «1 %» undir 1), 4) og 5) broytt til «1½ %», undir 2) verður «1 %»

1955 om tillæg til lagtingslov nr. 72 af 22. december 1951 om fiskernes afregning og lønreguleringsfond saaledes, at 1,8 mill. kr. ydes fiskernes lønreguleringsfond i tilskud fra landskassen. Tilskudet udbetales fonden inden 1. april 1964.

Dette tilskud til fiskernes lønreguleringsfond ydes paa betingelse af, at fonden foreskriver i sit førstkommande regulativ:

- a) at mindstelønnen til fiskere over 16 aar udgør kr. 1.000.— (de fiskere, der er under 16 aar, faar tilskud efter hidtil gældende regler,
- a) fonden paatager sig administrationen af tilskudet til fiskere, der driver hjemmefiskeri, og sildefiskeri med aabne baade,
- a) tilskudet udgør 15 øre pr. kg. af fangst af al rund raafisk med hoved og uden indvolde, der indhandles til saltning og virkning paa Færøerne for dæksfartøjer og 15 øre pr. kg. for alle aabne baade samt sildefangst til agn, frystning, saltning og tilvirkning.

§ 2.

Í lov nr. 72 af 22. december 1951 om skibsfiskernes afregnings- og lønreguleringsfond, som denne senere er ændret, jfr. bl. a. lovbekendtgørelse nr. 16 af 25. juni 1954, foretages følgende ændringer:

- a) I stk. 1 i § 5 ændres «1⁰» under 1), 4) og 5) til «1½ %», under 2) ændres «1⁰» til

- breytt til «2 %» og undir 3) «1½ %» breytt til «2 %».
- b) Sum nýtt punkt 5 til § 5: 1 % av söluvirðinum av fiskaflaki til útflutnings.
- c) Stk. 7 í § 5 fer úr gildi.
- d) Aftrátt § 7, aflaná orði «avgerð», verður sett: «gjögnum stýrið fyri lönjavnungargrunnin».
- e) Av stórhvalaveiði 50 kr. av hvörjum veiddum stórhvali og 25 kr. av hvörjum síldreka ella öðrum smáhvali.

§ 3.

Þetta lög kemur í gildi heimanvegin.

Greinargerð:

Elfir hesum uppskoti verður sjálv lógin fyri lönjavnungargrunnin í ár hin sama sum seinasta ár, uttan tað, at tað nú verður lýðiliga skilað til, at prísstudningurin bert verður latin til fisk, ið fer til saltingar ella virkingar.

Á framlagda fíggjarlógaruppskoti fyri 1963/64 eru settar 2,3 mill. kr. til lönjavnungargrunnin. Nú frítíðarlönarríðing grunsins heilt fellur burtur, kann talið lækkast niður í 1,8 mill. kr. (Hin vegin verður neyðugt á fíggjarlóginum at hækka studningin til heimaútróður og til opnar hátar á síldarveiði úr 1,2 mill. kr. upp í 1,5 mill. kr.).

1. viðgerð 21. mars og 15. mai legði fiskivinnunevndin fram soljóðandi

Álit.

Viðvíkjandi viðgerðini í nevndini kann verða víst til álit frá fíggjarnevndini í lögtingsmáli nr. 10/1962: Gjöldini til lönjavnungargrunnin, við tað at fiskivinnunevndin hevur viðgjört bæði málini á fundi saman við fíggjarnevndini.

Av grundum sum umtalaðar eru í nevnda áliti kemur § 2 í uppskotinum í lögtingsmáli nr. 21 at fella burtur, og tað ið skal standa eftir er tikið við sum broytingaruppskot hjá fíggjarnevndini, nevnliga viðvíkj-

«2 %» og under 3) ændres «1½ %» til 2 %».

- b) Som nyt punkt 5 til § 5: 1 % af salgsværdien af fisketilét til eksport.
- c) Stk. 7 i § 5 træder ud af kraft.
- d) Til § 7, efter ordet «bestemmelser», indsættes: «gennem styret for lönreguleringsfond-en».
- e) Af storhvalfangst 50 kr. af hver fanget storhval og 25 kr. af hver sejhval eller anden mindre smahval.

§ 3.

Denne lov træder straks i kraft.

andi avgjöldum av stórhvalaveiðu. Grein 3 verður av somu orsökum broytt til grein 2.

Grein fannfatar ta árliga framlonging av studningi landskassans til lönjavningargrunnin við vissum treytum, viðvíkjandi minstulön og pris-viðbót.

Eín av hesum treytum er, at viðbótin verður 15 øyrur pr. kg av veiðini av øllum rundum, kravdum ráfiski við høvdi innhandlaður *til salttingar og virkingar* í Føroyum fyri dekslør og 15 øyrur pr. kg til allar opnar bátar o. s. fr.

Tað undirstrikaða er nýtt og er ætlað til at fáa fiskin virkaðan í Føroyum ístaðin fyri at hann sum ísfiskur verður útfluttur, men sum lógin nú er orðað, koma teir útróðrarnenna at missa viðbótina, sum onga ávirkan hava á, at fiskur innhandlaður frá teimum, verður útfluttur. Mælt verður tí til at broyta hesa treytina.

U p p s k o t
frá
allari nevndini

Mælt verður til at samtykkja § 1 í uppskotinum frá landsstýrinum við hesum broytingum:

Seinasta stk. í § 1 verður orðað soleiðis:

- a t viðbótin verður 15 øyru pr. kg av veiðini av øllum rundum, kravdum ráfiski við høvdi innhandlaður í Føroyum til útflutnings fyri dekslør og 15 øyru pr. kg fyri allar opnar bátar eisini á sildarveiði til agns, frystingar og salttingar.
- a t tilskudet udgør 15 øre pr. kg af fangst af al rund raafisk med hoved og uden indvolde, der indhandles paa Færøerne til eksport for dæksfartøjer og 15 øre pr. kg for alle aabne baade samt sildfangst til agn, frysning og saltning.

2) § 2 fellur burtur og § 3 verður § 2.

2. og 3. viðgerð 16. maj 1963.

Broytingaruppskotið frá nevndini samtykt 24—0.

Lógaruppskotið so broytt samtykt 25—0.

22. Ábyrgd fyri lán til Eiðis kommunu til skúlabygging

Ár 1963, 21. mars legði N. Winther Poulsen, landsstýrismaður fram soljóðandi

U p p s k o t t il

løgtingslóg um ábyrgd fyri láni upp í 500.000 kr. til Eiðis kommunu til skúlabygging.

§ 1.

Landsstýrið verður heimilað landskassans vegna at vedhalda fyri láni upp í 500.000 kr. til Eiðis kommunu til skúlabygging.

§ 2.

Henda lóg fær gildi heinan vegin.

lagtingslov om garanti for laan indtil 500.000 kr. til Eiðis kommune til opførelse af skolebygning.

§ 1.

Landsstyret beordres til paa landskassens vegne at garantere for laan indtil 500.000 kr. til Eiðis kommune til opførelse af skolebygning.

§ 2.

Denne lov træder straks i kraft.

V i ð m e r k i n g:

Eiðis kommuna hevur í skrivi 11. sept. 1962 vent sær til landsstýrið viðvíkjandi lántöku til byggingina av nýggja skúlanum á Eiði.

Byggi- og kostnaðarættanir eru gjórdar og góðtiknar av skúlastjórnini eins og kommunan hevur fingið tilsögn um landskassa- og ríkiskassastudning til byggingina, tilsamans 282.000 kr.

Kommunan hevur søkt sær lán til fyrsta partin av byggingini í Føroya Banka við transporti í studninginum og hevur bankin játtað hesum, tó freytað av, at tilsögn er fingin um lán til tann partin, sum kommunan sjálv skal rinda.

Henda partin ætlar kommunan at lána úr Kreditforeningen af kommuner i Danmark og fá krevst bæði landskassa- og ríkiskassaábyrgd, søkir kommunan nú um landskassaábyrgd fyri hesum láni.

Skúlin var í nov. 1960 ætlaður at kosta 705.000 kr., men longu nú vita

menn at siga, at hetta tal verður 15 % hægri ella um 810.000 kr. og talar alt fyri, at kostnaðurin verður enn hægri, áður enn skúlin er liðugur.

Kommunan er farin undir fyrireikandi arbeiði og hevur skættuð stykkið, skúlin stendur á og sjálv rindað hetta við 60.000 kr. Hon atlar at fáa sjálvt húsið gjørt liðugt í hesum ári og heitir tí á lögtingið um at fáa ábyrgdarlógina samtykta skjótast til ber, fyri at hon kann fáa tey neyðugu lánini, so hildið kann verða fram.

Figgjarspurningin ætlar kommunan at greiða soleiðis:

Kostnaðarættlan nú	810.000, kr.
Landskassa- og ríkiskassastudningar 10 % ella	324.000, — kr.
Partur kommunanna er	486.000,— kr.
harav kommunan hevur goldið og heldur seg kunna útvega afturat í byggitalðini	160.000,— kr.
At útvega við lán	326.000,— kr.
umframt ætlandi príshækking í byggitalðini	50.000,— kr.
	376.000, kr.

Verður henda hæddin tikin sum lán í Kredittforeningen af kommuner i Danmark, má helst verða roknað við kurs í um 80 og má lánistøddin tá verða um 500.000 kr., ið geva netto 400.000 kr.

Kommunan átti pr. 31/12-63:

í Færø Amts Sparekasse	3.937,65 kr.
í reiðum peningi	17.127,92 kr.
og í eftirstöðum	97.581,92 kr.
	118.646,59 kr.

Áflkningin 1962 var kr. 166.183,18.

Tann 1. mars vórðu av eftirstöðumum inngingnar kr. 21.255,70.

Kommunan hevur bert eitt lán kr. 53.750, — ið er tikið til havna- og vegagerð og er ikki landskassaábyrgd fyri hesum láni.

Annars skyldar kommunan gjaldslovuni um 3. 900 kr., men eigur hon á einar 30.000 kr. fyri Gjúarvegin.

Landsstýrið skal mæla tinginum til at geva málinum skjóla viðgerð, fyri ikki at tarna byggjaætlanum kommununnar.

1. viðgerð 25. mars og 4. apríl legði kommunala nevndin fram soljóðandi

Álit.

Nevndin hevur viðgjørt málið og er samd um at mæla tinginum til at samtykkja uppskotið frá landsstýrinum.

2. viðgerð 5. og 3. viðgerð 16. apríl 1963.
Lógaruppskotið samtykt 22—0.

23. Broyting í lögtingslóg um innflutningsgjald

Ár 1963, 21. mars legði Erlendur Patursson landsstýrismaður fram soljóðandi

u p p s k o t
til

lögtingslóg um broytingar í lögtingslóg nr. 9 frá 27. apríl 1961 um sersfakt innflutningsgjald.

§ 1.

Í § 2 verður sum nýtt 2. stk. sett:

Undantikinir frá innflutningsgjaldinum eru eisini hesar vörur,

løgtingslov om ændring i lagtingslov nr. 9 af 27. april 1961 om en særlig indførselsafgift.

§ 1.

Til § 2 tilføjes som nyt stk. 2:

Undtaget fra indførselsafgiften er ogsaa følgende varer, der anvendes i fiskerierhvervet: Fov-

sum nýttar verða í fiskivinnu:
togverk, nótir, görn, trol og fiski-
snörir.

1. Togverk.

- a) Hampur
- b) Manilla
- c) Sisal
- d) Kokos (gras)
- e) Bomull
- f) Syntetísk tog, t. d. nylon,
nynplex o. l.
- g) Wiremanilla

Tilfar til:

- h) Fiskilínu og teymar
- i) Fiskisnóri
- j) Silde- og toskagörn
- k) Nótir
- l) Trol og trolwire
- m) Ráevni til togverk.

2. Húkar og tilfar til húkar.

3. Flot og sök til fiskireiðskap, herundir fiskilodd.

4. Wirur.

5. Trolreiðskapur:

- a) Lemmar og tilhoyr.
- b) Bobbens.
- c) Skeljar og annað jern-
kram til trolreiðskap.
- d) Trolhúðir.

6. Agn.

7. Gummihjargingarbátar og eykalutir.

8. Maskinur og töl til fiskavið- gerð.

9. Segldúkar.

10. Tilfar til pakking av fiski og sild.

- a) Hessian í longdum og sekkj-
um.
- b) Fiskakassar, emballage-
bond, plömbur og ocean-
pappir.

værk, not, garn, trawl og fiske-
snöre.

1. Tovværk.

- a) Hamp
- b) Manilla
- c) Sisel
- d) Kokos (Græs)
- e) Bomull
- f) Syntetísk tovværk, f. eks.
nylon, nynplex o.l.
- g) Wiremanilla

Materiale til:

- h) Fiskelíne og forfang
- i) Fiskesnöre
- j) Silde- og toskegarn
- k) Note
- l) Trawl og trawlwire
- m) Rammamateriale til tovværk

2. Fiskekroge og materiale til disse.

3. Flaad og sænk til fiskeredskab, herunder fiskelod.

4. Wire.

5. Trawlredskaber:

- a) Lemme og tilbehör.
- b) Bobbens.
- c) Skeljer og andet jernkram
til trawlredskaber.
- d) Trawlhude.

6. Agn.

7. Gummiredningsflaude og til- behör.

8. Maskiner og redskaber til fiskeproduktion.

9. Sejldug.

10. Materiale til pakning af fisk og sild.

- a) Hessian og hessiansække.
- b) Fiskekasser, emballage-
baand, blomber og ocean-
pappir.

- c) Sildatunnur, gjarðajurn, eskir o. t.
- d) Pakningur til flök, rogn o. t.
- e) Konservesdósir.
- f) Lýsitunnur.

Somuleiðis verður landsstýrin-um heimilt at undantaka aðrar vörur frá innflutningsgjaldi, sum nýttar verða í fiskivinnuni.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinan evgin.

- c) Tönder til sild, jern til tändebaand, æsker o.l.
- d) Emballage til filé, rogn o. t.
- e) Konservesdaaser.
- f) Tönder til tran.

Landsstyret bemyndiges endvidere til at fritage for indførselsafgift, andre varer, der anvendes i fiskerierhvervet, end de ovennævnte.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Greinargerð:

Eftir § 2 í lögtingslóg nr. 9 frá 27. apríl 1961 um serstakt innflutningsgjald verða hert nakrar fáar vörur, sum nýttar verða í fiskivinnuni, undantiknar tí serstaka 4 % innflutningsgjaldinum.

Til tess at lætta um fiskivinnutraksturinn, mælir landastýrið til, at upp aftur fleiri vörur, sum nýttar verða í fiskivinnuni, sleppa undan hesum gjaldi.

I uppskotinum, sum hevur verið lagt fram, verða hesar beinleiðis nevndar við navn.

Um framt hesar vörur, ið uppskotið beinleiðis nevnr, eru eisini aðrar, sum verða nýttar í fiskivinnuni. Slíkar vörur eru t. d. eykalutir til motorar og tekniska útgerð, elektronisk töl, pappírposar til útflutning av fiski og sildarmjóli, glös til sildar- og fiskuútflutning, krydd til silda-útflutning, blokkblýggj til lodd, ketilzink og zinkanodir.

Eisini hesar vörur skulu sleppa undan innflutningsgjaldinum, tá tað í hvørjum einstökum føri verður prógvað, at lær verða nýttar í fiskivinnuni. Undantökuloyvini verða tá givin av landsstýrinum.

t. viðgerð 25. mars og 23. apríl legði fíggingarnevndin fram soljóðandi

Á l i t

Aðflatin við lógaruppskotinum er fyrri vissar vörur nýttar í fiskivinnuni at taka av serstaka innflutningsgjaldið sambært lögtingslóg nr. 9 frá 27. apríl 1961, deils eru hesar útgerðarvörur beinleiðis nevndar í lógaruppskotinum og deils verður landsstýrinum heimilað at gera undantak fyri vörur, sum nýttar verða í fiskivinnuni.

Fíggarnevndin hevur á fleiri fundum viðgjört málið, og er nevndin samd um at mæla tinginum til at samtykkja landsstýrisins uppskot óbrøyt, men hevur hesar viðmerkingar at gera til uppskotið.

Við teirri hókföring, sum gjaldstovan hevur av innkravdum tolli, er ikki møguligt at síggja, hvar ið er innkomuð fyrí ávís vørusløg og tí heldur ikki, hvar minni innlökur landskassin fær av hesi tilætlaðu broyting. Men við at kanna innflutningsvirðið, sum eru til taks, kann verða mælt um, at ein partur av teim í uppskotinum nevndu útgerðarvörum eru keyptar beinleiðis í útlendskari havn og tí eru ikki komnar undir innflutningsgjald. Men uppskotið kemur tó at veita fiskivinnu og fiski-
idnað ein lætta, sum setast kann til ikki minni enn hálva milj. kr., og helst meira fyrí framtíðina, t. d. við keypi av nótum til kraftblökk.

Ynskjandi var, at størri dentur kundi verið lagdur á at nýtt vörur í útgerðini, sum framleiddar verða í Føroyum úr innfluttum rávörum ella hálvfabrikata, men tað er ikki møguligt í hesari lóg at skilja ímillum tað, sum verður nýtt til slíka framleiðslu ella fer beinleiðis til fiskivinnuna, við tað at endamálið við uppskotinum er fyrst og fremst at ketta um rakstur fiskivinnunar, men setir nevndin uppskot um at áleggja landsstýrinum at kanna, hvørjar fyrimumir tað við lóg ella lögtingssamtyktum er møguligt at veita føroyskum heimaiðnað, eisini tá talan er um útgerð til fiskiskap.

Nevndin ásannar, at tað ikki er møguligt at fáa nevnt allar vörur, men skilir uppskotið so, at tá tað sum undir punkt 2. verður talað um «flot», so er til dømis eisini harvið hugsað um «bøyar og bøynstengur».

Viðvíkjandi heimild landsstýrisins til eisini at undanteka aðrar vörur enn tær í uppskotinum nevndu, skilir nevndin tað so, at her bert er talan um vörur, sum hava beinleiðis týðning í fiskivinnuni, men ikki vörur, sum hava óbeinleiðis við fiskivinnuna ella fiskaframleiðsluna at gera.

U p p s k o t

(Frá allari nevndini):

- I. Løgtingið samtykkir uppskotið frá landsstýrinum.
- II. Álagt verður landsstýrinum at kanna hvørjir fyrimumir kanna veitast framleiðsluni hjá føroyskum heimaiðnað, eisini viðvíkjandi útgerð til fiskiskap.

2. viðgerð 30. apríl og 3. viðgerð 3. maí 1963.

Uppskot II frá nevndini samtykt 25—0.

Lógaruppskotið samtykt 19—0.

24. Fyrirspurningur frá P. M. Dam til lögmann um vegagerð

Ár 1963, 18. mars legði P. M. Dam lögmaður fram soljóðandi fyrirspurning:

Tað er vist eingin ójavni um, at vega- og havnabyggingin er eitt lítt mest áleikandi mál.

Tá ið tað er ógvuliga stóru athugi millum manna fyri, hvussu ið liggur við framhaldi av vega- og havnagerðini út yvir tað arbeiði, sum kann verða gjørt fyri pening, ið stendur á fliggjarlóginu, loyvir javnaðarfløkkurin sær at spyrja háttvirða landsstýri, um gjørdar eru lær neyðugu fyrireikingar til uppløku av teimum lánum, ið landsstýrið hevur fingið heimild at taka til vega- og havnagerðina, og um nøkur av hesum lánum eru tikin ella um ikki so ætlanin er at taka tey, sjálvandi har, ið tey kunnu fáast bíligast, og so fara undir arbeiði nú beinanvegin til várs.

Her verður serliga hugsað um Oyndarfjarðarvegin, Sandvíkarvegin ella tunnelli, Norðoyar tunellaprojektið, Fútakletts- og Oyrargjáarvegin, og liðuggerðina av Viðareiðis-Hvannasundsvegnum og Dals- og Húsavíkarvegnum og umbygging av gomlum vegum.

Loyvið givið 22. mars og viðgerð 22. s. m.

25. Val av monnum v. m.

Ár 1963, 26. apríl stóð val av monnum og nevndum:
Eftir uppskoti vóru hesir valdir:

1. LÖGTINGSVALNEVNDIR:

A. Suðurstreymoyar prestagjald:

a. fastir limir:

Karl Jakobsen, keypmaður, Tórshavn.

Poul Hansen, verkstjóri, Tórshavn.

Poul Karbeck Mouritsen, prentari, Tórshavn.

b. tiltaksmenn:

Louis Højgaard, bankamaður, Tórshavn.

Jákup Wenningsstedt, lærari, Tórshavn.

B. Norðstreymoyar prestagjald:

a. fastir limir:

Haldor Olsen, arbeiðsmaður, Vestmanna.

Tórstein Gerðkarisson, fiskimaður, Kvívík.

Arni á Rógvi, vrakari, Vestmanna.

b. tiltaksmenn:

Poul J. Djurhuus, arbeiðsmaður, Kollafirði.

Andreas Andreassen, lærari, Vestmanna.

C. Eysturoyar sýsla:

a. fastir limir:

Poul E. Hansen, lærari, Gøtu.

Herluf Bertelsen, lærari, Fuglafirði.

Jákup Simonsen, lærari, Gøtu.

b. tiltaksmenn:

Óli Ellingsgaard, postmaður, Eiði.

Sámal P. Hansen, vrakari, N. Gøtu.

D. Norðoya sýsla:

a. fastir limir:

Poul Joensen, skúlatænari, Klaksvík.

Johannes Vilalis Hansen, snikkari, Klaksvík.

Meinhard Johansen, lærari, Klaksvík.

b. tiltaksmenn:

Johan Cristiansen, fiskimaður, Norðdepli.

Einar Waag, stjóri, Klaksvík.

E. Vága sýsla:**a. fastir limir:**

Carl Petersen, byggimeistari, Sandavági.
 Jógvan Joensen á Ryggi, fiskimaður, Miðvági.
 Sigmund Frederiksen, vrakari, Miðvági.

b. tiltaksmenn:

Thomas J. Thomasen, fiskimaður, Sörvági.
 Napoleon Nolsøe Petersen, lærari, Miðvági.

F. Sandoyar sýsla:**a. fastir limir:**

Anthonius Sørensen, keypmaður, Húsavík.
 Zacharias Stórá, fiskimaður, Skopun.
 Petur Joensen, fiskimaður, Skopun.

b. tiltaksmenn:

Ewald Hentze, fiskimaður, Sandi.
 Óli Danielsen, jarðubrúkar, Húsavík.

G. Suðuroyar sýsla:**a. fastir limir:**

Hans P. Thomassen, keypmaður, Tvöroyri.
 Jóhannis Eini, lærari, Tvöroyri.
 Dion Nolsøe, lögtingsmaður, Vági.

b. tiltaksmenn:

Ísak Ziskasen, fiskimaður, Hvalba.
 Jaspur Holm, skrivstovumaður, Tvöroyri.

2. KIRKJUSTJÓRNIN:

Kjartan Mohr, lögtingsmaður, Tórshavn.
 Hans J. Ellingsgaard, lögtingsmaður, Eiði.
 J. Fr. Óregaard, lögtingsmaður, Gøtu.

3. SKULASTJÓRNIN:**A. a. fastir limir:**

Hanus við Högaðalsá, lögtingsmaður, Tórshavn.
 Marín Holm, lærari, Tórshavn.
 Johan H. Danbjörg, lögtingsmaður, Porkeri.

b. tiltaksmenn:

Sigurð Joensen, lögtingsmaður, Tórshavn.
 Edmund í Garði, lærari, Strendur.
 P. M. Dani, lögtingsmaður, Tvöroyri.

- B. Ein lim sambært lóg 30/3 1962 § 67, 2:
Zacharias Sørensen, fyrrv. skúlastjóri, Tórshavn.

4. GRANSKODARI Í FÆRÖ AMTS SPAREKASSE:

Karl Jakobsen, keypmaður, Tórshavn.

5. NEVND Í P/F SKIPAFELAGNUM FÖROYAR:

Johan Simonsen, lögtingsmaður, Klaksvík.

J. P. Davidsen, lögtingsmaður, Sandi.

6. UMBOÐSMAÐUR Á AÐALFUNDI HJÁ P/F SKIPAFELAGNUM FÖROYAR:

a. fastur limur:

Kjarlan Mohr, lögtingsmaður, Tórshavn.

b. tiltaksmaður:

Sigfried Skaale, lögtingsmaður, Tórshavn.

7. UMBOÐSMAÐUR Á AÐALFUNDI HJÁ P/F SÍOVINNIÐRANKANUM:

a. fastur limur:

Kjarlan Mohr, lögtingsmaður, Tórshavn.

b. tiltaksmaður:

Johan Simonsen, lögtingsmaður, Klaksvík.

8. STÝRIÐ FYRI MENTUNARGRUNNIN:

a. fastur limur:

Edmund í Garði, lærari, Strendur.

b. tiltaksmaður:

Marinus Johannesen, lögtingsmaður, Tórshavn.

Valdir í 1961:

fastur limur:

Johan H. Danbjörg.

tiltaksmaður:

Jákup Lindeskov.

Valdir í 1962:

fastur limur:

Bette Rasmussen.

tiltaksmaður:

Sverri Egholm.

9. NEVND Í L/F GRÖNLANDSFELAGNUM:

a. fastir limir:

Frederik Hansen, lögtingsmaður, Söldarfirði.

Sigfried Skaale, lögtingsmaður, Tórshavn.

J. Fr. Øregaard, lögtingsmaður, Gøtu.

b. tiltaks menn:

Johan Simonsen, lögtingsmaður, Klaksvík.

Oddfríður Gregersen, skipari, Gøtu.

Poul J. Olsen, lögtingsmaður, Klaksvík.

10. STYRIÐ FYRI LISTASAVNIÐ:

Janus Kamban, myndahöggari, Tórshavn.

Jens Pauli Heinesen, lærari, Tórshavn.

Jákup Lindenskov, lögtingsmaður, Tórshavn.

11. FÖROYA BRUNATRYGGING:

a. fastir limir:

Olaf Ellingsgaard, fiskimaður, Eiði.

Vilhelm Nielsen, lögtingsmaður, Sandavági.

J. P. Davidsen, lögtingsmaður, Sandi.

b. tiltaks menn:

Frederik Hansen, lögtingsmaður, Söldarfirði.

Ovild Didriksen, skrivstovumaður, Tórshavn.

J. Fr. Øregaard, lögtingsmaður, Gøtu.

12. VANLUKKUTRYGGING-ARRÁÐIÐ:

a. fastir limir:

Frederik Hansen, lögtingsmaður, Söldarfirði.

Poul Petersen, lögtingsmaður, Tórshavn.

Jákup Lindenskov, lögtingsmaður, Tórshavn.

b. tiltaks menn:

Poul Hansen, verkstjóri, Tórshavn.

Gunnar Hansen, kranförari, Tórshavn.

Zacharias Zachariassen, telefonmaður, Tórshavn.

13. YVIRPOLITHÆTTURIN:

a. fastir limir:

Sigurð Joensen, lögtingsmaður, Tórshavn.

P. M. Dam, lögtingsmaður, Tvöroyri.

b. gjaltaksmenn:

Demmus Hentze, landsrættarsakførari, Tórshavn.

Poul J. Olsen, lögtingsmaður, Klaksvík.

14. SKATTANEVNDIN:

Vilhelm Nielsen, lögtingsmaður, Sandavági.

Frederik Hansen, lögtingsmaður, Söldarfirði.

Poul J. Olsen, lögtingsmaður, Klaksvík.

Hans Iversen, lögtingsmaður, Kvívík.

15. DECSIÓNSNEVNDIN:

Hanus við Högadalsá, lögtingsmaður, Tórshavn.

Poul Petersen, lögtingsmaður, Tórshavn.

Jákup Lindenskov, lögtingsmaður, Tórshavn.

Andrias Djurhuus, lögtingsmaður, Vági.

16. ÚTVARPSNEVNDIN:

Knútt Wang lögtingsmaður, Tórshavn.

Ólavur Michelsen, lærari, Tórshavn.

Marius Johannesen, lögtingsmaður, Tórshavn.

Haldor Hansen, lögtingsmaður, Sörvági.

G. L. Samuelson, blaðstjóri, Tórshavn.

17. LANDBÚNAÐARSTEVNUR:

Ikki valt.

18. YVIRLANDBÚNAÐARSTEVNAN:

Janus Sørensen, óðalsmann, Húsavík.

Thor Nielsen, skipara, Sandavági.

Steffan Konoy, bónda, Kunoy.
 Óla Ellingsgaard, postmann, Eiði.
 J. P. Ellingsgaard, yngra, fiskimann, Eiði.
 Hans J. Olsen, bónda, Ánnuam.
 Tummas Reinert, bónda, Kaldbak.
 Otto Gram, fiskimann, Óravíkslíð.
 Gunnar Johannesen, jarðarbrúkara, Dalí.
 Jóhannes Sofus Dam, bónda, Kollafirði.
 Hans Iversen, lögtingsmann, Kvívík.
 Poul Müller, bónda, Tórshavn.

19. ÚTSKIPTINGARSTEVNAN:

- ✓ Steffan Konoy, bónda, Kunoy.
 Per Húsgarð, bónda, Syðrugøta. ✓
 Janus Sørensen, óðalsmann, Húsavík. ✓
 Jóannes Debes, bónda, Oyrareingir. ✓
 ✓ Poul Johs. Poulsen, keypmann, Sumba.
 2 Joen Heine Joensen, snikkara, Miðvági.
 2 Kristian Johannes Højgaard, bónda, Tøftum.
 Petur á Heygun, bónda, Vestmanna.
 Hans Biskupsstöð, bónda, Klaksvík.
 Óla Olsen, óðalsmann, Mikladali.
 ✓ Petur Paula Húsgaard, jarðarbrúkara, Syðrugøta.
 Hendrik Magnussen, jarðarbrúkara, Söldarfirði.
 Thorsteín Grækarisson, fiskimann, Kvívík.
 Hans M. Klode, Skúvoy.
 ✓ Hemming Jespersen, Tvöroyri.
 ✓ Poul Wang, bónda, Kaldbak.
 Jógvan Joensen á Ryggi, fiskimann, Miðvági.
 Jógvan Joensen, Tröllanesi.
 Óla Joensen, bónda, Klaksvík.
 Morten Mikkelsen, jarðarbrúkara, Sandi.
 Leivur Mortensen, arbeiðsmann, Skúlavík.
 Thormann Sørensen, jarðarbrúkara, Óravík.
 Jens Olsen, arbeiðsmann, Trángisvági.
 Johan Zachariassen, fiskimann, Hesti.
 Hans J. Jacobsen, landbúnaðarráðgevna, Tórshavn. ✓
 Jóhannes Sofus Dam, bónda, Kollafirði.
 Sámal Petur Hansen, vrakara, Gøtu.

Binar Waag, stjórna, Klaksvík.

Jógván Sofus Ferjá, Gjógv.

Theodor Weihe, jarðabrúkara, Skáln.

Sören Danielsen, bóndi, Miðvági.

Thomas Fr. Danielsen, óðalsmann, Sumba.

• Hans P. Albinus, óðalsmann, Fámjin.

Jens Paula Skaalum, lærara, Hvallba.

✓ Hans Iversen, löglingsmann, Kvívík.

Johannes Petersen, jarðabrúkara, Saltnesi.

26. Skilabötur til fiskiflotan

Ár 1963, 26. mars legði Henry Andreusen tingmaður fram soljóðandi fyri javnaðarflokkinn:

Vit lógu í farloysi.

Ein endurnýggjan av fiskiskipaflota okkara var størsta málið at loysa um lív skuldi verða okkum lagað her á landi.

Hetta vóru allir menn á einum máli um.

Men hetta mál kravdi ovurníklan pening, meiri enn vit orkaðu eina samallir her á landi.

Tað eydnaðist at fáa henda ilögupening, bæði til okkara lánistovnar og til ta stóru uppiskoytisilöguna frá tí almenna.

Tað eydnaðist við státsins veðbaldi og stuðuli frá danska tjóðarbankanum.

Tað eydnaðist eisini at opna ræsur til stórflegging til skapan av stórvirkjum á landi, í fyrsta lagi í sambandi við fiskivinnuna.

Og skipini komu í stórum tali. Ikki treyt áreiði hjá fiskimonnum okkara. Teir aftraðu seg ikki við at váða pening sín og leggja sína orku og skil til.

Stásilig nútímans skip finga vit. Við teimum sum nú eru umbiðin og í gerð ein fiskiskipafloti, ið totast upp í móti teimum áttatí.

Eisini eru stór idnaðarvirki og annur virki sett á stovn í tilknýti við skipaflofa okkara.

Og annur virki eru í ljósmála.

Menn hava stórar ættanir --- og íleggjugarpening hava vit tókan í Egnudviklingslógini.

Nú reður sjálvandi um at fara fram við skili, so vit ikki verða fyri bakbresti.

Tilfukur kann lemjast fyri langar tíðir.

Skipaflofa okkara hevur munar í stórum.

Tað merkist at kalla í hvørjum heimi.

Besta dømi um brøttingina í fíggarorku fólksins og landsins er, at tað í dag at kalla við somu innfökulógum er lættari at fáa 35 mill. krósur í landskassan, enn tað fyri 1 árum síðani var at basa 15 mill. kr.

Gleðin yvir skipini er sjálvandi stór.

Men kortini finnast menn at og eru ónøgdir við at bíta merki í, at úrtøkurnar hjá fiskimanninum, sjálvt um tær eru vaksnar stórliga, eru nógv minni av somu nøgd við einum føroyskum skipi enn við t. d. einum norskum.

Hvaðani stavar hetta, spyrja menn.

Fyri at fáa greiðu á hesum og at fáa skiparakstrarlíkindini í síni heild kannað, varð undir seinasta landsstýri sett ein kanningarnevnd.

Nevndin er tessverri ikki liðug við arbeiði sítt. Men tað sigst at vera í ljósmála og skjótt at kunna liggja á borðinum hjá monnum til samlýsingar og vegleiðingar.

Reiðarafelagið hevur skrivað á tingi, har tað kærur seg yvir rakstrarlíkindini hjá teimum nýggju lánskipunum, og biður um ávísan lætta, ið fyrstu syftu avtøku av ymsum almennum gjöldum, sum liggja á fiskivinnuni, og sleppa undan rindring av frítíðarlønini.

Her er talan um eina ávaring, sum ábyrgdarmenn landsins ikki kunnu lata liggja óviðgjörda. Fiskivinnan er sum sagt okkara hövuðsstrongur. Hann mega vit halda so lífið trevsaðan sum møguligt. Og hann má í ongum föri slitna, tí lív okkara hongur í honum. Men spurningurin má verða heildarviðgjörður. Her dugur ikki at leppa.

Javnaðarflokkurin hevur viðgjört, hvat er til ráða at taka viðvíkjandi hesum av Reiðarafelagnum reista vandamáli.

Spurningurin var heltari viðgjörður um haglöl og álitaandi rakstrarstatistikur vóru til skjals. Men slíkt fínt ikki enn.

Flokkurin hevur tí ikki havt aðrar kostir enn at royna at lýsa stöðuna út frá nøkum rakstrarroknskapum í fiskivinnuni.

Talan er um 10 tilk roknskap.

Ein úrdráttur av teimum er givin her (viðheftur).

Teir ymsu útreiðslutættir sýna, að það ekki eru fríðarlönin ella ley ymsu almennu gjöldini, ið Reiðarafelagsð talar um, sum nerva fiski-raksturinn mest; ið ley tyngja eisini. Allur bæti bótur. Að fáa þetta har batar við.

Men skulu vit velta fiskivinnuni stuðul til hjargingar, megu vit fara undir eina heildarskilabót. Har verður so spurningurinn í fyrstu syftu, hvað ið vit kunnu gera fyri að minna um teir stóru útreiðslutættirnar, sum agnýtsla, rentuútreiðslur, fiskireiðskap o. a. útgerð, ið telur í stórum. Her stingur eisini órationel og ov dýr umsiting hövðið undan, sum ekki minsti meinhogi.

Í umhugsaninni um eina vittgangandi skilabót til okkara fiskivinnu-rakstur, serliga raksturinn av okkara nýggju línuskipum, hava ymsir möguleikar verið á lofti sum t. d.:

1. Studningur svarandi til ley almennu avgjöldini og 4 % tollin, ið verður goldin uppá vörur, sum verða nýttar í útgerðinni av fiski-skipum okkara.
2. Beinleiðis studning til rjudan av einum parti av ovarrentuni, ið nervar raksturinn.
3. Agustudning og framleiðslutiltök, ið fremja fiskiskupin, harundir síldaveiðuni og harvið möguleikan að fáa biliga agosild.
4. Eina vælskipaða og álítandi príseltiránsing, serliga viðvíkjandi út-gerðarvörum og sleipistöðarrokningum.

Viðvíkjandi almennu gjöldunum.

Ístaðin fyri lann av okkum hugsaðar studning, ið skuldi kunna fáast eftir prógvaðum rokningum, sum viðurgjald fyri ley almennu gjöldini, er sett uppskot um að taka summar lógir, sum snúgva seg um hesi gjöld, úr gildi.

Sama er tilfelli við 4 % umsetingarskatti uppá útgerðarvörur og fiski-reiðskap.

Agnspurningurinn byggið av veldugum fiskavirki á andeilsgrund-arlagi.

Hesin útreiðslutáttur, sum verður borin av bæði skipi og fiskimontum í mun til sáltnálabýtingina av avlopinum, tá ið ávísar útreiðslur eru farnar av sölupeninginum, er ein mest nývandi útreiðslan.

Agnið er ov dýrt. Nógv dýrari enn t. d. Norðmenn fáa það

Tað verður brúkt ov nógv av agni!

Þetta er það vanligi niðurlagið, tá ið vit hoyra menn harmast um agnútreiðslurnar.

Men hvat kann so gerast fyrir af fáa biligari agn?

Og eru nokkur holl ráð af geva fyrir af minna um það dýra agubrékið?

Í samband við fyrsta spurningin kemur ein af hugsu um möguleikan af stórfisking av agni, soleiðis sum hæði íslendingar og norðmenn hava við smurpumót og fisking við kraftblökk.

Hesin fiskiskapur forútselur stórvirki á landi af taka ímóti sildinni. Virki, ið kunnu taka ímóti stórum nögðum til agnfrysting og agn-goymslu, flakaskering, niðursjóðing og bræðing.

Og tá ið um flestu av okkara nýggja skipum eru í hondum fiskimanna, liggur það heint fyrir af ganga leiðina sum t. d. fiskimenn í Esbjerg eru gingnir, af lata stórvirkini, ið taka ímóti veiðuni til viðgerðar, verða ogn fiskimanna og skipaeigara, skipað andeilsgrundarlagi, so fiskimennirnir og skipaeigararnir býta ágóðun sambærli saltmálan.

Hövuð vil stórvirki á landi, sum her er skotið til, er hugsandi af agn-sildin kundi tikist fyrir biligan pening, tá ið rokveiða fer fram og verið fryst í stórum nögðum og goymd í stórum frystugoymslun, ið lörvur er á af goyma fær veldugu agnagvur, ið skip okkara brúka.

Skotið verður tí upp í samband við kravið um skilabötur til okkara fiskivinnurakstur, af landið letur byggja eitt tilíkt stórvirki, ið kann taka upp allar viðgerðarhættir av sild - saltning, frysting og goymslu av agni, niðursjóðing og flaking. Tá ið eitt tilíkt virki kemur af hava stóra frystiorku og veldugar kuldagoymslur, verður virkið eisini náttúrliga af kunna nýtast til flaking og frysting av stórum nögðum av öllum öðrum slögum av fiski.

Peningurin til eitt tilíkt virki kann óivað fáast til láns frá egnsviklingsskipanini.

Tá ið landi hevur bygt helta virki kann það handast til eitt andeils-felag av okkara fiskimennum og skipaeigara, við fiskimannandeilsskipan aðrastaðni sum fyrinud.

Við eini tilíkari andeilsskipan til viðgerð av sildini kann agnið mögulega fáast biligari. Í öllum föri verður fiskivinnan sjálf - skipaeigara sum fiskimenn - af fáa allan fyrinunin, ið sildin gevur, harundir vinningin av agnsölu.

Talar tú við skilamenn, sum eru kónir í Hnubríki, og sum kenna til línufiskiskap í grannalondum Noregi, Skotlandi og Íslandi og í Föroyum, hoyrir tú ofta flutt fram, af norðmenn og skotar og summir föroyingar við, ið nýta smærri ögu enn vanligt í Föroyum og egna við toskabeiti á triðja og fjórða hvörjum húki.

Það er eyðvitið, af hesin egningsháttur, um ein fiskar eins vel við

honum sum at eigna bara við stórum síldaögnum og sild á hvörjum húki, sparir ófört um agnubrúkið, í minsta lagi triðing.

Á yfirlitinum av agnútreiðslunum siggja vit, at talan er um eitt agnubrúk í meðal kr. 116.000, -. Triðingurin av hesum er kr. 38.666, -. Ein stórir sparni. Men sjúlvandi her tað ikki til at lóggeva viðvikjandi agnuskering og egning. Tað má standa hvörjum fiskimanui frítt at nýta tann egningarlátt, sum hann heldur gagnar best.

Vit halda kortini tað vera vert at vísa á og mæla monnum til at hugsa um týdniagin av hesum spurningi, tí her er talan um miklan sparna, ið kemur bæði skipaeigarum og fiskimonnum til góða.

Verður so frá almennari síðu, soleiðis sum her verður sett fram uppskot um, veittur ein agustudningur uppá t. d. 10 %, kann agnútreiðslan koma at minka munandi til stóran lætta fyri skiparaksturini og økja um fiskimanuaparfin.

Rentustudningur.

Tessveiri fali lántökan til skipabygging í eini tíð, tá ið rentumarknaðurin var óvanliga høgur.

Hetta hevur borið við sær, at skipini í dag kleppast við alt ov stórar rentubyrði. Sambært rekenskapartöluni liggur rentubyrðan í miðal uppá skipið uppá kr. 52.628, -. .

Ein rentulætti uppá eini 1-2-3 % vildi dugna driftini væl.

Sett verður fram uppskot um ein tilíkan rentulætta.

Reiðskaps- og annað útgerðarkeyp.

Vit hava ein varhuga av, at nógvir skipaeigarar ofta eru í teimum umstöðum, at teir vegna orkuløysi og trát uppá evnini at fáa fatur í útgerðarvörurnar á biligum og besta hált ger, at útgerðin verður keypt nógv ov dýr. Her er jú talan um eina hjna tyngstu útreiðslusíðuna, ið tað leikar almikið á at fáa greidda so biliga og forrættmátsliga sum møguligt. Spurningurin um eina felags innkeypsskipan er tí av stórsta athuga, tí ið hugsað verður um at rationalisera og biliggera driftina. Her kann vera talan um stovnan av einum andeilsfelag av øllum okkara fiskimonnum og skipaeigarum ella setan á stovn av eini landsinnflytan av øllum útgerðarvörum. At ein lík landsinnflytan kann koma at arbeiða sum eitt lið í teirri internationalu ko-operationini er eyðvitað. At ganga saman í landsinnflytan annaðhvørt á andeilsgrundar-

lagið ella á annan hátt er ekki annað enn gjört er í flestu víðaríkomnum londum.

Bestu döminí hava vit í Islandi, Danmark, Noregi, Svöríki og Stóra Bretlandi.

Hvat ið so menn í reyndini at fáa fiskimennum útgerðina so bíligo sum möguligt taka hjl ráða, so má spurningurin viðgerast so at ikki gamlir fordómar og gamlar «doktrínur» forða huginum at taka júst ta stöðuna, sum menn halda her at hesum máli, tí her er sum sagt talað um ein útreiðslufátt, sum er avgerandi fyri, um fiskimenn kunnu vera verðandi eigarar av skipum sínum.

Príseftiransan.

Vit hava sum sagt varhuga av at fiskivinna okkara er í mongum føri jlla fyrí av dýrum agnkeypi. Teir ymsu prísirnir á somu vörum sýna, at príslagið ikki er sum tað eigur at vera. Ein fäst og skilagóð príseftiransan vildi sostatt í øllum føri verið neyðugt.

Landsstýrið hevur nann, sum hevur haft prísansan í hondum. Tað skuldi sostatt ligið væl fyrí hjó tí at skipa fyrí einari effektivari príseftiransan, ið kann koma øllum brúkarum til góða.

Uppskot verður tí sett fram um eina tilíka príseftiransan.

Avtáka av nøkrum av almennum gjöldunum sum loskaskatti, kr. 450.000.—, vrakaragjöldini kr. 110.000.— eru strokin á fíggjarlógini.

Inntøkur skulu so til viðurgjald fyrí 4 % umsetingarskattin á allar útgerðarvörurnar, rentulætta og agnstudningin.

Avlopið, sum vit hava metið fíggjarlógina at geva, liggur um kr. 900.000.—, tá ið vit hava sett kr. 1.000.000. — sum kreppustudning til fiskivinnuna. Men henda milliónin røkkur ikki — sjálvt um vit eisini rokna við einum parti av nevnda ætlaða avlopi — til agnstudningin, rentulættan og viðurgjald fyrí 4% umsetingarskattin.

Sett verður tí uppskot um eykainntøkur við einkarinnflytan av bilum, maskinum, radio o. ø. vörum.

U p p s k o t

L.

Lögtingslóg um: A: Agnstudning.

§ 1.

Úr landskassanum verður fíroyiskum skipum og bátum við manning veittur ein agnstud-

§ 1.

At landskassen ydes der færøske skibe og baade med mand-

ingur uppá 10 % av agnkostnaðinum.

§ 2.

Bara línuskípum á línuveiðu og manningini við teimum verður veittur hesin studningur.

§ 3.

Landsstýrið sjálvt ella ígjögn um lönjavnungargrunnin játtar studningin eftir umsókn við prógvi fyri agnøgdini, ið brúkt er.

Landsstýrið ansar eftir prísinum og kann bert rokna studningin út frá einum rímuligum keypskostnaða.

§ 4.

Henda lóg kemur í gildi beinanvegin.

skøb tilskud til køb af agn med indtil 10% af agnudsifterne.

§ 2.

Agutílskudet kan kun bevilges langlineskibe og disses mandskab, naar der driver langlinefiskeri.

§ 3.

Tílskudet bevilges af landstýret eller ved landstýrets bemyndigelse af lönreguleringsfönden efter ansögníng fra vedkommende skíb, bílagt dokumentation af hvor stort kvantum agn der er talen om.

Landstýret kontrollerer agnprisen og tílskuddet kan kun beregnes ud fra hvad der sköntes er en rimelig pris.

§ 4.

Denne lov træder í kraft straks.

Lögtíngslög um: B: Rentustudning:

§ 1.

Skipaeígarar, einstakir sum samtökur, í Föroyum, kunnu úr landskassanum fáa ein rentustudning uppá 1, 2 ella 3 % eftir sum umstöðurnar eru, tó ikki meiri enn niður til eina rentu uppá 1 % p. a.

Hesin studningur er avmarkaður til tey skíp og bátar, sum eru

§ 1.

Ejere af fiskeskibe, hvad enten der er tale om enkelte personer eller selskaber eller andre sammenslutninger kan fra landskassen erholde et rentetílskud paa 1, 2 eller 3 % alt efter omstændighederne, dog ikke mere end hvad der ligger over 4 % p. a.

kominn til landið innan fyri seinastu 10 árinu.

§ 2.

Tað liggur á landsslýrinum að ansa eftir, at studningurinn ikki verður latin til lætta av aðrari rentubyrði enn feirri, ið stendur av skípa- og bátakeypi, samsvandi § 1.

§ 3.

Henda lóg kemur í gildi beinanvegin.

Dette tilskud er begrænset til de skibe og baade, som er anskaffet indenfor de sidste 10 aar.

§ 2.

Det paahviler landsstyret at se til, at tilskudet ikke ydes til betaling af renter, som ikke vedkommer indkøbet af omtalte skibe og baade jfn. § 1.

§ 3.

Denne lov træder i kraft straks.

Lögtingslóg um: C: Finkarinnflytan.

§ 1.

Við tí endamáli at vinna pening til landskassan til uppiskoytisstuðul til skilaábötlur at fáa raksturinn av okkara fiskiskípaflöta at bera seg, verður sett á stovu ein handilsskipan við einkarrætti til innflytan av:

Bílur og bíllutur,
dampmaskinur,
oljumotorur,
bensinmotorur,
el-maskinur,
el-motorur,
öllum maskin- og motorhlutur.
Öllum öðrum el-vörum og el-lutum.
Nautiskum amboðum og lutum.
Radio og radiolutur.
Frysi- og kölimaskinur við tilhöyrandi lutur,
frystiboxur og kölskápur o. t.

§ 1.

Med det formaal for öje at erholde midler til landskassen til at yde tilskud til sanering af driften af vore fiskeskibe, saa driften kan balancere, etableres et handelsorgan med eneret til indførelse af:
biler og bildele,
dampmaskiner,
oljemotorer,
benzinmotorer,
el-maskiner,
el-motorer,
af slags maskin- og motordele.
Alle andre el-varer og eldele.
Nautiske instrumenter og instrumentdele.
Radioupparater- og dele,
fryse- og kølemaskiner med tilhørende dele,
frysebokser og køleskabe o. l.

§ 2.

Umframnt tær undir § 1 nevnda vörur hefur stýrið fyrri handilsskipanini rætt til at taka einkarinnflytan av öðrum vörum, sum viðvikja skipaútgerð, og sum við stórinnsflytan geva tjóðarligan fyrirman.

§ 3.

Stýrið fyrri handilsskipanini verður valt av lögtinginum og verður sett við 7 limum.

Stýrið velur formannin sína millum.

Landsstýrið ger annars reglugerðina fyrri handilsskipanina.

Handilsskipanar fyrirlöðumaður (ella kvømma) verður settur av stýrinum.

§ 4.

Landsstýrið fær heimild til við láni ella úr landskassanum, um tókur peningur er har til tess, at veita handilsskipanini neyðlívuligan virkispening til vega.

§ 5.

Henda lóg kemur í gildi beinanvegin.

Lögtingslóg um: D: Príseftiransan:

§ 1.

Landsstýrið skipar fyrri eini rationellari príseftiransan.

§ 2.

Foruden de under § 1 nævnte varer har bestyrelsen for handelsorganet ret til at overlage eneimporten af andre varer som vedrører skibsudrustningen og som ved en samlet import giver nationaløkonomiske fordele.

§ 3.

Bestyrelsen for handelsorganet bestaar af 7 medlemmer, der vælges af lagtinget.

Bestyrelsen vælger sin formand ud af sin midte.

Landsstyret udarbejder regulativet for handelsorganet.

Bestyreren for handelsorganet ansættes af bestyrelsen.

§ 4.

Landsstyret bemyndiges til ved oplagelse af laan eller af landskassens midler, saafremt landskassens likviditet tillader det, at yde handelsorganet den nødvendige driftskapital.

§ 5.

Denne lov træder i kraft straks.

§ 1.

Landsstyret etablerer et rationelt priskontrol.

§ 2.

Tann, sum ikki rættar seg eftir landsstýrisins prísstyriskipan og prísásetingum verður dæmdur í sekt ella at síta.

§ 3.

Kostnaðurin av prísstýrans-
anini verður goldin úr landskass-
anum.

§ 4.

Henda lóg kemur í gildi heiman-
vegin.

§ 2.

Den som ikke følger landssstyr-
ets prísforskrifter og fastsættelse
af priser straffes med bøder eller
hæfte.

§ 3.

Udgifterne ved priskontrollen
afholdes af landskassen.

§ 4.

Denne lov træder i kraft straks.

Løgtingslóg um: F: Landsfiskavirki:

§ 1.

Landsstýrið verður heimilað til
í samráð við lögtingsins fíggjar-
nevnd landskassans vegna at taka
lán til bygging av einum (ella
fleiri) landsfiskavirki (um) at
handa andeilsfelagi av skipaeig-
arum og fiskimönnum, ið reka
fiskiskap við föroyskum skipum.

Yvirløkuprísurin verður byggi-
kostnaðurin við umloysum.

Treytirnar fyri afturrindan
skulu verða so lagaligur sum
møguligt og altíð standa í mun til
rakstrarlíkindini og framleiðslu-
støddina, soleiðis, at um fiski-
vinnan kassar sær á heilt annan
bógv enn væntað, so virkið av
veiðu- og sölulíkindini og viðgerð-
arkrøvum marknaðarins verður
ikki brúkt ella ikki brúkt í so stór-
an mun, at tað munar at bera
seg, skulu eigarnir hava krav
uppá rakstrarstuðul frá landi-

§ 1.

Landsstyret hemyndiges til i
samraad med lagtingets finans-
udvalg landkassens vegne at op-
tage laan til bygning af et (eller
flere) fiskeriforetagende (r) til
overdragelse til et andelsselskab
af fiskere og skibsejere som driv-
er fiskeri med færøske skibe.

Overdragelsesprisen udgør
byggeudgifterne med omkost-
ninger.

Tilbagebetalingsbetingelserne
skal være saa lempelige som
muligt og altid rette sig efter
driftsomlighederne og produkti-
onsmængden saaledes, at saa-
fremt fiskerierhvervet maatte
komme til at forne sig paa en
helt anden maade end ventet, saa
at det etablerede fiskeriforetag-
ende paa grund af fangst og salgs-
mæssige forhold og paa grund af
de krav som markedet stiller til

num ella at kunna handa landinum -- landskassanum -- virkisins föstu og leysu ognir aftur fyrri hina ógoldnu skuldina, ið virkið skyldar landinum ella sum landskassin hefur ábyrgð fyrri, virkisins vegna.

§ 2.

Serlig skilanevnd verður vald at skipa fyrri byggingini.

Landsstýrið og lögtingsins fíggjarnevnd, avgera stöddina av hesi nevnd, og gera starvsreglur, sum fórvur er á, fyrri hana.

§ 3.

Virkið skal verða so fjölbroytt sum fíggjarligt møguligt og rakstrarlíkindini eru til.

Í fyrstu syftu verður bygt til:

- a) frysting og goymsla av agni í stórum nøgðum,
- b) salting av sild,
- c) flaking og frysting av sild, toski, hýsu og öðrum fiski
- d) og aðrar viðgerðarhættir, sum menn halda vera innlökugevandi, herundir sildaoljuframleiðslu og sildamjöl.

§ 4.

Landsstýrið verður heimilað til í samráð við lögtingsins fíggjar-

behandling af fangsten, ikke bliver brugt i den udstrækning, der betinger virksomhedens rentabilitet, skal ejerne være berettigede til at erholde det nødvendige driftstilskud eller til at overdrage landskassen virksomhedens faste og løse ejendele for en sum, der svarer til den gæld, som virksomheden skylder landskassen, inclusive de beløb, som landskassen hæfter for i virksomheden.

§ 2.

Der vælges et særlig kyndigt udvalg til at forestaa byggearbejdet.

Landsstyret og lagtingets finansudvalg vælger nævnte udvalgs medlemmer og bestemmer dettes antal ligesom de udarbejder det for udvalget nødvendige arbejdsregulativ.

§ 3.

Virksomheden skal være saa alsidig som økonomisk muligt og som driftsbetingelserne tillader det.

Virksomhedens etablering maa i første omgang omfatte:

- a) frysning og opbevaring af agn i store mængder,
- b) saltning af sild, filetering og frysning af sild, torske, kuller og andre fiskesorter,
- d) og andre behandlingsmaader af fangsten, som kyndige folk skønner vil være indtægtsgivende, herunder produktion af sildeolje og sildemel.

§ 4.

Landsstyret bemyndiges til i samraad med lagtingets finansud-

nevnd af seta þarþening i virk-
ir, ið störrí samtökur av fiski-
monnum og skipaeigarum og öðr-
um interesseraðum fara undir af
seta á stövn.

§ 5.

Þenda lóg kemur i gildi beinan-
vegin.

valg af indskyde aktiekapital i
virksomheder som større sam-
menslutninger af fiskere og skibs-
ejere og andre interesserede
mante gaa i gang med at stifte.

§ 5.

Denne lov træder straks i
kraft.

II.

U p p s k o t
til
s a m t y k t a r

Heitt verður á allar skipaeigarar um at ganga saman um eina andeils-
innflytan av öllum útgerðarvörum.

Lögtingið tilsigur eini mögulgari andeilsinnflytingarskipan at sam-
tykkja lögtingslóg, ið heimilar landsstýrinum at veðhalda landskassans
vegna fyri neyðhervuligum virkispeningi til keyp av útgerðarvörum.

1962 Bátur	Hjukur	Arbeids- lön	Provi- antur	Olja og köl	Skrokk- ur	Maskina	Radio og el.	Línu- greiður
I	457.548	8.587	36.790	61.278	19.133	26.212	8.540	110.854
II	509.706	9.554	47.102	79.540	23.940	15.644	13.163	133.167
III	333.940	8.168	59.074	76.031	18.315	26.199	10.797	79.269
IV	481.353	9.046	64.431	78.015	22.240	17.760	17.536	103.909
V	436.968		63.447	87.584	35.437	15.758		147.036
VI	483.005	2.165	71.361	92.914	20.000	15.000	10.831	125.888
VII	502.819	9.390	62.297	82.993	22.944	11.476	7.652	123.176
III	303.466	8.491	47.908	49.979	19.100	18.614	7.556	75.190
IX	314.090	10.604	52.046	73.421	22.188	19.262	24.506	98.558
X	372.105		58.463	77.126	32.182	9.277	11.163	99.492
falt	4.195.000	65.985	565.319	778.481	240.579	177.202	111.544	1.104.539
meðal	419.500	6.598	56.531	77.848	24.057	17.720	11.153	110.454

10 ársrokniðskapur hjá ávísun línubátum fyrir ár 1962.

Fræðiheld					Saml. inntekur	Útreiðslur + rentur og averáttur	= brutto vinningsur
1962 Bátur	Gjald F. Flæk.	Fréttar- lön	Kontór- hald	Aðrar dráid.			
I				4.781	1.298.429	1.157.208	141.221
II	6.754			7.907	1.441.159	1.286.405	154.754
III		9.000	8.000	4.778	906.919	930.037	56.881
IV		12.000	8.000	8.781	1.360.989	1.232.670	128.319
V	14.063			6.167	1.207.007	1.115.596	91.411
VI				5.239	1.292.146	1.105.426	186.720
VII		9.200		9.366	1.313.889	1.167.215	146.674
III		7.500		5.906	793.924	753.978	39.946
IX		6.500		5.531	906.099	871.328	34.771
X				3.781	1.119.401	970.103	149.298
falt	20.817	44.200	16.000	62.257	11.719.961	10.669.966	1.049.995
meðal	10.408	8.840	8.000	6.223	1.171.996	1.066.997	104.999

Aðrar greiðir	Agn	Salt	Isur	Tollur	Landing, unkont.	Reyna- gjald	Tryggin	Gjald Lonj.
9.323	152.507	23.436	15.915	59.118	66.589	11.989	41.166	13.443
9.072	176.721	25.404	16.642	67.511	70.767	13.581	38.773	21.470
7.076	110.845	20.000	19.755	37.000	47.624	3.893	33.047	
6.158	146.407	30.000	21.745	50.000	75.490	5.860	40.385	
5.276	111.935	23.353	20.000	34.834	54.686	7.438	37.575	
2.537	83.823	21.678	20.000	56.181	70.000	4.266	46.197	20.000
11.260	89.884	33.522	15.349	50.134	65.863	17.587	38.306	10.887
10.377	77.820	26.926	6.178	20.497	24.692	8.321	30.342	5.036
7.685	96.233	31.980	7.270	22.647	30.733	6.481	36.393	5.389
4.444	120.456	31.353	9.558	30.000	44.144	2.150	37.698	10.703
72.208	1.165.860	267.654	152.412	427.922	550.588	73.566	379.882	86.928
7.221	116.586	26.765	15.241	42.792	55.059	7.356	37.988	12.410

So langt rokn- skapurinn				Stöðan eftaná stúdningaveitan			
Renta	Avdrott	Samtö renta og avdráttur	Netto vinningur	Stúdningaveitan		Stöðan eftaná	
				10% Agn	2% Rentu	+	+
63.319	94.600	158.119	+ 16898	15.250	14.000	12.352	
88.480	88.480	137.944	+ 16.810	17.672	12.000	46.482	
49.362	62.500	111.622	+ 54.781	11.000	10.000		33.781
72.952	102.534	175.486	+ 47.167	14.527	14.640		16.527
50.274	85.446	135.720	+ 44.309	11.193	11.332		21.784
86.532	96.494	183.026	+ 76.306	8.382	19.998		47.926
44.000	78.417	122.417	+ 24.257	8.988	9.332	42.577	
28.028	55.000	83.028	+ 43.082	7.782	6.200		29.100
14.178	59.000	73.178	+ 38.407	9.623	2.600		25.984
68.980	77.500	145.480	+ 3.818	12.045	16.000	31.863	
526.287	799.771	1.326.060		116.452	116.302		
52.628	79.977	132.606		11.645	11.636		

1. viðgerð 28. mars og 16. maí legði fiskivinnunevndin fram soljóðandi

Álit.

Nevndin hefur viðgjört málið og hefur býtt seg í ein meiriluta og ein minniluta.

Meirilutin (Vilhelm Nielsen, Frederik Hansen, Johan Simonsen og Leon Joensen) setur onki uppskot fram.

Minnilutin (Poul J. Olsen) setur fram minnilutaálit sum her er hjálagt.

Minnilutaálit í lögtingsmáli nr. 26/1963 (vetrarling):

SKILABÖTUR TIL FISKIFLOTAN

Javnaðarflokkurin hefur í skrivi av 26. mars í ár til Føroya Løgting reist og viðgjört spurningin um skilabötur til fiskiflotan, ið vegna hækkandi rakstrarútreiðslur uttan tilsvareandi vøkstur í fiskaprísi hjá mongum hefur illt við at bera seg.

Viðlagt er skjal við kanning av rakstrarroknskapum hjá 10 av teimum nýggju línuskipunum.

Av hesum 10 sýna einans 2 rakstrarvinning, meðan hin 8 hava rakstrarhald.

Tað er sjálvandi illt at siga, um hesir roknskapir eru ein tvørskurður av allari driftini við teimum nýggju línuskipunum. Men tey tala sína sögu, ið er alt annað enn lystilig. Hon rópar síft varsko til bæði teir, ið reka fiskiskapin á sjónum, og sum hava ábyrgdina á landi.

Í lýsan av stöðuni mega allir tættir, sum nema við driftina og fyri stóran part treyta úrslitið, takast við. Tí er tað nakrastaðni, ið orðatakið um teir mongu smáu lókirnar ræður, so er tað í teirri fjölbroyttu fiskivinnuni.

Um hørð:

Her yskir minnilutin at vísa á tað, sum er nortið við í framtíðina viðvíkjandi agnspurninginum og reiðskapsnýtsluni, ið eru tveir teir tyngstu útreiðslutættirnir.

Her má doyður verða lagdur á at keypa so bíligt sum møguligt og í

brúkiðum at vera sparni uttan at skerja reinvinnuna fyrir mannina. Í framtíðinni eru hugsanir bornar fram, sum í hesum föri kunnu vera av stórum týðningi.

Mong eru dómni uppá, at har, ið rökiskapur og sparni er innarborða, ber til at fáa driftina at bera seg, um hon við sama fiskiskapi hevur hall hjá teinum, har ið trof er uppá henda rökiskap og sparni.

Sparni og rökiskapur eru tí aðaltættir í teinum skilabólum, ið lörva okkara fiskivinnudrift. Hetta er ein royndur lutur, ikki bara hjá okkum, men eisini hjá øðrum, sum t. d. skotum og porðmönnum.

A l a n d i :

Her ræður um at hava tað mest ausnu og ódýru umsifing.

Tað er tessverri ein royndur lutur, at flestu skipini eru fyri tí býti at fáa útgerðina ov dýra.

Her má umskipan henda annaðhvørt við landsinnkeypi ella við innkeypi við einum landsandelsfelag. Keypt og sōla má verða skipað hjá okkara fiskivinnu sum hjá landbúnaðinum í Danmark og ymsa aðrastaðni í verðini, har ið hin minsti framleiðarin sum eitt líkastillað lið í samgonguheildini keypir eins bílga og fær eins nógv fyri framleiðslu sína sum hin stóri framleiðarin.

Og virkini at viðgera veiðuna megu fena tí litla og minnimenta framleiðaranum eins væl og tí stóra, so tað av sonnum kann verða sagt, at skipaeigarar og manníngar verða at vinna tað av veiðini, sum marknaðurin gevur við frádrátti av teinum veruligu framleiðslu-, flutnings- og sōlu-útreiðslum og øðrum deyðugum útreiðslum.

Í frumriliðum verður annars skotið til:

1. Studning, sum svarar til fcy almennu gjöldini, ið fiskivinnan letur í landskassan, og 4 % avgjaldið av øllum útgerðarvörum.
2. Beinleiðis studning til rindan av einum parti av rentubyrðini.
3. Studning til rindan av einum parti av agnófreiðslunum.
4. At fáa sett á stovn eina vælskipaða og álítandi príseftiransan, serliga viðvíkjandi sleipistøðarrokningum, ið flestu skipaeigarar kera seg yvir.

Til 1: 4 % avgiftin á nógvum, men ikki øllum útgerðarvörum er, slðani frumrilið var lagt fram, avtíkin. Sama tilfellið við fiskivinnunar avgjöldum til landskassans.

Hóast studningsskipanini við gjaldning sambært váttaða rokning fyri veruligt brúk umborð kemst okkum rættari, má hesin bóllurin av illum sigast at vera loystur.

Til 2: Tíkið verður undir við lógaruppskotinum: B: um rentustud-

ning, tó soleiðis broytt, at rentustudningurin verður settur fast til 3 %.

Til 3: Tikið verður undir við lógaruppskotinum: A um agustudning, tó soleiðis, at stóddin á agustudninginum verður broytt frá 10 til 20 %.

Til 4: Tikið verður undir við lógaruppskotinum: D, um príseftiransan.

Hesin frammanfyri umrøddi studningur saman við samtyktu avgjaldslættan til landskassan og við eini rationellari innkeyps- og söluskipan og størst møguliga sparni og røkiskap umborð eina og á landi vil eftir minnilutans tykki í flestum føri vera tann stuðul, ið okkara nýggja skipum tørva.

Viðvíkjandi söluskipanini er at siga, at Føroya Fiskasøla, ið er eitt andeilsfelag, skuldi verið tað tørvandi umboðið, tá ið hon varð umskipað soleiðis, at reiðarar og fiskimenn komu at hava sama rætt og somu umstøður at verða umboðaðir í stjórn og umboðsmannaneynd og tryggjað verður, at fiskimaðurin fær sín endaliga part goldnan samsvarandi hin útlenska marknaðarprís, ið Føroya Fiskasøla fær fyri fiskin.

Og viðvíkjandi innkeypi verður tikið undir við frumrættisins uppskoti II um áheitan á allar skipaeigarar og fiskimenn at ganga saman um eina andeilsinnflyttan av øllum útgerðarvörum. Kann ein tilík koma í lag, kann einkarinnflyttanin sambært uppskoti C viðkast at taka sær av allari innflyttan av útgerðarvörum. Minnilutin skjýtur til, at hetta verður gjørt, t.v.s. um tilmælda áheitan ikki verður fylgd.

Tað er so, at vit standa illa fyri at kunna fáa agnið undir bestu og biligastu umstøðum. Hetta saman við spurninginum at gera okkum fórar at taka ímóta okkara veiði kring Føroyar og kanska fyri ein part undir Íslandi og við Grønland við, ger tað áleiðandi neyðugt afturat teimum virkjum, vit hava, og sum koma afturat, at fáa bygt eitt landsfiskavirki, soleiðis sum á frumritinum umrøtt og tilmælt í uppskotinum E: Landsfiskavirki. Nú er ein hópin av hátum, sum fiskimenn av bygdam, har ið eingin náttúrlig havn er, eiga. Hesir tørva ið hvussu er eitt tilíki stórvirki.

Minnilutin tekur undir við uppskoti F.

Tann umrøddi beinleiðis stuðul krevur miklan pening. Og spurningurin er so, hvussu ið landskassin er førur ella kann gerast førur at vínda fiskivinnuni henda eykastudning.

Undir viðgerðini av fíggjarlógiini kom tað fram, at innlökumetingin, ið var sett á fíggjarættlanina var í varnari lagi. Aftlandi komu bæði tollur og beinleiðis skatturin at geva væl meiri, ið hvussu er einar 2 milliónir meiri. Teir upplýsingar um skattainnlökuna úti í kommununum, ið

síðani eru komnar undan kavi, sýna ein innlökuvöxtur, sum neyvur fer undir 20 %. Av tí at skattastígini vaksu og eru mest numandi í ovum enda, vil ein innlökuvöxtur uppá 20 % lida meiri enn 20 % í skatta-vökstri. Og tollvöxslurin plagar sjáldan at liggja niðanfyrir innlökuvöxslurin í keypiorkuni.

Vit hava sostatt leyvi at rokna við at ein partur av einkauteiðslunum vegna studning til fiskivinnuna kann verða goldin av landskassans meirinnlögu við skatta- og tollvökstri.

Í frumritinum er uppskot um einkarinnflytan av bílunum, bíllutum, öllum slögum av maskinum og maskinlutum og öllum slögum av el-lutum og amboðum, av radiotólum og radiolutum o. t.

Vit vita, at sölun av hesum lutum gevur óvurstóran millummannasamsýning. Hesa samsýning kann landið við einkarinnflytan vína aftur tí, at við stórinflytan fæst vóran altíð bíligari enn við smásölu.

Um landið leggur 10 % av innfluttuningsvirðinum av hesum lutum av til frama fyrir fiskivinnuna, vilja keypararnir kortini við einkarinnflytan fáa lutirnar bíligari enn tilfellið er í dag.

Sambært upplýsingar er innfluttuningin fyrir 1961 av:

Transportamboðum	kr. 29,799,000. --
Maskinum (ikki elektriskum)	kr. 8,571,000.
El-maskinum, tólum o. t.	kr. 6,795,000 --

Í altians	kr. 45,165,000. --

10 % av hesum er: kr. 4,516,500. --

Nú er tað so, at innflyttuningin í 1961 kanska hevur verið óvanliga stórur, tí byggingin av skipum og verkjum á landi hevur verið óvanlig í mun til tíðirnar frammanundan.

Men um vit bara taka tað hálva vilja vit við 10 % til fiskivinnuna fáa yvir 2 milliónir krónur.

Her er so talan um ein innlökuteið uttan skattaøkjan og uttan dýrkan av prlsinum í mun til tað, ið nevndu vóru nú komu fást fyrir.

Miunilutin tekur tí undir við frumritsins uppskoti C: einkarinnflytan.

U p p s k o t .

Tingið samtykkir ley í ríli frá Føroya Løgðarflokki av 26. mars 1963 undir lögtingsmáli nr. 16/1962: Skilabótur til fiskiflotan framsetta lógaruppskot og uppskot til samtyktar við fylgjandi broytingum:

Uppskot A: Lögtingslóg um agastudning:

Í § 1 verður í føroysku og dansku málbering «10 %» broytt til: «20 %».

Uppskot B: Lögtingslóg um rentustudning:

Í § 1 verður í føroysku og dansku málberingini í stk. 1 ístaðin fyri: «1-2 ella 3 %» sett «3 %» og «eftir sum umstøðurnar eru, tó ikki meiri enn niður til eina rentu uppá 4 % p. a.» gongur út. Tilsvarandi orðalag fer burtur í dansku málberingini.

Uppskot C: Einkarinnflytan.

Verður at samtykkja óbroytt.

Uppskot D: Preiseftiransan.

Verður at samtykkja óbroytt.

Uppskot E: Landsfiskavirki.

Verður at samtykkja óbroytt.

II.

Uppskot til samtyktar.

Verður at samtykkja óbroytt.

Nýtt uppskot til samtyktar:

Heitt verður á landsstýrið at taka upp samráðingar við Føroya Fiskasölu um at fáa broytt felagsins skipan soleiðis,

at fiskimenn, harandiir skiparar, maskinpassarar og aðrir yvirmenn, skulu verða javnbjóðis umboðaðir við skipaeigarar og reiðarar í felagsins sljórn og umboðsmannanevnd, og

at sölan og viðgerðin av veiðini verða lagðar og skipaðar soleiðis, at fiskimaðurin fær endaliga prísir fyri sin part av veiðini roknaðan eftir fiskasölnunar prísir fyri fiskin á marknaðinum.

2. viðgerð 16. mai 1963.

I. A. (agostudningur) fall 7--0.

B. (rentustudningur) fall 12--0.

C. (einkainnflytningur) fall 6--0.

D. (prísansing) fall 8--0.

E. (landsfiskavirki) fall 7--0.

II. (uppskot til samtyktar) fall 9--0.

III. (II í álitinum) samtykt 15--0.

27. Nýggj skattalóg

Ár 1963, 28. mars legði Eelundur Patursson landsstýrismaður fram uppskot til lügtingslóg um landsskatt og kommunuskatt við viðmerkingum (smbr. skjal 3).

1. viðgerð 2. apríl og 16. maí legði skattaneyvudin fram soljóðandi

Broytingar uppskot

Frá allari nevndini:

§ 2, nr. 3 verður orðað soleiðis:

«renta ella vinningur av skuldarbrøvum, partabrøvum og öðrum virðisbrøvum, av útistandandi líggjarkrøvum og av útkentum peningi».

«renter eller udbytte af obligationer, aktier og andre pengeeffekter, af udestaaende fordringer samt af udlaant kapital».

§ 16 g. verður orðað soleiðis:

«lutafelög við óavmarkaðari ábyrgd limanna og sum bert skifta við limir sínar».

«andelselskaber med ubegrænset ansvar for medlemmerne og som kun handler med egne medlemmer».

§ 32, stk. 3 og 4 ganga út og verður sett sum nýtt stk. 3:

«3. stk. Landsstýrið kann loyva kommunu við størri fólkatali at skipa líkningarnevnd og hevur hon so skattaálíkingina í hondum.

Líkningarnevndin, sum hevur 3–7 limir, verður vald samstundis við og eftir somu reglum, sum galdandi eru fyri val av kommunastýri (býráð).

Verður líkningarnevnd skipað í ári, kommunuval ikki fer fram,

«Stk. 3. Landsstyret kan meddele større kommuner tilladelse til oprettelse af ligningskommission, som saa varetager skattepaaligningen.

Ligningskommissionen, som består af 3–7 medlemmer, vælges samtidig med og efter samme regler, som er gældende for valg af medlemmer til kommunalbestyrelsen.

Oprettes ligningskommission i et aar, hvor valg til kommunalbe-

verður hon vald av sílandi kommunustýri fyrí íreslandi part av valskeiði kommunustýrisins.

Landsstýrið fyriskipar reglur fyrí líkningarnevndirnar og ásetur talið av limum eftir uppskoti frá kommunustýrinum.»

§ 33, 2. stk.

«600 kr.» verður broytt til «400 kr.».

§ 44, 2. stk.: *Uppiskoyti.*

«Landsstýrið (líkningarráðið) kann loyva frávik frá tíðarfrestunum í serstökum förum eftir umsókn frá líkningarnevnd og tilmæli frá kommunustýrinum (í Tórshavn býráðnum).»

§ 81, 3. stk. *Uppiskoyti:*

«men kann lata kommunu fyrísita skattainnkrøvjingini.»

§ 96, 2. stk. *afnaná «1» verður innskotið:*

«§§ 32 og 33 í lóg nr. 126 frá 27. mai 1908 um «Byen Thorshavns kommunale styrelse».»

og verður strikað:

«løgtingslóg nr. 4 frá 26. mars 1953».

Minnilutin (Hilmar Petersen), ið annars er samdur við meirilutan, setur fram fylgjandi serlig

styrelse ikke finder sted, foretages valget af den siddende kommunalbestyrelse for den resterende del af forstanderskabets valgperiode.

Landsstyret fastsætter regler for ligningskommissionerne og ansætter antallet af medlemmer efter forslag fra kommunalbestyrelsen.»

«600 kr.» ændres til «100 kr.».

«Landsstyret (ligningsraadet) kan dispensere fra tidsfristerne i særlige tilfælde efter ansøgning fra ligningskommissionen og anbefaling fra kommunalbestyrelsen (i Tórshavn byraadet).».

«men kan tillade en kommune at forestaa skatteopkrævningen.»

«§§ 32 og 33 i lov nr. 126 af 27. maj 1908 om «Byen Thorshavns kommunale styrelse».»

og udgaar:

«lagtingslov nr. 4 af 26. marts 1953».

U p p s k o t.

1. I § 55, 2. stk., 1. reglu verður sett «løgtingið» í staðin fyrí «landsstýrið». I § 55, stk. 2, 1. linje, ændres «landsstyret» til «lagtinget».

2. .§ 58, 2. stk. verður orðað solciðis:

«Í landsskattanevndini sita 5 limir, harav lögtingið velur 4 fyri 4 ár. Ríkisumboðsmaðurin er fastur limur og nevndarformaður. Nevndin kann taka sær fastan skrivara, ið skal vera lóg- og roknskaparkönur.»

«Landskattendvalget bestaar af 5 medlemmer, hvoraf lagtinget vælger de 4 for 4 aar. Rigsumbudsmanden er fast medlem samt endvalgets formand. Udvalget kan antage fast sekretær, som skal være lov- og regnskabskyndig.»

3. 11. kapitul, §§ 63—70, gongur út í báðum tekstum og tey fylgjandi kapitluni og tær fylgjandi greinirnar verða talmerktar samsvarandi.

Formaðurin legði fram soljóðandi

Broytingaruppskot

frá Sigfr. Skaale o. fl.

§ 9 sum nýtt stk. 9.

Tá ið maður, sum er partánari í skipi, nøyðist at geva ábyrgd til banka ella útgerðarmann ella annan kreditor fyri at fáa skipið í vinnu, og hann av hesi orsök verður fyri tapi, skal tað vera honum loyvt at draga hetta tap frá sjálvuppgávuni.

§ 9 som nyt stk. 9.

Naar en person, som er medejer i skib er nødt til at give garanti til bank, reder eller anden kreditor for at skibet kan komme til fiskeri, og han af denne grund lider tab, skal det være ham tilladt at fradrage dette tab i sin selvangivelse.

2. og 3. viðgerð 16. maí 1963.

Broytingaruppskotið til § 2 samtykt 25 - 0.

— til § 16 var sett undir atkvøðu við navnakall:

J a a t k v ø d d u: K. Wang, P. Petersen, S. Skaale, M. Johannesen, Albert Jacobsen, Tr. Samuelson, Leon Joensen, Reinhold Thomsen, Hilmar Petersen, Vilhelm Nielsen, Kj. Mohr, E. Patursson, H. Djurhuus, H. v. Høgadalsá og S. Petersen.

A t k v ø d d u i k k i: J. Lindenskov, J. H. Dambjörg, J. F. Øregaard, P. M. Dam, A. Djurhuus, Fr. Hansen, Poul J. Olsen, Hans J. Ellingsgaard, Signeð Joensen, Johan Simonsen og Uldor Hansen.

B u r t u r s t a d d i r: J. P. Davidsen, Hans Iversen og D. Nolsøe.

Uppskotið samtykt 15 - 0.

Broytingaruppskotið til § 32 samtykt 25 - 0.

— til § 33.2. samtykt 22 - 0.

.....	tíl § 11.2. samþykkt 20 - 0.
—	tíl § 55 fall 11 - 0.
..	tíl § 58 fall 11 - 0.
...	tíl §§ 63 og 70 fall 5 - 0.
—	tíl § 81.3. samþykkt 23 - 0.
...	tíl § 96 samþykkt 23 - 0.
--	tíl § 9 samþykkt 22 - 0.

Lógaruppskotid so broytt samþykkt 22 - 0.

28. Skattur til landskassan

Ár 1963, 26. mars legði Erlendur Patursson landsstýrismaður fram
sofjóðandi

U p p s k o t tíl

lögtingslóg
um
skatt til landskassan.

lagtingslov
om
skatt til landskassen.

§ 1.

Reglurnar í § 2 í lögtingslóg nr.
11 frá 4. maí 1961 um eykaskatt
til landskassan verða óbroyttar
galdandi fyri skattaárið 1963/64.

§ 1.

Bestemmelserne i § 2 i lagtings-
lov nr. 11 fra 4. maj 1961 om
ekstraskat til landskassen for-
bliver i kraft for skatteaaret
1963/64.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi bein-
an vegin.

§ 2.

Denne lov træder straks i
kraft.

Viðmerking:

Seinastu árin hefur verið kravdur ein eykaskattur, sum fyrr var
30 % av tí landsskatti, ið álíknaður varð öllum inntökum yvir 5.000 kr.

men varð hella við löglingslóg nr. 11 frá 1. maí 1961 broytt til 20 %, tá inntökan var 6.000 kr. - - 8.000 kr. og 30 % um hon er yvir 8.000 kr.

Hesin sami eykaskattur varð kravdur í skattaárinum 1962/63 og heldur landsstýrið ikki orsök verða til at broyta hann fyrí komandi skattaár.

Tá lógin bert hevur verið galdandi fyrí eitt ár ísenn, verður her lagt fram uppskot til at endurnýggja hana fyrí komandi skattaárið 1963/64.

1. viðgerð 1. apríl, 2. viðgerð 4. og 3. viðgerð 5. apríl 1963.

Lógaruppskotið samtykt 28- 0.

29. Endurreising av portugalstrolarum

Ár 1963, 26. mars legði Erlendur Patursson landsstýrismaður fram søljóðandi

U p p s k o t til

lögtingslóg um endurreising av
vissum trolarafelögum.

lagtingslov om rekonstruktion af
visse trawlerselskaber.

§ 1.

Í samband við endurreising av p/f Fuglafjarðar samvinnufelag, Fuglafirði, ið eigur trolaran «Ólav Halga» og p/f Rútafelli, Vági, ið eigur trolaran «Vágbing», verður landsstýrinum heimilað landskassans vegna at veðhalda fyrí teimum lánum, sum hesi feløg hava hjá Færöernes Realkreditinstitut, Kongeriget Danmarks Fiskeribank og ríkiskassanum, at umskriva til studningslån ta skuld, ið hesi feløg hava til landskassan, og at taka uppá seg aðra skuld, ið felögin nú eru komin í móti at henda verður skuldskriv-

§ 1.

I forbindelse med en rekonstruktion af a/s Fuglafjarðar samvinnufelag, Fuglafirði, der er ejer af trawleren «Ólavur Halgi» og a/s Rútafelli, Vági, der er ejer af trawleren «Vágbingur», be- myndiges landsstyret til paa landskassens vegne at garantere for de laan, som disse selskaber har optaget hos Færöernes Realkreditinstitut, Kongeriget Danmarks Fiskeribank og statskassen, at omskrive til tilskudslaan den gæld, selskaberne har til landskassen, og at overtage anden gæld, selskaberne har, imod at

að felögunum sum studningslán.

Treytirnar fyrir hesum eru, at felögin hækka um partapeningin, og at landsstýrið setur kommitteraðan at hava eftirlit við leiðsluni.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi heinanvegin.

denne debiteres disse som tilskudslån.

Det er en betingelse for denne ordning, at selskaberne forhøjer aktiekapitalen, og at landsstyrelse indsætter en kommitteret til at have tilsyn med ledelsen.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

G r e i n a r g e r ð:

Av teimum teimum trolarunum, landsstýrið eftir lögtingslóg nr. 16, 7. mars 1957, lat byggja í Portugal, varð «Leivur Óssursson» við heintild í lögtingslóg nr. 4, 20. mars 1962, yvirtikin aftur av landsstýrinum við tvingsilssölu í mars 1962, smbr. lögtingsmál nr. 53/1961. Trolarin verður nú rikin fyri landskassans rokning.

Hinir báðir trolararnir, «Ólavur Høggi» og «Vágbingur», vórðu í síni tíð seldir til ávikavist p/f Fuglafjarðar Samvinnufelag, Fuglafirði, og p/f Rútafelli, Vági, fyri kr. 6.200.000. hvør.

Felögin, ið yvirtóku trolararnar, hava haft og hava stórar trupulleikar við at fáa raksturin at bera seg, bæði við at gjalda aftur útgerðarlán og í rindingin av rentu- og avdrátti. Nú seinast mátti landskassin veðhalda fyri láni til rindan av mai terminini 1962, smbr. lögtingslóg nr. 9, 8. mai 1962.

Realkreditstovnurin, fiskivinnubankin/ríkiskassin hava gjørt fíggarúrtoke fyri vetrartermingsgjöldini 1962 og hóttað við at seta báðar trolararnar til tvingsilssölu.

Landsstýrið hevur samráðst við bæði felögin og lánistovnarnar um møguleikarnar fyri eini endurreising.

Sum treyt fyrir luttøku landsstýrisins er sett: at hvørt felag tekur um kr. 150.000. í nýggjum partapeningi, og at landsstýrið setur ein kommitteraðan at hava eftirlit við leiðsluni.

Við hesum treytum hevur landsstýrið fyrí sítt viðkomandi játtað at vera við í endurreisingini, soleiðis, at landskassin veðheldur fyrí teimum føstu lánum, ið felögin hava hjá realkreditstovni, danska fiskivinnubanka og ríkiskassanum, at landskassin umskrivur til studningslán ta skuld, ið felögin hava til landskassan, og at landskassin eisini tekur uppá seg aðra skuld, ið felögin eru komn í, móti at benda verður skuldskrivað teimum sum studningslán. Her er eisini hugsað um lán til rindan av terminsgjöldum, landskassin veðheldur fyrí. Tey eru ikki öll talin

tíð gjaldirar, men sum lið í endurreisingini er tað óivað neyðugt, at landskassin beinleiðis yvirtakar lánini.

Móti veðhaldi landskassans fæst tann skipan við realkreditstovnin, fiskivinnubankan og rikiskassan, at föstu lánini hjá hesum verða hækkað við terminsgjöldunum fyri vetrartermin 1962 og summartermin 1963, at fyrsta terminsgjald aftan á nýskipanina verður veturin 1963, men at lántíðin sjálv verður óbroytt.

Restlánini aftan á nýskipanina verða tá hesi:

	«Ólavur Halgi»	«Vágbingur»
Realkreditstovnur (11 terminir)	2.186.019,81	2.186.019,81
Fiskivinnubanki (25 terminir)	83.113,25	888.533,47
Ríkiskassi (11 terminir)	753.197,76	0,00
	-----	-----
	3.322.690,85	3.374.583,31
	-----	-----

Avdráttirnir pr. termin samanlagdir fyri hvønn trolaran aftan á nýskipanina verða:

«Ólavur Halgi»	234.866,27
«Vágbingur»	213.125,00

Lógaruppskot samsvarandi hesi endurreisingarætlan verður her við lögð fyri Føroya lögking. Viðvíkjandi einstökum lutum verður víst á hjálögdu uppstilling.

	«Ólavur Halgi»	«Vágbingur»
Trolarin kostaði landinum at byggja	6.637.013,58	6.637.013,58
og varð hann sum nevnt seldur fyri	6.200.000,00	6.200.000,00
	-----	-----
Tapið við søluna (sum er avskrivað) var sostatt	437.013,58	437.013,58
	-----	-----

Kcypspeningurin 6,2 mill. kr. varð fingin soleiðis:

1. prioritetur: Realkreditstovnurin 50 % 3.100.000 kr., útgoldið	2.999.944,31	3.055.118,87
2. og 3. prioritetur: fiskaribankin og fiskimálaráðið	921.080,17	875.595,00
4. prioritetur: landskassin, studningslán		

20 %	1.240.000,00	1.240.000,00
Eiginpeningur	550.000,00	550.000,00
Ansvarligur innskotspeningur frá landskassanum	70.000,00	70.000,00
Restlán frá landskassanum svarandi til kursmun og írestlandi 5 %	415.975,19	408.956,13
	6.200.000,00	6.200.000,00

Annars hefur landskassin hesi kröv móti felögunum:

Tilskrivað renta av peningi, landskassin hefur lagt út fyrirbils til lánini frá Realkreditstovninum og ríkisstýrianum og av restláninum til landskassan, tilsamans	130.696,10	140.617,89
Heimsiglingarkostnaður	103.031,06	52.157,86
Lagt út til bankar sum veðhaldari eftir lögtingslóg nr. 6 frá 4. mars 1959 (útlgerðarlán) nr. 16 frá 7. mars 1957 (mai termin 1960 til realkreditstovnin), nr. 21 frá 16. mai 1961 (mai termin 1960 til realkreditstovnin), nr. 9 frá 8. mai 1962 (mai termin 1962)	361.779,53	391.593,20
Tilsamans	598.506,69	584.368,95

Um trolararnir fara til tvangssölu og tað ikki verður boðið jnn í prioritet landskassans, so verður tap hansara av trolarunum hetta:

Avskrivað er:	«Ólavur Halgi»	«Váglingur»
Restlán frá landskassanum	415.975,19	408.956,13
Tilskrivað renta	130.696,10	140.617,89
heimsiglingarkostnaður	103.031,06	52.157,86
útlagt til bankar, smbr. nðanfyrri	213.123,79	161.302,52
	862.826,14	766.334,40

At avskriva:

Ansvarligur innskulspeningur	70.000,00	70.000,00
útlagt til bankar afturf, jfr. omanfyri ..	151.655,74	137.744,04
Heraft er landskassin veðhaldari fyri termínlán, sum felögin helst ikki eru fór fyri at gjalda, umframt rentur	493.057,33	451.581,12
landskassastudningur (studningslán), rest	1.116.000,00	1.116.000,00
Tilsamans	2.693.539,21	2.541.659,56

Restlánini til Realkredittstovnin, Fiskaribankan og fiskimálaráðið eru, incl. rentur pr. nov. og dec. termín 1962:

Realkredittstovnurin	2.403.662,50	2.403.662,50
Fiskaribankin	86.800,25	806.000,47
Fiskimálaráðið	733.260,00	
	3.223.722,75	3.209.662,97

1. viðgerð 28. mars og 29. mars legði fíggingarnevndin fram soljóðandi

Átt.

Uppskotið miðjar ímóti at endurreisa felögin Fuglafjarðar samvinnufelag, Fuglafjørð, ið eigur «Ólav Halsa» og p/c Rútafelli, Vági, ið eigur «Vágbing», soleiðis at felögin sleppa burtúr úr teimum fíggingjarligu trupulleikum, tey eru í og kunna halda fram við at hava trólararnar til fiskiskap og sleppa undan tvaugsölu, sum frágreitt er í málinum.

Lógruppskotið veifir landsstýrinum heimild til landskassans vegna

1. at veðhalda fyri teimum lánum, sum hesi feløg hava hjá Færøernes realkreditinstitut, Kongeriget Danmarks Fiskeribank og ríkiskassanum,
2. at umskriva til studningslán ta skuld, ið hesi feløg hava til landskassan og
3. at taka uppá seg aðra skuld, ið felögin eru komin í móti at henda verður skuldskrivað felögunum sum studningslán.

Treytir eru, at felögin hækka partapeningin, og landsstýrið hevur eftirlit við leiðsluni.

Við lógaruppskotinum fylgir yvirleit yvir fíggjarligu stöðuna hjá felögnum, sum hon er nú og sum hon verður aftaná endurreisningina.

Nevndin hefur viðgjört málið og kundi ynskt, at tað av landsstýrinum var nærri ávíst, hval ið er hugsað við orðunum «aðra skuld». Men nevndin hefur fingið upplýst, at henda skuld fyri tað mesta hjá «Ólav Halga» er 25.000 — 30.000 kr. til lánjavnungargrunnin og hjá «Vágløngi» 28.000 kr. í frítíðarløn og 13.000 kr. í aðrari skuld til Thrlge og Skipafelagið. Hjá báðum koma sakförrakostnaður afturat.

Nevndin skilur málið so, at heimildin er bert galdandi fyri skuld, felögini nú hava.

Tað hefur týðning, at málið verður avgreitt áðrenn 1. apríl.

Nevndin er samd um at mæla lögtinginum til at samtykkja uppskotið frá landsstýrinum.

Minnilutin (J. Fr. Óregaard og P. M. Dam) heldur fram:

Landsstýrisins uppskot um, at landskassin skal taka ábyrgd fyri rættstundis rindan av rentum og avdrátti av allari prioritetsskuld hjá nuntalaðni trolarum eins og taka á seg alla aðra skuld, kenda sum ókenda ið hvíðir á teinum o. m., skilst at ganga út frá teirri principiella hugsan, at landskassin hevur skyldu at taka somu ábyrgd og stöðu yvirfyri einum-hvørjum øðrum fiskiskipi, sum er skrásett í Föroyum, ið kemur í gjaldrætt, og sum ikki við egnari megi orkar at halda fram við fiskiskapinum, tí missmunur kann sjálvandi ikki gerast, og allir íbúgvar landsins megu vera fyri sama rættarhýli.

Út frá hesari principiellari stöðu landsstýrisins setur minnilutin fram fylgjandi

uppiskoytisuppskot
til
landsstýrisins uppskot:

Sum stk. 3 í landsstýrisins uppskoti verður sett:

Somu sømdir, sum eru sýndar p/f Fuglafjarðar samvinnufelag, Fuglafirði, og p/f Rútafelli, Vági, heimilast landsstýrið at veita p/f Suðuroyar norðara trolarafelag, Tvöroyri, til somu treytir, sum fyrstu bæði felöginu skulu lúka, harundir tekning av nýggjum partapeningi uppá 150.000 kr. og hefur landsstýrið eisini heimild at koma øllum øðrum neyðstøddum föroyskum fiskiskipum til hjálpar á líknandi hátt, sum hent er portugalsrolarunum.

2. og 3. viðgerð 29. mars 1963.

Uppskotið frá minnilutanum í nevndini fall 7 — 0.

Lógaruppskotið samtykt 22—0.

30. Broyting í vrakaralógini

Ár 1963, 28. mars legði Kærsten Hoydal landsstýrismaður fram soljóðandi

U p p s k o t t i l

løgtingslóg um broyting í vrakaralógini.

løgtingslov om ændring i lögtingslov om fiskevragning

§ 1.

Í lögtingslóg nr. 12, 12. januar 1950, um fiskavranking verða hesar broytingar:

- 1) § 3 1. og 2. stk. fara úr gildi.
- 2) § 3 3. og 4. stk. verða ávíkavíst 1. og 2. stk.

§ 1.

I lögtingslov nr. 12 af 12. januar 1950 om fiskevragning foretages følgende ændringer:

- 1) § 3 1. og 2. stk. træder ud af kraft.
- 2) § 3 3. og 4. stk. bliver henholdsvis 1. og 2. stk.

V i ð m e r k á n g a r :

Eftir § 3, 1. stk. í lógini frá 1950 um fiskavranking skipar landsstýrið vrakieftirlitsmenn, og skulu teir hava tænastustað: í Vági, í Trongisvági, í Klaksvík, á Skálafirði, í Vestmanna og í Tórshavn; eftir hesum vóru teir 6 í tali. Við lögtingslóg nr. 39 frá 4. mai 1957 varð talið hækkað til 8, og komu teir tveir at sita í Sörvági og í Fuglafirði; hesi tænastustöðini vóru tó ikki lógarbundin. Eftir tænastumannalógini er normeringsstalið eisini 8.

Hetta býtið av tænastustöðum varð hildið hóskandi, tá tað varð gjørt, hóast tað at summi óki hövdu meira fiskaarbeiði enn ønnur.

Nú er tað so við útlutningi av fiski, at tað er ymist til ymsar lóðir, hvussu nógv verður útflutt frá leimum einstöku havnanum; sum dømi kann nevast, at Tórshavn er í seinastuni útfluttar um ein tjugingur av øllum salt- og klippfiski. Tá ið tænastustöðini eru bundin, kann tí serliga nógv arbeiði koma at liggja á einum vrakieftirlitsmanni og minni á øðrum. Tað eigur tí ikki í lógini at vera fyriseð, hvar vrakieftirlitsmenn skal sita.

At stk. 2 fer úr gildi er ein fylgja av, at vrakieftirlitsmenn eru vorðnir tænastumenn í 1950, aftaná at lógin varð til, helst er hetta stk. longu farið úr gildi í 1950.

1. viðgerð 1. apríl og 4. apríl legði fiskivinnunevndin fram soljóðandi

Á l i t.

Landsstýrið hevur lagt fyri tingið uppskot um broyting í vrakaralógini.

Málið er av tinginum beint í fiskivinnunevndina.

Nevndin hevur viðgjört málið og er samd um at mæla tinginum til at samtykkja uppskotið frá landsstýrinum.

2. viðgerð 16. og 3. viðgerð 19. apríl 1963.

Lógaruppskotið samtykt 24 - 0.

31. Hvíldartíð á föroyskum fiskiskipum

Ár 1963, 28. mars legði Vilhelm Nielsen tingmaður fram soljóðandi

U p p s k o t

til

løgtingslóg um broyting í lögtingslóg nr. 5 frá 28. februar 1956 um hvíldartíð á föroyskum fiskiskipum

lagtingslov om ændring i lagtingslov nr. 5 af 28. februar 1956 om hviletid i færøske fiskeskibe.

§ 1.

§ 1 í lögtingslóg nr. 5 frá 28. februar 1956 verður orðað soleiðis:

«Mannjingin á föroyskum fiskiskipum hevur, tá viðurskiftini gera tað ikki ómöguligt, rætt til sunnudagshvíld frá kl. 24 leygardag til kl. 24 sunnudag, aðrar dagar 8 tíma hvíld um sandögríð, soleiðis at 6 tímar av hesi hvíld verða óbrotnir».

§ 2.

Heenda lóg kemur í gildi beinan vegin.

Viðmerkingar :

Hjá föroyingum hevur tað altíð verið so, at sunnudagurin hevur verið

§ 1.

§ 1 í lagtingslov nr. 5 28 februar 1956 om hviletid i færøske fiskeskibe affattes saaledes:

«Mandskabet omhørd paa færøske fiskeskibe har, forsaavidt omstændighederne ikke umuliggør det, ret til søndagshvile fra kl. 24 lørdag til kl. 24 søndag, andre dage 8 timers hviletid i døgnet, saaledes at 6 timer af denne hviletid er sammenhængende.»

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

hildin sum bæði heilidagur og frídagur umborð á skipum eins væl og uppi á landi. Men undir seinasta heimshardaga hendi, at sunnudagurin í nógvum Førum umborð á okkara skipum kom at vera vanligur arbeiðs dagur, og hevur tað víst seg at verið torført at komið burtur úr hesum óskili. «Mjnst til at halda hvíladagin heilagan» og «Í seks dagar skalt tú verk títt viuna, men sjevnda dagin skalt tú halda hvíladag». Hetta er Guds boð til okkara fólk eisini í dag.

Í 1949 hava limirnir bæði í Føroya fiskimannafelag og í Suðuroyar fiskimannafelag einmælt samtykt at mæla til, at skipað verður fyri við lóg, at sunnudagurin verður frídagur umborð í føroyskum fiskiskípum, sjá tingtíðindi 1949, bls. 335. Fyri at fiskimenn okkara skulu fáa sunnudagin aftur sum hvíladag, verður her sett uppskot um broyting í lögtingslóg nr. 5 frá 28. februar 1956.

1. viðgerð 1. apríl og 3. mai legði fiskivinnunevndin fram soljóðandi

Álit

Nevndin hevur viðgjørt málið og er samd um, at sunnudagurin eigur at verða hildin bæði sum frídagur og heilidagur á føroyskum fiskiskípum. Nevndin er samd um at mæla tinginum til at samtykkja niðanfyristandandi uppskot til uppiskoyti av lögtingslóg nr. 5 frá 28. februar 1956.

U p p s k o t til

lögtingslóg um uppiskoyti til lögtingslóg nr. 5. 28. februar 1956, sum broytt við lögtingslóg nr. 36, 30. apríl 1957.

§ 1.

Í § 1 í lögtingslóg nr. 5, 28. februar 1956, sum broytt við lögtingslóg nr. 36, 30. apríl 1957 verður sett sum nýtt stk. 3:

Manningin á øllum føroyskum fiskiskípum á saltfiskaveiðu hevur rætt til sunnudagshvíld frá kl. 24 leygardag til kl. 24 sunnudag, tá viðurskiftini ikki gera tað ómöguligt.

lagtingslov om tilføjelse til lagtingslov nr. 5, 28 februar 1956, som ændret ved lagtingslov nr. 36 af 30. april 1957.

§ 1.

I § 1 i lagtingslov nr. 5, 28. februar 1956, som ændret ved lagtingslov nr. 36, 30. april 1957 tilføjes som nyt stk. 3:

Mandskabet ombord paa alle færøske fiskeskibe til saltfiskefangst har ret til søndagshvile fra kl. 24 lørdag til kl. 24 søndag, forsaavidt omstændighederne ikke umuliggør det.

§ 2.

Þenda lóg kemur í gildi beinan vegin.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

2. viðgerð 7. og 3. viðgerð 8. maí 1963.

Lógaruppskotið frá Vilhelm Nielsen var sett undir atkvöðu við namnakall:

Ja atkvöddu: J. Lindenskov, J. H. Danbjörg, P. Petersen, S. Skaale, M. Johannesen, Albert Jacobsen, J. Fr. Øregaard, P. M. Dam, Hilmar Petersen, J. P. Davidsen, D. Nolsøe, Vilhelm Nielsen, Fr. Hansen, E. Patursson, H. Djurhuus, Poul J. Olsen, Hans J. Ellingsgaard, Johan Simonsen, Hanns við Högadalsá, Haldor Hansen og Samuel Petersen.

Atkvöddu ekki: K. Wang, Leon Joensen, Andr. Djurhuus, Reinhold Thomsen, Kjartan Mohr, Sigurð Joensen.

Burturstaðdir: Tr. Samuelsen og Hans Iversen.

Lógaruppskotið samtykt 23—0.

Uppskotið frá nevndini burturdottið.

Formaðurinn legði fram soljóðandi broytingaruppskot frá nevndini:

Í lógaruppskotinum frá V. Nielsen, lögtingsmuni, verður inngangurinn til § 1 orðaður soleiðis:

«§ 1, stk. 1 í lögtingslóg nr. 5 frá 28. februar 1956 sum broytt í lögtingslóg nr. 36 frá 30. apríl 1957 verður orðað soleiðis:»

§ 1, stk. 1 i lagtingslov nr. 5 af 28. februar 1956 som ændret ved lagtingslov nr. 36 af 30. april 1957 affattes saaledes:»

Broytingaruppskotið samtykt 18—0.

Lógaruppskotið sum samtykt við 2 viðgerð samtykt 20—0.

32. Kálvalíðarmörkin

Ár 1963, 28. mars legði Halldor Hansen tingmaður fram soljóðandi skrif:

Sum kunnugt var fyri ikki so langa tíð síðani Kálvalíðs mörkin leys at festa.

Hin rætti arvingunin til hesa mörk er hr. Karmal Fredag á Presttröðni, tá ið vit taka tveir frá, sum eru farnir appun ley sjeyti.

Harra Karmal á Presttröðni søkti um at fáa rætt sín uppfyllt. Men tað bar ikki í lag. Kálvalíðar mörkin varð latin sum uppiskoyti til annar jarðaeigara.

Harra Karmal hevur eisini søkt um tröð, men hevur av jarðarráðnum eisini fingið nei, við so eftir mínum tykki undarligu grundum sum, at pápi hansara eigur tröð, og at so leiingi sum ónýttar traðir lógu vildi ikki verða pákraft við nýggjar traðir.

Hesin atburður ímóti Karmal á Presttröðni er mætt ófatuligur.

Hvat eru tær sonnu grundirnar?

Er harra Karmal á Presttröðni tá heilt ómöguligur, ómöguligari enn aðrir, ið sita við jörð?

Sum avsannandi svar uppá hetta loyvi eg mær her at taka orðrætt upp aftur ummæli frá monnum, ið flestir tingu menn eiga at kenna, sum álitis menn og dagnamenn, ið ikki vátta annað enn tað, sum teir eftir sál og samvitsku meina:

Vit undirritaðu bóndir og jarðabrúkarar í Vágum vilja við hesum vátta, at hr. Karmal Fredag á Presttröðni, Miðvági, hevur kunnleika og sera goft hegni at røkja ta føroysku jörðina, bæði við maskinu sum teimum vanligu umboðum, og hevur fingist við jarðabruk bæði úttarlendis sum ymiska staðis heima á landi, og verið sera væl umtóktur.

Tað er okkum ein stór gleði at geva oman fyri nevnda okkara besta ummæli til hvat hann enn mátti søkt sum hevur við føroyskt jarðabruk at gera.

Ovi Heinesen, bóndi, Bøur,

Herluf Nielsen, bóndi, Bøur,

Jacob Ellefsen, bóndi, Miðvágar,

Karl Jacobsen, jarðabrukari, Vatnsoyrar,

Th. Albert Thomasen, bóndi, Sandavágur,

Zaccharias Thomsen, bóndi, Sandavágur,

Hans N. Weihe, jarðabrukari, Sörvágur,

Johan Jacob Henriksen, jarðabrukari, Sörvágur.

Eg veit ekki, um það ber til at gera nakað við Kálvalíðsmörkina harra Karmal á Presttröðni til frama.

Men ber það ekki til so megu menn, ið hava ábyrgðina fyri lögtings-jörðina (tingið) syrgja so fyri, at hann fær annað festi, aðra jörð sum endurgjald fyri mista festi í Kálvalíð.

Henda rættvísigerð má veitast honum so mikið meiri sum, at hann er giftur og hevur børn at föða.

Málið hastar, hvør dagur krevur sít.

Skal veitast nú til niðursetingar og annað má jarðarspurningurin við-vikjandi harra Karmal á Presttröðni verða loystur nú beinanvegin.

Og hetta mátti hosið til, um tann heiðraða nevnd, sum fær hetta mál til viðgerðar, tekur upp beinleiðis samráðingar við jarðarráðið.

Eg skal í samband við praktisku síðuna av spurninginum loyva mær at vísa á festi við Gjóuna, ið er festara leyst. Tað er ikki at ivast, at harra Karmal á Presttröðni meira enn fegin vil taka við hesum festi.

U p p s k o t.

Lögtingið áleggur Jarðarráðnum, at Karmal á Presttröðni fær Kálvalíðs festi.

1. viðgerð 1. apríl og 8. mai legði búnaðarnevndin fram soljóðandi

Á l i t.

Nevndin loyvir sær at vísa til tingmálini nr. 193/1937, tingiðindi 1937, bls. 220 og nr. VII-7/1939 — tingiðindi 1939, bls. 113, men setur onki uppskot fram.

2. viðgerð 9. mai 1963.

Uppskotið til samtyktar fall 9. 0.

33. Broyting í vanlukkuþryggingarskipanini

Ár 1963, 1. apríl legði Tr. Samuelson tingmaður fram soljóðandi

U p p s k o t til

lóg um broytingar í auðrdning nr. 161 frá 29. mars 1939 om försikring
mod fölgur af ulykkestilfælde.

§ 1.

I § 39 förelages fölgende ændringer:

I § 1, stk. nr. 1) udgaar «9720 kr.» og i stedet sættes:
«3,6 gange afdödes aarslön, beregnet efter § 44».

I 1. stk. nr. 2) udgaar «en erstatning paa indtil 3645 kr.» og i stedet sættes: «en efter reglen i stk. 3 beregnet erstatning paa indtil 1,35 gange afdödes aarslön».

I 1. stk. nr. 3) udgaar «en erstatning paa indtil 7290 kr.» og i stedet sættes: «en efter reglen i stk. 3 beregnet erstatning paa indtil 2,7 gange afdödes aarslön».

I 1. stk. nr. 5) udgaar «17010 kr.» og i stedet sættes: «6,3 gange ren afdödes aarslön».

I stk. 1, nr. 6) udgaar «17010 kr.», og i stedet sættes: «6,3 gange den afdödes aarslön, beregnet efter § 44».

I stk. 4 udgaar «1215 kr.», og i stedet sættes: «9/20 af den aarslön, der lægges til grund for erstatningsberegningen».

I stk. 5 udgaar «486 kr.» og i stedet sættes: «18 % af den aarslön, der er lagt til grund ved erstatningsberegningen».

§ 2.

Foranstaaende regler finder anvendelse ved beregning af erstatninger som föolge af ulykkestilfælde, indtruffet efter 1. januar 1963.

Viðmerkningar:

I tingsetuni 1961/62 eru broytingar gjörðar í vanlukkuþryggingarlóginu viðvíkjandi bíðitíðinu (karenstíðinu), dagpeninguhæddinu og áseting-

ini av árslönini (§ 44), men ongur broytingar í stöddini á endurgjaldinum í lógaráttum § 39 til eftirsitandi, einkjur og börn.

Fyriliggjandi uppskot gengur út uppá at föra hesar reglur á jour, so endurgjöldini til tey, ið sita eftir, verða tíðarhóskandi.

1. viðgerð 1. apríl og 17. mai legði sosiala nevndin fram soljóðandi

Átt.

Málið, sum er lagt fram av sambandsflokkinum miðjar inni at föra einkju- og barnapeningin á hædd við tað, sum galdandi er eftir danskari lóg um sama evni.

Meðan tær núgaldandi reglurnar áseta eina fasta peningahædd, verður reglan nú tann, at einkju- og barnapeningurin verður eitt multiplum av árslönini, sum útrokningin byggir á.

Mestagjald til einkju verður nú 36.000 kr., til hvørt barn 13.500 kr., 2 ella fleiri börn 27.000 kr. og so stutt til einkju við börnum 63.000 kr.

Stk. 4 og 5 í fyriskipan frá 29. mars 1939 viðvíkjandi einari maximering av gjöldunum samsvarendi reglunum um lívrentu teknað í Slutsanstøttin for Livsforsikring, og hevur hetta ikki havt lýðning í Føroyum.

Um hetta uppskot verður samtykt, er øll tann kgl. fyriskipanin frá 29. mars 1939 uttan § 41 um jarðarferðarkostnað dýrtíðarviðgjörd.

Eftir anordning nr. 161 frá 29. mars 1939 er jarðarferðargjaldið 300.- kr., men eftir Løv om forsikring mod følger af ulykkesilfælde, kunngjörd sum nr. 142 frá 8. mai 1959 er jarðarferðargjaldið 700.- kr. (og pristalsviðgjört eftir § 41 a í somu lóg).

Lógarnevndin mælir til at samtykkja uppskotið, tó soleiðis, at sum nýggj § 2 verður sett:

I § 41 i slutningen foretages følgende ændring: «350 kr. «udgaar og i stedet sættes «700 kr.»

§ 2 verður § 3.

2. viðgerð 17. mai 1963.

Uppskotið við broyting frá nevndini samtykt 25 - 0.

34. Oyðing av kópi

Ár 1963, 4. apríl legði fiskivinnunevndin fram soljóðandi

Álit.

Gustav Reinert hevur við skriví 11. januar 1963 sent áheitan til lögtingið um, at tiltøk verða sett í verk at oyða kópin.

8. marts er skrivjóð beint í fiskivinnunevndina.

Nevndin hevur viðgjørt málið og er samd um, at nakað munandi eigur at verða gjørt fyri at minka um allan farna kóp, sum er við oyggjar.

Nevndin heldur seg ikki kunna seta nakrar reglur í gildi, hvussu veiðingin skal fara fram. Um slíkar reglur verða settar í gildi, kann tað lætt henda, at tær koma at stríða ímóti veiðirættindum, sum eru í gildi, smbr. lögtingslóg nr. 27 frá 9. september 1954 um fuglaveiðu v. m.

Nevndin heldur seg heldur ikki kunna mæla til, at tað verður givið loyvi til at skjóta kóp á teimum leiðum, sum eru friðaðar fyri skjóting, sum t. d. undir fuglabjörgum um summarið.

Spurningurin er so, hvussu kópurin skal veiðast. Her heldur nevndin, at besta gongda leiðin er fann, sum Gustav Reinert nevnr, at menn fara á látrini at veiða kópin. Gustav Reinert nevnr eisini, at menn veiddu kóp á landlangum og hólum. Í hesum førum varð kópurin sligin deyður við gassum.

Nevndin heldur, at tá ið tað fyri 60–70 árum síðani kundi veiðast upp í heilar bálar av kópi á henda hátt, má tað eisini vera til nú.

Aðraslaðni, sum t. d. í Noreg, verður kópur eisini veiddur við gornum.

Uppgávan er at gera tað so, at tað lönar seg at veiða kópin, og setur tí nevndin fram hetta

U p p s k o t

til

lögtingslóg um oyðing av kópi.

§ 1.

Landsstýrinum verður heimilt at veita sum premín 50 kr. fyri hvønn kóp, ið veiddur verður í Føroyum.

lagtingslov om udryddelse af sæl.

§ 1.

Landsstyret beendiges til at yde som premie kr. 50. for hver paa Færøerne fanget sæl.

§ 2.

Premian verður latin eftir reglum, sum landsstýrið fyrirsetur.

§ 3.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

§ 2.

Premien udbetales efter regler fastsat af landstyre.

§ 3.

Denne lov træder straks i kraft.

2. viðgerð 5. og 3. viðgerð 17. apríl 1963.

Lógaruppskotið samtykt 19- 0.

35. Broyting í lóg um fuglaveiðu v. m.

Ár 1963, 4. apríl legði lógarnevndin fram soljóðandi

Átt.

Við skrivi dagfest 22. mars 1963 mæli Fr. Bláhamar, Vestmanna, til, at fíngið skipar so fyrí, at fyrsti harudagur, sum er 1. november, verður fluttur, so at hann fellur ikki saman við minnisdegi hinna sjólatna, sum eisini er 1. november.

Tað er ikki at ivast í, at mong í Føroyum halda tann ófrið, sum víða hvar stendst av haruskjótingini tann fyrsta dagin, hóskar illa á minnisdegi teirra sjólatna.

Táíð tað heldur ikki man gera nakran ójavna, um haruskjótingin hysjar 1. ella 3. november, skjýtur lógarnevndin upp hefta

U p p s k o t

tíl

løgtingslóg um broyting í lögtingslóg nr. 27 frá 9. september 1954 um fuglaveiðu v. m.

lagtingslov om ændring i lagtingslov nr. 27 af 9. september 1954 om fuglefangst m. v.

§ 1.

Í lögtingslóg nr. 27 frá 9. sep-

§ 1.

I lagtingslov nr. 27 af 9. sep-

tember 1954 um fuglaveiðu v. m. verður § 19, 1. stk. soljóðandi:

Loyvt er at skjóta haru í tíðini 3. november til 31. december, báðir dagar íroknaðir.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi heinan vegin.

2. viðgerð 16. og 3. viðgerð 19. apríl 1963.

Lógaruppskotið samtykt 24--0.

tember 1954 om fuglefangst m. v., formuleres § 19, stk. 1 saaledes:

Det skal være tilladt at skyde hare i tiden 3. november til 31. december, begge dage medregnet.

§ 2.

Denne lov træder straks i kraft.

36. Umsiting av landsvegum

Ár 1963, 19. apríl legði lögmaður fram soljóðandi

U p p s k o t. til

løgtingslóg um umsiting
av landsvegum.

lagtingslov om vedligeholdelse
af landsveje

§ 1.

Landið umsitir landsvegir.

§ 1.

Landet vedligeholder landsvejene.

§ 2.

Landsvegir eru bygdavegirnar og vegir frá bygd til bryggju ella brúgv, ið hevur týðning fyri samferðsluna oyggjanna millum; tey strekki, sum ganga gjøgnum bý ella størri bygd og eru veruligar býargötur ella býargötukend, tá undantikin.

§ 2.

Som landsveje regnes bygdevejene og veje fra bygd til kaj eller bro, der har betydning for trafikken mellem øerne; de strækninger, der gaar gennem by eller større bygd og i realiteten er bygader eller har karakter af saadanne, dog undtaget.

Eru tvíunnir ella fleiri vegir milli grannabygðir, verður bert ein teirra landsvegur.

Áðrenn 1. apríl 1961 og síðan triðja hvört ár kunnger landsstýrið fullfíggaða skrá yfir landsvegirnar. Er því, um vegur ella vegastrekki skal skrásetast sum landsvegur, ger landsstýrið hella av, aftaná at avvarandi kommunustýri hefur havt høvi til at siga sína hugsan.

Landsvegir, sum verða bygdir ella fullfördir aftaná, at skrá er lýst, verða skrásettir, so hvørt teir eru lidnir; men broytingar ummurs í skránni kunnu bert fara fram í sambandi við áðurnevndu kunngerðir.

§ 3.

Umsitingin er hæði tað, sum gjørt verður til at halda vegin í góðum standi eitt nú at koyra áskot á, at slælla vegbreytinga, at taka upp veit, at umsita og umvæla vegbrúgv og at umbyggja tvörrennu og tað, sum gjørt verður til at tryggja og leiðbeina tey koyrandi, eitt nú at seta upp stabbasteinar og vegmerki, um ikki tiltakið er framt, meðan vegurin varð bygdur.

Uppi umsitingina verður eisini roknað at rudda vegin í hóskandi breidd fyri kava og at koyra á fyri hálkur; hesar atgerðir verða tó bert frandar í fann mun, lands-

Hvor der er to eller flere veje mellem nabobygder, vil kun den ene af disse kunne henføres under landsvejene.

Før den 1. april 1961 og siden hvert tredje aar offentliggør landsstyret en fuldstændig fortegnelse over landsvejene. Tvivls spørgsmaal om, hvorvidt en vej eller vejstrækning henhører under landsvejene, afgøres af landsstyret, efter at vedkommende kommunalbestyrelse har haft lejlighed til at udtale sig.

Landsveje, der bygges eller fuldføres, efter at en fortegnelse er offentliggjort, opføres paa den ne efterhaanden som de er færdig bygget, medens ændringer i fortegnelsen iøvrigt kun kan ske i forbindelse med de ovennævnte kundgørelser.

§ 3.

Vedligeholdelsen omfatter saavel de arbejder, der udføres for at holde vejen i god stand saasom udlægning af vedligeholdelsesmaterialer, planering af vejbanen, oprensning af grøfter, vedligeholdelse og udbedring af vejbroer, ombygning af gennemløb som de foranstaltninger, der træffes til betryggelse og vejledning for trafikanterne, saasom opsætning af afvisersten og vejskilte, forsaavidt disse ikke allerede er truffet under vejens udførelse.

Under vedligeholdelsen henregnes endvidere rydning af vejen for sne i tilstrækkelig bredde samt grusning i glat føre; disse foranstaltninger træffes dog kun i den udstrækning, landsstyret

stýrið heldur það vera neyðugt og fíggjarliga forsvarligt.

§ 4.

Útreiðslurnar, ið standast av umsitingini, lönir til leiðstjóra fó undantíknar, verða goldnar av vegagrunninum.

I henda grunn fara bilgjöldini og helviti av luntákunum av bensingjaldinum og harumframt rinda kommunurnar til hansas árliga peningaupphæddir svarandi til:

- a) fyri kommunurnar har landsvegur gongur til, gjögnum ella fram við bygd
 $\frac{1}{2}$ líkningsprocent avvarandi ár,
- b) fyri hinar kommunurnar
 $\frac{1}{8}$ líkningsprocent avvarandi ár.

Peningurin verður goldin í 4 eins stórum gjöldum, sum falla til gjaldingar 1. april, 1. juli, 1. oktober í einum ári og 1. januar árið eftir.

Harumframt verða á föglingsfíggjarlógunum fyri 4 ára skeiðið 1964/65 - 1967/68 settar av árliga 250.000 kr.

§ 5.

Er vegur í vánaligum standi, tá ið landið tekur við umsitingarskylduni, og hevur avvarandi kommuna í árunum 1962 og 1963 til umsitingina brúkt minni pening enn upphædd svarandi til tvær ferðir læ av landsstýrinum 24/3 1960 ásettá hóskandi árliða viðlíkahaldsútreiðslurnar, skat

finder det nødvendigt og økonomisk forsvarligt.

§ 1.

De med vedligeholdelsen forbundne udgifter med undtagelse af lønninger til ledelsen afholdes af vejfonden.

I denne fond indgaar motorafgifterne, halvdelen af indtægterne af benzinafgiften samt årlige indbetalinger fra kommunerne af pengebeløb svarende til:

- a) for de kommuners vedkommende, hvor landsveje ender, gaar igennem eller forbi en bygd $\frac{1}{2}$ ligningsprocent vedkommende aar,
- b) for de øvrige kommuners vedkommende $\frac{1}{8}$ ligningsprocent vedkommende aar.

Beløbet erlægges i 4 lige store rater, der forfalder til betaling 1. april, 1. juli, 1. oktober i et aar og det følgende aars 1. januar.

Derudover bevilges der over lagtingsfinanslovene for 4 aars perioden 1964/65 - 1967/68 250.000 kr. aarlig.

§ 5.

Saaframt en vejs tilstand er daarlig ved landets overtagelse af vedligeholdelsesforpligtelsen og saaframt vedkommende kommune i aarene 1962 og 1963 til vedligeholdelsen har brugt et mindre beløb end hvad der svarer til det dobbelte af de af landsstyret den 24/3 1960 fastsatte pæ-

hon rínda upphædd svarandi til munin í vegagrunnin.

§ 6.

Lóg nr. 69 frá 7. maj 1881 om forpligtelse til jords afgivelse til offentlige veje, havne og landingssteder, samt til offentlige skoler paa Færøerne, verður at galda eisini í fúrum, har ið landsstýrið ynskir at ognar sær tilfar í sambandi við landsvegamsitingina.

§ 7.

Heiða lögtingslóg kemur í gildi 1. april 1964.

sende aarlige vedligeholdelsesudgifter, skal denne indbetale et beløb svarende til forskellen til vejfonden.

§ 6.

Lov nr. 29 af 7. maj 1881 om forpligtelse til jords afgivelse til offentlige veje, havne og landingssteder, samt til offentlige skoler paa Færøerne skal ogsaa være gældende i tilfælde, hvor landsstyret ønsker at tage materialer til brug ved vedligeholdelsen af landsvejene.

§ 7.

Denne lagtingslov træder i kraft den 1. april 1964.

Viðmerkingar:

Landsverkfrøðingurin hevur í skrivi 24/1 h. á. givið hjálagda ummál í málinum viðvíkjandi umsitingini av samferðsluvegunum.

Samnandi at stöðan nú er so, at broyting í skipanini má gerast, hevur landsstýrið sett fram lógaruppskotið.

Hvat umsitingin fer at kosta, er eitt sindur illt at siga; men leysliga er metið, at útreiðslurnar í meðal fyri meturin av vegi verða 4 kr./ár, og við vegalengdini 350 km verður kostnaðurin tilsamans o.a. 1,4 milj. kr. árliga.

Bilgjaldið verður metið at geva o.a. 550.000 kr. og hetyin av bensin-gjaldinum og kommunugjaldið 325.000 kr. hvørt fyrsta árið, tilsamans soleiðis 1,2 milj. kr.

Væl av peningi verður fyrsta árið at leggja í keyp av amboðum, ið brúkast skulu í umsitingini, so kanska fer at vísa seg neyðugt at seta nakað meiri av peningi á lögtingslíggarlógina enn tær í uppskotinum nevndu 250.000 kr.

Ummál

Viðlíkahald av samferðsluvegunum.

Stöðan higarfil.

Tá málið um at byggja bygðavegir í Føroyum fyrst í hesum árhrundaðnum kom til ræðiletsviðgerðar millum ministerium og lögting. kom

sjálvandi eisini spurningurin um ábyrgdina bæði ta teknisku og økonomisku — fyrri viðlíkahaldinum av lrestum vegum upp.

Avgjört var, at hvør kommuna skuldi halda veginar innan fyri síni mark; men statsmyndugleikarnir og lögtingið vóru á ymiskum máli um, hvør skuldi ansa eftir, at kommunurnar gjørdu sína skyldu. Frá statsins síðn varð hildið, at statsstovnur skuldi hava effirlit við bæði gerð og viðlíkahaldi av vegum, sum staturin veitti stuðning til (teim sokallaðu statsvegum). Tað varð tó til tess, at lögtingið, eins og viðvíkjandi øðrum kommunalimum málum, hevði effirlitið.

Fyrsti vegurin, ið bygdur varð við statsstuðningi, var vegurin frá Skopun til Sands, og ta flóina, hann var einasti vegur av tí slagnum, vóru helst ikki viðlíkahaldstrupulleikar av týðningi; men tá byggingin av miðumbygðavegum fyrst í 20num rættuliga tók seg upp, bleiv viðlíkahaldsspurningurin skjótt eitt av teim størri samferðslumálum og hevur verið tað síðan, og er tað enn.

Í miðum 20árumum aftra statsmyndugleikarnir seg við at halda áfram við viðlíkahaldsskipanini, sum hon er, tí royndirnar eru ringar; helst vildu teir hava, at lögtingið beinleiðis tók sær av viðlíkahaldinum av landavegunum (statsvegum) ella ið hvussu so er av teim fyrri samferðsluni mest týðningarmiklu; meðan kommunanna lutur skuldi verða lann at lata hampuliga stóran part av útreiðshinum til viðlíkahaldið; men lögtingið vildi ikki, og var helst heldur ikki fíggjarliga fært fyri tí. «Tingsins uppgáva er í vegumálum at veita og útvega almennan stuðning til vegagerðir, meðan viðlíkahaldið má fíggja á kommunum», verður sagt í einum álit.

Ministerið vildi so í 1927 í hvussu er hava vátan frá tinginum, at tingið móttvegis statinum garanteraði, at veginir blivu forsvarliga viðlíkahildnir; hesum jattaði tingið í 1928, og aftaná at ein áheitan frá ammanninum frá 1924 var viðgjörd í tinginum gjøgnum árin, varð endaliga í 1930 samtykt reglugerð fyrri viðlíkahald av vegum.

Heilt eidasøkur var tann peningaligi stuðulin til kommunurnar til umsitingina ikki; tí tá ið málið um at seta dansku lógina um motorakfør í gildi í Føroyum í 1922 kom til viðgerðar, varð hon samtykt við m.öðr. broytingum í henni, at öll ímøka av motorgjakkinum skuldi bert nýtast til vegviðlíkahald, og sambært áður nevndu reglugerð frá 1930 kundi tingið veita stuðning úr økonomiska grunninum til stórrí amboð — skervknúsarar, tramlur o. l. — til vegviðlíkahaldið.

Viðlíkahaldsspurningurin hevði tó ikki fíngið nakra loyst, hvørki við motorgjakkinum ella stuðningsveilanini til amboð; hann varð framvegis

ein marra fyrir teir almennu myndugleikarnar og sérlega fyrir þær kommunurnar, sum höfðu long strekki at halda.

Í 1937, tá vegirnir hava fingið tað skoðsmál «at saa godt som samtlige færøske trafikveje befinder sig i en yderst slet vedligeholdelsestilstand», er tað komið til tað, at tingnevnd tilmælir tinginum at samtykkja setan av vegmonnum, sum fingið veitir fulla ársløn og at veita studning til fær kommunur, sum hava størstu útreiðslurnar upp á seg; men málið verður goymt.

Undir samráðingunum við statsmyndugleikarnar um nýggjan «finansplan» í 1938 kemur málið um viðlíkahald eisini fyrir; nú roynir staturin aftur at fáa lögtingið at taka eina størri ábyrgd av vegviðlíkahaldinum; afturímóti vildi staturin lata stovupening, ið gav um 20.000 kr. árliga í rentu og harafturat árligan studning til hetta mál upp til 10.000 kr. um árið. Í sáttmálanum millum statin og lögtingsnevndina stendur, at «det betragtes som en lagtingsopgave at sørge for vedligeholdelse af offentlige veje. Til at føre tilsyn, lede arbejdet og selv udføre vedligeholdelsesarbejdet anlægger amtskommunen det fornødne antal vejmande».

Nýggj vegareglugerð skuldi verða góðkend av ministerinum, og kom hon í gildi 1940.

Heldur ikki henda bót hötti munandi um viðurskiptini, longu í 1944 bleiv viðlíkahaldsspurningurin aftur átroðkandi tingmál. Í álit í tingsetuni 1947 verður líkið soleiðis til orða: «Nevndin hevur umhugað møguleikan av at núverandi skipan við vegastýri, vegagrunni og vegamonnum verður broytt. Tað skerst ikki burtur, at tað almenna hevur ikki fingið ta nýttu úr hesi skipan við vegmonnum, sum av fyrstan fíð ætlað, ið hvussu er ikki allastaðni. Ósemja millum vegmenninar og tey skiftandi sóknarstýrini hevur tarnað arbeiðinum. Nevndin hevur kortini ikki í løtuni hildið seg kunna sett fram uppskot um nýskipan av hesum viðurskiptum».

Í hesi tingsetuni hendir tó endaliga tað framslig, at fær kommunur, sum hava árligar viðlíkahaldsútreiðslur størri enn ávíst krónutal fyrir íbúgvan, fáa 75 % av meirkostnaðinum endurgoldnan sum studning; henda studningsregla, sum tó í tingsetuni 1950/51 varð tikin av, tó bert fyrir eitt eitt ár, er galdandi enn, tó við smærri broytingum, sum m. a. prislagsbroytingin hevur ført við sær.

Líta vit aftur um bak, síggja vit, at vegviðlíkahaldsskipan av hövuðsvegnum, sum kundi geva úrslit, myndugleikar og fólk yvirhøvur kundu vera nøgd við, hevur ikki verið. Viðlíkahaldsábyrgdin hevur merum verið ein Svartíper. Tá statur og ting endaliga í 1940 vildu veita munandi stuðul, bleiv ikki tað burtúr, men hövdu væntað. Eitt sindur meir av peningi bleiv til viðlíkahaldsarbeiði, men afturfyri bleiv ábyrgdin enn

meiri smábýlt en áður, lí nú komu teir av landinum settu vegmenn afturat kommunustýranum, so hesir báðir partarnir kundu so aftur senda Svartaper sínámillum. Tá ið vit hava klárað okkum so dánt til dagin í dag, uttan eina betri skipan, er tað tí nógv eru sóknarstýrini, sum hava sýnt offurvilja, og stórt tal av sóknarstýrisformonnum og vegmonnum hava hvør á sín hátt gjørt stórt arbeiði og sýnt málinum lann stórsa áhuga.

Stöðan í dag og framyvir.

Menn kunnu sjálvandi vera á ymiskum máli, um viðlíkahaldið hevur verið eftirbátur alla tíðina ella ikki; men í dag eru vist öll á einum máli um, at við viðlíkahaldsskipanini, sum er, kann ikki verða hildið áfram. Hon er dragnað afturúr við tí.

Tað, sum fólk ynskir er, at allir vegirnir allíð eru í hampuligum standi, og hetta ynski kann hart út ikki verða komið á máti við tí galdandi skipan; eftir henni hava 30-40 kommunustýri og líka so nógvir vegmenn ábyrgdina av viðlíkahaldinum, og tá so er, er tað sjálvsagt, at ógjörlikt er at fáa nakað vegnet, sum er einshátlað til góðsku. Harafturat kemur, at skal slíkt einshátlað góðska fáast — og fáast fyri rimuligan prís — má viðlíkahaldsarbeiðið mekaniserast fyri ein stóran part, og hetta er ógjörlikt fyri tær flestu kommunur, bæði fíggjarliga og umsitingarlíga.

Ein nýggj skipan má fyrst og fremst leggja ábyrgdina í einum stað og harnæst syrgja fyri, at pulja ella grunnur verður skipaður, sum kann bera tær útreiðslur, sum standast av viðlíkahaldinum.

Tá slík nýggj skipan er samtykt kann verða farið undir at skípa sjálvt viðlíkahaldsarbeiði, sum so gjøgnum royndirnar tey 2-3 fyrstu áriní kann finna røttu leguna.

(sign.) M. Helmsdal.

1. viðgerð 22. apríl og 7. mai legði havna- og vegnevndin fram søljóðandi

Álit

Byggingin av bygðavegum hevði til fyri 10-15 árum síðani til endamáls fyrst og fremst at bóla um sambandið millum brimpláss og kyrrupláss og at knýta bygdir soleiðis saman, at lættligari ferðasamband fekkst millum tær smærru bygdirnar og høvuðsplássini ella høvuðsstaðin.

Bygðavegirir í teim stórru oyggjunum vóru tá smáar og spjaddar

eindir, sum hvör bert lá innan fyri 2-3 og í einkultum förum í kommunum. Tá vóru tað serliga íbúgváranir í hesum kommunum, sum høvdu áhuga fyri, at avvarandi vegur var í hampuligum standi, og tí kundi skipanin við kommunuúbygðini av umsitingini verða nýtt.

Seinasti heimsbardagi og tíðin aftaná hann førði við sær stórar broytingar í viðurskiftunum her á landi, og ein avleiðingin av hesum var, at samband á øllum økjum innanlands eins og við úrheimin visti seg at verða fyri neyðini, um samfelagið skuldi trívast; eisini úthyggingin av vegasambandinum troðkaði á, og í seinastu árum hevur landið í mun til føri lagt stóran pening í hesa úthygging og hevur sum mál í enn størri mun at veita pening til hetta endamál.

Nú eru bygðavegirnar tí úthygdar í tilíkan mun, at á teim stórra oyggjunum gera teir vegirnar, sum eru ella skjótt verða eina eind. Undir tilíkan umstøðum er skilligt, at tað einkulta kommunan ikki hevur sama áhuga fyri at halda vegin innan fyri sítt mark sum áðar, tí nú er vegurin vorðin áhugamál hjá fólkinum í allari øyni í minsta lagi.

Nevndin er tí øll samd við landsstýrið í, at neyðugt er at centralisera umsitingina av bygðavegunum, um hesir vegir skulu verða til tað gagn fyri samferðslu og vinnulív, sum ættanin er.

Viðvíkjandi sjálvum lógarruppskotinum er at siga, at nevndin er samd við landsstýrið í, at tey strekki, sum eru býargøtur ella ganga gjögnum heldur lætta bygging, eiga at verða lögð burtúr, tí á hesum strekkjum gera lokal áhugamál seg galdandi. Her kann kommuna ynskja, at vegurin hevur serliga stóra breidd, at gera gongubreytir fram við honum, at asfaltera hann o.a.m., og her kann vegurin eisini tíðan verða fyri upphøgging orsakað av kommunalum arbeidum sum vatn- og kloakleiðingum o.t.; men hinvegin er tað nevndini greitt, at eitt sindur illt kann verða at ásefa hesi strekki so, at eingin sigur, at mistunnur er gjördur, tí í sumnum förum standa húsini í eini bygd í einum trunka og í øðrum liggja tey spjódd tvørtur við strekki av bygðavegunum, sum kunnu vera fleiri fjórðingar til longdar. Landsstýrið eigur tí eisini, tá ið ásett skal verða, hvørji strekki, ið sambært gr. 2, 1. stk. skulu leggjast burtúr, at kunna miða seg eftir, hval ið rætt og rímuligt er út frá einum heildarsjónarmiði.

Nevndin heldur verða beint, at kommunurnar framvegis rinda ein part av útreiðslunum til umsitingina og eisini at allar kommunur taka lut í teim; tó man flestum tykjast, at kommunurnar sambært reglunum í uppskotinum lata heldur lítlan part av umsitingarkostnaðinum; men tá málið má vera, at vegagrunnurin sum frálíður skal kunna greiða allar útreiðslurnar til umsitingina bert við inntökunum frá samferðsluni, motor- og bensingjöldunum - - heldur nevndin ikki vera grund til at

seta fram nakað uppskot um broyting av kommunanna parti í útreiðslunum.

Vísandi til tað, ið frammanfyri er tilskilað, skal nevndin mæla tinginum til at samtykkja lógaruppskotið frá landsstýrinum.

2. viðgerð 8. mai og 3. viðgerð 9. mai 1963.

Lógaruppskotið samtykt 23--0.

37. Eftirlönarrættur og eftirlönaraldur

Ár 1963, 19. apríl legði lögmaður fram sjóðandi

L p p s k o l

til

løgtingslóg um veitan av eftirlönarrætti og eftirlönaraldri til ymiskar tænastumenn o.a.

§ 1.

1. Tilskilað verður Poul Johannes Johansen, lærara á Føroya sjómansskúla, lönaraldur frá 1. august 1957 og eftirlönaraldur frá 1. august 1961.

2. Tilskilað verður Nicodemus Rasmussen, stjóra á Føroya gjaldstovn, lönaraldur frá 1. juli 1960.

3. Tilskilað verður Daniel Jacob Barentsen, landsdjóralækna, eftirlönaraldur frá 1. august 1957.

§ 2.

Eftirlönarrættur og eftirlönaraldur eftir § 1 er freytaður av, at viðkomandi tænastumaður riðar landskassann eftirlönargjald eftir reglunum í § 5, stk. 3 í lögtingslóg nr. 1 frá 25. februar 1953 um eftirlön og eftirsitulön tænastumanna landsins v.m., sum henda er broytt við lögtingslóg nr. 35 frá 1. juni 1961 aftur til tann dag, sum liggur 5 ár frammanundan tí veitta eftirlönaraldri.

§ 3.

Tey, ið fáa eftirlön, eftirsitulön og biðpening eftir lögtingslóg nr. 1 frá 25. februar 1953 um eftirlön

lagtingslov om tildeling af pensionsret og pensionsanciennitet til forskellige tjenestemænd o.a.

§ 1.

1. Der tildeles lærer ved Færøernes sømandsskole Poul Johannes Johansen lønningsanciennitet fra 1. august 1957 og pensionsanciennitet fra 1. august 1961.

2. Der tildeles landshogholder Nicodemus Rasmussen, lønningsanciennitet fra 1. juli 1960.

3. Der tildeles landsdyrkege Daniel Jacob Barentsen pensionsanciennitet fra 1. august 1957.

§ 2.

Eftlyrvælse af den i § 1 nævnte pensionsret og pensionsanciennitet er betinget af, at den paagældende tjenestemand indbetaler til landskassen et pensionsbidrag efter reglerne i § 5, stk. 3 i lagtingslov nr. 1, 25. februar 1953 om pension og efterlön for landets tjenestemænd m.v., som denne er ændret ved lagtingslov nr. 35 af 1. juni 1961 tilbage til den dag, der ligger 5 aar før den tildelte pensionsanciennitet.

§ 3.

De personer, der oppebærer efterindtægt og ventepenge efter lagtingslov nr. 1 af 25. februar

og eftirløn, hava rætt til dýrtíðarviðbót eftir § 48 og sáttmála-
viðbót eftir § 48 A í lögtingslóg
nr. 31 frá 18. maj 1961 um tæn-
astumenn landsins sum broytt
seinni, soleiðis at tann pen-
ingur, ið útgóldin varð ávar-
andi fyri mars 1960 verður
at nýta sum grundarlag aftur-
virkandi til nevnda dag.

§ 4.

Við undantak av reglunum í
hesi lóg er lögtingslóg nr. 1 frá 25.
februar 1953 við seinni broyting-
um galdandi fyri teir framman-
fyri nevnda tænastumenn.

§ 5.

Henda lóg kemur í gildi beinan
vegin.

1953 om pension og efterløn har
ret til dyrtidstilæg i henhold til
§ 48 og overenskomsttilæg i hen-
hold til § 48 A i lagtingslov nr. 31
af 18. maj 1961 om landets tje-
nestemænd, som ændret senere,
saaledes at det beløb, der er ble-
vet udbetalt den paagældende fra
marts 1960 bliver benyttet som
grundpension tilbagevirkende til
nævnte dag.

§ 4.

Med undtagelse af denne lovs
regler er lagtingslov nr. 1, 25.
februar 1953 med senere ændrin-
ger gældende for de foran nævnte
tjenestemænd.

§ 5.

Denne lov træder straks i
kraft.

Viðmerkingar:

ad 1: Poul Johs. Johansen, lærari á Føroya sjómansskúla, hevur í
skrivi 29. mars 1962 søkt til landsstýrið um at fáa ta tíð, hann hevur
verið lærari á Fanø, viðroknaða í sínum lønar- og eftirlønaráldri. Hann
vísir á, at hann ikki vildi tilnevast fastur lærari við skúlan á Fanø, av
tí at hann alla tíðina hevur søkt til Føroya sjómansskúla og tí ikki vildi
binda seg ov fast.

Landsstýrið hevur hildið, at hann skal fáa somu sømdir her í Føroy-
um, sum hann hevði fingið, um hann hevði verið fastur lærari á Fanø,
og verður tí skotið upp, at hann fær lønaráldur frá 1. august 1957 og
eftirlønaráldur frá 1. august 1961, t.e. 5 ár frá 1. august 1959, tíðin 1.
august 1957 til 31. juli 1959 er roknað sum aspiranttíð.

ad 2: Nicodemus Rasmussen stjóri á Føroya gjaldstovu hevur í skrivi
dagfest 4. november 1961 søkt til landsstýrið um at fáa ta tíð, hann virk-
aði sum fyribilsstjóri á Føroya gjaldstovu, frá 21. juni 1960 til 1. august
1961, roknaða við í lønaráldurin sum stjóri.

Eins og gjört er fyrr, smbr. lögtingslóg nr. 16, 13. mars 1951, hefur landsstýrið í skotið upp af ganga áheitanini á möti.

ad 3: Landsdjóralæknin hefur í skrivi dagfest 16. maí 1962 sökt landsstýrið um af fáa eftirlönaraldur svarandi til ta flöna, hann hefur arbeitt sum djóralækní.

Landsstýrið mælir til, at hann fær eftirlönaraldur frá 1. august 1957, t.v.s. 5 ár aftaná at hann var liðugur við djóralæknaþrógv og turnuslænastu.

ad § 3: Effir í skúlastjórnin upplýsir fáa feir lærarar, ið fáa eftirlön effir teimum gomlu regnum undan 1. apríl 1960 eftirlön sína prístalsviðgjörda soleiðis, at hann eftirlönnin, ið er útgoldin teimum fyri mars 1959 verður at nýla sum grundarlag undir prístalsviðgerðini, og hefur landsstýrið í hildið, at landsins eftirlöntu skulu fáa somu sönndir og hefur í sett frammanfyri nevnda uppskot fram af galda frá 1. apríl 1960, tá ið lønarviðurskifti tænastumanna vörn broytt.

1. viðgerð 22. apríl og 3. maí legði fíggjarnevndin fram soljóðandi

ÁTT.

Talan er um at veita í lógini og viðmerkingunum nevngivnum monnum eftirlönarrætt og -aldur effir nærri í lógini fyrisetnum reglum.

Fíggjarnevndin hefur viðgjört málið og er nevndin samd um af mæla tinginum til at samtykkja uppskotið frá landsstýrinum.

2. viðgerð 6. og 3. viðgerð 7. maí 1963.

Lógaruppskotið samtykt 24- 0.

38. Tingmannatalið eftir lögtingsvalið 8. november 1962

Ár 1963, 23. apríl lagði Sigurd Joensen tingmaður fyrir Tjóðveldisflokkinn fram soljóðandi:

Finteljingin frá lögtingsvalinum 8. november 1962 visti, at teir politisku flokkarnir hvør fyri seg høvdu fingið fylgjandi atkvøðutal hvør:

A. Fólkaflokkurin	3.068
B. Sambandsflokkurin	3.082
C. Javnaðarflokkurin	4.167
D. Sjálvstýrisflokkurin	892
E. Tjóðveldisflokkurin	3.281
F. Framburðsflokkurin	674

tilsaman 15.164 atkvøður

Juridisk røtt tulking av vallógini og matematisk røtt útrokning av valúrslitinum førir til, at 30 lögtingsmenn eiga sæti á lögtingi, og at Tjóðveldisflokkurin sum tað 7. mannin fær Karsten Hoydal, fiskifrøðing, núverandi landsstýrisman, sum eykavaldan í Suðurstreymoyar valdømi.

Sambandsflokkurin hevði 513,67 atkvøður fyri hvønn fylkisvaldan tingmann, og var hetta lægsta meðaltal.

Eftir § 12, 5. stk. í lóg nr. 124 frá 28/3 1923 skal so stætt atkvøðutalið

15.164

3.082

12.082

skiftast við 513,67, og gevur hetta, $23,52 \approx 24$, við tað at brøkir yvir 0,5 eftir somu lógargrein verða hækkaðir til 1.

eftir § 14 í lögtingslógini frá 13/5 1948 um stýrisskipan Føroya og § 4 í fingskipanini hevur avgerðina.

Til at vísa, hvussu órímilig úrslit tað primitivi røknihátturin, sum landastýrið hevur nýtt við næstseinasta og seinasta val, kann geva mótsett í røknihátti, sum fyrst Færø Amt og síðan landsstýrið frammanundan hava nýtt, fylgja hesi skjöl málinum:

- 1) Týra útrokningarløvn,
- 2) viðmerkingar til teirra og
- 3) landsstýrisins útrokning.

So stutt setur tjóðvektisfløkkurin fram fylgjandi

U p p s k o t
t í l
s a m l y k t a r

Karsten Hoydal, landsstýrismaður, tekur sæti sum fíngmaður á Føroya lögtingi.

Matematísk og fjárhæðileg viðgerð av býu kettunum av
1. Eftir landsstýrisins rökriðitt: síðan 1954

	§ 12.3	§ 12.3	§ 12.3	§ 12.5	§ 12.5	§ 12.5
Listar	Alkvøður	Val- dømis- valdin	Rætt fól valdømis valdat eftir atkvøðu- eftir fól	Rætt fól valdømisvaldar eftir atkvøðu- fól, Heil fól Stórsta brot hækkad	Heil fól atkvøðu- fól valdømis valdar	Heil fól atkvøðu- fól valdømis valdar
A	A	a	$A \cdot \frac{p}{S}$	$A \cdot \frac{p}{S} + \epsilon_1 = a_0$	$A \cdot \frac{p}{S}$	$A \cdot \frac{p}{S} + v_1 = a$
B	B	b	$B \cdot \frac{p}{S}$	$B \cdot \frac{p}{S} + \epsilon_2 = b_0$	$B \cdot \frac{p}{S}$	$B \cdot \frac{p}{S} + v_2 = b$
C	C	c	$C \cdot \frac{p}{S}$	$C \cdot \frac{p}{S} + \epsilon_3 = c_0$	$C \cdot \frac{p}{S}$	$C \cdot \frac{p}{S} + v_3 = c$
D	D	d	$D \cdot \frac{p}{S}$	$D \cdot \frac{p}{S} + \epsilon_4 = d_0$	$D \cdot \frac{p}{S}$	$D \cdot \frac{p}{S} + v_4 = d$
E	E	e	$E \cdot \frac{p}{S}$	$E \cdot \frac{p}{S} + \epsilon_5 = e_0$	$E \cdot \frac{p}{S}$	$E \cdot \frac{p}{S} + v_5 = e$
F	F	f	$F \cdot \frac{p}{S}$	$F \cdot \frac{p}{S} + \epsilon_6 = f_0$	$F \cdot \frac{p}{S}$	$F \cdot \frac{p}{S} + v_6 = f$
Sum.	S	p	p	$p + (\sum \epsilon_i)$	$(S-B) \cdot \frac{p}{S}$	$(S-B) \cdot \frac{p}{S} + \sum v_i$
$m_A =$ model $m_{T-3} =$ á tingsins	á listu A, mandattali í man listu B	á tingsins	á tingsins	á tingsins		$m_A = \pm m_v$ $m_{T-3} = \pm \sqrt{5} \cdot m_v$

2. Eftir landsstýrisins rökriðitt: áður 1954

A	A	a	$A \cdot \frac{p}{S}$	$A \cdot \frac{p}{S} + \epsilon_1 = a_0$	$A \cdot \frac{p}{S}$	$A \cdot \frac{p}{S}$
B	B	b	$B \cdot \frac{p}{S}$	$B \cdot \frac{p}{S} + \epsilon_2 = b_0$	$B \cdot \frac{p}{S}$	$B \cdot \frac{p}{S}$
C	C	c	$C \cdot \frac{p}{S}$	$C \cdot \frac{p}{S} + \epsilon_3 = c_0$	$C \cdot \frac{p}{S}$	$C \cdot \frac{p}{S}$
D	D	d	$D \cdot \frac{p}{S}$	$D \cdot \frac{p}{S} + \epsilon_4 = d_0$	$D \cdot \frac{p}{S}$	$D \cdot \frac{p}{S}$
E	E	e	$E \cdot \frac{p}{S}$	$E \cdot \frac{p}{S} + \epsilon_5 = e_0$	$E \cdot \frac{p}{S}$	$E \cdot \frac{p}{S}$
F	F	f	$F \cdot \frac{p}{S}$	$F \cdot \frac{p}{S} + \epsilon_6 = f_0$	$F \cdot \frac{p}{S}$	$F \cdot \frac{p}{S}$
sum	S	p			$(S-B) \cdot \frac{p}{S}$	$(S-B) \cdot \frac{p}{S} + v = T_a$
						$m_{T-b} = \pm m_v$

Þýðingarmáttur eftir § 12 í lögum um vaxninga

§ 12.7		§ 12.7		§ 12.7	
Stærð númer	Þýðingarmáttur númer eftir vaxninga- tölunum hafa hjórnirum flokki	Stærð númer	Endaþingt hafa vaxninga- Heil töl. Största töl heila kasta	Stærð númer	Vaxninga- tölur
± 0,5	$A \cdot \frac{b}{s} + \frac{A}{s-b} \cdot \sum v$	± 2,5	$A \cdot \frac{b}{s} + \frac{A}{s-b} \cdot \sum v + w_1 = a_1$	$a_1 - a = a_3$	$0 < \frac{A}{s-b} < 1$ $-0,5 \leq v \leq +0,5$
± 0,5	$C \cdot \frac{b}{s} + \frac{C}{s-b} \cdot \sum v$	± 2,5	$C \cdot \frac{b}{s} + \frac{C}{s-b} \cdot \sum v + w_3 = c_1$	$c_1 - c = c_3$	$-1 < w < +1$
± 0,5	$D \cdot \frac{b}{s} + \frac{D}{s-b} \cdot \sum v$	± 2,5	$D \cdot \frac{b}{s} + \frac{D}{s-b} \cdot \sum v + w_4 = d_1$	$d_1 - d = d_3$	$ \sum v < 0,5$ talid d-flokkur
± 0,5	$E \cdot \frac{b}{s} + \frac{E}{s-b} \cdot \sum v$	± 2,5	$E \cdot \frac{b}{s} + \frac{E}{s-b} \cdot \sum v + w_5 = e_1$	$e_1 - e = e_3$	d-flokkur
± 0,5	$F \cdot \frac{b}{s} + \frac{F}{s-b} \cdot \sum v$	± 2,5	$F \cdot \frac{b}{s} + \frac{F}{s-b} \cdot \sum v + w_6 = f_1$	$f_1 - f = f_3$	Talidá tölur
± 2,5	$(s-b) \frac{b}{s} + \sum v$ $m_A = \pm \sqrt{5} \cdot \frac{A}{s-b} m_v$ $m_{T-b} = \pm \sqrt{5} \cdot m_v$	± 2,5	$(s-b) \frac{b}{s} + \sum v + (\sum w = 0)$ $m_A = \pm \sqrt{5} \left(\frac{A}{s-b} \right)^2 m_v^2 + m_w^2$ $m_{T-b} = \pm \sqrt{5} \cdot m_v$		$m_v < m_w$ m_A
	$A \cdot \frac{b}{s} + \frac{A}{s-b} \cdot v$	± 0,5	$A \cdot \frac{b}{s} + \frac{A}{s-b} \cdot v + w_1 = a_1$	$a_1 - a = a_3$	$0 < \frac{A}{s-b} < 1$ $-0,5 \leq v \leq +0,5$
	$C \cdot \frac{b}{s} + \frac{C}{s-b} \cdot v$	± 0,5	$C \cdot \frac{b}{s} + \frac{C}{s-b} \cdot v + w_3 = c_1$	$c_1 - c = c_3$	$-1 < w < +1$
	$D \cdot \frac{b}{s} + \frac{D}{s-b} \cdot v$	± 0,5	$D \cdot \frac{b}{s} + \frac{D}{s-b} \cdot v + w_4 = d_1$	$d_1 - d = d_3$	
	$E \cdot \frac{b}{s} + \frac{E}{s-b} \cdot v$	± 0,5	$E \cdot \frac{b}{s} + \frac{E}{s-b} \cdot v + w_5 = e_1$	$e_1 - e = e_3$	
	$F \cdot \frac{b}{s} + \frac{F}{s-b} \cdot v$	± 0,5	$F \cdot \frac{b}{s} + \frac{F}{s-b} \cdot v + w_6 = f_1$	$f_1 - f = f_3$	
± 0,5	$(s-b) \frac{b}{s} + v$ $m_A = \pm \frac{A}{s-b} m_v$ $m_{T-b} = \pm m_v$	± 0,5	$(s-b) \frac{b}{s} + v + (\sum w = 0)$ $m_A = \pm \sqrt{\left(\frac{A}{s-b} \right)^2 m_v^2 + m_w^2}$ $m_{T-b} = \pm m_v$		

Lögtingsvalgið 8. nov 1962

Eftir landsstýrisins röknihötti síðani 1954

1	2	3	4	5	6	7	8
Listar	Atkvæður	Val- dömis- valdir	Rætt til valdömis- valdir ef lífr atkvæðu- töl	Rætt til val- dömisvaldir eftir atkvæðu- töl. Heil töl Síðustu þrot hakkast	Meðal- atkvæðu- töl uppá valdömis- valdan	Atkvæðu- töl hjá hinum flokkinum þetta viðmið atkvæðu- tölum hjá B	Hengdin á munda hjá hinum flokki tá þrot yfir 1/2 verda hakkast
A	3068	1	4.04	$4.04 - 0.04 = 4$	3068	5.97	$5.97 - 0.03 = 6$
B	3082	6	4.06	$4.06 - 0.06 = 4$	513.67		
C	4167	8	5.50	$5.50 - 0.50 = 6$	520.88	8.11	$8.11 - 0.11 = 8$
D	892		1.18	$1.18 - 0.18 = 1$		1.74	$1.74 - 0.26 = 2$
E	3281	5	4.33	$4.33 - 0.33 = 4$	656.2	6.39	$6.39 - 0.39 = 6$
F	674		0.89	$0.89 - 0.11 = 1$		1.31	$1.31 - 0.31 = 1$
Sum	15164	20	20.00	$20.00 - 0.00 = 20$			$23.52 - 0.52 = 23$

2. Eftir landsstýrisins röknihötti áður 1954

A	3068	1				5.97	5.97
B	3082	6					
C	4167	8				8.11	8.11
D	892					1.74	1.74
E	3281	5				6.39	6.39
F	674					1.31	1.31
Sum	15164	20					$23.52 + 0.48 = 24$

	9		10		11	12
am ram	Býti av mandal tali- gum eftir atkvæðu- talið á m. h. á hvorum		Endaligt býti av mandatum Heil töl. Största brot hákkæðu		cyka tingmenn	V.ðmerking
ritur	120 Kkl	feitur	hákkæðu	feitur		
0,03	$5,97 - 0,13 = 5,84$	-0,13	$5,97 - 0,13 + 0,16 = 6$	-0,03	$6 - 1 = 5$	$\frac{6}{8} = \frac{1}{51367}$ $\Sigma v = -0,52$
0,11	$8,11 - 0,18 = 7,93$	-0,18	$8,11 - 0,18 + 0,07 = 8$	-0,11	$8 - 8 = 0$	
0,26	$1,74 - 0,04 = 1,74$	-0,04	$1,74 - 0,04 + 0,30 = 2$	-0,26	$2 - 0 = 2$	
0,39	$6,39 - 0,14 = 6,25$	-0,14	$6,39 - 0,14 + 0,25 = 6$	-0,39	$6 - 5 = 1$	
0,31	$1,31 - 0,03 = 1,28$	-0,03	$1,31 - 0,03 - 0,28 = 1$	-0,31	$1 - 0 = 1$	
0,52	$23,52 - 0,52 = 23,00$	-0,52	$23,52 - 0,52 - 0,00 = 23$	-0,52	$23 - 14 = 9$	
	$5,97 + 0,12 = 6,09$	+0,12	$5,97 + 0,12 - 0,09 = 6$	+0,03	$6 - 1 = 5$	$\frac{6}{8} = \frac{1}{51367}$ $v = +0,48$
	$8,11 + 0,17 = 8,28$	+0,17	$8,11 + 0,17 - 0,28 = 8$	-0,11	$8 - 8 = 0$	
	$1,74 + 0,03 = 1,77$	+0,03	$1,74 + 0,03 + 0,23 = 2$	+0,26	$2 - 0 = 2$	
	$6,39 + 0,13 = 6,52$	+0,13	$6,39 + 0,13 + 0,48 = 7$	+0,61	$7 - 5 = 2$	
	$1,31 + 0,03 = 1,34$	+0,03	$1,31 + 0,03 - 0,34 = 1$	-0,31	$1 - 0 = 1$	
0,48	$23,52 + 0,48 = 24,00$	+0,48	$23,52 + 0,48 + 0,00 = 24$	+0,98	$24 - 14 = 10$	

1 Eftir landsstýrisins röknihátti slóðni 1964

1	2	3	4	5	6	7	8
A	3068	1				5.97	5.97-0.63= 6
B	3082	6			51367		
C	4418	8				8.60	8.60-0.40= 9
D	1064					2.07	2.07-0.07= 2
E	3281	5				6.39	6.39-0.39= 6
F	251					0.49	0.49-0.49= 0
sum	15164	20					23.52-0.52= 23

2 Eftir landsstýrisins röknihátti áður 1954

A	3068					5.97	
B	3082	6			51367		
C	4418	8				8.60	
D	1064					2.07	
E	3281	5				6.39	
F	251					0.49	
sum	15164	20					23.52-0.48= 24

	9		10		11	12
53	$5.97 - 0.13 = 5.84$	-0.13	$5.97 - 0.13 + 0.14 =$	$+0.03$	$6 - 1 = 5$	
40	$8.60 - 0.19 = 8.41$	-0.19	$8.60 - 0.19 - 0.01 =$	-0.01	$8 - 8 = 0$	
07	$2.07 - 0.05 = 2.02$	-0.05	$2.07 - 0.05 - 0.02 =$	-0.07	$2 - 0 = 2$	
39	$6.39 - 0.14 = 6.25$	-0.14	$6.39 - 0.14 - 0.25 =$	-0.39	$6 - 5 = 1$	
49	$0.49 - 0.01 = 0.48$	-0.01	$0.49 - 0.01 + 0.52 =$	$+0.51$	$1 - 0 = 1$	
52	$23.52 - 0.52 = 23$		$23.52 - 0.52 + 0.00 = 23$		$23 - 14 = 9$	
	$5.97 + 0.12 = 6.09$	$+0.12$	$5.97 + 0.12 - 0.09 =$		$6 - 1 = 5$	
	$8.60 + 0.18 = 8.78$	$+0.18$	$8.60 + 0.18 + 0.22 =$		$9 - 8 = 1$	
	$2.07 + 0.04 = 2.11$	$+0.04$	$2.07 + 0.04 - 0.11 =$		$2 - 0 = 2$	
	$6.39 + 0.13 = 6.52$	$+0.13$	$6.39 + 0.13 + 0.48 =$		$7 - 5 = 2$	
	$0.49 + 0.01 = 0.50$	$+0.01$	$0.49 + 0.01 - 0.50 =$		$0 - 0 = 0$	
148	$23.52 + 0.98 = 24$	$+0.98$	$23.52 + 0.98 + 0.00 = 24$		$24 - 14 = 10$	

Eftir Landsstýrisins röknihætti síðani 1954

1	2	3	4	5	6	7	8
A	4750	9	8,08	$8,08 \cdot 1108 = 8$	527,78	4,50	$9,50 + 0,50 = 10$
B	5000	10	8,51	$8,51 \cdot 0,99 = 9$	500,00		
C	750	1	1,27	$1,27 \cdot 0,27 = 1$	750,00	1,50	$1,50 + 0,50 = 2$
D	752		1,28	$1,28 \cdot 0,20 = 1$		1,50 ₄	$1,50 + 0,50 = 2$
E	250		0,43	$0,43 \cdot 0,57 = 1$		0,50	$0,50 + 0,50 = 1$
F	250		0,43	$0,43 - 0,43 = 0$		0,50	$0,50 + 0,50 = 1$
sum	11752	20	20,00	= 20			$13,50 + 0,50 = 14$

2. Eftir Landsstýrisins röknihætti áður 1954

A	4750	9		= 8	527,78	9,50	
B	5000	10		= 9	500,00		
C	750	1		= 1	750,00	1,50	
D	752			= 1		1,50 ₄	
E	250			= 1		0,50	
F	250					0,50	
sum	11752	20		= 20			$13,50 + 0,50 = 14$

1. Eftir Landsstýrisins röknihætti síðani 1954

A	4754	9	8,09	$8,09 \cdot 0,09 = 8$	528,22	9,49	$9,49 + 0,49 = 9$
B	5010	10	8,53	$8,53 + 0,47 = 9$	501,00		
C	747	1	1,27	$1,27 \cdot 0,27 = 1$	747,00	1,49	$1,49 + 0,49 = 1$
D	747		1,27	$1,27 \cdot 0,27 = 1$		1,49	$1,49 + 0,49 = 1$
E	247		0,42	$0,42 + 0,58 = 1$		0,49	$0,49 + 0,49 = 0$
F	247		0,42	$0,42 - 0,42 = 0$		0,49	$0,49 + 0,49 = 0$
sum	11752	20	20,00	= 20			$13,45 + 0,45 = 11$

2. Eftir Landsstýrisins röknihætti áður 1954

A	4754	9			528,22	9,49	
B	5010	10			501,00		
C	747	1			747,00	1,49	
D	747					1,49	
E	247					0,49	
F	247					0,49	
sum	11752	20					$13,45 + 0,45 = 13$

	9		10		11	12
+0,70	$9,50+0,70-2,50=1,25$	+1,25	$9,50+1,75-0,25=11$	+6,50	$11-9=2$	
+0,50	$1,50+0,11-2,50=1,28$	+0,28	$1,50+0,28+0,22=2$	+0,50	$2-1=1$	
+0,50	$1,50+0,11-2,50=1,28$	+0,28	$1,50+0,28+0,22=2$	+0,50	$2-0=2$	
+0,50	$0,50+0,10-2,50=0,60$	+0,10	$0,50+0,10+0,40=1$	+0,50	$1-0=1$	
+0,50	$0,50+0,10-2,50=0,60$	+0,10	$0,50+0,10-0,60=0$	+0,50	$0-0=0$	
+2,50		+2,5	$=16$	+2,50	$16-10=6$	
	$9,50+0,70-0,50=9,25$	+0,35	$9,50+0,35+0,15=10$	+0,50	$10-9=1$	
	$1,50+0,11+0,50=1,55$	+0,05	$1,50+0,05+0,45=2$	+0,50	$2-1=1$	
	$1,50+0,11+0,50=1,55$	+0,05	$1,50+0,05+0,45=2$	+0,50	$2-0=2$	
	$0,50+0,04-0,50=0,52$	+0,02	$0,50+0,02-0,52=0$	+0,50	$0-0=0$	
	$0,50+0,04-0,50=0,52$	+0,02	$0,50+0,02-0,52=0$	+0,50	$0-0=0$	
0,50		+0,50	$=14$	+0,50	$14-10=4$	
0,49	$9,49-0,71-2,45=7,75$	-1,74	$9,49-1,74+0,25=8$	-1,49	$8-9=-1$	
0,49	$1,49-0,11-2,45=1,22$	-0,27	$1,49-0,27-0,22=1$	-0,49	$1-1=0$	
0,49	$1,49-0,11-2,45=1,22$	-0,27	$1,49-0,27-0,22=1$	-0,49	$1-0=1$	
0,49	$0,49-0,04-2,45=0,39$	-0,10	$0,49-0,10+0,61=1$	+0,51	$1-0=1$	
0,49	$0,49-0,04-2,45=0,39$	-0,10	$0,49-0,10-0,39=0$	-0,49	$0-0=0$	
2,09				-2,49	$11-10=1$	
	$9,49-0,71-0,45=9,17$	-0,32	$9,49-0,32-0,17=9$	-0,49	$9-9=0$	
	$1,49-0,11-0,45=1,44$	-0,05	$1,49-0,05-0,44=1$	-0,49	$1-1=0$	
	$1,49-0,11-0,45=1,44$	-0,05	$1,49-0,05-0,44=1$	-0,49	$1-0=1$	
	$0,49-0,04-0,45=0,47$	-0,02	$0,49-0,02+0,53=1$	+0,51	$1-0=1$	
	$0,49-0,04-0,45=0,47$	-0,02	$0,49-0,02+0,53=1$	+0,51	$1-0=1$	
2,05			$=13$	-0,45	$13-10=3$	

Útreikning av eykafingmannum.

Öl frá einum talkönum sjónarmiði má grein 12 í lögtingsvallögini skiljast soleiðis:

Tann flokkur, ið ikki hevur fingið so nógvur valdömisvaldar tingmenn, sum hann eftir atkvøðutali hevur uppihorið, skal fáa eykavaldar tingmenn, soleiðis at tali á hansara tingmonnum samanborið við talið á tingmonnum hjá tí flokki, ið hevur minst atkvøður í meðal uppá valdömisvaldan, eru javnt met eftir atkvøðutölunum, samstundis sum tingmannatalið hjá síðstnevnda flokki eftir atkvøðutali svarar til tingmannatalið hjá hinum flokkunum eftir teirra samlaða atkvøðutali.

Tá ein rokniháttur, ið bæði kann hava positivar og negativar feilir, skal metast, verður «meðalfeilurin» nýttur sum mál fyri hansara dygd.

Verður nú hugt eftir meðalfeilinum í teimum trimum teigunum, har tingmannatalið verður sett og síðani bytt eftir landsstýrisins nú nýtta roknihátti, sæst at tað endaliga úrslitið hevur størri meðalfeil enn byrjunartöluni, ávikavist

$$m_A = \sqrt{5 - \left(\frac{A}{S+B}\right)^2 \frac{2}{m_v} + \frac{2}{m_w} \text{ og } m_A \rightarrow m_v}$$

og so vil altíð verða, men hesi byrjanartöl eru júst eisini nýtlig til eina tingmannaskipan, tá hetta eru heil töl, ið eru eitt mál fyri hvønn flokk í mun til tann eina, og tá meðalfeilurin á hesum tølum er minni enn meðalfeilurin á tölúúrslitunum við landsstýrisins nú nýtta roknihátti, er tað matematiskt óhugsandi at ganga hesa leið.

Tað er hugsandi, at teir menn, ið hava smíðað lógina júst í fyrstu syftu eru komnir til hesi byrjunartöl, men hava vrakað ley tí meðalfeilurin á tí einstaka flokki samsvarar ikki við meðalfeilin á tinginum. Hesin meðalfeilur

$$m_{T \div b} = \sqrt{5 \cdot m_v}$$

hevur tað stóra brek, sum meðalfeilurin á landsstýrisins úrsliti eisini hevur, at meðalfeilurin veksur við talinum á flokkum, og hetta kundi givið ein ovstóran mismun millum tann eina flokkinn og restina av tinginum. Til at minka um henda feilin er tað, at töluni fyrst verða lögð saman við brókum, og síðani úrslitið avrundað við hægst $\frac{1}{2}$, og soleiðis koma vit til tann roknihátt, ið var nýttur áður 1958. Ein rokniháttur í hægst gevur ein mismun uppá $\frac{1}{2}$ fyrri fingið, meðan størsti feilurin uppá

hvønn flokk sær verður minni enn 1, og meðalfeilurin á hvørjum flokki svarar til atkvøðutalið, meðan meðalfeilurin á tinginum altíð er eins og ikki bundin til talið á flokkum.

Samanbera vit tær matematisku útrokningarnar í báðum rokniháttum, vísir muturin á teim orsakina til, at ein í skúlanum bleiv ávarðaður fyri: Ikki at avrunda töl í eini millumrokning, tí feilurin kom við í úrslitið.

Fyri at lýsa munin millum báðar rokniháttir eru uppsett nokur dømi, ið vísa teir skeivleikar tann nú nýtti rokniháttur kann geva, men fyrst er valið frá 8. november 1962 lýst í báðum rokniháttum. Við at kanna tær matematisku avleiðingarnar av feilunum og stóðluna á størsta feili er lætt at gera dømi, ið vísa veikleikan í nú nýtta roknihátti. Tað fyrsta dømi vísir, at ein flokkur kann fáa 1% mann meir enn hann hevur rætt til, og síðani er eitt dømi, ið vísir at flokkur kann missa 1% mans vörð, og samstundis vísir tað fyribrygdi, at flokkur skuldi mist valdömisvaldan mann. Samstundis er víst hvussu væl hin roknihátturin greiðir býtið. Síðani er víst eitt dømi, har samlaða atkvøðutalið er tað sama sum til valið 8. november 1962, men flokkur C hevur fingið 251 atkvøður fleiri, og flokkur D og F broyttir hareftir, meðan hinir flokkarnir hava sama atkvøðutal og teir valdömisvaldu eru óbroyttir. Eftir nú nýtta roknihátti vil flokkur C bert fáa 8 mans, hóast atkvøðutalið er vaksið og flokkurin í mun til flokk B hevur rætt til 8,60 mans, meðan hin roknihátturin gevur flokki C 9 mans.

Endiliga býti aftaná fínteljing av valevnum til lögtingsvalið 8. november 1962.

Eftir § 11, 2. í lögtingsvallógini fer býtið av valdömisvaldum (kredsmandatum) fram soleiðis, at atkvøðutalið á hvørjum lista í hvørjum valdömi sær verður býtt við 1, 2, 3, o.s.fr. inn til hvør listi er býttur við so stórum tali, sum evnir kanna veljast í valdöminum. Hareftir verður mandattalið býtt eftir kvotientsstöddunum.

Úrslitini í teim einstøku valdöminum vera hesi:

A. Hin føroyski fólkaflokkurin (radikalt sjálvstýri). B. Sambandsflokkurin, C. Javnaðarflokkurin, D. Sjálvstýrisflokkurin, E. Tjóðveldisflokkurin og F. Framburðsflokkurin.

Norðoya (2 valdömisevni)

	A	B	C	D	E	F
1)	525	170	547	312	558	127
2)	263	85	274	156	279	61

Valdömisvaldir: E (Johan Simonsen) C (Poul Jacob Olsen)

Eysturoy (4 valdömisevni)

	A	B	C	D	Ex)	E ²	F ²	F
1)	436	883	682	84	69	440	359	91
2)	218	442	341	42		220	180	46
3)	145	294	227	28		147	120	30
4)	109	221	175	21		110	90	23

Valdömisvaldir: B. (Johan Poulsen, fólkatingsmaður) C. (J. Fr. Öregaard, lögtingsmaður) B. (Jens Chr. Olsen, vrakieftirlitsmaður) E (Hans Jacob Ellingsgaard, trúboðari)

x) Hella eru 69 brævaftkvöður sum ikki verða tiknar við í hýtið av valdömisvaldum, men verða tær tiknar við í hýtið av eykavaldum.

Norðstreymoy (2 valdömisevni)

	A	B	C	D	E	F
1)	265	331	258	49	339	23
2)	133	166	129	25	170	12

Valdömisvaldir: E (Sigurð Joensen, sakförari) B (Hans Iversen, keypmaður).

Suðurstreymoy (4 valdömisevni)

	A	B	C	D	E	F
1)	1007	746	651	232	803	331
2)	504	373	326	116	402	166
3)	336	249	217	77	264	110
4)	252	187	163	58	201	83

Valdömisvaldir: A (Sigfried Skaale, býráðsformaður) E (Hanus við Högadalsá, fyristöðumaður) B (Trygve Samuelson, sakfórari) C (Jacob Lindenskov, skrivsløvumaður)

Vága (2 valdömisevni)

	A	B	C	C ¹	C ²	D	E	F
1)	279	285	6x)	281	52	47	179	35
2)	140	143		141	26	24	90	18

Valdömisvaldir: B (Hjalmar Leon Joensen, navigatörur) C (Haldur Andru Hansen, vrakari)

x) Hetta eru atkvøður (1 brævatkvøða og 5 vanligar), sum eru givnar til lista C uttan frámerki, um tað er listi 1 ella 2. Tær eru tí ikki tilonar við í býti av valdömisvaldum, men verða tað fyri teir eykavaldu.

Sandoy (2 valdömisevni)

	A	B	C	D	E	F
1)	195	63	263	129	226	11
2)	98	32	132	65	113	6

Valdömisvaldir: C (Johan Peter Davidsen, arbeiðsmaður) E (Erlend Petursson, lögtingsmaður).

Suðuroy (4 valdömisevni)

	A	B	C	D	E	F
1)	361	604	1427	39	308	56
2)	181	302	714	20	154	28
3)	120	201	476	13	103	19
4)	90	151	358	10	77	14

Valdömisvaldir: C (Peter Mohr Dam, kennari) G (Johan Henrik Danbjörg, kennari) B (Andreas Djurhuus, postekspeditörur) C (Dion Emil Nolsöe, snikkurameistari)

Samlaða býti av valdömisvaldum:

Hin føroyski fólkaflokkurin (radikalt sjálvstýri):	1
Sambandsflokkurin:	6
Javnaðarflokkurin:	8
Sjálvstýrisflokkurin:	0
Tjóðveldisflokkurin:	5
Framburðsflokkurin:	0
	-
	20

Eftir § 12 í sømu lögtingslóg fer síðani fram býti av eykamandatun millum flokkarnar. Í hesum býti verður fyrst gjørt upp, hvussu nógvur atkvøður hvør flokkurin hevur fingið, og tað samlaða talið av atkvøðum verður hereftir býtt við talinum á valdömisvaldum.

Hin føroyski fólkaflokkurin (radikalt sjálvstýri):	3.068
Sambandsflokkurin:	3.082
Javnaðarflokkurin:	4.167
Sjálvstýrisflokkurin:	892
Tjóðveldisflokkurin:	3.281
Framburðsflokkurin:	674
	...
	15.161 : 20 = 758,20

Atkvøðutalið hjá tí einstaka flokkinum verður síðani býtt við tí so leiðis útkomma tali 758,20, hereftir fandið verður út eftir størsta brotinum, hvussu nógvir av teim 20 valdömisvalda hvør einstakur flokkur í mun til atkvøðutal hevur rætt til.

Hin føroyski fólkaflokkurin (radikalt sjálvstýri)	3068	352
	4	4
	758,2	7582
Sambandsflokkurin:	3082	492
	1	1
	758,2	7582

Javnaðarflokkurin	4167		3760	
	-----	= 5	-----	= 6
	758,2		758,2	
Sjálvstýrisflokkurin:	892		1338	
	-----	= 1	-----	= 1
	758,2		758,2	
Tjóðveldisflokkurin:	3281		2482	
		= 4		= 4
	758,2		758,2	
Framburðsflokkurin:	674		6740	
	-----	= 1	-----	= 1
	758,2		758,2	
				20

Hetta býtið samsvarar ikki býtinum av valdømisvaldum.

Sambar § 12, 5, verður hereffir samlaða atkvøðutalið hjá hvørjum einstakum flokki býtt við talinum á valdømisvaldum sum tilkemur ávarandi flokki, og tað av flokkunum, sum hevur tað minsta atkvøðutalið uppá valdømisvaldan, fær ongan eykavaldan.

Hin føroyski fólkaflokkurin

(radikal sjálvstýri):	3068	: 1	= 3068
Sambandsflokkurin:	3082	: 6	= 513,67
Javnaðarflokkurin:	4167	: 8	= 520,88
Sjálvstýrisflokkurin:	892	: 0	=
Tjóðveldisflokkurin:	3281	: 5	= 656,20
Framburðsflokkurin:	674	: 0	=

Hereffir verður atkvøðutalið hjá hinum flokkunum býtt við miðal atkvøðutalinum hjá Sambandsflokkinum. Á henda hátt verður funnið,

hvussu nógv mandatar hinir flokkarnir áttu at fingið. Brøkir yvir $\frac{1}{2}$ verða hækkaðir.

Hin føroyski fólkaflokkurin

(radikalt sjálvstýri):	3068		49965	
		= 5		6
	513,67		51367	
Javnaðarflokkurin:	4167		5761	
		= 8		8
	513,67		51367	
Sjálvstýrisflokkurin:	892		37833	
		= 1		2
	513,67		51367	
Tjóðveldisflokkurin:	3281		19898	
		= 6		6
	513,67		51367	
Framburðsflokkurin:	671		16033	
		= 1		1
	513,67		51367	
				23

Frá hesum samlaða tali á mandatum, ið átti at fallið til hesar flokkar, verður ádrigið talinum á valdømisvaldum, sum hesir hava sett

$$23 + 11 = 9$$

Eftir hesum skulu 9 eykavuldir setast, og verða hesir settir soleiðis, at samlaða atkvøðutalið hjá teimum flokkum, ið hava rætt til eykavuldar, verður býtt við talinum á valdømisvaldum og eykavuldum (23) hjá hesum sama flokkum.

Hin føroyski fólkaflokkurin (radikalt sjálvstýri): 3.068

Javnaðarflokkurin: 4.167

Sjálvstýrisflokkurinn:	892
Tjóðveldisflokkurinn:	3,281
Framburðsflokkurinn:	671

	12,082 : 23 = 525,30

Samlaða atkvöðutalið hjá hvörjum av hesum flokkum verður so hýtt við nevnda tali 525,30, og við nýtslu av størsta brotinum verður talið av mandatum funnið, sum hvør flokkur hevur rætt til.

Hin føroyski fólkaflokkurinn

(radikalt sjálvstýri):	3068	4115
	----- = 5	----- = 6
	525,3	525,3
Javnaðarflokkurinn:	4167	4899
	----- = 7	----- = 8
	525,3	525,3
Sjálvstýrisflokkurinn:	892	3667
	----- = 1	----- = 2
	525,3	525,3
Tjóðveldisflokkurinn:	3281	1192
	----- = 6	----- = 6
	525,3	525,3
Framburðsflokkurinn:	671	1487
	----- = 1	----- = 1
	525,3	525,3
	20	23

Frá hesum tølum verður so drigið talið á valdømisvöldum, sum hvør einstakur flokkur hevur fingið.

Hin føroyski fólkaflokkurinn (radikalt sjálvstýri):	6	+	1	=	5
Javnaðarflokkurinn:	8	+	8	=	0
Sjálvstýrisflokkurinn:	2	+	0	=	2
Tjóðveldisflokkurinn:	6	+	5	=	1
Framburðsflokkurinn:	1	+	0	=	1

Nevndu töl eru hereftir tað talið á eykavaldum, sum hvør einstakur av ávarandi flokkum eigur.

Endiliga býtið av mandatum verður so stalt hetta:

	Umboðsveldur.	Eykaveldur.	Ialt.
Hin føroyski fólkaflokkurin (radikalt sjálvstýri)	1	5	6
Sambandsflokkurin	6	0	6
Javnaðarflokkurin	8	0	8
Sjálvstýrisflokkurin	0	2	2
Tjóðveldisflokkurin	5	1	6
Framburðsflokkurin	0	1	1
	20	9	29

Elftir § 13 verður so funnið fram til hvussu eykamandatini býta seg til valdöminu á henda hátt:

Funnið verður hvussu nógvur óumboðaðar atkvøður eru í hvørjum valdömi, við at býta atkvøðutalið hjá flokkinum við talinum fyri valdömisvald vulevni og eykamandat. Hetta talið verður faldað við talinum av valdömisvaldum vulevnum í hvørjum valdömi fyri seg, og verður so hetta talið frádrigið atkvøðutalinum í valdöminum.

A. 3068

— 511

6

5 eykamandat.

Norðoyggjar	525	+	0	=	525	óumboðaðar atkv.
Eysturoy	436	+	0	=	436	—
N. Streymoy	265	+	0	=	265	—
S. Streymoy	1007	+	511	=	496	—
Vágoy	279	+	0	=	279	—
Sandoy	195	+	0	=	195	—
Suðuroy	361	+	0	=	361	—

Eykamandatini býta seg soleiðis:

1. Norðoya valdömi
2. S. Streymoyar valdömi
3. Eysturoyar valdömi
4. Suðuroyar valdömi
5. Vága valdömi.

Nr. 1 á lista A í Norðoya valdömi er Hákun Djurhuus.

Nr. 1 á lista A í S. Streymoyar valdömi er Knút Monrad Wang, blaðstjóri.

Nr. 1 á lista A í Eysturoyar valdömi er Poul Petersen, fulltrúi, cand. jur.

Nr. 1 á lista A í Suðuroyar valdömi er Niels Holm Jacobsen, lögtingsm.

Nr. 1 á lista A í Vága valdömi er Vilhelm Nielsen, lögtingsm., Sandavág.

Hesir eru valdir.

D. 892

— 446

2

2 eykamandat.

Norðoyggjar	312	+	0	=	312	óumboðaðar atkv.
Eysturoy	81	+	0	=	81	—
N. Streymoy	49	+	0	=	49	—
S. Streymoy	232	+	0	=	232	—
Vágoy	17	+	0	=	17	—
Sandoy	129	+	0	=	129	—
Suðuroy	39	+	0	=	39	—

Eykamandatini hýta seg soleiðis:

1. á lista D í Norðoya valdömi
2. S. Streymoyar valdömi.
- 3.

Nr. 1 á lista D í Norðoya valdömi er Sámuel Petersen

Nr. 1 á lista D í S. Streymoyar valdömi er Marius Johannesen, háskúlast.

Hesir eru valdir.

B. 3281

— — = 547

6

1 eykamandat.

Norðoyggjar	558	+	547	=	11	óumboðaðar atkv.
Eysturoy	868	+	547	=	321	—
N. Streymoy	339	+	547	=	0	—
S. Streymoy	803	+	547	=	256	—
Vágoy	179	+	0	=	179	—
Sandoy	226	+	547	=	0	—
Suðuroy	308	+	0	=	308	—

Eykamandatið fer til:

Eysturoyar valdömi.

Her verða tvey mandat at býta, annað er valdömisvall, hitt eykavall.

E1	E2
440	359
220	180

Listi E1 hevur fingið valdömismandatið, so listi E2 fær eykamandatið.

Nr. 1 á lista E2 í Eysturoyar valdömi er: Frederik Hansen, fiskimaður, Söldarfirði.

Hesin er valdur.

F. 674

----- — 674

1

1 eykamandat.

Norðoyggjar	127	+	0	=	127	óumboðaður atkv.
Eysturoy	91	+	0	=	91	
N. Streymoy	23	+	0	=	23	
S. Streymoy	331	+	0	=	331	
Vágoy	35	+	0	=	35	
Sandoy	11	+	0	=	11	
Suðuroy	56	+	0	=	56	

Eykamandatið fer til:

S. Streymoyar valdömi.

Nr. 1 á lista F í S. Streymoyar valdömi er Kjartan Frits Mohr, stjóri.

Hesin er valdur.

LANDSSKRIVSTOVAN, 4. december 1962.

J. DJURHUS

1. viðgerð 29. apríl og 11. maí lagði lógarnevndin fram söljóðandi

Hetta mál hefur verið til viðgerðar í lógarnevndinni.

Ein minniluti, Sigurð Joensen, vísir til framlöguskrivið við skjölum og mælir til at samtykkja uppskotið hjá tjúðveldisflokkinum.

Ein meiriluti (Trygvi Samuelsen, J. H. Danbjörg, Poul Petersen og Sámal Petersen) setur einki uppskot fram.

2. viðgerð 11. maí 1963.

Uppskotið til samtyktar var sett undir atkvöðu við navnakalli:

Ja atkvöddu: Fr. Hansen, E. Patursson, H. J. Ellingsgaard, S. Joensen, Johan Simonsen og H. við Högdalsá.

Nei atkvöddi: J. P. Davidsen.

Atkvöddu ikki: K. Wang, J. Lindenskov, J. H. Danbjörg, P. Petersen, S. Skaale, M. Johanesen, Albert Jacobsen, P. M. Dani, Tr. Samuelsen, Andr. Djurhuus, Reinhold Thomsen, Hilmar Petersen, D. Nolsøe, Vilh. Nielsen, Kj. Mohr, H. Djurhuus, Poul J. Olsen, Haldor Hansen og S. Petersen.

Burturstaddir: J. Fr. Öregaard, Leon Joensen og Hans Iversen.

Uppskotið fall 6—1.

39. Partapeningur í Föroya mek.grótídnað

Ár 1963, 19. apríl legði lögmaður fram soljóðandi

U p p s k o t tíl

Løgtingslóg um heimild til at
tekna partapening og til
lántöku.

§ 1.

Landsstýrinum verður heimilt
at tekna upp til 75.000 kr. í parta-
peningi í tí endurreista p/f Fö-
roya Mekaniski Grótídnaður, Tórshavn, og taka upp neyðugt lán
landskassans vegna til hetta endamál.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinan
vegin.

lagtingslov om bemyndigelse til
tegning af aktiekapital og opta-
gelse af laan.

§ 1.

Landsstýret bemyndiges til paa
landskassens vegne at tegne op til
kr. 75.000.-- i aktiekapital i det
rekonstruerede P/f Föroya Me-
kaniski Grótídnaður, Tórshavn,
og at optage nødvendigt laan
landskassens vegne til dette for-
maal.

§ 2.

Denne lov træder i kraft
straks.

Viðmerkingar:

Í tingseluni 1918 varð henda samtykt gjörd viðvikjandi p/f Föroya mekaniska grótídnaði:

«Samtykt varð at biðja landsstýrið Løgtingsins vegna at geva p/f Föroya mekaniska grótídnaði loyvi at spreingja grót i sunnara öki, sum liggur til bróstsjúkrahúsið móti gamla Høiviksvegi og loyvi at gera veg 150 metrar sum framhald av veginum yviri við Strond.»

Samleiðis varð samtykt at veita landsstýrinum heimild til landskassans vegna at taka ábyrgd fyri einum láni til nevnda felag uppi kr. 125.000.—.

Siðan tá hevur felagið arbeitt við málinum um at byrja grótbrot við öktari framleiðslu. Fyri stuttum er tað eydnast felagnum at fáa avtalu í lag viðvikjandi stovnan av grótbroti á Boðanesi. Tórshavnar býráð hevur bundið seg til at taka skerv og annað avfall frá grótbrotinum. Eisini er avtala komin í lag við ognararnar har. Hetta vil óivað hjálpa um arbeidsviðurskiftini hjá felagnum.

Við skrivi dagfest 27. december 1961 gav landsstýrið soljóðandi til- sögn:

«Visandi til umsókn felagsins um lán eftir lóginu um «egnsudvikling» og til samráðing í landsstýrinum 10. november 1961 um teknan av nýggj- um partapeningi er at siga, at landsstýrið aftaná at málið hevur verið til umhugsunar hjá nevndini til kanna av øktum virkisnøguleikum, má krevja, áðrenn endalig slóða verður tikin, vátan um, at felagið hev- ur fingið loyvi og rætt at bróta grót á økinum á Boðanesi norðanfyrir ána, at avtala liggur fyri frá Havnar kommunu um, at kommunan bindur seg at taka skerv og annað avfall frá grótbrotinum á Boðanesi, og fyri tað triðja, at felagið til sína tíð kann vissa sær forsvarliga tekn- iska og økonomiska leiðslu. Tá ið hesar treytir eru loknar, og tá ið fel- agið hevur vissað sær ein partapening, í minsta lagi kr. 225.000.—, er landsstýrið sinnað fyri sítt viðkomandi at leggja kr. 75.000. — aftur í partapeningi, men er tað lögtingið, ið hevur endaliga avgerðina.»

Viðvíkjandi skuld felagsins til landskassan varð skrivað felagnum soljóðandi skriv 2. apríl í ár:

«Í skrivi dagfest 16. mars 1962 hevur felagið søkt um, at landsstýrið undir ymsum treytum niðurskrivar skuldina til landskassan uppá kr. 108.363,23 til kr. 50.000.—.

Sostatt skal verða sagt frá, at landsstýrið hevur samtykt at niður- skriva skuldina til landskassan til kr. 50.000.—, freytað av, at hesin pen- ingur verður goldin, tá rakstur felagsins gevur yvirskot, og aftaná at tann lógasetti peningurin er farið í tiltaksgrunnin, við upp til kr. 5.000.— árliga. Síðan fáa partaeigararnir 4 % í vinningshýti. Verður hereftir nakað eftir, verður hesin peningur býttur millum tiltaksgrunnin, lands- kassan og partaeigararnar.

Í skrivi dagfest 15. mars í ár hevur sakførari felagsins váttað, at tær í landsstýrisins skrivi frá 27. december 1961 settu treytir vóru loknar við undantak av tí seinastu viðvíkjandi leiðsluni, og har ynskti felagið sær landsstýrisins tilráðing.

Felagið hevur søkt til «egnsudviklingens» um eitt lán uppá 1 mill. kr. til nevnda grótbrot og er tað ætlamin at nýta heila pening til:

1. í grótbrotinum:

Arbeiði við at taka grótbrotið upp, keyp av luftkompressarum, kran- um, borinaskinum, lyftivognum, bori v. m., ætlað at kosta um- leið kr. 380.000.

2. keyp av nýggjum tólum at sagna við:
bygningar, 2 sagir, slípimaskiur, luftkompressari,
skerimaskina, kranar, skinnarar, taljur v. m. ætlað
kostu kr. 565.000.
3. nýggj tól til skervknúsara v. m.
keyp av skervknúsara v. m. og skerv á goymslu, ætlað
til umleið kr. 92.000.--
- tilsamans... kr. 1.037.000.--

Upprunaligi partapeningur felagsins var umleið kr. 130.000. Hesin er nú niðurskrivaður til umleið kr. 5.000.-- ella umleið niður í 5 %. Tað hevur verið eitt krav fyri veitan av láni, at felagið niðurskeivur partapeningin, soleiðis sum gjørt er, og fær teknað nýggjan partapening uppá 300.000 kr. afturat. Av hesum peningi hevur Tórshavnar býráð teknað kr. 75.000.—, privat kr. 150.000.—. Landsstýrið hevur givið tilsögn um kr. 75.000.—, treytað av góðkenning lögtingsins.

Felagið upplýsir, at ætlanin er at framleiða 10—12.000 m² av plátum til umleið kr. 70—75,00 pr. m².

Landsstýrið er av tí áskoðan, at tað hevur stóran týdning fyri vinnu okkara á landi, at tað almenna eftir førinum styðjar hvørt tiltak, ið økir føroyska framleiðslu, og skal sostatt mæla til at frammanfyri standandi uppskot verður samtykt.

1. viðgerð 22. apríl og 3. maí legði fíggingarnevndin fram soljóðandi

Álit.

Eftir uppskotinum verður landsstýrinum heimilað at tekna uppí 75.000 kr. í p/f Føroya mekaniska gróftíðnað og at taka lán til hetta endamál.

Málið hevur verið viðgjört bæði undir tí fyrra og undir hesum landsstýrinum, soleiðis at fyrra landsstýrið hevur givið tilsögnina um nevnda partapening, tá ið ávísar treytir vóru lókuar.

Ein av hesum treytum var, at Havnar kommuna tíndir seg til at taka skerv og annað avfall frá feløgnum, og hetta hevur Havnar kommuna gjørt, samstundis sum Havnar kommuna hevur teknað 75.000 kr. í nýggjum partapeningi.

Onnur treytin var, at felagið fekk nýtt grótbrot niðan av Boðanesi, og henda treytin er eisini uppfyllt, eins og býráðið hevur gjørt veg har.

Í triðja lagi hefur landsstýrið treytað sær, at endurreista felagið fær forsvarliga tekniska og ökonomiska leiðslu, og í hesum máli hefur felagið ynskt sær landsstýrisins tilráðing.

Eftir umbøn frá felagnum hefur núverandi landsstýri gingið við til at niðurskriva felagsins skuld til landskassan úr 108.363,23 niður í 50.000 kr. við teirri treyt, at hesin peningur verður afturgoldin eftir nærri ásettum treytum, tá ið rakstur felagsins gevur yvirskot.

Upprunaligi partapeningurin hjá felagnum er niðurskrivaður í 5.000 kr.

Felagið hefur søkt «egnsudviklingen» um eitt lán uppá 1. mill. kr. og er í viðmerkingum landsstýrisins sagt frá, hvussu heitta lán skal verða nýtt. Ein treyt fyri hesum láni var nevnda niðurskriving av partapeninginum og at nýggjur partapeningur uppá 300.000 kr. var teknaður. Av hesum hevar býráðið sum nevnt teknað 75.000 kr. og privatir 150.000 kr., soleiðis at henda treylin er uppfyllt, um landsstýrið teknað 75.000 kr., sum eftir eru, og sum landsstýrið er sannað til at gera, um lögtingið gevur loyvi til tað við umlataðu heimildarlóg.

Landsstýrið er av teirri áskoðan, at tað hefur stóran týdning at endurreisa heitta virkið, sum kann koma at geva arbeiði til nógvar hendur.

Í hesum føri, serliga við hjálp av nevnda miljónláni, er talan um at keypa heilt nýggj amboð og maskinar, so at felagið nú verður ført fyri at framleiða grót til útflutning.

Felagið upplýsir, at fyrispurningur um grót hefur verið úr U.S.A., Danmark, Hollandi og Týsklandi og fleiri staðni, men tað ber ikki til at geva tilboð, fyrr enn avgerð er tikin um endurreising felagsins.

Fíggarnevndin heldur, at eins og neyðugt tað er at hava forsvarliga tekniska og ökonomiska leiðslu, so er líka neyðugt í samband við hesa seinni at hava góða sölusorganisation. Fíggarnevndin treytar sær, at tingið hvørt ár fær gjølliga frágreiðing um rakstur felagsins frá amboðsmanni tingsins ella landsstýrisins á aðalfundi felagsins, eins og roknað verður við, at ein nevndarlimur verður valdur uppá tær 75.000 kr., sum landsstýrið teknað.

Við hesum viðmerkingum mæltir ein meiriluti av fíggarnevndini (Kjartan Mohr, Sámal Petersen, Hannus við Högadalsá, Knút Wang og Andrias Djurhuus) til at samtykkja uppskot landsstýrisins óbroytt.

Ein minniluti (J. Fr. Øregaard og P. M. Dam) setir einki uppskot fram.

2. viðgerð 6. og 3. viðgerð 7. maí 1963.

Lógaruppskotið samtykt 19—0.

40. Gjöldini til lönjavningargrunnin

Ár 1952 6. maí lagði lögmaður fram söljóðandi

Uppsótt (I) til

lögtingslóg um breyting í lögtingslóg um avrokning og lönjavningargrunn skipsfiskimanna.

§ 1.

Í lögtingslóg nr. 72 frá 22. desember 1951 um avrokning og lönjavningargrunn skipsfiskimanna, sum henda seinu er breytt, smbr. m.a. lógarkunningurð nr. 16 frá 25. júní 1954, verða gjörðar hesar breytingar:

§ 5 fer úr gildi og í staðin verður sett sum nýggj § 5:

Stk. 1. Lönjavningargrunnur skipsfiskimanna, sum stovnaður er sambært fyrr galdandi lóggávu, fer fylgjandi gjöld av fiskaútflutninginum:

- 1) 24 kr. av hvørjum tonsi av saltfiski,
- 2) 65 kr. av hvørjum tonsi av klippfiski,
- 3) 23 kr. av hvørjum tonsi av saltsild,
- 4) 30 kr. av hvørjum tonsi av fiskaflaki,
- 5) 2 % av sölavirðinum (eif virði) av feskum fiski.

Stk. 2. Gjöldini eftir stk. 1 nr. 1—4 verða goldin grunninum úr landskassanum. Tey verða roknaði eftir teimum útflutningsmøgðum, sum uppgivnar eru landsstýrinum.

lagtingslöv og ændring i lagtingslov om fiskernes afregning og lønregulering.

§ 1.

Í lagtingslov nr. 72 af 22. december 1951 om skibsfiskernes afregning og lønreguleringsfond, som denne senere er ændret, jfr. bl. a. lovbekendtgørelse nr. 16 af 25. juni 1954, foretages følgende ændringer:

§ 5 udgaar og i stedet indsættes som ny § 5:

Stk. 1. Der tillægges den i henhold til tidligere lovgivning oprettede lønreguleringsfond for skibsfiskere følgende afgifter af fiskeeksporten:

- 1) 24 kr. af hvert ton saltfisk,
- 2) 65 kr. af hvert ton klipfisk,
- 3) 23 kr. af hvert ton saltsild,
- 4) 30 kr. af hvert ton fiskefilet,
- 5) 2 % af salgsværdien (eif værdien) af ferskfisk.

Stk. 2. Afgifterne i henhold til stk. 1 nr. 1—4 erlægges fonden af landskassen. Disse beregnes af de eksportbærgder, der opgives for landsstyret.

Stk. 3. Gjaldið eftir stk. 1 nr. 5 verður galdið grunninum af honum, sum seinast átti fiskin. Er fiskurinn útfuttur um útflyttingslag, innistendur hetta fyri gjaldinum frá öllum limunum. Útflyttingsloyvi kann treylast av, at gjaldið er galdið, ella trygd, góðkend av lönjavnungargrunninum, fyri gjaldið er útvegað. Gjaldið fellur í öllum förum til gjaldingar seinast 3 vikur aftaná, fiskurinn er seldur í sölubavn; viðkomandi banki skal, um gjaldið ikki er galdið, ella góðkend trygd ikki er fingin, við heimflytingina av sölupeninginum draga hetta frá og halda grunninum tað fíkt.

Stk. 4. Fallið gjald eftir stk. 1 nr. 5 verður at renta við 1 % fyri hvønn byrjaðan mánaða; mánaðurin, tá ið gjaldið fellur, er ikki viðroknaður. Gjaldið kann heintast inn við panting.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi

Landsstýrinum verður heimilað við kunngerð at prenta lógina uppastur, sum hon er broytt.

U p p s k o t (II)

til

løgtingslóg um broyting í lögtingslóg um serligt innflyttingsgjald.

§ 1.

Í § 1 í lögtingslóg nr. 9 frá 27. april 1961 um serligt innflyttingsgjald verður gjørd henda broyting:

Stk. 3. Afgiften efter stk. 1 nr. 5 betales fonden af den, der senest var ejer af fisken. Samfundet fisker eksporteres gennem et eksportselskab, indestaaer dette for afgiften for alle dets medlemmer. En eksportlicens kan betinges af, at afgiften er betalt, eller sikkerhed, der er godkendt af lönreguleringsfonden, er stillet for beløbet. Afgiften forfalder i alle tilfælde til betaling senest 3 uger efter, at fisken er solgt i markedsbavn; vedkommende bank skal, saadrent afgiften ikke er betalt, eller godkendt sikkerhed ikke er stillet, ved salgsbeløbets hjemførsel tilbageholde afgiftsbeløbet, og stille dette til disposition for fonden.

Stk. 4. Forfalden afgift efter stk. 1 nr. 5 forrentes med 1 % for hver paabegyndt maaned, forfaldsmaaneden ikke medregnet. Afgiften kan inddrives ved udpantning.

§ 2.

Denne lov træder i kraft

Landsstyret bemyndiges til ved bekendtgørelse at optrykke loven, saaledes som denne er ændret.

lagtingslov om ændring i lagtingslov om en særlig indførselsafgift.

§ 1.

Í § 1 í lagtingslov nr. 9 af 27. april 1961 om en særlig indførselsafgift foretages følgende ændring:

Í staðin fyri «1 %» verður sett «5 %».

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi bein-
anvegin.

Landsstýrinum verður heimil-
að at geva undantaksloyvi ta
fyrstu vikuna, har serlig viður-
skifti gera seg galdandi.

U p p s k o t (III) til

løgtingslóg um eykaskatt til
landskassan.

§ 1.

Fyri skattaárið 1963/64 verður
álagdur øllum, sum eftir lóg nr.
202 frá 15. maj 1939 hava skyldu
at rinda skatt til landskassan og
sum hava eina skattleggjandi
inntøku, ið er kr. 30.000.— ella
meira, ein eykaskatt, sum er 10 %
av teirri hædd, sum tey eftir § 1
í lögtingslóg nr. 11 frá 4. maj 1961
hava skyldu at rinda.

Føroya Gjaldstova krevur henda
eykaskatt, sum fellur til gjalding
ar saman við vanliga landsskatt-
inum og eru tær í §§ 5, 6 og 7 í lóg
nr. 202 frá 15. maj 1939 um «per-
sonlig skat til amtskommunen»
settu reglur eisini galdandi hes-
um eykaskatti viðvíkjandi.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi bein-
anvegin.

V i ð m e r k i n g a r:

Fyri at skapa møguleikar fyri hægri avrokningarprísi hjá fiskimøn-
um og fyri at lætta um fiskivinnuraksturin hevur landsstýrið í hesi setu
lagt fyri lögtingið og lögtingið samtykt uppskot um avtöku av útflutn-

I stedet for «1 %» indsættes
«5 %».

§ 2.

Denne lov træder straks i kraft.

Landsstyret bemyndiges til at
meddele dispensation den første
uge, hvor særlige forhold gør sig
gældende.

lagtingslov om ekstraskat til
landskassen.

§ 1.

For skatteåret 1963/64 erlæg-
ges af alle, som i henhold til lov
nr. 202 af 15. maj 1939 er plig-
tige at svare indkomstskat til
landskassen og som har en skatte-
pligtig indkomst paa 30.000 kr.
eller mere, en ekstraskat, der ud-
gør 10 % af det beløb, som paa-
lignes efter reglerne i § 1 i lag-
tingslov nr. 11 af 4. maj 1961.

Føroya Gjaldstova opkræver
denne ekstraskat, der forfalder
til betaling samtidig med den or-
dinære landsskat og er de i §§ 5,
6 og 7 i lov nr. 202 af 15. maj 1939
om «personlig skat til amtskom-
munen» anførte regler ogsaa gel-
dende for ekstraskatten.

§ 2.

Denne lov træder straks i
kraft.

ingsgjöldum av fiski og vrakaragjöldum, jfr. lögtingsmálini nr. 11, 12 og 13, og lögtingslógirnar nr. 12, 13 og 14 frá 29. mars 1963. Eftirframt hefur landsstýrið lagt uppskot fram um at sleppa útgerðarvörum undan serliga innflutningsgjaldinum, jfr. lögtingsmál nr. 23.

Enn eru tó gjöld eftir á fiskaútflutninginum, og eru tey gjöldini til lönjavnungargrunna skipsfiskimanna eftir lögtingslóg nr. 72 frá 22. december 1951 við seinri broytingum. Hesi gjöldini eru tey, sum víga mest. Tey eru, öll roknaði av söluvirðinum:

Saltfiskur	1½ %
feskur fiskur	2 %
klippfiskur	2 %
saltsild	1½ %
agnsild (framleiðslugjald)	1 %
fiskaflak	1 %

Nevndin til kannan av fiskivinnuni er ikki liðug við arbeiði sítt, hon gevur álit frá sær einaferð í summar. Eftir teimum upplýsingum, ið fyriliggja, er landsstýrið komið til tað, at góðar grundir eru fyri, at tað almenna lættir enn meira um í fiskivinnurakstrinum. Gjöldini til lönjavnungargrunnin eru helst at skilja sum tryggiugargjöld, har vinnan tryggjar fiskimonnum eina minstuløn og harafturat möguleika fyri forskoti uppá forvinnug ella minstuløn, jfr. § 7 í lógini. Upprunaliga varð tað tí hildið rimiligt, at vinnan sjálv har útreiðslurnar. At grunnurin hefur haft möguleikar at tikið uppá seg aðrar uppgávur, eitt nú studning til fiskoprisin, hefur sína grund í játtanum á fíggjarlögtingslógini.

Tá ið viðurskiftini eru tey, at høvuðsvinnan hefur ilt við at bera seg, má samfelagið alt taka undir byrðina, t. e. landskassin.

Eftir uppskotinum sleppur fiskivinnan undan gjöldunum undantikið útflutningsgjaldið á feskfiski. Tá ið hetta gjaldið er undantikið, so er tað tí, at helst skuldi verið so, at fiskurin verður virkaður her í landinum, áðrenn hann verður útfluttur; í hesum gjaldinum er eitt incitement at ganga henda vegin.

Meðan gjöldini til grunnin nú eru roknaði av virðinum, verða landskassagjöldini roknaði av mongdini. Hetta er gjørt av praktiskum grundum, tí í mongum förum er ilt at finna fram til útflutningsvirðið, sum her í flestu förum vil siga f.o.b. virðið. Hetta háttalagið førir tó tað við sær, at grunnurin ongan fyrimum fær í hækkingi prísun, tað vildi tí verið rætt at kanna gjöldini javnan, t.d. hvørja ferð prísirnir vóru hækkaði 10 %.

Gjöldini eru lögð soleiðis, at tey skuldu givið grunninum óbroyttar

inntökur, tö eru tey heldur í undirkaðti, tí her verða ongur eftirstöður at avskriva.

Uppstillingin her visir gjöldini eftir útflutninginum í 1962, sum tey eru, og sum tey verða eftir uppskotinum:

1962	mongd í t.	virði í kr.	%	gjöldini nú kr.	gjöldini sum tey vera pr. t.	kr.
saltfiskur	21.486	35.639.000	1½	531.585,00	24	513.099,00
klippfiskur	11.029	36.048.000	2	720.960,00	65	716.885,00
saltsild	10.061	15.814.000	1½	237.210,00	23	231.403,00
fiskafلاك	2.740	7.798.000	1	77.980,00	30	82.200,00
agnsild	826	1.239.000	1	12.390,00		
tilsammans				1.583.125,00		1.543.587,00

Ikki er roknað við at lata gjald av agnsildini, hetta hevur ikki ligið á útflutninginum, í peningi hevur tað litið at týða.

Hin samlaði luttin í gjöldum í fiskauútflutninginum verður so, tá hetta uppskottið er viðroknað, hesin pr. kg:

	saltfiskur	klippfiskur	saltsild	fiskafلاك
útflutningsgjald	1,0 øyr	3,0 øyr	1,0 øyr	0,0 øyr
vrakigjald	0,1 øyr	0,4 øyr	0,75 øyr	0,0 øyr
lönjavningargrunn, umr.	2,4 øyr	6,5 øyr	2,30 øyr	3,0 øyr
tilsammans	3,5 øyr	9,9 øyr	4,05 øyr	3,0 øyr

Í peningi roknað av útflutninginum í 1962

útflutningsgjald	646.340,00
vrakigjald	141.059,50
lönjavningargrunnur, umr.	1.543.587,00
	2.330.986,50

At útflutningsgjöldini og vrakigjöldini eru burturdottin er longu roknað við í flggjarlögtingslógini 1963/64.

Ætlanin er at úlvega landskassanum inntökur svarandi til gjaldið til lönjavningargrunnin við at hækka innflutningsgjaldið eftir lögtingslóg nr. 9 frá 27. apríl 1961 við 1 % til 5 %, hetta gevur um 800.000 kr., sjálvt

um uppskot landsstýrisins nr. 23 verður samtykt. Einn cykaskattur uppá 10 % av öllum skattskyldugum inntökum innanfyri 30.000 gevur um 300.000 kr. Tað sum írestar er ætlað av hægri skattainntökum enn roknað varð við, tá fíggjarløgtingslógin var fyri.

a d uppskot 1:

Stk. 2. Tað er ætlanin, at grannurin fær gjöldini fyri mánaðin í sein, tá ið neyðugar upplýsingar eru landsstýrinum (fiskivinnustovuni) í hendi.

Stk. 2-4. Tað eru ongar broytingar her av lýðningi í mun til galdandi löggávu.

§ 2. Síðani lögtingslógin nr. 72 frá 22. december 1951 varð samtykt, eru so nógvar broytingar og so nógv uppískoyti komin, at tað er hent at fáa hana kunngjörda í tí líki, hon er galdandi nú.

1. viðgerð 8. maí og 15. maí legði fíggjarnevndin fram soljóðandi

Álit.

Í málinum eru 3 lógaruppskot.

Uppskot I miðjar ímóti, at landskassin skal lata lönjavningargrunnum tey gjöld, sum fiskivinnan ligartil sjálv hevur latið, hval salffiski, klippfiski, saltsild og fiskaffaki viðvíkur, meðan eingin broyting er viðvíkjandi gjaldinum av feskum fiski til útflutnings.

Tey gjöld, landskassin eftir uppskotinum skal lata, verða roknað av hvørjum tonsi og ikki sum ligartil av vörðinum, og ger hefta útrokningina einfaldari.

Uppskotini II og III viðvíkja inntökum av nýggjum, sum landskassin skal hava at svara til óktu útreiðslurnar, nevnliga at hækka serliga innfluttungsgjaldið við 1 % og cykaskatt á inntökur yvir 30.000 kr.

Undir viðgerðini av málinum er upplýst, at revisiónin av tollógini verður framd í hesi tingsetu, og at inntökuppskotini heldur hoyra saman við tollógini, og tá landsstýrið í samband við tollógini kemur at seta uppskot II og III fram í sama ella líknandi líki, hava hesi uppskot ikki verið viðgjörd í nevndini undir hesum lögtingsmáli og tí einki uppskot sett fram viðvíkjandi teimum.

Uppskot I um gjöldini til lönjavningargrunnin hevur verið neyðugt at viðgera í samband við lögtingsmál nr. 21/1962: Studningur til minstuløn og prísviðbót, av tí, at verður grein 1 í uppskoti I í lögtingsmáli nr.

40 samtykt, má grein 2 í uppskotinum í lögtingsmáli nr. 21 felja burtur, við undantak av þettinum um avgjöld av stórhvalaveiðu, sum líkið er við her sum broytingaruppskot.

Hvat viðvíkur punkt d í grein 2 í uppskotinum í lögtingsmáli nr. 21, so skuldi hetta verið í gildi, sjálvt um tað ikki verður uppafturlíkið.

Figgjarnevndin hevur havt fund saman við fiskivinnunevndini um lögtingsmálini nr. 21 og 40 hvat viðvíkur uppskotinum viðvíkjandi lönjavníngargrunninum, og eru meirilutarnir í nevndunum, ið eru allir við undantak av javnaðarmøntum, samsíðir um mannagongdina at fremja málini.

Lógaruppskotini hava síðan verið gjøgnumgingin við fulltrúum úr landsstýrinum, og tað má ásamast, at lógirnar viðvíkjandi lönjavníngargrunni, prísveðbót, lönjavníng við meira, eru ógvuliga flóttar, tí tað hava verið so nógar broytingar og regligerðir síðani lógin upprunaliga var gjörd og seinni lýst av nýggjum, og tað er lí ógvuliga átroðkandi sum skotið upp í lögtingsmáli nr. 40 at fáa alla lógina uppafturprentaða, so tað ikki koma at henda mistøk í hesi so týðandi löggávu.

Tann studningur, sum úr landskassanum áður verður latin lönjavníngargrunninum, verður við vissum breytum endurnýggjaður á hvørjum ári, og nevndin hevur tí í samráð við landsstýrið bilðið, at hetta er eisini beint at gera viðvíkjandi teim gjöldum, landskassin eftir nýggja lógaruppskotinum nú skal lata. Og hetta serliga við tað, at lógin ið hvussu er skal fyrí á tingi á hvørjum ári, men í broytingaruppskotinum er tað valt at nýta figgjarárið í staðin fyrí álmannikkaárið, sum viðvíkjandi studninginum, ið fyrr er latin.

Meirilutin í figgjarnevndini (Kjartan Mohr, Sámuel Petersen, Hannus við Høgadalsá, Knút Wang og Andrias Djurhuus) ser uppskot landsstýrisins sum eitt lið í at lætta um fiskivinnuraksturin nú og mæli meirilutin til, at lögtingið samtykkir uppskotið frá landsstýrinum hvat viðvíkur broyting í lögtingslóg um avrokning og lönjavníngargrunn skipsfiskimanna við teimum í álitinum umtalaðu broytingum, ið uppskot er sett um niðanfyrí.

Av teimum í álitinum umtalaðu grundum setur nevndin einki uppskot fram viðvíkjandi uppskoti (II) til lögtingslóg um broyting í lögtingslóg um serligt innflutningsgjald og uppskoti (III) til lögtingslóg um eyka-skatt til landskassan.

Ein minniluti (P. M. Dam og J. Fr. Öregard) setur einki uppskot fram í hesum lögtingsmáli, men vísir til uppskot og álit hjá javnaðarflokkinum í lögtingsmáli nr. 26/1962: Skilabötur til fiskiflotan.

U p p s k o t frá

meirilutanum (Kjartan Mohr, Sámal Petersen, Hannus við Högadalsá, Knút Wang og Andrias Djurhøns):

Lögtingið samtykkir uppskot (I) til lögtingslóg um broyting í lögtingslóg um avrokning og lönjavninargrunn skipsfiskimanna við hesum broytingum:

1. Í § 1 verður l. petti í føroysku tekstini aftaná orðið «broytingar» sett: «í tíðarskeiðinum frá 1. apríl 1963 til 31. marts 1964» og í dansku tekstini aftaná orðið «ændringer» sett: «i tidsrummet fra 1. april 1963 til 31. marts 1964».

2. Niðast í stk. 1 í uppskotinum til nýggja § 5 verður sum nýtt punkt sett ávikavist í føroysku og dansku tekstini:

«6) Av stórhvalaveiðu 50 kr. av hvørjum veiddum stórhvali og 25 kr. av hvørjum sildreka ella øðrum smáhvali.»

«6) Af storhvalfangst 50 kr. af hver fanget storhval og 25 kr. af hver sejhval eller anden mindre smahval.»

3. Í § 2 verður inngangurin til greinina ávikavist í føroysku og dansku tekstini orðaður soleiðis:

«Henda lóg kemur í gildi beinanvegin».

«Denne lov træder straks i kraft».

2. og 3. viðgerð 16. mai 1963.

Formaðurin legði fram soljóðandi broytingaruppskot frá Jóhan Simonsen o. fl.

Í § 1 verður undir 1) sett aftaná orðið «sultfisk»: «landaður í Føroyum ella í flutningsskip».

Og í danska tekstinum: «landet paa Færøerne eller i transportskib».

5) verður orðuð soleiðis: «2 % av söluvirðinum (eif virðinum) av øllum fiski, sum verður landaður beintíðis úr veiðiskípi uttanlands».

Danski teksturin: «2 % af salgsværdien (cif værdien) af al fisk, der landes direkte fra fangstskib udenlands».

Broytingaruppskot 1 frá nevdini til § 1 samtykt 22 - 0.

Broytingaruppskot 2 frá nevdini til § 1 samtykt 22 - 0.

Broytingaruppskot 3 frá nevdini til § 2 samtykt 22 - 0.

Broytingaruppskot frá Johan Simonsen o. f. fall 5 - 0.

Lógaruppskotið so broytt samtykt 21 - 0.

Uppskotini II og III burturdottin.

40. Umsókn frá Kristiligum Lurtarafelag

Ár 1963, 3. mai legði kirkjunevndin fram soljóðandi

Tann 25. juli 1962 kom umsókn til landsstýrið frá Kristiligum Lurtarafelag v/ Olaf Sv. Petersen, Argjum, um rætt til at velja lim í útvarpsnevndina.

Umsóknin varð send lögtinginum 26. februar 1963 og beind í umsóknarnevndina, sum aftur beindi málið í kirkjunevndina.

Nevndin hevur havt fleiri fundir um spurningin og hevur fingið upplýst, at av teimum o.a. 1.300 limum, sum eru í Kristiligum Lurtarafelag, eru millum 900 og 1.000 sum rinda lurtaragjald.

Nevndin heldur seg ikki kunna mæla til at geva ávisum felag rætt til at velja lim í útvarpsnevndina, men er samd um at seta fram fylgjandi

U p p s k o t

til

lögtingslóg um broyting í lögtings
lóg nr. 11 frá 14. februar 1957
um útvarpsnevnd.

lagtingsløy um ændring í lagtings
løy nr. 11 af 14. februar 1957
om radioudvalg.

§ 1.

[§ 1 verður aftaná 2. punktum sett:

Tó kann landsstýrið eftir tilráðing frá lutarafelögum, sum frammanundan hava fingið góðkent tilráðingardeinild frá landsstýrinum, nóra um nevndina við 1 limi.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

2. viðgerð 6. og 3. viðgerð 7. mai 1963.

Lóguruppskotið samtykt 19--0.

§ 1.

I § 1 efter 2. punktum tilföjes:

Dog kan landsstyret efter indstilling fra lytterforeninger, der af landsstyret i forvejen har faaet godkendt indstillingsret, öge udvalgsmedlemmernes antal med 1 medlem.

§ 2.

Denne lov træder straks i kraft.

42. Vegir og lendingar

Ár 1963, 7. mai legði Havna- og veganevndin fram soljóðandi

Álit.

Havna- og veganevndin hevur viðgjört her o. u. 65 umsóknir viðvíkjandi vega- og lendingamálum, sum innkomnar eru.

I. Vegir.

Á flggjarfogtingslóginu eru settar av 2.000.000 kr. til nýggjar vegir og brýr. Viðvíkjandi býti av leim skal nevndin loyva sær at seta fram soljóðandi

U P P S K O T:

A. Til lær í 1954 og seinri samtyktu stórrí vegabyggingar, sum ikki verða framtíð við lánföku:

Vegurin Hvalvík-Vík	600.000,-	
Vegurin samman og norðan fyri Hósvík (verður liðugur)	500.000,-	-
Vegurin Eiði-Funning-Gjógv (verður liðugur) ..	450.000,-	-
B. Til breiðkingar og umbyggingar av vegnum Kollafjørð-Vestmanna.		
Rest av játtan frá 1961/62.....	130.000,-	-
Nýjáltan	200.000,-	-
		330.000,-
C. Til niðanfyri nevndu vegir		160.500,-

Kommuna	Vegur	Slutningur 3/4 av kr.
Húsa	Framhald av vegi norður frá Húsa bygd	9.000,-
Elduvíkar	Vegurin norður frá Fjarðavegnum	15.000,-
Haldórsvíkar	Tjørnuvíkarvegurin ..	60.000,-
Tórsh. uttanb.	Ábøtur á gøtuna til Norðradals	15.000,-
Biggjar	Framhald av vegi vestur frá Bø	15.000,-
Skopunar	Vegur til nýggja pieris	80.000,-
Hvalbjar	Vegbreiðking í Skálum í Hvalba	20.000,-
		214.000,-
		kr. 160.500,-

D. Til rentur og avdrátt	559.500,-
	Tilsamans 2.600.000,-

II. Lendingar.

Játtanir, sum eru fáltnar til gjaldirar undan 1/4 1963, men sum ikki er bygt fyri eyn, eru tilsamans 3/4 av o. u. 840.000 kr. = o. u. 630.000 kr.

Játtanir fyri fíggjarárið 1963/64, sum samtyktar eru áður, eru hesar:

Kommuna	til	3/4 av kr.
Viðareiðis	Lendingin í Eiðsvík (3. árgjald av 3 ára játtan)	15.000,-
Kunoyar	Leinging av atleggjararbrúgv í Kunoyar bygd (2. árgjald av 3 ára játtan)	15.000,-
Húsa	Rennistrong í Syðradali (3. árgjald av 3 ára játtan)	15.000,-

Hests	Dýping av bátahylli (2. ársgjald av 3 ára játtan)	30.000, -
Nólsoyar	Lendingarábotur (2. ársgjald av 3 ára játtan)	25.000, -
Mykines	Nýggjan drátt (4. ársgjald av 4 ára játtan)	25.000, -
Skálavíkar	Leinging av pierinum (3. ársgjald av 4 ára játtan)	20.000, -
Skúvoyar	Abotur á lendingina (3. ársgjald av 3 ára játtan)	10.000, -
Hvalbiar	Leinging av pieri í Sandvík (4. ársgjald av 5 ára játtan)	30.000, -
Høvs	Boting av bátahylli (1. ársgjald av 5 ára játtan)	10.000, -
Sunnbiar	Útbygging av lendingini á Pollinum (5. ársgjald av 5 ára játtan)	120.000, -
	Leinging av lendingarbrúgv á Økrum (3. ársgjald av 3 ára játtan)	15.000, -
	Tilsamans $\frac{3}{4}$ av kr.	360.000, -
	= kr.	270.000, -

Tøkur peningur á lendingarkontoini verður í 1963/64:

Eftir av eldri játtanum	o. u.	350.000, -
Játtan fyri 1963/64		400.000, -
	Tilsamans o. u.	750.000, -
Bundið er í studningi (sbr. yvirlitinum omanfyri) ..		900.000, -
	Íalt	150.000, -

Til játtanir í ár er soleiðis eingin peningur; men tá flestu byggingarnar vanligar ikki verða framdar sama ár, játtanin verður veitt, kann altíð verða nakað av halli millum tókan pening og látaðar studningar, uttan at hetta ferir við sær hall á figgjar tógarkontoini fyri lendingar.

Viðvíkjandi nýjáltanum skal nevndin loysa sær at seta fram soljóðandi

Kommuna	U P P S K O T: Studningurin er til	Studningar $\frac{3}{4}$ av kr.
Fugloyar	Veg frá Trøllagjógv og niðan til bygðina	10.000,
Svínoyar	Útbygging av lendingini við Eiðið	10.000,
Viðareiðis	Abotur á dráttin í Eiðsvík	20.000,
Hvannasunds	Veg til lending í Múla	10.000,
Klakksvíkar	Veg til lendingina í Árnafirði	20.000,
Mikladals	Abotur á lending	10.000, -
Oyndarfjarðar	At byggja upp undir bakkan	10.000,
Leirvíkar	Elektrískt bátaspæl	12.000,
Gøta	Leingjan av lendingarbrúgv í Norðragøtu ($\frac{3}{4}$ av 35.000 kr. um árið í 4 ár)	35.000,

Nes	Dráttur við Kráargil	5.000.
Sjóvar	Leinging og umbygging av lendibrúnni á Selatrað ($\frac{3}{4}$ av 35.000 kr. um árið í 4 ár)	35.000.
Funnings	Viðking av bátastøð í Funningsi ($\frac{3}{4}$ av 15.000 kr. um árið í 3 ár)	15.000.
Kaldbaks	Leinging av lendibrúnni við Býggjarsløð	20.000.
Býggjar	Bátaspæl í Bø	12.000.
	Dýping av inusiglingini til lendingina í Gásadalí	20.000.
Skopunar	Bygging av pieri	65.000.
	(+ $\frac{3}{4}$ av 50.000 kr. um árið í fylgj. 3 ár)	
Húsavíkar	Lending á Skævnaskeri	15.000.
Hvalbiar	Bátahyl á Býggjargarði ($\frac{3}{4}$ av 10.000 kr. um árið í 3 ár)	10.000.
		$\frac{3}{4}$ av kr. 334.000,
		kr. 250.500,

2. viðgerð 8. og atkvgr. 9. mai 1963.

Formaðurin legði fram:

1) broytingaruppskot frá J. F. Øregaard o. fl.

II. Undir lendingar verður sett aftaná «Hvalbiar»:

Götu: Elektriskt bátaspæl í Syðrugötu $\frac{3}{4}$ av kr. 12.000.

Nes sókn: Elektriskt bátaspæl á Nesi $\frac{3}{4}$ av kr. 12.000.

2) broytingaruppskot frá Poul J. Olsen o. fl.

Undir lendingum verður sett:

Hattarvík: til bátaspæl $\frac{3}{4}$ av kr. 6.000.

3) broytingaruppskot frá J. P. Davidsen o. fl.

Undir nýjttanum verður sett aflrat:

«Skálavík - til bátahyl kr. 50.000,-»

«Dinnun --- til rennistrong kr. 75.000.»,

4) broytingaruppskot frá P. M. Dam o. fl.

Undir lendingum verður sett millum «Skárvoyar og Hvalbiar»: «Froð bíar sóknar kommuna: Umvæling av lending í Víkargerði í Froyðbæ kr. 10.000 um árið í tvey ár.»

Uppskot frá nevndini 1: Vegir A - B - C - D samtykt 27 - 0.

II: Lendingar

Broytingaruppskot frá P. M. Dam o. f. (4) fall 13—0.

Broytingaruppskot frá J. F. Øregaard o. f. (1) samtykt 23—0.

Broytingaruppskot frá Paul J. Olsen o. f. (2) samtykt 23—0.

Uppskot frá nevndini (Bls. 2) samtykt 27—0.

Broytingaruppskot frá J. P. Davidsen o. f. (3) fall 7—0.

Uppskot frá nevndini (nýjállanir) samtykt 27—0.

43. Skúlatannlæknar

Ár 1963, 6. mai legði Jacob Lindenskov tingsmaður fram soljóðandi

U p p s k o t
t í l
s a m t y k t a r

Álagt verður landsstýrinum at skunda undir, at skúlatannlæknar verða settir í hvørjum kommunulæknadømi í Føroyum, ló so at tannlæknar verða settir í Klakksvík og á Skálafjørðinum í seinasta lagi áðrenn Ólavsøku 1964.

U m m æ l i:

Skilið við tannröktini í Føroyum er vanaligt.

Teir fáu tannlæknar sum eru — í Vági og í Havn — koma ikki útfylli at røkja hella arbeiði.

Tað er ómöguligt hjá øllum at sleppa til tannlækna. Hesum prógva tær longu bíðingartíðirnar, hált ár ella meir. Av hesum skilst at herf ein nøkumlunda tannarókt kann ikki verða.

Tey eru heldur ikki fá, sum nú hava ógvuliga ringar umstøður, sjálvt um tey sleppa til tannlækna. Hesi eru at kalla øll tey, sum ikki búgva har slíkir eru — t.v.s. í Havn ella í Vági, t.d. mamma, sum skal til tann-

lækna við börnunum. Hon noyðist at liggja heimanífrá kanska í fleiri dagar hóast ringar umstøður og hartil kemur so mangan ikki til ferða-útreiðsla.

At tað er til álvarsaman skaða fyrí heilsutia, at börnini í skúlaárunum ikki kunna sleppa til tannlækna, er eyðsæð.

Í 1958 var mál um ferðandi tannlæknar lagt fram á ting av J. P. Davidsen, lögtingsmanni, fyrí javnaðarflokkin. Hetta førði við sær, at lögtingslóg um tannlæknaskipan varð gjörd - lögtingsmál nr. 81/1957, har eftir lögtingið letur uppí 50 % í studningi til kommunur, til stovnselau av tannklinikk.

Tað verður ásannað, at tað er av avgerandi týdningi, at börnini frá byrjan av skúlaaldreimum koma undir regluligar heilsakanningar, vit hava reglurnar um skúlalæknar o.s.fr.

Hóast royndirnar hjá lögtinginum at skunda undir fremjingina av tannlæknaspurninginum í Føroyum, so hevur ikki verið til. Tað er tvørturímóti gingið aftur á hond. Í kommunum, har tannlækni hevur verið, er eingin nú.

Sjálvt um kommunurnar sjálvar hava atstøður at greiða henda spurningin, so er hetta so stórt og álvarsamt mál og tykir so drúgv at fáa loyst, at einki er at ivast í, at lögtingið má koma uppí.

1. januar 1963 vóru 6.071 næmingar í føroysku skúlanum, herav 5.082 í fólkskúlanum. Bert hin minni parturin av hesum hava yvirhøvur atstøður at fáa tannarökt í skúlanum.

Ti má vera strongt á at fáa hest viðurskiftir í betri legu, og ikki eigur tingið at helna í, fyrr enn hetta tíðandi heilsumálið er loyst, bæði við at fáa tannlæknar á fleiri plássum og eisini at fáa skípa so fyrí, at tannlæknar kunna ferðast til smærru plássini og oyggjarnar.

1. viðgerð 8. mai 1963.

Uppskotið samtykt 22 - 0.

44. Veðhald av lánum til sildamjöl á goymslu

Ár 1963, 7. maí legði Erlendur Patursson landsstýrismaður fram söljóðandi

U p p s k o t til

løgtingslóg um veðhald fyri lán-
um til sildarmjöl og sildarotju
á goymslu.

§ 1.

Landsstýrinum er heimilt lands-
kassans vegna í fíggjarárinum
1963/64 at veita veðhald fyri lán-
um til sildarmjöl og sildarotju á
goymslu. Veðhald verður givið
fyri lánum móti 1. veðrætti og fer
ikki upp um 70 % av lánvirðinum.

§ 2.

Henda lóg kennur beinan vegin
í gildi.

G r e i n a r g e r ð:

Meðan atgongd er til hjá sildarverksmiðjum at fáa landskassaveðhald
fyri ilögulánum, smb. lóg nr. 40 frá 15. juni 1962 um veðhald fyri lánum
til smærri ídnaðarvirki, er eingin atgongd hjá slíkum til at fáa veðhald
fyri goymslulánum.

Uppskot um heimild fyri landsstýrið til at veita slíkt veðhald verður
hervið lagt fyri tingið.

1. viðgerð 8. og 2. og 3. viðgerð 9. maí 1963.

Lógaruppskotið samtykt 28 0.

lagtingslov om garanti for laan
til sildemet og sildeolje paa
lager.

§ 1.

Landsstyret bemyndiges til paa
landskassens vegne i finansaaet
1963/64 at garantere for laan til
sildemet og sildeolie paa lager.
Garantien ydes for laan mod 1.
prioritet og maa ikke overstige
70 % af laanevaerdien.

§ 2.

Denne lov træder i kraft
straks.

45. Samsýning landsstýrismanna

Ár 1963, 7. maí legði fíggingarnevndin fram soljóðandi

ÁTT.

Nevndin hefur viðgjört málið um samsýning til landsstýrismenninnar og heldur, at sum lønarlagið er í dag, er samsýningin til landsstýrismenninnar ov lág og hefur verið tað í langri tíð. Hendi samsýning varð ikki lækkað, tá ið lønirnar hjá tænastumenninum fóru munnandi upp, og setur ein meiriluti í nevndini (Knúi Wang, K. J. Mohr, Hannus við Høgadalsá, S. Petersen, P. M. Dam og J. Fr. Øregaard) uppskot fram.

Andr. Djurhuus setur onki uppskot.

U p p s k o t til

løgtingslóg um broyting í samsýning landsstýrismanna.

løgtingslov om ændring i landstyre-mændenes aflønning.

§ 1.

I lögtingslóg nr. 5 frá 11. maí 1948 um samsýning landsstýrismanna, soleiðis sum henda er broytt við lögtingslóg nr. 28 frá 17. mars 1951, nr. 51 frá 29. august 1951, nr. 16 frá 22. mars 1956 og nr. 30 frá 18. maí 1961, verða gjördar hesar broytingar:

- 1) I § 1, 1. stk. verður «28.300 kr.» broytt til «31.300 kr.» og «24.000 kr.» broytt til «30.000 kr.».
- 2) I § 1, 4. stk. verður skotið inn aftaná «§ 48» «og § 48 A».

§ 2.

Henda lóg fær gildi frá 1. oktober 1961.

2. viðgerð 8. og 3. viðgerð 9. maí 1963.
Lógarnuppskotið samtykt 19 -- 5.

§ 1.

I lögtingslov nr. 5 af 11. maj 1948 om landstyre-mændenes aflønning, saaledes som denne er ændret ved lögtingslov nr. 28. af 17. marts 1951, nr. 51 af 29. august 1951, nr. 16 af 22. marts 1956 og nr. 30 af 18. maj 1961, foretages følgende ændringer:

- 1) I § 1, stk. 1 ændres «kr. 28.300.» til «kr. 31.300.» og «kr. 24.000.» til «kr. 30.000.».
- 2) I § 1, stk. 4, indskydes efter «§ 48» og «§ 48 A».

§ 2.

Denne lov har gyldighed fra 1. oktober 1961.

46. Samsýning tingmanna

Ár 1963, 7. maí legði fígðgjarneyndin fram soljóðandi

Álit.

Neyndin hefur havi málið til viðgerðar og er komín eflir tí, at prís-
talið er farið munandi upp, síðani samsýningin hjá tingmonnum varð
ásett.

Neyndin aftan Andr. Djurhuus er sand um at hækka löniina hjá ting-
monnum og setur fram soljóðandi

U p p s k o t til

lögtingslóg um broyting í lögtings-
lóg um samsýning lögtingsmanna.

lagtingslov om ændring i lagtings-
lov om vederlag til lagtingsmænd

§ 1.

I lögtingslóg nr. 29, 17. maí 1961,
verða gjörðar hesar broytingar:

- 1) Í § 1, 1. stk. verður «8.000 kr.»
broytt til «9.600 kr.».
- 2) Í § 2 verður aftaná «§ 48» sett
«og § 48 A».

§ 2.

Henda lóg fær gildi frá 1. apríl
1963.

2. viðgerð 8. og 3. viðgerð 9. maí 1963.
Lógaruppskotið samtykt 19—5.

§ 1.

I lagtingslov nr. 29. af 17. maj
1961 foretages følgende ændrin-
ger:

- 1) I § 1, stk. 1, ændres kr. «8.000.»
til «kr. 9.600.—».
- 2) I § 2 indføres efter «§ 48» «og
§ 48 A».

§ 2.

Denne lov faar gyldighed fra
1. april 1963.

47. Ábyrgd fyri láni til Klakksvíkar kommunu til yvirtöku av privatari bryggju

Ár 1963, 9. mai legði H. Djurhuus fyri tingmenninar í Norðoyum fram soljóðandi

U p p s k o t til

løgtingslóg um studning og um ábyrgd fyri láni til Klakksvíkar kommunu til yvirtöku av privatari bryggju.

§ 1.

Úr landskassanum verður til Klakksvíkar kommunu til yvirtöku av bryggjunum á Kósini, sum P/f J. F. Kjölbro eigur, veittur studningur svarandi til 50 % av virðinum eftir meting, sum landsstýrið letur gera, tó hægst 50 % av 1,5 mill. kr.

Studningurin verður ríndaður við eins stórum ársgjöldum hvørt av fíggjarárunum 1964/65—1973/74.

§ 2.

Landsstýrið vissar sær, áðrenn studningur verður goldin ella bundin til gjaldingar, at kommunan hevur ognað sær öki aftanfyrri bryggjuna í vidd, sum landsstýrið heldur vera hóskandi.

§ 3.

Landsstýrinum verður heimilað landskassans vegna at veðhalda fyri lánum upp til 1 mill. kr. til Klakksvíkar kommunu í samband við yvirtöku av bryggjunum.

§ 4.

Henda lögtingslóg kemur í gildi beinanvegin.

lagtingslov om tilskud og om garanti for laan til Klakksvíkar kommune til overtagelse af privat kajanlæg.

§ 1.

Af landskassen ydes til Klakksvíkar kommune til overtagelse af kajanlæg á Kósini tilhørende P/f J. F. Kjölbro tilskud svarende til 50 % af den værdi, anlæget ansættes til i henhold til vurdering, landsstyret lader foretage, dog højst 50 % af 1,5 mill. kr.

Tilskudet betales i lige store aarlige rater hvert af finansaarne 1964/65—1973/74.

§ 2.

Forinden nogen del af tilskudet udbetales eller stilles som sikkerhed sikrer landsstyret sig, at kommunen har erhvervet arealer bag ved kajanlægget i et omfang, som landsstyret skønner passende.

§ 3.

Landsstyret bemyndiges til paa landskassens vegne at garantere for laan indtil 1 mill. kr. til Klakksvíkar kommune i forbindelse med overtagelsen af kajanlægget.

§ 4.

Denne lagtingslov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Klakksvíkar kommuna hefur í sambandi við, at P/f J. P. Kjölbro veit-
ar at útbýggja og modernisera síni virki í Klakksvík m. a. byggja nýtt
turkíhús á Kósini; játtað partafelagnum at yvirtaka bryggju felagsins
hár.

Kommunan sær seg tó ikki föra fyri hesum, allan so at landið telur
studning av stódd sum vanlig til havnabyggingar og landsábyrgd verður
veitt fyri lánun, sum neyðug verða til hesa yvirlöku.

At byggja tør stóru bryggjur, sum hövudsvinna okkara hefur fyri
neyðini, hefur at kalla allíð hee á landi verið uppgáva hjá tí almenna,
og hefur lögtingið seinastu 25 árin, t. e. síðan tað fekk størri inniöku-
möguleikar, latið sín stóra part. Vit halda tí, við tað at Klakksvíkar kom-
muna hefur sagt seg sinnaða at yvirtaka bryggju fyri at frígera pening
hjá einum virki til aðra útbýgging og við tað at okkum øllum er greitt,
at fiskivinna okkara í lötuní hefur allan tann stuðul, sum fáast kann
fyri neyðini til at gera seg kappingarföra, at rættast má vera at koma
áheitan kommununnar á mót og hefur loyvt sær at seta fram uppskot
til lögtingslóg samsvarandi hesum.

1. viðgerð 9. og 11. mai legði fíggingarnevndin fram soljóðandi

Álit.

Málið er lagt á ting av lögtingsmönnum fyri Norðuroyar. Hákun
Djurhuus, Poul J. Olsen, Johan Simonsen og Sámal Petersen, 9. mai og
var við 1. viðgerð sama dag beint í fíggingarnevndina.

Tað er lógaruppskot, sum heimilar landstýrinum at veita úr lands-
kassanum 50 % av tí kostnaða, sum stendst av, at Klakksvíkar kommuna
yvirtakar bryggjuna á Kósini í Klakksvík, sum P/f J. P. Kjölbro nú eigur.
Hesi 50 % verða, eins og galdandi er sambart havnaættlanina, veitt við
10 eins stórum ársgjöldum, tí fyrsta í fíggingarárinum 1964/65.

Landsstýrisins partur er avmarkaður til 50 % av 1,5 milj. kr.

Lógaruppskotið heimilar landskassanum at veðhalda fyri láni upp
til 1 milj. krónur til Klakksvíkar kommunu í samband við yvirlöku av
bryggjun og er hetta samsvarandi tí, sum gjört er viðvíkjandi havna-
byggingum eftir havnaættlanini.

Uppskotsstíllararnir leggja áherðslu á, at við yvirlökun verður frí-
gjörður peningurin hjá einum virki til aðra útbýgging, sum kann hava
arbeiðsskapandi týdning fyri Klakksvík.

Nevndin heldur, at hetta seinast nevnda hefur stóran týdning og tek-

ur fíggjarnævndin eimælt undir við uppskotsstillarumum og mæltir tinginum til at samtykkja uppskotið óhroytt.

2. og 3. viðgerð 11. mai 1963.

Lógaruppskotið samtykt 21 - 0.

48. Atlögubryggja í Kirkjubö

Ár 1963, 9. mai legði Erlendur Patursson landsstýrismaður fram so-
ljóðandi

U p p s k o t. til

lögtingslóg um atlögubryggju
í Kirkjubö.

lagtingslov om landingsbro
i Kirkjubö.

§ 1.

Landið letur byggja atlögu-
bryggju fyri deksför í Kirkjubö
og fær landsstýrið heimild til at
taka lán til hesa bygging, tó hægst
250.000 kr.

§ 1.

Landet lader bygge landingsbro
for dæksfartøjer i Kirkjubö og
landsstyret hemyndiges til at op-
tage laan til arbejds udförelse,
dog höjst 250.000 kr.

§ 2.

Henda lóg kemur beinan vegin
í gildi.

§ 2.

Denne lov træder i kraft
straks.

1. viðgerð 9. mai og 14. mai legði havna- og veganevndin fram so-
ljóðandi

Átt.

Málið var lagt fram tann 9. mai 1963 av tingmonnum: Erlendur
Patursson, J. P. Davidsen, Kj. Mohr, Paul J. Olsen, Marius Johannesen

og Jacob Lindenskov og aftaná 1. tingviðgerð beint í havna- og vega-nevndina.

Nevndin hefur viðgjört málið og er sand um, at um líkinda bryggja fyrí eilt minni dekkslar kann gerast fyrí tær í uppskotinum ásetlu 250.000 kr., er nógv sum talar fyrí at fremja hella mál.

Slikt vil gera möguleikan fyrí at koma í og úr Sandoyinni og úti og frá Hesti og Koltri betri, og tá ið ikki er neyðugt at sigla um Kirkjubönes, fara veður og streymur ikki at verða til sama tarn og vanda.

Okkara royndir at skapa nufimans samfelag á hesum landi, ger oisini at m. a. krøvini til stundisleika vaksa, t. d. kann fiskiskip nú á dögum ikki liggja og biða eftir manni ella monnum uttan at lissa stóran pening; fiskimenn, sum fara heim at ferðast, mugu tí verða at kalla beitt vísir í, at möguleiki er fyrí at sleppa aftur til skipið til ásetta tíð, um ikki antin skip ella teir sjálvir skulu vera fyrí missi.

Í Sandoyinni er eingin skipahavn, so allir fiskimenn har eru við skipum, sum halda til í øðrum havnum, og er tí sjálvandi av stórum týðningi, at möguleikarnir fyrí sambandi millum Sandoyna og Streymoyna verða teir best gjørligu innan fyrí fíggjarliga forsvarligt mark.

Við tí treyt, at um kanningarnar vísa, at væl størri peningur skal til, enn nevndu 250.000 kr., verður málið afur at leggja fyrí tingið, kann nevndin mæla til at samtykkja uppskotið.

2. og 3. viðgerð 17. maj 1963.

Formaðurin legði fram soljóðandi broytingaruppskot frá Kj. Mohr o.fl.

Til § 1 verður at skoyta upp í:

«og at kommunurnar í Sandoyinni, Kirkjuböar kommuna og Tórsbavnar kommuna býta 1/4 av kostnaðinum sín á millum».

Broytingaruppskotið samtykt 22—0.

Lógaruppskotið so broytt samtykt 22—0.

49. Broyting í lóg um veðhald av láni til vatnveiting á Drelnesi

Ár 1963, 15. maí legði Albert Jacobsen, tingmaður fram skjóðandi

U p p s k o t til

løgtingslóg um broyting í lögtingslóg nr. 26 frá 25. apríl 1960 um ábyrgd av láni til Froðbiar kommunu til gerð av vatnveiting til Drelnes.

lagtingslov om ændring i lagtingslov nr. 26 af 25. april 1960 om garanti for laan til Froðbiar kommune til anlæg af vandledning til Drelnes.

§ 1.

I innganginum og í § 1 verður «vatnveiting til Drelnes» broytt til «vatnveiting til Tvöroyrar havn».

§ 1.

I indledningen og i § 1 ændres «vandledning til Drelnes» til «vandledning til Tveraa havn».

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

V i ð m e r k i n g:

Í skrivi frá 11. í hesum hevur Froðbiar sóknarstýri biðjið meg lagt umsókn inn á ting um broyting í lögtingslóg nr. 26 frá 25. apríl 1960 um at ábyrgd av láni til vatnveiting á Drelnesi verður broytt til vatnveiting til Tvöroyrar havn og loyvi mær at leggja umsóknina við sum skjal og loyvi mær samsvarandi tí at leggja fram uppskot til broytingar í nevndu lóg, so sum umsókt við tilmæli.

Til Føroya Løgtings frá Froðbiar sóknarstýri:

Samhætt samtykt á fundi hin 9. í hesum mánað loyvir sóknarstýrið sær hervið at søkja um, at lögtingslóg nr. 26 frá 25. apríl 1960 um ábyrgd av láni til Froðbiar kommunu til gerð av vatnveiting til Drelnes verður broytt soleiðis, at orðini «til Drelnes» verða at ljóða «til Tvöroyrar havn» í staðin.

1. 2. og 3. viðgerð 16. maí 1963.

Lógaruppskotið samtykt 19—0.

50. Lán til veg eftir bakkanum Sandavág—Miðvág

Ár 1963, 15. maí legði Vilhelm Nielsen tingmaður fram soljóðandi

U p p s k o t tí

Lögtingslóg um lán og ábyrgð av
láni til veg eftir bakkanum
millum Sandavág-Miðvág.

§ 1.

Landsstýrið verður heimilað at
taka upp neyðugt lán til gerð av
vegnum eftir bakkanum millum
Sandavág-Miðvág.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinan
vegin.

løgtingslov om laan og garanti for
laan til vejen «eftir bakkanum»
mellem Sandavág-Miðvág.

§ 1.

Landsstyret bemyndiges til at
optage nødvendigt laan til anlæg
af vej «eftir bakkanum» mellem
Sandavág-Miðvág.

§ 2.

Denne lov træder i kraft
straks.

V i ð m e r k i n g a r :

Síðani nýggi felagsskúlin á Gíljanesi millum Sandavág-Miðvág er tik-
in í nýtslu, er tað blivið álvarsama hættisligt við samferðsluni millum
hesar bygdir, nú koma ca. 325 börn, cyklar og bílar eftir hesum smala
vegi, so einhvør kann skilja, at her er trøngligt og mikið hættisligt.
Landsverksskrivstovan hevur hildið henda veg verjð so hættisligan, at
mælt verður til at binda um heilan fingur. Sjá umsókn Samferðshvegir
1963, nr. 197/63.

Vit hava loyvt okkum at leggja uppskot inn á ting um at geva lands-
stýrinum heimild at útvega tørvandi pening til byggingina nú beinan-
vegin.

1. viðgerð 17. maí og sama dag legði havna- og veganevndin fram
soljóðandi

Á l i t

Málið var framlagt á tingi 11. í h.m. av tingmönnum: V. Nielsen,
H. Hansen, K. J. Mohr, Sigfr. Skaale, L. Joensen, J. Lindenskov og Fre-

derik Hansen. Aftaná 1. viðgerð var málið beint í havana- og veganeyndina.

Neyndin hefur nú viðgjört málið og er hon öll samd um, at millum Miðvágs og Sandavágs eins og nógvaðrastaðni í landinum treingja til, at leir gomlu vegirnir verða breiðkaðir. Í summun stöðum sum, m.a. í tí í hesum máli umrøddu, er stöðan blivin munandi verri aftaná, at stórir centralskúlar eru byggir við hesar smölu vegir.

Viðvíkjandi tilmælinum til tingið hevur neyndin to býtt seg í tvínigar.

Ein meiriluti (Frederik Hansen, Poul J. Olsen, S. Petersen, A. Djurhuus og K. J. Mohr) heldur, at áðrenn stöðin kann verða tikin til ætlanina um at byggja veg eftir bakkanum millum neyndu byggdir, má neyndin hava greiði á, deils um hesin vegur veruliga er av týðningi, tí hann fer at kosta nógv, og deils um hann kann væntast at avlasa tað gamla vegin so mikið, at munandi minni verður at gera við henda. Meirilutin skal tí mæla tinginum til at samtykkja soljóðandi uppskot:

Málið verður sent landsstýrinum at lata kanna og leggja fyrri komandi ólavsökutíng aftur við úrslitinum, herundir kostnaðarættanum, av kanninginini.

Ein minniluti (V. Nielsen og H. Hansen) mæla tinginum til at samtykkja lógaruppskotið, í tí líki tað er framlagt.

2. viðgerð 17. mai 1963.

§ 1 í lógaruppskotinum fall 6 - 0.

Uppskot frá meirialutanum í neyndini samtykt 23 - 0.

51. Broyting í lóg um landskassalán til havnagerð v. m.

Ár 1963, 16. maí lagði Erlendur Patursson landsstýrismaður fram söljóðandi

u p p s k o t til

lögtingslóg um broyting í lögtingslóg nr. 26 frá 12. maí 1959 um landskassalán til havnagerð, vegagerð og endurnýgging fiskiskipaflotans.

§ 1.

Í § 1 í lögtingslóg nr. 26 frá 12. maí 1959 um landskassalán til havnagerð, vegagerð og endurnýgging fiskiskipaflotans verður sum nýtt 2. stk. sett:

Eisini fær landsstýrið heimild til at veita lán, sum svara til ein part ella alt kurstapið av lánum, ið verða veitt móti pant í fiskiskipum, og til í serstökum forum at veita lán, ið verða nýtt til at rinda fallin terminsgjöld av slíkum lánum. Fyri lánini verður veðrættur kravdur innan fyri 100 % av lánsvirði skipsins.

§ 2.

Henda lóg kemur beinanvegin í gildi. Samstundis fer úr gildi lögtingslóg nr. 14 frá 15. maí 1962 um broyting í lögtingslóg um landskassaveðhald til havnagerð, vegagerð og endurnýgging av fiskiskipaflotanum.

Greinargerð:

Tað eru einstakar útgerðarfyrirðingar við nýggjum fiskiskipum, sum

lagtingslóg um ændring í lagtingslóg nr. 26 af 12. maj 1959 om laan til landskassen til havnebygning, vejbygning og fiskerflaadens fornyelse.

§ 1.

I § 1 i lagtingslóg nr. 26 af 12. maj 1959 om laan til landskassen til havnebygning, vejbygning og fiskerflaadens fornyelse tilløjes som nyt stk. 2:

Landssyret er endvidere bemyndiget til at yde laan svarende til en del eller hele kurstabet paa laan, der ydes mod pant i fiskerfartøjer og til i særlige tilfælde at yde laan til betaling af forfaldne terminsydelser af disse laan. For laanene skal der stilles pantsikkerhed indenfor 100 % af skibets laaneværdi.

§ 2.

Denne lov træder straks i kraft. Samtidig ophæves lagtingslóg nr. 14 af 15. maj 1962 om ændring i lagtingslóg om laan til landskassen til havnebygning, vejbygning og fiskerflaadens fornyelse.

uttan skuld og av ófyrirjáanligum grundum eru komnar soleiðis fyrirfingjarlaga, at tær verða ikki förar fyrir nú í mai mánaði í ár at rínda terminsgjöld av lánum, sum veitt eru móti veðrætti í skipinum.

Landsstýrið heldur tað ikki vera rætt, at hesar fyrilökur steðga nú í miðjari saltfiskiveiðitíð og mælir li lögtinginum til at samtykkja hetta lógaruppskot. Aðlingin er bert at nýta heimildina í sambandi við fallin mai-terminsgjöld í ár.

(Málið aflurtikið).

52. Broyting í lóg um endurnýggjan av skipaflotanum

Ár 1963, 16. mai legði Erlendur Patursson landsstýrismaður fram so-
ljóðandi

U p p s k o t til

løgtingslóg um broyting í lögtings-
lóg nr. 8 frá 6. mars 1958 um end-
urnýgging av fiskiskipaflotanum
við seinni broytingum.

lagtíngslov om ændring i lagtíngs-
lov nr. 8 af 6. marts 1958 om for-
nyelse af fiskerflaaden med
senere ændringer.

§ 1.

Í § 2 í lögtingslóg nr. 8 frá 6.
mars 1958 um endurnýgging fiski-
skipaflotans verður sum nýtt 2.
stk. sett:

Í serstökum förum og til ný-
byggingar á föroyskum skipa-
smiðjum kunna tí studningslán
verða veitt við 25 % av virði skip-
sins við maskinu og öðrum til-
hoyri.

§ 1.

Í § 2 í lagtíngslov nr. 8 af 6
marts 1958 om fornyelse af fisker-
flaaden sættes som nyt stk. 2:

Í særlige tilfælde og til nybyg-
ning paa færøske værfter kan dog
tilskudslaan ydes med 25 % af
skibets værdi med maskine og an-
det tilbehør.

§ 2.

Þenda lóg kemur í gildi beinan vegin.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Greinargerð:

Realkreditturn hefur nýliga stutt treyt fyri lánveitingum til skípa-bygging sell, at eginpeningurin verður minst 15 % av byggikostnaðinum. Hin vegin eru freytnar fyri norskari finansiering framvegis óbroyttar. Tá nú norsk finansiering sjálvsagt bert kann nýlast í Noregi, er tað í veruleikanum komið har út í, at tað peningaliga liggur lættari fyri at byggja á norskum skipasmiðjum enn á okkara egna.

Realkreditturn hefur ikki viljað viki frá kravi sínum. Fyri fyrst hevur hann tó í einum einstökum ávísam tilfelli játtað at gingið frá 15 % eginpeningskravinum, men við teimum treytum m. a., at bygt verður í Føroyum og at studningslánið verður veitt við 25 % av byggikostnaðinum.

1., 2. og 3. viðgerð 17. maí 1963.

Lógaruppskotið samtykt 21—0.

53. Eykaskattur til landskassan

Ár 1963, 16. maí legði Erlendur Patursson landsstýrismaður fram so-
ljóðandi

U p p s k o t t i l

løgtingslóg um eykaskatt til
landskassan.

lagtingslov om ekstraskat til
landskassen.

§ 1.

I skattaárinum 1963/64 verður
eykaskattur álagdur skatlgjaldar-

§ 1.

For skatteaaret 1963/64 erlæg-
ges en ekstraskat af alle, som i

naa, sum eftir lóg nr. 202 frá 15. maj 1939 ella seinni lógum hava skylda at rinda skatt til landskassan og sum hava skattleggjandi inntøku, ið er 20.000 kr. ella meira. Hesin eykaskattur er fyri inntøkur millum 20.000 kr. og 30.000 kr. 10 %, og fyri inntøkur yvir 30.000 kr. 20 %, av teirri hædd, sum skattgjaldarin eftir § 1 í lögtingslóg nr. 11 frá 1. maj 1961 hevur skyldu at rinda.

Føroya gjaldstova krevur henda eykaskatt, sum fellur til gjaldingar saman við vanliga landsskattinum og galda tør í §§ 5, 6 og 7 í lóg nr. 202 frá 25. maj 1939 ella tilsvareandi reglur í seinni lógum eisini fyri henda eykaskatt.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinanvegin.

1., 2. og 3. viðgerð 17. maj 1963.

Lógaruppskotið samtykt 15 0.

henhold til lov nr. 202 af 15. maj 1939 eller senere love er pligtige at svare indkomstskat til landskassen og som har en skattepligtig indkomst paa 20.000 kr. eller mere. Denne ekstraskat andrager 10 %, hvor indtægten er mellem 20.000 kr. og 30.000 kr., og 20 % hvor indtægten er over 30.000 kr., af det beløb, som paalignes i henhold til § 1 i lagtingslov nr. 11 af 1. maj 1961.

Føroya gjaldstova opkræver denne ekstraskat, der forfalder til betaling samtidig med den ordinære landsskat og er de i §§ 5, 6 og 7 i lov nr. 202 af 15. maj 1939 eller tilsvarende regler i senere love ogsaa gældende for nævnte ekstraskat.

§ 2.

Denne lov træder straks i kraft.

54. Broyting í lóg um innflutningsgjald

Ár 1963, 17. maí lagði Erlendur Patursson landsstýrismaður fram söljóðandi

U p p s k o t til

lögtingslóg um broyting í lögtingslóg nr. 9 frá 27. apríl 1961 um serligt innflutningsgjald.

§ 1.

§ 1 verður orðað soleiðis:

Av öllum innfluttum vörum, uttan teim, ið nevndar eru í § 2, verður rindað gjald, sum er 5 % av virðinum.

§ 2.

§ 2, stk. 1, verður orðað soleiðis:

Undantiknar innflutningsgjaldinum eru hesar vörur:

Rugur, hveiti, bygg, havragryn, sukker, grovt salt, fôðurevni, kol, koks, sinders, petroleum, bensin, hrenniolja, smyrjioolja, gass, skip, ið ikki skemfiskip, tunnustavir, gávupakkar, medisinvörur, prent pappír, bókur og blöð.

§ 3.

Henda lóg kemur beinan vegin í gildi.

1., 2. og 3. viðgerð 17. maí 1963.

Lógaruppskotið samtykt 13 0.

lagtingslov om ændring i lagtingslov nr. 9 af 27. april 1961 om en særlig indførselsafgift.

§ 1.

§ 1 faar følgende ordlyd:

Af alle indførte varer med undtagelse af de i § 2 omhandlede svares en afgift paa 5 % af værdien.

§ 2.

§ 2, stk. 1 faar følgende ordlyd:

Undtaget for indførselsafgiften er følgende varer:

Rug, hvede, bygg, havregryn, sukker, groft salt, foderstoffer, kul, koks, cinders, petroleum, benzin, brændselsolie, smøreolie, gas, skibe med undtagelse af lystfartøjer, löndestaver, gaveparker, medicinalvarer, trykkeripapir, böger og blade.

§ 3.

Denne lov træder straks i kraft.

55. Broyting í reglum um manning av föroyskum skipum

Ár 1963, 17. maí legði lögmaður fram soljóðandi

U p p s k o t til

løgtingslóg um broyting í lögtings
lóg nr. 31 frá 22. október 1951 við
seinna broytingum um manning
av föroyskum skipum.

løgtingslóg um ændring í lögtings
lóg nr. 31 af 22. október 1951 með
senere ændringar um bemanning
af færøske skibe.

§ 1.

Í § 2, stk. 2 verður «150 tons»
broytt til «300 tons» og í stk. 3
«100 tons» til «500 tons».

Í § 3, stk. 6 verður skoytt uppi:
«tó á ferðamannaskipi undir 300
tons í heimasigling ein stýrimað-
ur við skiparabrévi».

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi heilan
vegin.

§ 1.

Í § 2, stk. 2 ændres «150 tons»
til «300 tons» og í stk 3 «100 tons»
til «500 tons».

Í § 3, stk. 6 tilföjes:
«dog paa passagerskibe under
300 tons i kystfart en styrmand
med skipperbevis.»

§ 2.

Denne lov træder i kraft
straks.

Viðmerkingar:

Með eftir teim rættindum sum bestamansbrævið hevur eftir hesi lóg
var lað heilanvegin hildið, at skiparabrévið eftir somu lóg hevði ov
lítlan rætt í farmasiglingini, og lað eisini í ferðamannasiglingini
í heimasigling og tessvegna hava menn røkt tilika sigling við undantaks-
loyvi, Suðuroyar siglingin undanfikin.

Landsstýrið loyvir sær so stutt at leggja inn lógaruppskot sum gevur
manni við skiparabrévi rætt at föra ferðamannaskip undir 300 tons í
innanoyggjasigling og harafturat at föra farmaskip í norðhavssigling upp
í 500 tons og harafturat, at maður við skiparabrévi fær loyvi at mynstra
sum stýrimaður við ferðamannaskipi undir 300 tons í innanoyggjasigling.

1., 2. og 3. viðgerð 17. maí 1963.

Lógaruppskotið samtykt 25 -0.

56. Partapeningur í A/S Færøernes Ophalingsbedding

Ár 1963, 17. maí legði P. M. Dam tingmaður fyri tingmenningar í Suðuroy soljóðandi

U p p s k o t

tíð

løgtingslóg um lánloyvi til Froðbiar sóknar kommunu og landskassans partapening í A/S Færøernes Ophalingsbedding.

§ 1.

Froðbiar sóknar kommuna fær loyvi at taka eitt lán uppá kr. 165.000.— at seta sum partapening í A/S Færøernes Ophalingsbedding.

§ 2.

Landsstýrið verður landskassans vegna heimilað at seta kr. 165.000.— sum partapening í tað undir § 1 nevnda partafelag.

§ 3.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

§ 1.

Det godkendes, at Froðbiar sóknar kommuna optager et lån paa kr. 165.000.— at sætte som aktiekapital i A/S Færøernes Ophalingsbedding.

§ 2.

Landsstyret bemyndiges til paa landskassens vegne at sætte kr. 165.000. som aktiekapital i det under § 1 nævnte aktieselskab.

§ 3.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Vísandi til hjálagda avrit av umsókn til landsstýri um loyvi kommununnar at seta kr. 165.000.— sum partapening í sleipistöðini á Tvöroyri, og at fáa landskassan at seta annað slíkt sum partapening í sama virki, loyva vit okkum undirritaðu lögtingsmenn fyri Suðuroynna eflir áheitan frá Froðbiar sóknar kommunu og A/S Færøernes Ophalingsbedding at viðmæla nevndu umsókn.

Þyri at fáa málið framt í hesi tingsetu loyva vit okkum at seta fram omanfyri standandi lógaruppskot.

Á tingi, tann 17. mai 1963.

A. Djorhuus. P. M. Dam. J. H. Danbjörg. Erlendur Patursson.
Alb. Jacobsen.

Vit taka undir

Johan Simonsen. Hannus við Högadalsá.

1., 2. og 3. viðgerð 17. mai 1963.

Lógaruppskotið samtykt 19 – 0.

57. Lögtingslóg um landskassaveðhald

Ár 1963, 17. mai legði Erlendur Patursson landsstýrismaður fram so-
tjóðandi

U p p s k o t
til

Lögtingslóg um landskassaveðhald

lagtingslov om landskassegaranti.

§ 1.

Landsstýrinum verður heimil-
að í serstökum förum at veita veð-
hald fyri lánum, ið nýtt verða til
at rinda fallin mai-termingsgjöld
1963 av veðrættarlánum.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinan
vegin.

§ 1.

[Landsstyret bemyndiges til i
særlige tilfælde at yde garanti for
laan at anvende til betaling af for-
faldne maj-termingsgelder 1963
af prioritetslaan.

§ 2.

Denne lov træder straks i
kraft.

Greiðingard:

Tað eru einstakar útgerðar fyrirtökur við nýggjum fiskiskipum, sum uttan skuld og av ófyrirsjáanligum grundum eru komnar soleiðis fyri fliggjarliga, at tær verða ikki förar fyri nú í mai mánað í ár at rinda terminsgjöld av lánum, sum veitt eru móti veðrætti í skipinum.

Landsstýrið heldur tað ikki vera rætt, at hesar fyrirtökur steðga nú í miðjari saltfiskiveiðitíð og mæltir tí lögtinginum til at samtykkja hetta lógaruppskot. Ætlingin er bert at nýta heimildina í sambandi við fallin mai-terminsgjöld í ár.

1., 2. og 3. viðgerð 17. mai 1963.

Formaðurin legði fram soljóðandi broytingaruppskot frá K. Wang o.fl.

Sum nýggj § 1 í uppskotinum verður sett:

Landsstýrinum verður heimilað saman við fliggjarnevndini í serstökum förum at veita útgerðar fyrirtökum veðhald fyri lánum, ið nýtt verða til at rinda fallin mai-terminsgjöld 1963 av veðrættar-lánum.

Veðhaldið eftir hesi lóg mágu ikki tilsamans fara upp um 200.000 kr.

Landsstyret bemyndiges til i samraad med finansudvalget i særlige tilfælde at yde rederivirk-somheder garanti for laan at an-vende til betaling af forfaldne maj-terminsydelser 1963 af prio-ritetslaan.

De samlede garantiydelser efter denne lov maa ikke overstige 200.000 kr.

Broytingaruppskotið samtykt 23—0.

Lógin so broytt samtykt 23—0.

58. Landskassaveðhald av útgerðarlánum

Ár 1963, 17. maí legði P. M. Dam tingmaður fram fyri javnaðarflokkinn
soljóðandi

U p p s k o t

tí

løgtingslóg um landskassans veðhald fyri útgerðarláni.

§ 1.

Landsstýrið verður heimilað
landskassans vegna at veðhalda
fyri útgerðarlánum til fiskiskíp.

§ 2.

Heinta lóg kemur í gildi heinan
vegin.

§ 1.

Landsstyret bemyndiges til paa
landskassens vegne at garantere
for udrustningslaan til fiskeskibe.

§ 2.

Denne lov træder i kraft
straks.

Viðmerkingar:

Sum monnum kunnugt verður nú vanliga kraft av lánistovnum, at
stjóri og viðhvørt eisini allir limir felagsins skulu veðhalda fyri útgerð-
arlán.

Hetta er lættisligt og mikil váging hjá monnum, ið framanundan
ikki bara hava sett ogn sína í skipakeypid, men ofta lætt fyri at fáa
partapeningin til vega. Tað vil tí vera rímligt og rætt at landið lættir
um hjá hesum monnum við at sleppa teimum undan veðhaldi fyri út-
gerðarlán.

1., 2. og 3. viðgerð 17. maí 1963.

Uppskotið var sett undir atkvøðu við navnakall:

Ja atkvøddu: J. Lindenskov, J. H. Danbjørg, J. Fr. Øregaard, P. M.
Dam, J. P. Davidsen, Paul J. Olsen, Haldor Hansen.

Atkvøddu ikki: K. Wang, P. Petersen, S. Skaale, M. Johannesen,
Albert Jacobsen, Tr. Samuelsen, Leon Joensen, R. Thomsen, H.
Petersen, V. Nielsen, Fr. Hansen, Kj. Mohr, E. Patursson, H. Djur-
huus, H. J. Ellingsgaard, S. Joensen, J. Simonsen, H. v. Høgadalsá
og S. Petersen.

Burturstaðdir: A. Djurhuus, H. Iversen og D. Nolsøe.

Uppskotið fall 7-0.

the 1990s, the number of people in the UK who are employed in the public sector has increased by 1.5 million, from 2.5 million in 1980 to 4 million in 1995. The public sector has become an important employer of people with mental health problems.

There is a growing awareness of the need to improve the mental health of people in the public sector. The Department of Health (1994) has published a report on the mental health of public sector employees. The report states that the mental health of public sector employees is a priority for the Department of Health. It also states that the Department of Health is committed to improving the mental health of public sector employees.

The Department of Health has set out a number of objectives for improving the mental health of public sector employees. These objectives are: to reduce the incidence of mental health problems; to improve the support available to people with mental health problems; and to improve the overall mental health of public sector employees.

The Department of Health has also set out a number of strategies for achieving these objectives. These strategies are: to provide training and support for public sector employees; to improve the working conditions of public sector employees; and to provide access to mental health services for public sector employees.

The Department of Health has also set out a number of measures for monitoring the progress of these strategies. These measures are: to conduct regular surveys of the mental health of public sector employees; to conduct regular audits of the support available to people with mental health problems; and to conduct regular reviews of the overall mental health of public sector employees.

The Department of Health has also set out a number of measures for evaluating the effectiveness of these strategies. These measures are: to conduct regular evaluations of the training and support provided to public sector employees; to conduct regular evaluations of the working conditions of public sector employees; and to conduct regular evaluations of the overall mental health of public sector employees.

The Department of Health has also set out a number of measures for ensuring the sustainability of these strategies. These measures are: to ensure that the training and support provided to public sector employees is ongoing; to ensure that the working conditions of public sector employees are continuously improved; and to ensure that the overall mental health of public sector employees is continuously monitored.

The Department of Health has also set out a number of measures for ensuring the transparency of these strategies. These measures are: to publish regular reports on the progress of these strategies; to conduct regular consultations with public sector employees; and to conduct regular reviews of the overall mental health of public sector employees.

The Department of Health has also set out a number of measures for ensuring the accountability of these strategies. These measures are: to ensure that the training and support provided to public sector employees is of high quality; to ensure that the working conditions of public sector employees are of high quality; and to ensure that the overall mental health of public sector employees is of high quality.

LANDSKASSIN

Rakstrarroknskapur

og

fíggjarstandur 1961-62

Rakstrarroknskapur landskassans

(Saman

INNTÖKUR	Roknskapur	Þiggjarlóg
§ 1. Skattur, tollur og önnur gjöld.....	27.019.764,58	24.095.000,00
§ 2. Inntöka av handli og fiskivinnu viðv.	1.066.810,65	820.000,00
§ 3. Inntöka av gjöldum samferðslu viðv.	557.742,70	440.000,00
§ 4. Inntöka av spæli	0,00	0,00
§ 5. Rentur og vinningsbýti	484.537,30	197.000,00
§ 6. Rakstur av eignum	104.083,76	25.000,00
§ 7. Partur í danska fjóðarbanka yfirskoti sambærli lög	76.769,10	40.000,00
§ 14. Ymiskar inntökur	43.846,37	30.000,00
Kassamunur	261,98	0,00

29.353.816,44 25.647.000,00

fyri fíggjarárið 1961-62

dráttur)

ÚTREIÐSLUR	Roknskapur	Fíggjarlóg
§ 15. Løgtingsútreiðslur	643.968,12	452.000,00
§ 16. Landsumsitingin	1.965.030,36	1.694.663,00
§ 17. Heilsumál	3.009.982,03	2.688.265,00
§ 18. Samferðslumál	5.575.260,59	4.251.250,00
§ 19. Kentslumál	3.127.136,83	2.714.336,00
§ 20. Vísind, bókment og list	343.379,01	314.596,00
§ 21. Fiskivinna, sjóferð o. t.	6.021.339,42	6.459.300,00
§ 22. Jarðabrúk	726.916,48	689.100,00
§ 23. Handil, ídnaður o. t.	311.277,54	312.800,00
§ 24. Socialmál	4.513.396,67	5.338.360,00
§ 25. Eftirlön	69.625,22	62.000,00
§ 26. Dóms- og lögreglumál	1.688,90	13.000,00
§ 28. Saneringslön og P/f Sjóvinnubankin ..	0,00	105.800,00
§ 34. Aðrar og óvissar útreiðslur	101.823,68	83.200,00
§ 35. Ymsir grunnar	210.000,00	210.000,00
§ 36. Rentuútreiðslur	344.349,28	150.000,00
§ 37. Ognarútreiðslur	3.500,52	10.000,00
§ 39. Sett av til tap av portugalsstrolarunum	2.385.141,79	0,00
Yvirskot	0,00	98.330,00
	29.353.816,41	25.647.000,00

Fíggjarstöða landskassans

(Saman

OGNIR

40. Fastar ognir (hús v. m.)	4.366.082,07
41. Flogvøllur, oljugoymslur, oljufrágv v. m.	1.348.391,45
42. Skip	87.577,30
43. Virðisskjöl	728.950,00
44. Útlán	7.715.707,00
45. Kassa-, banka-, sparikassa- og giropeningur	6.365.820,08
46. Tilgóðar í millumrokning	1.909.212,82
Aðrar millumrokningar, forskot og ágóðar	1.235.675,37
47. Inutökueftirløður	2.897.297,77
48. Inutøkur viðv. 1961/62 aftaná 1. apríl 1962	7.249.448,66
48. Goldið útreiðslur viðv. 1961/62 áðrenn 1. apríl 1962	2.044.060,20
49. Peningur tilhoyrandi grunnun og deponentum v. m.	22.873.346,90
50. Íleggingarútreiðslur til avskrivningar yvir fleiri ár	2.303.534,90
	<u>61.125.074,52</u>

FØROYA GJALDSTOVA, tann 20. december 1962.

N. Rasmussen.

pr. 31. mars 1962

dráttur)

SKULD

60. Lán.....	13.719.643,56
61. Skuld í millumrokning.....	828.535,10
62. Deposita	368.279,79
48. Inntökur viðv. 1961/62 áðrenn 1. apríl 1962	1.070.674,67
48. Útreiðslur viðv. 1961/62 aftaná 1. apríl 1962	6.067.793,81
68. Avskrivningar- og avdráttargrunnur viðv. 4 mill. lánam	287.722,45
69. Ymsir grunnar, herturleggingar v. m.	27.668.842,16
70. Kapitalkonto.....	10.109.728,59
81. Rakstraravlop	0,00
85. Vinnulánsgrunnurinn.....	1.003.854,69

61.125.074,52

Ábyrgdir pr. 11/12 1961 kr. 57.081.014,30 sambært specilikatið.

© 2006 The Authors
Journal compilation © 2006 Blackwell Publishing Ltd

Specifikatióinir

til rakstrarroknskapin fyri líggjarárið 1961—62

INNTØKUR

	Roknskapur	Fíggjarlóg
§ 1. SKATTUR, TOLLUR OG ONNUR GJELD		
1. Landsskattur:		
1. Hövuðsálfkning 1961/62 .	7.461.481,00	
Økjan:		
2. Tilflytarar	118.592,30	
3. Hækkanir	205.291,01	
3a Inng. uppá		
fyrr avskr.		
skatt	1.078,65	
-/- Flutt til		
grunnin til		
endurnýggjan		
av skipa-		
flotum	1.078,65	0,00
	7.785.364,31	
Minkan:		
4. Lækkunir og		
dupult skattað	298.232,00	
5. Stríkað vegna		
andlát og giftu	10.101,99	
6. Stríkað vegna		
búflutning	46.901,71	
7. Føroya lands-		
stýri eftirgivið	32.914,24	
8. Úrslitaleys		
innheinting . . .	15.237,45	
Barnafrádrátt.	147.736,50	
Munur samb.		
uppgerð 31/3-		
1962	61,85	551.186,64
	7.234.177,67	
9. Sektor	0,00	
10. Gjald av happa-		
dráttarvinningi	11.577,50	
11. Rentuskattur	446.635,96	
12. Sjómansskattur	573.127,00	8.265.518,13
		7.400.000,00
At flyta . . .	8.265.518,13	7.400.000,00

		Roknskapur	Fíggjarlóg
	Flutt...	8.265.518,13	7.400.000,00
1a Fólkapensiónsskattur:			
1. Hövudsálíkning 1961/62..	884.085,00		
Ókjan:			
2. Tilflytlarar.....	6.068,45		
3. Hækkunar.....	5.747,25		
	895.900,70		
Minkan:			
4. Lækkunar			
og dupult			
skattað.....	19.143,00		
5. Stríkað vegna			
andlát og giftu	1.855,22		
6. Stríkað vegna			
búflutning....	6.191,89		
7. Føroya lands-			
stýri eftirgivið	3.752,17		
8. Úrslitaleys			
innheintan...	108,00	31.050,28	
	864.850,42		
11. Sjómansskattur	34.721,00		
	899.571,42		
flutt til konto fyri fólka-			
pensión.....	899.571,42	0,00	800.000,00
2. Tøllinntøkur:			
1. Innflutningstollur	17.773.012,84		
2. Framleiðslugjald	629.107,62		
3. Partur landskassans í toll-			
sektum.....	17.807,31		
4. Konfiskatióunir	7.815,18		
	18.427.742,95		
5. -Útr. til sýslur og postv.	10.814,96	18.416.927,99	15.700.000,00
3. Lestagjald av skipum.....		84.634,50	20.000,00
4. Skemtunarskattur		233.728,96	150.000,00
5. Gjöld fyri rúsdrekkakort..		18.955,00	20.000,00
6. Sektor:			
1. Fólkeyvirhlissektor	0,00		
2. Aðrar sektor	0,00	0,00	5.000,00
		27.019.764,58	24.095.000,00

		Bokskapur	Féggjarlóg
§ 2. INNTØKA AV HANDLI OG FISKIVINNU VÍÐVÍKJANDI			
1. Valutagjald		543.134,50	300.000,00
2. Útflutningsgjald:			
Innlökur í 1961/62	482.915,05		
÷ afskrifað sum tap	8.782,90	474.132,15	500.000,00
3. Gjöld til loyvisbröva		49.541,00	20.000,00
		1.066.810,65	820.000,00
§ 3. INNTØKA AV GJÖLDUM SAMFERÐSLU VÍÐVÍKJANDI			
1. Vektgjald fyrir bíla		471.508,30	400.000,00
2. Gjöld fyrir sölu av bílum o. þ.		86.234,40	40.000,00
		557.742,70	440.000,00
§ 4. INNTØKA AV SPÆLI			
1. Yvirkot av happaðrátti fyrir 1961	5.182,81		
Flutt til 46-2-28 fyrir seinri at verða býtt millum ymsar grunnar	÷ 5.182,81	0,00	0,00
		0,00	0,00
§ 5. INNTØKA AV RENTUM OG VINNINGSBÝTI			
1. Sektorrentur:			
1. Rentur av landsskatti ..	150.808,92		
2. Pantigjald av landsskatti ..	7.717,96	158.526,88	100.000,00
2. Rentur av tökum peningi:			
1. Rentur av bankapeningi ..	18.337,60		
2. Rentur av giropeningi ..	1.183,69		
3. Rentur av öðrum peningi ..	190,42	19.711,71	15.000,00
3. Vinningsbýti:			
1. Vinningsbýti av partabréfum		7.000,00	7.000,00
4. Rentur av öðrum ágóða:			
1. Rentur av útláni kommunu	5.052,23		
2. Rentur av rakstrarláni til fiskivinnu	149,34		
3. Rentur av öðrum útláni ..	294.049,22		
4. Rentur av öðrum ágóða ..	47,92	299.298,71	75.000,00
		484.537,30	197.000,00

		Rekenskapur	Piggjarlóg
§ 6. RAKSTUR AV OGNUM			
1. Oljugoymslurnar:			
1. Inntökur	74.000,00		
2. Útreiðslur	÷ 880,00	73.120,00	70.000,00
2. Tinganesognirnar:			
1. Inntökur	53.357,05		
2. Útreiðslur	÷ 27.553,88	25.803,17	0,00
3. Hvalastöðin vð Áir:			
1. Inntökur	20.617,70		
2. Útreiðslur	÷ 14.765,10	5.852,60	÷ 40.000,00
4. Sildaoljufabrikkir:			
1. Inntökur	325,00		
2. Útreiðslur	÷ 1.017,01	÷ 692,01	÷ 5.000,00
		104.083,76	25.000,00
§ 7. PARTUR AV DANSKA TJÓÐARBANKA			
AVLOPI SAMBART LÓG		76.769,10	40.000,00
§ 14. YMISKAR INNTÖKUR			
Arvagjald	43.341,37		
Leiga av lendi	505,00		
Annad	0,00	43.846,37	30.000,00
		29.353.554,46	25.647.000,00

ÚTREIÐSLUR

		Roknskapur	Figgjarlóg
§ 15. LÖGTINGSUÐREIÐSLUR			
1. Lögtingsmenn:			
1. Tingmannalönir	470.366,40		330.000,00
2. Dagpening til nevndar- limir	9.359,50		11.000,00
3. Ferðaútreiðslur	3.207,00		2.500,00
		482.932,90	(343.500,00)
2. Lögtingshúsið:			
1. Hiti, ljós o. a.	10.336,36		8.000,00
2. Viðlíkahald	9.915,48		8.000,00
3. Aðrar útreiðslur	12.850,85		15.000,00
		33.102,69	(31.000,00)
3. Lögtingsstöndi og kunnugerðarsavn:			
1. Prenting o. t.	25.001,52		15.000,00
2. ÷ Inntökur av sölu ... ÷	2.236,80		÷ 2.500,00
		22.764,72	(12.500,00)
4. Grannskoðan:			
1. Lögtingsgrannskoðan...	0,00		
2. Statsantoriserað grann- skoðan	8.124,10		
3. Intern grannskoðan...	94.343,71		
4. Eftirlit við postpakku	2.400,00	105.167,81	65.000,00
		643.968,12	452.000,00
§ 16. LANDSUMSITINGIN			
1. Lögmáður og landstýri:			
1. Lönir	108.904,26		90.000,00
2. Borðfæ	10.000,08		10.000,00
3. Leiga av héli, hita, ljós v. m.	6.248,78		15.000,00
4. Innbúgv v. m.	104,00		6.000,00
		125.257,12	(121.000,00)
2. Landsskrivstovan:			
1. Tænastumenn	154.102,72		136.000,00
2. Skrivstovufólk	151.038,60		90.000,00
3. Honorarir	2.400,00		2.400,00
4. Húsaútreiðslur	54.195,67		37.000,00
5. Skrivstovulútur	23.100,30		16.000,00
6. Porto, telef., teleg. og lýsingar	19.395,22		16.000,00
7. Aðrar útreiðslur	5.287,05		3.500,00
8. Útr. íð standast av Einar Kallsberg	10.692,05		0,00
		420.211,61	(300.900,00)
Al flyta...		545.468,73	421.900,00

	Flutt...	Roknskapur 545,468,73	Piggjarlóg 421.900,00
3. Fiskivinnuskrivstovan og fduðarstovan:			
1. Tæpastumenn	51.209,41		45.000,00
2. Skrivstovufólk	21.266,81		12.000,00
4. Húsaútreiðslur	5.904,10		5.000,00
5. Skrivstovuútreiðslur ...	3.475,75		5.000,00
6. Porto, telefon, telegr. og lýsingar	9.514,10		5.000,00
7. Aðrar útreiðslur (ferða- dagp.)	6.326,13		3.500,00
8. Royndir	520,80		2.500,00
		98.247,13	(78.000,00)
4. Umboð uttanlanda:			
1. Sendifulltrúi	21.867,80		20.800,00
2. Skrivstovufólk	20.974,96		14.000,00
4. Húsaútreiðslur	4.717,99		6.000,00
5. Skrivstovulutir	1.604,54		1.600,00
6. Porto, telefon, telegr. og lýsingar	22.723,63		17.000,00
7. Aðrar útreiðslur	2.363,72		2.000,00
8. Ferða- og dagpeningur.	3.114,67		5.300,00
9. Úliviðbót	18.500,04		18.500,00
10. ÷ Leiguinntöka	÷ 763,20		÷ 763,00
		95.104,15	(84.437,00)
5. Lfkningarráðið og komm. effilrit:			
2. Skrivstovufólk	70.886,67		50.000,00
3. Honorarir	1.800,00		1.800,00
4. Húsaútreiðslur	7.375,69		7.000,00
5. Skrivstovulutir	6.078,45		6.500,00
6. Porto, telefon, telegram, og lýsingar	2.111,45		1.800,00
7. Aðrar útreiðslur	1.487,96		2.500,00
8. Ferða- og dagpeningur.	374,90		1.500,00
		90.115,12	(71.100,00)
6. Mannfalsstovan:			
2. Skrivstovufólk	39.842,47		18.000,00
3. Honorarir til kommun- alar mannfalskrivarar.	11.826,20		12.000,00
4. Húsaútreiðslur	1.440,00		1.200,00
5. Skrivstovuútreiðslur ...	6.426,15		6.700,00
6. Porto, telefon, telegr., og lýsingar	606,30		400,00
7. Aðrar útreiðslur	424,50		100,00
		60.565,62	(38.400,00)
	At flyta...	889.500,75	693.837,00

	Flutt...	Roknskapur 889.500,75	Figgjarlóg 693.837,00
7. Gjaldstovan:			
1. Tænustumenn	101.080,98		100.000,00
2. Skrivstovufólk	286.819,51		216.000,00
3. Honorarir	0,00		0,00
4. Húsaútreiðslur	34.646,35		35.000,00
5. Skrivstovuútreiðssur ...	54.584,96		50.000,00
6. Porto, telefon, telegr. og lýsingar	62.606,97		60.000,00
7. Aðrar útreiðslur	17.746,65		17.000,00
	557.485,42		
9. Endurgjald ríkisráðsins . 138.371,35			118.500,00
Endurgjald jarðarráðsins 4.000,00	142.371,35		4.000,00
		415.114,07	(355.500,00)
8. Tolleftirlitið:			
1. Lönir	169.316,75		148.000,00
3. Honorarir	11.130,00		11.200,00
4. Húsaútreiðslur	7.331,45		10.000,00
5. Skrivstovuútreiðslur ...	413,50		300,00
6. Porto, telefon, telegr. og lýsingar	4.299,39		3.000,00
7. Aðrar útreiðslur	7.014,72		1.200,00
8. Ferða- og dagpeningur.	5.031,10		6.000,00
		204.536,91	(179.700,00)
9. Valuta- og prísráð:			
2. Skrivstovufólk	51.586,49		32.000,00
3. Samsýning sýslumanna o. a.	9.149,76		9.150,00
4. Húsaútreiðslur	5.978,10		5.100,00
5. Skrivstovuútreiðslur ...	3.003,15		2.000,00
6. Porto, telefon, telegr. og lýsingar	2.359,57		2.500,00
7. Aðrar útreiðslur	239,03		500,00
8. Ferða- og dagpeningur.	5.452,16		10.000,00
		77.768,26	(61.250,00)
10. Landsverkfröðingsskrivstovan:			
1. Landsverkfröðingur o. a.	263.198,63		262.000,00
2. Skrivstovufólk	67.571,16		65.000,00
4. Húsaútreiðslur	30.364,30		31.000,00
5. Skrivstovuútreiðslur ...	11.576,67		20.000,00
6. Porto, telefon, telegr. og lýsingar	8.931,58		7.500,00
7. Aðrar útreiðslur	5.292,19		6.000,00
At flyta ...	386.934,53	1.586.919,99	1.290.287,00

		Bokskapur	Féggjarlóg
Flutt...	386.934,53	1.586.919,99	1.290.287,00
8. Ferða- og dagpeningur	33.043,50		23.000,00
	419.978,03		
9. ÷ Leiguinntöka	1.123,20		÷ 1.124,00
10. ÷ Endurgj. frá kommunum v. havnáprojek- ting.....	77.313,58 ÷ 78.436,78		÷ 75.000,00
		341.544,25	(338.376,00)
11. Ferða- og dagpeningur ..		33.948,43	60.000,00
12. Innheimtingarútreiðslur ..		2.620,69	6.000,00
		1.965.030,36	1.694.663,00
§ 17. HEILSUMÁL			
1. Dronning Alexandrines Hospítal, rakstrarhall.....		1.872.135,10	1.542.725,00
2. Klakksvíkar sjúkrahús, rakstrarhall.....		285.373,40	409.220,00
Niðurskriving av flegging- arútreiðslum við nýbygging av sjúkrahúsinum (Niður- skriving verður gjörd javnt við afturgjaldan av upp- tiknum lánum).....		27.226,28	0,00
3. Suðuroyar sjúkrahús, rakstrarhall.....		450.119,39	430.225,00
4. Bróstsjúkrahúsið í Hoydøl, rakstrarhall.....		137.835,79	102.720,00
5. Tuberklastöðin.....		1.497,26	13.875,00
6. Læknaútreiðslur		41.100,00	20.000,00
7. Ljósmeður		79.608,69	39.000,00
8. Farsóttir		1.720,22	4.500,00
9. Karantenuútreiðslur		0,00	1.000,00
10. Sjúkrahjálpi:			
1. Útreiðslur viðvíkjandi veneriskum sjúkum ...	1.226,88		
2. Onnur sjúkrahjálpi.....	2.110,50	3.337,38	5.000,00
11. Studningur til hvíldar- heimið Naina:			
1. Vanligur studningur ...		30.000,00	30.000,00
12. Studningur til skúlatann- læknastovur		77.364,00	90.000,00
13. Endurgjald fyri føðing ...		925,00	0,00
14. Partur landskassans í út- reiðslum av differti og stív- krampa		1.742,82	0,00
		3.009.982,03	2.688.265,00

		Roknskapur	Figgjarlóg
§ 18. SAMFERÐSLUMÁL			
1. Vegir og brýr:			
1. Nýggir vegir og vegabrýr	3.056.116,97		1.700.000,00
2. Breiðkan av brúm	77.684,50		100.000,00
3. Til vegagrunnin	400.000,00		400.000,00
		3.533.801,47	(2.200.000,00)
2. Studningar til havnagerðir:			
Flutt játtan 1961/62 til status á konto fyri játtan havnastudning ...		951.250,00	951.250,00
3. Studningar til lendingar:			
Útgoldin studn. v. m...	445.490,16		
Restjáltan 1961/62 flutt til statuskonto.....	54.509,84	500.000,00	500.000,00
4. Strandferðslan:			
1. Rakstrarundirskot 1961/62 samb. serroknskap	289.009,12		300.000,00
2. Flutt til grunn fyri nýbygging.....	300.000,00		300.000,00
		589.009,12	(600.000,00)
5. Flogvöllirnir:			
Umsiting í 1961/62		1.200,00	0,00
		5.575.260,59	4.251.250,00
§ 19. KENSLUMÁL			
1. Fólkaskúlin:			
1. Lønir samb. lista og onnur skjöl.....	3.567.217,73		
÷ partur ríkiskassans	1.955.382,02		
partur landskassans	1.611.835,71		
÷ afturgoldið	1.488,60	1.610.347,11	
2. Partur landskassans í vikarlønun, yvirtíð v. m.	177.539,42		
3. Skúlaráðgevin(løn v. m.)	32.337,36		
÷ partur ríkiskassans	17.638,56	14.698,80	
4. Útreiðslur viðv. skúlabarnallutningi	13.668,05		
5. Aðrar útreiðslur.....	4.839,49	1.821.092,87	1.550.000,00
At flyta...		1.821.092,87	1.550.000,00

		Roknskapur	Figgjarlóg
	Flutt...	1.821.092,87	1.550.000,00
2. Læraraskúlin:			
1. Næmingastudningur ...	10.000,00		10.000,00
2. Viðfkhald av harakk .	0,00		100,00
		10.000,00	(10.100,00)
3. Føroya millum- og realskúli:			
1. Rakstrarstudningur	50.000,00		50.000,00
2. Næmingastudningur ...	1.375,00		1.400,00
		51.375,00	(51.400,00)
4. Studentaskúlin:			
1. Lønir.....	345.874,44		230.000,00
2. Næmingastudningur ...	15.000,00		15.000,00
3. Sövnini	5.828,15		5.000,00
4. Laboratorið	5.724,52		6.000,00
5. Aðrar útreiðslur	3.241,64		3.700,00
6. Húsaútreiðslur av V.B.V.	14.847,13		12.000,00
	390.515,88		
7. ÷ Leiguinntøkar	648,00		÷ 864,00
		389.867,88	(270.836,00)
5. Føroya Fólkaháskúli:			
1. Rakstrarstudningur	46.376,08		30.000,00
2. Byggistudningur	35.000,00		35.000,00
3. Næmingastudningur ...	33.490,00		37.000,00
		114.866,08	(102.000,00)
6. Kvøldskúlar		28.640,00	20.000,00
7. Ítróttur:			
1. Studningur til fimleikar-			
grunnin	15.000,00		15.000,00
2. Studningur til Í. S. F. ...	8.000,00		8.000,00
		23.000,00	(23.000,00)
8. Ymiskir studningar:			
1. Studningar til lærdan			
lestur	50.000,00		50.000,00
2. Studningar til annan			
lestur	30.000,00		30.000,00
3. Studn. til úttanbygda			
næmingar í realskólum	14.650,00		15.000,00
4. Studningar til lærlingar	50.330,00		50.000,00
5. Studningar til jarða-			
brúksnæmingar	3.200,00		3.000,00
6. Studningar til háskúla-			
gongd	2.415,00		2.000,00
At flyta ...	150.595,00	2.438.841,83	2.027.336,00

		Roktskapur	Flggjarlóg
Flutl...	150.595,00	2.438.841,83	2.027.336,00
7. Studningur til skúla- barnuferðir	15.000,00		15.000,00
8. Studningur til skúla- hyggigrunn	200.000,00		200.000,00
9. Ymiskir studningar	2.200,00		2.500,00
10. Lærararaskeið	2.000,00		2.000,00
11. Næmingastudningur til listamenn	4.000,00		3.000,00
12. Játlan til grunn til byggj- an av studenta- og kost- skúla	300.000,00		300.000,00
13. Føroyskt skúlasavn	2.000,00		2.000,00
14. Studentastovan í Aarhus	7.500,00		7.500,00
15. Studningur til lærugrunn Føroya	5.000,00		5.000,00
		688.295,00	(687.000,00)
		3.127.136,83	2.714.336,00

§ 20. VÍSIND, BÓKMENT OG LIST

1. Landsbókasavnið:

1. Tænastumenn	26.665,76	19.300,00
2. Aðrar lønir	27.652,16	36.000,00
3. Bókakeyp og innbinding	32.404,62	25.000,00
4. Húsaútreiðslur	22.070,04	20.500,00
5. Skrivstovuútreiðslur ...	881,85	4.000,00
6. Porto, telefon, lýsingar o. t.	2.671,21	2.400,00
7. Aðrar útreiðslur	91,10	600,00
8. ÷ Sekir	676,50	÷ 500,00
9. ÷ Studningar frá Havnar kommunu ...	8.600,00 ÷ 9.276,50	÷ 8.600,00

103.160,24 (98.700,00)

2. Skjallasavnið:

1. Lønir	22.191,45	16.000,00
4. Húsaútreiðslur	3.559,78	3.300,00
5. Skrivstovuútreiðslur ...	275,49	600,00
6. Porto, telefon, lýsingar o. t.	495,77	700,00
7. Aðrar útreiðslur	969,34	400,00
8. Ferða- og dagpeningar.	0,00	300,00

27.491,83 (21.300,00)

3. Fornminnissavnið:

1. Lønir	22.067,15	16.000,00
2. Útgjafur	9.310,09	10.000,00

At flyta... 31.377,54 130.652,07 120.000,00

			Rokskapur	Figgjarlóg
	Flutt...	31.377,54	130.652,07	120.000,00
3.	Staðarnavnasavn	1.000,00		1.500,00
4.	Húsaútreiðslur	8.350,19		1.100,00
5.	Aðrar útreiðslur	5.574,93		5.000,00
6.	Unsiting av fornumnum	10.049,18		10.000,00
7.	Umvæling av skansanum	12.500,00		12.500,00
8.	Rókt av skansanum	2.619,00		
	÷ lëndurgoldið av Tórshavnar kommunu ...	1.200,00	1.419,00	2.000,00
9.	÷ Atgongupeningur	439,45		÷ 500,00
			69.831,39	(57.600,00)
4.	Fuglakanningarstöð		1.600,00	1.600,00
5.	Bókasövn á bygð:			
1.	Løn fyri effirlit	1.800,00		2.800,00
2.	Rakstrarstudningur	25.420,00		25.420,00
			27.220,00	(28.220,00)
6.	Ymiskir studningar:			
1.	Barnafóðindi	1.200,00		1.200,00
2.	Tórshavnar musikkskúli	1.500,00		1.500,00
3.	Mentunargrunnurin (M. F. L.):			
1.	Til stovnst. 10.000,00			
2.	Til útgávu av bókum o.ö. 14.000,00	24.000,00		24.000,00
4.	Føroya listasavn	5.000,00		5.000,00
5.	Savnan av føroyskum orðatílfari	1.000,00		1.000,00
6.	Føroysk-donsk orðabók	20.000,00		20.000,00
7.	Útgáva av tíngbókum..	3.000,00		3.000,00
8.	Kannan av miðum	4.500,00		0,00
			60.200,00	(55.700,00)
7.	Sömdarpeningur:			
1.	Til skalda, vtsinda- og listamenn		12.800,00	13.000,00
8.	Náttúrugripasavnið:			
1.	Løn	18.217,50		11.676,00
4.	Húsaútreiðslur	6.469,14		4.100,00
5.	Skrivstovuhald	1.688,51		1.500,00
6.	Aðrar útreiðslur	227,95		300,00
7.	Arbeidshjálp, ferðapeningur o. l.	7.472,45		5.900,00
			34.075,55	(23.476,00)
	At flyta...		336.379,01	299.596,00

	Flutt...	Roknskapur	Figgjarlóg
9. Landsstýrið at ráða yvir saman við figgjanevndini:		336.379,01	299.596,00
		7.000,00	15.000,00
		343.379,01	314.596,00

§ 21. FISKIVINNAN, SJÓFERÐ o. t.

1. Vrakarastovnurin:

1. Løn til yvirvrakara og vrakieffirlitsmenn.....	142.402,45	148.000,00
2. Ferðaútreiðslur.....	22.173,11	19.000,00
3. ÷ Vrakaragjöld.....	116.111,50	÷ 100.000,00

48.464,06 (67.000,00)

2. Sjómansskúli Føroya:

1. Lønir.....	150.424,54	155.500,00
2. Amboð.....	5.266,78	10.000,00
3. Húsaútreiðslur.....	19.742,31	37.500,00
4. Aðrar útreiðslur.....	21.939,20	12.000,00
5. ÷ Leiguinntøkur.....	0,00	÷ 3.000,00
6. ÷ Skúlapengar.....	38.825,00	÷ 52.000,00

158.547,83

7. Klaksvíkar sjómansskúli	5.000,00	5.000,00

163.547,83 (165.000,00)

3. Nautisk roydarkamar:

1. Útreiðslur.....	4.421,80	4.500,00
2. ÷ Inntøkur.....	3.420,00	÷ 4.500,00

1.001,80 (0,00)

4. Sjómansheim uttaulanda:

42.500,00 42.500,00

5. Fiskarfbilogisk starvsstova:

1. Tænastumenn.....	28.810,56	18.000,00
2. Løn til annað starvsfólk	38.966,50	32.000,00
3. Løn til umsýsnarráð... ..	0,00	1.500,00
4. Leiga av förum, amboð, hjálp o. t.	24.032,43	22.000,00
5. Húsaútreiðslur.....	2.829,92	2.600,00
7. Ymiskar útreiðslur....	3.956,61	3.800,00
8. Ferðaútreiðslur.....	4.911,01	3.700,00

103.537,06

9. ÷ Ríkiskassans endur-rinding.....	÷ 51.768,53	÷ 41.800,00

51.768,53 (41.800,00)

At flyta... 307.282,22 316.300,00

		Bokskapur	Figgjatlóg
	Flutt...	307.282,22	316.300,00
6. Vaktar- og bjargingarskip:			
Útfreiðshur:			
Mannskaps-			
lönir.....	184.769,62		
Kostur til			
manninga .	38.377,86		
Brennivolja			
v. m.....	33.863,02		
Umvælingar			
v. m.....	15.534,03		
Viðv. silda-			
fiskiskapi	13.130,07		
Tryggingar-			
gjöld.....	26.049,40		
Flavnaþening-			
ur	516,35		
Leiga av Viðoy	8.333,00		
Aðrar útfreiðsl.	9.772,46	330.345,81	
Inntökur:			
Leiguhættök-			
ur	1.000,00		
Siglt fyrir			
Smiril og Rit-			
una	19.000,00		
Tilskot frá F.			
Sjóvátrygging	109.000,00		
Tilskot frá			
Sildasöluni ..	5.000,00	134.000,00	196.345,81
			358.000,00
7. Ymist effir landsstýrisins			
avgerð:			
Þundargjöld	1.022,90		
Umboðan	497,38		
Búagrunnurin a. c. fyrir			
film	20.000,00		
För. Fiskasöla v/ vrak-			
arastovnin	31.885,89		
Hans B. Arge (snellur).	1.473,00		
Ullagt vistarhald mann-			
inga Skálanes	448,25		
Útr. viðv. saltfiskaevnd-			
ini	1.257,88		
Flytan av monnum úr			
Grönlandi	3.098,00		
R. Long og J. Olsen fyrir			
heiðursmerkir	775,00		
		60.458,30	30.000,00
	At flyta...	564.086,33	704.300,00

		Rokustapur	Fíggarlag
	Flutl...	564.086,33	701.300,00
8. Studningur til lönjavningar- grunnin:			
1. Goldin studningur 1961/62	1.500.000,00		1.500.000,00
2. Frítíðarpeningur.....	515.589,09		500.000,00
	-----	2.015.589,09	(2.000.000,00)
9. Studningur til endurnýggj- an av skipaflotanum, her- undir renta og avdráttur av lánum til landskassan....		2.800.000,00	2.800.000,00
10. Studningslån til bátar: Bátalån flutt til vinnuláns- grunnin		36.664,00	100.000,00
11. Studningur til heimaúfróður: Goldin studningur		600.000,00	850.000,00
12. Byggistudningur til Klaks- víkar sjómansheim:.....		5.000,00	5.000,00
		6.021.339,12	6.159.300,00

§ 22. JARÐABRUK

1. Tænastumenn o. a.:			
1. Landbúnaðarráðgevi, lön v. m.	34.490,83		28.800,00
2. Djóralækni, lön v. m...	9.425,33		27.500,00
3. Seyðaráðgevi	6.125,06		6.000,00
4. Vraking av ullvörum ..	1.800,00		1.800,00
		51.841,22	(64.100,00)
2. Matrikulstovnurin:			
1. Útskiptingararbeiði	105.035,78		
2. Umsiting av brúksregist- ar	34.186,90		
3. Umsiting av bygdamat- rikul	105.014,58		
4. Umsiting av Tórshavnar matrikul	51.810,12		
5. Onnur mál	3.798,47		
	302.846,15		
6. Gjöld	÷ 8.604,30		
7. Inng. Tórsh. komm..... ÷ 19.073,05 ÷	27.677,35		
		275.168,80	233.000,00
3. Røynðarstöðin í Hoyvík:			
Útreiðslur:			
Fólkahald	59.951,46		
Umsiting av bygningum	918,69		
At flyta...	60.870,15	327.010,02	297.100,00

			Roknskapur	Fíggarlóg
	Flutt...	60.870,15	327.010,02	297.100,00
	Umsifting av leysafæ...	7.124,51		
	Innistøða	302,50		
	Fóður	7.084,85		
	Sað	98,70		
	Töð	1.292,55		
	Skattur og leiga	303,12		
	Bókasavnið	14,90		
	Skrivstovuútreiðslur ...	1.234,34		
	Borðfæ	800,00		
	2 ovnar + gasskomfyr	2.195,40		
		81.321,02		
	Inntøkur:			
	Hagin	11.538,66		
	Fjósið	17.237,02		
	Bøurin	165,20		
	Aðrar inntøk-			
	ur	207,00	29.147,88	52.173,14
				50.000,00
	Royndarbrúkið í Traðardali:			
	Trygging	421,65		
	÷ Leiga	100,00	321,65	0,00
4.	Fyriskiparnir móti mann- og			
	kleyvsótt:			
	Ymiskar útreiðslur		798,20	1.000,00
5.	Aðrir studningar:			
	1. Hásdjóraaling	50.000,00		50.000,00
	2. Uppdyrking	100.000,00		100.000,00
	3. Træplanting	6.000,00		6.000,00
	4. Studningur til mjólka-			
	framleiðslu o. a.	147.528,43		150.000,00
	5. Súrbyggjbrunnar	43.085,04		35.000,00
			346.613,47	(341.000,00)
			726.916,48	689.100,00
§ 23. HANDIL, IDNAÐUR o. t.				
	1. Ravmagnsmál:			
	1. Ravmagnsnevndin	3.625,65		3.000,00
	2. Rentustudningur til S. E. V.			
	og El-felagið Suðuroy .	68.305,16		85.000,00
	3. Studningur til el-verk á			
	byggð	40.000,00		40.000,00
			111.930,81	(128.000,00)
	2. Fabriks- og ketilumsjón ..		7.251,44	10.000,00
		At flyta ...	119.182,25	138.000,00

		Rokskapur	Figgjarlóg
	Flutt...	119,182,25	138,000,00
3. Motorkönnur eftirlitsmaður:			
Útreiðslur	19,813,81		20,000,00
Inntökur frá 1/1 1962	÷ 6,047,00		÷ 20,000,00
		13,766,81	(0,00)
4. Skipaskráseting og upp- máling		9,679,00	6,100,00
5. Semingsmannaskipan		5,136,85	6,200,00
6. Kolagrefstur		108,940,45	100,000,00
7. Føroya Ferðamannafelag .		20,000,00	20,000,00
8. Ymist ellir avgerð lands- stýrisins:			
Fundargjöld + ferða- peningar		1,020,35	20,000,00
9. Læruráðløg		9,969,45	12,500,00
10. Lærlingaheim:			
Flutt til grunnin til lær- lingaheim		10,000,00	10,000,00
11. Útreiðslur av virkisnevnd lögtingsins		13,582,38	0,00
		311,277,54	312,800,00

§ 24. ALMANNAMÁL

1. Fólkapensión:

1. Útgöldin fólkapensión..	8.664.287,21
2. ÷ Fólkapensiónsskatt..	899.571,42
	7.764.715,79

÷ Fændurgj.

ríkiskassans 4.436.980,45

÷ partur

kommuna.. 543.010,75 4.979.991,20

2.784.724,59 3.551.000,00

2. Avlamsrenta:

1. Partur landskassans (1/2)	1.427.452,36
2. ÷ Partur kommunanna	237.908,73

1.189.543,63 1.245.000,00

3. Onnur almenn forðorg:

1. Alimentatiónsútreiðslur (partur landskassans) ..	26.261,05

At flyta... 26.261,05 3.974.268,22 4.796.000,00

		Roknskrupur	Fígðjarlóg
	Flutt...	26.261,05	3.071.268,22
2. Einkjubarna- styrkur.....	169.827,35		
÷ endurgjald ríkiskassans .	84.913,67	84.913,68	
3. Einkjupensíón	84.039,20		
÷ endurgjald ríkiskassans .	42.019,60	42.019,60	
4. Önnur hjálp .	219.385,60		
÷ endurgjald ríkiskassans .	54.846,40	164.539,20	
5. Sjúkrahjálpi	51.359,30		
÷ endurgjald ríkiskassans .	25.679,65	25.679,65	
6. Barnaforsorgarútreiðslur, partur landskassans	7.429,80		
		350.842,98	
÷ Endurgjald komm. .		58.473,08	
		292.369,90	323.800,00
4. Styrkveitingar.....		61.324,55	50.000,00
5. Baraheim:			
1. Rakstrarstudningur	72.000,00		60.000,00
2. Eykastudningur	4.560,00		9.560,00
		76.560,00	(69.560,00)
6. Aldursheim:			
Tórshavnar aldursheim		17.374,00	20.000,00
7. Studningur til A. L. V.:			
Játtað 60/61:			
Avdr. av láni úr socialgr. .	5.000,00		
Játtað 60/61:			
Húsaleiga við Áir	5.000,00	10.000,00	
Játtað 61/62:			
Avdr. av láni úr socialgr. .	5.000,00		
Játtað 61/62:			
Húsaleiga við Áir	5.000,00	10.000,00	20.000,00
			10.000,00
		At flyta...	4.441.896,67
			5.269.360,00

		Roknskapur	Figgjartóg
	Flutt...	4.441.896,67	5.269.360,00
8. Ymiskir studningar:			
1. Fráhaldsfelöginí	7.500,00		5.000,00
2. Felagið «Reyði Krossur»	1.000,00		1.000,00
3. Óarbeidsfórir fiskimenn	35.000,00		35.000,00
4. Barnahjálpargrunnurin.	3.000,00		3.000,00
5. Sjúkragrunnur arbeiðs- manna	25.000,00		25.000,00
		71.500,00	(69.000,00)
		4.513.396,67	5.338.360,00
§ 25. EFTIRLØN			
1. Eftirlønir		58.003,28	56.000,00
2. Bíðipeningur		11.621,94	6.000,00
		69.625,22	62.000,00
§ 26. DÓMS- OG LØGREGLUMÁL			
1. Blóðpróvar o. a. viðv. fadír- skapsmálum		1.688,90	13.000,00
§ 27. Kassamunur		÷ 261,98	0,00
§ 28. SANERINGSLÁN OG P/F SJÓVINNUBANKIN			
1. Avdráttur av sanerings- lánun (bóka á status)....		0,00	50.800,00
2. Avskrivning av studningi til A/S Nordafar v. m. (studningur fórdur undir 1957/58)		0,00	55.000,00
		0,00	105.800,00
§ 34. AÐRAR OG ÓVISSAR ÚTREIÐSLUR			
1. Útreiðslur av vali		3.002,20	5.000,00
2. Landsstýrið at ráða yvir: Statsministerið, l. avdr. dokumentarfilmur	10.000,00		
Umboðan	13.470,56		
Gávur, samsýningar og studningar	23.190,25		
At llyta...	46.660,81	3.002,20	5.000,00

		Rokuskapur	Fíggjarlóg
	Flutt.	3.002,20	5.000,00
	Nevútreiðslur, (rovfulaney)		
	865,00		
	Ferðastudn. + rannsóknir		
	8.895,50		
	Til innsavnan v/ Hans		
	Hedtoivanlukkuna		
	8.705,00		
	Grannskoðanarútreiðslur v/		
	tekn. skúla		
	1.157,00		
	Grindaútreiðslur		
	4.705,73		
	Íttvarp Føroya (viðv. óljóði)		
	4.018,67		
	Annað		
	1.255,60		
		76.263,31	60.000,00
3. Hagtal:			
1. Løur.	22.498,87		
2. Pappír og prentlutir . . .	59,30		
3. Innbúgv	0,00		
4. Aðrar útreiðslur	0,00	22.558,17	18.200,00
		101.823,68	83.200,00
§ 35. YMISKIR GRUNNAR			
1. Til felagsbyggigrunnin . . .		100.000,00	100.000,00
2. Til kirkjugrunnin		90.000,00	90.000,00
3. Ábyrgdargrunnurin		20.000,00	20.000,00
		210.000,00	210.000,00
§ 36. RENTUÚTREIÐSLUR			
1. Færø Amts Sparekasse . . .	12.787,50		
Búagrunnurin	28.587,99		
Brævlánið 1958/59	104.519,94		
Ognarfelagið	15.080,69		
Tryggingarsambandið	25.962,50		
P/f Sjóvinnubankin	10.072,31		
P/f Føroya Banki	9.140,55		
Føroya Sjóvátrygging	13.612,50		
Kjöbenhavns Handelsbank	9.403,71		
Landmandsbanken	2.459,95		
Ríkiskassin viðv. bygging av			
Klaksvíkar sjúkahúsi:			
Rentuavskrivning	38.768,71		
Ríkiskassin viðv. bygging av			
Landssjúkrahúsinum:			
Rentuavskrivning	5.202,93	275.599,28	
2. Rentur av láni til fiski-			
vinnuma: Rentur av láni í			
Noreg v/Jóannes Fossdal.		68.750,00	
		344.349,28	150.000,00

		Roknskapur	Figgjarlóg
§ 37. OGNARÚTREIÐSLUR			
Húsin í Stórustovu	2.630,25		
Skausin	727,77		
Teknistovan	142,50	3.500,52	10.000,00
§ 39. Sett av til tap av portugals- trolarunum		2.385.141,79	0,00

Spesifikation til statusroknskapin.

Konto nr.	Tekst	Serupphæddir	Samtals
40	FASTAR OG NIR V. M.		
40—1	Sethús:		
40—1—2	Matr. nr. 1026a (grundóki)	10.077,00	
40—1—4	Húsini í Stórustovu matr. 749a	102.122,06	
40—1—5	Húsini við landavegin	49.500,00	
40—1—6	Skúlabarakin við Kongagötu . .	80.854,71	242.553,77
40—2	Hús í almennari nýtslu:		
40—2—1	Bróstsjúkrahúsið	200.000,00	
40—2—2	Yvirlæknahúsið við Bróstsjúkra- húsið	25.000,00	
40—2—3	Farsóttarhúsið 12.000,00		
	Ayskrivað yfir konto tap av ognum 69 - 48—1 12.000,00	0,00	
40—2—4	Lögtingshúsið	48.283,43	
40—2—5	Landsbókasavnið	70.000,00	
40—2—6	Laboratorið v. Studentaskúlan .	67.785,93	
40—2—7	Dómið 104.744,39		
	Yvirdrifið til stats- kassan ókeypis (av- skrivað yfir kapital- konto) 104.744,39	0,00	
40—2—8	Varðhaldshúsið (Skansin)	8.000,00	
40—2—9	Umboðsmannahúsið í Aberdeen	126.047,22	
40—2—10	Tinganes matr. nr. 1, 2, 3, 9, 10, 12c	709.559,50	
40—2—11	Fornminnissavnið	272.833,76	1.527.509,84
40—3	Hús undir bygging:		
40—3—2	Studenta- og kostskúli (skúla- barak)	0,00	
40—3—2a	Studenta- og kostskúli í Hóydöl- um	461.376,71	
	At flyta	461.376,71	1.770.063,61

Konto nr.	Tekst	Serupphæddir	Santals
	Flutt...	461.376,71	1.770.063,61
40—3—3	Byggjan av Føroya Sjómanns-skúla	2.041.683,09	2.503.059,80
40—4	Reyndarstöðin í Høysvík og á Sandi		92.958,66
			4.366.082,07
41	FLOGVØLLUR, OLJUGOMSLUR, OLJUBRÚGV V. M.		
41—1—1	Flogvøllurin í Vágum	50.260,00	
41—2—1	Oljugoymslurnar í Söldarfirði og Sörvági	365.789,16	
41—2—2	Oljubrúgv í Söldarfirði	596.850,77	
41—3—1	Ognin hjá P/f Hvalaraksstur	280.085,97	
41—4—1	Sildaoljufabrikin í Kollafirði	55.405,55	
			1.348.391,45
42	SKIP		
42—1—1	Strandferðsluskipini (bókað í mill-umrokning við Strandferðsluna 46—1—4)		
42—3	Læknabáturin »Reyði Krossur«	101.255,42	
	Avskrivað (sjá konto 69—48—1)	÷ 101.255,42	0,00
42—4	Vaktar- og bjargingarskipið »Ternan«	228.038,54	
	Th. Mælkeforsyning & Margarine-fabrik við yvirtöku av »Ternania«	÷ 209.500,00	18.538,54
42—5	Skip undir byggjan í Portugal:		
	Lagt út í 1961/62	25.242,26	
	Avskr. yvir avsett til tap av portugalstrolarunum	÷ 25.242,26	0,00
42—6	Útreiðslur viðv. projektering av flugskipum í Belgien:		
	Sakto 1/4-1961	1.711,00	
	Avskrivað sum tap	÷ 1.711,00	0,00
42—7	M/tr. Leivur Øssursson:		
	Útreiðslur viðv. yvirtöku		69.038,76
			87.577,30

Konto nr.	Tekst	Serupphæddir	Samtals
43	VIRÐISSKJÓL		
43—1	Partabröv:		
	P/f Skipafelagið Føroyar	70.000,00	
	P/f Sjóvinnubankin	600,00	
	P/f Færøsit.	100.000,00	170.600,00
	Lutabröv:		
	L/f Grönlandsfelagið		550.000,00
	Statspreminobligationir		8.350,00
			728.950,00
44	ÚTLÁN		
44—1	Útlán til kommunur:		
44—1—1	Miðvágs kommuna:		
	Saldo 1/4-1961	44.894,82	
	+ Goldnir avdráttir	+ 3.223,67	41.671,15
44 1—2	Skopunar kommuna:		
	Saldo 1/4-1961	83.665,68	
	+ Goldnir avdráttir	+ 2.395,05	81.270,63
44—2	Rakstrarláu til fiskiskip:		
44—2—1	Hövuðsstólar:		
	Saldo 1/4-1961	5.400,00	
	+ Goldnir avdráttir	0,00	5.400,00
44—2—2	Rentueftirstöður:		
	Saldo 1/4-1961	302,73	
	Tilskrivaðar rentur	149,34	452,07
44—3	Onnur lán:		
44—3—2	Lán til m/s »Johannu«		12.000,00
44—3—3	Lán í m/b »Viðanes«		21.727,66
44—3—4	Tæcnastumannalán:		
	Saldo 1/4-61	21.547,96	
	+ Goldnir avdráttir	3.032,95	18.515,01
44—3—5	Onnur útlán:		
	Saldo 1/4-61	248.286,18	
	Veitt lán	28.402,50	
		276.688,68	
	+ Goldnir avdráttir	16.262,70	260.425,98
44—3—6	Útlán til byggjan av trolarum eftir lög. lóg nr. 30 av 5/9-55 (útl. til Jóannes Fønsdal):		
	Saldo 1/4-61	1.754.579,99	
	+ valutagjald, telegr. o. a.	2.503,00	1.757.082,99
	At flyta...		2.198.545,49

Konto nr.	Tekst	Serupphæddir	Samtals
	Flutt...		2.198.545,49
44—3—7	Lán til Sjóvinnubankan, ábyrgð- arpeningur	2.702.637,03	
	÷ Goldið	12.225,52	2.690.411,51
44—3—8	Suðuroyar el-felag: Saldo 1/4-61	19.800,00	
	÷ Goldnir avdráttir	4.950,00	14.850,00
44—3—9	Lán til Útvarp Føroya: Saldo 1/4-61	19.056,19	
	÷ Goldnir avdráttir	4.806,19	14.250,00
44—3—10	Th. Mælkeforsyning & Margarine- fabrik: Yvirtøka av »Ternuni«	200.000,00	
	÷ Goldið	50.000,00	150.000,00
44—3—11	Tórshavnar býráð restskuld fyri fleggjan til bygging av Føroya sjómannsskúla (flutt frá § 49— 32—1)		300.000,00
44—4—1	Innskotspeningur í reiðarfir: Saldo 1/4-1961	210.000,00	
	÷ avskr. Suðuroyar norðara trolarafelag	70.000,00	140.000,00
44—5—1	Viðv. sölu av trimum trolarum úr Portugal: P/f Suðuroyar n. trolarafelag, Tvöroyri: Saldo 1/4-1961	557.106,76	
	Rentur	28.203,53	
		585.310,29	
	÷ avskrivað (§ 69—52—1)	585.310,29	0,00
44—5—2	P/f Fuglafjarðar Samvinnufelag: Saldo 1/4-61	520.329,60	
	Rentur	26.341,69	
		546.671,29	
	÷ avskrivað yvir § 69—52—1 .	546.671,20	0,00
44—5—3	P/f Rútafelli, Vági: Saldo 1/4-61	523.092,47	
	Rentur	26.481,55	
		549.574,02	
	÷ avskrivað yvir § 69—52—1 .	549.574,02	0,00
	At flyta...		5.508.057,00

Konto nr.	Tekst	Samupphæddir	Samtals
	Flutt...		5.508.057,00
44—6	Millumrokningar við reiðarfir:		
44—6—1	P/f Suðuroyar n. trolarafelag:		
	Saldo 1/4-61	111.850,81	
	÷ Avskrivað yvir § 69—52—1..	111.850,81	0,00
			
44—6—2	P/f Fuglafjarðar Samvinnufelag:		
	Saldo 1/4-61	103.031,06	
	÷ avskrivað yvir § 69—52—1..	103.031,06	0,00
			
44—6—3	P/f Rútafelli, Vági:		
	Saldo 1/4—61	52.457,86	
	÷ avskrivað yvir § 69—52—1..	52.457,86	0,00
			
44—7—1	P/f Suðuroyar n. trolarafelag:		
	Útlagt til bankar við landskassa- ábyrgd	221.147,92	
	÷ avskrivað yvir § 69—52—1..	221.147,92	0,00
			
44—7—2	P/f Fuglafjarðar Samvinnufelag:		
	Útlagt til bankar v/ landskassa- ábyrgd	195.783,52	
	÷ avskrivað yvir § 69—52—1..	195.783,52	0,00
			
44—7—3	P/f Rútafelli, Vági:		
	Útlagt til bankar v/ landskassa- ábyrgd	146.962,25	
	÷ avskrivað yvir § 69—52—1..	146.962,25	0,00
			
44—8	Suðuroyar n. trolarafelag:		
	Útlagt avdrátt til realkreditst..	17.340,27	
	÷ avskrivað yvir § 69—52—1..	17.340,27	0,00
			
	Fuglafjarðar Samvinnufelag:		
	Útlagt avdrátt til realkreditst..	17.340,27	
	÷ avskrivað yvir § 69—52—1..	17.340,27	0,00
			
	P/f Rútafelli, Vági:		
	Útlagt avdrátt til realkreditst..	17.340,27	
	÷ avskrivað yvir § 69—52—1..	17.340,27	0,00
			
44—9	Stuðningslán veitt av 4 mill. lánun:		
	Saldo 1/4-61	945.000,00	
	Veitt í 1961/62	1.310.000,00	
			
		2.255.000,00	
	÷ avskrivningar	47.350,00	2.207.650,00
			
			7.715.707,00

Konto nr.	Tekst	Sevupphæðir	Samtals
45	KASSA-, BANKA-, SPARIKASSA- & GIROPENINGUR		
45—1	Kassapeningur:		
45—1—1	Hövuðskassin.....	124.281,36	
45—1—2 til 5	Ymiskir forskotskassar.....	12.795,96	137.077,32
45—2	Bankapeningur:		
45—2—1	P/f Sjóvinnubankin.....	654.737,11	
45—2—1c	Innst. í Sjóh. pen. tilhoyrandi byggiarh. í Mjörkadali.....	101.887,90	
45—2—1f	Innst. Sjóh. pen. tilhoyr. vega- og havnabygging.....	2.515.790,27	
45—2—1h	Peningur tilh. nýtt vaktarskip .	50.121,52	
45—2—2	P/f Föroya Banki.....	316.581,64	
45—2—2a	Inuistandandi í Föroya Banka peningur tilhoyrandi vega- og havnabygging.....	1.696.523,28	
45—2—2c	luns. í Föroya Banka (lån úr Tryggingarsamhandinum til gerð av Oyggjarvegnum).....	754.375,00	
45—2—2d	Peningur tilhoyr. nýbygging av landssjúkrahúsinum.....	838,45	6.090.855,17
45—4	Giropeningur:		
45—4—1	Girokonto nr. 58800.....	132.630,54	
45—4—2	Girokonto nr. 6800.....	5.257,05	137.887,59
			6.365.820,08
46	TILGÓÐAR Í MILLUMROKNING		
46—1	Loypandi millumrokniugar:		
46—1—1	Tilgóðar hjá Vágs kommunu fyri útskipting.....	75.919,68	
46—1—1a	Rentueftirstöða.....	4.117,45	80.037,13
46—1—2	Kommunurnar:		
	Saldo viðv. 1959/60 o. e.....	23.517,39	
	Saldo viðv. 1960/61.....	123.037,76	
	Saldo viðv. 1961/62.....	863.785,38	1.010.370,53
46—1—4	Strandferðsla lögtingsins:		
	Saldo 1/4-61.....	491.134,34	
	Útlagt úr landskassanum í 1961/62 viðv. strandferðsluni.....	202.775,47	
	Útlagt úr landskassanum í 1961/62 viðv. »Ternuni«.....	204.152,03	
		898.061,84	
	Rakstrarhall í 1961/62: Strandferðslan	196.345,84	
	»Ternau«.....	289.009,12	-/- 485.354,93
	At flyta...		1.503.114,57

Konto nr.	Tekst	Serupphæddir	Samtals
	Flutt...		1.503.114,57
	Henda peningahædd svarar til innistandandi í strandferðsluni pr. 31/3-62:		
	Bókförda virði av skipum aftaná avskrivning	585.146,48	
	Innbúgv aftaná avskrivningar	7.314,86	
	Kassapeningur, olja á goymslu v. m...	39.001,01	
		631.462,35	
	÷ Skuld	218.755,44	
		412.706,91	
46-1-5	Umboðsmaður í Aberdeen:		
	Saldo 1/4-61	1.579,65	
	Útgoldið á conto	34.922,25	
		36.501,90	
	÷ avroknaðar útreiðslur	÷ 35.019,26	1.482,64
46-1-6	Dronning Alexandrines hospital:		
	Henda peningahædd svarar til tað, ið er útlagt fyri vörur á goymslu 31/3-62		18.494,72
46-1-7	Matrikulstovan:		
	Saldo 1/4-61	355.722,81	
	Útlagt í 1960/61	325.834,33	
		681.557,14	
	Partur landskassans bókað á rakstrarkonto	÷ 275.168,80	406.388,34
46-1-9	Suðuroyar sjúkrahús, Tvøroyri:		
	Henda peningahædd svarar til tað, ið er útlagt fyri vörur á goymslu 31/3-62		3.307,96
46-1-10	Klaksvíkar sjúkrahús:		
	Henda peningahædd svarar til tað, ið er útlagt fyri vörur á goymslu 31/3-62		2.470,94
46-1-12 12b	Nýbyggjan av landssjúkrahúsinum: Saldo pr 31/3-62		÷ 26.046,35
			1.909.212,82

Konto nr.	Tekst	Serupphæddir	Samtals
46-2	Aðrar millumrokningar, forskot, ágóðar o. t.:		
46-2-1	Læknakannan av börnum:		
	Útlagt í 1961/62		59.165,84
46-2-3	Útlagt viðv. farsóttum:		
	Saldo 1/4-1961	0,00	
	Útlagt í 1961/62	827,95	
	Endurgoldið av ríkiskassanum og landskassanum	÷ 827,95	0,00
46-2-4	Útlagt til útróðarmenn í vinnu hjá Kgl. grönlandska handlinum:		
	Saldo 1/4-1961	17.875,47	
	Útlagt í 1961/62	39.157,60	
		57.033,07	
	÷ endurgoldið frá grönlands-handlinum	47.710,84	9.322,23
46-2-5	Útlagt fyri telefonverkið:		
	Saldo 1/4-1961		317.577,73
46-2-6	Útlagt vegna útgávu av skúlabókum (Skúlabókagrunnurin):		
	Saldo 1/4-1961	30.756,81	
	Lagt út í 1961/62	22.258,57	53.015,38
46-2-7	Útlagt viðv. props:		
	Saldo 1/4-1961	4.497,81	
	Lagt út í 1961/62	21.720,80	
		26.218,61	
	÷ inngoldið 1961/62	26.218,61	0,00
46-2-8	Útlagt f. umv. av Dúvugörðum:		
	Saldo 1/4-1961		9.224,75
46-2-10	Lönarforskot til tænastumenn:		
	Saldo 1/4-1961	45.202,02	
	Veitt forskot í 1961/62	32.800,00	
		78.002,02	
	÷ goldnir avdráttir í 1961/62 ..	14.269,53	63.732,49
46-2-11	Froðbiar kommuna vegna ábyrgd A. T.:		
	Saldo 1/4-1961	179.277,42	
	÷ goldnir avdráttir	0,00	179.277,42
46-2-11a	Helvt av útg. frá 1. mars 1958 Froðbiar kommuna vegna ábyrgd A. T.:		
	Saldo 1. 4. 1961	65.965,59	
	Útlagt í 1961/62	20.222,46	86.188,05
	At flyta...		777.503,89

Konto nr.	Tekst	Flutt...	Serupphæddir	Samtals
				777.503,89
46—2—12	Lagt út fyri kannan av barnakonum: Lagt út í 1961/62			38.744,99
46—2—13	Útl. sum veðhaldari fyri »Færösite			36.253,64
46—2—14	Útl. sum veðhaldari fyri Klaksvíkar skipasmíðju	7.817,51		
	÷ goldið	7.817,51		0,00
46—2—15	Útlagt sum veðhaldari fyri Føroya mek. grólfidnaða: Saldo 1. 4. 1961	111.517,73		
	÷ goldið á conto. 3.154,50			
	÷ avskrivað..... 58.363,23	÷ 61.517,73		50.000,00
46—2—16	Útlagt sum veðhaldari fyri Út- róðrarfelagið Gröndland: Saldo 1. 4. 1961	37.435,68		
	÷ goldið á conto.....	÷ 3.111,11		34.324,57
46—2—18	Útr. av roynd til at gera kryddaða sild til framleiðslu: Ríkiskassin forútgoldið sín part			÷ 2.616,00
46—2—19	Útlagt fyri turkilög til Føroya Búnaðarfelag: Saldo 1. 4. 1961			1. 464,87
46 2—20	Útlagt vegna poliovaccinación: Saldo 1. 4. 1961	8.600,40		
	Útlagt í 1961/62.....	17.192,40		
		25.792,80		
	Ríkiskassin endurgoldið	÷ 8.600,40		17.192,40
46—2—21	Útlagt fyri centralhita í grann- skoðaradeildini			2.212,21
46—2—23	Útlagt vegna difteri- og stívkrampa- vaccinación: Saldo 1. 4. 1961	6.981,30		
	Útlagt í 1961/62	12.318,80		
		19.300,10		
	÷ Endurgjald stats- kassans/..... 3.485,65			
	landskassans/ kom- munana	3.495,65	6.981,30	12.318,80
46—2—24	Óavroknaður gríndaroknskapur ..			÷ 591,18
46—2—25	Byggjan av nýggjum sjúkrahúsi í Klaksvík: Saldo 1. 4. 1961	940.627,11		
	Lagt út í 1961/62	580.205,67		
	At flyta...	1.520.832,78		966.808,19

Konto nr.	Tekst	Scrupphæddir	Samtals
	Flutt. . .	1.520.832,78	966.808,19
	÷ Statskassastudningur í 1961/62 ÷	345.998,16	
		1.174.834,62	
	÷ Rentur fl. til 36—		
	1—1 & kap. kto. . .	58.828,35	
	÷ Landskassans		
	partur, fl. til kto		
	50—1—2	937.521,55 ÷	996.349,90
			178.484,72
46—2—26	Útlagt sum veðhaldari fyrir hyggjan av skúrum í Grönlandi:		
	Saldo pr. 1/4-1961	8.269,48	
	÷ goldið	4.834,52	3.434,96
46—2—27	Útlagt sum veðhaldari fyrir Jógvan Johannesen, Vestmanna:		59.277,74
46—2—30	Útlagt samsýning til valstýrir:		
	Saldo 1/4-1961	2.825,00	
	Útlagt í 1961/62	9.896,76	
		12.721,76	
	÷ endurgoldið	5.650,00	7.071,76
46—2—31	Útlagt sum veðhaldari fyrir Sumbiar kommunu:		
	Saldo 1. 4. 1961	16.166,31	
	÷ afturgoldið	16.166,31	0,00
46—2—32	Granskoðaraútreiðslur telefonverksins:		
	Saldo 1/4-1961	8.097,00	
	Útlagt í 1961/62	20.598,00	
		28.695,00	
	÷ goldið	8.097,00	20.598,00
			1.235.675,37

47 INNTÖKUEFTIRSTØÐUR

47—2	Landsskattur:		
47—2—1	Viðv. skattaárinum 1959/60 o. e.	562.008,70	
47—2—2	Viðv. skattaárinum 1960/61	515.277,71	
47—2—3	Viðv. skattaárinum 1961/62	1.255.031,24	2.332.317,65
47—2—4	Viðv. skattaárinum 1954/55		
	Fiskaskattur		7.946,75
47—3	Aðrar inntökueftirstöður:		
47—3—1	Bróstsjúkrahúsi í Høydølum:		
	Viðv. 1961/62		2.096,00
	At flyta		2.342.360,40

Konto nr.	Tekst	Flutt...	Serupphæddir	Samtals
				2.342.360,40
47-3-2	Landssjúkrahúsið			
	Viðv. 1959/60 o. e.....		259,00	
	Viðv. 1960/61.....		3.018,00	
	Viðv. 1961/62.....		164.599,53	167.876,53
47-3-3	Klaksvíkar sjúkrahús:			
	Viðv. 1959/60 o. e.....		173,00	
	Viðv. 1960/61.....		2.680,00	
	Viðv. 1961/62.....		96.298,10	99.151,10
47-3-4	Snæuroyar sjúkrahús:			
	Viðv. 1959/60 o. e.....		524,00	
	Viðv. 1960/61.....		480,00	
	Viðv. 1961/62.....		65.685,50	66.689,50
47-3-7	Saltfiskagjald:			
	Viðv. 1959/60 o. e.....		1.782,67	
	Viðv. 1960/61.....		2.196,38	
	Viðv. 1961/62.....		202.055,92	206.034,97
47-3-8	Adrema:			
	Viðv. 1961/62.....			0,00
47-3-9	luntökur eftir útsendum rokningum frá landsverkfrøðinginum:			
	Saldo 1/4-1961.....		1.685,27	
	Góldið í 1961/62.....		0,00	1.685,27
47-3-10	Stórhvalagjald.....			13.500,00
				2.897.297,77

49 PENINGUR TILHOYRANDI GRUNNUM,
DEPONENTUM V. M.

49-1	Eftirlønargrunnur lögtingsins:			
49-1-1	Innst. í Færø Amts Sparekasse			768.667,70
49-3	Eftirlønargrunnur sjúkrahúsanna:			
49-3-1	Innst. í Færø Amts Sparekasse			489.439,71
49-6-1	Peningur tilhoyrandi eftirlønargrunni læraranna:			
	Færø Amts Sparekasse nr. 60001	37.580,05		
	Færø Amts Sparekasse nr. 70006	131.716,98		
	Obligatióir í varðveitslu hjá Landmandsbanken.....	434.320,00		
	Føroya Banki kontukurant 2207	18.267,93		
	Føroya Banki folio 1227.....	67.290,05		689.175,01
	At flyta...			1.917.282,42

Konto nr.	Tekst	Flutt...	Serupphæddir	Samtals
				1.947.282,42
49—7	Peningar tilhoyrandi socialgrunninum:			
49—7—1	Lán til Suðuroyar el-felag:			
	Saldo 1/4-1961	235.770,75		
	÷ goldnir avdráttir í 1961/62	÷ 4.583,40	231.187,35	
49—7—2	Lán til A. L. V:			
	Saldo 1/4-1961	25.000,00		
	Goldnir avdráttir ..	÷ 10.000,00	15.000,00	
	(flutt frá § 24—7—1 játtan 60/61 og 61/62)			
49—7—3	Lán til Thomas F. Nielsen, Vági, til keyp av avlamisbili		1.500,80	247.688,15
49—8	Vegagrunnurin:			
	P/f Sjóvinnubankin	129.870,39		
	Obligationir í varðveitslu hjá Finausministeriet	416.900,00		546.770,39
49—10	Apotekaragrunnurin:			
49—10—1	Innistandandi í apotekinum:			
	Saldo 1/4-1961	1.611.213,51		
	Rentur í 1961/62	66.116,11		
	Byggjan av apoteki í Klaksvík (útlagt í 1961/62)	270.745,91		
				1.948.075,53
	÷ kontantinnngoldið 205.000,00			
	Rætting til saldo 31/ 3-61, ov nógv bókað rakstraravlop 1960/61 29.461,26 ÷	234.461,26		
				1.713.614,27
49—10—2	Innistandandi í Færø Amls Sparckasse:			
	Saldo 1/4-1961	421.705,52		
	Rentutílskriving... ..	12.779,41		
	Innselt	205.000,00		
		639.484,93		
	÷ úttikið	274.328,33	365.156,60	2.078.770,87
49—11	Mentunargrunnurin:			
49—11—1	Lán til Føroyskt lógsavn:			
	Saldo pr. 1/4-1961	5.995,52		
	÷ innngoldið	1.259,50		
	At flyta ...	4.736,02		4.820.511,83

Konto nr.	Tekst	Serupphæddir	Samtals
	Flutt...	4.736,02	4.820.511,83
49-11-2	P/f Sjóvinnubankin nr. 229:		
	Saldo 1/4-1961...	295.783,36	
	Rentutilskrivningar	11.412,20	
	Innsett	0,00	
		307.195,56	
	÷ áttikið	5.431,58	301.763,98
49-12	Úlgrefstrargrunnurinn:		
49-12-1	Færø Amts Sparekasse		3.606,77
49-13	Kvæðaskrivningargrunnurinn:		
49-13-1	Færø Amts sparekasse		6.983,26
49-15	Grunnur til viðlíkahald av grindagarni í Vestmanna:		
49-15-1	Færø Amts Sparekasse		819,63
49-18	Grunnur til byggjan av nýggjum skólum:		
49-18-1	P/f Sjóvinnubankin		3.001,24
49-19	Grunnur til byggjan av búnaðarskúla:		
49-19-1	P/f Sjóvinnubankin		215.851,66
49-20	Grunnur til byggjan av studenta- og kostskúla:		
49-20-1	P/f Sjóvinnubankin		1.268.628,97
49-22	Sjúkrahúsbyggjargrunnurinn:		
49-22-1	Færø Amts Sparekasse (arbeiðskonto)	42.554,46	
49-22-2	Færø Amts Sparekasse (uppá uppsögn)	212.793,64	255.348,10
49-23	Fimleikargrunnurinn:		
49-23-1	Sjóvinnubankin		74.158,30
49-24	Grunnur til byggjan av hotellum og ferðamannabúðum:		
49-24-1	Sjóvinnubankin	35.003,02	
49-24-2	Lán til K. F. U. M. í Tórshavn:		
	Saldo 1/4-1961 ..	5.120,34	
	÷ goldin avdráttur ÷	5.120,34	0,00
49-24-3	Lán til Klakksvíkar sjómansheim	20.000,00	
49-24-5	Lán til Jens J. Niclasen, Miðvági	15.000,00	
49-24-5	Lán til B. Davidsen, Mykinesi:		
	Saldo 1/4-1961	4.250,00	
	÷ goldnir avdráttir	500,00	3.750,00
49-24-6	Lán til Hjelgi og Poul Einarsson, Tvöreyri:		
	Saldo 1/4-1961	35.789,98	
	÷ goldnir avdráttir	2.806,68	32.983,30
	At flyta...		7.062.146,08

Konto nr.	Tekst	Scrúppæddir	Samtals
	Flutt...		7.062.146,08
49—25	Grunnur til byggjan av nýggjum lógtíngshúsi: Færø Amts Sparekasse		414.948,27
49—26	Frítíðargrunnurin:		
49—26—1	Færø Amts Sparekasse		399.732,08
49—27	Grunnur til endurnýggjan av skipaflotanum:		
49—27—1	Studningur (lán) til endurnýggjan av skipaflotanum: Saldo 1/4-1961 9.532.034,64 Veitt lán (studningar) í 1961/61*) 3.719.641,00 ----- 13.251.675,64 ÷ avskrivað í 1961/1962	525.174,34	12.726.501,30
49—27—2	Innistandandi í P/f Sjóvinnubank.	5.574,28	12.732.075,58
49—30	Marshallpeningur til kolanám:		
49—30—1	Lán til Arbeðsmanna kolavirki, Tv. Saldo 1/4-1961	5.500,00	
	÷ goldin avdráttur	1.000,00	4.500,00
49—31	Grunnur til endurbótan og varðveitslu av dómkirkjumúrimum í Kirkjubø:		
49—31—1	Innistandandi í Føroya banku (grundfæ)	25.000,00	
49—31—2	Innskrivingarp. L. A. fol. 129 (grundfæ)	2.800,00	
49—31—3	Innistandandi í Færø Amts Sparekasse (grundfæ)	12.200,00	
49—31—4	Innistandandi í Færø Amts Sparekasse (rakstrarpeningur)	5.018,06	45.018,06
49—32	Grunnur til byggjan av sjómansskúla:		
49—32—1	Sjóvinnubankin	0,00	
49—32—2	Tórshavnar býráð, partur í byggikostnaði: Saldo 1/4-1961 350.000,00 ÷ goldin avdráttur 50.000 ÷ flutt til lánskonto 44—3—11 300.000 ÷ 350.000,00	0,00	0,00
	At flyta...		20.658.420,07

*) Studningslán veitt av 4 mill. lánnum sjá § 44—8—1.

Konto nr.	Tekst	Serupphæddir	Samtals
	Flutt...		20.658.420,07
49—34	Byggigrunnur strandlerðslu landsins:		
49—34—1	Sjóvinnubankin.....		203.259,63
49—36	Grunnur til føroyska framsýning í Norðanlondum:		
49—36—1	P/f Sjóvinnubankin.....		57.999,56
49—37	Grunnur til byggjan av Iløgvølli:		
49—37—1	P/f Sjóvinnubankin.....		223.473,98
49—38	Felagsbyggigrunnur:		
49—38—2	P/f Sjóvinnubankin.....		315.464,92
49—40	Marshallpeningur til samanbinding av Klaksvíkar elverki við S. E. V.:		
49—40—1	Føroya Banki.....		6.813,06
49—40—2	Marshallpeningur til útbyggjan av El. felagnum Suðuroy:		
	Sjóvinnubankin.....		0,00
49—40—3	Marshallpeningur til útbyggjan av El. felagnum Suðuroy:		
	Sjóvinnubankin til útbyggjan av El. felagnum Suðuroy.....		0,00
49—42	Grunnur til byggjan og rakstur av lærlingabeimi í Havn:		
49—42—1	Sjóvinnubankin.....		33.322,88
49—43	Lestragrunnurin:		
49—43—1	Lán til læruskúlanæmingar.....	2.900,00	
49—43—2	Lán til hægri lestur.....	43.811,00	
49—43—3	Lán til annan lestur.....	14.790,00	61.501,00
49—50	Peningur tilhoyrandi deponentum:		
49—50—1	P/f Sjóvinnubankin.....	2.000,00	
	Færø Amts Sparekasse.....	2.000,00	
49—50—2	Sparikassabók.....	15.000,00	19.000,00
49—51	Peningur til byggjan av studenta- og kostskúla:		
	P/f Føroya banki.....	98.301,22	
	P/f Føroya banki.....	522.750,80	621.052,02
49—52	Peningur tilhoyrandi Føroya Jarðarráð:		
49—52—1	Færø Amts Sparekasse.....	448.755,00	
49—52—2	P/f Sjóvinnubankin.....	21.881,39	470.636,39
49—53	Peningur tilhoyrandi ymsar eftir- lönargrunnar í Danmark v. m.:		
49—53—2	Eftirlönargrunnur økonomauna í Danmark:		
	Færø Amts Sparekasse.....	201,63	
	At flyta...	201,63	22.870.943,51

Konto nr.	Tekst	Plutt...	Serupphæddir	Samtals
			201,63	22.870,943,51
49—53—3	Eftirlönargrunnur leysu sjúkra- systranna á Landssjúkrahúsinum og Tvöroyra sjúkrahúsi: Færð Amts Sparekasse.....		1.130,97	
49—53—4	Eftirlönargr. leysu sjúkras. á bróst- sjúkrahúsinum: Færð Amts Sparekasse.....		46,01	
49—53—5	Eftirlönargrunnur ökonómanna í Hoydølum: Færð Amts Sparekasse.....		1,24	
49—53—6	Eftirlönargrunnur leysu sjúkra- systranna og laborantanna á Klaks- víkar sjúkrahúsi: Færð Amts Sparekasse.....		195,29	
49—53—7	Peningur tilhoyrandi laborant- næmingar á Landssjúkrahúsinum Færð Amts Sparekasse.....		828,25	2.403,39
				<u>22.873.346,90</u>
50	ÍLEGGINGARÚTREIÐSLUR TIL AVSKRIVINGAR YVIR FLEIRI ÁR			
50—1—1	Landssjúkrahúsið: Útlagt í 1961/62		824.363,73	
50—1—2	Klaksvíkar sjúkrahús: Samlaðar flegging- arútreiðslur 937.521,55 ÷ niður- skrivað í 61/62 flutt til § 17-2 27.226,28 ÷ niður- skrivað áðrenn 1961/62, flutt til kapital- konto .. 15.474,87	42.701,15	894.820,40	
50—2	Fleggingar goldnar av 4 mill. lánum: Bergholið Hvalba— Tvöroyri Saldo 1/4-61 35.204,59 Útlagt 1961/62 582.991,15 618.195,74 ÷ flutt til avskr. og avdr. grunn (68—1) 61.819,57		556.376,17	
	At flyta...		2.275.560,30	

Konto nr.	Tekst		Serupphæddir	Samtals
	Flutt...		2.275.560,30	
50-2-3	Bergholið Borðoy— Klaksvík:			
	Útlagt í 1961/62...	31.082,88		
	÷ flutt til avskr. og avdr. grunn (§68--1)	3.108,28	27.974,60	2.303.534,90

Konto nr.	Tekst	Scrupphæddir	Samtals
SKULD			
60	UPPTIKIN LÁN		
60-2-2	Føroya Búagrunnur:		
	Saldo 1/4-1961.....	361.334,87	
	÷ Goldnir avdráttir	50.754,56	310.580,31
60-2-3	Upptikið lán til byggjan av trol- arum eftir lög. lóg nr. 5 av 30/9 1955:		
	Saldo 1/4-1961.....	1.250.000,00	
	÷ Goldin avdráttir.....	250.000,00	1.000.000,00
60-2-4	Ríkiskassin til byggjan av Klaks- víkar sjúkrahúsi:		
	Saldo 1/4-1961.....	21.976,10	
	÷ Goldnir avdráttir	955,70	21.020,40
60-2-4A	Ríkiskassin til byggjan av Klaks- víkar sjúkrahúsi:		
	Saldo 1/4-1961.....	72.194,17	
	÷ Goldnir avdráttir	3.072,10	69.122,07
60-2-4B	Ríkiskassin til byggjan av Klaks- víkar sjúkrahúsi:		
	Saldo 1/4-1961.....	214.933,00	
	÷ Goldnir avdráttir	8.955,32	205.977,68
60-2-4C	Ríkiskassin til byggjan av Klaks- víkar sjúkrahúsi:		
	Saldo 1/4-1961.....	266.945,20	
	÷ Goldnir avdráttir	10.677,80	256.267,40
60-2-4D	Ríkiskassin til byggjan av Klaks- víkar sjúkrahúsi:		
	Upptikið lán	178.268,18	
	÷ Goldnir avdráttir	3.565,36	174.702,82
60-2-4E	Ríkiskassin til byggjan av Klaks- víkar sjúkrahúsi:		
	Upptikið lán		167.729,99
60-2-5	Føroya Búagrunnur lán til nýggja sjómannsskúlan	200.000,00	
	÷ Goldnir avdráttir	10.000,00	190.000,00
60-2-6	Sorð Akademi, lán í landsbóka- savninum:		
	Saldo 1/4-1961.....	6.410,80	
	÷ Goldnir avdráttir	859,09	5.551,71
	At flyta...		2.400.952,38

Konto nr.	Tekst	Serupphæddir	Samtals
	Flull...		2.400.952,38
60—2—9	Færø Amts Sparekasse lán viðv. Tvöroyra sjúkrahúsi:		
	Saldo 1/4-1961.....	8.000,00	
	÷ Goldnir avdráttir	1.000,00	7.000,00
60—2—11	Tryggingarsambandið Føroyar, lán til keyp av Tinganesognum:		
	Saldo 1/4-1961.....	527.000,00	
	÷ Goldnir avdráttir	31.000,00	496.000,00
60—2—12	6 % Brævalán Føroya Løgtings 1958 (Endurnýgging av skipaflotantum):		
	Saldo 1/4-1961.....	706.600,00	
	÷ Innloyst brøv.....	112.800,00	593.800,00
60—2—13	Upptikið lán úr ríkiskassanum til nýbyggjan av Landssjúkrahúsinum:		
60—2—13A	Saldo	300.410,07	
60—2—12B	Saldo	450.000,00	
60—2—13C	Saldo	100.000,00	850.410,07
60—2—14	Upptikið lán úr Færø Amts Spare- kasse til portugalsstrolararnar:		
	Saldo 1/4-1961.....	210.000,00	
	÷ Goldnir avdráttir	30.000,00	210.000,00
60—2—15	Upptikið lán úr Føroya Sjóvá- trygging til portugalsstrolararnar:		
	Saldo 1/4-1961.....	255.000,00	
	÷ Goldnir avdráttir	30.000,00	225.000,00
60—2—17	6 % Brævalán uppt. til byggjan av Studenta- og kostskúla:		
	Saldo 1/4-1961.....	938.600,00	
	÷ Innloyst brøv.....	60.400,00	878.200,00
60—2—20	Tryggingarsambandið Føroyar, lán til gerð av Oyggjarvegnum		750.000,00
60—2—24	Búagrannurin, lán til portugals- strolararnar:		
	Saldo 1/4-1961.....	207.000,00	
	÷ Goldnir avdráttir.....	100.000,00	107.000,00
60—2—30	Upptikið lán í Danmark til vega- og havnagerð og skipabygging, í. rata:		
	Saldo 1/4-1961.....	3.600.000,00	
	÷ Goldnir avdráttir	400.000,00	3.200.000,00
	At flyta...		9.718.362,45

Konto nr.	Tekst	Scrapphæddir	Samtals
	Flutt...		9.718.362,45
60—2—30A	Uptikið lán í Danmark til vega- og havnagerð og skipabygging, 2. rala:		
	Uptikið í 1961/62	4.000.000,00	
	+ Goldnir avdráttir	400.000,00	3.600.000,00
60—2—31	Lán í Köbenhavns Handelsbank viðv. hvalastöðunum:		
	Saldo 1/4-1961	133.333,33	
	+ Goldnir avdráttir	33.333,32	100.000,01
60—2—32	Lán í Den danske Landmandsbank viðv. hvalastöðunum:		
	Saldo 1/4-1961	33.333,33	
	+ Goldnir avdráttir	8.333,32	25.000,01
60—2—33	Lán í P/f Føroya Banka viðv. hvalastöðunum:		
	Saldo 1/4-1961	16.666,68	
	+ Goldnir avdráttir	4.166,67	12.500,01
60—2—34	Lán í P/f Sjóvinnubankanum viðv. hvalastöðum:		
	Saldo 1/4-1961	16.666,68	
	+ Goldnir avdráttir	4.166,67	12.500,01
60—2—35	Lán í P/f Sjóvinnubankanum viðv. hvalastöðunum:		
	Saldo 1/4-1961	112.500,00	
	+ Goldnir avdráttir	25.000,00	87.500,00
60—2—36	Lán í Føroya Banka viðv. hvala- stöðunum:		
	Saldo 1/4-1961	112.500,00	
	+ Goldnir avdráttir	25.000,00	87.500,00
60—3—2	Grundöki frá Tórshavnar komm- unu til nýggjan sjómansskúla:		
	Saldo 1/4-1961	40.089,00	
	+ avdráttir	5.727,00	34.362,00
60—3—3	P/f Sjóvinnubankin, kassakredittir til skúlabókagrunnis	38.529,93	
	+ rentur og kreditiv gjald	3.389,14	41.919,07
			13.719.643,56

Konto nr.	Tekst	Serupphæddir	Samtals
61	SKULD Í MILLUMRÖKNING		
61-2	Aðrar millumrökningar:		
61-2-1	Óavroknaðar tollsektir:		
	Saldo 1/4-1961	8.012,00	
	Inngoldnar tollsektir í 1961/62..	40.412,62	
		48.424,62	
	Flutt landskassans		
	part til 1-2-3... 17.807,31		
	Útgoldið part toll-		
	mannanna	17.807,31	35.614,62
			12.810,00
61-2-5	Happadrátturinn:		
	Saldo 1/1-1962	5.182,81	
	Posterirgar 1/1-31/3-1962	42.539,74	47.722,55
61-2-6	Inngoldin sjómansskattur til lands-		
	kassan og kommunurbar:		
	Saldo 1/4-1961	0,00	
	Inngoldið í 1961/62	1.161.370,00	
	Flutt til landskassan og komm.	1.161.370,00	0,00
61-2-7	Eftirlönargjald sjúkrahúsökonom-		
	anna		201,63
61-2-8	Millumrökning við mentunargr.		15.470,39
	(Annars verður víst til rökenskap		
	mentunargrunnsins)		
61-2-9	Eftirlönargjald leysu sjúkrasyst-		
	anna á Tvöroyra sjúkrahúsi og		
	Landssjúkrahúsinum		1.130,97
61-2-10	Lönjavningargrunnurinn:		
	Saldo 1/4-1961	20.269,48	
	Renta av girokonto 6800	51,92	
	Sektarrenta av fiskaskatti	753,15	
		21.074,55	
	÷ lækkan av fiskaskatti	2.361,72	
		18.712,83	
	÷ avroknað til lönjavningargr.	7.000,00	11.712,83
61-2-15	Eftirlönargjald leysu sjúkrasyst-		
	anna á Bróstsjúkrahúsinum		46,01
61-2-16	Millumrökning við Jarðarráðið...		116.881,47
61-2-17	Eftirlönargjald ökonomanna á		
	Bróstsjúkrahúsinum		1,24
61-2-18	Eftirlönargjald sjúkrasystanna og		
	lab. á Klaksvíkar sjúkrahúsi		4.049,08
	At flyta...		210.026,17

Konto nr.	Tekst	Flutt...	Serupphæddir	Samtals
				210.026,17
61—2—19	Banka- og sparikassabókur til- boyrandi Føroya Jarðarráð:			
	Færø Amts Sparekasse	448.755,00		
	P/f Sjóvinnubankin	21.881,39		470.636,39
61—2—20	Peningur úr Íslandi til føroyskar fiskimenn			46,57
61—2—21	Peningur tilboyrandi byggiarbeiði í Mjörkadali			99.273,90
61—2—22	Peningur tilboyrandi laborant- næmingar			828,25
61—2—23	Rentastudningur til el- felagið Suðuroy burturav marshallpen- ingum			47.723,82
				828.535,10
62	KREDITORAR FYRI DEPONER- AÐAN PENING			
	Deposita viðv. happadráttinum...	4.000,00		
	Kampsax viðv. Tvóroyra havn...	7.335,00		
	Mjörkadali viðv. valufagjaldi	45.698,50		
	Mjörkadali viðv. tolli	182.795,28		
	Deposita viðv. tolli	102.236,05		
	Deposita viðv. framleiðslugjaldi ..	15.000,00		
	Deposita viðv. landsskatti 1962/63	7.952,90		
	Deposita viðv. ymist	2.687,06		
	Deposita viðv. inng. uppá U. F...	575,00		368.279,79
68—1	AVSKRIVINGAR- OG AVDRÁTTAR- GRUNNUR VIÐV. 4 MILL. LÁNS- PENINGINUM			
	Flutt frá Vega- og havnagerð § 18-1-1	100.000,00		
	Flutt frá endurn. av skipaflotanum § 21—9—1	300.000,00	400.000,00	
	Avskrivað: Skipa- studningslån	47.350,00		
	Avskrivað: Vega- gerð (berghol)	64.927,85	112.277,85	287.722,15
69	YMISKIR GRUNNAR, BURTURLEGGINGAR V. M.			
69—1	Eftirlönargrunnur lögtingsins:			
69—1—1	Saklo 1/4-1961	600.232,54		
	At flyta...	600.232,54		

Konto nr.	Tekst	Flutt...	Samtals
		660.232,54	
69-1-2	Eftirlönargjald tænaslumanna (her-uppi í eftirgjald frá 1/4-60 vegna nýggja tænaslumannalóg)	49.420,99	
69-1-3	Eftirlönargjald landskassans	42.698,07	
69-1-4	Rentainntökur	28.273,19	
		780.624,79	
69-1-5	÷ útgöldin eftirlön	10.837,61	769.787,18
69-3	Eftirlönargr. sjúkrahús- anna:		
	Saldo 1/4-1961	399.256,99	
	Landssjúkrahúsið:		
	Sygeplejerskernes pensionsfors. inng.	4.479,67	
	÷ góldið til H. Thomsen	4.315,57	
		164,10	
	Starvsfólkið inn- göldið eftirlönar- gjald	20.920,31	
	Sjúkrahúsið inn- göldið eftirlönar- gjald	39.401,17	60.485,58
	Tvöroyra sjúkrahús:		
	Starvsfólkið inn- göldið eftirlönar- gjald	2.443,32	
	Sjúkrahúsið inn- göldið eftirlönar- gjald	4.889,54	7.332,86
	Klaksvíkar sjúkrahús:		
	Starvsfólkið inn- göldið eftirlönar- gjald	3.899,29	
	Sjúkrahúsið inn- göldið eftirlönar- gjald	7.889,10	11.788,39
	Rentur av spari- kassapeningi	17.267,51	496.131,36
69-4	Kirkjagrunnarin:		
	Saldo 1/4-1961	÷ 74,38	
	Endurgjald fyrir liggjund	7.800,00	
	Sludningur úr landskassanum ..	90.000,00	
	At flyta ..	97.725,62	1.265.918,51

Konto nr.	Tekst	Serupphæddir	Samtals
	Flutt...	97.725,42	1.265.918,54
	÷ Viðlíkahald av kirkjum.....	73.396,74	
	÷ Partur í prestaflutningi.....	8.773,82	
	÷ Tryggingar v. m.	9.226,49	91.397,05
			6.328,57
69—6	Eftirlönargrunnur læraranna:		
	Rakstrarpeningar	37.580,05	
	Kapital.....	651.594,96	689.175,01
69—7	Socialgrunnurinn:		
	Saldo 1/4-1961	1.733.532,99	
	Renta av útláni til Suðuroyar el-felag	7.039,00	
		1.740.571,99	
	÷ ymiskar útgjaldingar	200,00	1.740.371,99
69—8	Vegagrunnurinn:		
	Saldo 1/4-1961	931.468,74	
	Landskassastudningur	400.000,00	
	Rentur av obligatiónum	17.396,00	
	Rentur av bankapeningi	3.444,64	
		1.352.309,38	
	÷ Vegmannalönir .	32.788,14	
	÷ Ymiskir studning.	104.790,13	
	÷ Annað	2.417,38	139.995,65
			1.212.313,73
69—9	Grunnur fyri arbeiðstól til havna- og vegabygging:		
	Saldo 1/4-1961	÷ 2.820,53	
	Ymiskar útreiðslur	÷ 1.844,66	
		÷ 4.665,19	
	÷ Leiga av amboðum	1.315,00	÷ 3.350,19
69—10	Apotekaragrunnurinn:		
	Saldo 1/4-1961	2.029.336,61	
	÷ rætting av saldo 1/4-1961 ...	29.461,26	
		1.999.875,35	
	Rentur av spari-kassapeningi	12.779,41	
	Renta av innistandandi í apotekinum	66.116,11	78.895,52
			2.078.770,87
69—11	Mentunargrunnurinn:		
	Saldo 1/4-1961	296.500,00	
	Studningur úr landskassanum ..	10.000,00	306.500,00
	At flyta...		7.296.028,52

Konto nr.	Tekst	Samþæddir	Samtals
	Flutt...		7.296.028,52
69-12	Útgrevstrargrunnurinn:		
	Saldo 1/4-1961	3.483,80	
	Rentur av sparikassapeningi ...	122,97	3.606,77
69-13	Kvæðaskrivingargrunnurinn:		
	Saldo 1/4-1961	6.745,12	
	Rentur av sparikassapeningi ...	238,14	6.983,26
69-15	Grunnur til viðlíkahald av grindagarni í Vestmanna:		
	Saldo 1/4-1961	3.011,72	
	Rentur av sparikassapeningi ...	104,84	
		3.116,56	
	÷ útreiðslur	2.296,93	819,63
69-16	Tiltaksgrunnurinn		394.688,84
69-17	Grunnur til játtaðan studning til havnagerð:		
	Saldo 1/4-1961	498.513,90	
	Sett av samb. fíggjarlóg 1961/62	951.250,00	
		1.449.763,90	
	÷ Útgoldnir studningar til havnagerð	899.740,50	550.023,40
69-18	Grunnur til byggjan av nýggjum skólum v. m.:		
	Saldo 1/4-1961	4.080,16	
	Studningur 1961/62	200.000,00	
	Rentur av bankpeningi	199,74	
		204.279,90	
	÷ Studningur til skólar og lærarabús	201.278,66	3.001,24
69-19	Grunnur til byggjan av búnaðarskóla:		
	Saldo 1/4-1961	207.624,61	
	Rentur av bankpeningi	8.227,05	215.851,66
69-20	Grunnur til byggjan av studenta- og kostskóla:		
	Saldo 1/4-1961	1.237.785,93	
	Studningur 1961/62	300.000,00	
	Renta av bankpeningi	36.651,73	1.574.437,66
69-21	Grunnur til byggjan av bókasövnum á bygd		30.000,00
	At flyta...		10.075.440,98

Konto nr.	Tekst	Samþæddir	Samtals
	Flutt...		10.075.440,98
69—22	Sjúkrahúsbyggigrunnurinn:		
	Saldo 1/4-1961	246.127,08	
	Renta av sparikassapeningi	9.221,02	
		255.348,10	
	÷ Útgöldið	1.085,00	254.263,10
69—23	Fimleikargrunnurinn:		
	Saldo 1/4-1961	78.605,96	
	Bankarentur	3.179,34	
	Stuðningur 1961/62	15.000,00	
		96.785,30	
	÷ Stuðningar	22.600,00	74.185,30
69—24	Grunnur til byggjan av hotellum og ferðamannabúðum:		
	Saldo 1/4-1961	103.132,42	
	Rentur av útlánum	2.858,78	
	Bankarentur	745,12	106.736,32
69—25	Grunnur til byggjan av nýggjum löglingshúsi:		
	Saldo 1/4-1961	398.947,71	
	Sparikassarentur	16.000,56	414.948,27
69—26	Fríðargrunnurinn:		
	Saldo 1/4-1961	405.801,32	
	Söla av fríðarmerkjum í 1961/62	571.415,00	
	Sparikassarentur	11.154,61	
		988.370,93	
	÷ innloystar fríðarmerkisbókar	587.898,85	
	÷ prentun av merkjum v. m.	740,00	
	÷ samsýning til postverkið	0,00	
		588.638,85	399.732,08
69—27	Grunnur til endarnýggjan av skipafloetanum:		
	Saldo 1/4-1961	11.117.481,08	
	Sett av samb. fíggjarlógina 1961/62	2.500.000,00	
	Bankarentur	13.738,54	
	Rentavinningar viðv. 4 mill. láni (3/4)	103.711,50	
	lung. uppá avskrifaðar landskatlaeffirstöðu	1.078,65	
	At flyta ...	13.736.012,86	11.325.306,05

Konto nr.	Tekst	Scrúpphæddir	Samtals
	Flutt... 13.736.012,86	11.325.306,05	
	Inng. eftirstöður viðv. gl. lands- handlinum	14.655,69	
		<u>13.750.668,55</u>	
	÷ Avskrifað av lánum	525.121,34	
	÷ Samsýning til skipasýnismenn...	2.400,00	
	÷ Fundargjöld....	726,00	
	÷ Rentuútr. og kurs- tap viðv. 4. mill. láni (3/4).....	359.200,00	
	÷ byggistudningur til skipasmíðjur...	109.482,00	996.932,31 12.753.736,21
69—28	Grunnur til yvirtöku av postverk- inum		50.000,00
69—30	Marshallpeningur til kolanám....		29.299,43
69—31	Endurbætan og varðveitsla av dóm- kirkjumúrimum í Kirkjubø:		
	Grundfæið.....	40.000,00	
	Rakstrarpeningur:		
	Saldo 1/4-1961....	3.124,47	
	Banka- og spari- kassarenta.....	1.881,09	
	Rentur frá ríkis- umboðnum.....	98,00	
		5.103,56	
	÷ Útgoldið.....	85,50	5.018,06 45.018,06
69—32	Grunnur til byggjan av byggingum sjómannsskúla:		
	Saldo 1/4-1961	1.595.993,51	
	Bankarentur	1.787,76	
		1.597.781,27	
	Flutt til kapitalkonto.....	1.597.781,27	0,00
	(Byggiingin lokin og grunnurin brúktur)		
69—34	Byggigrunnur strandferðslu landsins:		
	Saldo 1/4-1961	490.023,95	
	Játtan 1961/62	300.000,00	
	Bankarentur	7.457,20	797.481,15
69—36	Føroysk framsýning í Norðanlondum:		
	Saldo 1/4-1961	55.752,08	
	Bankarenta	2.247,48	57.999,56
	At flyta...		25.058.840,46

Konto nr.	Tekst	Setupphæddir	Samtals
	Flutt...		25.058.840,46
69—37	Grunnur til byggjan av flogvölli:		
	Saldo 1/4-1961	214.823,75	
	Bankarentur	8.650,23	223.473,98
69—38	Felagsbyggigrunnurin:		
	Saldo 1/4-1961	397.338,52	
	Játtan 1961/62	100.000,00	
	Bankarentur	18.126,40	515.464,92
69—39	Settav til tap av lánum, veðhald v. m.:		
	Saldo 1/4-1961	793.812,12	
	Parturlandskassans ábyrgd A. T.	20.222,47	
	Avskrivað	60.074,23	80.296,70
			713.515,42
69—40—1	Marshallstudningur til Klaksvíkar el- verk	6.813,06	
69—40--2	Marshallstudningur til Suðuroyar el- verk;		
	Saldo 1/4-1961	600.933,35	
	+ rentur og rentu- studningur	63.460,21	
		664.393,56	
	÷ útgoldið	664.393,56	0,00
			6.813,06
69—41	Ikki brúkt játtan til lending:		
	Saldo 1/4-1961	249.015,86	
	Restjáttan 1961/62	54.509,84	
		303.525,70	
	÷ útgoldnir studningar	3.749,55	299.776,15
69—42	Grunnur til byggjan og rakstur av læringaheimi í Tórshavn:		
	Saldo 1/4-1961	22.731,55	
	Játtan 1961/62	10.000,00	
	Bankarentur	591,33	33.322,88
69—43	Lestrargrunnurin:		
	Saldo 1/4-1961	57.450,00	
	Játtan 1961/62	90.000,00	
		147.450,00	
	÷ Goldin studningur	72.900,00	74.550,00
	At flyta...		26.925.756,87

Konto nr.	Tekst	Flutt...	Serupphæddir	Samtals
				26.925.756,87
69—44	Sett av til mögulligar lönarbroytingar:			
	Saldo 1/4-1961	1.000.000,00		
	Flutt til kapitalkonto	1.000.000,00		0,00
69—45	Grunnur viðv. útgávu av föroyskudönskum orðabókini:			
	Saldo 1/4-1961	12.237,37		
	Játtan 1961/62	20.000,00		
	Ymiskar inngjaldingar	36.000,00		
		68.237,37		
	÷ Ymiskar útgjaldingar	87.189,76	÷	18.952,39
69—46	Viðv. el-verk á bygð:			
	Saldo 1/4-1961	38.123,84		
	Restjáttan 1961/62	20.125,00		
		58.248,84		
	÷ studning	1.406,00		56.842,84
69—47	Grunnur viðv. byggjan av nýggjum háskóla:			
	Saldo 1/4-1961	41.000,00		
	÷ útgjald	41.000,00		0,00
69—48	Sett av til avskrivning av ognum:			
	Saldo 1/4-1961	500.000,00		
	Avskrivað Farsóttarhúsið	12.000,00		
	Avskr. m/b Reyða Kross	101.255,42	113.255,42	386.744,58
69—49	Vegurin Fátakleitt-Oyrargjógv:			
	Saldo 1/4-1961	100.000,00		
	Játtan 1961/62	100.000,00		200.000,00
69—50	Ábyrgdargrunnurin:			
	Játtan 1961/62			20.000,00
69—51	Umvælan av skansunum:			
	Saldo 1/4-1961	7.542,31		
	Restjáttan 1961/62	10.632,35		18.174,66
69—52	Selt av al standa ímóti tapum viðv. Irolarasölum (sjá 39—1—1):			
	Saldo 1/4-1961	350.003,09		
	Flutt frá § 39—1—1	2.385.141,79		
	At flyta...	2.735.144,88		27.588.566,56

Konto nr.	Tekst	Flutt...	Serupphæddir	Samtals
	Avskrivað tilgóðahavandi hjá:		2.735.144,88	27.588.566,56
	P/f Suðuroyar n. trotarafelag, Tv....	1.011.514,12		
	P/f Fuglafjarðar samvinnufelag, ...	862.924,04		
	P/f Rátafelli, Vági	766.334,40		
	Felagsútreiðslur... (Smbr. §44—5/6/7/8)	19.279,53	2.660.052,09	75.092,79
69—53	Happadráttaryvirskotið fyri 1961: Flutt yvirskotið í 1961 frá 61—2—5			5.182,81
				27.668.842,16
§ 70	KAPITALKONTO:			
	Saldo 1/4-1961		7.651.226,22	
	Óli G. Bech afturgoldið avskr. lán		1.000,00	
	Flutt frá grunninum til byggjan av sjómansskúla		1.597.781,27	
	Flutt frá § 69—44, sett av til lönarbroytingar		1.000.000,00	
			10.250.007,49	
	Avskrivað. dóm- húsognina	104.744,39		
	Viðv. byggjan av Klaksvíkar húsi: sjúkrahúsi			
	Renta av upptiknum lánnum áðrenn 1/4-1961	20.059,64		
	Avdráttur av upp- tiknum lánum áðr- enn 1/4-1961	15.474,87	140.278,90	10.109.728,59
§ 85	VINNULÁNSGRUNNUR FØROYA LØGTINGS: sí serroknskap			1.003.854,69

VINNULÁNSGRUNNURIN pr. 31/3-1962.

	Tap	Vinningur	Aktív	Passív
85-1-1	Rentuinntökur.....	18.495,44		
2	Rentuútreiðslur.....	27.070,80		
3	Ymiskar útreiðslur.....	4.000,00		
4	Ymiskar inntökur.....	119.798,60		
6	Yvirtíkið og Peter Mortensens Tvöroyri.		40.547,06	
7	Resthövuðstólar av útlánum.....		205.902,98	
8	Eftirstöður av avdráttum.....		87.448,80	
9	Eftirstöður av reutum.....		16.064,65	
10	Rentuleys lán til skúrar í Grönlandi..		9.263,11	
11-14	Studningslán til bátar.....		199.164,06	
16	Ábyrgdir.....		5.423,20	
17-23	Ymisk upptikin lán.....			569.550,48
24	Ikki innloystar obligatiónir.....			100,00
25	Ikki innloystir rentuseðlar.....			39,00
26	Studningslán frá lögtinginum.....			194.544,11
27	Ábyrgdir.....			5.423,20
28	Taps- og vinningskonto.....			690.788,55
	31.070,80	138.294,04	563.813,89	1.460.445,34
	107.223,24			107.223,24
			1.003.854,69	
	138.294,04	138.294,04	1.567.668,58	1.567.668,58

Vinningur at flyta til taps- og vinnings-
konto.....
Landskassans innist. í Vinnulánsgr....

Landskassans ábyrgd fyrir lánum

pr 11/12—1961.

Ymissar kommunur samb. yvirlit.....	kr. 12.629.707,72
Aðrar ábyrgdir samb. yvirlit	kr. 44.451.306,58
	kr. 57.081.014,30

Kommunulán við lögtingsábyrgd.

Elduvíkar kommuna	tilsammans	kr.
Famjins	—	10.625,00
Froðbiar	—	1.134.190,93
Fuglafjarðar	—	325.650,00
Funnings	—	5.625,00
Gjáar	—	5.625,00
Götu	—	10.664,00
Haldórsvíkar	—	1.200,00
Hovs	—	798,00
Húsar	—	10.667,00
Hvannasund	—	12.500,00
Hvalbiar	—	223.918,00
Kollafjarðar	—	41.183,00
Klakksvíkar	—	5.131.255,78
Kunoyar	—	3.000,00
Lorvíkar	—	252.072,23
Miðvágs	—	323.875,00
Mykines	—	5.700,00
Nes	—	218.005,00
Nólsoyar	—	1.600,00
Oyndafjarðar	—	30.125,00
Porkeris	—	3.735,58
Sandavágs	—	204.524,00
Sands	—	319.734,47
Skála	—	375.909,50
Skopunar	—	118.028,74
Sunnbiar	—	2.000,00
Sörvágs	—	55.775,00
Tórshavnar	—	3.184.621,75
Vágs	—	445.377,54
Vestmanna	—	153.904,20
		12.629.707,72

Kommuna	Lángevni	Lániár	upprunallig lánistædd kr.	restlán pr. 11/12-61 kr.
Elduvíkar	Færø Amts Sparekasse	1949	10.000	3.750,00
—	, ,	1950	20.000	14.068,00
				<u>17.818,00</u>
Famjins	, ,	1950	25.000	<u>10.625,00</u>
Froðbiar	, ,	1942	170.000	80.719,61
—	, ,	1946	30.000	6.750,00
—	, ,	1956	487.651,71	390.120,96
—	Arbejdernes Landsbank	1952	301.685,40	198.604,20
—	Statsanst. f. Livsforsikring	1952	303.180	200.098,80
—	Kreditf. af komm. i Danmark	1960	135.000	130.717,36
—	Føroya Banki	1955	34.798,29	12.180,00
—	, ,	1961	50.000	50.000,00
—	Sjóvinnubankin	1961	65.000	65.000,00
				<u>1.134.190,93</u>
Fuglafjarðar	Færø Amts Sparekasse	1954	421.951,47	315.000,00
—	, ,	1957	15.500	10.650,00
				<u>325.650,00</u>
Funnings	, ,	1948	15.000	<u>5.625,00</u>
Gjáar	, ,	1948	15.000	<u>5.625,00</u>
Götu	, ,	1950	40.000	<u>10.664,00</u>
Haldórsvíkar	, ,	1939	12.000	<u>1.200,00</u>
Hovs	, ,	1948	8.000	<u>798,00</u>
Húsar	Norðoya Sparikassi	1950	40.000	<u>10.667,00</u>
Hvannasunds	Færø Amts Sparekasse	1951	50.000	<u>12.500,00</u>
Hvalbiar	, ,	1941	20.000	233,00
—	, ,	1951	75.000	31.185,00
		At flyta...	95.000	<u>31.418,00</u>

Kommuna	Lángerari	laniar	upprunelig laniatodd kr.	restlán pr. 11/12-61 kr.
Hvalbiar	Føroya Banki	Flutt. . .	95.000	31.418,00
—	„	1951	75.000	12.500,00
—	„	1953	50.000	10.000,00
—	„	1961	170.000	170.000,00
				223.918,00
Kollafjarðar	Færø Amts Sparekasse	1947	52.000	18.352,00
—	„	1950	53.750	22.831,00
				41.183,00
Klakksvíkar	Færø Amts Sparekasse	1935	130.000	21.399,76
—	„	1947	500.000	349.527,55
—	„	1950	500.000	100.000,00
—	„	1956	500.000	457.514,68
—	Privatlán			
—	H. A. Djurhuus,			
—	Tórshavn	1951	300.000	80.000,00
—	Norðoya Sparikassi	1945	33.000	5.324,96
—	„	1945	38.000	7.989,42
—	„	1950	100.000	70.984,35
—	„	1950	100.000	81.058,91
—	„	1956	300.000	217.856,38
—	Kreditfor. af			
—	komm. i Danmark	1957	411.000	268.040,00
—	„	1957	589.000	589.000,00
—	„	1960	685.000	685.000,00
—	„	1960	315.000	277.940,00
—	Statsanst. f.			
—	Livsforsikring	1960	400.000	370.000,00
—	Føroya Banki	1949	500.000	238.191,70
—	„	1960	750.000	611.428,07
—	„	1960	750.000	700.000,00
				5.131.255,78
Kunoyar	Norðoya Sparikassi	1950	31.000	1.850,00
—	Færø Amts Sparekasse	1951	9.000	1.150,00
				3.000,00

Kommuna	Lángevart	Lániár	upprunlig lánistødd kr.	restlán pr. 11/12-61 kr.
Lorvíkar	Færø Amts Sparekasse	1947	35.000	9.625,00
—	, ,	1948	35.000	11.375,00
—	Føroya Banki	1959	100.000	83.760,23
—	Kreditfor. af komm. i Danmark	1961	107.000	107.000,00
—	, ,	1961	43.000	40.312,00
				<u>252.072,23</u>
Miðvágs	Færø Amts Sparekasse	1944	25.000	3.125,00
—	Kreditfor. f. komm. i Danmark	1959	117.000	87.750,00
—	, ,	1959	233.000	233.000,00
				<u>323.875,00</u>
Mykines	Færø Amt Sparekasse	1951	12.000	5.700,00
Nes	, ,	1949	150.000	56.755,00
—	, ,	1950	200.000	90.000,00
—	, ,	1950	150.000	71.250,00
				<u>218.005,00</u>
Nólsoyar	, ,	1949	12.000	1.600,00
Porkeris	Kreditfor. af komm. i Danmark		11.000	3.735,58
Oyndarfjarðar	Færø Amts Sparekasse	1950	20.000	8.000,00
—	, ,	1950	30.000	12.750,00
—	, ,	1949	25.000	9.375,00
				<u>30.125,00</u>
Sandavágs	Kreditfor. af komm. i Danmark	1959	64.000	50.521,00
—	, ,	1959	136.000	136.000,00
—	Færø Amts Sparekasse	1949	45.000	18.000,00
				<u>204.521,00</u>

Kommuna	Lángevari	Lániár	upprunalig lánislødd kr.	reslán pr. 11/12-61 kr.
Sands	Færø Amts Sparekasse	1942	25.000	8.736,00
—	, ,	1943	15.000	750,00
—	, ,	1944	12.000	1.200,00
—	, ,	1950	20.000	8.000,00
—	Føroya Banki	1959	500.000	301.048,47
				<u>319.734,47</u>
Skála	, ,	1961	400.000	375.909,50
Skopunar	, ,	1961	125.000	100.828,74
—	Færø Amts Sparekasse	1941	16.000	5.200,00
—	, ,	1948	25.000	12.000,00
				<u>118.028,74</u>
Sunnblar	, ,	1943	20.000	2.000,00
Sörvágs	, ,	1948	330.000	26.737,00
—	, ,	1948	150.000	29.038,00
				<u>55.775,00</u>
Tórshavnar	Færø Amts Sparekasse	1950	400.000	307.634,62
—	, ,	1952	600.000	491.524,35
—	Nye Danske af 1864	1950	60.000	30.233,04
—	Bikuben	1950	1.000.000	649.999,97
—	Føroya Banki	1951	1.000.000	450.000,00
—	För. Vanlukku- trygging	1950	1.000.000	489.751,67
—	Kreditfor. af komm. i Danmark	1958	647.000	647.000,00
—	, ,	1958	153.000	118.478,10
				<u>3.184.621,75</u>
Vágs	Føroya Banki	1950	69.002,72	24.000,00
—	, ,	1961	100.000	100.000,00
—	Færø Amts Sparekasse	1951	350.000	34.500,00
—	, ,	1955	370.000	286.877,54
				<u>445.377,54</u>

Kommuna	Lángevart	Lániár	upprunlig lánistødd kr.	restlán pr. 11/12-61 kr.
Vestmanna	Þærð Amts Sparekasse	1948	175.000	96.228,00
—	, ,	1935	25.000	4.853,20
—	, ,	1947	50.000	25.823,00
—	, ,	1950	50.000	27.000,00
				153.904,20

Lántakari	Längevari	lániár	upprunlig lániðødd kr.	restlái pr. 11/12-61 kr.
P/f Akraberg	Sjóvinnubankin	1960	1.260.000	312.969,00
P/f Álaker	, ,	1961	1.125.000	556.748,00
Thorvald & Al- fred Andreassen	, ,	1960	980.000	892.562,00
Arheiðsmanna kolavirki, Tvör- oyri	Føroya Banki	1961	20.000	17.519,22
L/f Borgin	, ,		100.000	100.000,00
A/s J. Dahl. Görðum	, ,	1960	50.000	37.500,00
A/s J. Dahl og Thorvald Hjelm	, ,	1957	70.000	12.000,00
Elektricitetsfel- agið S. E. V., Vestmanna	Færø Amts Sparekasse	1950	2.000.000	1.589.532,34
—	, ,	1955	1.000.000	905.972,71
—	, ,	1958	500.000	470.852,43
—	obligatióslán	1953	1.000.000	732.000,00
—	, ,	1961	1.000.000	1.000.000,00
—	Ríkiskassin	1954	7.000.000	6.160.000,00
—	Kreditfor. af komm i Danmark	1956	459.000	312.939,11
—	, ,	1956	1.041.000	1.041.000,00
—	, ,	1958	436.000	337.628,42
—	, ,	1958	1.564.000	1.564.000,00
—	Norðoya Sparikassi	1958	100.000	76.668,00
—	Sparekassen f. København & om.	1959	2.500.000	2.333.333,32
—	Nye Danske af 1864	1950	250.000	140.000,00
—	Statsanst. f. Livsforsikring	1951	500.000	325.000,07
—	Landmandsbanken	1960	14.500.000	11.788.687,75
—	Føroya Banki	1953	1.000.000	812.500,00
				29.590.114,15
Elektricitetsfel- agið Suðuroy	Færø Amts Sparekasse	1955	340.552,43	233.538,82
—	, ,	1956	600.000	502.283,95
—	Suðuroyar Sparikassi	1957	100.000	94.077,04
				829.899,81

Lántakari	Lángevni	lániár	upprunallig lánistødd kr.	restlán pr. 11/12-61 kr.
P/f Fiskavirki, Syðrugöta.	Færø Amts Sparekasse	1945	80.000	11.961,00
—	Sjóv. bankin	1961	105.000	99.750,00
—	, ,	1961	50.000	50.000,00
				161.711,00
Hans Fonsdal, Vestmanna.	Føroya Banki		800.000	700.000,00
P/f Frost, Lorvík.	, ,	1960	60.000	56.250,00
Fuglafjarðar Samvinnufelag.	Føroya Banki	1960	77.500	69.750,00
—	, ,	1961	125.000	125.000,00
—	Sjóv. bankin	1960	100.000	69.750,00
—	, ,	1961	125.000	125.000,00
				389.500,00
Færðernes Real- kreditinstitut.	Færø Amts Sparekasse	1956	400.000	180.000,00
—	För. Vanlukkuþrygging	1956	125.000	56.250,00
—	, ,	1956	75.000	37.500,00
—	För. Brunaþrygging	1956	300.000	135.000,00
—	, ,	1958	200.000	130.000,00
—	För. Sjóváþrygging	1956	500.000	225.000,00
—	, ,	1958	400.000	260.000,00
—	För. Búagrunnur	1956	550.000	275.000,00
—	, ,	1958	219.000	131.400,00
				1.430.150,00
Føroya lærara- felag	Færø Amts Sparekasse	1958	38.000	36.300,00
Føroya skúla- bókagrunnur	, ,	1942	4.500	112,00
—	, ,	1952	15.000	8.250,00
				8.362,00
Føroyskt kirkju- mál, v/Føroya prósti.	Føroya Banki	1955	40.000	41.354,57
Fa. Garða- virki Oyri.	, ,		30.000	21.000,00

Lántakari	Lángevari	Lániár	upprunallg lánistødd kr.	resillán pr. 11/12-61 kr.
Ólavur Gregersen, Syðrugöta.	Sjóv. bankin	1961	50.000	<u>49.500,00</u>
Havnar Fiska- central.	, ,	1961	49.500	49.500,00
—	Føroya Banki	1961	45.000	<u>40.500,00</u>
				<u>90.000,00</u>
D. P. Højgaard's efft. Toftir.	, ,	1960	50.000	<u>20.000,00</u>
Reimar Isaksen, Tórshavn.	Sjóv. bankin	1960	9.870	<u>10.264,80</u>
G. Johannesen, Lorvík.	Føroya Banki	1959	45.000	<u>45.000,00</u>
J. Justinussen, Árnafjørð.	, ,	1960	8.000	<u>7.200,00</u>
Viggo kjeld, Klakksvík.	, ,	1960	7.500	<u>6.000,00</u>
P/f J. F. Kjølbro, Klakksvík.	, ,	1957	800.000	<u>480.000,00</u>
Klakksvíkar Sjúkrahús.	Kreditfor. af komm. i Danmark	1935	50.000	<u>7.000,00</u>
Klakksvíkar Skipasmiðja.	Sjóv. bankin	1959	25.000	<u>12.500,00</u>
L/f Ognarfelagið.	, ,	1960	1.000.000	<u>772.008,00</u>
P/f Nýpan.	, ,	1960	1.320.000	<u>370.991,00</u>
S. P. Petersen's efft. Fuglafjørð.	Føroya Banki	1961	375.000	375.000,00
—	, ,	1960	50.000	20.000,00
				<u>395.000,00</u>
Mads Kr. Poulsen, Skopun.	, ,		17.500	<u>2.319,25</u>
P/f Rógvin, Kvívík.	Sjóv. bankin	1961	1.150.000	<u>935.252,00</u>

Lántakari	Láneyvari	Lániár	upprunnlig lánisfódd kr.	restlán pr. 11/12-61 kr.
P/f Rátafelli, Vági.	Sjóv. bankin	1960	77.500	25.000,00
—	, ,	1960	100.000	69.750,00
—	, ,	1961	125.000	125.000,00
—	Føroya Banki	1960	77.500	69.750,00
—	, ,	1961	125.000	125.000,00
				414.500,00
Samvinnufelagið, Sandavág.	, ,	1956	840.000	546.000,00
Samvinnufelag fiskimanna. útróður Ravens St. N.	, ,	1961	225.000	311.142,01
útróður Kangars- suk	, ,	1961	275.000	240.080,82
				551.222,83
P/f Skipafelagið Føroyar.	, ,	1957	750.000	375.000,00
—	Sjóv. bankin	1957	750.000	375.000,00
—	Aalborg værfi	1953	3.000.000	222.000,00
				972.000,00
P/f Stjørnan, Vestmanna	Føroya Banki	1956	370.000	166.500,00
—	Sjóv. bankin	1956	370.000	166.500,00
				333.000,00
Suðuroyar norðara Trolarafelag.	, ,	1960	77.500	69.750,00
—	, ,	1961	125.000	125.000,00
—	Føroya Banki	1960	77.500	69.750,00
—	, ,	1961	125.000	125.000,00
				389.500,00
Telefonverk Føroya løgtings.	Færø Amts Sparekasse	1945	200.000	45.742,70
—	, ,	1948	225.000	31.875,00
—	, ,	1949	200.000	33.333,35
At flyta . . .			625.000	110.951,05

Lántakari	Lángeveri	lániár	upprunallig lánistødd kr.	restlán pr. 11/12-61 kr.
		Flutt. . .	625.000	110.951,05
Telefonverk Føroya løgtings	Færø Amts Sparekasse	1951	300.000	57.500,00
—	, ,	1957	200.000	53.333,35
—	Brævalán	1957	850.000	609.200,00
—	, ,	1958	450.000	354.000,00
—	, ,	1960	450.000	420.000,00
—	Storno	1960	260.940	190.435,39
				1.795.419,79
G. Thomsen, Götu.	Sjóv. bankin	1961	100.000	100.000,00
S. Thorsteinsson, Klakksvík.	Norðoya Sparikassi	1958	30.000	24.000,00
—	Føroya Banki	1959	32.000	28.800,00
—	, ,	1961	93.000	93.000,00
				145.800,00
P/f Tórshavnar Skipasmiðja.	Sjóv. bankin	1960	90.000	81.000,00
Útróðrarskúlar í Grönlandi (41 menn)	, ,	1959	175.000	70.543,00
do. (4 menn)	, ,	1960	16.000	11.998,62
				82.541,62
Th. J. Vilhelm & Páll Horn, Vági.	Føroya Banki	1961	1.260.000	103.875,72
Vinnuláns- grunnur Føroya løgtings	Færø Amts Sparekasse	1947	250.000	68.750,00
—	Ríkiskassin	1952	795.000	291.755,15
—	Føv. Búagrunnur	1953	207.872,17	94.966,71
—	, ,	1953	135.333,33	83.999,96
				539.471,82

the 1990s, the number of people in the world who are obese has increased by 100 million (World Health Organization 2000). The prevalence of obesity in the United States has increased from 15% in 1980 to 25% in 1994 (Flegal et al. 1994). In the United Kingdom, the prevalence of obesity has increased from 10% in 1980 to 15% in 1994 (Rees et al. 1995).

Obesity is a risk factor for a number of chronic diseases, including coronary heart disease, stroke, type 2 diabetes, and certain types of cancer (World Health Organization 2000). Obesity is also a risk factor for a number of mental health problems, including depression, anxiety, and eating disorders (Rees et al. 1995). The prevalence of obesity is increasing in many countries, and this is a major public health problem.

There are a number of reasons why the prevalence of obesity is increasing. One reason is that people are eating more food than they need. Another reason is that people are not exercising enough. A third reason is that people are living longer, and this means that they have more time to gain weight. A fourth reason is that people are becoming more sedentary, and this means that they are not burning as many calories as they are taking in.

There are a number of things that people can do to prevent or reduce their weight. They can eat less food, they can exercise more, and they can live a more active lifestyle. They can also try to eat a healthier diet, and they can try to avoid sugary drinks and fatty foods. If people are unable to lose weight on their own, they may need to see a doctor or a dietitian for help.

Obesity is a complex problem, and there are many factors that can contribute to it. It is important to understand the causes of obesity in order to be able to prevent or reduce it. There are a number of things that people can do to prevent or reduce their weight, and it is important to try to do these things. If people are unable to lose weight on their own, they may need to see a doctor or a dietitian for help.

Obesity is a major public health problem, and it is important to understand the causes of obesity in order to be able to prevent or reduce it. There are a number of things that people can do to prevent or reduce their weight, and it is important to try to do these things. If people are unable to lose weight on their own, they may need to see a doctor or a dietitian for help.

Obesity is a complex problem, and there are many factors that can contribute to it. It is important to understand the causes of obesity in order to be able to prevent or reduce it. There are a number of things that people can do to prevent or reduce their weight, and it is important to try to do these things. If people are unable to lose weight on their own, they may need to see a doctor or a dietitian for help.

Obesity is a major public health problem, and it is important to understand the causes of obesity in order to be able to prevent or reduce it. There are a number of things that people can do to prevent or reduce their weight, and it is important to try to do these things. If people are unable to lose weight on their own, they may need to see a doctor or a dietitian for help.

Lagtingsmál nr. 1/1962:

(ÓLAVSØKUTINGIÐ)

UPPSKOT

til

fíggjarløgtingslóg

1963—64

[illegible]

1. DEILD

INNTÖKUR

1 figgjarárinum 1963/64 verða inntökur landskassans settar sum í §§ 1—14 tilskilað:

§ 1. INNTÖKA AV SKATTI, TOLLI OG GJÖLDUM:

1. Beinleiðis skattur:

1. Vanligur skattur	10.000.000	
2. Fólkapensiónsgjald	1.000.000	
3. Avlámispensiónsgjald ...	250.000	11.250.000

2. Tollinntökur, bensingjald og

umsetningsgjald	19.250.000	

3. Lestagjald av skipum	75.000	

4. Skemtunarskattur	225.000	

5. Gjöld av rúsdrekkakortum ...	15.000	

6. Sektir	1.000	30.816.000

§ 2. INNTÖKA AV HANDLI OG FISKIVINNU VÍÐVÍKJANDI:

1. Valutagjald	450.000	

2. Útflutningsgjald av fiski	450.000	

3. Gjöld av loyvisbrövum	50.000	950.000

§ 3. INNTÖKA AV GJÖLDUM SAMFERÐSLU VÍÐVÍKJANDI:

1. Vektgjöld av bílum	450.000	

2. Avgjald av sölu av bílum	75.000	525.000

§ 4. INNTÖKA AV SPÆLI:

1. Totalisatörspæl	0

§ 5. INNTÖKA AV RENTUM OG VINNINGSBÝTI:

1. Sektarrentur	150.000	
2. Renta av lókum peningi	10.000	
3. Vinningsbýti	7.000	
4. Renta av öðrum ágóða	200.000	367.000

§ 6. RAKSTUR AV OGNUM:

1. Oljugöymslurnar:

1. Inntökur	70.000	
2. = útreiðslur	4.000	70.000

2. Tinganes:

1. Inntökur	50.000	
2. = útreiðslur	50.000	0

3. Hvalastöðinnar:

1. Inntökur	5.000	
2. = útreiðslur	15.000	= 10.000

4. Síklaoljufabrikkin:

1. Inntökur	1.000	
2. = útreiðslur	5.000	= 4.000
		56.000

§ 7. INNTÖKA AV DANSKA TJÓÐARBANKA:

Yvirskið skv. lög:

1. Dansk Tjóðarbankinn	50.000

§§ 8-13 verða lókar.

§ 11. YMISKAR INNTÖKUR

Samlað inntöka: 32.801.000

II. DEILD

ÚTREIÐSLUR

I fjággjarárinum 1963/64 verður veittur peningur sum í §§ 15-37 tilskilað:

Skjal.		kr.	kr.	kr.
	§ 15. LÖGTINGIÐ:			
1.	1. Lögtingsmenn:			
	1. Tingmannalönir	340.120		
	2. Dagpeningur til limir av serligum nevndum.....	10.000		
	3. Ferðaútreiðslur	3.200	353.320	
				
2.	2. Lögtingshúsið:			
	1. Hiti, ljós o. a.	10.500		
	2. Viðlíkubald	17.000		
	3. Aðrar útreiðslur	6.000	33.500	
				
3.	3. Lögtingsliðindi og kunnigerðarsavni:			
	1. Prenting	25.000		
	2. ÷ inntöku av sölu	2.200	22.800	
				
4.	4. Revisión		108.200	517.820
	§ 16. LANDSUMSITTINGIN:			
5.	1. Lögmaður og landsstýri:			
	1. Lönir v. m.	92.044		
	2. Borðfa	10.000		
	3. Leiga av héli, hifi, ljós v.m.	10.000		
	4. Inubúgv	1.000	113.044	
				
6.	2. Landsskrivstovan:			
	1. Tænastumenn (viðm.)... ..	189.228		
	2. Skrivstovufólk	157.232		
	3. Honorar	2.400		
	4. Húsaútreiðslur	37.000		
	5. Skrivstovulutr	24.000		

	6. Porto, telefon, lýsingar..	19.500	
	7. Aðrar útreiðslur	5.500	434.860
7.	3. Fiskivinnuskrivstofa og íðnaðarstofa:		
	1. Tænnastunnum	59.124	
	2. Skrivstofufólk	28.800	
	4. Húsaútreiðslur	5.000	
	5. Skrivstofulutir	4.000	
	6. Porto, telefon, lýsingar..	9.000	
	7. Aðrar útreiðslur, heruðir		
	ferða- og dagpeningur ..	5.000	
	8. Reyndir	2.000	112.924
8.	4. Umboð uttanlanda:		
	1. Sendifulltrúi	21.717	
	2. Skrivstofufólk	19.500	
	4. Húsaútreiðslur	6.000	
	5. Skrivstofulutir	1.000	
	6. Porto, telefon, lýsingar..	20.000	
	7. Aðrar útreiðslur	2.100	
	8. Ferða- og dagpeningur..	5.500	
	Útviðbót	21.000	
	10. - leigumannfólk	1.000	99.717
9.	5. Líkuingarráð og kommunalt eftirlit:		
	2. Skrivstofufólk	72.168	
	3. Honorar	1.800	
	4. Húsaútreiðslur	7.600	
	5. Skrivstofulutir	6.500	
	6. Porto, telefon, lýsingar..	2.500	
	7. Aðrar útreiðslur	2.000	
	8. Ferða- og dagpeningur..	1.500	91.368
10.	6. Mannfalsstofur:		
	2. Skrivstofufólk	34.500	
	3. Honorar til kommunalar		
	mantalsskrivarar	12.000	
	4. Húsaútreiðslur	1.500	
	5. Skrivstofulutir	4.500	

	6. Porto, telefon, lýsingar..	1.000	
	7. Ymist	100	53.900
11.	7. Gjaldstofan:		
	1. Tæntstumeinn	125.350	
	2. Skrivstofufólk	306.500	
	4. Húsaútreiðslur	35.000	
	5. Skrivstofuulur	40.000	
	6. Porto, telefon, lýsingar..	65.000	
	7. Aðrar útreiðslur.....	6.000	
	8. ÷ Jarðarráðið, endurgj.	4.000	
	9. ÷ endurgj. ríkiskassans	111.163	
	10. Fíðilur í Klaksvík og endurgjald til sýsluskri- vstofunnar fyrir skrifstofu- hald	60.000	489.387
12.	8. Tolleffirliðið:		
	1. Lönir	200.850	
	2. Honorar	11.200	
	4. Húsaútreiðslur	10.000	
	5. Skrivstofuulur	500	
	6. Porto, telefon, lýsingar	4.500	
	7. Aðrar útreiðslur	5.500	
	8. Ferða- og dagpeningur	5.500	238.050
13.	9. Valuta- og prísráðið:		
	2. Skrivstofufólk	50.766	
	3. Samnýning sýslumanna o.a.	9.150	
	4. Húsaútreiðslur	6.000	
	5. Skrivstofuulur	3.000	
	6. Porto, telefon, lýsingar	2.500	
	7. Aðrar útreiðslur	300	
	8. Dagpeningur	6.000	77.716
14.	10. Landsverkfróðingskrivstofan:		
	1. Landsverkfróðingur o.a.	310.000	
	2. Skrivstofufólk	105.000	
	4. Húsaútreiðslur	31.000	
	5. Skrivstofuulur	12.000	
	6. Porto, telefon, lýsingar	9.000	

Skjal.

	7. Aðrar útreiðslur	6.000	
	8. Ferða- og dagpeningur	35.000	
	9. - leiguinntöka	1.500	
	10. - endurgjald frá kommunum vegna havnaprojektering	75.000	461.500
15.	11. Ferða- og dagpeningur	35.000	
16.	12. Hnbeitingarútreiðslur	4.000	2.214.466
§ 17. HEILSUMÁL:			
17.	1. Landssjúkrahúsið	1.775.000	
18.	2. Klaksvíkar sjúkrahús	312.000	
19.	3. Suðuroyar sjúkrahús	537.000	
	5. Tuberklastöðin	42.715	
19.a	6. Læknaútreiðslur	50.000	
20.	7. Ljósmóður	62.500	
21.	8. Farsóttir	2.500	
21.a	10. Sjúkrahjálpi	5.000	
	11. Studningur til hvíldarheimið «Najna»	30.000	
21.a	12. Studningur til skúlatannlæknastovur	80.000	
21.a	13. Útreiðslur til barnakomufærðir	1.000	
22.	14. Difteritis- og stívkrampokoppseting	3.500	2.901.215
§ 18. SAMFERÐSLUMÁL:			
23.	1. Vegir og brýr:		
	1. Nýggir vegir og brýr	2.600.000	
	2. Breiðkan av brúm	100.000	
	3. Til vegagrunnin	400.000	3.100.000
23.	2. Havnagerð	1.050.000	
	3. Lendingar	400.000	
	4. Strandferðslan:		
	1. Rakstrarstudningur	200.000	

Skjal.

	2. Byggigrunn strand-ferðshu landsins	500.000	700.000
	5. Flogvöllurin	1.200	5.251.200
§ 19. KENSLUMÁL:			
	1. Fólaskúlin:		
25.	1. Lönir	2.100.000	
	2. Studn. til eftirlönar- grunn lærara	15.000	2.115.000
	2. Læraraskúlin:		
26.	1. Næmingastudningur og lån (viðm.)	25.000	
	2. Viðlíkahald av barakk	100	25.100
27.	4. Studentaskúlin:		
	1. Lönir	483.580	
	2. Næmingastudningur	30.000	
	3. Sövn	10.000	
	4. Gamla hús í Høydølum (hiti ljós, reingering o.t.)	30.850	
	5. Aðrar útreiðslur	5.000	
	6. Kostdeild	41.300	600.730
	5. Føroya fólkaháskúli:		
28.	1. Rakstrarstudningur	77.962	
	2. Byggistudningur (viðm.)	25.000	
29.	3. Studningur til næmingar	40.180	143.142
30.	6. Kvöldskúlar		25.000
	7. Ítróttur:		
	1. Studn. til fimleikargrunnin	15.000	
31.	2. Studningur til ÍSF	10.000	25.000
	8. Ymiskir studningar:		
	1. Studningur og lån til lærdan lestur (viðm.)	50.000	
	2. Studningur og lån til annan lestur (viðm.)	30.000	

Skjal

	3.	Studningur til ottan- bygdanæmingar í real- og preliminærskúlum	25.000	
	4.	Studningur til lærlingar	100.000	
	5.	Studningur til jarðabrúks- næmingar	3.000	
	6.	Studningur til háskúla- gongd	2.000	
	7.	Studningur til skúla- barnaferðir	20.000	
	8.	Studningur til skúla- byggigrunn	300.000	
	9.	Ymiskir studningar	2.500	
	10.	Lærraskeldur	2.500	
32.	11.	Næmingastudningur til listamenn	5.000	
	12.	Til grunn til bygging av studenta- og kostskúla	300.000	
	13.	Føroya skúlasavn	2.000	
33.	14.	Føroya lærugrunnur	5.000	
	15.	Meginfelag føroyskra studenta	2.000	
	16.	Skúlastjórnin at ráða yvir (viðm.)	10.000	859.000

§ 20. VÍSIND, BÓKMENT OG LIST:

34.	1.	Landsbókasavnið:		
	1.	Tænastumenn	26.000	
	2.	Aðrar lønir	40.000	
	3.	Bókakeyp og innbinding	33.280	
	4.	Húsaútreiðslur	20.000	
	5.	Skrivstovuútreiðslur	1.000	
	6.	Porto, telefon, lýsingar o.l.	2.400	
	7.	Aðrar útreiðslur	500	
	8.	+ skfir	500	
	9.	+ studn. Havnar kommunu	8.600	114.080
	2.	Skjalasavnið:		
35.	1.	Lønir	21.600	
	4.	Húsaútreiðslur	2.000	

Skjal

	5. Skrivstovuhúttir	400	
	6. Porlo, telefon, o.l.	500	
	7. Aðrar útreiðslur	1.000	
	8. Ferða- og dagpeningur	300	25.800
	3. Forumnissavnið:		
36.	1. Lönir	22.000	
	2. Utgrevstur	15.000	
	3. Staðarnavnasavn	500	
	4. Húsaútreiðslur	6.000	
	5. Aðrar útreiðslur	5.500	
	6. Umsiting av forminum	20.000	
	7. Umvæling av skansum	10.000	
	8. Bóki av skansum	2.000	
	9. atgongupeningur	500	
	10. Amboðskeyp	7.000	87.500
	4. Fuglakanningarstöð		1.000
37.	5. Bókasövn á bygð:		
	1. Eftirlit	2.800	
	2. Rakstrarstudningur (viðm.)	25.420	28.220
	6. Ymsir studningar:		
38.	1. Barnablað	1.200	
39.	2. Tórshavnar Musikkskúli	1.500	
	3. Mentunargrannurin (MGL):		
	1. Til stovnsfæið	10.000	
	2. Til útgávu av bókum og øðrum (viðm.)	20.000	30.000
40.	4. Føroya Listasavn	5.000	
	5. Savnan av før. orðatilfari	1.000	
	6. Útgáva av tingbókum	3.000	44.700
	7. Sömdarpeningur til skalda-, vísinda- og listamenn (viðm.)	11.800	
41.	8. Náttúrugripasavnið:		
	1. Lönarendurgjald	20.000	

Skjal.

4.	Húsaútreiðslur	5.000	
5.	Skrivstovuhald	1.500	
6.	Aðrar útreiðslur	300	
7.	Arbeiðshjálp, ferðapeningur o.t.	11.000	40.800
9.	Landsstýrið at ráða yvir saman við fíggjarnevndini	15.000	366.500
§ 21. FISKIVINNA, SJÓFERÐ OG TÍLÍKT:			
42.	1. Vrakarastovnurin:		
	1. Løn til yvirvrakara og vrakieftirlitsmenn	145.000	
	2. Ferðaútreiðslur	20.000	
	3. = vrakaragjöld	110.000	55.000
43.	2. Sjómansskúli Føroya:		
	1. Lønir	220.871	
	2. Amboð	8.000	
	3. Húsaútreiðslur	59.100	
	4. Aðrar útreiðslur	19.000	
	6. = skúlapeningur	40.000	266.971
44.	3. Nautisk royndarkamar:		
	1. Útreiðslur	5.000	
	2. = inntøkur	5.000	0
45.	4. Sjómansheimi uttanlanda (viðm.)		42.500
46.	5. Fiskaribiologisk starvsstova:		
	1. Tænastumenn	32.000	
	2. Annað starvsfólk	45.000	
	3. Løn til umsjónnarráð	1.500	
	4. Leiga av fœrum, amboð, hjálp	50.000	
	5. Húsaútreiðslur	3.000	
	7. Aðrar útreiðslur	4.000	
	8. Ferðaútreiðslur	4.500	
	9. = ríkiskassans endurínding	70.000	70.000

Skjal.

6. Vaktar- og hjargingarskip:			
	1. Útreiðslur	475.000	
	2. + inntökur	100.000	375.000
47.	7. Ymist eftir landsskýrisins avgerð		30.000
48.	8. Studningur til lönjavningargrunnin		2.300.000
49.	9. Studningur til endurnýggjan av skipaflotanum, herundir renta og avdráttur av lánum til landskassan		2.800.000
	10. Studningslán til bátar		50.000
	11. Studningur til heimaútróður		850.000
	12. Klaksvíkar sjómansheim (viðm.)		5.000
	13. Klaksvíkar sjómannsskúli		10.000
	14. Nevndin til kannan av fiskivinnuni		25.000
			6.879.174

§ 22. JARÐARBRÜCK:

1. Landbúnaðarráðgevarin:

1. Landbúnaðarráðgevarin:

1. Lön	29.000	
2. Ullvraking	1.800	
3. Ferðaútreiðsl. v.m.	5.000	35.800

2. Landsdjóralæknin:

1. Lön	41.824	
2. Ferðaútreiðsl. v.m.	5.000	46.824

3. Seyðaráðgevarin,

lön og ferðaútreiðslur	6.000	88.624

50. 2. Útskipting og matrikulstova:

1. Lönir	430.487	
2. Ferða- og dagpeningur	42.000	
4. Húsaútreiðslur	55.000	
5. Bönamenn	25.000	
6. Töl	140.000	
7. Arbeidstillfar	65.000	
8. Porto og telefon	10.000	

Skjal				
	9. Annað	10.000		
	10. ÷ inntökur	295.000	482.487	
51.	3. Róyndarstöðin í Hógvík:			
	1. Útreiðslur	115.400		
	2. ÷ inntökur	37.400	78.000	
	4. Fyriskiparir móti munn- og kleyvsótt		1.000	
	5. Aðrir studningar:			
52.	1. Húsdjóraaling	50.000		
53.	2. Nýdyrkan	100.000		
54.	3. Træplanting	6.000		
55.	4. Studn. til neytahald (viðm)	150.000		
56.	5. Súrhoyggjbrunnar	40.000		
57.	6. Rentustudningur til landbúnaðarlán (viðm.)	10.000	356.000	1.006.111
§ 23. HANDIL, IDNAÐUR O. T.				
	1. Ravmagasmál:			
58.	1. Ravmagnsnevndin	3.000		
	2. Rentustudningur til el-felagið Suðuroy (viðm.)	55.000		
59.	3. Studningur í grunn til el-verk á bygð	20.000	78.000	
	2. Fabriks- og ketilumsjón:		13.000	
	3. Motorkönnur eftirlitsmaður:			
	1. Inntökur	21.000		
	2. ÷ útreiðslur	21.000	0	
	4. Skipaskrá og -uppmáling:			
	1. Skipaskrá		1.300	
	2. Skipauppmáling:			
	1. Inntökur	6.600		
	2. ÷ útreiðslur	6.600	0	
61.	5. Semingsmannaskiparin		5.200	
62.	6. Kolagrevstur		125.000	

Skjal

63.	7. Føroya Ferðamáttafelag	20.000	
64.	8. Ymist eftir laudsstýrisins avgerð	20.000	
65.	9. Læruráðið	20.000	
	10. Lærlingaheim (í grunn) (viðm.)	10.000	
66.	11. Nevndin til kaðnan av øktum virkismöguleikum	42.300	334.800

§ 24. ALMANNAMÁL:

67.	1. 1. Fólkapensión	5.070.000	
	2. ÷ kommunanna partur	678.000	4.392.000
67.	2. 1. Avlámispensión	2.150.000	
	2. ÷ kommunanna partur	366.000	2.084.000
67.	3. 1. Barnastyrkur til stakar uppihaldarar	180.000	
	2. ÷ kommunanna partur	30.000	150.000
	4. 1. Barnaforsorg	37.000	
	2. ÷ kommunanna partur	6.200	30.800
	5. 1. Almenn forsorg	440.000	
	2. ÷ kommunanna partur	73.000	367.000
68.	6. Styrkveitingar		50.000
69.	7. Barnaheim, rakstrar- studningur		82.000
67.	8. Aldursheim		20.000
	9. Alv (viðm.)		10.000
	10. Ymsir studningar:		
70-71.	1. Fráhaldsfeløgini	10.000	
72.	2. Felagið «Reyði Krossur»	1.000	
73.	3. Hjálpargeunturin fyri áarbeiðsförar fiskimenn	50.000	
74.	4. Barnahjálpargeunturin	10.000	
75.	5. Sjúkragrunn arbeiðs- manna	50.000	121.000
			7.306.800

Skjal.

§ 25. EFTIRLÖN:

76.	1. Eftirlönir	60.000	
77.	2. Biðipeningur	20.000	80.000

§ 26. DÖMS- OG LÖGREGLUMÁL:

78.	Ymist		3.000

§ 28. VINNULÁNSGRUNNURIN:

79.	1. Útreiðslur	225.000	
	2. Inntökur	225.000	0

§ 29-33 fyrirlits ómýttar.

§ 34. AÐRAR ÓVISSAR ÚTREIÐSLUR:

	1. Útreiðslur av vali	30.000	
80.	2. Landsstýrið at ráða yvir ..	75.000	
81.	3. Hagtal:		
	1. Lön	24.500	
	2. Pappír og prentutir ..	6.000	
	3. Innbúgv	1.500	
	4. Aðrar útreiðslur	1.000	33.000
			138.000

§ 35. YMSIR GRUNNAR:

	1. Til felagsbyggigrunn	100.000	
82.	2. Til kirkjugrunnin	160.000	260.000

§ 36. AVDRÁTTAR- OG RENTUÚTREIÐSLUR
AV YMSUM LÁNUM.

83.	1. Avdráttur	887.000	
84.	2. Renta	569.850	1.456.850

§ 37. OGNARÚTREIÐSLUR:

85.	1. Aðrar ognarútreiðslur ..		10.000
		<i>Munur:</i>	283.192

32.801.000

VIÐMERKINGAR:

Til § 16.2.1: Ein av fulltrúunum er samstundis stjóri á líkningar-ráðnum.

Til § 19.2.1: Studningurin fer í lestrargrunnin, og landsstýrið ger av, hvussu nógv verður latið í studningi og hvussu nógv í láni.

Til § 19.5.2: Jáltaðar verða í byggistudningi kr. 250.000 í 10 ár við 25.000 kr. um árið. Hetta er 5. rata.

Til § 19.8.1 og 2: Studningurin fer í lestrargrunnin, og landsstýrið ger av, hvussu nógv verður latið í studningi og hvussu nógv í láni.

Til § 19.8.16: Tað er ein treyt, at ríkiskassin letur tilsvareandi studning.

Til § 20.5.2: Landskassans studningur er upp í 80 % av tí peningi, byggilin letur, tó ikki meira enn kr. 2,00 pr. íbúgva.

Til § 20.6.3.2: Landsstýrið ger av, eftir hvørjum reglum, studningur verður latin. Av studninginum verða um 6.000 kr. at nýta til útgávu av barnabókum á føroyskum.

Til § 20.7: Söndarpeningur fyri vísind, list og skaldskap:

1. Rasmus Rasmussen	1.200 kr.
2. S. J. Mikines	1.200
3. Poul F. Joensen	1.200
4. Olivar á Ryggi	800
5. Hans M. Eidesgaard	800
6. Hans Jacob Jacobsen	800
7. Martin Joensen	800
8. Jóan Chr. Poulsen	800
9. Janus Kamban	800
10. William Heinesen	800
11. Richard Thomsen	800
12. Ingálvar av Reyni	800
13. Sigmund Petersen	800

Til § 21.4: Uppi í studningstalinum er eykastudningur til sjómansheimið í Føroyingahavnini av 5 ára jáltað 50.000 kr. við 10.000 kr. árliga; hetta er 4. rata og 4. og seinasta rata á 5.000 kr. til fiskaraheimið í Ravens Stóroy av 4 ára jáltað uppá 20.000 kr., 10.500 kr. í rakstrarstudningi til arbeiði í Føroyingahavnini og Reykjavík og 10.500 kr. í rakstrarstudningi til arbeiði í Vestmannaoyum, Aberdeen og Ravens Stóroy. Herafturat verða veittar 6.500 kr. í studningi at senda sjúkra-systir til fiskaraheimið í Ravens Stóroy.

Til § 21.12: Veittar verða til keyp av búnyttum 20.000 kr. við 5.000 kr. um árið í 4 ár. Hetta er 3. rata.

- Til § 22.5.4: Fíggjarnevndin ger av effir tilmæli frá landsstýrinum, hvussu studningur verður at veita.
- Til § 22.5.6: Landskassin veitir á hvørjum ári rentustudning til tey útlán, jarðagrunnurin betur av lánum effir lögtingslóg nr. 23, 25. apríl 1960, so mikið at hesi útlán ikki bera hægri rentu enn vanliga sparikassarentu av lánum við pant í fastari ogn.
- Til § 23.1.2: Stöða er ikki tikin enn til, hvussu stóran rentustudning eI-felagið Suðuroy fær.
- Til § 23.10: Jáltaðar eru 10.000 kr. við 10.000 kr. árliga í 1 ár. Hetta er 4. og seinasta rala.
- Til § 21.7: Peningurin 10.000 kr. verður at nýta at gjalda lán aftur úr sosiala grunnum og til húsaleigu við Áir.

FORSLAG
til
FINANSLAGTINGSLOV
1963—64

I. AFSNIT

INDTÆGTER

I finansåret 1963/64 heregnes landskassens indtægter som i §§ 1—11 anslaaet:

§ 1. INDTÆGTER AF SKATTER, TOLD OG AFGIFTER:

1. Direkte skatter:

1. Alm. skat	10.000.000	
2. Folkepensionsbidrag	1.000.000	
3. Invalidepensionsbidrag	250.000	11.250.000

2. Told-, benzin-, og omsætnings-
afgift

19.250.000

3. Klareringsafgifter af skibe

75.000

4. Forlystelsesafgift

225.000

5. Afgifter af spiritusrationerings-
kort

15.000

6. Bøder

1.000 30.816.000

§ 2. INDTÆGTER VEDRØRENDE HANDEL OG FISKERI

1. Valutagebyr	450.000	
2. Udførselsafgifter af fisk	450.000	
3. Afgifter for bevillinger	50.000	950.000

Skjal

§ 3. INDTÆGTER VEDRØRENDE TRAFIKVÆSENET:

1. Vægtafgift paa motorkøretøjer	150.000	
2. Afgifter ved salg af motorkøretøjer	75.000	525.000

§ 4. INDTÆGTER VED SPIL:

1. Totalisatorspil		0

§ 5. INDTÆGTER AF RENTER OG UDBYTTET:

1. Strafrenter	150.000	
2. Renter af disponibel kapital	10.000	
3. Aktieudbytte	7.000	
4. Renter af andre tilgodehavender	200.000	367.000

§ 6. DRIFT AF EJENDOMME:

1. Olie-tankette:			
1. Indtægter	71.000		
2. ÷ udgifter	1.000	70.000	
2. Tinganes:			
1. Indtægter	50.000		
2. ÷ udgifter	50.000	0	
3. Hvalstationerne:			
1. Indtægter	5.000		
2. ÷ udgifter	15.000	÷ 10.000	
4. Sildcoljefabrikken:			
1. Indtægter	1.000		
2. ÷ udgifter	5.000	÷ 1.000	56.000

§ 7. ANDEL I DEN DANSKE NATIONALBANKS OVERSKUD
i henhold til lov:

1. Den Danske Nationalbank	50.000

§§ 8-13 holdes disponible.

Skjal

§ 14. DIVERSE INDTÆGTER

Samlet indtægt: 32.801.000

II. AFSNIT

UDGIFTER

I finansåret 1963/64 bevilges de i §§ 15-37 anførte beløb:

Bilag:		kr.	kr.	kr.
	§ 15. LAGTINGET:			
1.	1. Lagtingsmænd:			
	1. Diæter	340.120		
	2. Dagpenge til medlemmer af særlige udvalg	10.000		
	3. Rejseudgifter	3.200	353.320	

2.	2. Lagtingshuset:			
	1. Varme, lys o. l.	10.500		
	2. Vedligeholdelse	17.000		
	3. Andre udgifter	6.000	33.500	

3.	3. Lagtingstidende og kundgørelsessamling:			
	1. Trykning	25.000		
	2. ÷ indtægter ved salg	2.200	22.800	
4.	4. Revision		108.200	517.820

	§ 16. LANDSADMINISTRATIONEN:			
5.	1. Lagmand og landsstyre:			
	1. Lønninger m. m.	92.011		
	2. Representation	10.000		
	3. Leje af lokaler, varme, lys, m. v.	10.000		
	4. Inventar	1.000	113.011	

Skjal

6.	2. Landskontoret:		
	1. Tjenestemænd (anm.)	189,228	
	2. Kontorpersonale	157,232	
	3. Honorarer	2,400	
	4. Udgifter v. lokaler	37,000	
	5. Kontorartikler m. v.	24,000	
	6. Porto, telefon, annoncer . .	19,500	
	7. Andre udgifter	5,500	434,860
7.	3. Fiskerierhvervskontoret og -laboratorium:		
	1. Tjenestemænd	59,124	
	2. Kontorpersonale	28,800	
	4. Udgifter v. lokaler	5,000	
	5. Kontorartikler	1,000	
	6. Porto, telefon, annoncer . .	9,000	
	7. Andre udgifter, herunder rejse- og dagpenge	5,000	
	8. Forsøg	2,000	112,924
8.	4. Repræsentation udenlands:		
	1. Udsending	24,717	
	2. Kontorpersonale	19,500	
	4. Udgifter v. lokale	6,000	
	5. Kontorartikler	1,900	
	6. Porto, telefon, annoncer . .	20,000	
	7. Andre udgifter	2,100	
	8. Rejse- og dagpenge	5,500	
	9. Udstationeringstillæg (anm.)	21,000	
	10. ÷ Lejeindtægter	1,000	99,717
9.	5. Ligningsraad og kommunalt tilsyn:		
	2. Kontorpersonale	72,468	
	3. Honorarer	1,800	
	4. Udgifter v. lokaler	7,600	
	5. Kontorartikler	6,500	
	6. Porto, telefon, annoncer . .	2,500	
	7. Andre udgifter	2,000	
	8. Rejse- og dagpenge	1,500	94,368

Skjal

10.	6. Folkeregisteret:		
	2. Kontorpersonale	34,500	
	3. Honorar til kommunale mandtalsskrivere	12,000	
	4. Udgifter v. lokale	1,500	
	5. Kontorartikler m. v.	1,500	
	6. Porto, telefon, annoncer..	1,000	
	7. Diverse	400	53,900
11.	7. Oppebørselskontoret:		
	1. Tjenestemænd	125,350	
	2. Kontorpersonale	306,500	
	4. Udgifter v. lokale	35,000	
	5. Kontorartikler m. v.	40,000	
	6. Porto, telefon, annoncer..	65,000	
	7. Andre udgifter	6,000	
	8. ÷ refusion fra landbrugs- rådet	4,000	
	9. ÷ Statskassens tilskud ..	144,463	
	10. Filial i Klaksvik og delvis refusion til sysselkontorer- ne af kontorholdsudgifter	60,000	489,387
12.	8. Toldvæsenet:		
	1. Lønninger	200,850	
	2. Honorarer	11,200	
	4. Udgifter v. lokaler	10,000	
	5. Kontorartikler m. v.	500	
	6. Porto, telefon, annoncer..	4,500	
	7. Andre udgifter	5,500	
	8. Rejse- og dagpenge	5,500	238,050
13.	9. Valuta- og prisrådet:		
	2. Kontorpersonale	50,766	
	3. Vederlag til sysselmænd o.a.	9,150	
	4. Udgifter v. lokale	6,000	
	5. Kontorartikler m. v.	3,000	
	6. Porto, telefon, annoncer..	2,500	
	7. Andre udgifter	300	
	8. Dagpenge	6,000	77,716

Skjal

14.	10. Landingeniörkontoret:		
	1. Landsingeniör o. a.	340.000	
	2. Kontorpersonale	105.000	
	4. Udgifter v. lokale	31.000	
	5. Kontorartikler	12.000	
	6. Porto, telefon, annoneer..	9.000	
	7. Andre udgifter	6.000	
	8. Rejse- og dagpenge	35.000	
	9. ÷ lejeindtægter	1.500	
	10. ÷ refusion fra kommuner- ne for havneprojektering	75.000	461.500
15.	11. Rejse- og dagpenge	35.000	
16.	12. Udgifter ved inkasso	4.000	2.214.466

§ 17. SUNDHEDSVÆSENET:

17.	1. Landssygehuset	1.775.000	
18.	2. Klaksvig sygehus	312.000	
19.	3. Suderö sygehus	537.000	
	5. Tuberkulosestationen	42.715	
19.a.	6. Udgifter til læger	50.000	
20.	7. Jordemødre	62.500	
21.	8. Epidemiske sygdomme.....	2.500	
21.a.	10. Sygehjælp	5.000	
	11. Tilskud til hvilehjemmet «Naina»	30.000	
21.a.	12. Tilskud til skoletandlægestuer	80.000	
21.a.	13. Udgifter i h. t. lov om svan- gerskabshygienne	1.000	
22.	14. Vaccinationsudgifter vedr. difteri og stivkrampe	3.500	2.901.215

§ 18. KOMMUNIKATIONSVÆSEN:

	1. Veje og broer:		
23.	1. Nye veje og broer	2.600.000	
	2. Udvidelse af broer	400.000	
	3. Til vejfonden	400.000	3.400.000

Bilag:

23.	2. Havnebygning	1.050.000	
	3. Landingspladser	400.000	
	4. Kystfarer:		
24.	1. Driftstilskud	200.000	
	2. Byggefond	500.000	700.000
	5. Flyvepladsen	1.200	5.251.200

§ 19. UNDERVISNINGSVÆSEN:

25.	1. Folkeskolen:		
	1. Lønninger	2.100.000	
	2. Tilskud til lærernes pensionsfond	15.000	2.115.000

	2. Seminariet:		
26.	1. Tilskud og laan til elever (ann.)	25.000	
	2. Vedligeholdelse af barak	100	25.100

27.	4. Studenterskolen:		
	1. Lønninger	483.580	
	2. Tilskud til elever	30.000	
	3. Samlingerne	10.000	
	4. «Gamle hus» i Høydal (varme, lys, rengøring o.l.)	30.850	
	5. Andre udgifter	6.000	
	6. Kostafdeling	44.300	604.730

	5. Færøernes Folkehøjskole:		
28.	1. Driftstilskud	77.962	
	2. Byggetilskud (ann.)	25.000	
29.	3. Tilskud til elever	40.180	143.142

30.	6. Aftenskoler		25.000
	7. Idræt:		
	1. Tilskud til idrætsfonden	15.000	
31.	2. Tilskud til ISF	10.000	25.000

Bilag:

	8. Diverse tilskud:			
	1. Tilskud og laan til studerende (ann.)	50.000		
	2. Tilskud til laan til anden læsning (ann.)	30.000		
	3. Tilskud til udenbys elever i real- og preliminaerskoler	25.000		
	4. Tilskud til lærlinge	100.000		
	5. Tilskud til landbrugselever	3.000		
	6. Tilskud til højskoleelever	2.000		
	7. Tilskud til skolebørns rejser	20.000		
	8. Tilskud til skolebyggefond	300.000		
	9. Diverse tilskud	2.500		
	10. Lærerkursus	2.500		
32.	11. Tilskud til unge kunstners uddannelse	5.000		
	12. Til fond til bygning af studenter- og kostskole	300.000		
	13. Færøernes skolesamling	2.000		
33.	14. Færøernes lærerfond	5.000		
	15. Meginfelag föroyskra studenta	2.000		
	16. Raadighedsbetøb for skoledirektionen (ann.)	10.000	859.000	3.794.272

§ 20. VIDENSKAB, LITTERATUR OG KUNST:

34.	1. Landsbiblioteket:			
	1. Tjenestemænd	26.000		
	2. Andre lønninger	40.000		
	3. Køb af bøger og indbinding	33.280		
	4. Udgifter v. lokale	20.000		
	5. Kontorartikler m. v.	1.000		
	6. Porto, telefon, annoncer	2.400		
	7. Andre udgifter	500		
	8. ÷ bøder	500		
	9. ÷ tilskud fra Tórshavn kommune	8.600	114.080	

Bilag:

	2. Arkivet:		
35.	1. Lønninger	21,600	
	4. Udgifter v. lokale	2,000	
	5. Kontorartikler m. v.	400	
	6. Porto, telefon m. v.	500	
	7. Andre udgifter	1,000	
	8. Rejse- og dagpenge	300	25,800

	3. Museum:		
36.	1. Lønninger	22,000	
	2. Udgravninger	15,000	
	3. Indsamling af stednavne ..	500	
	4. Udgifter v. lokale	6,000	
	5. Andre udgifter	5,500	
	6. Vedligehold af fortids-		
	minder	20,000	
	7. Reparation af Skansen ..	10,000	
	8. Vedligehold af Skansen ..	2,000	
	9. ÷ entré	500	
	10. Køb af redskaber	7,000	87,500

	4. Fuglakanningarsföð		1,600
37.	5. Biblioteker paa bygd:		
	1. Tilsyn	2,800	
	2. Driftstilskud (aann.)	25,420	28,220

	6. Diverse tilskud:		
38.	1. Børneblade	1,200	
39.	2. Tórshavn Musikskole	1,500	
	3. Mentunargrunnurin (MFL)		
	1. Til grundkapi-		
	tølen	10,000	
	2. Udgivelse af		
	höger m. v.		
	(aann.)	20,000	30,000

40.	4. Færøernes kunstsamling ..	5,000	
	5. Indsamling af færøske ord	1,000	
	6. Udgivelse af tinghöger ..	3,000	41,700

Bilag:

	7. Hædersgaver til digtere, videnskabsmænd og kunstnere (ann.)	11,800	
41.	8. Naturhistorisk samling:		
	1. Refusion af løn	20,000	
	4. Udgifter til lokale	5,000	
	5. Kontoraraikler m. v.	1,500	
	6. Andre udgifter	300	
	7. Assistance, rejseudgifter o.l.	11,000	10,800
	9. Landsstyret at disponere over i samraad med finansudvalget	15,000	366,500
	§ 21. FISKERI, SØFART O. L.		
42.	1. Vragelinstitutionen:		
	1. Løn til overvrager og vragerkontrollører	115,000	
	2. Rejsseudgifter	20,000	
	3. ÷ vragerudgifter	110,000	55,000
43.	2. Færøernes sømandsskole:		
	1. Lønninger	220,874	
	2. Redskaber	8,000	
	3. Udgifter til lokale	59,100	
	4. Andre udgifter	19,000	
	6. ÷ skolepenge	40,000	266,974
44.	3. Nautisk prøvekammer:		
	1. Udgifter	5,000	
	2. ÷ indtægter	5,000	0
45.	4. Sømandshjem i udlandet (ann.)		42,500
46.	5. Fiskeribiologisk laboratorium:		
	1. Tjenestemænd	32,000	
	2. Andet personale	45,000	
	3. Løn til tilsynsraad	1,500	
	4. Leje af fartøjer, redskaber, assistance m. v.	50,000	
	5. Udgifter v. lokale	3,000	

Bilag:

	7. Andre udgifter	1.000	
	8. Rejsseudgifter	4.500	
	9. ÷ sløtskassens tilskud ..	70.000	70.000
	6. Vagt- og bjergningsskib:		
	1. Udgifter	475.000	
	2. ÷ indtægter	100.000	375.000
47.	7. Diverse efter landstyreets afgørelse		30.000
48.	8. Tilskud til lønreguleringsfonden		2.300.000
49.	9. Tilskud til fornyelse af fiskerflaaden, herunder renter og afdrag af laan til landskassen		2.800.000
	10. Tilskudslaan til baade		50.000
	11. Tilskud til hjemmefiskeri ..		850.000
	12. Klaksvig sømandshjem (ann.) ..		5.000
	13. Klaksvig sømandsskole		10.000
	14. Udvalget til undersøgelse af fiskerierhvervet	25.000	6.879.171

§ 22. LANDBRUG:

1. Tjenestemænd o. a.:

1. Landbrugskonsulenten:

1. Løn	29.000	
2. Vragning af uldvarer	1.800	
3. Rejsseudgifter m. m.	5.000	35.800

2. Landsdyrelægen:

1. Løn	41.824	
2. Rejsseudgifter m. m.	5.000	46.824

3. Faareavlskonsulenten

løn og rejsseudgifter	6.000	88.624

Bilag:

50.	2. Udskiftning og matrikelkontor:			
	1. Lønninger	430.487		
	2. Rejseudgifter og lagpenge	42.000		
	4. Udgifter v. lokale	55.000		
	5. Assisterer	25.000		
	6. Redskaber	140.000		
	7. Arbejdsmaterialer	65.000		
	8. Porto og telefon	10.000		
	9. Andre udgifter	10.000		
	10. ÷ indtægter	295.000	182.487	
51.	3. Forsøgsstationen i Høyvik:			
	1. Udgifter	115.400		
	2. ÷ indtægter	37.400	78.000	
	4. Foranstaltninger mod mund og klovsyge		1.000	
	5. Andre tilskud:			
52.	1. Husdyropdrætning	50.000		
53.	2. Nyopdyrkning	100.000		
54.	3. Planlægning af træer	6.000		
55.	4. Tilskud til mælkeproduktion (anm.)	150.000		
56.	5. Græssiloer	40.000		
57.	6. Rentetilskud til landbrugs- laan (anm.)	10.000	356.000	1.006.111
§ 23. HANDEL, INDUSTRI O. L.:				
	1. Elektricitetsvæsen:			
58.	1. Elektricitetsudvalget	3.000		
	2. Rentetilskud til el-felagið Suðuroy (anm.)	55.000		
59.	3. Tilskud til fond til el-værker paa bygderne	20.000	78.000	
	2. Fabriks- og kedeltilsyn		13.000	

Bilag:

3. Motorsagkyndig tilsynsmand:			
	1. Indtægt	21.000	
	2. ÷ udgift	21.000	0
4. Skibsregistrering og -op-			
maaling:			
	1. Skibsregistrering		1.300
	2. Skibsopmåling:		
	1. Indtægter	6.600	
	2. ÷ udgifter	6.600	0

61.	5. Udgifter til forligsmanden		5.200
62.	6. Kulbrydning		125.000
63.	7. Færøernes turistforening.		20.000
64.	8. Til landsstyrets afgørelse		20.000
65.	9. Læreraandel		20.000
	10. Til fond til kerlingehjem		
	(amm.)		10.000
66.	11. Udvalget til undersøgelse		
	af forøgede beskæftigelses-		
	muligheder	42.300	334.800
§ 21. SOCIALVÆSEN:			
67.	1. 1. Folkepension	5.070.000	
	2. ÷ kommunernes andel ..	678.000	1.392.000
67.	2. 1. Invalidere	2.450.000	
	2. ÷ kommunernes andel ..	366.000	2.084.000

	3. 1. Børnebidrag til enlige		
	forsørgere	180.000	
	2. ÷ kommunernes andel ..	30.000	150.000
	4. 1. Børneforsørg	37.000	
	2. ÷ kommunernes andel ..	6.200	30.800
	5. 1. Offentlig forsørg	110.000	
	2. ÷ kommunernes andel ..	73.000	367.000

68.	6. Socialhjælp		50.000

Bilag:

69.	7. Børnehjem (driftstilskud) ..	82.000		
67	8. Alderdomshjem	20.000		
	9. Alv (amm.)	10.000		
	10. Diverse tilskud:			
70-71.	1. Afholdsforeningerne	10.000		
	2. Foreningen «Røde Kors»..	1.000		
73.	3. Fonden for arbejds- dygtige fiskere	50.000		
74.	4. «Barnahjælpergrundmurin»	10.000		
75.	5. Arbejdernes sygefond ...	50.000	121.000	7.306.800

§ 25. PENSION:

76.	1. Pensioner	60.000		
77.	2. Ventepenge	20.000		80.000

§ 26. DOMS- OG POLITIVÆSEN:

78	Diverse			3.000

§ 28. ERHVERVSLAANEFONDEN:

79.	1. Udgifter	225.000		
	2. Indlægter	225.000		0

§§ 29-33 foreløbig ubenyttede.

§ 34. ANDRE UVISSE UDGIFTER:

	1. Udgifter vedrørende valg ...	30.000		
80.	2. Landsstyret af raade over ..	75.000		
81.	3. Statesfik:			
	1. Lønninger	24.500		
	2. Papir og tryksager	6.000		
	3. Inventar	1.500		
	4. Andre udgifter	1.000	33.000	138.000

§ 35. DIVERSE FONDS:

	1. Til en fælles byggefond	100.000		
82.	2. Til kirkefonden	160.000		260.000

Bilag:

§ 36. AFDRAG OG RENTE AF FORSKELLIGE LAAN:

1. Afdrag	887.000	
2. Renter	569.850	1.456.850

§ 37. EJENDOMSOMKOSTNINGER:

85.	1. Andre ejendomsudgifter	10.000	
	Balance	283.192	
			32.804.000

ANMÆRKNINGER:

- Til § 16-2-1: En af fuldmægtigene er samtidig kontorchef i ligningsraadet.
- Til § 19-2-1: Tilskudet henlægges i lestragrunnin, landsstyret træffer afgørelse om, hvor meget der skal ydes i tilskud, og hvor meget i laan.
- Til § 19-5-2: Der er bevilget 250.000 kr. i byggetilskud over 10 aar med 25.000 kr. aarlig. Dette er 5. rate.
- Til § 19-8-1 og 2: Tilskudet henlægges i lestragrunnin, og landsstyret afgør, hvor meget der ydes i tilskud og hvor meget i laan.
- Til § 19-8-16: Det er en forudsætning, at statskassen yder et tilsvarende tilskud.
- Til § 20-5-2: Landskassen yder i tilskud indtil 80 % af det beløb vedkommende bygd yder, dog højst 2 kr. pr. indbygger.
- Til § 20-6-3-2: Landsstyret afgør, efter hvilke regler tilskud ydes. Af tilskudet anvendes indtil 6.000 kr. til udgivelse af børnebøger paa færösk.
- Til § 20-7: Hædersgaver vedrørende videnskab, kunst og litteratur:
1. Rasmus Rasmussen	1.200 kr.
2. S. J. Mikines	1.200
3. Poul F. Joensen	1.200
4. Olivar á Ryggi	800
5. Hans M. Eidesgaard	800
6. Hans Jacob Jacobsen	800
7. Martin Joensen	800
8. Jóan Chr. Poulsen	800
9. Janus Kamhan	800
10. William Heinesen	800

11. Richard Thomsen	800
12. Ingálvar av Reyni	800
13. Sigmund Petersen	800
- Til § 21-1: Til tilskudet er indbefattet ekstratilskud til sømandshjemmet i Færingehavnen af 5-årig bevilling 50.000 kr. med 10.000 kr. årlig og 4. - - - - - dette er 1. rate - - - - - og sidste rate á 5.000 kr. til fiskerhjemmet i Ravens Storö af 4-årig bevilling paa 20.000 kr. 10.500 kr. i driftstilskud til arbejdet i Færingehavnen og Reykjavik og 10.500 kr. i driftstilskud til arbejdet i Vestmannaöerne, Aberdeen og Ravens Storö. Til sygeplejersken ved fiskerhjemmet i Ravens Storö er der desuden bevilget 6.500 kr.
- Til § 21-12: Til køb af inventar er der bevilget 20.000 kr. med 5.000 kr. årlig over 4 aar. Dette er 3. rate.
- Til § 22-5-4: Finansudvalget afgør efter indstilling fra landsstyret, hvorledes tilskuddet ydes.
- Til § 22-5-6: Landskassen giver i årlig rentetilskud til de udlaan, jørd-fonden yder med hjemmel i lagtingslov nr. 23 af 25. april 1960 saa meget, at disse udlaan ikke belastes med en højere rente end sædvanlig sparekassarente og laan mod pant i fast ejendom.
- Til § 23-1-2: Der er endnu ikke taget stilling til, hvor stort rentetilskud, der skal ydes el-felagið Suðuroy.
- Til § 23-10: Der er bevilget 40.000 kr. med 10.000 kr. årlig over 4 aar. Dette er 1. og sidste rate.
- Til § 24-7: Tilskudet 10.000 kr. skal benyttes til tilbagebetaling af laan fra den sociale fond og til husleje við Áir.

K. DJURHUUS
landsstýrismaður.

/ J. DJURHUUS.

VIÐMERKINGAR

i samband við

framlögu av fíggjarlógarruppskoti fyri 1963/64.

Hervið loyvi eg mær at framleggja uppskot til fíggjarlóg fyri 1963/64, og skal eg samstundis gera hesar viðmerkingar:

Lógaruppskotið balancerar við kr. 32.804.000, av hesum kr. 283.492, munur millum inntøkur og útreiðslur; hetta er ein vøkstur uppá kr. 3.820.000 frá fíggjarlógini fyri tað fíggjarárið, vit nú eru í.

Hesin vøkstur stavar seg meginpartin frá:

§ 16. Landsumsitingin	125.000
§ 18. Samferðslumál	600.000
§ 19. Kenslumál x)	120.000
§ 21. Fiskivinna og sjóferð	160.000
§ 22. Jarðabrúk	220.000
§ 24. Socialmál	1.120.000
§ 36. Rentu- og avdráttarútreiðslur	1.150.000

x) Her mugu leggjast um 200.000 kr. afturat nú Færøernes Mellem- og realskúli er yvirtikin sum kommunalur skúli.

Samanhalda vit töluni á fíggjarlógarruppskotinum 1963/64 við töluni á fíggjarlógini fyri 1959/60 siggja vit, at tær yndsku greinarnar í hesum tíðarbili vísa fylgjandi vøkstur:

§ 15. Lögtingið	um	200.000
§ 16. Landsumsitingin	um	825.000
§ 17. Heilsumál	um	1.100.000
§ 18. Samferðslumál	um	2.000.000
§ 19. Kenslumál	um	1.580.000
§ 20. Vísind og bókmenn	um	100.000
§ 21. Fiskivinna og sjóferð	um	2.150.000
§ 22. Jarðabrúk	um	100.000
§ 24. Socialmál	um	1.775.000
§ 36. Rentur og avdráttur	um	1.400.000

Vit hava fyrri ein part greitt ymiskar investeringar við upptöku av lánum. Hetta kann í einstökum förum vera neyðugt og vil eisini í eini tíð, tá lagaligt er at taka lán, vera ein lættligur vegur, men tó forsvarligr, tá lántökan er til frama fyrri útbygging av vinnulívinum. Men lán skulu nú einaferð gjaldast aftur, og tá kemur sjálvandi tyngdin av aflurrindringini at vera á fíggjarlógini.

Síðani 1959/60 eru upptikin ymisk lán; restskuldin av hesum lánum er pr. dato umleið kr. 11.650.000.

Í hesum og komandi fíggjarári kann tað væntast neyðugt at taka restina av teimum 20 mill. kr., sum ríkiskassin veðheldur fyrri ella kr. 12 mill. kr., umframt umleið 4 mill. kr. til sjúkahúshygging.

Sum kunnugt setti nationalbankin diskontoina upp, so nógv av hesum lánum hava høga rentu, umleið 7 % p.a.

Aflurgjaldingin av teimum nevndu 20 mill. kr. er tikin við í greinum 18 og 21, meðan avdráttur og rentur av øðrum lánum eru bókað á § 36.

Sum tað framgongur av § 36 er her talað um stóran vøkstur í útreiðslunum til rentir og avdrátt. Hesar neyðugu játtanir á fíggjarlógini minna ilsvarendi um orkuna til nýggj investeringsendamála o.a.. Men hugsanin var eisini tann, at játtanin á fíggjarlógini til rentir og avdrátt av tí við lántöku framskundaðu investering t.d. í skipabygging, kom at minna íleggingarnar nökumlunda í sama mnu. T.d. sigur hetta, at tað á kontoini til endurnýggjan av skipaflotanum, tá renta og avdráttur er farin frá, bert verður slak $\frac{1}{2}$ mill. kr. eftir. Tað er tí neyðugt at umhugsa eina broyting í studningsskipanini, tá tey skipini, ið nú eru kontraherað, eru liðug. Eg kundi ætlað mær, at lögtingið til ta tíð broytti studningsreglurnar soleiðis, at studningur bert varð latin til skip, ið bygd verða á føroyskum skipasmiðjum, sjálvandi treytað av at fer eru kappingarförar. Skipaflotin er øktur so nógv tey seinastu árin, at tað ikki er óhugsandi, at investeringshugurin í nýggj skip minskar í nærmastu framtíð. Fåa vit bygt hóskandi fiskivirkir á landi, so meginpacturin av veiðuni kann viðgerast til fullvirkaða eksportvöru, gevur hetta arbeið til so nógvur hendur, at nökumlunda javnvág kann skapast millum fiskiskapin og tilvirkunina heima av rávörum.

Sum skjöl til hesar viðmerkingar fylgir:

1) Yvirlit yvir tey lán, landskassin veðheldur fyrri, tilsamans kr. 61.231.404,11.

At slík stór veðhald kunnu föra tap við sær fyrri landskassan mugu vit siggja í eyguni. Á fíggjarlógaruppskotinum er tó ikki sett serstök játtan til hetta endamál, og er tí bert dekningur fyrri hesi hendiligrum tap við

möguligum rakstraravlopi. Tap, ið teljast í milliónatali, hava vit longu noyðst at avskriva.

2) Yvirlit yvir landskassalán, lutt til rest kr. 13.615.987,88.

3) Yvirlit yvir grunnar undir landskassanum, lutt kr. 11.750.576,12, av hesum innistandandi í sparikassa ella banka kr. 9.131.531,62.

4) Fyribils roknskaparyvirlit fyri 1961/62.

5) Yvirlit yvir ymsar ágóðar kr. 2.525.360,17. Umframt hetta hevur landskassin útistandandi eldri skattaeftirstöður pr. 27/7 1962 kr. 1.741.761,17, umframt 7.736.130,45 kr. fyri hetta fíggjarárið.

6) Roknskaparyvirlit fyri tíðina 1. apríl til 26. juli 1962.

Vit hava verið tíli fyri stórum fíggjarligum broytingum hesi seinastu árin. Lónirnar hava verið fyri stórum vøkstri og prísurin á fastognum er gingin nógv upp, serstakliga á plássum, har nógv arbeiði er. Eisini er vöruprísurin á ymskum vörum hækkaður munandi. Einn hækking, har talan er um innfluttar vörur, eru vit fyri stóran part ikki harrar yvir, um vit ikki við øking í inntøkum fólksins, skaptu øktan eftirspurning og tí orsaka enn størri prísavøkstar. At fyrihygja órimligum prísun situr prísráðið.

Allar arbeiðslónir verða javnaðar eftir prístalinum, ið registrerar prísavøksturin. Hetta er í síni upprunaligu ætlan ein góð skipan, og skuldi fyri allar partar verið garanti fyri eittari almennari metan av broytingini í vöruprísinum, sum veruliga telur við í húsrhaldinum.

At so er ikki, fekk ein varhugan av, tá prístalið pr. 1. juli í ár varð útroknað. Tá hendi tað løgna, at nakrir fáir sekkir av ítalskum eplum og nakað av hvalatvösti — vörur sum bert einstakir handlar høvdu og eitt fáatal av Føroya fólki fekk til nýtslu — kom at ávirka prístalið við fleiri stigum.

Henda hending ger tað neyðugt at taka prístalsskipanina til viðgerðar av nýggjum.

Sum so ofta ásamnað stavar meginparturin av okkara nationalinntøku frá fiskivinnuni, og fer so at siga öll veiðan til útflutnings. Eksportprísurin er soleiðis alt avgerandi fyri ta inntøku, lann veiðandi maðurin fær.

Tað kundi tí lígið nær af hugsa sær eina prístalsskipan, sum ikki bert hevði sitt grundarlag á prísinum á innfluttum vörum, men eisini á okkara eksportprísi. Eg var inni á hesum tanka í tí lögmannsrøðu, eg helt á ólavsöku 1957.

Eg eri greiður yvir, at hetta ikki bert er ein stórnur politiskur spurningur, men eisini ein trupul tekniskur, men er viljin til at finna eina tryggja og rættvísa skipan, so vil tað eisini vera gjørligt at greiða spurningin. Eitt má ið hvørt fall ikki hendast, at okkara prístalsskipan verður ein parodi av tí upprunaliga ætlanini - ein trygg prismetan.

Sum fyrr greitt frá, er okkara fíggjarlóg komin upp imóti 33 mill. kr.

kemur ætlandi tá avtornar við t.d. væntandi vøkstri í sjúkhusrakstrinum at toga upp imóti 34 mill. kr. -- Tað er tí nú náttúrligt at spyrja, um tær á fíggjarlógare uppskotinum ætlaðu inntøkur koma at svara til veruleikan, ella skulu vit hava ein fleiri inntøkulógir?

Hertil skal sigast, at eftir teim roknskapartølum vil hava, vil tað ikki vera órealisisk at rokna við, at galdandi inntøkulógir geva tær ætlaðu inntøkur, alt tó undir tí forúsetningi, at inntøkur fólksins ikki minna.

Vit mugu altíð hava fyri eyga, at okkara landsinntøkur fyri tey 95 % eru beinleiðis ella óbeinleiðis frá fiskivinnuni, ein vinna, sum er ógvuliga viðbrekin, eg hugsi um veður- og onnur náttúruviðurskifti umframt trupulleikar í söluni. Vit mugu tí vera ógvuliga varnir hvussu vit disponera. Vit mugu vera meira varnir enn onnur og m.a. hava í huga, at tað unga raska fólkjóð, sum er ryggurin í okkara fiskivinnu, ikki fær so stórar byrðar, at teir missa hugin at arbeiða í samfelag okkara. Eisini mugu vit hava fyri eyga, ikki við eini misfataði studningskipan at javna munin millum lann, ið spennir seg út, og tann, sum tekur tað lættari. Líkaleiðis mugu vit taka við í okkara investeringsætlan, at möguleikin fyri nógvum og góðum arbeiði uppi á landi kann draga fiskimannin frá starvi sínum. Hetta hevur víst seg longu í ár, tí nýggj skip fingu ikki fulla manning, tá tey skuldu aftur til Grönlands.

Undir viðgerðini í vár av fíggjarlógini 1962/63 legði eg fram til umhugsunar avtøku av teim eksportgjöldum, ið eru á okkara fiskavörum umleið 22 mill. kr. fyri at lætta um hjá fiskivinnuni og stimulera landingarprísir. Sjálvandi kunn ein slík avtøka ikki fremjast uttan at vit seta aðrar inntøkur í staðin, og kundi her verið talan um at lagt gjaldið á allar forbrúkarar við eini hækking av umsetningsgjaldinum við 3 %.

Okkara skattalóg hevur lígið leingi á tingborði. Um hon verður framd nú, veit eg ikki, men í samband við skattalógina skal nevast, at tað

kann verða neyðugt at umleggja uppkrevjingina av øllum teim beinleiðis skattunum, soleiðis at kommunuskatturin eins og landsskatturin verður lagdur undir gjaldstovuna at krevja inn. Hetta verður n.a. eitt mál, sum helst komandi lögting tekur til viðgerðar.

Lat meg so líka nevna, at tað má takast til umhugsunar at seta munandi pening av til flogvöllin. Tað tykist sum møguleiki fyri regluligum flogsambandi er í nánd. Flogfeløg bæði í Noregi og Íslandi sýnast at hava áhuga fyri flúgvissamband við Føroyar.

Í grunninum hava vit bert umleið kr. 230.000 og á tí seinastu figgjarlógini hevur eingin játtan verið. At útbyggja flúgvivöllin vil kosta nógvan pening, men kunnu vit játta nokrar hundrad túsund krónur um árið til hetta endamál, vildi tað so møguliga verið gjørligt at fingið lán, lárenta og avdráttur vóru tryggjað gjøgnum játtan á figgjarlógini.

Sum lögmaður segði í síni røðu ólavsøkudag eru vit komnir móti endanum av hesum valskeiði. Eins og tey undanfarna landsstýrin hevur hetta landsstýrið havt sínar trupulleikar, men hevur samstundis havt ta lukku, at peningaviðurskiptini hava lagað seg soleiðis, at nógv mál, sum allir flokkar hava tráað eftir at framt, nú eru framt. Síðani ta stóru peningakreppuna í 1951-52 hevur gingið stöðugt framt við økkara figgjarviðurskiptum og skulu vit fyrst og fremst lukka teimum veiðandi monnum eins og útgerðarmönnum fyri hetta. Hevði hugurin og áráði hjá tí privata ikki verið tilsteðis, vóru vit ongá leið komnir.

Nú tykist tað mær at vera komið so langt áleiðis við endurnýggjan av skipaflotanum, at vit kunnu slaka nakað av har og meira leggja ann uppá arbeiðsskapandi fiskivirki á teimum stóru plássunum samstundis sum útbygdinar verða hjálptar á annan hátt.

Skjal 1.

Lán frá 1962,	Lántakari:	Lángevni	Lánistódd:
	Klaksvíkar kommuna.	Lívsforsíkr. A/S Hafnia	337.000,
	S. M. Sørensen, Víðareiði.	Sjóvinnubankin	46.200,
	p/f Vestfelli, Sand.	Sjóvinnubankin	30.000,
	Telefonverk Føroya Løgting.	Føroya Banki	700.000,
	Samv. fiskimanna		
	(útróður í Ravens Stóroy).	Føroya Banki	450.000,
	útróður í Bergshavn.	Sjóvinnubankin	450.000,
	p/f Boðanes, Tórshavn.	Føroya Banki uppí 90 % av	1.175.000,
	p/f Húkavirki, Tvøroyri.	Føroya Banki	60.000,
	Samuel Thorsteinsson, Klaksvík.	Føroya Banki	140.000,

Arbeiðsmanna Kolvirkí, Tvöroyri. Føroya Banki . . uppt.	20.000,-
p/f Rútafelli, Vági. Suðuroyar sparikassi	50.000,-
p/f Rútafelli, Vági. Sjóvinnubankin	192.189,81
Elfelagið Suðuroy. Sjóvinnubankin	200.000,-
	4.150.389,81
+ síða 2	57.081.404,30
	61.231.404,11

Skjal 2.

Yvirlitt yvir ley av landskassanum upptikið lán.

	Restskuld pr. 27/7 1962.
Føroya Búagrunnur, saneringslán uppt. 1953	285.203,03
Lán úr Norrgi til trolaran «Jóannes Fensdal» uppt. 1956 . .	750.000,00
(um sonu tíð skyldar trolarin landskassanum	
kr. harav forfallin avdr. 757.082,99	
renta: 125.652,30	
	882.735,29
+ resthövuðsstólar 1.000.000,00	
	1.882.735,29)
Ríkisk., lán til umbygg. av Klaksv. sjúkúsi uppt. 1958/59	20.542,55
Ríkisk., lán til umbygg. av Klaksv. sjúkúsi uppt. 1959/60	67.586,02
Ríkisk., lán til umbygg. av Klaksv. sjúkúsi uppt. 1959/60	201.500,02
Ríkisk., lán til umbygg. av Klaksv. sjúkúsi uppt. 1960/61	250.928,50
Ríkisk., lán til umbygg. av Klaksv. sjúkúsi uppt. 1961/62	171.137,16
Ríkisk., lán til umbygg. av Klaksv. sjúkúsi uppt. 1961/62	161.306,93
Ríkisk., lán til umbygg. av Klaksv. sjúkúsi uppt. 1962/63	75.216,51
Føroya Búagr., lán til bygging av sjómannsek. uppt. 1961/62	180.000,00
Universitets Hovedkasse, lán til landshókusavnið ca. 1930	1.951,71
Færø Amts Sparekasse, lán til Tvöroyrar sjúkúsi 1953/54	6.500,00
Tryggingarsamb. Føroya, lán til Tinganesognin 1957/58	180.500,00
6 % brævalán 1958, til bygging av Portugalstrolarum	593.600,00
Ríkiskassin, lán til nýbyggjan av landssjúkúsinum 61/62	300.410,07

Ríkiskassin, lán til nýbyggjan av landssjúkhusinum 61/62	450.000,00
Ríkiskassin, lán til nýbyggjan av landssjúkhusinum 61/62	100.000,00
Ríkiskassin, lán til nýbyggjan av landssjúkhusinum 62/63	250.000,00
Færø Amt Sparekasse, lán til Portugalstrolararnar 1958/59	195.000,00
Føroya Sjóvátrygging, lán til Portugalstrolararnar 1958/59	210.000,00
Føroya Búagrunnur, lán til Portugalstrolararnar 1959/60	95.500,00
6 % brævlán 1959 til bygging av studenta- og kostskúla	871.200,00

Av brævlánum stendur óbrúkt 381.052,02 kr. á bk. k.)

Tryggingarsamb. Føroyar, lán til bygging av Oyggjarvegnum	1961/62	725.000,00

(Pengarnir standa ein óbrúktir á bankbók)

Føroya Banki, lán viðv. Leivur Óssurssyni	1962/63	100.000,00
Føroya Banki, lán viðv. Leivur Óssurssyni	1962/63	68.875,00

Fællesbanken o. fl. lán vega- og havnabygging og endurnýgging av skipaflotanum	1960/61	3.200.000,00

Fællesbanken o. fl. lán vega- og havnabygging og endurnýgging av skipaflotanum	1961/62	3.633.000,00

Av lánum frá Fællesbanken standa 2.901.711,61 kr.

óbrúktar í banka).

Kjbb. Handelsbank, lán til yvirtöku av hvalabát. 1960/61	83.333,31
Landmandsbanken, lán til yvirtöku av hvalabát. 1960/61	20.833,35
Føroya Banki, lán til yvirtöku av hvalabátunum 1960/61	10.416,68
Sjóvinnubankin, lán til yvirtöku av hvalabátunum 1960/61	10.416,68
Sjóvinnubankin, lán til yvirtöku av hvalabátunum 1960/61	50.000,00
Føroya Banki, lán til yvirtöku av hvalabátunum 1960/61	50.000,00

Tilsamans 13.615.987,88

Skjal 3.

Yvirlit yvir grunnar pr. 27/7 1962 í landskassans roknskapi.

Grunnur. Innistand- í landskassans
andi o. a. likviditeti.

Eftirlönargrunnur lögtingsins . . .	813.315,36
Innistandandi í sparikassanum	815.953,31
Eftirlönargrunnur sjúkukassanna	510.708,61
Innistandandi í sparikassanum	511.761,63
Eftirlönargrunnur læraranna, játtan 62/63: 15.000 viðroknað . . .	679.507,11
Innistandandi í sparikassum, bankum og obligationum	701.272,52

Sosialgrunnurinn	1.743.839,80		
Lán til Alv		15.000,00	
Lán til Suðuroyar EI-felag		228.813,96	
Lán til Th. F. Nielsen		1.500,80	
I landskassans likviditeti			1.498.495,01
Vegagrunnurinn: Játtað 62/63			
100.000,- viðroknað	1.065.249,38		
Innistandandi í banka og obl.		561.770,39	
I landskassans likviditeti		503.478,99	
Apotekaragrunnurinn	2.078.770,87		
Innistandandi í byggingum			
við Fíllalum)	(1.703.611,27)		
Innistandandi í sparikassa		365.153,60	
Mentunargrunnurinn, játtan 62/63			
10.000 kr. viðroknað	316.500,00		
Lán til fóð lógsavn		1.736,02	
Innistandandi í banka		307.782,72	
Útgrevstrargrunnurinn	3.606,77		
Innistandandi í sparikassa		3.606,77	
Kvæðnavskrivningargrunnurinn	6.983,26		
Innistandandi í sparikassa		6.983,26	
Grindagarnið í Vestmanna	819,63		
Innistandandi í sparikassa		819,63	
Nýggir skúlar, játtan 62/63			
300.000 viðroknað	138.642,13		
Innistandandi í banka		3.089,79	
I landskassans likviditeti			135.552,34
Landbúnaðarskúli	220.117,73		
Innistandandi í banka		220.117,73	
Studenta- og kostskúli, játtan			
62/63 viðroknað	1.897.575,84		
Innistandandi í banka		1.291.767,15	
I landskassans likviditeti			605.808,69
Til bygging av studenta- og kost- skúla er upptikið brævlán uppá 1.000.000,- . Byggiútriviðslurnar ligartil eru hífðar av hesum peningi. Av láninum stendur óbrúkt 381.052,02 á bankabók. Sí annars yvirliðið yvir upptikin lán. Grun- sins pengar eru sostatt órúrdir.			
Nýtt sjúkhus	251.263,10		

Innistandandi í sparikassa	255.348,10		
Fimleikargrunnurinn, játtan 62/63 15.000,- viðroknað	87.897,39		
Innistandandi í banka	75.666,49		
Í landskassans líkviditeti		12.231,00	
Hotel- og ferðamannabúðargrunn- urinn	108.093,83		
Veitt lán	70.079,96		
Innistandandi í banka	35.630,98		
Nýtt lögtingshús	411.948,27		
Innistandandi í sparikassa	411.948,27		
Frítíðargrunnurinn	365.344,96		
Innistandandi í sparikassanum	365.749,96		
Grunnurinn fyrir endurnýggingu av- skipaflotanum.			
Játtan 62/63 2.800.000,00.			
útgoldin studnings- lán	1.050.000,00	1.750.000,00	1.750.000,00

liggur í líkviditetinum, og skal
verða brúkt til nýggj studningslán
og riudan av avdráttum og rentum
av 4 mill. lánum.

Umframt studningslán úr grunn-
inum eru higartil veitt 5 studn-
ingslán uppá tilsamans 2.783.000
kr. av upptíknun 4 mill. lánum.
Higartil eru upptíknar 2x4 mill.
— 8 mill. og av hesum pendugi
stendur ein óbrúkt í banka
2.904.714,61. Sum kunnugt verða
hesir pengar eisini nýttir til vega-
og havnabygging.

Marshallpeningar til kolanám . .	29.411,93		
Veitt lán	3.500,00		
Í landskassans líkviditeti		25.911,93	
Grunnurin til varðveitan av Kirkju- bómárinum	41.542,50		
Innist. í banka, sparikassa og obligatiónum	45.644,18		
Byggigrunnur strandferðsh lands- ins, játtan 62/63 300.000. - við- roknað	1.102.410,16		

Innistandandi í banda	207.311,51	
Í landskassans líkvidileti		895.098,62
Føroysk framsýning í Norðan- landum	59.155,73	
Innistandandi í banka	59.155,73	
Grunnur fyri flagvöllin	227.928,85	
Innistandandi í banka	227.928,85	
Felagsbyggigrunnur, játtan 62/63 100.000,- - viðroknað	621.709,03	
Innistandandi í banka	521.755,25	
Í landskassans líkvidileti		96.953,78
Marshallpeningur til samb. av Klaksvíkar el-verki við S.E.V.	6.813,06	
Innistandandi í banka	6.813,06	
Læringaheim í Havn, játtan 62/63 10.000. - viðroknað	13.322,88	
Innistandandi í banka	33.322,88	
Í landskassans líkvidileti		10.000,00
Lestrargrunnurin, 3 játtanir 62/63 105.000. - viðroknaðar	161.050,00	
Veitt lestrarlán	62.181,00	
Í landskassans líkvidileti		98.569,00
Grunnur viðv. føroysku-donsku orðabók, játtan 62/63: 20.000. kr. viðroknað	1.017,61	
	11.750.576,12	9.131.534,62 5.632.009,39

Herumframt koma fylgjandi grunnar og burturleggingar, hvørs peningur allíð hevur ligið í landskassans líkvidileti. Viðvíkjandi kiskjugrunnum, so hevur tey seinastu árin verið brúkt meira, enn hvat grunnurin hevur átt.

Grunnur til arbeiðstól	÷	3.680,51
Tiltaksgrunnurin		394.688,81
Til havnagerð		498.513,90
Yvirtøka av postverkinum		50.000,00
Bókasavn		30.000,00

Sett av til lap av láman,	
veðhaldi v. m.	713.515,12
Ikki brúkt játtan til lendingar ..	215.266,31
El-verk á bygd, játtan 62/63	
20.000,— viðroknað	57.812,81
Sett av til afskriving av ognun..	500.000,00
Vegurin Fótakleff-Oyrugjógv,	
játtan 62/63 viðroknað	300.000,00
Sett av at slanda imóli tapi av	
trolarasölu	350.003,00
Ábyrgdargrunnurin	20.000,00

Skjal 1.

Roknskaparyvirðil pr. 27/7 1962.

INNTÖKUR

1961/62.	Roknskapur	Fígghjarlóg
§ 1. Landsskattur	8.266.591,28	8.200.000,00
§ 1. Tollinntökur og gjöld	18.751.212,15	15.895.000,00
§ 2. Inntöku av handli og fiskivinnu	1.067.742,98	820.000,00
§ 3. Inntökur av gjöldum samferðslu v.v. ..	557.616,60	110.000,00
§ 4. Inntöku av spæli	0,00	0,00
§ 5. Inntöku av rentum og vinningshýli	178.342,37	197.000,00
§ 6. Rakstur av ognun	91.183,76	25.000,00
§ 7. Inntöku av danska tjóðarbanka	76.769,10	10.000,00
§ 14. Ymiskar inntökur	13.016,67	30.000,00
	29.338.508,21	25.617.000,00

ÚTREIÐSLUR

§ 15. Lögtingið	689.728,37	152.000,00
§ 16. Landsumsitingin	1.961.122,81	1.601.663,00
§ 17. Heilsumál	3.132.670,97	2.688.265,00
§ 18. Samferðslumál	5.169.241,25	4.251.250,00
§ 19. Keshumál	3.121.295,83	2.714.336,00
§ 20. Visind, bókmént og list	332.716,66	311.596,00
§ 21. Fiskivinna, sjóferð o.t.	6.526.890,67	6.459.300,00
§ 22. Jarðarbrúk	777.197,92	689.100,00

§ 23. Handil, íbnaðir o.á.	295.797,11	312.800,00
§ 24. Almennamál	4.493.396,67	5.338.360,00
§ 25. Eftirlönir	69.625,22	62.000,00
§ 26. Dóms og lögreglumál	1.688,90	13.000,00
§ 28. Vinnulánsgr. yvdr. av saneringslánum ..	105.800,00	105.800,00
§ 34. Aðrar óvissar útreiðslur	99.280,58	83.200,00
§ 35. Ymisir grunnar	210.000,00	210.000,00
§ 36. Rentnútreiðslur	341.349,28	150.000,00
§ 37. Ognarútreiðslur	3.500,52	10.000,00
Munur:		98.330,00
	27.640.632,79	25.647.000,00

Skjal 5.

Yfirlit yfir ymiskar ágóðar og millumrokningar
í stalsroknskapi landskassans.

	Saldo pr. 27/7 1962,
Vágs kommuna vegna útskiðing	73.560,92
Leypandi millumrokning við kommunur:	
Bíggjar kommuna	4.016,70
Eiðis kommuna	17.341,64
Elduvíkar kommuna	14.688,18
Fámjins kommuna	2.733,93
Froðbiar kommuna	53.137,74
Fugloyar kommuna	0,00
Fuglafjarðar kommuna	57.423,83
Funnings kommuna	3.869,40
Gjáar kommuna	0,00
Götu kommuna	0,00
Hest kommuna	2.363,85
Hósvíkar kommuna	3.272,94
Høvs kommuna	3.069,80
Húsar kommuna	0,00
Húsavíkar kommuna	0,00
Hvalbiar kommuna	13.933,08
Hvalvíkar	6.082,65

Hvannasunds kommuna	5.577,22	
Kaldhaks kommuna	1.213,21	
Kirkjubæjar kommuna	2.108,17	
Klaksvíkar kommuna	30.199,80	
Kollafjarðar kommuna	0,00	
Knuoyar kommuna	3.861,92	
Kvívíkar kommuna	1.736,81	
Leirvíkar kommuna	13.026,51	
Miðvágs kommuna	17.951,42	
Miknesar kommuna	0,00	
Mikladals kommuna	2.527,11	
Nes kommuna	0,00	
Nólsoyar kommuna	10.084,02	
Oyndarfjarðar kommuna	3.586,43	
Porkeris kommuna	7.715,79	
Sands kommuna	0,00	
Sandavágs kommuna	15.110,31	
Saksunar kommuna	0,00	
Sjóar kommuna	15.390,36	
Skála kommuna	10.515,08	
Skálavíkar kommuna	2.685,55	
Skopunar kommuna	8.810,71	
Skúvoyar kommuna	1.866,71	
Sumbiar kommuna	21.112,17	
Sunda kommuna	2.951,55	
Svínoyar kommuna	2.081,16	
Sörvágs kommuna	19.705,81	
Tórshavnar kommuna	216.921,65	
Tórshavnar uttanb.	10.757,75	
Vágs kommuna	72.367,42	
Vestmanna kommuna	6.616,05	
Viðareiðis kommuna	0,00	721.637,67
	-	795.198,59
Útlagt fyri kaupan av pínkuhørunum	75.160,98	
Útlagt fyri útróðrarmeun í Gröndlandi	9.322,23	
Útlagt fyri Telefonverkið	317.577,73	
Útlagt fyri Skúlahólkagrunnin	51.712,83	
Útlagt fyri Umvæling av Dívugörðum	9.221,75	
Útlagt fyri Lónarforskol fæstumannanna	65.971,43	

Útlagt fyri A.T. nýggj saldo	86.188,05
Útlagt fyri A.T. gomul saldo	170.277,12
Útlagt fyri Læknakunning av barnakomum (verður endurrindað av ríkiskassanum)	46.059,36
Útlagt fyri P/f Færøsit vegna veðhald	36.253,64
Útlagt fyri Útróðrarmenn í Grönlandi	34.324,57
Útlagt fyri Th. Mælkeforsyning v/ keyp av Ternum	150.000,00
Útlagt fyri Turkilög til Føroya bóndarfelag. .	1.461,87
Útlagt fyri P/f Føroya mek. grótidnaða vegna veðhald	50.000,00
Útlagt fyri Poliovakssinión (verður endur- rindað av ríkiskassanum)	17.196,00
Útlagt fyri Telefonverkið (centralhita á Grønnsk. deild)	2.212,21
Útlagt fyri Vakssinión móti stívkrampa og difteri	12.318,80
Útlagt fyri Umbyggjing av Klaksvíkar sjúkluði	501.117,62
Útlagt fyri Byggjan av skúrðum í Grönlandi	1.753,29
Útlagt fyri Jógván Johannesen, Vestmanna vegna veðhald	39.277,74
Útlagt fyri Samsýning til valstýri	7.071,76
Útlagt fyri Telefonverkið (grønnskøðaraútreiðslur)	8.097,00
Útlagt fyri Einar Olsen, Rituvík, til Sjóvánnubankan	3.579,60
	tilsammans 2.525.360,47

Skjál 6.

Roknskaparyvirðit pr. 26. juli 1962.

INNTÖKUR

1962/63

Roknskapur Fíggjarlóg

§ 1. Landsskattur, sjómannsskattur, rentu skattur, fólkapensiónsgjald og avlannis- gjald (hetta er bólkfært, men heri partur inngoldin)	11.297.758,14	9.200.000,00

§ 1. Tollinntökur og gjöld	6.789.282,83	18.211.000,00
§ 2. Inntöka av handli og fiskivinnu v.m.	279.767,18	780.000,00
§ 3. Inntökur av gjöldum samferðslu v.v.	279.847,20	450.000,00
§ 4. Inntöka av spæli	0,00	0,00
§ 5. Inntökur av rentum og vinningsbýti	133.145,18	192.000,00
§ 6. Rakstur av ognum	37.107,93	51.000,00
§ 7. Inntöka av danska tjóðarbankanum	50.984,23	40.000,00
§ 10. Ymiskar inntökur	4.101,17	30.000,00
	18.871.993,17	28.981.000,00

ÚTREIÐSLUR

§ 15. Lögtingið	208.051,62	483.600,00
§ 16. Landsumsitingin	911.475,19	2.078.113,00
§ 17. Heilsumál	90.219,80	2.926.815,0
§ 18. Samferðslumál	3.379.150,76	4.651.200,00
§ 19. Kenslumál	1.761.258,87	3.657.470,00
§ 20. Vísind, bókment og list	164.456,35	368.900,00
§ 21. Fiskivinna, sjóferð o.t.	1.081.168,58	6.722.425,00
§ 22. Jarðabruk	143.215,07	784.338,00
§ 23. Handil, iðnaður o.t.	99.635,54	320.700,00
§ 24. Almanamál	2.957.508,76	6.161.000,00
§ 25. Eftirlönir	37.941,35	78.300,00
§ 26. Dóms og lögreglumál	617,62	3.000,00
§ 28. Vinnulánsgr. avdr. av saneringslánum.	0,00	50.000,00
§ 34. Aðrar óvissar útreiðslur	32.944,14	114.000,00
§ 35. Ymsir grunnar	260.000,00	260.000,00
§ 36. Rentuútreiðslur	209.004,95	300.000,00
§ 37. Ognarútreiðslur	5.222,12	10.000,00
Manur:		10.339,00

11.341.870,72 28.981.000,00

FYLGISKJØL

til

FÍGGJARLØGTINGSLÓG 1963/64

	Roknskapur	Játtan
	1961/62	1962/63
1) ad § 15.1: Lögtingið	470.366,40	328.100,00
1. Tingmannalönir.		
Eftir lögtingslóg nr. 29, 17. maí 1961, um samnýning lögtingsmanna varð lön tingmanna frá 1. apríl 1960 að rokna sett til 8.000 kr. árlega fyrir lögtingsmenn búsitundi í Havn og 12.000 kr. fyrir lögtingsmenn utan fyrir Havnina. Henda lön er samb. nevndu lögtingslóg frá 1. október 1961 reglugerð við 2 dýrtíðarviðbótum. Eftir hesum er goldið í roknskaparárinum 1961/62:		
1/4-1/10 1961: 11 tingm. í Havn á 4.000	44.000,00	
19 ting. av bygð: 6.000	114.000,00	158.000,00

1/10 1961 til 1/4 1962:		
11 tingmenn í Havn á 4.096,02	45.056,22	
19 tingm. av bygð á 6.144,06	116.737,14	161.793,36

		319.793,36
Eftirregulering frá 1/4 1960 og tiltaksmeun		150.573,04

		470.366,40

Pr. 1/10 1962 má roknað við 6 dýrtíðarviðbótum.

	Roknskapur	Játtan
	1961/62	1962/63
2. Dagpeningur til limir av fóstum nevndum:	9.359,50	10.000,00
3. Ferðaútreiðslur	3.207,00	2.500,00

2) ad § 15-2: Lögtingshúsið.

	Ríkisskjalur	Játtan
	1961/62	1962/63
1. Hiti, ljós og reingering	10.336,36	8.000,00
2. Viðlíkahald	9.915,48	20.000,00
3. Aðrar útreiðslur	12.850,25	3.000,00

Viðmerkingar:

ad § 15-2-1: Hiti, ljós, reingerð o.a.

Hiti 1960/61: 2.666,67 + 1961/62: 2.216,67	4.883,34
Ljós	775,36
Reingering	4.591,88
Annað	85,78

	10.336,36

ad § 15-2-2: Viðlíkahald.

Umsiting av völlum	122,30
Leivur Hansen lön 12 x 200,00	2.400,00
Umsiting og máling av húsum	7.371,48
Annað	21,70

	9.915,48

ad § 15-2-3: Aðrar útreiðslur.

Telefon	1.195,28
Trygging	437,50
Húsaskattur 250,00 + renovatión 60,00 ..	310,00
Túbbakk og ymsar heilsur	263,75
Ymist viðv. umsiting bókað her	7.070,51
Útvarpsgjald	25,00
Öskubíkar (14)	108,00
Dustsúgvari	425,00
Annað	140,81
Radio	2.875,00

	12.850,85

3) ad § 15-3: Lögtingstíðindi og kunnugerðarsavn.

	Roknskapur	Játtun
	1961/62	1962/63
1. Prenting, porto v.m.	25.001,52	12.000,00
2. Söla	2.236,80	1.500,00
Viðmerkingar:		
1. Prenting v.m. Lögtingstíðindi	18.150,05	
Kunnugerðarsavn	6.851,47	

	25.001,52	

2. Söla Lögtingstíðindi	540,80	
Kunnugerðarsavn	1.696,00	

	2.236,80	

4) ad § 15-4: Revisión.

1. Skrivstovuleiðarin	26.141,07	22.200,00	29.917,92
2. Skrivstovufólk	113.541,06	71.865,97	110.283,00
3. Húsaleiga, hili, ljós, reingerð	9.377,54	10.000,00	10.000,00
4. Skrivstovuhold	2.484,67	1.400,00	2.000,00
5. Porto, telefon og lýsingar	1.000,87	2.000,00	2.000,00
6. Aðrar útreiðslur	2.068,50	1.000,00	2.000,00
7. Ferða- og dagpeningur ..	0,00	2.000,00	2.000,00
	-----	-----	-----
	154.617,71	110.465,97	158.200,92
8. Ætlaðar inntökur, uttanum landskassan	60.273,71	40.000,00	50.000,00
Landskassans partur í revi- siónsútreiðslum	94.343,71	70.465,97	108.200,92

Frágreiðing til frammanfyrirstandandi:

Lönir:

Landsgrannskoðarin: Sjálfv um einigin landsgrannskoðari er settur
 em, so hava vit tó roknað við lön til hansara í líggjarættlanini.

Ólavur Olsen

fyrirbilssettur grannskoðari: Grundlön kr. 26.040. + 1 aldursviðbót frá 1/9 1963.

Maja Gaurd Olsen

skrivstovufólk av 1. stigi: Á endalön.

Johild Hansen

skrivstovufólk av 1. stigi: á 11. ári. Frá 1/1 1964 á 12. ári.

Jákup Suni Jacobsen

skrivstovufólk av 1. stigi: Á endalön.

Frank Jönsson

skrivstovufólk av 2. stigi: Á 1. ári. Frá 1/10 1963 á 2. ári.

Jenny Johannesen

skrivstovufólk av 3. stigi: 95 % av grundlön.

Fyrivarni verður tikið í möguligum broytingum av lønunum.

Aðrar útreiðslur.

Meiraútreiðslan á hesi konto kemst av, at vit möguliga nýðast at keypa eina roknimaskinu afturat.

Innlökur.

Tær í uppskotinum nevndu kr. 50.000, eru ætlaðar endurgjaldingar frá virkjun og skrivstovum undir lögtinginum, sum grannskoðaradeildin av tí almenna er álagt at gera, men sum er utanfyri landskassagranskoðanina.

5) ad § 16-f: Lögmaður og landsstýri.

	Roknskapur	Játtan
	1961/62	1962/63
1. Lönir	108.904,26	91.700,00
2. Borðfæ	10.000,08	10.000,00
3. Leiga av høli, hili, ljós v.m.	6.218,78	10.000,00
4. Innbúgv	101,00	6.000,00

Viðmerkingar:

ad 1 Lönir.

Smbr. lögtingslóg nr. 30 frá 18. mai 1961, varð lön lögmannsins frá 1/4 1960 at rokna sett til 28.300,00 + vistarhald 4.000 kr. og lönin hjá landsstýrismonnum til 24.000 kr. + vistarhald 4.000 kr. Henda lön er smbr. somu lögtingslóg regnerað við 2 dýrtíðarviðbótum frá 1. oktober 1961 at rokna.

Eftir hesum er lönin í 1961/62 goldin soleiðis:

Lögmaður: 1/4-1/10 1961: Lön + vistarhald

6 x 2.691,58 16.150,08

1/10-61 — 1/4-62: Lön + vistarhald

6 x 2.759,68 16.558,08 32.708,16

Landsstýrismenn:

1/4-1/10 1961: Lön + vistarhald

6 x 2.333,34 14.000,04

1/10 1961 — 1/4 1962:

6 x 2.391,34 14.348,04

2 x 28.348,08 56.696,16

89.404,32

Hertil kemur eftirregulering frá 1/4 1961. 19.499,94

108.904,26

ad 3 Leiga av héli, hiti, ljós v.m.

Leiga 2.000,00

Ljós 2.136,58

Reingering 1.790,95

Annað 321,25

6.248,78

6) ad § 16-2: Landsskrivstovan.

1. Tænastumenn.

Skrivstovustjóri 41.220,--

Fulltrúi á 1. stigi 35.136,--

Fulltrúi á 2. stigi við embættisprógví .. 27.600,--

Fulltrúi á 2. stigi við embættisprógví .. 22.668,--

Fulltrúi á 1. stigi við ongum embættispr. 28.764,--

Fulltrúi á 2. stigi við ongum embættispr. 23.340,--

178.728,--

Eftirlönargjald landskassans 10.500,

189.228,

2. Skrivstofufólk:

1 skrivstofufulltrúi	23.544,
1 skrivstofufólk á 1. stigi	20.040,
1 skrivstofufólk á 1. stigi	19.192,
1 skrivstofufólk á 1. stigi	17.661,
1 skrivstofufólk á 1. stigi	16.368,
1 skrivstofufólk á 1. stigi	15.156,--
1 skrivstofufólk á 1. stigi	15.216,--
½ skrivstofufólk á 1. stigi	8.976,
1 skrivstofufólk á 2. stigi	10.776,--

147.232,--

Fritíðaravloysarar

10.000,--

157.232,--

§ 16-2-4: Húsaútreiðslur.

Húsaleiga		17.500,00
Hiti		3.712,71
Reingering		3.653,02
Lön til 2 reingeringskonur **)		12.510,00
Lön til eftirlitsmann *)		13.755,30
Eftirlitsmaðurin: trygging motorakfar ..	56,00	
motoravgjald	135,10	191,10

Ljós

1.677,10

Smærri umvælingar

1.071,84

Ymist

94,60

54.196,67

*) verður at bóka á konto 6-2.

**) önnur verður at bóka á konto 16-1-3.

§ 16-2-5: Skrivstofuútreiðslur:

Pappír og aðrir skrivstofulutir:

H. N. Jacobsens Bókalandil	6.044,40	
J. Chr. Petersen v. fl. København	1.980,33	
Ymsum í Havn	1.953,02	
Viðv. fotokopiering	1.094,75	
Tollur, frakt, koyring av pappíri	286,42	11.358,92

Ymist prentingararbeiði	2,089,00
Haldaragjöld	898,29
Umvæling av skrivimaskinum og duplikatori	1,382,00
1 skrivimaskina 1.312,00, 1 do 715,50	2.029,50
Skrivimaskinuborð og -stólar	520,00
Umvæling av innhúgví	120,25
Höndbókur og innbinding	675,87
Ymist	26,17

23.100,30

§ 16-2-6: Porto, telefon, lýsingar o.t.

Porto	3.801,60
Telefon	13.916,86
Lýsingar	1.613,76

19.395,22

§ 16-2-7: Aðrar útreiðslur.

Koyring	1.001,55
Tubbakk	616,10
Brunatrygging 133,00, vanlukkufrýgging 176,00	309,00
Ymsar heilsur (blómur o.t.)	215,00
Prenting og hefting av tinglýsingar- og matrikuleringslóg	3.916,60
Ymist	68,80

5.287,05

7) ad § 16-3: Fiskivinnustovan.

	Roknskapur 1961/62	Játtan 1962/63	Uppskot 1963/64
1. Tænaðumenn	51.259,41	15.000,—	55.000,—
2. Skrivstovufólk	21.266,81	22.000,—	22.000,—
3. Honorar	0	0	0
4. Húsaútreiðslur	5.901,10	5.000,—	5.000,—
5. Skrivstovuútreiðslur	3.175,75	2.000,—	1.000,—
6. Porto, illf., lýsingar o.a.	9.511,10	7.000,—	7.000,—

7. Ferðapeningur o. a.	6.326,13	3.500.	3.500,---
8. Royndir o. a.	520,80	2.500, --	2.500,
	98.297,13	87.000,---	99.000,

ad 1. Fyrirstöðumaður fiskiðnaðarstovunar	30.667. .
+ eftirlönargjald	2.390,---
Fulltrúi á 2. stigi við ongum embætisprógi	24.182,---
+ eftirlönargjald	1.885,---
ad 2. Skrivstofufólk á 1. stigi 1/2 ..	9.600. .
Skrivstofufólk á 2. stigi	10.800,---
næmingur	8.400,---
	28.800. .

8) ad § 18-4: Umboð uttanlanda.

	Roknskapur 1961/62	Játtan 1962/63	Uppskot 1963/64
1. Sendifulltrúi *)	21.867,80	20.300,---	24.717.
2. Skrivstofufólk	20.456,00	19.500. --	19.500. .
4. Húsaútreiðslur	4.718,00	6.000.	6.000.-
5. Skrivstofuulúfir	1.604,54	1.900,---	1.900,---
6. Porto, telefon, lýsingar o.t.	22.699,37	20.000,---	20.000. --
7. Aðrar útreiðslur	2.361,47	2.100,---	2.100.-
8. Ferða- og dagpeningur ..	3.114,67	5.500,---	5.500,---
9. Útviðbót	18.500,14	21.000,---	21.000,---
10. + leiguinnlöka	763,00	763. --	763.
	94.558,89	95.537,---	99.954,---

Viðmerkingar:

Viðvíkjandi roknskapin fyrir 1961/62 skal viðmerkjast, at «konto 1» umfatar bruttolön kr. 20.552,20 + eftirlönargjald landskassans til eftirlönargrannin kr. 1.315,60 (21.867,80).

Viðvíkjandi «konto 4» fyrir 1961/62 skal sigast, at skrivstofuleigan fyrir 1961 ekki er uppi í hesum roknskapinum við það at eg ikki havi fingið rokningina fyrr enn fyrir nokrum dögum síðan sum er á

132-18-0, ella kr. 2.578,26. Hesin peningur verður lí nú goldin í reknskaparárinum 1962/63.

Viðvíkjandi «Uppskot 1963/64» konto 1 skal sigast, at brutto-lönin har er sett til kr. 23.100,00 og eftirlönargjald landskassans til eftirlönargrunnin kr. 1.617,00 ialt 21.717,00, og er helta grundað á lönnina, sum hon er í lötuni (um ikki möguligar broytingar verða gjørdar til ta líð).

9) ad § 16-5: Líkningarráðið, kommunala eftirlitið.

	Roknskapur	Játtan	Uppskot
	1961/62	1962/63	1963/64
1. Tænastumenn	0	0	0
2. Skrivstovufólk	70.886,67	71.400,—	72.468,—
3. Honorar	1.800,00	1.800,00	1.800,00
4. Húsaútreiðslur	7.375,69	7.200,00	7.600,00
5. Skrivstovuútreiðslur	6.078,45	5.500,—	6.500,—
6. Porto, telefon, lýsingar o.l.	2.111,45	2.000,—	2.500,—
7. Aðrar útreiðslur	1.487,90	2.000,—	2.000,—
8. Ferða- og dagpeningur ..	374,90	1.000,—	1.500,—

Ad 1: Skrivstovuleiðarin er tænastumaður, men er lön hansara bókað undir § 16-2-1.

Ad 2: Munandi lönhækking er farin fram og eru töluni tí hægri enn játtanin.

Ad 4: Húsaleiga, hiti o.l. er reknað av landsskrivstovuni og býtt millum skrivstovurnar.

Ad 6: Porto- og telefongjöldini eru hækkaði í árinum.

Lönnirnar eru býttar soleiðis:

1 skrivstovufulltrúi	21.216,—
1 hjálpari	19.428,—
1 hjálpari	16.152,—
1 hjálpari	15.672,—

10) ad § 16-6: Manntalsstovan.

	Roknskapur	Játtan	Uppskot
	1961/62	1962/63	1963/64
1. Tænastumenn	0	0	0
2. Starvsfólk	39.812,17	26.600,—	31.500,—
3. Honorar	11.826,20	12.500,—	13.000,—
4. Húsaútreiðslur	1.110,00	1.500,—	1.500,—
5. Skrivstovuútreiðslur	6.426,15	6.000,—	4.500,—

6. Porto, telefon, lýsingar o.t.	636,00	1.000. -	1.000. -
7. Aðrar útreiðslur	424,50	100. -	400. -

Ad 2: Munandi lönnhækking er farin fram og eru tölur í hægri enn játtanin.

Ad 4: Landsskrivstovan ger upp hesar útreiðslur og býtur fær millum skrivstovunnar.

Ad 6: Post- og telefongjöldin eru hækkað í árinum eins og kunningin av fólkataljingini gav eyka portoútreiðslur.

Ad 7: Farmagjald og trygging av at senda fólkataljingarskjölini til statistisk departement útvið 300 kr. varð ikki roknað við á játtanini í síðari tíð.

Lönnir eru:

1 hjálpari	19.428. -
eykahjálp um	15.000.

11) ad § 16-7: Gjaldstovan.

	Roknskapur 1961/62	Játtan 1962/63	Uppskot 1963/64
1. Tænastumenn	101.080,98	101.400,00	125.350,00
2. Skrivstovufólk	299.483,22	286.000,00	306.501,00
4. Húsaútreiðslur	34.646,35	35.000,00	35.000,00
5. Skrivstovuútreiðslur	54.584,96	70.000,00	35.000,00
6. Porto, telefon, lýsingar o.a.	62.606,97	70.000,00	65.000,00
7. Aðrar útreiðslur	5.082,94	7.000,00	7.000,00
8. Jarðarráðið, endurgjald	+ 4.000,00	+ 4.000,00	+ 4.000,00
9. Ríkisumboðið, endurgjald	138.371,35		+ 142.453,00
10. Filialur í Klaksvík og endurgj. til sýsluskrivstovuna fyri skrivstovuhald		60.000,00	60.000,00
	415.114,07	484.050,00	487.398,00

Sundurliðing av § 16-7-1: Tænastumenn:

Skrivstovustjóri	25.650,00
Fulltrúi	21.175,00
Bókhaldari	23.275,00
Kassameistari	22.500,00
Bókhaldari (kassakontrollörur)	22.500,00
	115.100,00

Ellirlönargjald: 4 % frá viðkomandi ænastumanni og
7 % frá landskassanum

10.250,00

125.350,00

Sundurliðing av § 16-7-2: Skrivstovufólk:

Fulltrúi (bókhaldinum) 18.852,00

Fulltrúi (pantifúti) 22.821,00

Fulltrúi (pantifúti) 20.001,00

Skrivstovufólk á 1. stigi 19.428,00

Skrivstovufólk á 1. stigi 19.428,00

Skrivstovufólk á 1. stigi 16.032,00

Skrivstovufólk á 1. stigi 15.350,00

Skrivstovufólk á 1. stigi 13.156,00

Skrivstovufólk á 1. stigi (frá 1. august 1963 orlov .. 9.680,00

Skrivstovufólk á 1. stigi 13.768,00

Skrivstovufólk á 2. stigi 10.971,00

Skrivstovufólk á 3. stigi (í 2. stig 1/12-1962) 10.600,00

Skrivstovufólk á 3. stigi (í 2. stig 1/7-63) 10.320,00

Skrivstovufólk á 3. stigi (í 2. stig 1/8-1963) 10.276,00

Skrivstovufólk á 3. stigi (í 2. stig 1/1 1964 giftur) .. 11.721,00

Skrivstovufólk á 3. stigi 9.930,00

Skrivstovufólk á 3. stigi 9.100,00

Skrivstovufólk á 3. stigi 9.302,00

Skrivstovufólk á 3. stigi 9.930,00

Skrivstovufólk á 3. stigi 7.233,00

Adrema (í lötum nýggjar maður við fyribilslön
550 kr. pr. mánað) 10.000,00

Örindadrangur 3.600,00

281.501,00

Avloysari vegna orlov 5.000,00

Ortiðararbeiði í samband við útskrivau av landsskatti
+ lön til fríððaravloysara v. m. 20.000,00

306.501,00

ad § 16-7-5: Skrivstovulutir:

I figgjarárinum 1962/63 varð játtað 70.000 kr. I hesum var viðroknað nýggj bókhaldsmaskina fyrri um 35.000 kr. til skattadeildina. Ma-

skinan er keypt, og má tað tí haldast hóskandi at meta útreiðslurnar í 1963/64 til 35.000 kr.

ad § 16-7-2: Skrivstovufólk:

Sum kunnugt eru ongir næmingar á gjaldstovuni. Frá 1. oktober vóru öll ley, ið fingu lön sum næmingar, broytt til at vera skrivstovufólk av 3. stigi. Hetta gjörði, at lönirnar fóru nakað upp, meðan úrtíðarlönin fór munandi upp.

Viðmerkingar frá landsstýrinum:

ad konto 5: Saman við gjaldstovuni keypa feløg í Tórshavn eina bókhaldsmaskinu at taka til, partur gjaldstovunnar verður 5.000 kr.

12) ad § 16-8: Tolleftirlit.

	Roknskapur	Játtan	Uppskot
	1961/62	1962/63	1963/64
1. Tænastumenn	169.316,75	165.000,00	200.850,00
3. Honorarir	11.130,00	11.200,00	11.200,00
4. Húsaútreiðslur	7.331,45	8.000,00	10.000,00
5. Skrivstovuútreiðslur	413,50	1.000,00	1.000,00
6. Porto, telefon, lýsingar ..	4.299,39	4.500,00	4.500,00
7. Aðrar útreiðslur	7.014,72	5.500,00	5.500,00
8. Ferða- og dagpeningar ..	5.031,10	5.500,00	5.500,00
	204.536,91	200.700,00	238.550,00

Sundurlíðing av § 16-8-1: Tænastumenn o. a.

Yvirtollari	25.000,00
Tollari	19.150,00
Tollari	19.150,00
Tollari	17.700,00
Tollari	19.150,00
Tollari	19.150,00
Tollari	17.400,00
Tollari	19.150,00
Aspirantur	15.700,00
Aspirantur	15.700,00
Hjálpitollari	13.600,00
	200.850,00

ad § 16-8-4: Húsaútreiðslur.

Um tolleftirlitið skal hava høli á vestaru bryggju, koma nýggjar leiguútreiðslur til standast av hesum.

13) ad § 16-9: Valuta- og prísráð:

	Roknskapur 1961/62	Játtan 1962/63	Uppskot 1963/64
1. Tænastumenn			
2. Skrivstovufólk	51.576,49	48.800,00	50.766,00
3. Honorar	9.119,76	9.150,00	9.150,00
4. Húsaútreiðslur	5.978,10	5.100,00	6.000,00
5. Skrivstovulufir	3.003,15	2.500,00	3.000,00
6. Porto, telefon, lýsingar o. f.	2.359,57	2.500,00	2.500,00
7. Aðrar útreiðslur	239,03	500,00	300,00
8. Ferða- og dagpeningur	5.452,16	10.000,00	6.000,00
	77.768,26	78.550,00	77.716,00

Punkt 2. Skrivstovufólk, kemur fram soleiðis:

Skrivstovukvinna	19.968,00
Skrivstovukvinna	17.580,00
Skrivstovukvinna	13.988,00
Feriuavloysari	2.250,00
	53.766,00
	+ 3.000,00

sum væntuliga verður goldið
av Færøernes Realkreditinstitut

50.766,00

Punkt 8. Ferða- og dagpeningur, her er íroknað 5.000 kr. til organisatiónsfólk fyri at mæta til útrokning av prístalinum.

14) ad § 16-10: Landsverkfrøðingsskrivstovan.

	Roknskapur 1961/62	Játtan 1962/63	Uppskot 1963/64
1. Landsverkfrøðingurin o. a.	263.198,63	300.000,00	392.000,00
2. Skrivstovufólk	70.756,88	93.000,00	133.000,00

4. Húsaútreiðslur	30.224,30	34.000,00	34.000,00
5. Skrivstofulutir	11.576,67	15.000,00	15.000,00
6. Porto, telefon, lýsingar o.t.	8.931,58	8.000,00	9.000,00
7. Aðrar útreiðslur	5.247,69	3.000,00	6.000,00
8. Ferða- og dagpeningur ...	32.942,50	40.000,00	40.000,00
9. ÷ leiguinnlöka	1.124,00	1.124,00	1.124,00
10. ÷ endurgjald frá kommun- um vegna havnaprójekter- ing v. m.	34.313,58	75.000,00	75.000,00
	387.440,67	416.876,00	552.876,00

ad § 16-101:

	Løn + egið eftir- lönartryggingar- gjald	Landskassans partur til eftirlönargrunn- ella eftirlönar- trygging	Tilssams
Landsverkfröðingur	39.960,00	3.172,00	43.132,00
Verkfröðingur	42.000,00	4.200,00	46.200,00
Verkfröðingur	36.000,00	3.600,00	39.600,00
Verkfröðingur	25.000,00	2.500,00	27.500,00
Verkfröðingur	25.000,00	2.500,00	27.500,00
Verkfröðingur	23.000,00	2.300,00	25.300,00
Verkfröðingur	23.000,00	2.300,00	25.300,00
Verkfröðingur	20.000,00	2.000,00	22.000,00
Konstruktörur	26.000,00		26.000,00
Konstruktörur	26.000,00		26.000,00
Konstruktörur	20.000,00		20.000,00
Tekn. hjálparmaður	21.384,00		21.384,00
Tekn. hjálparmaður	22.824,00		22.824,00
Tekn. hjálparmaður	20.000,00		20.000,00
			392.740,00

ad § 16-10-2: Skrivstovufólk:

Fulltrúi	26.000,00
Skrivstovufulltrúi	22.821,00
Skrivstovufulltrúi	19.788,00
Skrivstovufólk	18.972,00
Skrivstovufólk	15.120,00
Skrivstovufólk	12.000,00
Skrivstovufólk	12.000,00
Skrivstovunæmingur	5.736,00
	132.440,00

Viðmerking frá landsskrivstovuni:

ad konto 1: Landsverkfrøðingurin søkir um normering fyri 7 verkfrøðingum. Hetta er 2 meira enn nú eru. Landsstýrið hevur bert sett uppskot um 5.

ad konto 2: Fulltrúin er strokin og annar skrivstovufulltrúin, sum er normeraður sum skrivstovufólk á 1. stigi.

15) ad § 16-11: Ferða- og dagpeningur.

Roknskapur	Játtan
1961/62	1962/63
32.378,43	35.000,00

16) ad § 16-12: Innheimtingarútreiðslur:

sbr. bræv frá Føroya gjaldstovn, dagf. 26/9-1962.

Við ávísan til bræv landsstýrisins, dagfest 12. juni 1962, um uppskot til figgjarløgtingslóg 1963/64 viðvíkjandi innheimtingarútreiðslum verður her sagt frá, at gjaldstovan hevur meti hesar útreiðslur til 4.000 kr.

Til sammetingar kann upplýsast, at roknskapartölini fyri figgjarárið 1961/62 eru kr. 2.620,69, og at játtanin á figgjarlógini 1962/63 er 4.000 kr.

17) ad § 17-1: Deonning Alexandrines Hospítal.

Figgjarætlan
1962/63

Inntøkur:

1. Uppihaldsgjöld	421.098,00
2. Ambulant viðgerð	66.500,00

3. Ambulant rannsókn	12.000,00
4. Flutningur	32.000,00
5. Ríkisstudningur	1.203.861,25
6. Aðrar inntökur	129.580,00
7. Landskassastudningur	2.109.920,25
	3.974.959,50

Útreiðslur:

10. Lönir	1.811.600,00
11. Kostarhald	482.300,00
12. Ljós og hiti	172.177,50
13. Umsiting	195.600,00
14. Medicín o. t.	367.600,00
15. Röntgendeildin	209.400,00
16. Reingering	139.000,00
17. Vaskarfið	76.500,00
18. Seymístovan	47.000,00
19. Tryggingar o. t.	14.050,00
20. Skrivstofuhald	180.250,00
21. Læknabáturinn	129.800,00
22. Koyring (bílflutningum v. m.)	8.461,00
23. Önnur koyring	2.000,00
24. Ymsar útreiðslur	28.000,00
25. Avskrivningar	-
26. Eftirlönargjöld	81.721,00
28. Líkklæðir	-
31. Íbúðir	27.000,00
33. Grannskoðan	2.500,00
	3.974.959,50

Viðmerking frá landsstýrinum:

Ríkisstudningurinn er hækkaður frá kr. 19,75 pr. sjúkadag til 25 kr., hetta minnkar landskassastudninginn við o. u. 350.000 kr.

18) ad § 17-2: Klaksvíkar sjúkahús.

Figgjaraftan
1962/63

Inntökur:

1. Upphaldsgjald	118.590,00
2. Ambulant viðgerð	28.000,00
3. Ambulant raunsókn	5.700,00
4. Flutningur	15.000,00
5. Ríkisstudningur	316.000,00
6. Aðrar inntökur	9.400,00
7. Landskassastudningur	391.910,00
	914.600,00

Útreiðslur:

10. Lönir, sjúkarökt	359.900,00
11. Kostarhald	151.100,00
12. Ljós og hiti	56.800,00
13. Viðlíkahald	43.000,00
14. Medicín v. m.	61.000,00
15. Röntgendeildin	14.000,00
16. Reingerð	27.200,00
17. Vaskarið	25.000,00
18. Scymistovan	12.600,00
19. Tryggingar v. m.	5.000,00
20. Skrivstofuhald	12.300,00
21. Læknabáturir	69.800,00
22. Keyring	2.200,00
24. Aðrar útreiðslur	11.000,00
26. Eftirlönargjald	18.600,00
29. Eftirlönir	9.500,00
	914.600,00

Viðm. frá landsstýrinum:

Ríkisstudningurinn er hækkaður frá kr. 19,75 pr. sjúkudag til 25 kr., hetta minskar landskassastudningin við o. n. 80.000 kr.

19) ad § 17-3: Suðuroyar sjúkahús.

Fíggjarættan 1962/63

INNTÖKUR:

1 Upphaldsgjald	100.620,00
2 Ambulant viðgerð	22.100,00
3 Ambulant rannsókn	3.600,00
4 Flutningur	1.500,00
5 Ríkisstudningur	259.515,00
6 Aðrar inntøkur	10.200,00
7 Landskassastudningur	603.593,00
	1.001.128,00

ÚTREIÐSLUR:

10 Lönir, sjúkarökt	375.900,00
11 Kostarhald	126.000,00
12 Ljós og hiti	71.700,00
13 Viðlíkahald	124.000,00
14 Medicín v. m.	70.500,00
15 Röntgendeildin	14.300,00
16 Reingerð	62.000,00
17 Vaskarið	20.900,00
18 Seymistovan	2.050,00
19 Tryggingar v. m.	11.000,00
20 Skrivstovuhald	29.900,00
22 Sjúkavognurin	53.050,00
23 Koyring	4.000,00
24 Aðrar útreiðslur	7.500,00
26 Eftirlønargjald	22.928,00
29 Eftirlönir	5.700,00
	1.001.128,00

Viðm. frá landsstýrinum:

Ríkisstudningurin er lækkaður frá kr. 19,75 pr. sjúkudag til 25 kr., hefta minskar landskassastudningin við o. u. 65.000 kr.

19 a) ad § 17-6: Læknaútreiðslur:

Roknskapur	Fíggjarættan
1961/62	1962/63
41.100,00	50.000,00

20) ad § 17-7: Ljósmóður.

Bræv frá ríkismáboðnum 3/7-1962:

Landskassens udgifter hertil har i finansaaret 1961/62 udgjort ialt kr. 79.522,24. Det bemærkes, at der i dette beløb indgaar efterbetaling fra 1. april 1960 til 31. januar 1962 i anledning af for-højelse af distriktjordemødrenes løn og pension, samt at landskassens regnskab for finansaaret 1961/62 endnu ikke er endeligt afsluttet.

Paa lagtingsfinansloven for 1962/63 er de tilsvarende udgifter opført med 62.500 kr., og man skal indstille, at der paa forslag til lagtingsfinanslov for 1963/64 afsættes et beløb ligeledes paa 62.500 kr. til dækning af landskassens udgifter vedrørende jordemoder-væsenet.

21) ad § 17-8: Farsóttir.

Bræv frá ríkismáboðnum 3/7-1962.

Landskassens udgifter hertil har i finansaaret 1961/62 ifølge en af oppbejerselskontoret pr. 25/6-62 foretagen opgørelse udgjort kr. 1.720,22. Det bemærkes samtidig, at en løbende udbetaling paa kr. 343,75 pr. kvartal nu er ophørt.

Paa lagtingsfinanslov for 1962/63 er de tilsvarende udgifter opført med kr. 4.500.—, og man skal herfra indstille, at der paa forslag til finanslov for 1963/64 ligeledes afsættes kr. 4.500.— til dækning af landskassens udgifter til epidemivæsenet.

21 a) ad § 17-10, 12 og 13.

	Roknskapur	Fíggarættan
	1961/62	1962/63
Sjúkrahjálpi	3.337,38	5.000,00
Skúlatannlæknar	77.361,00	100.000,00
Barnakonulerðir	925,00	1.000,00

22) ad § 17-14: Koppseting móttifferitis og stívkrampa.

Bræv ríkismáboðsmannsins 3/7-1962:

Landskassens udgifter hertil udgjorde i finansaaret 1961/62 kr. 1.742,82, medens udgifterne for finansaaret 1962/63 er anslaaet til kr. 3.200.—, i hvilken forbindelse det bemærkes, at der paa lagtingsfinanslov for 1962/63 er afsat 2.000 kr. til dækning af disse udgifter.

Den endelige fordeling mellem statskassen, landskassen og de enkelte kommuner af udgifterne ved de nævnte vaccinationer sker først i det følgende finansaar, d.v.s. at forslaget til finanslagtingslov

för 1963/64 omfattar landskassens andel af de i finansåret 1962/63 afholdte vassinationsudgifter.

Mån skal indstille, at der paa forslag til lagtingsfinanslov 1963/64 vedrørende landskassens udgifter til difteri- og stivkrampvaccinationer afsættes et beløb paa kr. 3.500.

23) ad § 18-1, 2 og 3.

Uppskot til útreiðslur viðv. samferðslumálum fyrir fíggjarárið 1963/64 shr. bræv landsverkfröðingsins 26/6-1962.

	Roknskapur 1961/62	Fíggjarættan 1962/63	Uppskot til fíggjarættan 1963/64
§ 18-1. Vegir og brýr			
1. Nýggir vegir og brýr	3.076.991,37	2.000.000,00	2.000.000,00
2. Breiðkan av brúm	75.000,00	100.000,00	100.000,00
3. Vegagrunnurin	400.000,00	400.000,00	400.000,00
2. Havnagerð	856.740,50	1.050.000,00	1.050.000,00
3. Lendingar	437.312,97	500.000,00	400.000,00

Viðm. frá landsstýrinum:

Víst verður til skjal nr. 49.

24) ad § 18-1: Strandferðslan.

Bræv 15/7-1962 frá strandfaraskipum landsins.

Sum roknskapurinn fyrir fíggjarárið 1961/62 visur, er undirskotið kr. 289.009,00. Hetta er ein tækking uppá kr. 101.999,43 samanborið við fíggjarárið 1960/61.

Fyrir fíggjarárið 1962/63 eru útreiðslurnar vaksnar. Það kemur av, at bæði lönir, kostur og olja eru hækkanði.

Inntökurnar eru eisini hækkaðar munandi. Post- og telegrafvæsenet hefur boðað frá, at teir eru sinnaðir til at hækka flutningsgjaldið fyrir post frá kr. 123.300,00 til kr. 222.000,00, men enn er ikki nakað endaligt avgjört.

Vit eru ígongd við at gera ein ráðallanea fyrir apríl kvartal, men enn er hann tíverri ikki liðugur. Það gengur ógvuliga strífi at fá bygðavgreiðslurnar at senda inn uppgerð, og fyrr enn tey eru innkomin er það ógjörlikt at fá það rétta bilætið fram. Eg kann tó siga somikið, at bæði SMIRIL og RITAN hava verið meira í inntöku hetta kvartalið enn sama kvartal í 1961.

Til fíggjarárið 1963/64 verður sostatt biðið um at fáa avsett til SMIRIL og MÁSAN kr. 100.000,00 til hvørt skipið.

NB. Sum øllum kunnugt skal SMIRIL klassast komandi summar, um ikki ein nýggjur bátur er farin í gerð áðrenn ta tíð. Eg vóni tí hetta seinna verður gjørt. Verður SMIRIL klassaður, so má eisini báturin umhyggjast. Henda umhyggiug vil koma at kosta umleið kr. 350.000,00 við klassingini. Nú má gerast nakað skjótt.

25) ad § 19-1: Fólaskúlin.

Sbr. bræv 3/7-62 frá Føroya skúlastjórn:

Landskassens udgifter til lærerlønninger m. v. (incl. landsskolekonsulentens løn) har i finansåret 1961/62 udgjort kr. 1.820.344,99. Der bemærkes herved, at udgiftsbeløbet er opgjort pr. 23. juni 1962, og at landskassens regnskab for finansåret 1961/62 endnu ikke er endeligt afsluttet.

Paa lagtingets finanslov for 1962/63 er de tilsvarende udgifter opført med 2.000.000 kr.

For finansåret 1963/64 vil man anslaa landskassens udgifter til lærerlønninger m. v. til 2.100.000 kr.

26) ad § 19-2: Læraraskúlin.

sbr. bræv 3/7-1962 frá Føroya læraraskúla (fyrstöðumanninum):

Eftir áheitan landsstýrisins um uppskot til studningsveitan til læraraskúlanæmingar á fíggjarløgtingslógini 1963/64 loyvi eg mær at skjóta upp, at sami studningur verður veittur aftur sum í hesum fíggjarárinum, t. e.

8.000 kr. sum studningur og

2.000 kr. sum lán.

27) ad § 19-1: Studentaskúlin.

Uppskot til fíggjarætlan fyri studentaskúlan í fíggjarárinum 1963/64.

1. Læraralöndir (heruppi í gjald fyri yvirlínar og sam-sýning fyri umsjón og eftirlit við søvnum)	167.580, ..
2. Studningur til bygðanæmingar	30.000, ..
3. Sövn (viðlíkahald, keyp av úýggjun, amboðum og tilfari til ta dagliga undirvísingina)	10.000, ..
4. Gamla húsi í Hoydølum (ljós, brenni, reingerð, trygging og viðlíkahald)	30.850, ..

5. Ekskursiónir	1.000,
6. Aðrar útreiðslur (skrivstofuútreiðslur, telefon, próvtöka í upptökuroynd, bókakeyp og tilíkt)	5.000,
7. Flutningur av næmingum til Hóydalar	20.000,

	ílsamans: 361.430,

Viðmerkingar:

a d 1. Eftir upplýsing frá gjaldstovuni eru lönirnar til allar lærarnar á studentaskúlanum í dag (yvirtímar roknaðir uppi) 36.465 kr. um mánaðin. Hetta skuldi givið (36.465 x 12) 437.580 kr. um árið. Hetta talið lykist væl at svara til jáltanina fyri fíggjarárið 1962/63, sum er 432.720 kr. til læraralönir.

Studentaskúlin fer í næsta skúlaári at hava 6 studentaflokkar og 5 realflokkar, av tí at 1. og 2. real nú eru dupultir. Hetta verður jafnt 11 flokkar inní 10 í seinasta skúlaári. Tað eru soleiðis komnir 36 undirvísingartímar altítt, svarandi til umleið 1½ læraralön. Um vit meta meirútreiðsluna til læraralön til henda eina flokkin til 30.000 kr. árliga, skuldu læraralönirnar fyri 1963/64 komið upp á 437.580 kr. + 30.000 kr. ella 467.580 kr.

a d 4. Studentaskúlin flytur 20. august 1962 niðan í Hóydalar, og vit fara so fyrst at halda skúla í tí so nevnda Gamlahúsi. Ársútreiðslurnar til Gamlahús mettu vit í fíggjaruppskoti okkara fyri 1962/63 leysliga til 10.000 kr. Hetta tal er óivað ólægt sett. Eftir upplýsingum frá Níkal Thomsen munnu útreiðslurnar bert til Gamlahús fara at verða hesar:

Brenni: 35 tons av olju á 225 kr.	7.875,
Ljós og el-megi	4.800,
Brunatrygging av húsum og innbúgvi	1.875,-
Reingerð	9.300,
Viðlíkahald av húsum	7.000,-

	30.850,-

a d 5. Til ekskursiónir vórðu seinasta ár settar 700 kr. Hetta talið er ólægt, mest tí at næmingatalið veksur so ugv. Vit hava loyvt okkum at seta tað til 1.000 kr.

ad 6. Aðrar útreiðslur (skrivstofnuútreiðslur, telefon, próvtöku, upptökuroynd, bókakeyp og tilíkt) vorðu í fjór settar til 3.000 kr. Av til at talið bæði av næmingum og lærarum veksur, ókjast eisini útreiðslurnar til dómis til telefon, skrivstofu, próvtöku og annað, og vit loyva okkum at seta hetta tal til 5.000 kr.

Viðvíkjandi kostdeildini vísa vit til serligt fíggingaruppskot gjørt av Andriasi Højgaard, kostskúlalærara.

Viðm. frá landsstýrinum:

ad konto 1: Lønin hjá skúlatænaranum verður bókað á hesi konto.

Útreiðslur til kostdeildina í «Nýggja húsi» í Høydølum.

(Metingin er gjörd av serligari nevnd - E. Bonnevie, Olaf Mortensen, Chr. Haraldsen og A. Højgaard - sett av landsstýrinum 5/5-1962).

Fastar útreiðslur.

1) Brenni: 35.000 l av dieseldjtu	9.450,00	
Ljós: 10.000 kwt.	1.300,00	10.750,00
2) Starvsfólk:		
1 kókikona, 750 kr. um mánaðan		
+ avloysara 1 mánaða	9.750,00	
2 arbeiðskonur til matgerð, 200 kr. um mánaðan + avloysara	5.200,00	
2 arbeiðskonur til reingerð 200 kr. um mánaðan + avloysara	5.200,00	
Matmóðir	6.000,00	26.150,00

Fastar útreiðslur tilsamans		36.900,00
Honorar til kostlærara		4.719,60
Løn til avloysara, um kostlæraranum berst frá		1.000,00

	tilsammans:	42.619,60

Matur, tá roknað verður við 25 kostnæmingum:

25 kostnæmingar í 285 dg. (25 x 285) 7.125 kostdg.

Starvsfólk og lærarafamilja, 8 fólk í 300 dg.

(8 x 300)

2.400 kostdg.

Tilsammans: 9.525 kostdg.

9.525 kostd. á kr. 4,00 (9525 x 4)	38.100,00
	
	samlað: 80.719,60
At leggja upp fyri: 10 % av 80.719,60	8.071,96
	
Samlaðar útreiðslur árliga:	88.791,96
avrunnað til	88.800,00
	
	88.800,00
Útreiðsla pr. næming um mánaðan:	355,20
	25 x 10

Um hvør næmingur letur 190 kr. um mánaðan, verður
landskassans studningur til hvønn næming um mánaðan:

$$355,20 \text{ kr.} \div 190 \text{ kr.} = \text{kr. } 165,20$$

Árligur studningur úr landskassanum: kr. 165,20 x 25 næm.
í 10 mánaðar (165,20 x 25 x 10) 41.300,00

- 28) ad § 19-5-1 Føroya Fólkaháskúli. (rakstrarstudningur)
sbr. bræv 20/6-1962 frá fyrisjóðumanninum.

Hervið verður sent uppskot til fíggjarløgtingslóg 1963/64
viðvíkjandi rakstrarstudningi til háskúlan:

Grundstudningur	3.000,00
Læraralönir: 70 % av 62.000 kr.	13.400,00
Skúlaamboð: 50 % av 2.400 kr.	1.200,00
Hús og innbúgv: 3½ % av 867.500 kr.	30.362,50
	
	77.962,50
	

- 29) ad § 19-5-3: Føroya Fólkaháskúli (næmingastudningur)
sbr. bræv 20/6-1962 frá fyrisjóðumanninum.

Hervið verður sent uppskot til fíggjarløgtingslóg við-
víkjandi næmingastudningi til háskúlan:

Summarið: 46 næmingar á 300 kr.	15.180,00
Veturin: 46 næmingar á 550 kr.	25.300,00
	
	40.480,00
	

30) ad § 19-6: Kvöldskúlar.

sbr. bræv 3/7-62 frá Føroya skúlastjórn.

Landskassens udgifter til aftensskoler har i finansåret 1961/62 udgjort kr. 21.866,00. Det bemærkes herved, at dette udgiftsbeløb er opgjort pr. 25. juni 1962, og at landskassens regnskab for finansåret 1961/62 endnu ikke er endelig afsluttet.

På finansloven for 1962/63 er de tilsvarende udgifter opført med 20.000 kr. For finansåret 1963/64 vil man anslå landskassens udgifter til aftensskoler til et beløb på 25.000 kr.

31) ad § 19-7-2: Studningur til Ítróttasamband Føroya.

Uppskot frá Í.S.F. 4/7-1962:

INNTÖKUR:

Limagjald fyri 30 felög á 20 kr.	600,00
Laftökupeningur fyri 50 lið á kr. 10,00	500,00
Kappingarinntøkur	4.500,00
	—
	5.600,00

ÚTREIÐSLUR:

Kappingarútreiðslur	9.000,00
Bóltar	800,00
Til stadionnevndina	700,00
Húsaleiga, ljós og hiti	3.200,00
Løn kassameistarans	600,00
Steyp, gávur og atnað	1.000,00
Undirvísingaramboð	500,00
	—
	15.800,00

Viðmerking: Landsstýri og fíggjarnevnd gjördu okkum tann beina at veita okkum 10.000 kr. seinasta ár. Vit biðja um sama studningin fyri næsta ár.

32) ad § 19-11: Næmingastudningur til listamenn.

sbr. bræv frá felagnum.

Vit skjóta upp, at næmingastudningurin til listamenn, verður settur á fíggjarløgtingslógina 1963/64 við somu hædd sum seinast kr. 5.000.—.

- 33) ad § 19-8-14: Lærugrunnur Føroya.
smbt. skriv frá grunninum:

Lærugrunnur Føroya takkar fyri ta stóru vælvild sum landsstýri og lögting hava sýnt grunninum og vóna vit at fáa munandi peningastuðul frá tykkum í fíggjarárinum 1963/64.

Fíggjarstöðan hjá grunninum pr. 31. desember 1961 er hjálögd.

- 34) ad § 20-1: Landsbókasavnið.

	Roknskapur	Játtan	Uppskot
	1961/62	1962/63	1963/64
1. Tænastumenn	26.665,76	21.300,00	25.968,00
2. Aðrar lønir	27.652,16	36.000,00	40.000,00
3. Bókakeyp og innbinding	32.404,62	33.280,00	33.280,00
4. Húsaútreiðslur	22.070,04	15.500,00	20.000,00
5. Skrivstovuhútur	881,85	3.000,00	4.000,00
6. Porto, telefon og lýsingar	2.671,21	2.100,00	2.400,00
7. Aðrar útreiðslur	91,10	600,00	600,00
8. ÷ seklir	676,50	500,00	500,00
9. ÷ studn. frá Tórshavn. komm.	8.600,00	8.600,00	8.600,00
	103.160,21	102.980,00	114.148,00

Viðmerkingar:

§ 20-1-1: Roknskapurin vísir 26.665,76, av tí at lønin er hækkað (eftir teirri nýggju lønarskipanini. Harafturat hevur peningur verið útgoldin afturúti fyri lön í 1960/61. Uppskotið er sett til 25.968 kr. Árliga lønin hjá fyristjóðumanninum er nú 24.168 kr. Harafturat kemur útgjald fyri undanfarna ár 1.800,00 kr.

§ 20-1-2: Lønin hjá Sverra Egholm er 20.208,00 kr. árliga. Hin parturin er ikki nýttur, av tí at ógjörlikt hevur verið at fingið hjálp aðraslaðir frá lønarviðurskiptini hava ikki verið í lagi. Í komandi ári fest vantandi ein bókasvörður afturat. Bókasavnið hevur harumframt allíð nýtt nakað av eykahjálp. Savnið søkir tí um, at hesin studningurin fyri árið 1963/64 verður hækkaður til 40.000 kr.

§ 20-1-4 og 5: Úr skrivstovuhaldinum er innbúgv flutt yvir á kontona: húsaútreiðslur. Tí er peningurin á hesi konto farin útum tann játtaða peningin. Skotið verður upp, at 20.000 kr. verða latnar til

húsaútreiðslur, meðan stuðningurinn til skrivstofulútur verður settur niður til 1.000 kr.

35) ad § 20-2: Landsskjalasavnið.

	Roknskapur	Játtan	Uppskot
	1961/62	1962/63	1963/64
1. Lönir	22.191,45	20.050,00	21.600,00
4. Húsaútreiðslur	3.559,78	2.800,00	2.000,00
5. Skrivstofulútur	275,49	600,00	400,00
6. Porto, telefon o. t.	495,77	700,00	500,00
7. Aðrar útreiðslur	969,34	600,00	600,00
8. Ferða- og dagpeningur ...		300,00	300,00
	27.491,83	25.050,00	25.400,00

36) ad § 20-3: Formmínissavnið.

	Roknskapur	Játtan	Uppskot
	1961/62	1962/63	1963/64
1. Lönir	22.067,45	20.045,—	22.000,—
2. Utgrevstur	9.310,09	15.000,—	15.000,—
3. Staðanavnasavnan	0	1.500,—	500,—
4. Húsaútreiðslur	13.220,38	5.500,—	6.000,—
5. Aðrar útreiðslur	5.574,93	5.500,—	5.500,—
6. Umsiting av formmínum	10.049,18	20.000,—	20.000,—
7. Unnvæling av Skansanum	1.867,65	0	0
8. Rökt av Skansanum	1.419,00	2.000,—	2.000,—
9. Amboðskeyp, umskípan av savni	0	7.000,—	7.000,—
10. ÷ Algengupeningur	÷ 439,35	÷ 500,—	: 500,—

Viðmerkingar:

ad 1: Antikvaríurinn 20.796 kr., umsjónarfólk á savninum 1.200 kr.

ad 4: Meirútreiðslan kemur av endurnýggjan av hlutaverki Bálshallarinnar kr. 3.533 og vanligari þrífækkun: það sum savnið hefur ávíst meira en lönin játtanina verður seinari flutt frá konti

Náttúrugrípasavnisins.

37) ad § 20-5: Bókasövn á bygd.

	Roknskapur 1961/62	Játtan 1962/63	Uppskot 1963/64
1. Eiðis bókasavn		720,00	720,00
2. Vestmanna bókasavn		1.300,00	1.300,00
3. Klaksvíkar bókasavn		6.000,00	6.000,00
4. Fuglafjarðar bókasavn . .		2.500,00	2.500,00
5. Sands bókasavn		300,00	300,00
6. Sanda bókasavn		600,00	600,00
7. Vágs sóknar bókasavn . .		3.600,00	3.600,00
8. Froðbiar sóknar bókasavn		4.000,00	4.000,00
9. Onnur nýggj bókasövn . .		6.400,00	6.400,00
10. Eftirlit		2.800,00	2.800,00
		-----	-----
Tilsamans:	27.220,00	28.220,00	28.220,00
		-----	-----

38) ad § 20-6-1: Barnablaðið:

Sembr. skriv frá barnablaðnum Tórshavn.

	Inntøkur:
Haldaragjald fyri 1962:	13.880,00

	Útreiðslur:
Prenting + pappír:	10.000,00
Blaðporto:	1.200,00
Innbinding av 100 árg.	500,00
Myndir:	1.600,00
Leiga av goymslurúmi	1.000,00

Allar útreiðslur (ætlaðar):	15.000,00

Barnablaðið takkar fyri studningin, blaðið fekk í fjör, og vónar at fáa sama studning fyri árið 1962.

39) ad § 20-6-2: Tórshavnar Musikkskúli.

Sembr. bræv frá skúlanum 27/6-62.

Tórshavnar Musikkskúli loyvir sær aftur í ár at heita á tað heitendða landsslýri um studning til skúlan í komandi ári. Figgjareftanin sær soleiðis út:

Undirvísingur, røkt av instrumentum o. a.	2.500,00
Tryggingar	200,00
Nótar, partitur etc.	600,00
Ymist	200,00

	3.500,00

Av tí at útreiðslurnar eru sterkt vaksandi, og vit noyðast at fáa fleiri instrumentir til orkestrið, vildu vit verið fegnir, um studningurin var settur upp til t.d. 3.000,00 kr.

Vit takka fyri veittan stuðul í farna ári.

40) § 20-5-1: Listasavn Føroya.

Smbr. bræv frá listasavninum 30/6 1962.

Listasavnið hevur fingið skriv landsstýrisins frá 12. juni F.L.J.nr. 400-4, og loyvir sær at søkja um studning, sum árin frammanundan hevur verið kr. 8.000,00.

Í nevnda skrivi verður biðið um seinasta roknskap. Av tí at grunnurin vanliga keypir málningar o.t. um Ólavsøktíð, hevur raknskaparár grunnsins higartil verið frá september til september árið eftir. Seinasta roknskap er sent landsstýrinum í september 1961. Avskrivt av hesum verður sent hjálaga.

41) § 20-8: Náttúrugripasavnið.

Roknskapur 1961/62.

Játtan
1962/63

1. Lønarendurgjald		
4. Húsaútreiðslur ¹⁾	1.230,00	4.500,00
5. Skrivstovu og Starvstovuhald	1.561,31	1.500,00
6. Aðrar útreiðslur	227,95	300,00
7. Arbeiðishjálp	7.172,45	6.000,00
ferðaútr. flutningur, dagp. o.t.		

Uppskot 1963/64.

1. Lønarendurgjald	20.000,00
4. Húsaútreiðslur	5.000,00
5. Skrivstovu og starvstovuhald	1.500,00

6. Aðrar útreiðslur	300,00
7. Arbeiðsfólk og hjúlp, ferða- og dag- peningur, flutningur o.t.	14.000,00
	10.900,00

1) Hendu konto er ikki endiliga uppgjört, hon verður seinri javnað millum Náttúrugripasavnið og Forðminnissavnið. Meirihýsla kemur at vera við tað at vit hava fengið nýggjan oljufyr, tí hin gamli var uppslitin.

Hendan konto nýðist at verða hækkað til ta tilskilaðu hæddina.

Vit hava higartil roynt at hjálpst við tímalönt fólk. Hetta fer ikki at bera til longur, vit nýðast nú arbeiðið er so nógv vaksið og savnið er opið fyri almanninginum og krevur dagliga røkt og uppsýn eitt heilt hjálparfólk og so minka um tað tímalönta arbeiðið.

42) § 21-1: Vrakarastovnurin:

	Roknskapur 1961/62	Játtan 1962/63
Lönir	142.402,45	140.000,-
Ferðaútreiðslur	22.173,11	11.000,-
+ vrakaragjöld	116.111,50	105.000,-

43) § 21-2: Føroya sjómannsskúli.

	Roknskapur 1961/62	Játtan 1962/63	Uppskot 1963/64
1. Lönir	148.212,19	190.200,-	220.800,-
2. Amboð	5.266,78	6.000,-	8.000,-
3. Húsaútreiðslur	23.822,23	44.700,-	59.100,-
4. Aðrar útreiðslur (próv- hald o. a.)	17.317,48	18.000,-	19.000,-
5. = skúlapeningur	38.872,92	55.000,-	0,-
	155.745,76	203.900,-	306.900,-

Samlaða upphædd av rakstrarútreiðslum er munandi størri enn játtanin fyri 1962/63. Hetta kemst av, at útreiðslur undir deild 1), lönir, og deild 3), húsaútreiðslur eru verðgar munandi hægri, og at tað í uppskotinum í ár verður roknað við, at tað ikki verður krevdur

skúlapeningur meira frá 1/4 1963. Eg leyvi mér at gera hesar viðmerkingar til fær einstöku deildir.

Deild 1). Lönir. Settir lærarar. Skúlin hevur 3 fastar lærarar umframt stjóran, hvørs lönir eru farnar upp frá kr. 102.420,-, sum roknað varð við fyrri seinasta fíggjarár til kr. 121.195,- fyrri komandi fíggjarár. Ein hækkan uppá umleið kr. 19.000,-.

Tímalærarar. Skúlin hevur 4 «fastar» tímalærarar. Hesir fingu frá 1/10 1961 grundlönuna hækkaða frá kr. 3,00 pr. tíma til kr. 4,00 pr. tíma, og er helta so stutt ein hækkan uppá 33 1/3 %. Í uppskotinum fyrri 1963/64 er roknað við eitt sindur færri tímum, men samlaða tímalæraralön er hækkað frá kr. 82.827 til kr. 99.677,--.

Ein hækkan uppá umleið kr. 17.000,--.

Deild 2). Ambøð. Til vanligar brúkslutir av lærtamboðum og eina ógviliga neyva endurnýgging og viðlíkahald av instrumentum kann ikki roknað við minni enn kr. 8.000,— um árið.

Deild 3). Húsaútreiðslur. Hesar eru a) Reingering og umsjón, b) hiti og el-veiting, c) Trygging, skatt og viðlíkahald, og d) Skrivstovuútreiðslur.

Av hesum rokni eg við, at b) hiti og el-veiting, verður ikki dýrari enn seinasta ár. Undir c) er komið aftrat húsaskattur og nakað lægri tryggingargjald. Hækkan kr. 3.000. Undir d) er roknað við meira til telefon, skrivstovulutir (herundir prenting), kr. 600,--. Skrivstovuhjálpi er óbroytt frá seinasta ár, tað er nú sett undir hesa deild, í staðin fyrri undir deild 1), lönir, sum nú bert fevnur um læraralönir.

Tann størsti munur er í útreiðslum til reingering og umsjón. Hetta kemst av, at tað gjørdist neyðugt at hava 4 reingeringarfólk, í staðin fyrri 3, at tímatalið er nakað størri og tímalönin hækkað umleið 25 % frá seinasta ár. Ein hækkan uppá umleið kr. 7.000,--.

Deild 4) Aðrar útreiðslur. Hesar eru settar til kr. 19.000, og eg haldi tær neyvan kunna vera minni, ti útreiðslur til próvtøkuhald eru nú komnar uppá kr. 15.000,-- og kr. 4.000,-- til ymsar aðrar útreiðslur er heldur neyvt.

Deild 5). Skúlapeningur. Vanlig mannagongd er nú vorðin, at næmingar við almennum skúlar ikki meira lata skúlapening.

Soleiðis eru skúlapengar fálnir hartur við danskar navigatíonsskúlar frá 1/1 1962.

Óivað er hetta beint fyri at stuðla undirvísing og útbúgvun av ungdómnum. Skúlapengar við skúlan her hava verið umleið kr. 40.000, - um árið. Verða teir ikki kravdir meira frá 1/1 1963, verður rakstrarroknskapurin so mikið lægri.

Annars vil eg í øllum fórum, har møguleiki er fyri tí, royna at ansa eftir, at útreiðslur ikki verða størri, enn neyðugt er.

Viðmerking frá landsstýrinum:

ad 5. Støða er ikki tikin til um næmingarnir skulu sleppa undan at gjalda skúlapening.

§ 21-2-f: Lønir.

	um mán	um árið	eftirl.gj. landskassans	ílsamanis um árið 1963/64
1. Fyrstjórnari	2.679,00	32.148,00	2.229,36	34.377,36
2. Navigatíonslærari	2.380,00	28.560,00	1.978,20	30.538,20
3. Maskinistlærari	2.287,00	27.444,00	1.900,08	29.344,08
4. Navigatíonslærari	2.100,00	25.200,00	1.736,00	26.936,00
5. Tímalærari 12 mán.	2.048,00	24.576,00		24.576,00
6. Tímalærari 9 mán.	2.048,00	18.432,00		18.432,00
7. Tímalærari 9 mán.	2.048,00	18.432,00		18.432,00
8. Mállærari 12 mán.	1.686,00	20.232,00		20.232,00
9. Heilsulærari 10 mán.	368,00	3.680,00		3.680,00
10. Sjósetsketari 10 mán.	322,00	3.220,00		3.220,00
11. Yvirlínar		8.000,00		8.000,00
12. Fritíðarløn (6 % av kr. 51.764,00)		3.105,84		3.105,84
		213.029,84	7.843,64	220.873,48

ad 3. Húsaútreiðslur:

um árið 1963/64

a) Umsjón og reingerd

Rókt og umsjón av miðstöðubílavéiting

og alm. umsjón uttandura 300 kr. pr. m

3.600,00

Reingering í leiðsla, 1 fólk

5 x 25 tímar um mánaðin í 11 mán.

5 x 25 x 5,00 x 11 kr.

6.875,00

Reingeringararbeiði, 3 fólk

5 x 25 tímar um mánaðin í 11 mán.

3 x 5 x 25 x 4,00 x 11 kr.	16.500,00	
frítíðarløn, 6 % av kr. 23.375,00	1.402,50	
Reingeringartilfar	2.400,00	30.777,50

b) Hiti og el-veiting

Ársnýtsla av olju (36 t. fuelolja)	8.640,00	
Ársnýtsla av el-veiting og ljós	3.600,00	12.240,00

c) Trygging, skatt og viðlíkahald

Tryggingargjald fyri hús og invent.	3.000,00	
Húsaskattur	2.500,00	
Viðlíkahald av húsi	4.000,00	9.500,00

d) Skrivstovuútreiðslur

Skrivstovuhjálp (1 hjálparfólk) 12.300.--	3.600,00	
Skrivstovulutir, telf., porto o. a.	3.000,00	6.600,00

59.117,50

44) § 20-3: Nautisk royndarkamar.

Til reiðskaps- og húsaútreiðslur nakað umleið	1.300,--
Til skrivstovuútreiðslur o.a.	600,--
Til ynskjar aðrar útreiðslur	300,--

Umframt honorar til fyrstöðumannin ialt 2.200,--

Herfrá ganga inntøkur fyri próvgjald, ið kunna setast til ca. 4.000 kr.

45) § 21-5: Sjómannsheim uttanlanda.

Smbr. skriv frá Kirkjuliga missiónsfelagnum 4/7 1962.

Eftir áheitan frá Føroya landsstýri, skal her verða sagt frá, at Kirkjuliga-missiónsfelag heldur áfram við føroysku sjómannsmissión nú komandi eins og undanfarnu ár í Aberdeen, Íslandi og á Røvn Stóroy í Grönlandi.

H. J. Ellingsgaard er á Røvn Stóroy í lötuni og har er eisini sjúkasystrir og onnur genta, sum fæst við mat. Og í vár var Esmar Jacobsen, trúboðari einu tíð í Vestmannaoyum og virkaði millum føroyingar har á staðnum. Hella var fyrsta ferð hansara á tí leið.

Hóast hesu smáu framstig í arbeiðinum, eru útreiðslurnar ikki

munandi vaksnar -- so vit vilja verða sera takksamir um studning-
urin kr. 17.000.- verður veittur okkum á fíggjarløgtingslóg 1963/64
eins og hann var í 1962/63.

Smbr. skriv frá Hini føroysku sjómansmissiónini 26/6 1962.

Vit takka hjartaliga fyri studningin til sjómansheimini í Føroy-
ingahavn og Reykjavík á fíggjarløgtingslóg 1962/63.

Okkara ynskir til komandi fíggjarløgtingslóg 1963/64 eru tey
somu vanligu.

1. Til sjómansheimini í Føroyingahavn og Reykjavík.

Her loyva vit okkum at søkja um tað vanliga studningin til
raksturin kr. 10.500.-.

2. Til viðkanina av sjómansheiminum í Føroyingahavn, er ein 5 ára
játtan, her søkja vit um 4. ralu kr. 10.000.- arbeiðið er fyri langi
síðan liðugt, og lán bleiv fikið uppá henda 5 ára játtaða studn-
ing, frá Færø Amts Sparekasse.

46) § 21-5: Fiskaribiologisk starvsstova:

	Roknskapur	Játtan	Uppskot
	1961/62	1962/63	1963/64
1. Tænastumenn		31.950,	32.000,
2. Annað starvsfólk		41.500,	45.000,
3. Umsjónarráð (ferðaútr.)	0	1.500,	1.500, -
4. Leiga av förum, amboð, hjálp	27.170,93	25.000,	50.000,
5. Húsaútreiðslur	2.829,92	2.600,	3.000,
7. Aðrar útreiðslur	3.956,64	4.000,	4.000,
8. Ferðaútreiðslur	1.911,01	1.500,	1.500,
9. ÷ rikiskassans endurrinding		57.025,	70.000,
		57.025,	70.000,

Viðvíkjandi konto 4 verður skotið upp, at hon verður hækkað frá
25.000 til 50.000 kr. Roknað verður við, at nýggja hjálpar- og roynd-
arskipið verður liðugt í fíggjarárinum 1963/64. Útreiðslurnar til
fiskireiðskap verða tí munandi størri í hesum og komandi fíggjar-
árum, enn tær hava verið í árunum frammanundan. Danmarks Fi-
skerí- og Havundersøgelser selur tilsvareandi uppskot fram til dansku
fíggjarlógina 1963/64. Hækkingin á føroysku fíggjarlógina verður
sostatt bert 12.500, tí staturin kemur at bera hálvtina av hækkingini.

47) § 21-7: Ymist eftir landsstýrisins avgerð.

Roknskapur	Figgjarrellan
60.158,30	30.000, -

Uppi í útreiðslutalinum er endurgjaldskrav frá Føroya fiskasölu 31.885,89 kr., landskassin er dømdur at gjalda fyri óansni í vrakingini.

48) § 21-8: Studningur til lönjavningargrunnin.

Sbet. skriv landsstýrisins 05345 F.L.j.nr. 100-1 loyva vit okkum at seta upp niðanfyri tað, ið higartil er hent í grunninum viðvikjandi 1961/62, men skilast skal til, at enn er reiðinskapurin ikki endaður, tá nakað væl av lönarviðbót fyri sildartíðina 1961 er ikki avgreidd.

Tó kann ikki væntast stórvegis broytn av lönunum, og er hetta so nær, komast kann í dag:

Feskiskaavgjald	623.593,59	
Saltfiskaavgjald	1.023.612,81	
Alm. studningur	2.350.000,00	
Rentur	27.700,00	
Kostnaður	100.652,71	
Lönarviðbót	1.197.947,02	
Prísiskoyti	1.231.521,50	
Studn. til heimaútróður	533.644,73	
Avlop	952.140,44	
	4.024.906,40	4.024.906,40

Viðmerking frá landsstýrinum.

Eykastudningurin 500.000 kr. fellur burtur. Minstalönið og prís-viðbóttin er hækkað so vanligi studningurin í uppskotinum er hækkaður við 500.000 kr.

49) § 21-9: Studningur til endurnýggjan av skipaflofanum.

Í 1963/64 kann landsstýrið lenu 5. og seinastu ratu av lávinum 20 milj. kr. eftir lögtingslóg nr. 26, 12. maí 1959.

Roknað er við, at í 1963/64 verður avdrátturin av hesum láni 2 milj. kr. og rentan 1.200.000 kr. Renta og avdráttur verða helst at

býta milliun konto 18.1.1 og 18.2 og kotta 21.9 við ávikavist 1/4 og 3/4.

Til konto 21 verða so 2.400.000 kr. í rentu og avdrátti.

50) § 22-2: Útskiþing og matrikulstova.

	Reknskapur		Játtan		Uppskot	
	1961/62		1962/63		1963/64	
Útgjald:						
lönir	269.236		239.938		430.487	
bónarþólk	11.225		20.000		25.000	
húsaútreiðslur	24.321		25.000		55.000	
porto, hl. lýs.	6.248		5.000		10.000	
tílfar skrif. tekn.	16.524		20.000		35.000	
tílfar uppmátíng	4.969		10.000		10.000	
kortprent, fotoarb.	3.144		0		20.000	
ferða- og dagp.	37.627		35.000		42.000	
tól, keyp	21.351		10.000		140.000	
ums., endurn.	3.270		5.000		10.000	
annað	7.177	404.819	10.000	379.939	10.000	787.487
langjald	78.985					
bróyting á státusk.	50.665	129.650				
annara þartur av:						
útskiþingun	81.122				65.000	
umsit. av matr.	25.801				100.000	
matrikulering	0				120.000	
oðrum arbeiði	0	(106.923)		100.000	10.000	295.000
landskas. þarl. av:						
stovni, tól keyp	0				140.000	
stovni kostn.	34.100				84.000	
útskiþing	105.036				89.000	
umsit. av matr.	132.235				44.000	
matrikulering	0				120.000	
oðrum arbeiði	3.798	275.169		279.938	15.487	492.487

Í þessum uppskoti er röknað við, at matrikuleringsarbeiði verður framt soleiðis sum lýst er í skrivi til landsstýrið dagfest 11. maí 1962, at arbeiðið við innangarðsútskiplingum, sum eru í gongd, verður framhaldið við mínum arbeiðsmegi, og at nýggjar innangarðsútskiplingar ikki verða byrjaðar. Eisini er röknað við at gjöldini fyri umsitingararbeiðið av matrikulinum (sundurbýti o.t.) verða hækkaði til umleið taum veruliga kostnaðin, og at kommunurvar gjalda helvtina av matrikuleringskostnaðinum.

Við í lønaruppskotinum eru röknaðar niðanfyrir standandi lønir, deils fyri tey 15 föstu starvsfólk og tænastumenn, sum eru, og deils fyri

- 1 landmátara
- 2 hjálparlandmátarar
- 2 hjálparlandmátarunæmingar
- 2 teknarar
- 2 skrivstovufólk
- 1 skrivstovunæming

tílsamans 10 fólk alturalt.

Lønir:

tænastumenn	árliga	7 %	íalt
stjóri	32.118,00	2.250,00	34.368,00
landmátari 1	24.732,00	1.731,24	26.463,24
landmátari 2	24.732,00	1.731,24	26.463,24
hjálpalandmátari 1	18.876,00	1.321,32	20.197,32
hjálpalandmátari 2	18.576,00	1.300,32	19.876,32
			127.398,12

annað fast fólk

landmátari 3	22.464,00
landmátari 4	25.818,00
landmátari 5	25.818,00
hjálpalandmát. 3	16.521,00
hjálpalandmát. 4	16.221,00
hjálpalandmát. 5	16.224,00
hjálpalandmát.	
næm. 1	13.244,00
næm. 2	13.244,00
næm. 3	7.557,24
næm. 4	7.557,24
teknileiðari	16.016,00

teknari 1	13.244,00	
teknari 2	13.244,00	
teknaranæmingur	7.557,24	
skrivstofnfulltrúi	15.840,00	
skrivstofutass.	19.428,00	
skrivstofufólk 1	14.520,00	
skrivstofufólk 2	10.344,00	
skrivstofufólk 3	10.344,00	
skrivstofunnæm. 1	7.557,24	292.768,96
honorarir og leyst fólk		
formansviðbölur	10.320,00	
leyst fólk	0	10.320,00
		Ítsam. 430.187,08

Fyrir at matrikulstofan kann gera ley arbeiði, ið eru álögð henni til lítar, og átaka sær nýggja matrikuleringararbeiði, er neyðugt at útvegað verða nýggj arbeiðshóli, sum ætlað, og neyðugt nýtt innbúgv og tól til nýggja manning, sum tilskilað omanfyri. Leigan av hesum nýggja hölum er viðroknað í uppskotinum omanfyri, og samleiðis keyp av tólum og innbúgv fyri 140.000 kr., sum gjølligari lýst í skrivi til landsstýrið dagfest 11. mai 1962.

Hesar 140.000 kr. til nýggj tól og innbúgv er ein einaferðs ílegg-
ing, soleiðis at landskassans partur av kostnaðinum av matrikulstov-
unnar arbeiðum longu í fíggjarárinum 1964/65 verður 140.000 kr.
minni. Eisini kann hesin peningur vitkast aftur, um ein árlig av-
skrivning uppá 10 % av samlaða inventarinum verður álíknaður
teimum arbeiðum, sum verða gjórd.

Tað skal viðmerkjast at fyrri, at tað er gjørligt hjá matrikulstov-
uni at gera ley arbeiðir, sum nú eru álögð henni, er átroðkandi
neyðugt at manningin verður viðka sum skotið upp, men samstundis
má havast fyrri eyga, at tað er óvist, við tí lønarlagi sum er, um tað
neyðuga kóna arbeiðisfólk fæst.

51) § 22-3: Røynðarstöðin í Hoyvík.

Smbr. skriv frá røynðarstjóranum 30/6 1962.

Til fíggjarløgtingslóg 1963/64 sendi eg fvey uppskot, annað fyrri
sjálva røynðarstöðina og hitt fyrri ísáðingarslōðina. Sum tað fram-

göngur av uppskotunum; so sökja vit um ein studning til royndarstöðina uppá 60.000, - og til ísáðingarstöðina kr. 31.920.

Royndarstöðin:

	Roknskapur 1961/62	Játtan 1962/63	Uppskot 1963/64
Inntökur:			
Kassapeningur 1/4	17,64		
Studningur	50.000,00	62.200,	60.000,
Hagin	11.538,66		8.000,
Fjosið	17.237,02		15.000,
Böurin	165,20		200,
Aðrar inntökur	207,00		200,
Tilsamans	79.165,52	62.200, -	83.400,

Útreiðslur:

Fólkahald	59.951,46		60.000,
Bygningar	918,69		5.000,-
Læysifæ	7.121,51		7.000,
Innistöða	302,50		400,
Fóður	7.084,85		7.000,-
Sáð	98,70		100,-
Töð	1.292,55		1.300,
Skattur og leiga	303,12		300,-
Bókasavn	11,90		100,-
Skrivstovuútreiðslur	1.234,34		1.300,
Ferðaútreiðslur	0,00		100,
Borðfæ	800,00		800,
Kassapeningur 31/3	39,90		0,-
Tilsamans	79.165,52		83.400,-

Viðmerkingar: Tær útreiðslur, ið fórdar eru upp fyri árið 1963/64, svara so at siga til roknskapartölini fyri árið 1961/62, her sæð burtur frá bygningum, ið fórdir eru upp við umleið 1.000 kr. lægri enn tað, ið roknskapurin vísir. Seimast, ið húsinu vórðu málalð, var í 1958, og er ú neyðugt at fáa tey málalð nú komandi ár.

Viðvíkjandi inntökunum, so eru tær meistar væl lægri enn árinu frammanundan, og kemst hetta av, at seyðarárið er vánalígt, og at ísáðingarstöðin við sínum lveimum larvum og einari geldkúgv sum

vituligt er, skerja um mjólkaframleiðsluna á garðinum og hørvið eisini um innlökurnar. Vit biðja tí um at fáa ein studning til sjálva royndarstöðina uppá 60.000. kr.

Isáðingarstöðin.

Útreiðslur:

Løn til inseminörin	15.720.
Koyring við bili	1.500.
Telefon o. a.	400.
Streymnýsla	600.
Leysafæ (amboð)	800.
Uppvenjing av fólki	2.000.
Tarvahald (fóður og røkt) . .	8.000.

Tilsamans 31.920. kr.

Viðmerkingar:

Í uppskotinum havi eg sett lønina hjá inseminörinum til fulla hædd kr. 15.720.-, og sjálvt tarvahaldið til kr. 8.000.-, ið samsvorar so nökunlunda til tað, sum Føroya jarðarráð (isáðingarstöðin) skyldar royndarstöðini í Hoyvík fyri hald av tarvum í 2 ár, flðarskeiðið 1. apríl 1960 til 31. mars 1962, tilsamans kr. 17.666,46.

52) § 22-5: Aðrir studningar.

Stnbr. skriv frá jarðarráðnum 14/7 1962.

Tá viðurskiðini viðvíkjandi tarvastöðini í Hoyvík eru tykjast ógreið at døma út frá skrivum landsstýrisins, og eingin fastur orðningur er funnin fyri framtíðina hesi stöð viðvíkjandi, verður fyrivarni tikið ímóti eini mögulgari seinni rætting, ið innihver útreiðslur fyri húsdýralógina.

Í uppskotinum eru tær kr. 50.000. ið vanliga verða játtadar, roknaðar til tey somu endamál, sum tá eingin tarvastöð var, og eru tey hesi:

1. Tarvahald	12.000.
2. Effirlitsfeløg	17.000.
3. Framsýningar	15.000.
4. Greiðingarhald	800.

5. Villinfuglar	800.
6. Publikatiónir	2.400.
7. Rættir	2.000.—
Tilsamans	50.000.—

Hetta er ikki stórir peningur í dag, ið játtaður verður til húsdýrbrúkið. Ráðið hevur ferð eftir ferð biðið um at fáa studningin hækkaðan, men hevur altíð borið so á, at eingin peningur hevur verið eftir til hesa og aðrar uppgávur landbúnaðinum viðvíkjandi.

Jarðarráðið skal tí biðja um, at húsdýralógarpeningurin eins og annar peningur landbúnaðinum viðvíkjandi verður hækkaður í ár á tí komandi fíggjarættlan lögtingsins.

Ráðið hevur ikki hildið tað vera uppgávu ráðsins at leggja fíggjarættlan fyri tarvastøðini í Hoyvík, nú raksturinn av støðini er lagdur undir Royndarstøðina í Hoyvík, men ger vart við, at henda ætlan ikki eigur at verða gloymd, um so er, at einki uppskot skuldi verið komið frá royndarstøðini innan ólavsøkutingið.

Annars skal ráðið biðja um at fáa fund við landssýrið um loysn av spurninginum um tarvastøðina, har allir áhugaðir persónar eru tilstaðar.

Fíggjarættlan fyri húsdýralógina fyri 1963/64.

Útreiðslur:

1 Tarvabúld:

a) Tarvastudningur	10.500.—	
b) Tarvaskifti	1.000.—	
c) Tarvasýn	500.	12.000.—

2 Eftirlitsfeløg:

a) Amboð	2.500.—	
b) Eftirlitsfeløg	6.500.—	
c) Eftirlitskostnaður	8.000.—	17.000.

3 Framsýningar:

a) Kostnaður	4.500.	
b) Premiur til neyt	6.500.	
c) Premiur til seyð	3.600.	
d) Premiur til ross	400.—	15.000.—

4 Greðingarhald:		
a) Studningur til hald	800.	
b) Studningur til keyp ...	0	800.
5 Studningur til Villinfuglar		
Studningur til Hösuarhald	0	800.-
6 Publikation o. a.		
		2.100.-
7 Studningur til rættir		2.000.
		50.000.
Inntökur:		
Lögtingsstudningur		50.000.

Smbt. skrif frá jarðarráðnum 13/7 1962.

Viðlagt verður eisini roknskapur fyrir uppdyrkingarstudningin av lögtingspeninginum fyrir 1960/61. Sum sæst av roknskapinum, so eru latnar kr. 97.079,04 út í studningi, og at hallið kr. 12.609,35 er flutt til árið 1961/62. Frágreiðingin í roknskapinum sigur eisini frá í hvørjum oyggjum studningurin er latin.

Upplýst kann verða, at tey amboð, ið jarðarráðið hevur, hava úr at gera, og at stór uppdyrkingararbeiðir eru í gerð í ár. Av arbeiðum, ið eru liðug í summar, kunnu nevast hesi:

Peter Barentsen, Kaldbaksbotnur	um	10.000 m ²
Dánjal P. Danielsen, Velbastaður	um	20.000 m ²
Frits Jacobsen, her	um	7.100 m ²
Henzar Nielsen, her	um	6.100 m ²
Charles Barentsen, her	um	5.500 m ²
Gunnar Samuelson, her	um	2.150 m ²
Trygvi Árting, her	um	1.100 m ²
Zacharias Nielsen, her	um	6.300 m ²
Poul Mohr, her	um	3.300 m ²
		um 92.150 m ²

Av arbeiðum, ið planlögð og sum eru í gerð, skulu verða nevnd hesi: Ole Chr. Dehess, Oyrareingir, Peter á Heygum, Vestmanna.

Johan Bech, Vestmanna, Sofus Hansen, Vestmanna, J. J. Johannessen, Vestmanna, S. Olsen, Vestmanna, Hans Christoffer Hansen, her. Hans Jacob Højgaard, her. Hans Poulsen, her. Reginus Vilhelmsen, her. Jógvan Lars Haraldsen, her. og Niels P. av Steinum, Kollafirði, Hilsamans einar 150.000 m², og eru hesi arbeiði ætlaði at vera liðug gjörd á vári 1963/64.

Umráðandi er, at so nógv verður latið til grómu í studningi sum møguligt, um hesi arbeiði, sum her eru nevnd, og onnur skulu rokna sær nakað av tí vanligu oppdyrkingarstudninginum, sum hevur verið latin um allar Føroyar. Viðmerkt skal verða, at í 1960/61 eru oppdyrkaðar ultan almennan studning hesar víddir: hjá Palla Klakkstein um 15.000 og Jens H. Djuhanus um 10.000 -- 25.000 við tað, at møguligt hevur verið at finansiara oppdyrkingina við peningi, ið festið hevur átt á konto fyri seld grundstykkir.

Annars skal ráðið, so skjótt roknskapari 1962/63 er grauskoðaður geva frágreiðing um arbeiðið hjá ráðnum og herundir oppdyrkingina.

Fíggjarætlan til oppdyrking fyri 1963/64.

Útreiðslur:

1 Nydyrkan o. a.	81.000. --
2 Kóst og landbrunnar	10.000. --
3 Stik	1.000. --
4 Sýn og planleggingar	8.000. --
	100.000.

Inntøkur:

Studn. úr landskassanum ..	100.000.

54) § 22-5-3: Træplanting:

Sbr. skriv frá sorinskrivarinum 15/6 1962.

Tilbagesendes Føroya landsstýri, her, með bærmerkning, at man skal annóðe om at faa det sædvanlige tilskud paa 6.000 kr. opført paa finanslovsforslaget.

55) § 22.5.4: Neylahald:

Smbr. skriv frá búnaðarfelagnum 22/6 1962.

Viðvíkjandi skrivi landsstýrisins um studning til neytahald í komandi fíggjarári vónar felagið, at sama studningsskipan verður galdandi sum higartil.

56) § 22-5-5: Súchoyggjbrunnar.

Roknskapur Fíggjarættan
13.085,04 35.000,

57) § 22-5-6: Rentustudningur til landbúnaðarlán.

Smbr. skriv frá jarðarráðnum 6/7 1962.

Ráðið skal við hesum senda fíggjarættan fyrri tann ættaða rentustudning, ið kemur at standa av tí láni, ið jarðarráðið ættar at upptaka í komandi fíggjarári til útlán til landbúnaðaramboð og siga frá, at rentustudningurin er roknaður fyrri alt tíðarskeiðið, meðan lánið varar, og roknað er við eini úllúnsrentu uppá 3 % um árið fyrri lánið, ið verða latin tí heimild, at lán út til hægru rentu, enn tað við lóg ásettu, ikki letur seg gera.

Orsøkin til, at ráðið hevur roknað rentumunin fyrri alt tíðarskeiðið, kemur av tí, at tað ber til at upptaka lán úr peningastovni, uttan vissu fyrri, at rentumunurin verður goldin fyrri alt tíðarskeiðið, ið lánið varar, og við tað, at roknað má við, at so skjótt, sum lánið er tikið, at peningurin verður lántur eftir einum ári, so sum trøngdin at fáa lán liggur í dag.

Tann jáltnin, ið er í inniverandi fíggjarári, kann ikki verða brúkt. Niels Winther Poulsen, landsstýrismaður, hevur flogið at vita, at jarðarráðið ikki kann taka lán frá peningastovni bert við at rokna við rentustudningi í eitt ár, og jarðargrunnurin síðan hefta fyrri eftirfylgjandi ár, og at heimildin at broyta rentumark, í dag er galdandi fyrri útlán grunsins, liggur hjá lögtinginum.

Jarðarráðið skal biðja um at fáa henda ættaða rentustudning avsettan uttan treytir á fíggjarlógina fyrri 1963/64, so, um lánið ikki kann útvegast, at peningurin gengur í jarðargrunnin til útlán.

Landsstýrið verður einaferð enn biðið um at fáa lær 200.000, ið millmintinganevndin var samd um at lata grunnin fáa sum blöga, avsettar á fíggjarlógina. Tað er ringt at uppnáa lán til jarðargrunn-

Ín sum er, av tí, at peningastovnuarnir ikki síggja íleggningar verða gjørdar í teim seinastu 11 árunum frá hinum almenna. Skul nakað veruligt úrslit koma burtur úr eini lántöku, er utráðandi, at grannurin er so væl fyri, sum yvirhøvur møguligt.

Uppskot til rentustudning til landbúnaðarlán í fíggjarárinum 1963/64.

Sum sagt frá í viðlagda brævi, sum er ætlan ráðsins at royna at fáa lænt pening til útlán til komandi fíggjarár. Á fundi í eisini 10. juli 1962 samlykti jarðarráðið at kanna møguleikan at fáa 200.000 kr. í lán í fyrstu syftu og at senda fylgjandi uppskot um studning fyri rentugrunnin millum núverandi útlánsrentu gransins 3 % og eina møguliga bankarentu 8½ % + útreiðslurnar av umsitingini av láninum, til ein meiri varandi skipan er fingin til vega um ílegging til jarðargrunnin.

Rentustudningur er roknaður til	33.000,---
Umsiting er roknað til	2.000,--
.....	
Studningur ialt	35.000,---
.....	

Hesi töl koma fram eftir niðanfyri standandi útrokning:

Lániætlan fyri 1963/64 fyri lán slótt kr. 200.000.-- til landbúnaðin.

Útreiðslur:

1. árið: Bankarenta 8,5 % av 200.000. -	17.000.
2. árið: Bankarenta 8,5 % av 160.000. -	13.600.
3. árið: Bankarenta 8,5 % av 120.000. -	10.200.
4. árið: Bankarenta 8,5 % av 80.000. -	6.800.
5. árið: Bankarenta 8,5 % av 40.000. -	3.400.
	51.000.
Umsitingarútreiðslur 1 % av 200.000. -	2.000.
	53.000.

Innløkur

Útlánsrenta 3 % av 200.000.	6.000.	-
Rentustudningur	11.000.	17.000.
Útlánsrenta 3 % av 160.000.	4.800.	-
Rentustudningur	8.800.	13.600.
Útlánsrenta 3 % av 120.000.	3.600.	-
Rentustudningur	6.600.	10.200.
Útlánsrenta 3 % av 80.000.	2.400.	-
Rentustudningur	4.400.	6.800.
Útlánsrenta 3 % av 40.000.-	1.200.	-
Rentustudningur	2.200.	3.400.
		54.000.
Umsitingarstudningur		2.000.-
		53.000.

O g n:

1. árið: Termin 1	40.000.
2. árið: Termin 2	40.000.
3. árið: Termin 3	40.000.
4. árið: Termin 4	40.000.
5. árið: Termin 5	40.000.
	200.000.

S k u l d:

Lán	200.000.

58) § 23-1: Ravmagnsnevndin:

Smb. skriv frá fátanum 19/6 1962.

Tilbagesendes Føroya landsstýri med bemærkning, at udgifterne

ved elektricitetsnævns møder i finansåret 1961/62 har andraget kr. 2.500,65. For finansåret 1963/64 vil udgiften kunne anslås til ca. 3.000. .

59) § 23-3: Elverk á bygð.

I grunninum eru um 76.000 kr. pr. 1. juli 1962, tá er játtanin 1962/63 viðroknað.

60) § 23-4: Skipaskrá og uppmáling.

Sembr. skriv frá fótanum 19/6 1962.

Tilbagesendes Føroya landsstýri med bemærkning, at der ikke her ved embedet har været afholdt udgifter til skibsregistreringen eller -opmaalingen i finansåret 1961/62. Der ventes ikke at forekomme særlige udgifter i finansåret 1963/64.

61) § 23-5: Semingsmannaskipanin.

Løn til varusemingsmann og semingsmann	4.800.
Aðrar útreiðslur	400.
	5.200.

Játtanin á fíggjartógini 1962/63:	5.200.
Roknskapartöl fyri 1961/62:	5.136,85

62) § 23-6: Kolagrevstur:

Roknskapur	Fíggjarættan
108.910,15	100.000.

63) § 23-7: Føroya ferðamannafelag.

Sembr. skriv frá ferðamannafelagnum 1. juli 1962.

Visandi til skriv landsstýrisins 11. juni F.L.j.nr. 400-1 um innsendan av uppskoti til fíggjarløgtingslóg 1963/64 verður hjálagt sent eintak av felagsins rakstrarroknskapi fyri árið 1961.

Sum tað sæst hevur eru inntøkur felagsins 36.097,37 kr., herav 29.235,00 lónagjöld og stuðningar frá lögtingi og øðrum stovnum, meðan felagið við sínum starvi fyriveiking av uthan- og innantandaferður, sølu av bókum, postkortum o.ö. sjálvt hevur forvunnið sær 6.958,12 kr.

Útreiðslurnar eru tilsamans 39.180,22., herav 5.158,88 í reklamutifari, 6.000 í húsaleigu, 24.000 í lönun o.s.fr., soleiðis at raksturinn visti eitt holl uppá 3.082,85 kr.

Eftir hvat mest kann um inntøkmøguleikarnar í hesum árinum kann sigast, at inntøkurnar koma at liggja væl lægri enn í 1961 — einar 5.000 kr. og útreiðslurnar samstundis einar 2.500 lægri, soleiðis at ársroknskapurin fyri 1962 væntast at geva í helli millum 5 og 6.000 kr.

Tá felagið ikki sjálvt er ført fyri at skapa sær fleiri inntøkur at gjalda hesi fíggjarhall við, loyvir tað sær at heita á háttvirða lögting um hækkan av stuðninginum 20.000 kr., sum hevur staðið óbroyttur við síðan 1958, við 10.000 kr., so hann tilsamans verður 30.000 kr.

64) § 23-8: Ymist eftir landsstýrisins avgerð.

Roknskapur	Fíggjarrollan
1.020,35	20.000.

65) § 23-9: Læruráðið.

Smbr. skriv frá læruráðnum 16/7 1962.

Til komandi fíggjarár loyvir læruráðið sær at seta fræm hetta ætl um útreiðslurnar viðvíkjandi lærlingaskipanini:

1 Løn og samsýning	9.600.
2 Innivist	1.200.
3 Prenting	500.
4 Lýsingar	200.
6 Telefon og telegram	700.
6 Postgjald	200. -
7 Medaljur og tollur	500.
8 Skrivstovutíllar	200.
9 Ferðakostnaður	1.200.
10 Svcinaroyndarútreiðslur	
Sveimbrøv og diplomir	600.

Vaktarhald og eftirlit	600.	
Koyring	100.	
Skuðmeistarafundur	300.	
Próvtökahald	1.000.	2.600.

		17.900.
12 Samsýning til skuðmeistarar		7.500.
13 Ferðandi skuðmeistarar		1.500.

		26.900.
: tilmeldingargjald		4.000.

		22.900.

Viðmerkingar:

ad 1: Formansarbeiðið er meiri enn trýfaldað síðan 1955, og í dag tað dupulfa av tí, tað var í 1960. Roknað er við formanslön kr. 7.200, samsýning til teir tveir handverkslimirnar kr. 800. , til hvønn, og til teir tveir handils- og skrivslovulimirnar fyrri gjald fyrri hvønn fundin, ætlað upp í kr. 400. til hvønn.

ad 11. Nýggj útreiðsla. Landskassin tekur lut í skuðingarsamsýningum við 3/4 av gjaldinum, roknað til kr. 55 í landskassans part fyrri ána miðal sýning: upp til 5 læringar í miðal 6 arbeiðsdagar og 1 dag til meetingina.

ad 12. Ynskjandi er at kunna lata upp til 4 skuðmeistarar frá øðrum plássí luttaka í skuðingini og meetingini. Teir mugu fáa fría ferð, frítt upphald í 3 -4 dagar og samsýning fyrri mista arbeiðsmótöku.

Mett saman við, hvat ið latið verður í samsýning úr landskassa og statskassa til próvdómarar eitt nú til rekt-, preliminar-, studentella lærarapróvtöku, er tað her tilkellaða samsýning til teir, sum fara úr sínum arbeiði fyrri at vera uppi til at víssa samfelagnum kónar og dugandi handverkarar, litið at kalla.

66) § 23-11: Nevndin til kanna av óktum virkisnøguleikum.

1 Løn og honorarir	22.800. --
2 Fundarpeningar	5.000. --
3 Skrivslovuhald	3.500. --
4 Dag- og ferðapeningur . .	10.000. --
5 Ymist	1.000.

	42.300. --

67) § 24-1-2-3 og 6, Almannamál.

Skriv ríkisumboðsmannsins frá 3/7-1962.

Under henvisning til landsstyrets skrivelse af 12. juni 1962, j. nr. 100-3, vedrørende størrelsen af landskassens forventede udgifter til sociale formaal i finansåret 1963/64 skal man anslaa følgende beløb.

I henhold til lov for Færøerne om folkepension som affattet ved socialministeriets bekendtgørelse af 31. januar 1962:

udgifter ialt x)	10.500.000.	
÷ folkepensionsbidraget	1.000.000.	
	9.500.000.	
heraf statskassen (4/7)	5.130.000.	
heraf kommunerne	678.000.	
heraf landskassen	3.392.000.	3.392.000.

x) exclusive drift af alderdomshjem.

landskassens udgift til drift af Tórshavnar alderdomshjem	20.000.

I henhold til lov nr. 350 af 6. december 1961 for Færøerne om invalidepension:

udgifter ialt	4.650.000.	
÷ invalidepensionsbidraget	250.000.	
	4.400.000.	
heraf statskassen	2.200.000.	
heraf kommunerne	366.000.	
heraf landskassen	1.834.000.	1.834.000.

I henhold til lov for Færøerne om børnebidrag til enlige forsørgere m. v. som affattet ved socialministeriets bekendtgørelse af 31. januar 1962:

Kap. I. Underholdsbidrag	90.000.	
Kap. II. Føkebørnsbidrag m.v.	270.000.	
	360.000.	
heraf statskassen	180.000.	
heraf kommunerne	30.000.	
heraf landskassen	150.000.	150.000.

I henhold til lov nr. 251 af 10. juni 1960
for Færøerne om børneforsorg:

udgifter ialt	71.000.	
heraf statskassen	37.000.	
heraf kommunerne	6.200.	
heraf landskassen	30.800.	30.800.

I henhold til lov for Færøerne om offentlig
forsorg som affattet ved socialministeriets
bekendtgørelse af 31. januar 1962:

Sørforsorg (§ 14) alene staten	275.000.	
Enkepension	280.000.-	
heraf statskassen	140.000.	
heraf kommunerne	23.000.	
heraf landskassen	117.000.	117.000.

Anden hjælp	400.000.	
heraf statskassen	100.000.-	
heraf kommunerne	50.000.	
heraf landskassen	250.000.	250.000.

Landskassens samlede udgifter 5.793.800.

De anførte udgifter er beregnet på grundlag af de lovbestemte
satser, som med det nuværende pristal vil være gældende pr. 1. april
1963.

Stigningen i landskassens anslaaede udgifter til sociale formaal
fra finansåret 1962/63 til 1963/64 udgør 638.000 kr. Merudgiften er
en følge af den vedtagne ajourføring af satserne samt stigning i
pristallet.

68) §24-1: Styrkveitingar:

Roknskapur	Játtan
1961/62	1962/63
61.274,55	50.000.

69) § 24-5: Barnaheim.

Br. 18/7-1962 frá Føroya Barnaheimi.

Hjálagi verður sent tí hátivirða landsstýri grannskoðaður rakste-

æðrokskapur fyrir liðarskeiðið 1/1-1961 til 31/3-1962 við fíggjarstandi pr. 31/3-1962.

Sum lað framgongur av roknskapinum, vísir hesin eitt holl uppá kr. 10.621,40, sum barnaheimið loyvir sær at søkja landsslýrið um at gjalda helmingin av, soleiðis at staturin letur hin helmingin.

Samstundis verður send fíggjarættan fyri 1962/63, sum vísir ein ætlaðan rakstrarstudning frá lögtingi og statu uppá kr. 81.130. frá hvørjum, sum barnaheimið við hesum risini skal søkja um.

70) § 24-8-1: Fráhaldsfelögin:

Driftsregnskab for «Det Blaa Kors» 1/1-1961 - 31/12-1961.

Indtægt:

Tilskud fra Færøernes Lagting	2.500,00
Tilskud fra Sparekasser	600,00
Tilskud fra kommuner	1.530,00
Gaver	530,00
Andre indtægter	1.700,00
Kontingent	138,50
Renter	1.160,73

8.159,23

Udgift.

Driftsudgifter	2.075,99
Blaa Kors Kurhjem	275,75
Tilskud	2.111,17
Renter	768,59
Overskud	2.897,13

8.159,23

Status pr. 31/12-1961

Aktiver.

Kasse-Konto	80,18
Sparekassebog nr. 60306	580,85
Sparekassebog nr. 70033	26.098,71
Bankbog nr. 7638	6.900,95
Debitorer	55,00
Beholdning af emblemer	232,30
	33.948,87

Passiver.

Byggefond	26.098,74
Nettoformue	7.850,13
	33.948,87

71) § 24-8-1: Fráhalðsfelögin.

Br. 3/7-1962 frá Felagsnevnd Føroysku Fráhalðsfelaga.

Felagsnevndin skal við hesum takka fyri tann partin av játtanini til fráhalðsfelöginu fyri fíggjarárinu 1960/61 og 1961/62, sum háttvirda landsstýrið hevur litað felagsnevndini og teimum fráhalðsfelögunum hon umboðar.

Fráhalðsarbeiðið í Føroyum í dag krevur, eins og tílíkt arbeiði aðrastaðni í heiminum, hópín av peningi, tí er hvør stuðul vælkominn.

Felöginu hava ikki sjálvi verið før fyri at útvega tann pening, sum krevst fyri at fráhalðsarbeiðið kann gerast tíðarhóskandi, og harvið vera betri ávøkstur. Felagsnevndin vil tí heita á tað háttvirda landsstýrið, um at lækka stuðningin fyri komandi fíggjarár frá kr. 2.500. - til kr. 15.000. -.

Tann peningur, sum felagsnevndin í ár hevur fingið útgoldið fyri omanfyri nevndu tvey fíggjarár, kr. 5.000. -, er býttur millum felöginu sum niðanfyri tilskilað. Býtið er gjørt í mun til limatalið hjá felögunum.

Nólsoyar Fráhalðsfelag	160,00
Mikladals sóknar fráhalðsfelag	350,00
Haldórsvíkar Avhalðsfelag	400,00
Havnar Avhalðsfelag	90,00
N.L.O.G.T. (10 losjur)	2.000,00
Mál & Mentan (Glaðustrok)	1.000,00
Felagsnevndin	1.000,00
Ílsamans:	5.000,00

Felöginu, sum felagsnevndin umboðar, hava eftir seinasta uppgerð 1728 vaksnar limir ílsamans.

Umframt tann pening, sum er latin felögunum, hevur nevndin hildið tað vera rætt at lata kr. 1.000. - til fráhalðsblaðið Glaðustrok, sum er hin einasta almenna agitatiún, sum fráhalðsfelöginu reka í lötuzi. Felagsnevndin vil í hesum sambandi heita á landsstýrið, at

blað fráhaldsmanna verður javnmælt við hini føroysku blöðini, tá bjóðað verður til blaðmannafundar, almennar samkomur, móttøkur o.t., og vildi nevndin verið takksom fyri, um hetta nevnda blað kundi fingið sama rætt til lýsingar frá landsmyndugleikunum, sum hini blöðini hava.

Viðvíkjandi fráhaldsarbeiðinum, so tykist ein stöðug framgongd at vera í limatalinum, og aktiviteturin í felagnum tykist vaksu.

Tað er nakað ymist hvussu nógv ley ymisku felögin krevja av limum sínum viðvíkjandi peningaligum stuði til arbeiðið. Limagjaldið liggur frá umleið 10 kr. um árið í onkrum felag til kr. 36. í onkrari N.L.O.G.T.-losju. Tað fyriliggur einki yvirlit yvir, hvørjar aðrar inntøkur felögin hava havt, men okkurt av felögunum hevur hildið basar, matsölu o.t. ella sýnt sjónleik fyri at útvega pening til okkurt serstakt endamál, oftast til umvæling ella útbygging av felagshúsunum. N.L.O.G.T. roknað við, at limagjaldið gevur eina inntøku uppá umleið 20.000 kr. um árið, av hesum verður ein vissur partur pr. lim goldið til hövuðsleiðsluna til fráhaldsarbeiðið og annað felagsarbeiði, hesin peningur var í seinasta roknskaparári kr. 3.944,00. Umframt nevnda pening hava limirnir goldið kr. 1.187,30 til ein serstakan propaganda- og upplýsingargrunn.

Felagsnevndin hevur fyrr gjørt varð við tað órættvisa býtið av lögtingsstudninginum, har helmingurin verður latin til «Det blå kors» í Føroyum. Í nevnda felag lata limirnir í teinum flestu deildunum einki limagjald. Vit vísa til viðmerkingar hesum viðvíkjandi í brævi okkara dagseft 25. juli 1961.

Í sama brævi søkti nevndin um studning til ymisk átroðkend mál, eins og nevndin spardi, um landssýrið var bogað til at hjálpa felagsnevndini soleiðis, at hin norrøna fráhaldsstevnan kann verða hildin í Føroyum í 1966. Á hetta bræv og umsókn hava vit einki svar fingið enn. Vit vilja tí heita á háttvirða landssýrið um at taka ta umsóknina aftur til viðgerðar og umbugsar niðanfyrirnevndu mál, sum gjølla eru umtalað í nevnda brævi:

- 1 Studningsveitan ella lagalig lán til bygging ella viðkan av felagshúsum.
- 2 Tollfrælsi ella tollkættan fyri tilfar til felagshús, innbúgv o. t.
- 3 Stuðul til serstakt mgnamaarbeiði.
- 4 Stuðul til útbúgving av leiðárum.
- 5 Studning til útgávu av fráhaldslitteraturi, alkohollæra o. t.
- 6 Peningajáttan til möguliga norrøna fráhaldsstevnu í Føroyum í

1966. (Má verða avgjört áðrenn næsta stevnan verður í Svöríki í 1963.

- 7 Studning til ferðaútreiðslur til umboð í norröna samarbeiðinum millum frábaldsfelögin.
- 8 Studning til keypt av agítationstillfari, filmum um rúsdrekka-vandan o. t.
- 9 Hægri studning til frábaldsfelögin, herundir eisini býtið av studninginum.

At enda skal aftur í ár viðmerkjast, at hóast vit fleiri ferðir hava gjørt vart við tað, heldur landsskrivstovan fram við at senda skriv til okkara fyrrverandi formann. Vit vilja tí biðja um, at øll skriv verða send til núverandi formannin.

- 72) § 24-8-2: Felagið «Reyði Krossur».
Sbr. bræv frá felagnum 29/6 1962.

Felagið hevur til tíðir stórar uppgávur at røkja, og tá er hent at hava tókna pening. Efnasti inntökumøguleikar felagsins er tað, sum kemur inn við gávum og merkjasölu. Seinasta merkjasölu dag komu inn kr. 8.172,15.

Vit vóna tí, at sludningurin ikki verður minni enn árin frammanundan.

- 73) § 24-8-3: Hjálpargrunnurin fyri óarbeiðsförar fiskimenn.
Sbr. bræv frá grunnum 12/7 1962.

Sostatt verður hervið sagt frá, at grunnurin vil mæla til, at landskassin fyri fíggjarárið 1963/64 veitir ein stuðul uppá 50.000 kr., við tað at næsta ár verða 25 ár, síðan grunnurin var stovnaður.

Upplýst verður, at grunnurin eisini í fjór hevur útgeldið umleið 30.000 kr. í studningi.

- 74) ad § 24-8-1: Barnahjálpargrunnurin.
Sbr. bræv frá nevnd grunsins 9/7 1962:

Stovnsfelið er nú um 250.000 krónur, og ein innsavning niðri í Danmörk, sum Bodil Koch, kirkjumálaráðharri, stendur á odda fyr, er ætlað at geva uml. kr. 125.000.— til grunnin, soleiðis at hann fer at nærkast 400.000 kr. Barnahjálpargrunnurin hevur gjøgnum árin býtt út í studningi um kr. 215.000.—.

Barnahjálpargrunnurin, sum nú hevur 20 ár á baki, hevur í nýkur ár staðið á fíggjarlógini við 3.000 kr., og takkar nevndin fyri hesa játtan. Í samburði við tað, sum grunnurin fyri óarbeiðsförar fiskimenn fær jútlað árliga, er hetta ló rættiliga lítil peningsupphædd, og loyvir nevndin sær tessvegna at heita á hilt háttvirða landsstýri um í uppskotinum til komandi fíggjarlóg at seta Barnahjálpargrunnin fyri 10.000 - 15.000 kr.

Hetta høvdu vit og ley mongu, sum fáa gagn av virki Barnahjálpargrunnins, verið sera takksom fyri.

- 75) ad § 24-8-5: Sjúkragrunnur arbeiðsmanna.
Sbr. bræv felagsins 14/6 1962:

Felagið loyvir sær hervið at heita á landsstýrið við uppskoti um, at tað á fíggjarlögtingslóg 1963/64 verður jútlað Sjúkra- og arbeiðsloysisgrunni Føroya Arbeiðarafelags ein studningur av 50.000 kr.

Sjúkra- og arbeiðsloysisgrunnur felagsins er settur á stovn í 1959, og § 2 í viðlöknum er skjóðandi:

«2. Endamál: At veita sjúkum og harvið arbeiðsleysum arbeiðarum peningahjálp undir teirra sjúkralegu.

Eingin hjálp verður veitt úr grunninum, fyrr enn hann hevur eina loka peningahædd uppá kr. 500.000. (soleiðis broytt við játtan frá Føroya landsstýri í skrivi frá 3. apríl 1962 F. L. j.nr. 1300-10), og tá verða reglur fyri býtingini til teir sjúku línur at gera.

Állanin er at hava reglurnar nakað samsvarendi «Regler for sygelønsfond», ið eru galdandi í Danmark, ló við ymsum broytingum.

Reglurnar skulu hava landsstýrisins góðkenning.»

Roknskapur og fíggjarstandur fyri árið 1961 er hjúlagt.

Viðmerkjast skal, at felagið við skrivi frá 15. juni 1961 eisini hevur søkt statsministerið um ein árligan studning av kr. 50.000, til sjúkra- og arbeiðsloysisgrunnin.

Tað er vón okkara, at háttvirða landsstýri vil viðmæla umsóknina.

Sjúkra- og arbeiðsloysisgrunnur Føroya Arbeiðarafelags.

1961. An. Kassapeningur	1.760,37	
Pr. Fl. í Suðuroyar Sparikassa		1.760,37
An. Söla av 1. mai merkjum	5.061,25	

Pr. Flutt í Suðuroyar Sparikassa . .	915,15	
Flutt pr. p. a. í do.	3.049,10	
Flutt pr. p. a. í do.	1.500,00	
An. Tung. v/ Lögtingsins stuðul	25.000,00	
Pr. Innsett í Suðuroyar Sparikassa	25.000,00	
	35.224,62	35.224,62

O G N I R pr 19/3--62.

Inni standandi á bók 2525 Suðuroya Sparikassa	60.664,23
Innsett á bók 2525 Suðuroyar Sparikassa pr. p.a.	3.049,10
Innsett á bók 2525 Suðuroyar Sparikassa pr. p. a.	1.500,00
	65.213,33

S K U L D

Netto ogn	65.213,33

76) ad § 25-1: Effirlönir.

Bræv frá gjaldstovuni 26/6 1962.

Við ávísan til bræv landsstýrisins dagfest 12. juni 1962 um uppskot til fíggjarløgtingslóg 1963/64 viðvíkjandi effirlönnum verður her sagt frá, at gjaldstovan hevur metið hesar útreiðslur til 60.000 kr.

Til sammetingar kann upplýsast, at roknskapartalið fyri fíggjarárið 1961/62 er 58.003,28, og at játtanin á fíggjarlóg 1962/63 er 60.000 kr.

77) ad § 25-2: Bíðipeningur.

Bræv frá gjaldstovni 26/6 1962.

Vísandi á bræv landsstýrisins dagfest 12. juni 1962 um uppskot til fíggjarløgtingslóg 1963/64 viðvíkjandi bíðipeningi verður her sagt frá, at roknskapurin fyri fíggjarárið 1961/62 vísur, at útreiðslurnar tá hava verið kr. 11.621,94 til tveir fyrrv. landsstýrismenn, og at játtanin í fíggjarløgtingslóg 1962/63 er 18.300 kr.

Av tí at tann bíðipeningur, ið nú verður goldin, heldur uppat 31.

januar 1963, er gjaldstovan ikki før fyri at meta um útreiðslurnar í 1963/64.

78) ad § 26: Dóms- og lögreglumál.

Árit 19/6 á bræv landsstýrisins 12/6 62 til landfóttur:

Tilhagesendes Føroya landsstýri med bemærkning, at udgifter til arrest- og politivæsen siden lovene af 7. juni 1958 om en nyordning af politivæsenet afholdes af statskassen.

79) ad § 28-1: Vinnulánsgrunnurin.

Bræv 26/6 1962 frá Føroya gjaldstovu.

Viðvíkjandi studningi til vinnulánsgrunnin verður her sagt frá, at eftir fyriliggjandi upplýsingum skuldi vinnulánsgrunnurin ikki tørva studning til raksturin.

80) ad § 34-2: Landsstýrið at ráða yvir.

Roknskapur	Figgjarrellan
1961/62	1962/63
73.639,21	60.000,00

81) ad § 34-3: Hagtal.

	Roknskapur	Játtan	Uppsóti
	1961/62	1962/63	1963/64
1 Lønir	22.558,17	22.500,00	24.500,00
2 Pappír og prentflutir		4.000,00	6.000,00
3 Innbúgv		1.500,00	1.500,00
4 Ymist		1.000,00	1.000,00
	22.558,17	29.000,00	33.000,00

82) ad § 35-2: Kirkjngrunnurin.

Sbr. bræv frá Færøernes Kirkeinspektion:

Regnskabstallene for 1961/62 for kirkefondens udgør:

Indtægter:

Saldo 1/1-1961	÷	71,38
Tilskud fra landskassen		90.000,00
Erstatning for tiende (fra statskassen)		7.800,00

Udgifter:

Vedligehold af kirker	73.356,71
Udgifter vedr. kirkegaarde	0,00
Andel i præsters befordringsudgifter	8.773,82
Brandforsikring m. v.	9.226,49
Tilskud til nye kirker	0,00

Positiv saldo udl. 1961/62 (fondens tilgodehavende i landskassen)	6.368,57

Det bemærkes, at landskassens regnskab for det nævnte finansaar endnu ikke er endeligt afsluttet, og at overskuddet kr. 6.368,57 udgør ikke udbetalte beløb vedrørende en meddelt bevilling til gennemførelse af reparationsarbejdet paa kirken i Ejde.

For finansaaaret 1962/63 udgør landskassens tilskud til kirkefonden kr. 160.000. , og da der fortsat maa forventes at blive stillet store krav til kirkefonden ved gennemførelse af mere omfattende og nødvendige reparationsarbejder paa bl. a. kirkerne i Famien, Haldersvig og Sand, skal man indstille, at der som landskassens tilskud til kirkefonden i finansaaaret 1963/64 ligeledes afsættes et beløb paa kr. 160.000. .

83) ad § 36-1: Avdråttir av ymsum lánaum.

Føroya Búagrunnur (saneringslán)	50.751,56
Anders Jahre (Jóannes Fousdal)	250.000,00
Føroya Búagrunnur (portugalstrolararnir)	20.000,00
Universitetets hovedkasse (landsbókasavnið)	880,00
Føroya Banki (Suðuroyar sjúkahús)	1.000,00
Tryggingarsambandið Føroyar (ogniennar í Tinganesi)	31.000,00
6 % brævalán 1958 (portugalstrolararnir)	100.000,00
6 % brævalán 1959 (studentaskúlin)	100.000,00
Færø Amts Sparekasse (portugalstrolararnir)	30.000,00

Føroya Sjóvátrygging (protugalstrolararnir)	30.000,00
Tryggingarsambandið Føroyar (Oyggjarvegurin)	550.000,00
Føroya Banki («Leivur Óssursson»)	25.000,00
Føroya Banki («Leivur Óssursson»)	15.000,00
Føroya Búagrunnur (sjómannsskúlin)	23.000,00
Kjöbenhavns Handelsbank	33.333,33
Landmandsbanken	8.333,33
Føroya Banki	1.166,66
(Hvalastöðin)	
Sjóvinnubankin	1.166,66
Sjóvinnubankin	25.000,00
Føroya Banki	25.000,00
	826.634,54

Viðmerkingar frá landsstýrinum:

Lánið til bygging av landssjúkrahúsi er byggilán og skal onki rindast aftur, fyrrenn liðugt er at byggja; tá skulu samráðingar vera um endaligu lániskipanina.

Lánið til Klaksvíkar sjúkahús er 25 ára ríkislán. Árligu avdrátturín 1963/64 verður umt 60.000 kr.

84) nd § 36-2: Renta av lánum.

Bræv frá Føroya gjaldstovu 26/6-1962:

Gjaldstovan hevur mott nevndu útbreiðslur fyri figgjarárið 1963/64 til kr. 254.850,00, ið framkoma soleiðis:

Renta av lánum úr Búagrunninum	27.200,00
Brævalán 1958	30.000,00
1959	35.000,00
Tryggingarsambandið Føroyar	75.000,00
Sparikassin	10.000,00
Ognartelagið	15.000,00
Anders Jahre, Noreg.	16.750,00
Upptikin tén viðv. Hvalastöðunum	15.900,00
	254.850,00

Rentur av 1 milj. lánum úr statskassanum verða ekki fördar á rentukonto § 36-1-1. Tað skal eisini viðmerkjast, at gjaldstovan ikki er før fyri at meta um rentuútreiðslurnar av statslánum í samband við byggjan av sjúkrahúsum.

Viðm. frá landsstýrinum:

Rentuútreiðslan av 4 milj. lánumum (5×1 milj. kr.) er bókað á konto 18, 1 og 2 og konto 21.9 við ávikavist 1/4 og 3/4.

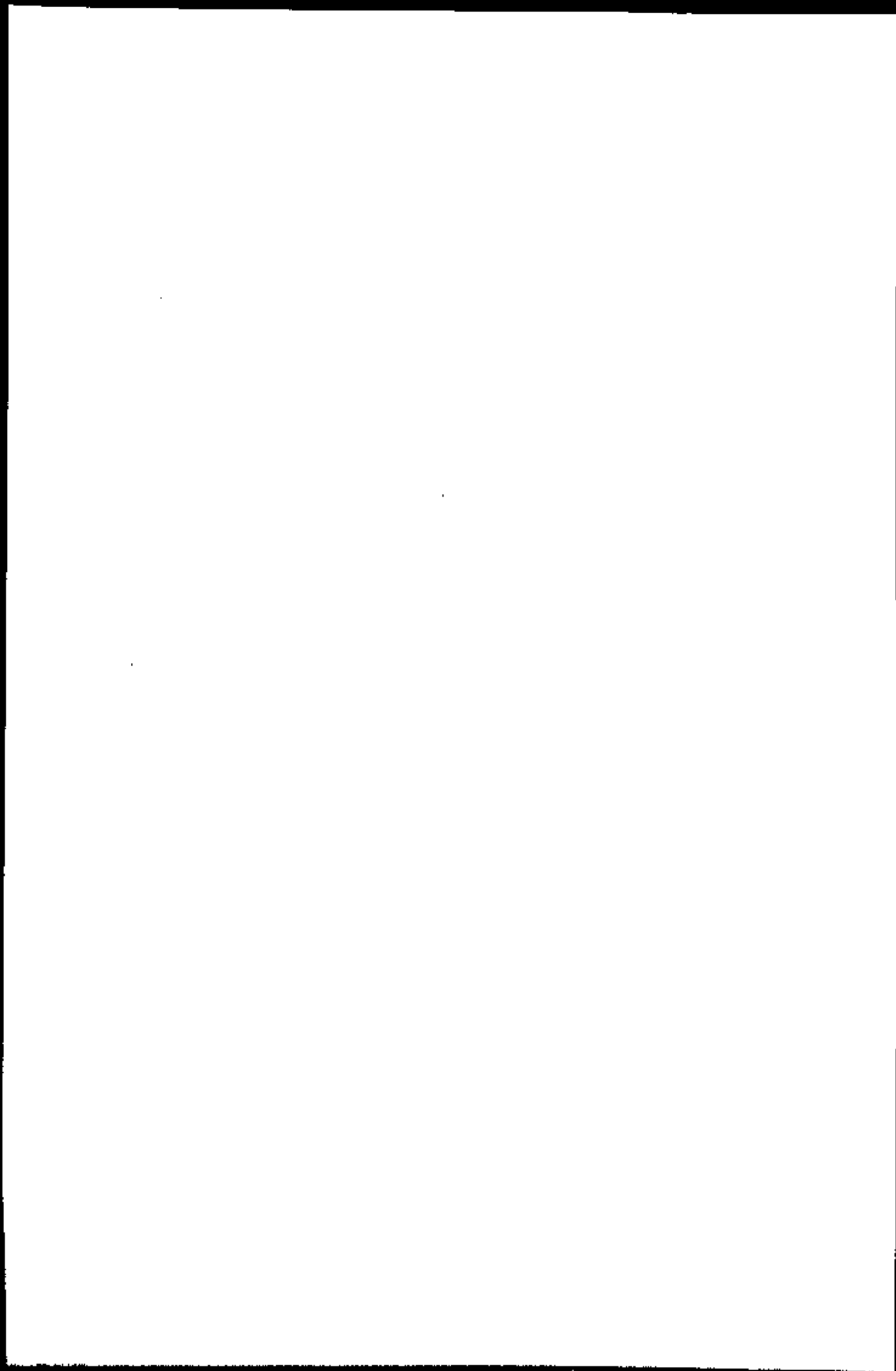
Viðv. lánum til sjúkrahúsbygging verða hesi í 1963/64 atlaði til hesar upphæddir, tá hevur ríkisstýrið latið hevtina í studning:

Klaksvíkar sjúkrahús	1.500.000,-
Landssjúkrahúsið	3.000.000,-
	
	4.500.000,-

7 % í rentu av 4.500.000,- kr. = 315.000 kr.

85) § 37: Ognarútreiðslur.

Roknskapur	Fíggingarøttan
1961/62	1962/63
3.500,52	10.000,00

Til Føroya Løgting.

Løgtingsmál nr. 1/1962 (vetrarting): Figgjarløgtingslóg 1963/64.

Uppskot
til
figgjarløgtingslóg fyri árið
finanslagtingslov for året
1963/64.

INNTØKUR
INDTÆGTER

Landskassans inntøkur í figgjarárinum 1963/64 verða mettar sum tilskilað í §§ 1—14.

Í finansåret 1963/64 berægnas lands-kassens indtægter som anslået i §§1—14.

§ 1. Skattur, tollur og gjald.
Skatter, told og afgifter.

1. Beinleiðis skattur:

Direkte skatter:

1. Skattur..... 11.000.000

Skatter

2. Fólkaeftirlønargjald 1.000.000

Folkepensionsafgift

3. Avlamsseftirlønargjald 250.000 12.250.000

Invaliddepensionsbidrag

2. Tollur og söluskattur 21.000.000

Told og omsætningsafgift

3. Lestagjald av skipum 75.000

Klareringsafgifter af skibe

4. Skemtunarskattur 225.000

Forlystelsesafgift

5. Rúsdrekkukort 15.000

Spiritustrationeringskort

6. Sektir 1.000 33.566.000

Bøder

§ 2. Handil, fiskivinna o. t.			
Handel, fiskerierhverv o. l.			
1. Valutagjald	450.000		
Valutagebyr			
2. Gjæld av löyvisbrævum	50.000	500.000	
Afgifter for bevillinger	-----		
§ 3. Samferðsla o. t.			
Trafikvæsenet o. l.			
1. Gjæld av bílum	500.000		
Motorafgifter			
2. Söla av bílum	75.000	575.000	
Salg af motorkøretøjer	-----		
§ 4. Spæl o. t.			
Spil o. l.			
1. Totalisatorspæl			
Totalisatorspil	-----		0
§ 5. Rentur og vinningsbýti:			
Renter og udbytte:			
1. Sektarrentur	150.000		
Strafrenter			
2. Renta av tækum peningi	20.000		
Renter af disponibel kapital			
3. Vinningsbýti	57.000		
Udbytte af aktier			
4. Önnur renta	200.000	427.000	
Andre renter	-----		
§ 6. Rakstur av eignum:			
Ejendommens drift:			
1. Oljugöymslurnar:			
Olietankene:			
1. Inntökur	74.000		
Indtægter			
2. Útreiðslur	4.000	70.000	
Udgifter	-----		
2. Tinganes:			
Tinganes:			
1. Inntökur	50.000		
Indtægter			
2. Útreiðslur	50.000	0	
Udgifter	-----		
3. Hvalastöðirnar:			
Hvalstationerne:			
1. Inntökur	5.000		
Indtægter			

2. Útreiðslur	15.000	:- 10.000	
Udgifter			
4. Sildaoljufabrikkin:			
Sildeoliefabrikken:			
1. Inntøkur	1.000		
Indtægter			
2. Útreiðslur	5.000	: 4.000	56.000
Udgifter			
§§ 7—13 at taka til.			0000
disponible.			
§ 14. Ymist			40.000
Diverse			
	Samanløgd inntøka:		35,164,000
	Samlet indtægt:		

ÚTREIÐSLUR UDGIFTER

Landskassans útreiðslur í fíggjarárinum 1963/64 ætlast til sum tilskilað í §§ 15—37.
Í finansáret 1963/64 anslás landskassens udgifter som anført i §§ 15—37.

§ 15. Lögtingið:

Lagtinget:

1. Lögtingsmenn:

Lagtingsmænd:

1. Tingmannalønir 340.120

Tingmændenes løn

2. Dagpenge til limir av fæstum

nevndum 10.000

Dagpenge til medlemmer af stående
udvalg

3. Ferðaútreiðslur 3.200 353.320

Rejseudgifter

2. Lögtingshúsið:

Lagtingshuset:

1. Varmi, ljós v. m. 10.500

Varme, lys m. v.

2. Viðlíkahald 17.000

Vedligeholdelse

3. Aðrar útreiðslur 6.000 33.500

Andre udgifter

3. Lögtingstíðindi og kunngerðarsavn:

Lagtingstidende og kundgørelsessamling:

1. Prenting 25.000

Trykning

2. ÷ inntøka av sølu 2.200 22.800

indtægter ved salg

4. Grannskoðan

Revision

108.200 517.820

§ 16. Landsfyriritingin:

Landsadministrationen:

1. Lögmaður og Landsstýri:

Lagmand og landsstyre:

1. Lønir	92,044	
Lønninger		
2. Borðfæ	10,000	
Repræsentation		
3. Leiga av skrivstovum, varmi o. a.	10,000	
Leje af kontorer, varme, m. v.		
4. Innbúgv	1,000	113,044
Inventar		
2. Landsskrivstovan:		
Landskontoret:		
1. Tænastumenn (viðm.)	189,228	
Tjenestemænd (anm.)		
2. Skrivstovufólk	157,232	
Kontorpersonale		
3. Samsýningar	2,400	
Honorar		
4. Húsaútreiðslur	37,000	
Udgifter v/lokaler		
5. Skrivstovulutir v. m.	24,000	
Kontorartikler m. v.		
6. Postgjöld, telefon, lýsingar	19,500	
Porto, telefon, annoncer		
7. Aðrar útreiðslur	5,500	434,860
Andre udgifter		
3. Fiskivinnustova og -ídnaðarstova:		
Fiskerierhvervskontor og -laboratorium:		
1. Tænastumenn	59,124	
Tjenestemænd		
2. Skrivstovufólk	23,800	
Kontorpersonale		
4. Húsaútreiðslur	5,000	
Udgifter v/lokaler		
5. Skrivstovulutir	4,000	
Kontorartikler		
6. Postgjöld, telefon, lýsingar	9,000	
Porto, telefon, annoncer		
7. Ferða- og dagpenngar v. m.	5,000	
Rejse- og dagpenge m. v.		
8. Royndir	2,000	107,924
Forsøg		
4. Umboð uttanlands:		
Repræsentation udenlands:		
1. Sendifulltrúi	24,717	
Udsending		
2. Skrivstovufólk	19,500	
Kontorpersonale		
4. Húsaútreiðslur	6,000	
Udgifter v/lokale		

5. Skrivstovulutir	1,900	
Kontorartikler		
6. Postgjöld, telefon, lýsingar	20,000	
Porto, telefon, annonser		
7. Aðrar útreiðslur	2,100	
Andre udgifter		
8. Ferða- og dagpenngar	5,500	
Rejse- og dagpenge		
9. Útviðbót	21,000	
Udstationeringstillæg		
10. ÷ leiguinnfluka	1,000	101,717
÷ lejeindtægter		
5. Líkningarráð og kommunalt eftirlit:		
Ligningsráð og kommunalt tilsyn:		
2. Skrivstovufólk	72,468	
Kontorpersonale		
3. Samnýningar	1,800	
Honorar		
4. Húsaútreiðslur	7,600	
Udgifter v/lokaler		
5. Skrivstovulutir	6,500	
Kontorartikler		
6. Postgjöld, telefon, lýsingar	2,500	
Porto, telefon, annonser		
7. Aðrar útreiðslur	2,000	
Andre udgifter		
8. Ferða- og dagpenngar	1,500	
Rejse og dagpenge		94,368
6. Mantalsstovan:		
Folkeregisteret:		
2. Skrivstovufólk	34,500	
Kontorpersonale		
3. Kommunalir mantalskrivarar	12,000	
Kommunale mandtalsskrivere		
4. Húsaútreiðslur	1,500	
Udgifter v/lokale		
5. Skrivstovulutir v. m.	4,500	
Kontorartikler m. v.		
6. Postgjöld, telefon, lýsingar	1,000	
Porto, telefon, annonser		
7. Ymist	400	53,900
Diverse		
7. Gjaldstovan:		
Oppebørselskontoret:		
1. Tienastumenn	125,350	
Tjenestemænd		
2. Skrivstovufólk	306,500	
Kontorpersonale		

4. Húsaútreiðslur	35.000	
Udgifter v/lokaler		
5. Skrivstovulutir	40.000	
Kontorartikler		
6. Postgjæld, telefon, lýsingar	65.000	
Porto, telefon, annoncer		
7. Aðrar útreiðslur	6.000	
Andre udgifter		
8. ÷ Jarðurráðið, endurgjald	4.000	
÷ refusion fra landbrugsrådet.....		
9. ÷ Ríkiskassin, endurgjald	144.463	
÷ refusion fra statskassen		
10. Útibúð í Klakksvík og endurgjald til sýsluskrivstovurnar fyri skrivstovu- hald	60.000	489.387
Filial i Klaksvík og refusion til syssel- kontorerne af kontorholdsudgifter.		
8. Tolleftirlitið:		
Toldvæsenet:		
1. Lønir	200.850	
Lønninger		
2. Samsýningar	11.200	
Honorar		
4. Húsaútreiðslur	10.000	
Udgifter v/lokaler		
5. Skrivstovulutir	500	
Kontorartikler		
6. Postgjæld, telefon, lýsingar	4.500	
Porto, telefon, annoncer		
7. Aðrar útreiðslur	5.500	
Andre udgifter		
8. Ferða- og dagpenar	5.500	238.050
Rejse- og dagpenge		
9. Valuta- og prísráðið:		
Valuta- og prísrádet:		
2. Skrivstovufólk	50.766	
Kontorpersonale		
3. Samsýning sýslumanna o. a.	9.150	
Vederlag til sysselmænd o. a.		
4. Húsaútreiðslur	6.000	
Udgifter v/lokale		
5. Skrivstovulutir	3.000	
Kontorartikler		
6. Postgjæld, telefon, lýsingar	2.500	
Porto, telefon, annoncer		
7. Aðrar útreiðslur	300	
Andre udgifter		
8. Dagpenar	6.000	77.716
Dagpenge		

10. Landsverkfræðingsstovan:			
Landsingeniørkontoret:			
1. Landsverkfræðingur o. a.	340.000		
Landsingeniør o. a.			
2. Skrivstovufólk	105.000		
Kontorpersonale			
4. Húsaútreiðslur	31.000		
Udgifter v/lokaler			
5. Skrivstovulutir	12.000		
Kontorartikler			
6. Postgjöld, telefon, lýsingar	9.000		
Porto, telefon, annonser			
7. Aðrar útreiðslur	6.000		
Andre udgifter			
8. Ferða- og dagpengur	35.000		
Rejse- og dagpenge			
9. ÷ leiguinntøka	1.500		
÷ lejeindtægt			
10. ÷ endurgjald frá kommununum fyrir			
havnaprojektering.....	75.000	461.500	
÷ refusion frá kommunerne for havne-			
projektering			
11. Ferða og dagpenget		35.000	
Rejse- og dagpenge			
12. Innheintingaráútreiðslur		4.000	
Udgifter ved inkasso			
13. Lønarráðið		5.000	
Lønningsrådet			
		—————	2.216.466

Viðm. til § 16—2—1:

Ein af fulltrúunum er samstundis stjórnari á líkningsráðnum.

Anm. til § 16—2—1:

En af fuldmægtigene er samtidig kontorchef i ligningsrådet.

§ 17. Heilsumál:

Sundhedsvæsenet.

1. Landssjúkrahúsið	2.664.189
Landssygehuset	
2. Klaksvíkar sjúkrahús	457.230
Klaksvig sygehus	
3. Suðuroyar sjúkrahús	608.694
Suderø sygehus	
5. Tuberklastøðin	51.812
Tuberkulosestationen	
6. Læknaútreiðslur	50.000
Udgifter til læger	
7. Ljósmodur	62.000
Jordemødre	

8.	Farsóttir	2,500	
	Epidemiske sygdomme		
10.	Sjúkrahjálpi	5,000	
	Sygehjælp		
11.	Studningur til hvíldarheim	30,000	
	Tilskud til hvíleheim		
12.	Studningur til skúlatunmlæknastovur	80,000	
	Tilskud til skoletandlægestuer		
13.	Útreiðslur til barnakonuferðir	1,000	
	Udgifter til barselsfærder		
14.	Difteritis- og stivkrampakoppseting	3,500	
	Vakinationsudgifter vedr. difteri og stivkrampe.	-----	4,015,925
§ 18.	Samferðslumál:		
	Kommunikationsvæsen:		
1.	Vegir og brýr:		
	Veje og broer:		
1.	Nýggir vegir og brýr	2,600,000	
	Nye veje og broer		
2.	Breiðkan av brúm	100,000	
	Udvidelse af broer		
3.	Til vegagrunnin	400,000	3,100,000
	Til vejfonden		
2.	Havnagerð		1,050,000
	Havnebygning		
3.	Lendingar		400,000
	Landingspladser		
4.	Strandferðslan:		
	Kystfarten:		
1.	Rakstrarstudningur	200,000	
	Driftstilskud		
2.	Byggigrunnur	500,000	700,000
	Byggefond	-----	
5.	Flogvøllurin		50,000 5,300,000
	Flyvepladsen		
§ 19.	Skúlamál:		
	Undervisningsvæsen:		
1.	Fólkaskúlin:		
	Folkeskolen:		
1.	Lønir	2,100,000	
	Lønninger		
2.	Studn. til eftirlønargrunn læraranna ..	15,000	2,115,000
	Tilskud til lærernes pensionsfond	-----	
2.	Læraraskúlin:		
	Seminarier:		
1.	Næmingastudningur og lán (viðm.) ..	25,000	
	Tilskud og lán til elever (anm.)		
2.	Viðlíkahald av barak	100	25,100
	Vedligeholdelse af barak	-----	
4.	Studentaskúlin:		
	Studenterskolen:		
1.	Lønir	483,580	
	Lønninger		

2. Næmingastudningur	30.000	
Tilskud til elever		
3. Søvn	10.000	
Samlingerne		
4. Gamla hús í Høydølum, (hit, ljós reingerð o. t.)	30.850	
»Gamle hus« i Høydølum (varme, lys, rengøring o. l.)		
5. Aðrar útreiðslur	6.000	
Andre udgifter		
6. Kostdeild.....	41.300	601.730
Kostafdeling		
5. Føroya Fólkaháskúli:		
Færøernes Folkehøjskole:		
1. Rakstrarstudningur	77.962	
Driftstilskud		
2. Byggistudningur (viðm.)	25.000	
Byggetilskud (anm.)		
3. Studningur til næmingar	40.480	143.442
Tilskud til elever		
6. Kvøldskúlar		25.000
Aftenskoler		
7. Ítróttur:		
Ídræt:		
1. Studn. til fimleikargrunnin	15.000	
Tilskud til ídrætsfonden		
2. Studningur til ÍSF	10.000	25.000
Tilskud til ÍSF		
8. Ymiskir studningar:		
Diverse tilskud:		
1. Studningur og lán til lærdan lestur (viðm.)	60.000	
Tilskud og lán til studerende (anm.)		
2. Studningur og lán til annan lestur	40.000	
Tilskud og lán til anden læsning (anm.)		
3. Studningur til uttanbygðanæmingar í real og preliminærskúlum	30.000	
Tilskud til udenbys elever i real- og preliminærskoler		
4. Studningur til lærlingar.....	110.000	
Tilskud til lærlinge		
5. Studningur til jarðabrúksnæmingar ..	6.000	
Tilskud til landbrugselever		
6. Studningur til háskúlagongd	5.000	
Tilskud til højskoleelever		
7. Studningur til skúlabarnaferðir	20.000	
Tilskud til skolebørns rejser		
8. Studningur til skúlabbyggigrunn	400.000	
Tilskud til skolebyggefond		
9. Ymiskir studningar	2.500	
Diverse tilskud		
10. Læraraskeið	2.500	
Lærerkursus		
11. Næmingastudningur til listamenn	5.000	
Tilskud til unge kunstneres uddannelse		

12. Til grunn til bygging av studenta- og kostskúla	300.000		
Til fond til bygning af studenter- og kostskole			
13. Føroya skúlasavn	5.000		
Færøernes skolesamling			
14. Føroya lærugrunnur	10.000		
Færøernes lærefond			
15. Meginfelag føroyska studenta (viðm.)	14.000		
Meginfelag føroyska studenta (ann.)			
16. Skúlastjórnin at ráða yvir (viðm.)	10.000	1.020.000	3.955.272
Til rådighed for skoledirektionen (ann.)			

VIÐMERKINGAR:

Til § 19.2.1:

Studningurin fer í lestrargrunnin, og landsstýrið ger av, hvussu nógv verður latið í studningi og hvussu nógv í láni.

Til § 19.5.2:

Játtaðar verða í byggistudningi 250.000 kr. í 10 ár við 25.000 kr. um árið. Hetta er 5. rata.

Til § 19.8.1. og 2:

Studningurin fer í lestrargrunnin, og landsstýrið ger av, hvussu nógv verður latið í studningi og hvussu nógv í láni.

Til § 19.8.15:

Av peninginum verða kr. 10.000 at nýta til studning til útlendingar, ið lesa færøyskt mál í Føroyum.

Til § 19.8.16:

Tað er ein treyt, at rikiskassin letur tilsvareandi studning.

ANMÆRKNINGER:

Til § 19.2.1:

Tilskudet henlægges i lestrargrunnin, og landsstyret træffer afgørelse om, hvor meget der skal ydes i tilskud og hvor meget i lån.

Til § 19.5.2:

Der bevilges kr. 250.000 i byggetilskud over 10 år med kr. 25.000 årlig. Dette er 5. rate.

Til § 19.8.1. og 2:

Tilskudet henlægges i lestrargrunnin, og landsstyret afgør, hvor meget der ydes i tilskud og hvor meget i lån.

Til § 19.8.15:

Af beløbet anvendes kr. 10.000 til legater til udlændinge, der studerer færøsk sprog på Færøerne.

Til § 19.8.16:

Det er en forudsætning, at statskassen yder et tilsvarende tilskud.

§ 20. Bókment og list:**Litteratur og kunst:****1. Landsbókasavnið:****Landsbiblioteket:**

1. Tænastumenn	26.000
Tjenestemænd	
2. Aðrar lönir	40.000
Andre lønninger	
3. Bókakeyp og innbinding	58.280
Køb af bøger og indbinding	
4. Húsaútreiðslur	20.000
Udgifter v/lokale	
5. Skrivstovulutir	1.000
Kontorartikler	
6. Postgjöld, telefon, lýsingar o. t.	2.400
Porto, telefon, annoncer o. l.	

7. Aðrar útreiðslur	500	
Andre udgifter		
8. ÷ sektir	500	
÷ bøder		
9. ÷ studn. frá Tórshavnar kommunu	8.600	139.080
÷ tilskud frá Tórshavnar kommune		
2. Skjalasavnið:		
Arkivet:		
1. Lønir	21.600	
Lønninger		
4. Húsaútreiðslur	2.000	
Udgifter v/lokale		
5. Skrivstovulutir	400	
Kontorartikler		
6. Porto, telefon o. t.	500	
Porto, telefon o. l.		
7. Aðrar útreiðslur	1.000	
Andre udgifter		
8. Ferða- og dagpenar	300	25.800
Rejse- og dagpenge		
3. Fornminnissavnið:		
Musæum:		
1. Lønir	22.000	
Lønninger		
2. Útgreystur	15.000	
Udgravninger		
3. Staðarnavnasavn	500	
Indsamling af stednavne		
4. Húsaútreiðslur	6.000	
Udgifter v/lokale		
5. Aðrar útreiðslur	5.500	
Andre udgifter		
6. Umsiting av fornminnum	20.000	
Vedligehold af fortidsminder		
7. Umvæling av Skansanum	10.000	
Reparation af Skansen		
8. Røkt av Skansanum	2.000	
Vedligehold af Skansen		
9. : atgongupeningur	500	
÷ entré		
10. Amboðskeyp	7.000	87.500
Køb af redskaber		
4. Fuglakanningarstöð		1.600
Ornitologisk station		
5. Bókasøvn á bygd:		
Biblioteker på bygd:		
1. Eftirlit	2.800	
Tilsyn		
2. Rakstrarstudningur (viðm.)	25.420	28.220
Driftstilskud (ann.)		
6. Ymsir studningar:		
Diverse tilskud:		
1. Barnabløð	1.200	
Børneblade		

2. Tórshavnar Musikskúli	1.500	
Tórshavnar Musikskole		
3. Mentunargrunnurin (MFL)		
Mentunargrunnurin (MFL)		
1. Til stovnsfæið	10.000	
Til grundkapitalen		
2. Til útgávu av bókum og		
øðrum (viðm.)	20.000	30.000
til udgivelse af bøger m. v. ———		
(anm.)		
4. Føroya Listasavn	5.000	
Færøernes kunstsamling		
5. Savnan av fær. orðatílfari	1.000	
Indsamling af færøske ord		
6. Útgáva av tingbókum	3.000	
Udgivelse af tingbøger		
7. Føroysk orðabók (viðm.)	15.000	56.700
Færøsk ordbog (anm.)		
7. Sæmdarpeningur til skald og listamenn		
(viðm.)		19.200
Hædersgaver til digtere og kunstnere (anm.)		
8. Natúrgrípasavnið:		
Naturhistorisk samling:		
1. Lønarendurgjald	20.000	
Refusion af løn		
4. Húsaútreiðslur	5.000	
Udgifter v/løkkale		
5. Skrivstovulutir	1.500	
Kontorartikler		
6. Aðrar útreiðslur	300	
Andre udgifter		
7. Arbeidshjálp, ferðapengar o. t.	14.000	40.800
Assistance, rejseudgifter o. l. ———		
9. Landsstýrið at ráða yvir (viðm.)		45.000
Landsstyret at disponere over (anm.)		
11. Í grunn til lærdan stovn í føroyskum		20.000 463.900
Tilskud til fond til fakultet i færøsk		

VIDMERKINGAR:

Til § 20.5.2:

Landskassans studningur er upp í 80 % av tí peningi, bygdin letur, tó ikki meira enn 2 kr. pr. íbúgva.

Til § 20.6.3.2:

Landsstýrið ger av, eftir hvørjum reglum studningur verður latin. Av studninginum verða um 6.000 kr. at nýta til útgávu av barnabókum á føroyskum.

Til § 20.6.7:

Hjálp til framhald av arbeiði við útgávu av nýggjari, broyttari og øktari útgávu av orðabókini eftir M. A. Jacobsen og Chr. Matras.

Til § 20.7:

Sæmdarpeningur fyri skaldskap og list:

ANMÆRKNINGER:

Til § 20.5.2:

Landskassen yder i tilskud indtil 80 % af det beløb vedkommende bygd yder, dog højst kr. 2.— pr. indbygger.

Til § 20.6.3.2:

Landsstyret afgør, efter hvilke regler tilskud ydes. Af tilskudet anvendes indtil kr. 6.000. til udgivelse af børnebøger på færøsk.

Til § 20.6.7:

Tilskud til fortsættelse af arbejdet ved udgave af ny, ændret og forøget udgave af M. A. Jacobsens og Chr. Matras' ordbog.

Til § 20.7:

Hædersgaver vedrørende litteratur og kunst:

1. S. J. Mikines	2.400 kr.
2. Poul F. Joensen	2.400 »
3. Hans M. Eidesgaard	1.600 »
4. Hans Jacob Jacobsen	1.600 »
5. Martin Joensen	1.600 »
6. Jóan Chr. Poulsen	1.600 »
7. Janus Kamban	1.600 »
8. William Heinesen	1.600 »
9. Richard Thomsen	1.600 »
10. Ingálvar av Reyni	1.600 »
11. Sigmund Petersen	1.600 »

Til § 20,9:

Av peninginum verða um 30.000 kr. at
nýta til doyvan av radioóljóði í 1961/62
og 1962/63.

Til § 20,9:

Af beløbet anvendes ca. 30.000 kr. til
udryddelse af radiostøj i 1961/62 og
1962/63.

§ 21. Fiskivinna, sigling o. t

Fiskeri, søfart o. l.

1. Vrakarastovnurin:

Vragerinstitutionen:

1. Løn til yvirvrakara og vrakieftirlits-

menn 145.000

Løn til overvrager og vragerkontrollører

2. Ferðapengar 25.000 170.000

Rejseudgifter

2. Sjómannsskúli Føroya:

Færøernes sømandsskole:

1. Lønir 220.874

Lønninger

2. Amboð 8.000

Redskaber

3. Húsaútreiðslur 59.100

Udgifter v/lokaler

4. Aðrar útreiðslur 19.000

Andre udgifter

6. : skúlapengar 40.000

÷ skolepenge

266.974

3. Nautisk royndarkamar:

Nautisk prøvechamber:

1. Útreiðslur 5.000

Udgifter

2. ÷ inntøkur 5.000 0

÷ indtægter

4. Sjómannsheim uttanlands (viðm.) 42.500

Sømandshjem i udlandet (ann.)

5. Fiskaribiologisk starvsstova:

Fiskeribiologisk laboratorium:

1. Tænastumenn 32.000

Tjenestemænd

2. Annað starvsfólk 45.000

Andet personale

3. Løn til umsjónarráð 1.500

Løn til tilsynsråd

4. Leiga av færum, amboð, hjálp v. m. ... 50.000

Leje af fartøjer, redskaber, assistance m. v.

5. Húsaútreiðslur	3.000	
Udgifter v/lökale		
7. Aðrar útreiðslur	4.500	
Andre udgifter		
8. Ferðaútreiðslur	4.000	
Rejsseudgifter		
9. ÷endurrinding ríkiskassans	70.000	70.000
÷ statskassens tilskud		
6. Vaktar- og bjargingarskip: Vagt- og bjergningsskip:		
1. Útreiðslur	575.000	
Udgifter		
2. Inntøkur	100.000	475.000
Indtægter		
7. Ymist eftir avgerð landsstýrisins:		30.000
Diverse efter landsstyrets afgørelse:		
8. Studningur til lönjavningargrunnin:		2.300.000
Tilskud til lönreguleringsfönden:		
9. Studningur til endurnýggjan av skípa- flotanum, herundir renta og avdráttur av lánum		2.800.000
Tilskud til fornyelse af fiskerflåden, her- under renter og afdrag af lån til lands- kassen		
10. Studningslån til bátar		50.000
Tilskudslån til både		
11. Studningur til heimaútróður		1.200.000
Tilskud til hjemmefiskeri		
12. Klaksvíkar sjómansheim (viðm.)		5.000
Klaksvig sømandshjem (anm.)		
13. Klaksvíkar sjómannsskúli		10.000
Klaksvig sømandsskole		
14. Nevndin til kannan av fiskivinnuni.....		50.000
Udvalget til undersøgelse af fiskerier- hvervet		
		7.469.474

VIÐMERKINGAR:

Til § 21.4:

Uppi í studningstalinum er cykastudningur til sjómansheimið í Føroyingahavnini av 5 ára jättan 50.000 kr. við 10.000 kr. árliga. Hetta er 4. rata og 4. og seinasta rata á 5.000 kr. til fiskaraheimið í Ravens Stóroy av 4 ára jättan uppá 20.000 kr., 10.500 kr. í rakstrarstudningi til arbeiðið í Føroyingahavnini og Reykjavík og 10.500 kr. í rakstrarstudningi til arbeiðið í Vestmannaoyum, Aberdeen og Ravens Stóroy. Herastrat verða veittar 6.500 kr. í studningi at senda sjúkasystir til fiskaraheimið í Ravens Stóroy.

ANMÆRKNINGER:

Til § 21.4:

I tilskudet er indbefattet ekstratilskud til sømandshjemmet i Færingehavnen af 5 årig bevilling 50.000 kr. med 10.000 kr. årlig - dette er 4. rate — og 4. og sidste rate á 5.000 kr. til fiskerhjemmet i Ravens Storø af 4-årig bevilling på 20.000 kr., 10.500 kr. i driftstilskud til arbejdet i Færingehavnen og Reykjavik og 10.500 kr. i driftstilskud til arbejdet i Vestmannaøerne, Aberdeen og Ravens Storø. Til sygeplejersken ved fiskerhjemmet i Ravens Storø er der desuden bevilget 6.500 kr.

Til § 21.12:
Veittar verða til keyp av búnyttum
20.000 kr. við 5.000 kr. um árið í 4
ár, Hetta er 3. rata.

Til § 21.12:
Til køb af inventar er der bevilget
20.000 kr. med 5.000 kr. årlig over 4
år. Dette er 3. rate.

§ 22. Landbúnaður.

Landbrug.

1. Landbúnaðarráðgevin:
Landbrugskonsulenten:
 1. Løn 29,000
Løn
 2. Ullavranking 1,800
Vragning af uldvarer
 3. Ferðapengar v. m. 5,000 35,800
Rejseudgifter m. m.
2. Landsdjóralæknin:
Landsdyrelægen:
 1. Løn 41,824
Løn
 2. Ferðaútreiðslur 5,000 46,824
Rejseudgifter
3. Seyðaráðgevarin, lön og ferðapengar
Fårealvskonsulenten, lön og rejseud-
gifter 6,000
4. Útskipting og matrikulstova:
Udskiftning og matrikelkontor:
 1. Lönir 430,487
Lønninger
 2. Ferða- og dagpenget 42,000
Rejseudgifter og dagpenge
 4. Húsaútreiðslur 55,000
Udgifter v/lokale
 5. Bönamenn 25,000
Assistenten
 6. Töl 140,000
Redskaber
 7. Arbeidstillfar 65,000
Arbejdsmaterialer
 8. Postgjöld og telefon 10,000
Porto og telefon
 9. Annuð 10,000
Andre udgifter
 10. ÷ inntökur 295,000 482,487
÷ inntægter
5. Roýndarstöðin í Høyvik:
Forsøgsstationen i Høyvik:
 1. Útreiðslur 122,400
Udgifter
 2. ÷ inntökur 37,400 85,000
÷ inntægter
6. Fyriskipanir móti munn- og kleyvsótt .. 1,000
Foranstaltninger mod mund- og klovsyge

7. Aðrir studningar:

Andre tilskud:

1. Húsdjóraaling	50.000		
Husdyrøpdrætning			
2. Nýdyrking	100.000		
Nyopdyrkning			
3. Træplantning	6.000		
Plantning af træer			
4. Studn. til neytahald (viðm.)	150.000		
Tilskud til mælkeproduktion (anm.)			
5. Súrhoysbrunnar	40.000		
Græssiloer			
6. Rentustudningur til landbúnaðarlán (viðm.)	10.000		
Rentetilskud til landbrugslán (anm.)			
7. Studningur til ílegging í landbúnað (viðm.)	200.000	556.000	1.213.111
Tilskud til financiering af landbruget (anm.)			

Viðmerkingar:

Til § 22.7.4:

Fíggarnevndin ger av eftir tilmæli frá landsstýrinum, hvussu studningur verður at veita.

Til § 22.7.6:

Landskassin veitir á hvørjum ári rentustudning til tey útlán, jarðagrunnurin letur av lánum eftir lögtingslóg nr. 23, 25. apríl 1960, so mikið at hesi útlán ikki bera hægri rentu enn 3⁰/₀ p. a.

Til § 2.7.7:

Við tí endamáli at beta um líkindini til peningalægging í landbúnaðinum verður í 10 fylgjandi ár á figgjarlógini veittur studningur kr. 200.000 um árið. Føroya jarðarráð umsitur studningin eftir teimum reglum, sum til eina og hvørja tíð, eru galdandi fyri virki grunnsins.

Anmærkninger:

Til § 22.7.4:

Finansudvalget afgør efter indstilling fra landsstyret, hvorledes tilskudet ydes.

Til § 22.7.6:

Landskassen giver i årlige rentetilskud til de udlån, jordfonden yder med hjemmel i lagtingslov nr. 23 af 25. april 1960 så meget, at disse udlån ikke belastes med en højere rente end 3⁰/₀ p. a.

Til § 22.7.7:

Med det formål at skabe bedre finansieringsmuligheder for landbruget sættes kr. 200.000 på finansloven årlig i 10 år. Føroya jarðarráð administrerer pengene efter de til enhver tid gældende regler for fondens virksomhed.

§ 23. Handil, idnaður o. t.

Handel, Industri o. l.

1. Ravmagnsmál:

Elektricitetsvæsen:

1. Ravmagnsnevndin	3.000		
Elektricitetsudvalget			
2. Rentustudningur til ravmagnsfelagið Suðuroy (viðm.)	55.000		
Rentetilskud til el-felagið Suðuroy (anm.)			

3. Studningur í grunn til ravnagnsverk á bygð	20.000	78.000
Tilskud til fond til elværker på bygðerne	—	—
2. Verksmiðju- og ketileftirlit:		13.000
Fabriks- og kedeltilsyn:		
3. Motorkønur eftirlitsmaður:		
Motorsagkyndig tilsynsmand:		
1. Inntøkur	24.000	
Indtægter		
2. ÷ útreiðslur	24.000	0
÷ udgifter		
4. Skipaskrá- og uppmáting:		
Skibsregistrering og opmåling:		
1. Skipaskrá		1.300
Skibsregistrering		
2. Skipauppmáting:		
Skibsopmåling:		
1. Inntøkur	6.000	
Indtægter		
2. ÷ útreiðslur	6.000	0
÷ udgifter		
5. Sæmingsmannsskipanin		5.200
Udgifter til forligsmanden		
6. Kolagrevstur (heri vegastudningur)		250.000
Kulbrydning (heri medregnet tilskud til veje)		
7. Føroya Ferðamannafelag		20.000
Færøernes turistforening		
8. Ymist eftir landsstýrisins avgerð:		20.000
Til landsstyrets afgørelse		
9. Læruráðið		20.000
Lærerådet		
10. Lærlingaheim (1 grunn) (viðm.)		10.000
Lærlingehjem til fond (ann.)		
11. Nevndin til kannan av øktum virkismøguleikum		52.300
Udvalget til undersøgelse af forøgede beskæftigelsesmuligheder		469.800

Viðmerkingar:

Til § 23.1.2:

Støða er ikki tikin enn til, hvussu stør-
an rentustudning el-felagið Suðuroy
fær.

Til § 23.10:

Játtaðar eru 40.000 kr. við 10.000 kr.
árliga í 4 ár. Hetta er 4. og seinasta
rata.

Anmærkninger

Til § 23.1.2:

Der er endnu ikke taget stilling til, hvor
stort rentetilskud, der skal ydes el-fel-
agið Suðuroy.

Til § 23.10:

Der er bevilget 40.000 kr. med 10.000
kr. årlig over 4 år. Dette er 4. og sidste
rate.

§ 24. Almenn forsorg o. t.:

Socialvæsen o. l.:

1. 1. Fólkaeftirløn 5.070.000
Folkepension

2.	÷ kommunanna partur	678.000	4.392.000	
	÷ kommunernes andel	-----		
2. 1.	Avlamløn	2.450.000		
	Invaliderente			
2.	÷ kommunanna partur	366.000	2.084.000	
	÷ kommunernes andel	-----		
3. 1.	Barnastyrkur til stakar uppihaldarar ..	180.000		
	Børnebidrag til enlige forsørgere			
2.	÷ kommunanna partur	30.000	150.000	
	÷ kommunernes andel	-----		
4. 1.	Barnaforörg	37.000		
	Børneforörg			
2.	÷ kommunanna partur	6.200	30.800	
	÷ kommunernes andel	-----		
5. 1.	Almenn forörg	440.000		
	Offentlig forörg			
2.	÷ kommunanna partur	73.000	367.000	
	÷ kommunernes andel	-----		
6.	Styrkveitingar		50.000	
	Socialhjælp			
7.	Barnaheim, rakstrarstudningur		82.000	
	Børnehjem, driftstilskud			
8.	Ellisheim		20.000	
	Alderdomshjem			
9.	Alv (viðm.)		10.000	
	Alv (ann.)			
10.	Ymsir studningar:			
	Diverse tilskud:			
1.	Fráhalðsfelögin	10.000		
	Afhøldsforeningerne			
2.	Felagið »Reyði Krossur«	1.000		
	Foreningen »Røde Kors«			
3.	Hjálpargrunnurin fyri óvinnufórat fiskimenn	100.000		
	Fonden for uarbejdsdygtige fiskere			
4.	Barnahjálpargrunnurin	10.000		
	»Barnahjálpargrunnurin«			
5.	Sjúkagrunnur verkamanna	50.000	171.000	7.356.800
	Arbejdernes sygefond	-----	-----	

Viðmerkingar:

Til § 24.9:

Peningurinn 10.000 kr. verður at nýta at gjalda lán aftur úr sosiala grunnaum og til húsaleigu við Áir.

Anmærkninger:

Til § 24.9:

Tilskuddet 10.000 kr. skal benyttes til tilbagebetaling af lån fra den sociale fond og til husleje við Áir.

§ 25. Eftirløn:**Pension:**

1.	Eftirlønir	60.000	
	Pensioner		
2.	Biðipeningur	20.000	80.000
	Ventepenge	-----	

§ 26. Dóms- og lögglumál:			
Dóms- og politivæsen:			
Ymist			3.000
Diverse			
§ 28. Vinnulánsgrunnurinn:			
Erhvervslánefonden:			
1. Útreiðslur	225.000		
Udgifter			
2. ÷ inntøkur	225.000		
÷ inntægter			
§ 29 33 fyrirbils ónýttar.			
foreløbig ubenyttede.			
§ 34. Aðrar óvissar útreiðslur:			
Andre uvlse udgifter:			
1. Útreiðslur av vali	30.000		
Udgifter vedrørende valg			
2. Landsstýrið at ráða yvir	75.000		
Landsstyret at råde over			
3. Hagtal:			
Statistik:			
1. Lønir	24.500		
Lønninger			
2. Pappír og prentlutir	6.000		
Papir og tryksager			
3. Innbúgv	1.500		
Inventar			
4. Aðrar útreiðslur	1.000	33.000	138.000
Andre udgifter			
§ 35. Ymsir grunnar:			
Diverse fonds:			
1. Til felagsbyggigrunn	100.000		
Til en fælles byggefond			
2. Til kirkjugrunnin	160.000	260.000	
Til kirkefonden			
§ 36. Avdráttar- og rentuútreiðslur av ymsum lánum:			
Afdrag og rente af forskellige lån:			
1. Avdráttur	887.000		
Afdrag			
2. Renta	569.850	1.456.850	
Renter			

§ 37. Ognarútreiðslur:

Ejendomsomkostningar:

1. Aðrar ognarútreiðslur	10.000
Andre ejendomsudgifter	

Munur: 238.0000

Balance: 35.164.000

E. Patursson
landsstýrismaður

J. Djurhuus

the 1990s, the number of people in the UK who are aged 65 and over has increased by 1.5 million, and the number of people aged 75 and over by 1.2 million (Office of National Statistics 1999).

There is a growing awareness of the need to address the needs of older people in the community. The Department of Health (1999) has published a strategy for older people, which sets out a vision for the future of older people's services. The strategy is based on the principle of 'active ageing', which is the process of maintaining and enhancing the health, participation and security of older people. The strategy also sets out a number of key objectives, including: to improve the health and well-being of older people; to increase the participation of older people in society; and to ensure that older people are secure and safe.

The strategy also sets out a number of key actions, including: to improve the health and well-being of older people; to increase the participation of older people in society; and to ensure that older people are secure and safe. The strategy is a key document for the development of older people's services in the UK, and it is important that it is implemented effectively.

The strategy is based on the principle of 'active ageing', which is the process of maintaining and enhancing the health, participation and security of older people. The strategy also sets out a number of key objectives, including: to improve the health and well-being of older people; to increase the participation of older people in society; and to ensure that older people are secure and safe.

The strategy also sets out a number of key actions, including: to improve the health and well-being of older people; to increase the participation of older people in society; and to ensure that older people are secure and safe. The strategy is a key document for the development of older people's services in the UK, and it is important that it is implemented effectively.

The strategy is based on the principle of 'active ageing', which is the process of maintaining and enhancing the health, participation and security of older people. The strategy also sets out a number of key objectives, including: to improve the health and well-being of older people; to increase the participation of older people in society; and to ensure that older people are secure and safe.

The strategy also sets out a number of key actions, including: to improve the health and well-being of older people; to increase the participation of older people in society; and to ensure that older people are secure and safe. The strategy is a key document for the development of older people's services in the UK, and it is important that it is implemented effectively.

The strategy is based on the principle of 'active ageing', which is the process of maintaining and enhancing the health, participation and security of older people. The strategy also sets out a number of key objectives, including: to improve the health and well-being of older people; to increase the participation of older people in society; and to ensure that older people are secure and safe.

the 1990s, the number of people in the UK who are employed in the public sector has increased by 1.5 million (1990-1999) (Department of Health 2000).

There is a growing emphasis on the need to improve the quality of care in the public sector, and to ensure that the public sector is able to meet the needs of the population. This has led to a number of initiatives, including the introduction of the NHS Act 2004, which sets out the framework for the NHS, and the introduction of the NHS Commissioning Board, which is responsible for commissioning and paying for NHS services. The NHS Commissioning Board is also responsible for ensuring that the NHS is able to meet the needs of the population, and for ensuring that the NHS is able to provide a high quality of care.

The NHS Commissioning Board is also responsible for ensuring that the NHS is able to provide a high quality of care, and for ensuring that the NHS is able to meet the needs of the population. This has led to a number of initiatives, including the introduction of the NHS Act 2004, which sets out the framework for the NHS, and the introduction of the NHS Commissioning Board, which is responsible for commissioning and paying for NHS services. The NHS Commissioning Board is also responsible for ensuring that the NHS is able to meet the needs of the population, and for ensuring that the NHS is able to provide a high quality of care.

The NHS Commissioning Board is also responsible for ensuring that the NHS is able to provide a high quality of care, and for ensuring that the NHS is able to meet the needs of the population. This has led to a number of initiatives, including the introduction of the NHS Act 2004, which sets out the framework for the NHS, and the introduction of the NHS Commissioning Board, which is responsible for commissioning and paying for NHS services. The NHS Commissioning Board is also responsible for ensuring that the NHS is able to meet the needs of the population, and for ensuring that the NHS is able to provide a high quality of care.

The NHS Commissioning Board is also responsible for ensuring that the NHS is able to provide a high quality of care, and for ensuring that the NHS is able to meet the needs of the population. This has led to a number of initiatives, including the introduction of the NHS Act 2004, which sets out the framework for the NHS, and the introduction of the NHS Commissioning Board, which is responsible for commissioning and paying for NHS services. The NHS Commissioning Board is also responsible for ensuring that the NHS is able to meet the needs of the population, and for ensuring that the NHS is able to provide a high quality of care.

The NHS Commissioning Board is also responsible for ensuring that the NHS is able to provide a high quality of care, and for ensuring that the NHS is able to meet the needs of the population. This has led to a number of initiatives, including the introduction of the NHS Act 2004, which sets out the framework for the NHS, and the introduction of the NHS Commissioning Board, which is responsible for commissioning and paying for NHS services. The NHS Commissioning Board is also responsible for ensuring that the NHS is able to meet the needs of the population, and for ensuring that the NHS is able to provide a high quality of care.

The NHS Commissioning Board is also responsible for ensuring that the NHS is able to provide a high quality of care, and for ensuring that the NHS is able to meet the needs of the population. This has led to a number of initiatives, including the introduction of the NHS Act 2004, which sets out the framework for the NHS, and the introduction of the NHS Commissioning Board, which is responsible for commissioning and paying for NHS services. The NHS Commissioning Board is also responsible for ensuring that the NHS is able to meet the needs of the population, and for ensuring that the NHS is able to provide a high quality of care.

The NHS Commissioning Board is also responsible for ensuring that the NHS is able to provide a high quality of care, and for ensuring that the NHS is able to meet the needs of the population. This has led to a number of initiatives, including the introduction of the NHS Act 2004, which sets out the framework for the NHS, and the introduction of the NHS Commissioning Board, which is responsible for commissioning and paying for NHS services. The NHS Commissioning Board is also responsible for ensuring that the NHS is able to meet the needs of the population, and for ensuring that the NHS is able to provide a high quality of care.

The first part of the paper discusses the importance of understanding the cultural context of the research. It highlights the need for researchers to be sensitive to the values and beliefs of the communities they are studying. This is particularly important in the field of education, where cultural differences can significantly impact learning outcomes.

The second part of the paper focuses on the methodology used in the study. It describes the process of selecting participants, collecting data, and analyzing the results. The authors emphasize the importance of using a mixed-methods approach to capture both quantitative and qualitative data.

The third part of the paper presents the findings of the study. It shows that there are significant differences in learning outcomes between different cultural groups. These findings have important implications for educators and policymakers, who need to take cultural differences into account when designing educational programs.

The final part of the paper discusses the limitations of the study and suggests areas for future research. The authors note that the study was limited to a specific population and time period, and that further research is needed to explore the generalizability of the findings.

*Uppskot í***løgtingsmáli nr. 1/1962 (vetrarting): Fíggjarløgtingslóg 1963/64.**

Í staðin fyri landsstýrisins uppskot til fíggjarløgtingslóg 1963/64 verður sett:

fíggjarløgtingslóg fyri árið
finanslagtingslov for året
1963/64.

**INNTØKUR
INDTÆGTER**

Landskassans inntøkur í fíggjarárinum 1963/64 verða mettar sum tilskilað í §§ 1—14.

Í finansåret 1963/64 berægnas lands-kassens indtægter som anslået i §§1—14.

	kr.	kr.	kr.
§ 1. Skattur, tollur og gjöld.			
Skatter, told og afgifter.			
1. Beinleiðis skattur:			
Direkte skatter:			
1. Skattur.....	11.000.000		
Skatter			
2. Fólkaeftirlønargjald	1.100.000		
Folkepensionsafgift			
3. Avlamiðeftirlønargjald	275.000	12.375.000	
Invaliddepensionsbidrag	-----		
2. Tollur og söluskattur		21.000.000	
Told og omsætningsafgift			
3. Lestagjald av skipum		75.000	
Klareringsafgifter af skibe			
4. Skemtunarskattur		225.000	
Forlystelsesafgift			
5. Rúsdrekkukort		15.000	
Spiritusrationeringskort			
6. Sektir		1.000	33.691.000
Bøder		-----	

	kr.	kr.	kr.
§ 2. Handil, fiskivinna o. t.			
Handel, fiskerierhverf o. l.			
1. Valutagjald		550.000	
Valutagebyr			
2. Gjæld av loyvisbrøvum		50.000	600.000
Afgifter for bevillinger		-----	
§ 3. Samferðsla o. t.			
Trafikvæsenet o. l.			
1. Gjæld av bilum		550.000	
Motorafgifter			
2. Sæla av bilum		100.000	650.000
Salg af motorkøretøjer		-----	
§ 4. Spæl o. t.			
Spil o. l.			
1. Totalisatorspæl			
Totalisatorspil		-----	
§ 5. Rentur og vinningsbýtt:			
Renter og udbytte:			
1. Sektarrentur		150.000	
Strafrenter			
2. Renta av tøkum peningi		20.000	
Renter af disponibel kapital			
3. Vinningsbýti		57.000	
Udbytte af aktier			
4. Onnur renta		200.000	427.000
Andre renter		-----	
§ 6. Rakstur av ognum:			
Ejendommens drift:			
1. Oljugoymslurnar:			
Olietankene:			
1. Inntøkur	74.000		
Indtægter			
2. Útreiðslur	4.000	70.000	
Udgifter	-----		
2. Tínganes:			
Tínganes:			
1. Inntøkur	50.000		
Indtægter			
2. Útreiðslur	50.000		
Udgifter	-----		
3. Hvalastøðirnar:			
Hvalstationerne:			
1. Inntøkur	5.000		
Indtægter			

	kr.	kr.	kr.
2. Útreiðslur	15.000	= 10.000	
Udgifter			
4. Silðaoljufabrikkin:			
Sildeoliefabrikken:			
1. Inntøkur	1.000		
Indtægter			
2. Útreiðslur	5.000	÷ 4.000	56.000
Udgifter			

§§ 7-13 at taka til.
disponible.

§ 14. Ymist		40.000
Diverse		
	Samanlögð inntøka:	35.464.000
	Samlet indtægt:	

ÚTREIDSLUR UDGIFTER

Landskassans útreiðslur í fíggarárinum 1963/64 ætlast til sum tilskilað í §§ 15—37.
Í finansáret 1963/64 anslás landskassens udgifter som anført i §§ 15—37.

	kr.	kr.	kr.
§ 15. Lögtingið:			
Lagtinget:			
1. Lögtingsmenn:			
Lagtingsmænd:			
1. Tingmannalönir	345.000		
Tingmændenes løn			
2. Dagpenge til limir av fæstum			
nevndum	20.000		
Dagpenge til medlemmer af stående			
udvalg			
3. Ferðaútreiðslur	8.000	373.000	
Rejseudgifter			
2. Lögtingshúsið:			
Lagtingshuset:			
1. Varmi, ljós v. m.	10.500		
Varme, lys m. v.			
2. Viðlíkahald	17.000		
Vedligeholdelse			
3. Aðrar útreiðslur	6.000	33.500	
Andre udgifter			
3. Lögtingslíðindi og kunngerðarsavn:			
Lagtingstidende og kundgørelsessamling:			
1. Prenting	25.000		
Trykning			
2. ÷ inntøka av sølu	2.200	22.800	
indtægter ved salg			
4. Grannskoðan		113.000	542.300
Revision			
§ 16. Landsfyrisingin:			
Landsadministrationen:			
1. Lögmaður og Landastýri:			
Lagmand og landastyre:			
1. Lönir	119.000		
Lønninger			
2. Borðfæ	15.000		
Repræsentation			
3. Leiga av skrivstovum, varmi o. a.	15.000		
Leje af kontorer, varme, m. v.			
4. Innbúgv	1.000	150.000	
Inventar			

	kr.	kr.	kr.
2. Landsskrivstofan:			
Landskontoret:			
1. Tænastumenn (viðm.)	195.000		
Tjenestemænd (ann.)			
2. Skrivstofufólk	162.000		
Kontorpersonale			
3. Samsýningar	4.000		
Honorar			
4. Húsaútreiðslur	37.000		
Udgifter v/lokaler			
5. Skrivstofulutir v. m.	24.000		
Kontorartikler m. v.			
6. Postgjöld, telefon, lýsingar	19.500		
Porto, telefon, annonser			
7. Aðrar útreiðslur	5.500	447.000	
Andre udgifter			
3. Fiskivinnustova og -idnaðarstova:			
Fiskerierhvervskontor og -laboratorium:			
1. Tænastumenn	61.000		
Tjenestemænd			
2. Skrivstofufólk	25.000		
Kontorpersonale			
3. Samsýning einaferð	2.000		
Vederlag en gang for alle			
4. Húsaútreiðslur	5.000		
Udgifter v/lokaler			
5. Skrivstofulutir	4.000		
Kontorartikler			
6. Postgjöld, telefon, lýsingar	9.000		
Porto, telefon, annonser			
7. Ferða- og dagpenngar v. m.	5.000		
Rejse- og dagpenge m. v.			
8. Róyndir	2.000	113.000	
Forsøg			
4. Umboð uttanlands:			
Repræsentation udenlands:			
1. Sendifulltrúi	26.000		
Udsending			
2. Skrivstofufólk	20.100		
Kontorpersonale			
4. Húsaútreiðslur	6.000		
Udgifter v/lokale			
5. Skrivstofulutir	1.900		
Kontorartikler			
6. Postgjöld, telefon, lýsingar	20.000		
Porto, telefon, annonser			
7. Aðrar útreiðslur	2.100		
Andre udgifter			
8. Ferða- og dagpenngar	5.500		
Rejse- og dagpenge			

	kr.	kr.	kr.
9. Útviðbót.....	21.000		
Udstationeringstillæg			
10. ÷ leiguinntøka	1.000	101.600	
÷ lejeindtægter	—		
5. Likningarráð og kommunalt eftirlit:			
Ligningsráð og kommunalt tilsyn:			
2. Skrivstovufólk	75.000		
Kontorpersonale			
3. Samsýningar	1.800		
Honorar			
4. Húsaútreiðslur	7.600		
Udgifter v/lokaler			
5. Skrivstovulutir	6.500		
Kontorartikler			
6. Postgjöld, telefon, lýsingar	2.500		
Porto, telefon, annonser			
7. Aðrar útreiðslur	2.000		
Andre udgifter			
8. Ferða- og dagpenget	1.500		
Rejse og dagpenge	—	96.900	
6. Mantalsstovan:			
Folkeregisteret:			
2. Skrivstovufólk	36.000		
Kontorpersonale			
3. Kommunalir mantalskrivarar.....	12.000		
Kommunale mandtalsskrivere			
4. Húsaútreiðslur	1.500		
Udgifter v/lokale			
5. Skrivstovulutir v. m.	4.500		
Kontorartikler m. v.			
6. Postgjöld, telefon, lýsingar	1.000		
Porto, telefon, annonser			
7. Ymist	400	55.400	
Diverse	—		
7. Gjaldstovan:			
Oppebørselskontoret:			
1. Tænastumenn	130.000		
Tjenestemænd			
2. Skrivstovufólk	340.000		
Kontorpersonale			
3. Samsýning einaferð	3.000		
Vederlag en gang for alle			
4. Húsaútreiðslur	35.000		
Udgifter v/lokaler			
5. Skrivstovulutir	40.000		
Kontorartikler			
6. Postgjöld, telefon, lýsingar	65.000		
Porto, telefon, annonser			

	kr.	kr.	kr.
7. Aðrar útreiðslur	6.000		
Andre udgifter			
8. ÷ Jarðarráðið, endurgjald	4.000		
÷ refusion fra landbrugsrådet			
9. ÷ Ríkiskassin, endurgjald	153.750		
÷ refusion fra statskassen			
10. Útibúð í Klakksvík og endurgjald til sýsluskrivstovurnar fyrir skrivstovu- hald	60.000	521.250	
Filial í Klaksvík og refusion til sysse- kontorerne af kontorholdsudgifter.			
8. Tolleftirlitið:			
Toldvæsenet:			
1. Lønir	207.000		
Lønninger			
2. Samsýningar	11.200		
Honorar			
4. Húsaútreiðslur	10.000		
Udgifter v/lokaler			
5. Skrivstovulutir	500		
Kontorartikler			
6. Postgjöld, telefon, lýsingar	4.500		
Porto, telefon, annoncer			
7. Aðrar útreiðslur	5.500		
Andre udgifter			
8. Ferða- og dagpenngar	5.500	244.200	
Rejse- og dagpenge			
9. Valuta- og prísráðið:			
Valuta- og prísrådet:			
2. Skrivstovufólk	52.500		
Kontorpersonale			
3. Samsýning sýslumanna o. a.	9.150		
Vederlag til sysselmænd o. a.			
4. Húsaútreiðslur	6.000		
Udgifter v/lokale			
5. Skrivstovulutir	3.000		
Kontorartikler			
6. Postgjöld, telefon, lýsingar	2.500		
Porto, telefon, annoncer			
7. Aðrar útreiðslur	300		
Andre udgifter			
8. Dagpenngar	6.000	79.450	
Dagpenge			
10. Landsverkfrøðingsstovan:			
Landsingeniørkontoret:			
1. Landsverkfrøðingur o. a.	351.000		
Landsingeniør o. a.			
2. Skrivstovufólk	109.000		
Kontorpersonale			
4. Húsaútreiðslur	31.000		
Udgifter v/lokaler			

	kr.	kr.	kr.
5. Skrivstovulutir Kontorartikler	12.000		
6. Postgjöld, telefon, lýsingar Porto, telefon, annonser	9.000		
7. Aðrar útreiðslur Andre udgifter	6.000		
8. Ferða- og dagpeningur Rejse- og dagpenge	35.000		
9. ÷ leiguinntøka ÷ lejeindtægt	1.500		
10. ÷ endurgjald frá kommununum fyri havnaprojektering ÷ refusion fra kommunerne for havne- projektering	75.000	476.500	
11. Ferða og dagpengar Rejse- og dagpenge		35.000	
12. Innheintingarútreiðslur Udgifter ved inkasso		4.000	
13. Lønarráðið Lønningsrådet		5.000	2,329.300

Viðm. til § 16—2—1:

Ein av fulltrúunum er samstundis stjóri
á líkningarráðnum.

Anm. til § 16—2—1:

En af fuldmægtigene er samtidig kon-
torchef i ligningsrådet.

§ 17. Heilsumál:

Sundhedsvæsenet.

1. Landssjúkrahúsið Landssygehuset	2,664,189
2. Klaksvíkar sjúkrahús Klaksvig sygehus	457,230
3. Suðuroyar sjúkrahús Suderø sygehus	608,694
5. Tuberklastøðin Tuberkulosestationen	51,812
6. Læknaútreiðslur Udgifter til læger	100,000
7. Ljósmeður Jordemødre	62,000
8. Farsóttir Epidemiske sygdomme	2,500
10. Sjúkrahjálpi Sygehjælp	5,000
11. Studningur til hvíldarheim Tilskud til hvilehjem	30,000
12. Studningur til skúlatannlæknastovur Tilskud til skoletandlægestuer	80,000
13. Útreiðslur til barnakonufærðir Udgifter til barselsfærder	1,000

	kr.	kr.	kr.
14. Difteritis- og stivkrampakoppseting..... Vækkingsudgifter vedr. difteri og stiv- krampe.		3.500	4.065.925
§ 18. Samferðslumál: Kommunikationsvæsen:			
1. Vegir og brýr: Veje og broer:			
1. Nýggir vegir og brýr	2.600.000		
Nye veje og broer			
2. Breiðkan av brúm	100.000		
Udvidelse af broer			
3. Til vegagrunnin	400.000	3.100.000	
Til vejfonden			
2. Havnagerð		1.050.000	
Havnebygning			
3. Lendingar		400.000	
Landingspladser			
4. Strandferðslan:			
Kystfarten:			
1. Rakstrarstudningur	200.000		
Driftstilskud			
2. Byggigrunnur	500.000	700.000	
Byggefond			
5. Flogvellurin		50.000	5.300.000
Flyvepladsen			
§ 19. Skúlamál: Undervisningsvæsen:			
1. Fólaskúlin:			
Folkeskolen:			
1. Lønir	2.500.000		
Lønninger			
2. Studn. til eftirlønargrunn læraranna ..	15.000	2.515.000	
Tilskud til lærernes pensionsfond			
2. Læraraskúlin:			
Seminariet:			
1. Næmingastudningur og lán (viðm.) ..	25.000		
Tilskud og lán til elever (ann.)			
2. Viðlíkahald av barak	100	25.100	
Vedligeholdelse af barak			
4. Studentaskúlin:			
Studentskolen:			
1. Lønir	500.000		
Lønninger			
2. Næmingastudningur	30.000		
Tilskud til elever			
3. Sövn	10.000		
Samlingerne			
4. Gamla húsi í Høydølum, (hitri, ljós reingerð o. t.)	30.850		
»Gamle huse« i Høydølum (varme, lys, rengøring o. l.)			

	kr.	kr.	kr.
5. Aðrar útreiðslur	6.000		
Andre udgifter			
6. Kostdeild	41.300	618.150	
Kostafdeling			
5. Føroya Fólkaháskúli:			
Færøernes Folkehøjskole:			
1. Rakstrarstudningur	77.962		
Driftstilskud			
2. Byggistudningur (viðm.)	25.000		
Byggetilskud (ann.)			
3. Studningur til næmingar	40.480	143.442	
Tilskud til elever			
6. Kvøldskúlar		25.000	
Aftenskoler			
7. Ítróttur:			
Idræt:			
1. Studn. til fimleikargrunnin	15.000		
Tilskud til idrætsfonden			
2. Studningur til ÍSF	10.000		
Tilskud til ÍSF			
3. Landsstýrinum at ráða yvir til fríferðir			
innan oyggja	10.000	35.000	
Landsstyret at ráde over til friбилеттер indenøs			
8. Ymiskir studningar:			
Diverse tilskud:			
1. Studningur og lán til lærdan lestur			
(viðm.)	60.000		
Tilskud og lán til studerande (ann.)			
2. Studningur og lán til annan lestur (viðm.)	40.000		
Tilskud og lán til anden læsning (ann.)			
3. Studningur til uttanbygðanæmingar í			
real og preliminærskúlum	30.000		
Tilskud til udenbys elever i real- og			
preliminærskoler			
4. Studningur til læringar	110.000		
Tilskud til læringe			
5. Studningur til jarðabrúksnæmingar ..	6.000		
Tilskud til landbrugselever			
6. Studningur til háskúlagongd	5.000		
Tilskud til højskoleelever			
7. Studningur til skúlabarnaferðir heruppi			
fríferðir innanoyggja (15.000 kr.)	35.000		
Tilskud til skolebørns rejser heri fribil-			
letter indenøs (15.000 kr.)			
8. Studningur til skúlabyggigrunn	400.000		
Tilskud til skolebyggefond			
9. Ymiskir studningar	2.500		
Diverse tilskud			
10. Læraraskeið	2.500		
Lærerkursus			
11. Næmingastudningur til listamenn	5.000		
Tilskud til unge kunstneres uddannelse			

12. Til grunn til bygging av studenta- og kostskúla	kr.	kr.	kr.
Til fond til bygning af studenter- og kostskole	300.000		
13. Føroya skúlasavn	5.000		
Færøernes skolesamling			
14. Føroya lærugrunnur	10.000		
Færøernes lærefond			
15. Meginfelag føroyska studenta (viðm.)	14.000		
Meginfelag føroyska studenta (ann.)			
16. Skúlastjórnin at ráða yvir (viðm.)	10.000		
Til rådighed for skoledirektionen (ann.)			
17. Landsstýrinum at ráða yvir	5.000	1.040.000	4.401.692
Landsstyret at råde over			

VIÐMERKINGAR:

Til § 19.2.1:

Studningurin fer í lestrargrunnin, og landsstýrið ger av, hvussu nógv verður latið í studningi og hvussu nógv í láni.

Til § 19.5.2:

Játtaðar verða í byggistudningi 250.000 kr. í 10 ár við 25.000 kr. um árið. Hetta er 5. rata.

Til § 19.8.1. og 2:

Studningurin fer í lestrargrunnin, og landsstýrið ger av, hvussu nógv verður latið í studningi og hvussu nógv í láni.

Til § 19.8.15:

Av peninginum verða kr. 10.000 at nýta til studning til útlendingar, ið lesa føroyskt mál í Føroyum.

Til § 19.8.16:

Tað er ein treyt, at ríkiskassin letur tilsvareandi studning.

ANMÆRKNINGER:

Til § 19.2.1:

Tilskudet bevilægges i lestrargrunnin, og landsstyret træffer afgørelse om, hvor meget der skal ydes i tilskud og hvor meget i lån.

Til § 19.5.2:

Der bevilges kr. 250.000 i byggetilskud over 10 år med kr. 25.000 årlig. Dette er 5. rate.

Til § 19.8.1. og 2:

Tilskudet henlægges i lestrargrunnin, og landsstyret afgør, hvor meget der ydes i tilskud og hvor meget i lån.

Til § 19.8.15:

Af beløbet anvendes kr. 10.000 til legater til udlændinge, der studerer færøsk sprog på Færøerne.

Til § 19.8.16:

Det er en forudsætning, at statskassen yder et tilsvarende tilskud.

§ 20. Bókment og list:**Litteratur og kunst:****1. Landsbókasavnið:****Landsbiblioteket:**

1. Tænastumenn	27.000
Tjenestemænd	
2. Aðrar lønir	41.500
Andre lønninger	
3. Bókakøyp og innbinding	58.280
Køb af bøger og indbinding	
4. Húsaútreiðslur	20.000
Udgifter v/lokale	
5. Skrivstovulutir	1.000
Kontorartikler	

	kr.	kr.	kr.
6. Postgjöld, telefon, lýsingar o. t.	2.400		
Porto, telefon, annonser o. l.			
7. Aðrar útreiðslur	500		
Andre udgifter			
8. ÷ sektir	500		
÷ bøder			
9. ÷ studn. frá Tórshavnar kommunu ..	8.600	141.580	
÷ tilskud frá Tórshavnar kommune	-----		
2. Skjalasavnið:			
Arkivet:			
1. Lønir	22.500		
Lønninger			
4. Húsaútreiðslur	2.000		
Udgifter v/lokale			
5. Skrivstovulutir	400		
Kontorartikler			
6. Porto, telefon o. t.	500		
Porto, telefon o. l.			
7. Aðrar útreiðslur	1.000		
Andre udgifter			
8. Ferða- og dagpenar	300	26.700	
Rejse- og dagpenge	-----		
3. Fornminnissavnið:			
Musæum:			
1. Lønir	23.000		
Lønninger			
2. Útgrevstur	15.000		
Udgravninger			
3. Staðarnavnasavn	500		
Indsamling af stednavne			
4. Húsaútreiðslur	6.000		
Udgifter v/lokale			
5. Aðrar útreiðslur	5.500		
Andre udgifter			
6. Umsiting av fornminnum	20.000		
Vedligehold af fortidsminder			
7. Umvæling av Skansanum	10.000		
Reparation af Skansen			
8. Røkt av Skansanum	2.000		
Vedligehold af Skansen			
9. ÷ atgongupeningur	500		
÷ entré			
10. Amboðskeyp	7.000	88.500	
Køb af redskaber	-----		
4. Fuglakanningarstöð		1.600	
Ornitologisk station			
5. Bókasavn á bygd:			
Biblioteker på bygd:			
1. Eftirlit	2.800		
Tilsyn			
2. Rakstrarstudningur (viðm.)	30.000	32.800	
Driftstilskud (anm.)	-----		

	kr.	kr.	kr.	kr.
6. Ymsir studningar:				
Diverse tilskud:				
1. Barnabløð Børneblade		1.200		
2. Tórshavnar Musikskúli Tórshavnar Musikskole		1.500		
3. Mentunargrunnurin (MFL) Mentunargrunnurin (MFL.)				
1. Til stovnsfæið Til grundkapitalen	10.000			
2. Til útgávu av bókum og øðrum (viðm.) til udgivelse af bøger m. v. ——— (anm.)	20.000	30.000		
4. Føroya Listasavn Færøernes kunstsamling		5.000		
5. Savnan av fær. orðatíllari Indsamling af færøske ord		1.000		
6. Útgáva av tingbókum Udgivelse af tingbøger		3.000		
7. Føroysk orðabók (viðm.) Færøsk ordbog (anm.)		15.000	56.700	
7. Sæmdarpeningur til skald og listamenn (viðm.) Hædersgaver til digtere og kunstnere (anm.)			22.400	
8. Náúrugripasavnið: Naturhistorisk samling:				
1. Lønarendurgjald Refusion af løn		21.000		
4. Húsaútreiðslur Udgifter v/lokale		5.000		
5. Skrivstovulutir Kontorartikler		1.500		
6. Aðrar útreiðslur Andre udgifter		300		
7. Arbeidshjálp, ferðapengar o. t. Assistance, rejseudgifter o. l. ———		14.000	41.800	
9. Landsstýrið at ráða yvir (viðm.) Landsstyret at disponere over (anm.)			45.000	
11. Í grunn til lærdan stovn í føroyskum Tilskud til fond til fakultet í færøsk			20.000	477.080

VIÐMERKINGAR:

Til § 20.5.2:

Landskassans studningar er upp í 100 % av tí peningi, bygdin letur, tó ikki meira enn 2 kr. pr. íbúgva.

Til § 20.6.3.2:

Landsstýrið ger av, eftir hvørjum reglum studningur verður latin. Av studninginum verða um 6.000 kr. at nýta til útgávu av barnabókum á føroyskum.

ANMÆRKNINGER:

Til § 20.5.2:

Landskassen yder i tilskud indtil 100 % af det beløb vedkommende bygd yder, dog højst kr. 2. - pr. indbygger.

Til § 20.6.3.2:

Landsstyret afgør, efter hvilke regler tilskud ydes. Af tilskudet anvendes indtil kr. 6.000.— til udgivelse af børnebøger på færøsk.

Til § 20.6.7:

Hjálp til framhald av arbeiði við útgávu av nýggjari, broyttari og øktari útgávu av orðabókini eftir M. A. Jacobsen og Chr. Matras.

Til § 20.7:

Sømdarpeningur fyri skaldskap og list:

Til § 20.6.7:

Tilskud til fortsættelse af arbejdet ved udgave af ny, ændret og forøget udgave af M. A. Jacobsens og Chr. Matras' ordbog.

Til § 20.7:

Hædersgaver vedrørende litteratur og kunst:

	kr.
S. J. Mikines	2.400 kr.
Poul F. Joensen	2.400 »
Hans M. Eidesgaard	1.600 »
Hans Jacob Jacobsen	1.600 »
Martin Joensen	1.600 »
Jóan Chr. Poulsen	1.600 »
Janus Kamban	1.600 »
William Heinesen	1.600 »
Richard Thomsen	1.600 »
Ingálvur av Reyni	1.600 »
Sigmund Petersen	1.600 »
Richard Long	1.600 »
Hans Jacob Højgaard	1.600 »

Til § 20.9:

Av peninginum verða um 30.000 kr. at nýta til doyvan av radioóljóði í 1961/62 og 1962/63.

Til § 20.9:

Af beløbet anvendes ca. 30.000 kr. til udryddelse af radiostøj i 1961/62 og 1962/63.

§ 21. Fiskivinna, sigling o. t	kr.	kr.
Fiskeri, søfart o. l.		
1. Vrakarastovnurin:		
Vragerinstitutionen:		
1. Løn til yvirvrakara og vrakieftirlitsmenn	150.000	
Løn til overvrager og vragerkontrollører		
2. Ferðapengar	25.000	175.000
Rejsengifter		
2. Sjómannsskúli Føroya:		
Færøernes sømandsskole:		
1. Lønir	228.000	
Lønninger		
2. Amboð	8.000	
Redskaber		
3. Húsaútreiðslur	59.100	
Udgifter v/lokaler		
4. Aðrar útreiðslur	19.000	
Andre udgifter		
6. ÷ skúlapengar	40.000	
÷ skolepenge		274.100
3. Nautisk royndarkamar:		
Nautisk prøvekanmer:		
1. Útreiðslur	5.000	
Udgifter		

	kr.	kr.	kr.
2. ÷ inntøkur	5,000	0	
÷ indtægter			
4. Sjómannsheim uttanlands (viðm.)		42,500	
Sømandshjem i udlandet (anm.)			
5. Fiskaribiologisk starvsstova:			
Fiskeribiologisk laboratorium:			
1. Tænastumenn	33,000		
Tjenestemænd			
2. Annað starvsfólk	47,000		
Andet personale			
3. Løn til umsjónarráð	1,500		
Løn til tilsynsråd			
4. Leiga av færum, amboð, hjálp v. m...	50,000		
Leje af fartøjer, redskaber assistance m. v.			
5. Húsaútreiðslur	3,000		
Udgifter v/lokale			
7. Aðrar útreiðslur	4,500		
Andre udgifter			
8. Ferðaútreiðslur	4,000		
Rejsendgifter			
9. ÷ endurrinding ríkiskassans	71,500	71,500	
÷ statskassens tilskud			
6. Vaktar- og bjargingarskip:			
Vagt- og bjergningsskib:			
1. Útreiðslur	575,000		
Udgifter			
2. Inntøkur	100,000	475,000	
Indtægter			
7. Ymist eftir avgerð landsstýrisins:		30,000	
Diverse efter landsstyrets afgørelse:			
8. Studningur til lönjavningargrunnin:		1,800,000	
Tilskud til lønreguleringsfonden:			
9. Studningur til endurnýggjan av skipa-			
flotanum, herundir renta og avdráttur av			
lánun		2,800,000	
Tilskud til fornyelse af fiskerflåden, her-			
under renter og afdrag af lån til lands-			
kassen			
10. Studningslån til bátar		50,000	
Tilskudslån til både			
11. Studningur til heimaútróður		1,500,000	
Tilskud til hjemmefiskeri			
12. Klaksvíkar sjómannsheim (viðm.)		5,000	
Klaksvig sømandshjem (anm.)			
13. Klaksvíkar sjómannsskúli		20,000	
Klaksvig sømandsskole			
14. Nevndin til kannan av fiskivinnuni		50,000	
Udvalget til undersøgelse af fiskerier-			
hvervet			7,293,100

VIÐMERKINGAR:

Til § 21.4:

Uppi í studningstalinum er eykastudningur til sjómansheimið í Føroyingahavnini av 5 ára játtan 50.000 kr. við 10.000 kr. árliga. Hetta er 4. rata og 4. og seinasta rata á 5.000 kr. til fiskarahelmið í Ravens Stóroy av 4 ára játtan uppá 20.000 kr., 10.500 kr. í rakstrarstudningi til arbeiðið í Føroyingahavnini og Reykjavík og 10.500 kr. í rakstrarstudningi til arbeiðið í Vestmannaoyum, Aberdeen og Ravens Stóroy. Heraðrat verða veittar 6.500 kr. í studningi at senda sjúkasystir til fiskarahelmið í Ravens Stóroy.

Til § 21.12:

Veittar verða til keyp av búnyttum 20.000 kr. við 5.000 kr. um árið í 4 ár. Hetta er 3. rata.

ANMÆRKNINGER:

Til § 21.4:

I tilskudet er indbefattet ekstratilskud til sømandshjemmet i Færingehavnen af 5 årig bevilling 50.000 kr. med 10.000 kr. årlig — dette er 4. rate — og 4. og sidste rate á 5.000 kr. til fiskerhjemmet i Ravens Storø af 4-årig bevilling på 20.000 kr., 10.500 kr. i driftstilskud til arbejdet i Færingehavnen og Reykjavik og 10.500 kr. i driftstilskud til arbejdet i Vestmannaøerne, Aberdeen og Ravens Storø. Til sygeplejersken ved fiskerhjemmet i Ravens Storø er der desuden bevilget 6.500 kr.

Til § 21.12:

Til køb af inventar er der bevilget 20.000 kr. med 5.000 kr. årlig over 4 år. Dette er 3. rate.

§ 22. Landbúnaður.

Landbrug.

1. Landbúnaðarráðgevin:	kr.	kr.
Landbrugskonsulenten:		
1. Løn	30.000	
Løn		
2. Ullavranking	1.800	
Vragning af uldvarer		
3. Ferðapengar v. m.	5.000	36.800
Rejseudgifter m. m.		
2. Landsdjóralæknin:		
Landsdyrelægen:		
1. Løn	43.500	
Løn		
2. Ferðaútreiðslur	5.000	48.500
Rejseudgifter		
3. Seyðaráðgevarin, lön og ferðapengar		6.000
Fårealyskonsulenten, lön og rejseud-		
gifter		
4. Útskipting og matrikulistova:		
Udskiftning og matrikelkontor:		
1. Lönir	345.000	
Lönninger		
2. Ferða- og dagpenget	42.000	
Rejseudgifter og dagpenge		
4. Húsaútreiðslur	55.000	
Udgifter v/lokale		
5. Bönamenn	25.000	
Assistentir		

	kr.	kr.	kr.
6. Tól	140.000		
Redskaber			
7. Arbeidstillfar	65.000		
Arbejdsmaterialer			
8. Postgjöld og telefon	10.000		
Porto og telefon			
9. Annað	10.000		
Andre udgifter			
10. ÷ inntøkur	295.000	397.000	
÷ indtægter			
5. Róyndarstöðin í Hógvík:			
Forsøgsstationen i Hovvik:			
1. Útreiðslur	131.000		
Udgifter			
2. ÷ inntøkur	40.400	91.000	
÷ indtægter			
6. Fyriskipanir móti munn- og kleyvsótt ..		1.000	
Foranstaltninger mod mund- og klovsyge			
7. Aðrir studningar:			
Andre tilskud:			
1. Húsdjóraaling	50.000		
Husdyrøpdrætning			
2. Nýdyrking	100.000		
Nyopdyrkning			
3. Træplantning	6.000		
Plantning af træer			
4. Studn. til neytahald (viðm.)	175.000		
Tilskud til mælkeproduktion (anm.)			
5. Súrhoysbrunnar	50.000		
Græssiloer			
6. Rentustudningur til landbúnaðarlán (viðm.)	10.000		
Rentetilskud til landbrugslån (anm.)			
7. Studningur til flegging í landbúnað (viðm.)	200.000	591.000	1.171.300
Tilskud til finansiering af landbruget (anm.)			

Viðmerkingar:

Til § 22.7.4:

Figgjarnevndin ger av eftir tilmæli frá landsstýrinum, hvussu studningur verður at veita.

Til § 22.7.6:

Landskassin veitir á hvørjum ári rentustudning til tey útlán, jarðagrunnurin letur av lánum eftir lögtingslóg nr. 23, 25. apríl 1960, so mikið at hesi útlán ikki bera hægri rentu enn 3% p. a.

Annærknir:

Til § 22.7.4:

Finansudvalget afgør efter indstilling fra landsstyret, hvorledes tilskudet ydes.

Til § 22.7.6:

Landskassen giver i årlige rentetilskud til de udlån, jordfonden yder med hjemmel i lagtingslov nr. 23 af 25. april 1960 så meget, at disse udlån ikke belastes med en højere rente end 3% p. a.

Til § 2.7.7:

Við tí endamáli at bota um líkindini til peningaflegging í landbúnaðinum verður í 10 fylgjandi ár á fíggjarlógini veittur studningur kr. 200.000 um árið. Føroya jarðarráð umsitur studningin eftir teimum reglum, sum til eina og hverja tíð, eru galdandi fyri virki grunnsins.

Til § 22.7.7:

Med det formål at skabe bedre finansieringsmuligheder for landbruget sættes kr. 200.000 på finansloven årlig i 10 år. Føroya jarðarráð administrerer pengene efter de til enhver tid gældende regler for fondens virksomhed.

§ 23. Handil, ídnaður o. t.

Handel, industri o. l.

1. Ravmagnsmál:	kr.	kr.	kr.
Elektricitetsvæsen:			
1. Ravmagnsnevndin	3.000		
Elektricitetsudvalget			
2. Rentustudningur til ravmagnsfelagið Suðuroy (viðm.)	55.000		
Rentetilskud til el-felagið Suðuroy (anm.)			
3. Studningur í grunn til ravmagnsverk á bygd	20.000	78.000	
Tilskud til fond til elværker på bygderne	—		
2. Verksmiðju- og ketileftirlit:		13.000	
Fabriks- og kedeltilsyn:			
3. Motorkønur eftirlitsmaður:			
Motorsagkyndig tilsynsmand:			
1. Inntøkur	24.000		
Indtægter			
2. ÷ útreiðslur	24.000	0	
÷ udgifter	—		
4. Skipaskrá- og uppmåting:			
Skibsregistrering og opmåling:			
1. Skipaskrá	1.300		
Skibsregistrering			
2. Skipauppmåting:			
Skibsopmåling:			
1. Inntøkur	6.000		
Indtægter			
2. ÷ útreiðslur	6.000	0	1.300
÷ udgifter			
5. Semingsmannsskipanin		5.200	
Udgifter til forligsmanden			
6. Kolagrevstur (heri vegastudningur)		250.000	
Kulbrydning (heri medregnet tilskud til veje)			
7. Føroya Ferðamannafelag		20.000	
Færøernes turistforening			
8. Ymist eftir landsstýrisins avgerð:		20.000	
Til landsstyrets afgørelse			
9. Læruráðið		20.000	
Lærerådet			
10. Lærlingahjem (í grunn) (viðm.)		10.000	
Lærlingehjem til fond (anm.)			

	kr.	kr.
11. Nevndin til kannan av oktum virkismøguleikum	52,300	469,800
Udvalget til undersøgelse af foregede beskæftigelsesmuligheder	—	

Vlómæringar:

Til § 23.1.2:

Støða er ikki tikin enn til, hvussu stór-
an rentustudning el-felagið Suðuroy
fær.

Til § 23.10:

Játtaðar eru 40.000 kr. við 10.000 kr.
árliga í 4 ár. Hetta er 4. og seinasta
rata.

Anmærkningar

Til § 23.1.2:

Der er endnu ikke taget stilling til, hvor
stort rentetilskud, der skal ydes el-fel-
agið Suðuroy.

Til § 23.10:

Der er bevilget 40.000 kr. med 10.000
kr. årlig over 4 år. Dette er 4. og sidste
rate.

§ 24. Almenn førsorg o. t.:	kr.	kr.
Socialvæsen o. l.:		
1. 1. Fólkaeftirløn	5,070,000	
Folkepension		
2. ÷ kommunanna partur	678,000	4,392,000
÷ kommunernes andel		
2. 1. Avlamløn	2,450,000	
Invaliderente		
2. ÷ kommunanna partur	366,000	2,084,000
÷ kommunernes andel		
3. 1. Barnastyrkur til stakar uppihaldarar ..	180,000	
Børnebidrag til enlige forsørgere		
2. ÷ kommunanna partur	30,000	150,000
÷ kommunernes andel		
4. 1. Barnaførsorg	37,000	
Børneførsorg		
2. ÷ kommunanna partur	6,200	30,800
÷ kommunernes andel		
5. 1. Almenn førsorg	440,000	
Offentlig førsorg		
2. ÷ kommunanna partur	73,000	367,000
÷ kommunernes andel		
6. Styrkveitingar		50,000
Socialhjælp		
7. Barnaheim, rakstrarstudningur		90,000
Børnehjem, driftstilskud		
8. Ellisheim		20,000
Alderdomshjem		
9. Alv (viðm.)		10,000
Alv (anm.)		
10. Ymsir studningar:		
Diverse tilskud:		
1. Fráhalðsfeløgini	10,000	
Afhøldsföreningerne		
2. Felagið »Røði Krossur«	1,000	
Foreningen »Røde Kors«		

3. Hjálpargrunnurinn fyrir óvinnufórar fiskimenn	kr. 100.000	kr.	kr.
Fonden for arbejdsdygtige fiskere . . .			
4. Barnahjálpargrunnurinn	10.000		
»Barnahjálpargrunnurinn«			
5. Sjúkagrunnur verkamanna	50.000	171.000	7.364.800
Arbejdernes sygefond			

Viðmerkingar:

Til § 24.9:

Peningurinn 10.000 kr. verður at nýta at
gjalda lán aftur úr sosiala grunninum
og til húsaleigu við Áir.

Anmærkninger:

Til § 24.9:

Tilskuddet 10.000 kr. skal benyttes til
tilbagebetaling af lán fra den sociale
fond og til husleje við Áir.

§ 25. Eftirløn:

Pension:

	kr.	kr.	kr.
1. Eftirlönir		78.000	
Pensioner			
2. Biðipeningur		20.000	98.000
Ventepenge			

§ 26. Dóms- og lögreglumál:

Doms- og politivæsen:

Ymist			3.000
Diverse			

§ 28. Vinnulánsgrunnurinn:

Erhvervslånefonden:

1. Útreiðslur	225.000	
Udgifter		
2. ÷ inntøkur	225.000	
÷ indtægter		

§ 29—33 fyribils ónýttar.
forløbig ubenyttede.

§ 34. Aðrar óvissar útreiðslur:

Andre uvisse udgifter:

1. Útreiðslur av valí	30.000	
Udgifter vedrørende valg		
2. Landsstýrið at ráða yvir	75.000	
Landsstyret at råde over		
3. Hagtal:		
Statistik:		
1. Lönir	37.000	
Lønninger		
2. Pappír og prentlutir	6.000	
Papir og tryksager		

	kr.	kr.	kr.
3. Innbúgv	1,500		
Inventar			
4. Aðrar útreiðslur	1,000	45,500	150,500
Andre udgifter			
§ 35. Ymsir grunnar:			
Diverse fonds:			
1. Til felagsbyggigrunn		100,000	
Til en fælles byggefond			
2. Til kirkjugrunnin		160,000	260,000
Til kirkefonden			
§ 36. Avdráttar- og rentuútreiðslur av ymsum lánum:			
Afdrag og rente af forskellige lån:			
1. Avdráttur		887,000	
Afdrag			
2. Renta		569,850	1,456,850
Renter			
§ 37. Ognarútreiðslur:			
Ejendomsomkostninger:			
1. Aðrar ognarútreiðslur			10,000
Andre ejendomsudgifter			
	Munur:	70,353	
	Balance:		
			35,464,000

FÍGGJARNEVNDIN, 25. mars 1963.

the 1990s, the number of people in the UK who are aged 65 and over has increased by 1.5 million (1990-1999) (Office of National Statistics 2000).

There is a growing awareness of the need to develop strategies to meet the needs of the ageing population. The Department of Health (1999) has published a strategy for ageing, which sets out the government's commitment to improve the lives of older people. The strategy is based on the principle that older people should be able to live independently, safely and comfortably, and to participate in the community. The strategy also sets out the government's commitment to improve the health and social care services available to older people.

The strategy is based on the principle that older people should be able to live independently, safely and comfortably, and to participate in the community. The strategy also sets out the government's commitment to improve the health and social care services available to older people. The strategy is based on the principle that older people should be able to live independently, safely and comfortably, and to participate in the community. The strategy also sets out the government's commitment to improve the health and social care services available to older people.

The strategy is based on the principle that older people should be able to live independently, safely and comfortably, and to participate in the community. The strategy also sets out the government's commitment to improve the health and social care services available to older people. The strategy is based on the principle that older people should be able to live independently, safely and comfortably, and to participate in the community. The strategy also sets out the government's commitment to improve the health and social care services available to older people.

The strategy is based on the principle that older people should be able to live independently, safely and comfortably, and to participate in the community. The strategy also sets out the government's commitment to improve the health and social care services available to older people. The strategy is based on the principle that older people should be able to live independently, safely and comfortably, and to participate in the community. The strategy also sets out the government's commitment to improve the health and social care services available to older people.

The strategy is based on the principle that older people should be able to live independently, safely and comfortably, and to participate in the community. The strategy also sets out the government's commitment to improve the health and social care services available to older people. The strategy is based on the principle that older people should be able to live independently, safely and comfortably, and to participate in the community. The strategy also sets out the government's commitment to improve the health and social care services available to older people.

The strategy is based on the principle that older people should be able to live independently, safely and comfortably, and to participate in the community. The strategy also sets out the government's commitment to improve the health and social care services available to older people. The strategy is based on the principle that older people should be able to live independently, safely and comfortably, and to participate in the community. The strategy also sets out the government's commitment to improve the health and social care services available to older people.

The strategy is based on the principle that older people should be able to live independently, safely and comfortably, and to participate in the community. The strategy also sets out the government's commitment to improve the health and social care services available to older people. The strategy is based on the principle that older people should be able to live independently, safely and comfortably, and to participate in the community. The strategy also sets out the government's commitment to improve the health and social care services available to older people.

the 1990s, the number of people in the UK who are obese has increased by 50% (Health Survey for England 1995). The prevalence of obesity in the UK is now 10% in men and 13% in women (Health Survey for England 1995). The prevalence of obesity in the USA is 15% in men and 23% in women (Flegal et al. 1994).

Obesity is a risk factor for a number of chronic diseases, including coronary heart disease, stroke, hypertension, type 2 diabetes, osteoarthritis, gallstones, and certain types of cancer (e.g. breast, colon, endometrial, and prostate) (Health Survey for England 1995). Obesity is also a risk factor for mental health problems, including depression and anxiety (Health Survey for England 1995).

The prevalence of obesity in the UK is increasing rapidly, and it is estimated that by the year 2010, the prevalence of obesity in the UK will be 15% in men and 20% in women (Health Survey for England 1995). The prevalence of obesity in the USA is also increasing rapidly, and it is estimated that by the year 2010, the prevalence of obesity in the USA will be 20% in men and 28% in women (Flegal et al. 1994).

The prevalence of obesity in the UK is increasing rapidly, and it is estimated that by the year 2010, the prevalence of obesity in the UK will be 15% in men and 20% in women (Health Survey for England 1995). The prevalence of obesity in the USA is also increasing rapidly, and it is estimated that by the year 2010, the prevalence of obesity in the USA will be 20% in men and 28% in women (Flegal et al. 1994).

The prevalence of obesity in the UK is increasing rapidly, and it is estimated that by the year 2010, the prevalence of obesity in the UK will be 15% in men and 20% in women (Health Survey for England 1995). The prevalence of obesity in the USA is also increasing rapidly, and it is estimated that by the year 2010, the prevalence of obesity in the USA will be 20% in men and 28% in women (Flegal et al. 1994).

The prevalence of obesity in the UK is increasing rapidly, and it is estimated that by the year 2010, the prevalence of obesity in the UK will be 15% in men and 20% in women (Health Survey for England 1995). The prevalence of obesity in the USA is also increasing rapidly, and it is estimated that by the year 2010, the prevalence of obesity in the USA will be 20% in men and 28% in women (Flegal et al. 1994).

The prevalence of obesity in the UK is increasing rapidly, and it is estimated that by the year 2010, the prevalence of obesity in the UK will be 15% in men and 20% in women (Health Survey for England 1995). The prevalence of obesity in the USA is also increasing rapidly, and it is estimated that by the year 2010, the prevalence of obesity in the USA will be 20% in men and 28% in women (Flegal et al. 1994).

The prevalence of obesity in the UK is increasing rapidly, and it is estimated that by the year 2010, the prevalence of obesity in the UK will be 15% in men and 20% in women (Health Survey for England 1995). The prevalence of obesity in the USA is also increasing rapidly, and it is estimated that by the year 2010, the prevalence of obesity in the USA will be 20% in men and 28% in women (Flegal et al. 1994).

Til lögtingsmál nr. 1/1963 (vetrarting): Figgjarløgtingslóg 1963/64.

Greinargerð

Uppskot til figgjarløgtingslóg fyri figgjarárið 1963/64 verður her við lagt fyri Føroya løgting.

Tó at stórir tørvur er á at fáa figgjarlógina — og har við eisini sjálvan landsrokniskapin — umskipaðan, hava hvørki umstøður ella stundir verið til tess fyri hesa figgjarlóg og tann landsrokniskap, sum aftan á figgjarlógina kemur. Figgjarlógaruppskotið fyri figgjarárið 1963/64 verður tí í somu høvuðsuppstilling, sum árin framman undan. Bróytingar eru tó gjørdar, bæði viðvíkjandi evnum og tølum.

Eftir uppskotinum eru inntøkurnar mettar til 35.164 tús. kr. og útreiðslurnar til 34.926 tús. kr. Inntøkumunurin er tá 238.000 kr.

Til samanbu ðar er at nevna, at á seinastu figgjarlóg varð javnin mettur til 28.984 tús. kr.

Longu á ólavsekutinginum 1962 var tað greitt, at almikil vøkstur kundi væntast í figgjarlógini komandi figgjarár. Tá — á ólavseku 1962 — var hesin vøkstur leysliga mettur til 3.820 tús. kr., men vítað var, at hesin vøkstur fór at verða upp aftur størri, mest av lønarhækkingum. Síðan eru tað eisini komnar 2.580 tús. kr. aftur at.

Vøksturin í inntøkunum er upp á seg størri enn vøksturin í útreiðslunum, og vísir hetta seg eisini í tí, at meðan rakstrarmunurin, inntøkumunurin, eftir figgjarlógini 1962/63 bert var 10 tús. kr., er hann nú 238 tús. kr.

Inntøkur

Samanlagdar inntøkur eru mettar til 35.164 tús. kr., smb. 1.14.§.

Hesar inntøkur ber til at býta í fyra høvuðsbólkar:

	Tús. kr.	%
Beinleiðis skattar	12.250	34,8
Innflutningsgjøld	21.000	59,7
Onnur gjøld	1.391	4,0
Aðrar inntøkur	523	1,5
	<u>35.164 tús. kr.</u>	<u>100%</u>

Beinleiðis skattar

Beinleiðis skattar býttast soleiðis:	tús. kr.
Inntøkuskattar	11.000
Fólkaeftirlønargjald	1.000
Avlamiðseftirlønargjald	250
Íalt	12.250

Aðaluppistøðan í skipanini um *inntøkuskatt* er í lógini frá 15. maí 1939. Nakra broytingar hava verið gjørdar í hesi lóg seinni, seinast við lógini frá 4. maí 1961, men í grund hevur inntøkuskattaskipanin verið hin sama nú í langt áramál. Her er stórir tørvur á broyting, og í hesi tingsetu verður so eisini lagt fram uppskot um nýskipan í inntøkuskattalógini, og vónandi verður málið avgreitt frá tingi, so hin nýggja skattalóg kemur í gildi frá skattaárinum, sum byrjar 1. apríl 1964.

Inntøkuskatturin eftir liggjarlógini 1963—64 verður kravdur inn í tíðini frá 1. apríl 1963 til 31. mars 1964, men inntøkurnar, sum hann verður roknaður eftir, eru jú komnar til handa í tíðini 1. januar til 31. desember 1962.

Eftir teim fyrribilsupplýsingum, sum til eru um hesar inntøkur, verður skatta-inntøka landskassans í komandi fíggjarári mett til tær 11.000 tús. kr., so sum her er gjørt.

Skatturin, sum verður roknaður og álíknaður eftir inntøkunum í árinum 1962, verður fyri tað mesta goldin av leypandi inntøkum í tíðini 1. apríl 1963 til 31. mars 1964.

Um hesar inntøkur ber ikki til at siga nakað við fullari vissu, men øll líkindi eru til veksandi inntøkur samanborið við fyrru ár.

Undir »beinleiðis skatti« eru sett tvey gjøld: fólkaeftirlønargjald við 1.100 tús. kr. og avlamiðseftirlønargjald við 250 tús. kr.

Hitt fyrra, *fólkaeftirlønargjaldið*, verður álagt eftir lóg nr. 208 frá 11. juni 1959, og verður roknað sum 1% av skattainntøkuni, meðan hitt seinna, *avlamiðseftirlønargjaldið*, verður álagt eftir lóg nr. 350 frá 6. desember 1961, og verður roknað sum 1/4% av skattainntøkuni.

Tollur og sertollur:

Samanlagdar tollainntøkur eru sum nevnt mettar til 21.000 tús. kr. Tollainntøkurnar kunnu býttast í tveir høvuðsbólkar. Í øðrum eru tey innflutningsgjöld, ið verða kravd inn eftir lóg nr. 23 frá 11. februar 1950 við seinni broytingum (*»vanligur tollur«*). Í hinum tey gjöld, ið verða kravd inn eftir lögtingslóg nr. 9 frá 27. apríl 1961 (*»sertakt innflutningsgjald«*). Býtið komandi fíggjarár verður mett soleiðis:

	tús. kr.
Vanligur tollur	17.500
Sertollur	3.500
Íalt	21.000

Eins og viðvikjandi inntøkuskattalógini er stórir tørvur á umskipan í tollalóg-gávuni. Tær mongu tollalógir, sum í farnum árum hava verið gjørdar, hava flestar verið evnaðar til í bræði, tí peningur skuldi útvegast við skjótleika, og hava tí ikki verið nóg væl umhugsaðar.

Soleiðis sum landsbókahaldið higar til hevur verið skipað, ber ei heldur til at fáa upplýsingar um, hvussu stórar einstakar inntøkur fáast av teim einstøku vörum og vørusløgum.

Her verður broyting neyðug.

Onnur gjøld:

Onnur gjøld eru samanlagt mett til 1.391 tús. kr.

Størstu einstøk gjøld eru gjøld av bilum 500 tús. kr., valutagjald 450 tús. kr. og skemtunnarskattur 225 tús. kr. — í alt 1.175 tús. kr.

Á iverandi figgjarlóg eru hesar inntøkur samanlagt mettar til 800 tús. kr. Samanlægd hækking er tá 375 tús. kr., men gjalddaktirnir eru hinir somu nú sum tá.

Eftir galdandi lógum verða goldin serstøk útflutningsgjøld av fiski í landskassan, og eru tey hesi:

- av klippfiski 3 oyru pr. kg
- « saltfiski 1 oyra pr. kg
- « saltsild 1 kr. pr. tn.

Á iverandi figgjarlóg eru hesi gjøld samanlagt mett til 430 tús. kr.

Gjældini eru ikki sett upp í hesum figgjarlógaruppskoti, og ætlingin er at taka tey úr gildi — við teim grundum, ið nevndar verða, tá hetta mál verður lagt fyri tingið.

Í hesum sambandi skal nevast, at ætlingin er samtíðis at avtaka vrakigjældini (higar til uppførd undir 21§, 1, 3 — við o. u. 100 tús. kr.) Hesi eru nú:

- Av klippfiski 0,4 oyru pr. kg
- « saltfiski 0,1 « « «
- « saltsild 75,0 « « tn.

Uppi í øðrum gjøldum eru síðan: lestagjald av skipum 75 tús. kr., gjøld av rúsdrekkakortum 15 tús. kr., sektir 1 tús. kr., gjøld av loyvisbrøvum 50 tús. kr. og gjøld av bilasølum 75 tús. kr.

Aðrar inntøkur:

Aðrar inntøkur, enn tær, ið higar til hava verið nevndar, eru samanlagt mettar til 523 tús. kr. Hesar inntøkur býtast soleiðis:

	tús. kr.
Rentuinntøka og vinningsbýti	277
Rakstur av ognum	56
Sektarrentur	150
Ymiskt	40
Í alt	523

Á figgjarlógini er raksturin av hesum landsognum settar upp: oljugoymslurnar í Sólmundarfirði, ungsitingarhúsin í Tinganesi, hvalastøðin við Áir og sildarverksmiðjan í Kollafirði.

Raksturin av øðrum landsognum — t. d. landstelefónini og landsapotekinum — er hin vegin ikki á figgjarlógini, og gevur hon tí ikki fullfiggjaðar upplýsingar í so máta.

Útreiðslur

Útreiðslurnar í uppskotinum eru býttar í hesar høvuðsbólkar:

	tús. kr.	%
1. Løgtingið (15. §)	518	1,5
2. Landsfyrisingin (16. §)	2.216	6,3
3. Heilsumál (17. §)	4.016	11,5
4. Samferðslumál (18. §)	5.300	15,2
5. Skúlamál (19. §)	3.955	11,3
6. Bókmentir og list (20. §)	464	1,3
7. Eiskivinnumál (21. §)	7.470	21,4
8. Landbúnaðarmál (22. §)	1.213	3,5
9. Handils- og ídnaðarmál (23. §)	470	1,3
10. Almanna tryggingarmál (24. §)	7.357	21,1
11. Aðrar útreiðslur	491	1,4
12. Avdr. og rentur av lánum (36. §)	1.457	4,2
Í alt . . .	34.926	100

1. Løgtingið (15. §):

Fingur serstakar viðmerkingar.

2. Landsfyrisingin (16. §):

Í hesi grein eru í alt 13 undirdeildir, og óivað hevði verið rættari at leggja summar av hesum undir aðrar greinir í figgjarlógini, t. d. fiskivinnustovu og ídnaðarstovu undir »fiskivinnu og sigling«, tollfírlit og valuta- og prísráð undir »handil og ídnað« og landsverkfrøðingsstovuna undir »samferðslumál«.

Hækkiingin í allari 16. § samanborið við íverandi lóg er 138 tús., og kemst hon mest av lønarhækkingum, sum longu eru komnar.

3. Heilsumál (17. §):

Høvuðsundirdeildirnar í hesi grein eru tey 3 sjúkrahúsini við hesum tølum:

	tús. kr.
Landssjúkrahúsið	2.664
Klakksvíkar sjúkrahús	457
Suðuroyar sjúkrahús	609
Í alt	3.720

Her aftur at koma 296 tús. kr., soleiðis at samanlagdar útreiðslur verða 4.016 tús. kr. móti 2.927 tús. kr. á íverandi lóg, t. e. hækking upp á 1.089 tús. kr., ella um leið 33 %.

Tað eru fyrst og fremst sjúkrahúsútreiðslurnar, sum eru vaksnar. Tær hava verið í stöðugum og miklum vøkstri seinastu árin.

Tað hevði verið ynskiligt at hækka játtanir til ymisk sjúkrafyrirbyggjandi tiltøk, t. d. til barnatannrøkt í øllum bygðum (við ambulantom siglandi og koyrandi tannlæknastovum).

4. Samferðslumál (18. §):

Til samferðslumál eru samanlagt settar 5.300 tús. kr. móti 4.651 tús. kr. á íverandi fíggarlóg, sum er hækking upp á 649 tús. kr. ella um leið 14 %.

Samanborið við grannalond okkara eru samgongumálini langt til afturs. Tørvandi iløgur til vegabygging (ný- og umbygging) eru mettar til 75 milj. kr. og til havna- og lendingabyggingar kunnu tær setast til einar 50 milj. kr. Har aftur at koma iløgur í strandfaraskip og -bátar í flogsamgongurnar. (Umframt koma so iløgurnar í telefonverkinum).

Tað verður bæði neyðugt og rætt at finansiera tað nógva av hesum útreiðslum við lánum, og ein partur av útreiðslunum í hesi grein ganga so eisini til rentur og avdráttir av fyrr tiknum lánum.

Fram verður hildið við vegabyggingini og nýggj *vegabyggingatlan* verður gjord.

Íverandi *havnabyggingatlan* gongur frá 1. apríl 1959 til 31. mars 1968, men tað verður neyðugt at endurskoða hesa ætlan og at leggja finansieringina bæði fyri landskassan og fyri tær einstøku kommunur betri til rættis — við lagaligari og ódýrari lánum.

Nevnast skal, at landsstýrið burtur úr flogbyggigrunninum hevur játtað 115 tús. kr. til ymsar byggingar o. t. á flogvøllinum í Vágum og at regluligt flog við úrheimin bíðar eftir neyðugum loyvum frá myndugleikunum.

5. Skúlamál (19. §):

Skúlamálini eru samanlagt mett til 3.955 tús. kr. móti 3.657 tús. kr. á íverandi fíggarlóg, sum er hækking upp á 298 tús. kr., ella um leið 7,5 %.

Hesin peningur verður býttur soleiðis:

	tús. kr.
Barnaskúlin	2.115
Kennaraskúlin	25
Studentaskúlin	484
Fólkaháskúlin	143
Kvøldskúlar	25
Byggigrunnur	700
Ymiskir studningur	463
<u>Íalt</u>	<u>3.955</u>

Flestir studningar eftir hesi grein eru hækkaðir samanborið við íverandi figgjarlóg. Studningurin til skúlabbyggigrunnin er hækkaður úr 300 upp í 400 tús. kr.

6. Bókmentir, vísindi og list (20. §):

Útreiðslurnar til bókmentir, vísindi og list eru samanlagt settar til 464 tús. kr. móti 369 tús. kr. á íverandi figgjarlóg, sum er hækking upp á 95 tús. kr., ella um leið 25%.

Í grunn til lærdan stovn í føroyskum máli eru settar 20 tús. kr.

Tað verður neyðugt í framtíðini at okja útreiðslurnar undir hesi grein almikið — bæði í løgu og rakstrarútreiðslur. Byggjast skal — av nýggjum ella aftur at — fyri landsbókasavnið, skjalasavnið, fornminnissavnið, náttúrgripasavnið, og listasavnið og somuleiðis skulu tørvandi byggilendi keypast.

Játtanin til sёмdarpening er nú samanlagt 19 tús. kr. (hvor játtan tvífaldað).

7. Fiskivinna, sigling o. t. (21. §):

Til fiskivinna, sigling o. t. eru samanlagt settar 7.469 tús. kr. móti 6.722 tús. kr. á íverandi figgjarlóg, sum er hækking upp á 747 tús. kr. ella stívliga 10%.

Høvuðsútreiðslurnar kunnu bytast soleiðis:

	tús. kr.
Studningur til endurnýgging av skipa- og bátafлотanum, her undir renta og avdráttir av fyrr tiknum lánum.....	2.850
Studningur til minstuløn, sjúkraviðbót og prísviðbót	2.300
Studningur til heimaútróður	1.200
Vaktar- og bjargingarskip	475
Skúlar o. a.	644
Íalt	7.469

Studningurin til *endurnýgging av skipa- og bátafлотanum* er sum á íverandi figgjarlóg, men tað þógva av peninginum gongur til rentur og avdráttir av fyrr tiknum lánum. Til komandi skipabygging í figgjarárinum, studningslån, verða lániheimildir fingnar framman undan.

Útreiðslurnar til *minstuløn og sjúkraviðbót* verða ætlandi lægri enn í íverandi figgjarári. Hin vegin veksa útreiðslurnar til *prísviðbót*. Ætlingin er at hækka »prísloftið«.

Somuleiðis er studningurin til *heimautróður* hækkaður úr 850 tús. kr. upp í 1.200 tús. kr.

Til *vaktarskip* eru settar 575 tús. kr. móti 475 tús. kr. á íverandi figgjarlóg. Frá hesum ganga 100 tús. kr. í innlökum.

Til fiskivinnukanningarnevudina eru settar 50 tús. kr., men ætlingin er at umskípa hesa kanning.

8. Landbúnaður (22. §):

Til landbúnaðarmál eru settar í alt 1.213 tús. kr. móti 784 tús. kr. á íverandi figgjarlóg, sum er hækking upp á 429 tús. kr., ella 54,7%.

Útskiptings- og matrikulútreiðslurnar eru settar til 482 tús. kr. sum er hækking upp á 202 tús. kr.

Nýggj játtan eru 200 tús. kr. (árliga í 10 komandi ár) til nýløgur í landbúnaðinum. Aðrir studningar eru samanlagt 356 tús. kr.

9. Handils- og idnaðarmál (23. §):

Til handels- og idnaðarmál eru settar 469 tús. kr. móti 321 tús. kr. á iverandi fíggjarlóg.

Uppi í hesum tali eru útreiðslur til virkisnevndina, men ætlingin er at umskipa hesa nevnd.

10. Almennatryggingar (24. §):

Til almennatryggingar eru settar 7.357 tús. kr. móti 6.164 tús. kr. á iverandi fíggjarlóg, sum er øking upp á 1.193 tús. kr., ella 19,3%.

Høvuðstølini eru hesi:

	tús. kr.
Fólkaeftirløn	4.392
Avlamiðseftirløn	2.084
Almenn hjálp, barnastyrkur o. t.	710
Ymsir studningar	171
<u>Íalt</u>	<u>7.357</u>

Ymsir studningar eru eisini hækkaðir, t. d. studningurin til hjálpargrunnin fyri óvinnuførar fiskimenn úr 30 upp í 100 tús. kr. og til sjúkragrunn verkamanna úr 25 upp í 50 tús. kr.

11. Aðrar útreiðslur (25., 26., 28., 34., 35. og 37. §§):

Ongar serstakar viðmerkingar.

12. Rentu- og avdráttarútreiðslur (36. §):

Samanlagt útreiðslutal í hesi grein er sett til 1.457 tús. kr. (avdráttir 887 tús. kr. og rentur 570 tús. kr.), og er hetta sama tal, sum sett varð upp á fíggjarlógaruppskotinum á ólavsvøku 1962.

Á fíggjarlógini 1962-63 varð talið sett til 300 tús. kr. (bert rentur, men eingir avdráttir).

Hækkingin í hesi grein er tá 1.157 tús. kr., sum er út við fýrfalding.

Í tí fíggjarlógaruppskoti, ið varð lagt fram á ólavsvøku 1962, vóru eisini undir øðrum greinum enn 36. § roknaðar útreiðslur til rentur og avdráttir, m. a. o. u. 800 tús. kr. undir 18. §. 1 (vegabygging) og o. u. 2.400 tús. kr. undir 21. §. 9 (studningslán).

Sama uppstilling verður í hesum uppskoti, men er hetta eitt av tí marga, sum alvegis neyðugt verður at umskipa á komandi fíggjarættlanum (og landsrokniskapum).

Figgjarstöðan og komandi figgjarviðurskipti.

Um íverandi figgjarlóg — hana, ið lögtingið samtykti seinasta vár — er í stuttum at siga, at fó at figgjarárið er ikki úti enn, vóru summar útreiðslugreinir, sum longu miðjan februar (12. febr.) vóru komnar upp um játtanirnar, meðan aðrar útreiðslugreinir lógu tætt út í móti teim játtaðu tølum og aðrar nakað niðan fyri.

Eftir ætli verður heildarúrslitið, at við lók figgjarársins 31. mars í ár eru á figgjarlógini nýttar út við 3 milj. kr. meir enn játtaðar vóru.

Nevnast má, at tað mangan verða gívnar játtanir í serstøkum heimildarlógum, uttan at hesar játtanir verða settar á figgjarlógina. Slíkar játtanir verða tá tíðum finansieraðar við lántøkum. Tvey dømi kunna nevnist: Oyggjarvegurin 700 tús. kr. og berggongdin Tvøroyri-Hvalbæ 2.435 tús. kr. (fyri somu berggongd 35 tús. í figgjarárinum 196—61 og 614 tús. kr. í figgjarárinum 1961—62).

Hesar og aðrar útreiðslur koma sjálvsagt »aftur um aftur« á landsrokniskapinum sum lán á figgjarstöðu og sum avdráttar- og rentuútreiðsla á rakstrarrokniskapi).

Um inntøkurnar í íverandi figgjarári, er at siga at eisini tær vóru ov lágt settar á figgjarlógini.

Figgjarlógin er ætí um inntøkur og útreiðslur landskassans í komandi figgjarári.

Í figgjarárinum verður mangan tørvur á útreiðslum, ið ikki hevur verið ætlað um á figgjarlógini. Hetta kann tá láast í rættlag við serstøkum heimildarlógum, so sum dømi hava verið nevnd um. Men, í øðrum tilfellum verða útreiðslur ávistar, sum als ikki standa á figgjarlógini ella øðrum lógum, ella í hvussu er við hægri tølum enn tilskilað og játtað.

Henda mannagongd samsvarar ikki 19. § í lóg nr. 1 frá 13. mai 1948, sum sigur, at »eingin útreiðsla má verða goldin, ið ikki er heimilað í figgjarlóg, galdandi, tá útreiðslan verður ávist, ella í aðrari galdandi heimildarlóg«.

Hetta, at ávísar óheimilaðar útreiðslur, er vorðið vanligt fyribrigdi, og er orsøkin eina mest hon, at vit hava ikki nakra uppiskoytisfiggjarlóg, soleiðis sum vanligt er í mongum londum.

Men, lögtingið hevur ikki bert (innan fyri ávist øki) figgjarræðið í sínum hondum. Tað situr somuleiðis við figgjareftirlitsræðinum (og figgjareftirlitsskylduni), samb. 22. § í fyrrnevndu lóg, sum m. a. sigur, at rokniskapargranskoðarar tingsins skulu ansa eftir, »at einki er goldið uttan heimild í figgjarlóg ella aðrari heimildarlóg« og at rokniskapir landsins skulu verða lagdir fyri tingið »til viðgerðar og samtyktar«.

Í 6. § í figgjarlógini eru sett upp rokniskapartøl fyri summar landsognir: húsognirnar í Tinganesi, oljugoymslurnar í Sólmundarfirði, hvalastøðirnar á Signabø og við Áir og sildaverksmiðjuna í Kollafirði. Hin vegin eru hvørki landsapotekið ella landstelefonverkið á figgjarlógini, meðan hallið á strandfararsiglingini er sett upp í 18. §. Landsútvarpið er ikki á figgjarlógini.

Alt hetta gera heildmyndina av rakstri og figgjarstöðu landsognanna ófullkomna ógreiða.

Á fíggjarlógini verða rentuinntøkur fæddar upp í 5. §, men aftur at hesum koma rentur av ymiskum grunnum, sum verða hildnaruttan fyri rakstrarrokniskapin.

Rentuútreiðslur eru settar upp í 36. §, men har aftur at eru rentuútreiðslur (og avdráttarútreiðslur) víðar í fíggjarlógini roknaðar upp í vanligar játtanir.

Tað fæst tí bert ógreiðar upplýsingar um samanlagdar rentuútreiðslur og rentu-
inntøkur landskassans.

Víðar í fíggjarlógini og (landsrokniskapinum) eru har næst undir ymiskum greinum settar: vanligar rakstararútreiðslur, játtanir til serstakar grunnar, játtanir til serstakar iløgur og í sumnum tilfellum útreiðslur til avdráttir av lónum.

Slik uppstilling ger tað mest sum ella heilt ógjørlegt at finna samanlagdar iløguútreiðslur fíggjarlógarinnar (og landsrokniskapsins).

Hinir almennu grunnar, har av summir eru nevndir í fíggjarlógini, eru settir upp í landsrokniskapinum. Peningurin, sum er í hesum grunnum, stendur annað hvørt í virðisbrøvum, bankum, sparikassum o. t., ella hann stendur í »líkvíðiteti« landskassans.

Av hesum stendst almikil ógreiðar víðvíkjandi hinum »veruliga líkvíðiteti« landskassans.

Har næst er at nevna, at ein heldur stóur partur av starvi landskassans fer fram gjøgnum hesar grunnar og vísir seg tí als ikki ella bert fyri ein part á fíggjarlóg og rakstrarrokniskapi.

Víðvíkjandi inntøkunum skal loksins verða nevnt, at hesar áttu at vera nærri sundurliðaðar — t. d. tollinntøkurnar eftir vørum og vørubólkum.

Hesi og onnur dømi vísa, at núverandi uppstilling fíggjarlógarinnar (og landsrokniskapsins) hevur almong og almikil brek. Í komandi fíggjarlógum (og landsrokniskapum) verður neyðugt at bota um hesi brek.

Fíggjarlóg og landskassarokniskapur eiga at vera soleiðis skipað, at teir sum avvarða, fyrst og fremst landsstýri og lógtíng, men síðan eisini aðrir, menn sum síta í leiðandi störvum, eins og landsins almenningur yvirhøvur, fær sum sannasta og greiðasta mynd av fíggjarviðurskiftum landsins í hvørji tíð og framtíðarútlitinum.

Fíggjarliga starv hins almenna er — her sum allar aðrar staðir — veksandi partur í búskaparliga starvi samfelagsins sum heild.

So ógreið og illa upplýst øll búskaparviðurskifti samfelagsins eru, verður neyðugt at fáa øll hesi viðurskifti kannað og klárløgd — har í millum tað sum er og rørir seg innan fyri fíggjarviðurskifti hins almenna.

Landsstýrið starvast tí við at fáa betri uppstilling av fíggjarlógini og landsrokniskapinum til vega.

Tá fyrst hava vit grundarlag undir miðvísnum búskaparpolitikki samfelagsins — har í millum undir fíggjarpolitikki hins almenna.

Erlendur Patursson
landsstýrismaður

/ J. Djurhuus

the 'information' and 'communication' fields. The 'information' field is defined as:

...the study of the processes of information creation, organisation, storage, retrieval, dissemination and use, and the study of the social, cultural, economic and political contexts in which these processes take place. (p. 1)

The 'communication' field is defined as:

...the study of the processes of communication, and the study of the social, cultural, economic and political contexts in which these processes take place. (p. 1)

The 'information science' field is defined as:

...the study of the processes of information creation, organisation, storage, retrieval, dissemination and use, and the study of the social, cultural, economic and political contexts in which these processes take place. (p. 1)

The 'information studies' field is defined as:

...the study of the processes of information creation, organisation, storage, retrieval, dissemination and use, and the study of the social, cultural, economic and political contexts in which these processes take place. (p. 1)

The 'information systems' field is defined as:

...the study of the processes of information creation, organisation, storage, retrieval, dissemination and use, and the study of the social, cultural, economic and political contexts in which these processes take place. (p. 1)

The 'information technology' field is defined as:

...the study of the processes of information creation, organisation, storage, retrieval, dissemination and use, and the study of the social, cultural, economic and political contexts in which these processes take place. (p. 1)

The 'information science and technology' field is defined as:

...the study of the processes of information creation, organisation, storage, retrieval, dissemination and use, and the study of the social, cultural, economic and political contexts in which these processes take place. (p. 1)

The 'information science and technology studies' field is defined as:

...the study of the processes of information creation, organisation, storage, retrieval, dissemination and use, and the study of the social, cultural, economic and political contexts in which these processes take place. (p. 1)

The 'information science and technology studies and practice' field is defined as:

...the study of the processes of information creation, organisation, storage, retrieval, dissemination and use, and the study of the social, cultural, economic and political contexts in which these processes take place. (p. 1)

Nýggj ferðslulóg

Uppskot
til

Løgtingslóg um ferðslu.

lagtingslov om færdsel.

I. Inngangsfyriskipanir.

1. Indledende bestemmelser.

§ 1.

LÓGARUMRÁÐIÐ

Tá ið onki annað er fyrisett galdur reglurnar í hesi lóg vanligu ferðslu eftir veg, sum nýttur verður av einum ferðsluslag ella fleiri.

§ 2.

ORÐSKILJINGAR

Reglurnar í hesi lóg skulu nýtast í samsvari við niðanfyrri tilskilaðu orðskiljingar v.m.

I.

vegur: vegur, göta, pláss, brúgv, berghol, smoga, breyt o.l. privat sum alment.

akbreyt: Tann vegálin sum avlögð er til akstur, tó ikki cyklubreyt. Reglurnar um akbreytir koma eisini í nýtslu fyri cyklubreytir, so langt tað ber til.

farbreyt: Hvør breytin sum akbreytin kann leggjast sundur í, og sum er nógmikið breið hjá einum akfurfylgi.

§ 1.

LOVENS OMRAADE

Bestemmelserne i denne lov gælder, hvor intet andet er bestemt, for færdsel paa vej, som benyttes til almindelig færdsel af en eller flere færdselsarter.

§ 2.

DEFINITIONER

Ved anvendelse af bestemmelserne i denne lov skal de nedenfor angivne definitioner m.v. lægges til grund.

I.

vej: vej, gade, plads, bro, tunnel, passage, sti, eller lignende, hvadenten den er offentlig eller privat.

kørebane: den for kørende bestemte del af vejen, herunder dog ikke cyklesti. De for kørebane gældende regler finder tillige anvendelse for cyklesti i det omfang, de er anvendelige her.

vognbane: enhver af de baner, i hvilke kørebanen kan deles, og som hver er tilstrækkelig bred til at kunne befares af een række køreløjer.

vegfarandi: Einnhver sum ferðast eftir veg ella annars er staddur á vegi ella í akfari á vegi.

kjörbreyti: tað sum í lógini er fyriseitt um kjörbreyt verður somuleiðis nýtt um vegagreiningar og vegamunnar.

II.

akfar: Eitt hvørt far, sum aka kann eftir vegi uttan skinnarar, antin tað hevur hjól, beltir, gangarar ella annað.

motordrivið akfar: eitt hvørt akfar, sum hevur motor sum drivmegi.

III.

Sum motordrivin akfór er at skilja:

A. motorakfar: motordrivið akfar sum í høvuðsheitini er tilgjört sum eigið akfar til nýtslu til fólka- ella vöruflutning ella sum, um so er, at tað er útgjört til aðra nýtslu er tilgjört ella uttan størri broyting í tilgerðini kann fáast at ganga meira enn 30 km um tíman.

B. traktor: motordrivið akfar, sum í høvuðsheitini er útgjört at draga annað motorakfar ella arbeidsambøð og sum er gjört at ganga í mesta lagi 30 km um tíman, og bert við størri broyting í tilgerðini kann fáast at ganga skjótari.

C. motorambøð: motordrivið akfar, sum í høvuðsheitini er

vejfarende: einhver, der færdes eller iøvrigt opholder sig paa en vej eller i køretøj paa vej.

vejkryds: hvad der i loven bestemmes om vejkryds finder tilsvarende anvendelse ved vejforgreninger og vejudmunding.

II.

køretøj: enhver indretning, som kan køre paa vej uden skinner, hvadenten den er forsynet med hjul, bælter, valser, meder eller andet.

motordrevet køretøj: ethvert køretøj, der er forsynet med motor som drivkraft.

III.

Motordrevne køretøjer inddeles i:

A. motor-køretøj: motordrevet køretøj, der hovedsaglig er indrettet til selvskendigt at benyttes til person- eller godsbejording, eller som, saafremt det er indrettet til andet formaal, er konstrueret til eller uden væsentlig konstruktiv forandring kan ændres til en hastighed af over 30 km i timen.

B. traktor: motordrevet køretøj, som hovedsaglig er indrettet til at trække andet køretøj eller arbejdsredskab, og som er konstrueret til en hastighed af højst 30 km i timen og kun med væsentlig konstruktiv forandring kan ændres til større hastighed.

C. motorredskab: motordrevet køretøj, som hovedsaglig

útgjört sum arbeidsamböð, og sum er gjört at ganga í mesla lagi 30 km um tíman og bert við störru broyting í tilgerðini kann fáast at ganga skjótari, eisini motordrivið akfar, sum ætlað er at skulld stýrast av persóni til gongu, er at skilja sum motoramböð.

Motorakfør verða sundurbýtt í:

a) motorvagnar: motorakfar, sum hevur 4 ella fleiri hjól ella belur, rullur, gangara ella tilíkt, og samleiðis motorakfar á 3 hjólum, sum hevur eginvekt yvir 400 kg.

b) motoreyklar: motorakfar á 2 hjólum við ella uttan síðuvogn, og motorakfar á 3 hjólum við eginvekt undir 400 kg.

IV.

viðfestur vognur: akfar sum drigið verður av motordrivnum akfari og er ætlað til fólk- ella vöruflutning - leguvognur og bulvognur tó undantikinir.

leguvognur: akfar sum koplað verður uppí motordrivið akfar, so at akfarið ella tess last liggur inn á tað akfarið sum dregur og sum er ætlað til fólk- ella vöruflutning.

Sum viðfestur vognur ella leguvognur verður tó ikki annað akfar at skilja, sum drigið verður av motordrivnum akfari.

síðuvognur: akfar við eittans hjóli, sum koplað verður upp í síðuna á motoreyklei á 2 hjólum, og ætlað er til fólk- og vöruflutning.

er indrettet som arbejdsredskab, og som er konstrueret til en hastighed af højst 30 km i timen og kun med væsentlig konstruktiv forandring kan ændres til større hastighed; endvidere anses motordrevet køretøj, som er bestemt til at føres af en gaaende person, som motorredskab.

Motorkøretøjer inddeles i:

a) motorvogn: motorkøretøj, der er forsynet med 4 eller flere hjul eller med bælter, valser, meder eller lignende samt motorkøretøj paa 3 hjul, hvis egenvægt overstiger 400 kg.

b) motoreykel: motorkøretøj paa 2 hjul, med eller uden sidevogn, og motorkøretøj paa 3 hjul, hvis egenvægt ikke overstiger 400 kg.

IV.

paa hængsvogn: køretøj, der trækkes af motordrevet køretøj, og som er beregnet til person- eller godsbefordring - sættevogn og blokvogn dog undtaget.

sættevogn: køretøj, der kobles til motordrevet køretøj saaledes, at køretøjet eller dets last delvis hviler paa det trækkende køretøj, og som er beregnet til person- eller godsbefordring.

Sam paa hængsvogn eller sættevogn anses dog ikke andet motor køretøj, der trækkes af motordrevet køretøj.

sidevogn: ethvilet køretøj, der kobles til siden af en forhjulet motoreykel, og som er beregnet til person- eller godsbefordring.

viðfest ambóð: annað akfar, sum koplað verður uppí annað motordrivið akfar.

V.

neyðsendarakfar: akfar hjá políti ella brandverki, sum nýtt verður til neyðsendarakstur hjá políti, í förum eldi, skaðatilburði ella tilíki, eisini akfar hjá öðrum almennum valdi og samleiðis privatum ambulance — ella hjargingarakfari, um so er, at tað hevur løyvi frá landsstýrinum at gera nýtslu av tí í § 25, stk. 2 tilskilaða signali. Um nýtslu av öðrum akförum til neyðsendarakstur verður vist til § 60.

hulvognur: motordrivið akfar ella uppí tað koplað akfar, sum hevur vekt, ástrýst, slódd ella aðra tilgerð sum forðar akfarinum skráseting, og sum er ætlað til flutning av serstakliga tungari ella rúgvismiklari vöru.

VI.

eginvekt: vektin á akfari, lidnum til brúks við öllum tilhoyrandi sum vanligt í nýtsluni. Vektin á drivevni, (brenni smyrjolju og kölivatni) og förara kemur ikki uppí eginvektina.

verulig totalvekt: vektin á akfarinum í lötuni við drivevni, förara og lassí.

løyvd totalvekt: størsta vektin á akfari við drivevni, förara og lassí, sum løyvd er í skráseting ella í góðkenning.

paa hængsredskab: andet køretøj, der kobles til motordrevet køretøj.

V.

udrykningskøretøj: køretøj, der tilhører politii eller brandvæsen, og som benyttes til kørsel ved paa trængende politi-mæssige opgaver, ildebrand, ulykkestilfælde eller lignende; endvidere køretøj tilhørende anden offentlig myndighed samt privat ambulance- eller redningskøretøj, forsaavidt landsstyrets tilladelse til at anvende det i § 25, stk. 2, omhandlede signal er meddelt. Om anvendelse af andre motor-køretøjer til udrykningskørsel henvises til § 60.

blokvogn: motordrevet køretøj eller dertil koblet køretøj, hvis vægt, akseltryk, dimensioner eller øvrige konstruktion udelukker køretøjet fra indregistrering, og som er beregnet til transport af særlig tungt eller omfangsrigt gods.

VI.

egen vægt: vægten af køretøj færdigt til brug med alt tilbehør som normalt under brugen. Vægten af driftsmidler (brændstof, smørolie og kølevand) samt fører medregnes ikke til egen vægten.

faktiske totalvægt: køretøjets øjeblikkelige vægt med driftsmidler, fører og last.

tilladte totalvægt: den ved indregistrering eller godkendelse tilladte største vægt af køretøj med driftsmidler, fører og last.

á strýst: tað samfellda trýstið niður á veg frá öllum hjólanum sum hava center innafyrri 2 parallell steyrætt plán lögð triðingareist á akfars lengdarás gjögnun alla less breidd við 1 m fráleika teirra millum.

VII. parkering: einhvör burturseting av akfari á ella við veg. Stuttur steðgur at fara uppi ella av, at leggja uppá ella leggja av vörur ella tilíkt kemur tó ikki undir parkering.

VIII.

lyktatændringartíðin: tíðin frá 3/4 tíma eftir sólsetur til 3/4 tíma fyri sólærrenning. Har lógin fyrisetur reglur um lyktatændringartíðina galda tær somuleiðis í tjúkkum mjörka og tilílkum ringum sýni.

akseltryk: det samlede tryk, der overføres til vejen af samtlige hjul, hvis center findes indenfor 2 parallelle lodrette planer, som lægges med 1 m indbyrdes afstand vinkelret paa køretøjets længdeakse gennem hele dets bredde.

VII.

parkering: enhver hensætning af et køretøj paa eller ved vej. Kortvarig standsning for paa- eller afstigning, for paa- eller aflæsning af varer eller i andet tilsvarende øjemed anses dog ikke for parkering.

VIII.

lygtetændingstiden: tiden fra 3/4 time efter solens nedgang til 3/4 time før dens opgang. Hvor der i loven gives bestemmelser for lygtetændingstiden, gælder de tillige under fæd lauge og lignende daarlige lysforhold.

§ 3.

SERSTAKAR FYRISKIPANIR

Í ivamálum ger landsstýrið endaliga av, hvønn bólkin eftir § 2, II-IV eitt akfar kemur undir. Somuleiðis kann tað, tá ið serstakar grundir eru fyrri, gera av, at akfar av serstökum slag, kemur undir annan fólk enn fyriseti eftir orðskiljingunum í § 2, II-V, eins og serstakar forskriftir kunnu fyrisetast um vektreglurnar eftir VI.

§ 3.

SÆRLIGE BESTEMMELSER

Færøernes landstyre afgør i tvivlstilfælde endeligt, til hvilken af de i § 2, II-IV nævnte grupper af køretøjer et køretøj vil være at henhøre. Paa samme maade kan det, hvor særlige grunde falder derfor, fastsættes, at køretøjer af en bestemt type vil være at henhøre under en anden gruppe køretøjer, end de i § 2, II-V, nævnte definitioner ville medføre, ligesom der kan fastsættes særlige forskrifter for beregningen af de under VI omhandlede vægte.

II. Fyriskipanir um akför.

A. Tilgerð og útgerð av akfari.

§ 4.

ALMENNAR FYRISKIPANIR

Þitt hvørt akfar skal vera soleiðis útgjört og í tiliknum standi, at það kann nýlast uttan óneyðugan vanda og ónáðir hjá öðrum og uttan at skaða vegirnar.

Stk. 2. Eigari ella hann (brúkarinn) sum hevur varandi ræði á akfarinum, hevur ábyrgdina av, at akfarið er í lógligum standi, serstakliga, at róðurvæl og bremsur virka tryggiligt og kraftmikið, at koplingin til viðfestan vogn, leguvogn ella viðfest amboð, um hann hevur tilíkt, er tryggiligt og í tryggiligum standi, og at signalvæl og uttanáskriftir eru sum tør eiga.

§ 5.

MOTORAKFÖR

Þitt hvørt motorakfar skal hava

- a) róður og bremsivæl,
- b) lyktir at lýsa fram- og aftureftir og ljós á aftureftir vendumandi nummarspjaldur, eisini aftureftir vendandi refleksvæl og eina ella tvær aftureftir vendandi lyktir við hvítum ella gulum ljósi til nýtslu undir bakking,
- c) ljóðsignalvæl og neyðug háknivæl,
- d) neyðug útgerð at tryggja fóranum staðkunnleika,
- e) luftgummiringar ella hálvmassivir gummiringar,
- f) útgerð til bakkingar, tá eginvektin fer uppum 400 kg.

II. Bestemmelser om køretøjer.

A. Køretøjers indretning og udstyr.

§ 4.

ALMENDelige BESTEMMELSER

Enhvert køretøj skal være saaledes indrettet og holdes i en saadan stand, at det kan benyttes uden unødigt fare og ulempe for andre samt uden skade for vejene.

Stk. 2. Ejeren eller den person (brugeren), som har varig raadighed over køretøjet, er ansvarlig for, at køretøjet er i lovlig stand, navnlig at styreapparat og bremses virker sikkert og kraftigt, at koblingen til eventuel påhængsvogn, sættevogn eller påhængsredskab er sikker og i forsvarlig stand, og at signalapparater og påskrifter er i orden.

§ 5.

MOTORKØRETØJER

Enhvert motorkøretøj skal være forsynet med

- a) styre- og bremseapparater,
- b) lygter til belysning fremad og bagud samt belysning af bagudvendende nummerplade; endvidere med bagudvendende refleksanordninger,
- c) lydsignalapparat og fornødne tegngivningsapparater,
- d) fornødent udstyr til sikring af førerens orientering,
- e) luftgummiringe eller halvmasive gummiringe,
- f) indretning til baglænskørsel, forsaavidt egenvekten overstiger 400 kg.

g) merking sum sigur akfars upp runa og eyðkenning.

§ 6.

TRAKTORAR

Einhvör traktorur skal hava samsvarandi tilgerð og útgerð sum fyriseitt í § 5 og tryggiligt koplingsvæl. Fyri traktorar, sum bert nýta veg til akstur sum fyriseitt í § 12, stk. 1 og 2, kunnu tó fyrisetast linari reglur um tilgerð í forskrift eflir § 10.

§ 7.

MOTORAMBØÐ

Hvørt motoramboð skal hava.

- a) róðurvæl,
- b) aftureftir vendandi refleksvæl,
- c) lyktir at lýsa fram- og aftureftir, tá ið amboðið verður nýtt í lyktatendringartíðini,
- d) neyðnga hjólklaðing at skóna veg.

§ 8.

CYKLUR

Einhvör cykla skal hava

- a) minst eitt álítandi bremsuvæl,
- b) forlykt við hjörtum hvítum ella gulligum ljósi, sum sæst nóg langt burturfrá bæði frammanífrá og báðu megin í frá, tá ið cykla verður nýtt í lyktatendringartíðini. Um so er at ljósið kann gera glámlýsi, skal lyktin vera so tilgjörd, at hon skjótt kann fána,

g) mærkning til oplysning om køretøjets oprindelse og identitet.

§ 6.

TRAKTORER

Eenhver traktor skal være forsynet med tilsvarende indretninger og udstyr som i § 5 foreskrives samt med forsvarlig koblingsanordning. For traktorer, der alene benytter vejene til den i § 12, stk. 1 og 2, omhandlede kørsel, kan dog lempede regler for indretning og udstyr fastsættes i de i medfør af § 10 udfærdigede forskrifter.

§ 7.

MOTORREDSKABER

Eenhvert motorredskab skal være forsynet med

- a) styreapparat,
- b) bagudvendende refleksanordninger,
- c) lygter til belysning fremad og bagud, naar køretøjet anvendes i lygteændingstiden,
- d) fornöden hjulbeklædning til beskyttelse af vejbanen.

§ 8.

CYKLER

Eenhver cykel skal være forsynet med

- a) mindst eet paalideligt virkende bremsapparat,
- b) forlygte med klart lysende hvidt eller gulligt lys, synligt i tilstrækkelig afstand saavel forfra som fra siderne, naar cyklen anvendes i lygteændingstiden. Saafremt lyset kan virke blændende, skal lygten være saaledes indrettet, at den hurtigt kan nedblendes,

- c) aftureftir vendandi reytt refleksvæl og refleksvæl, ið antin er gult í tilfarinum á báðum sínum á fótiskörum ella annað refleksvæl sum rörir seg, tá ið cykla er í nýtslu. Landsstýrið kann fyriseta, at refleksvæl skulu vera av góðkendum slag.
- d) kløkku sum er hvøll. Annað signalvæl enn klokka má ikki verða nýtt.

§ 9.

ROSSAAKFÖR v. m.

Hvørt rossnakfar skal hava aktyggir og akfestianboð í álítandi standi.

stk. 2. Føroya landsstýri kann fyriseta reglur um lyklaföring hjá rossaakförum, arbeiðsakförum og hondvognum.

§ 10.

GJÖLLIGARI FORSKRIFTIR UM AKFÖR

Føroya landsstýri kann fyriseta gjøllari reglur um tilgerð av akfari v. m. og kann eisini gera neyðugar slakingar fyri akför av serstökum slag og nýtslu og fyriseta, hvat áskriftir og merkir akför skulu hava fyri eftirlitið.

B. Eftirlit við akförum.

§ 11.

SKRÁSETING AV MOTORAKFÖRUM V. M.

Eftirhvørt motorakfar og einhvør traktor, neman teir í § 12 tilskilaða, skulu vera skrásett og hava fingið nummarspjaldur,

- c) bagudvendende rød refleksanordning samt refleksanordning, der enlen bestaar af gult refleksmateriale paa begge sider af pedalerne eller anden refleksanordning, der bevæger sig naar cyklen benyttes. Landsstyret kan bestemme, at refleksanordningerne skal være af godkendt type,
- d) stærkt lydende klokke. Andet signalapparat end klokke maa ikke anvendes.

§ 9.

HESTEKÖRETÖJER M. V.

Paa hvert hestekøretøj skal forspændets seletøj og tilspændingsanordningerne være i forsvarlig stand.

stk. 2. Færøernes landsstyre kan fastsætte bestemmelser om lygtefööring for hestekøretøjer og træk vogne.

§ 10.

DETAILFORSKRIFTER FOR KÖRETÖJER

Færøernes landsstyre kan fastsætte yderligere bestemmelser om køretøjers indretning og udstyr m. v. og kan tillige fastsætte fornødne lempelser for køretøjer af særligt gart og benyttelse samt fastsætte, hvilke påskrifter om mærker køretøjer af kontrolmæssige grunde skal være forsynet med.

B. Kontrol med køretøjer.

§ 11.

REGISTRERING AF MOTOR-KÖRETÖJER M. V.

Ethvert motorkøretøj og enhver traktor, bortset fra de i § 12 omhandlede, skal forinden køretøjet tages i brug, være regi-

áðrenn akfarið verður tikið í brúk, smbr. íó § 14 um útlendsk akför. Tað sama er galdandi fyri viðfestar, legu- ella sløvognar til akfar við skrásetingarskyldu og eisini fyri viðfest amboð, sum nýtt verður aftaní motorakfari og eftir sínari tilgerð kann fara skjótari enn 30 km um tíman. Politivaldið gevur vátan um skrásetingina.

stk. 2. Tá ið skrásett akfur skiftir eigara (brúkara) og eisini tá ið eigari (brúkari) skiftir hústað, skal tað verða boðað politivaldinum innan 14 dagar. Tá ið fyribils tilhald uttanfyri tilmeldaðan hústað fer ikki útum 5 mánaðir, tørvar ikki at boða frá flyting. Við eigaraskifti hava bæði fyrri eigari og tann nýggi skylduna at boða frá. Tá ið akfar verður meldað frá, skulu nummar-spjöldrinu gevast politivaldinum aftur.

stk. 3. Til hráðfongis ella hissini akstur við akfari, sum er undir skrásetingarskyldu, og er ikki skrásett og til bulvognsakstur vera serstök nummarspjöldur útflyggjað. Afturfyri kann leggjast á gjald, sum nýtt verður á sama hátt sum tað vanliga gjaldið av akförum.

stk. 4. Nærri reglur um skráseting og góðkenning frammanundan av tilgerð og útgerð av akfari v. m. og somuleiðis gjaldini av teim verða fyrisettur av Føroya landsstýri, sum eisini fyrisetur reglur um, hvat skrásetingarskjöl skulu havast við undir akstri og um akstur og avgjald eftir stk. 3.

slæret og forsynet med nummerplader, jfr. dog § 14 om udenlandske køretøjer. Det samme gælder for paahængs-, sætte- eller sidevogne til et registreringspligtigt køretøj samt for paahængsredskab, der benyttes efter motor-køretøj og efter sin konstruktion kan fremføres med større hastighed end 30 km i timen. Politiet udsteder attest om registreringen.

Stk. 2. Naar et registreret køretøj skifter ejer (bruger), saavel som naar ejeren (brugeren) skifter bopæl, skal der inden 14 dage ske anmeldelse herom til politiet. Ved midlertidigt ophold udenfor den anmeldte bopæl af ikke over 5 maaaneders varighed er anmeldelse om flytning dog ufoernøden. Anmeldelsespligten paahviler ved ejerskifte saavel den tidligere som den nye ejer. Naar et køretøj afmeldes, skal nummerpladerne tilbageleveres politiet.

Stk. 3. Til midlertidig eller lejlighedsvis kørsel med registreringspligtigt køretøj, der ikke er registreret, samt til blokvognskørsel udleveres særlige nummerplader. Der kan herfor betinges en afgift, som anvendes paa samme maade som den almindelige afgift af motorkøretøjer.

Stk. 4. De nærmere regler om registreringen og forudgaaende godkendelse af køretøjernes indretning og udstyr m. v. samt gebyrne herfor fastsættes af Færøernes landsstyre, der tillige fastsætter bestemmelser om, i hvilket omfang registreringspapirer skal medføres underkørslen, samt om

Landsstýrið kann í sérstökum föri sleppa viðföstum amboðum undan skráseting.

stk. 5. Nummarspjöldur skulu vera skilling og mugu ekki vera huld undir akstri. Eftirgerð ella óheimilt nýsla av nummarspjöldum er forboðin.

stk. 6. Fer nummarspjaldur burtur ella verður ónýtiligt, skal politivaldið á staðnum hava tað at víta beinanvegin, sum eftir nærri fyrisettum reglum kann loyva nýslu av akfarinum til nýtt nummarspjaldur er útgevað.

§ 12.

TRAKTORAR SUM SLEPPA UNDAN SKRÁSETING

Traktorar sum af kalla eittans verða nýttir uttanfyri veg sum dráttar- ella drívmeði hjá arbeiðsamboðum, koma tó ikki undir skráseting, um so er at teir eittans nýta veg

- a) til egnan flutning til og frá arbeiðsstað og verkstaðnum,
- b) sum dráttarmegi hjá arbeiðsamboðum til og frá arbeiðsstað ella verkstaðnum (viðfestir vognar verður mettur javnbjóðis arbeiðsamboð, tá ið hann eittans verður nýttur til flutning av amboðum)
- c) til royndarakstur ella tilíkan slökkutan akstur eftir loyvi frá politivaldi í hvørjum einstökum föri.

stk. 2. Traktorar koma heldur ikki undir skráseting, sum umframt akstur sum tilskilað í stk. 1 eittans eru í nýslu á veg til vegarbeið á vegóki sum avskilað er á tryggun

den i stk. 3 omhandlede kørsel og den dér nævnte afgift. Landsstyret kan i særlige tilfælde undtage paaheengsredskaber fra registrering.

Stk. 5. Nummerplader skal stedsse være let læselige og maa ikke tildekkes under kørslen. Efterligning eller uberettiget anvendelse af nummerplader er forbudt.

Stk. 6. Bortkommer en nummerplade, eller bliver den ubrugbar, skal dette straks anmeldes til den stedlige politimyndighed, der efter nærmere fastsatte regler kan tillade anvendelse af køreløjet, indtil ny nummerplade er fremskaffet.

§ 12.

TRAKTORER, DER ER FRITAGET FOR REGISTERING

Traktorer, der ganske overvejende anvendes udenfor vejene som træk- eller drivkraft for arbejdsredskaber, skal dog ikke indregistreres, forsaavidt de alene benytter vejene:

- a) til egentransport til og fra arbejdssted og reparatør,
- b) som trækraft (med arbejdsredskaber til og fra arbejdssted eller reparatør (med arbejdsredskaber ligestilles paaheengsvogne, der alene benyttes til befordring af redskaber),

- c) til prøvekørsel eller anden lignende bestemt tidsbegrænset kørsel efter derom af politiet i hvert enkelt tilfælde meddelt tilladelse.

Stk. 2. Traktorer, der paa vejene udover kørsel som i stk. 1 nævnte alene udfører vejarbejde paa vejomraader, der er begrænset paa betryggende maade ved af-

hætt við stongsil ella merking ella í nýtslu til reingerð sóping av kava og tilíkt.

§ 13.

EFFIRLITSSYN

Politivaldið og motorsakköni hava altíð rætt at steðga hvørjum akfari at fáa tað kannað ella fáa at vita, at bilførarin lýkur treytirnar lógliga at kunna föra akfarið. Spyrst tað hurturir, at akfarið lýkur ikki reglurnar í hesi lóg ella forskrift givin eftir henni, kann nýtiskan av tí vera forboðin og nummarspjaldur ella onnur fyrsett kemnímerkir hurturikin til brekini eru umvæld.

stk. 2. Við brýr og viðserstök vegstrekki, t. d. byrgingar kann fast eftirlit setast viðv. vekt og stödd av akförum.

stk. 3. Politivaldið og lann motor-köni kunnu nær tað skal vera krevja eitt skrásett ella góðkent akfar víst fram til eftirkanningar at vita, um tað framvegis lýkur krøvini í ella eftir hesi lóg. Føroya landsstýri kann fyriseta reglur um tíðarvissar eftirkanningar. Føroya landsstýri fyrisetur reglur um gjald fyri eftirlitið eftir hesum stykki.

stk. 4. Verður akfar ikki víst fram eftir tilsögn kann politivaldið seta forboð fyri nýtslu av tí og taka nummarspjöldrini (kenningarmerkir).

spærring eller afmærkning, eller anvendes til renholdelse, snerydning og lignende, skal heller ikke indregistreres.

§ 13.

KONTROLEFTERSYN

Politiet og den motorsagkyndige er altid berettiget til at standse ethvert køretøj og lade det undersøge eller til at kontrollere, at føreren opfylder betingelserne for lovligt at kunne føre køretøjet. Findes det, at køretøjet ikke opfylder de i denne lov eller i medfør af denne givne forskrifter, kan dets benyttelse forbydes og nummerplader eller andre paa budte kendingsmærker fjernes, indtil forefundne mangler er afhjulpet.

Stk. 2. Ved broer, og ved særlige vejstrækninger, f.eks. dæmninger, kan der iværksættes fast kontrol med køretøjets vægt og størrelse.

Stk. 3. Politiet og den motorsagkyndige kan til enhver tid forlange et indregistreret eller godkendt køretøj fremstillet til eftersyn af, om det vidhlivende fyldestgør de i denne lov eller i medfør af denne stillede fordringer. Færøernes landsstyre kan fastsætte bestemmelser om periodisk eftersyn af motorkøretøjer. Bestemmelser om betaling for de i dette stykke omhandlede eftersyn fastsættes af Færøernes landsstyre.

Stk. 4. Fremstilles et køretøj ikke efter tilsigelse, kan politiet forbyde dets benyttelse og fjerne dets nummerplader (kendingsmærker).

C. ÚTLENDISK AKFÖR

§ 14.

Fyrir útlendisk akför sum fyrirbils kunnur nýttast hér á landi eftir millumlanda sáttmála sum Danmark hefur fikið við galdra reglurnar í §§ 5-10 þeir so langt sum tær hafa heimild í sáttmálanum. Akför sum hafa skrásetingar skylda eftir § 11 kunnur nýttast hér á landi utan skráseting, um tæy eru lögliga skrásett í heimlandinum og hafa fjóðarmarki og nummarspjaldur, ið hvassu er fyrir aftan á akfarinum, smbr. tó stk. 3.

stk. 2. Föroya landsstýri ger gjölligari reglur um eftirlit við teim í stk. 1 nevndu akförum, meðan tæy eru hér á landi og fyrisetur reglur, undir hvat treytum akför, sum koma inn higar úr útlandinum, utan at vera undir sáttmála sum nevnt í stk. 1, kunnur nýttast hér á landi.

stk. 3. Um eigarin (brúkarin) av motorakfari sum innflutt er frá útlandinum ella öðrum akfari undir § 11 er búsitandi hér á landi, skal tað skrásetast ella öll tess nummarspjöldur latast inn til polilivaldið innan 14 dagar eftir at akfarið er komið. Tekur eigari (brúkari) sum er ekki búsitandi hér á landi, bústað hér eftir kommunu ella skiftir akfarið hond til her búsitandi eigara (brúkara) kemur tað undir skráseting ella nummarspjöldrini latast inn innan 14 dagar eftir.

C. UDENLANDSKE
KÖRETÖJER

§ 14.

För köretöjer fra udlandet, der i henhold til en af Danmark tiltraadt international overenskomst midlertidigt kan benyttes her i landet, gælder bestemmelserne i §§ 5-10 kun i det omfang, de har hjemmel i overenskomsten. Köretöjer, der efter § 11 er registreringspligtige, kan benyttes uden registrering her i landet, saafremt de er lovligt registreret i deres hjemland og forsynet med nationalitetsmærke og nummerplade, i det mindste bag paa köretöjet, dog stk. 3.

Stk. 2. Færöernes landsstyre udfærdiger de nærmere regler for kontrollen med de i stk. 1 omhandlede köretöjer under deres ophold her i landet og fastsætter bestemmelser om, under hvilke betingelser köretöjer, der indkommer fra udlandet uden at være omfattet af overenskomst som i stk. 1 nævnt, kan anvendes her i landet.

Stk. 3. Saafremt ejeren (brugeren) af et fra udlandet indført motorköretøj eller andet af § 11 omfattet köretøj er bosiddende her i landet, skal köretöjet indregistreres eller samtlige dets nummerplader afleveres til politiet inden 14 dage, eller at det er indkommet. Tager en ikke her i landet bosiddende ejer (bruger) efter indrejsen bopæl her i landet, eller overgaar köretöjet fra ham til en her i landet bosiddende ejer (bruger), skal indregistrering eller aflevering af nummerplader ske inden 14 dage derefter.

III. Fyriskipanir um förarar av akförum v. m.

§ 15.

SIÓKA, OVERVING V. M.

Ongin má föra ella royua at föra akfar sum orsakað av sjúku, veikleika, overving, ovvekur ella undir árinu av hugkettandi ella doyvaendi evnum ella av tilikum grundum er soleiðis háttaður, at hann er ikki förur at föra akfar av tilikum slag á tryggan hátt. At nakar hevur røkt vinnuligan fólkaflutning soleiðis háttaður verður roknað honum sum skerpandi. Hevur arbeiðsgevari hjá förara ella annar sum yvir honum er part í, at hann hevur fært akfar so háttaður, kemur eisini hann undir sekt.

§ 16.

AT KENNA TIL.

Ongin má föra ella royua at föra motordrivið akfar sum hevur notið so mikið av rúsdrekka, at hann er ikki förur at föra akfar á fult tryggiligan hátt.

stk. 2. Heldur ikki má nakar sita á eyklu, hestbaki, reiðu o.t. ella royua tað, sum notið hevur so mikið av rúsdrekka, at hann er ikki förur at gera tað á fult tryggiligan hátt.

stk. 3. Tað er forboðið at lita nökrun upp í hendi at föra motordrivið akfar, eyklu ella ross um hann hevur kenningina so sum í stk. 1. og 2 tilskilað.

III. Bestemmelser vedrørende førere af køretøjer m.v.

§ 15.

SYGDOM, OVERANSTRENGELSE m.v.

Et køretøj maa ikke føres eller forsøges ført af nogen, der paa grund af sygdom, svækkelse, overanstrengelse, mangel paa søvn, paavirkning af opstrammende eller bedøvende midler eller af lignende aarsager befinder sig i en saadan tilstand, at han er ude af stand til at føre et køretøj af den paaageldende art paa betryggende maade. At en person i en saadan tilstand med køretøjet har befordret personer i erhvervsmaessigt øjemed, betragtes som en skerpending. Har førerens arbejdsgiver eller anden foresat medansvar for, at han har ført køretøj i saadan tilstand, straffes tillige denne.

§ 16.

SPIRITUSPAAVIRKNING

Et motordrevet køretøj maa ikke føres eller forsøges ført af nogen, der har nydt spiritus i et saadant omfang, at han er ude af stand til at føre køretøj paa fuldt betryggende maade.

Stk. 2. Cykel eller hest maa ej heller føres eller forsøges ført af nogen, der har nydt spiritus i et saadant omfang, at han er ude af stand til at føre cyklen eller hesten paa fuldt betryggende maade.

Stk. 3. Det er forbudt at overlade føringen af motordrevet køretøj, cykel eller hest til en person, der er paavirket af spiritus som i stk. 1 og 2 nævnt.

stk. 4. Er grund at hólða, at onkur hefur brotið frammanfyrri standandi reglu kann politivaldið taka hann til lækna til kanningar, eitt nú at taka blóð og vatn til mælingar um alkoholkoncentrationina. landsstýrið kann fyrisea reglur um læknakunningina.

§ 17.

ÁBYRGÐ HJÁ FÖRARA FYRI STAND HJÁ AKFARI

Förari av akfari skal alsamt ansa eftir, at akfarið er í tryggilíggum standi, serstakliga at stýri- og bremsu- signal- og hákvæl og lyktir virka eftir forskriftunum og trygt, og at tilkoplingin til viðfestan vogn, leguvogn ella viðfest amboð, um tey eru, eru trygg og í tryggilíggum standi.

§ 18.

FÖRARABREIV TIL MOTORAKFÖR

Motorakfar má bert förast av persóni, sum hjá politivaldinum hevar fingið förarabrev. Undir akstri skal förari altíð hava förarabrevið hjá sær og vísa politivaldinum tað, um tað verður kravt.

stk. 2. Förarabrev kann bert verða látið persóni, sum fylt hefur 18 ár. Umsökjari skal vera edrúlligur og hava nóg góð eygur og øyrur og annars andligan og kropsligan förleika. Hann skal í eini reynd prógva förvandi dugnaskap í akstri og förvandi kannleika til akfarið at fara um tað og reglurnar í ferðslulóggávuini. Hefur hann havt förarabrev fyrr

Stk. 4. Er der grund til at antage, at en person har overtrådt foranstaaende bestemmelser, kan politiet fremstille ham for en læge til undersøgelse, herunder til udtagelse af blod- og urinprøve til bestemmelse af alkoholkoncentrationen. Landsstyret kan træffe nærmere bestemmelser om lægeundersøgelsen.

§ 17.

FÖRERENS ANSVAR FOR KÖRETÖJETS STAND

Föreren af et køretøj skal til enhver tid være opmærksom paa, at køretøjet er i forsvarlig stand, særlig at styre- og brems-, signal- og tegngivningsapparater samt lygter virker forskriftsmæssigt og sikkert, og at tilkoblingen til eventuel paahængsvogn, sættevogn eller paahængsredskab er sikker og i forsvarlig stand.

§ 18.

FÖRERBEVIS TIL MOTORKÖRETÖJER

Motorkøretøj maa kun føres af personer, der hos politiet har erhvervet førerbevis. Under kørslen skal føreren altid have førerbeviset hos sig og paa forlangende forevise det for politiet.

Stk. 2. Førerbevis kan kun udstedes til personer, der er fyldt 18 aar. Andrageren skal være ædruelig og i besiddelse af tilstrækkelig syns- og hørevne samt iøvrigt af den fornødne aandelige og legemlige förlighed. Han skal ved en prøve godtgøre at være i besiddelse af tilstrækkelig körefærdighed og fornödent kendskab til köretøjet og dets be-

tíl motorakfar ella motoreyktu skal hann undan reyndini hava fingið sér læru í akstri hjá góðkendum akkerara. Landsstýrið fýrisetur gjöllari reglur um reyndina, útsjónd og innihald av fýrara brævi eins og gjaldið fýri reyndina og fýrarabrævið.

stk. 3. Landsstýrið tekur avgerð um, undir hvat treytum persónur, sum rætt hevur at fýra motorakfar í útlandinum, kann fáa fýrarabræv her á landi.

stk. 4. Landsstýrið kann fýriseta gjöllari treytir at fáa fýrarabræv til motorakfar sum nýtt verður til vinnuligan fólkaflutning. Tá ið tað er fýrarabræv sum nýtt verður til bus ella farmaakstur kann landsstýrið eisini fýriseta serstakar reglur. Fýrarabræv til motorfar, sum nýtt verður til vinnuligan fólkaflutning kann sýfast honum, sum dømdur er fýri brotsverk sum ber í sær ein hóltandi vanda fýri misbrúki av fýrarabrævinum, smbr. lóg nr. 286 frá 18. juni 1951.

stk. 5. Fýrarabræv hevur gildi í 5 ár frá útgávudegnum. Hjá persóni sum fylt hevur 70 ár, kann fýrarabræv gevast fýri styttri líðarskeiði. Tað sama kann landsstýrið fýriseta, tá viðurskiðini annars tala fýri. Tá ið tíðin er úti hjá fýrarabrævi, kann tað endurnýggjast, tá ið viðkom-

handling samt færdselslovgivningens bestemmelse. Saaframt han ikke tidligere har haft førerbevis til motorvogn, henholdsvis motoreykel, skal han forinden prøven have taget undervisning i kørefærdighed hos godkendt kørelærer. Landstyre fastsætter de nærmere regler for prøven, for førerbevisets udseende og indhold samt gebyret for prøven og førerbeviset.

Stk. 3. Landstyre træffer bestemmelse om, under hvilke betingelser personer, der har ret til at føre motorkøretøj i udlandet, kan fåa førerbevis udstedt her i landet.

Stk. 4. Færøernes landstyre kan fastsætte mere vidtgaaende betingelser for udstedelse af førerbevis til motorkøretøjer, der benyttes erhvervsmæssigt til befordring af personer. Forsaavidt angaar førerbevis, der benyttes til omnibus- eller fragtmandskørsel kan landstyre endvidere fastsætte særlige regler. Førerbevis til motorkøretøjer, der benyttes erhvervsmæssigt til befordring af personer, kan nægtes den, der er dømt for strafbart forhold som begrundet en nærliggende fare for misbrug af førerbevis, jfr. lov nr. 286 af 18. juni 1951.

Stk. 5. Førerbeviset gælder i 5 aar fra udstedelsesdagen. For personer, der er fyldt 70 aar, kan førerbevis dog udstedes for kortere tidsrum; det samme gælder efter landstyreets nærmere bestemmelse, hvor forholdene iøvrigt særlig taler derfor. Efter udløbet af gyldighedstiden kan be-

andi frumvegis lýkur treytingar. Politivaldið ger av, um viðkomandi kann sleppa undan nýggjari roynd.

stk. 6. Politivaldið kann nær tað skal vera taka förarabrev aftur, tá ið viðkomandi ikki longur lýkur treytingar at fáa förarabrev. Hann ið förarabrev hevur, hevur skyldu at geva seg undir kanningar sum förvandi eru til tess avgerð. Spurningurin um viðkomandi má ætlast at vera edrúlligur, smbr. stk. 2, kann nær tað skal vera skjótast inn fyri dómstólin.

§ 19.

VENJIAKSTUR VIÐ MOTOR- AKFARI V. M.

Hjá teim sum læra at föra motorakfar kann venjing bert fara fram, tá ið akførari, góðkendur eftir § 63 er við í akfarinum og undir liðini á næminginum, og tá verður akførarin at rokna sum förarí av akfarinum. Til akroyndina eftir § 18, stk. 2 verður næmingur tó at rokna sum förarí. Um so er, at onkur sum longu hevur förarabrev, men ynskir at iðka sín dugnaskap at föra motorakfar og tí fer at taka venjiakestur í akfari sum góðkent er til tess við góðkendum akførara undir liðini, er akførarin eisini roknaður sum förarí av akfarinum. Reglurnar í §§ 15 og 16 koma tó í nýtslu fyri næmingin.

stk. 2. Venjiakestur við motor-

viset fornyes, saafrent den paagældende stadig opfylder betingelserne. Politiet bestemmer, om vedkommende kan fritages for at aflegge ny prøve.

Stk. 6. Politiet kan til enhver tid tage førerbeviset tilbage, naar den paagældende ikke længere opfylder betingelserne for at få førerbevis. Førerbevisindehavere er pligtige at underkaste sig de til afgørelse heraf fornødne undersøgelser. Spørgsmaalet, om den paagældende man anses for ædruelig, jfr. stk. 2, kan til enhver tid indbringes for domstolene.

§ 19.

ÖVELSESKÖRSEL MED MOTORKÖRETÖJER m. v.

Övelseskörsel for personer, der uddanner sig til körsel med motorvogn, kan kun finde sted, naar der paa köretöjet ved siden af eleven findes en i medförf af § 63 godkendt körelærer, der da anses for at være förer af köretöjet. Ved den i § 18, stk. 2, ommeldte prøve anses eleven dog for at være förer. Saafremt en person, der allerede har førerbevis, önsker at öpöve sin færdighed i at före motorvogn og derfor foretager övelseskörsel i et dertil godkendt köretöj med en godkendt körelærer ved siden af sig, anses körelæreren ligeledes for at være förer af köretöjet. Bestemmelserne i §§ 15 og 16 finder dog i alle tilfælde ogsaa anvendelse paa eleven.

Stk. 2. Övelseskörsel med motor-

eyklu kann bert fara fram eftir leiðbeining og efliransing av akkærara sum er góðkendur eftir § 63, og sum hevur ábyrgdina av at venjiaksturin fer framt á tilikun stóðum og soleiðis, at hann metir eftir dugnaskapi hjá næminginum kann fara fram uttan vanda fyri aðra ferðslu.

stk. 3. Venjiakstur má ikki fara fram fyrr enn mánað fyri ta tíð, næmingur kann fáa førarabrev fyri aldur og hjá honum førararættindini eru frádømd ikki fyrr enn mánað fyri ta tíð, hann fær rættindini aftur.

stk. 4. Undir venjiakstri skal motorakfar hava bæði aftan og framman skelti, sum í sínum teksti týðiliga sigur frá, at akfarið verður nýtt til venjiakstur. Skeltið má bert verða nýtt undir venjiakstri. Føroya landsstýri ger av, hval trygdarútgjerd motorakfar skal hava frammihjá, sum nýtt verður til venjiakstur.

stk. 5. Venjiakstur kann fara fram allastaðnis, sum løyvt er akførum av viðkomandi slag. Tó kann politivaldið seta forboð heilt ella nakað fyri venjiakstri á tilskilaðum götu- ella vegastrekkjum, tá ið viðurskiptini, tá ið viðurskiptini, haruppi í fyrilit fyri umhúgvandi, krevja tað.

stk. 6. Føroya landsstýri kann fyriseta reglur fyri venjiakstur.

eykel maa kan finde sted under vejledning og overvaagen af en i medfør af § 63 godkendt kørelærer, der har ansvaret for, at øvelseskørslen foregaar paa saadanne steder og paa en saadan maade, at det efter elevens uddannelseslin maa antages at kunne ske uden fare for den øvrige færdsel. Stk. 3. Øvelseskørsel maa ikke finde sted tidligere end 1 maaned før det tidspunkt, hvor eleven efter sin alder kan faa udstedt førerbevis, og, forsaavidt angaar personer, hvem førerreten er frakendt, ikke tidligere end 1 maaned før frakendelsestidens udløb.

Stk. 4. Motorkøretøj skal under øvelseskørsel saavel foran som bagpaa være forsynet med et skilt, hvis tekst tydeligt tilkendegiver, at køretøjet benyttes til øvelseskørsel. Skiltet maa kun benyttes i anledning af øvelseskørsel. Færøernes landsstyre bestemmer, hvilke særlige sikkerhedsindretninger der skal findes paa motorkøretøjer, som benyttes til øvelseskørsel.

Stk. 5. Øvelseskørsel kan finde sted overalt, hvor færdsel med køretøjer af den paakjeldende art er tilladt, dog kan politiet helt eller delvis forbyde øvelseskørsel paa bestemte gade- eller vejstrækninger, hvor forholdene, herunder hensynet til de omboende, kræver det.

Stk. 6. Færøernes landsstyre kan fastsætte særlige bestemmelser vedrørende øvelseskørsel.

§ 20.

UPPLÝSINGARSKYLDIA OG
ÁGYRGD AV FÖRARABRÆVI

Eigari (ánari) av akfari hevur skyldu eftir beiðing frá politivaldinum at siga frá, hvør nýtt hevur akfarið sum förarar.

stk. 2. Eigari (ánari) og förari av motordrivnum akfari mugu ikki lata föringina upp í hendi á nøkrum, sum hevur ikki gyldugt förarabrev til akfarið og viðkomandi akstur.

§ 21.

ÚTLENDSKIR FÖRARAR

Persónar sum eru ikki búsettandi her á landi kunnu fyríbils föra motorakfar sum teir hava rætt at föra í landi sínum, uttan at hava föroyskt-danskt förarabrev, tá ið tað hevur heimild í millumlanda sáttmála sum Danmark hevur tikið við. Í öðrum föri kann politivaldið geva loyvi at föra motorakfar her á landi. Nærri reglur til tess fyrisetur Føroya landsstýri.

IV. Ferðslureglur.

A. Inngangsfyriskipanir.

§ 22.

Reglurnar sum í hesum bólki eru givnar fyri akfór, akstur ella akandi galda eisini cykluakstur, akstur við handvogni og ríðing so langt tað ber til. Undir somu reglu er eisini leiðsla av rossí og stórdýrum. Tey skulu vera undir tryggligari eftiransing.

§ 20.

OPLYSNINGSPLIGT OG
ANSVAR MED HENSYN TIL
FÖRERBEVIS

Ejeren (brugeren) af et køretøj er paa politiets begæring forpligtet til at give oplysning om, hvilke personer der som førere har benyttet køretøjet.

Stk. 2. Ejeren (brugeren) og føreren af et motordrevet køretøj maa ikke overlade foringen til en person, der ikke er i besiddelse af et til køretøjet og den paagældende kørsel gyldigt førerbevis.

§ 21.

UDENLANDSKE FÖRERE

Personer, der ikke er bosiddende her i landet, kan under midlertidigt ophold her føre saadant motorkøretøj, som de i deres hjemland er berettiget til at føre, uden at være i besiddelse af færøsk-dansk førerbevis, forsaavidt dette er hjemlet ved en af Danmark tiltraadt international overenskomst; i andre tilfælde kan politiet meddele tilladelse til at føre motorkøretøj her i landet. De nærmere regler herom udfærdiges af Færøernes Landsstyre.

IV. FÆRDELSREGLER

A. Indledende bestemmelser.

§ 22.

De i dette afsnit givne bestemmelser om køretøjer, kørsel eller kørende omfatter ogsaa cykelkørsel, kørsel med trækvogn og ridning i den udstrækning, de kan anvendes. Det samme gælder for føring af heste og kreaturer; disse skal være undergivet tilstrækkelig bevogtning.

stk. 2. Undir nýtsluni av reglum í hesum bólkki er eisini hann sum leiður barnavogn, rullistól ella annað avlamsfar sum gjørt er til at driva við hond at rokna sum gangandi.

B. Reglur um ferðslu yvirhóvnr.

§ 23.

GRUNDREGLUR

Vegfarandi skulu hava fyrilit og vera ansin, so ikki óðenn gerst vandi, skaði ella ónáðir, og so ferðslan verður ikki farnað ella órógvað meira enn neyðugt ger. Fyrilit skal eisini havast yvirfyri teim sum búgva ella eru stódd við veg.

stk. 2. Serstakt fyrilit skal havast fyri börnum og persónum sum nýta frámerki sum landsstýrið hevur fyrisett fyri avlamin. Hetta frámerkið kann eittans vera nýtt av persónum sum hava vúnalig eygur ella eru dulir ella hava annað kropsligt brek, sum eru teim serstakliga mein í ferðsluni.

§ 24.

ÁVISINGAR Í FERÐSLUNI

Vegfarandi skulu gera eftir ávisingum sum politivadd ella vegamyndugleiki fyrisetur í ferðslutalvum, avmerkingum ella signalum. Førrari av neyðsendarukfari kann tó í neyðsendarakstri ganga uttanum tær, tá ið hann nýtir størsta varsemi.

Stk. 2. Ved anvendelse af bestemmelserne i dette afsnit anses som ganende ogsaa den, der fører barnvogn, rullestol, andet invalidekøretøj, der er indrettet til fremdrift ved haandkraft, eller lignende.

B. Bestemmelser for al færdsel.

§ 23.

GRUNDREGLER

Vejfarende skal optræde hensynsfuldt og udvise agtpaagivenhed, saa at der ikke opstaar fare eller forvoldes skide eller ulempe for andre, og saaledes at færdselen ikke unødigt hindres eller forstyrres. Pligten til at vise hensyn gælder ogsaa overfor dem, der bor eller opholder sig ved vejen.

Stk. 2. Særlig hensynlagen skal udvises overfor børn og overfor personer, der paa foreskreven maade bærer et af Færøernes landsstyre for invalider fastsat mærke. Dette mærke maa kun bæres af personer med manglende eller svækket syn eller hørelse, eller som lider af anden legemlig mangel, der er til særlig ulempe for dem i færdselen.

§ 24.

ANGIVNINGER FOR FÆRDSELEN

Vejfarende skal efterkomme de anvisninger, som gives af politiet eller vejmyndighederne ved færdselstavler, afmærkning eller signaler. Førere af udrykningskøretøj kan dog i paatrængende tilfælde under iagttagelse af ganske særlig forsigtighed undlade at følge saadanne forskrifter.

stk. 2. Vegfarandi skulu gera eftir ávísingum, sum politivaldið gevur at halda skil á ferðsluni og steðga, tá ið politimaður háknar.
stk. 3. Tað er forboðið at beina fyri, flyta, avlaga, dálka ella skala ferðslufulvur, -avmerking ella -signal.

§ 25.

FRÍTT AT FARA HJÁ SKRÚÐ- GONGU OG NEYÐSENDAR- AKFARI

Vegfarandi skulu so mikið sum til ber geva samfeldari skrúðgongu o. l. frítt at fara.

stk. 2. Tá ið neyðsendarakfar ger vart við seg við serstökum ljóð- ella ljóssignali sum landsstýrið fyrisetur skulu øll vegfarandi í góðari tíð halda akfarinum vegin opnan, akfarandi skulu halda tilsíðis og eisini steðga, um tað gerst neyðugt. Neyðsendarakstur við nýtshu av tilíkkum signalum kann eittans fara fram tá ið neysend er, og nýtshu av signalum sleppir ikki neyðsendarakfarinum undan skylduni at hava fyrilit sum tað eigur fyri tryggleikanum hjá øðrum.

stk. 3. Tað er forboðið óviðkomandi at halda aftaná neyðsendarakfari nærri enn 100 m ella so nær skaðastað, at akstur til ella frá verður tarnaður.

§ 26.

Einhvør sum kemur uppí sammenning ella annað ferðsluóhapp, antin tað er hansara skuld ella ikki, skal hann steðga á alt fyri eitt og eftir fórhøni komu

Stk. 2. Vejfarende skal efterkomme de anvisninger, politiet giver til regulering af færdselen, og standse naar politiet giver tegn dertil.

Stk. 3. Det er forbudt at fjerne, flytte, forvanske, tilsmudse eller beskadige færdselstavler, -afmærkning eller -signaler.

§ 25.

FRI PASSAGE FOR OPTOG OG UDRYKNINGSKÖRETÖJ

Vejfarende skal saavidt muligt give fri passage for sluttet optog o.l.

Stk. 2. Naar udrykningskøretøj tilkendegiver sig ved særlige af Færøernes landstyre fastsatte lyd- og lyssignaler, skal alle andre vejfarende i god tid holde vejen aaben for køretøjet, for kørendes vedkommende ved straks at køre ind til siden og om fornuddent standse. Udrykningskørsel under brug af saadanne signaler maa kun finde sted i paatrængende tilfælde, og brug af signalerne fritager ikke føreren af udrykningskøretøjet for pligten til tilbørlig hensyn til andre menneskers sikkerhed.

Stk. 3. Det er forbudt uvedkommende at følge nærmere end 100 m efter udrykningskøretøj eller køre saa nær et skadested, at kørsel til eller fra dette derved hæmmes.

§ 26.

Eenhver, der med eller uden egen skyld bliver delagtig i en paakørsel eller andet færdselsuheld, skal straks standse og efter bedste evne yde hjælp til til-

löstaðum til hjálpar og annars vera við í tiltökum, sum av óhappinum stendst. Viðkomandi hava skyldu sínar millum, lá ið tað verður kravt at geva upp navn og bústað og hava annars skyldu at siga frá óhappinum, tað tey kunna. Viðkomandi hava somuleiðis skyldu skjótast til ber at siga politivaldinum frá hendingsini.

stk. 2. Eru ferðslutalvur ella signal ella stongsil ella lyktir við vegarbeið farin av lagi, skal fórarin alt fyrri eitt so væl hann kann fáa avmerkingarnar aftur í rættlag.

§ 27.

FORBOD FYRI AT HANGA UPPI Í AKFARI OG FYRI SPÆLI v. m.

Tað er forboðið at leypa uppá, at krökja seg í akfar undir akstri ella heingja sleðu, handvogn, leikvogn ella annað tilíki upp í akfar.

stk. 2. Á veg mugu ongur hákur ella skreiðbreytir vera, heldur ikki nakað spæl ferðslu til bága.

§ 28.

AT SETA ELLA LEGGJA NAKAÐ FRÁ SÆR Á VEGI v. m.

Utan loyvi frá politivaldi má ongín lutur leggjast ella setast á veg, sum kann vera ferðsluni til bága, uttan so, at serstök viðurskiptir gera tað neyðugt. Ber tað ikki til at heina lut burtur av akbreyt, skal hann altíð beinast til

skadekomne og iøvrigt deltage í de forholdsregler, som uheldet giver anledning til. De paagældende har gensidigt pligt til paa forlangende at opgive navn og bopæl og har iøvrigt pligt til at give de oplysninger om uheldet, som de er i stand til. Den paagældende har endvidere pligt til snarest muligt at anmelde det skete til politiet.

Stk. 2. Er færdselstavler eller signaler eller spærringer eller lygter ved vejarbejder ud af stilling, skal føreren straks efter evne bringe afmærkningen i orden igen.

§ 27.

FORBUD MOD AT HÆNGE PAA KØRETØJ OG MOD LÆG m. v.

Det er forbudt at springe op paa, at hænge sig fast i et køretøj, under kørsel, eller at hænge skode, trækvogn, legevogn el. lign. efter køretøj.

Stk. 2. Der maa ikke paa vej loves glide- eller kællebauer, ligesom der ikke paa vej maa drives leg eller spilletulnpefortærdse-len.

§ 28.

HENSTILLEN ELLER HENLÆGGELSE AF GENSTANDE PAA VEJ m. v.

Genstand, der kan være til ulempe for færdselen, maa ikke uden politiets tilladelse henstilles eller henlægges paa vej, medmindre særlige forhold gør henlæggelsen nødvendig. De skal, hvor anbringelse udenfor køre-

víks so mikið sum gjörligt, eisini vegatílfar.

stk. 2. Burtursettur ella burturlagdur lutur skal vera týðuliga avmerktur í lyktalendingartíðini við hjart lýsandi lyktum við lítleysum glasi, í so stórum tali og soleiðis, at læt vísa hann í ummáls.

stk. 3. Glaspottir, seymur og rusk, olja ella annað, sum kann vera ferðsluni til vanda ella ampa ella skaða vegin, mugu ikki verða tveitt ella lagt eftir á vegi.

C. Fyriskipanir fyri akandi.

Undir akstri skal nóg mikið varsemi víst sum neyðugt er og förvandi fyrilit fyri ferðsluni yvirhövur, smbr. fylgjandi greinir.

§ 29.

PLÁSS HJÁ AKFARI Á AKBREYTI

Tá ið akandi fer á gongd frá jaðri og hvørja ferð hann skiftir leið og eisini tá ið hann sneiðir í aðra farbreyt at víssa sær, at manövrar hevur ikki vanda við sær ella stórvegis ampa hjá teim sum aftanáfrá koma.

stk. 2. Förari skal ansa eftir, áðrenn hann ger seg til og fer at sneiða, at manövrar kann gerast uttan vanda fyri aftanáfrá komandi. Sneiðing má steðga til mótgangandi ferðsla er umfarin.

banen ikke er mulig, altid anbringes saa yderligt paa denne som görligt. Dette gælder ogsaa vejmaterialer.

Stk. 2. Henstillede eller henlagte genstande skal i lygtetændings-tiden være tydeligt afmærket med klart lysende lygter med ufareet glas, der er anbragt i et saadant antal og paa en saadan maade, at genstandens omrids angives.

Stk. 3. Glasskaar, søm og affald, olie eller andet, der kan medføre fare eller ulempe for færdselen eller som kan beskadige vejbanen, maa ikke henkastes eller efterlades paa vej.

C. Bestemmelser for kørende.

Under kørslen skal der udvises tilbørlig forsigtighed og lages fornødent hensyn til den øvrige færdsel. jfr. iøvrigt de følgende paragraffer.

§ 29.

KØRETØJSPLADS PAA KØREBANEN

Det er en kørendes pligt ved igangsætning fra kanten af kørebanen og ved enhver ændring af færdselsretning, herunder ved svingning over i anden vognbane, at forvisse sig om, at manøvren kan ske uden fare eller væsentlig ulempe for bagfra kommende færdsel.

Stk. 2. Før forberedelsen og udførelsen af en svingning skal føreren pause, at manøvren kan foretages uden fare for bagfra kommende. Svingning maa af vente forbikørsel af modgaende færdsel.

stk. 3. Vend og bakking mugu berf gerast, tá ið tað ber til uttan ónáðir fyri aðra ferðslu. Vending skal gerast frameffir og til vinstru, uttan so, at viðurskiftini loyva tað ikki.

stk. 4. Akfar sum kemur aftaná öðrum akfari skal hava so miklan fráleika, at ongin vandi er fyri at renna á, um tað fremra steðgar ella minskar ferðina.

stk. 5. Hóast reglurnar í stk. 1-4 má akfar sum nýtt verður til vegarbeið, tá ið tað visir varsemi, sum neyðugt er fyri arbeiðið.

§ 30. FERÐ

Akferðin skal alsamt lagast eftir viðurskiftunum við fyrilit fyri annara tryggileika og má ongan tíð vera meira so, at förarin hevur fult ræði á akfarinum. Bæði vega- og veðurviðurskiftir, hvussu akfarið sjávt er og tess lass og ferðsluviðurskiftini yvirhövur skulu gevast gætur. Undir akstri í lyktatendringslíðini skal eisini ansast eftir ljósviðurskiftunum, eisini frá akfarsins egna lyktum.

stk. 2. Serstakliga hevur förari skyldu at hava eina eftir viðurskiftunum lílla ferð,

- a) á fjöllumbygðum umráð,
- b) tá ið sýnið er ringað av ljós ella veðurviðurskiftum,
- c) við kjörbreyt,
- d) í vegabugi,
- e) frammanfyri sýn,

Stk. 3. Vending og baglenskörsel man kun foretages, naar det kan ske uden ulempe for anden færdsel. Vendinger skal ske forlæns tilvenstre, medmindre forholdene ikke tillader dette.

Stk. 4. Et køretøj, som kører bag et andet, skal holde saa stor en afstand fra dette, at der ikke er fare for parkørsel, snarere det forreste køretøj standser eller dets hastighed mindskes.

Stk. 5. Uanset bestemmelserne i stk. 1-4 maa køretøj, der anvendes til vejarbejde, under iagttagelse af den fornødne forsigtighed føres saaledes, som det er nødvendigt af hensyn til arbejdet.

§ 30. HASTIGHED

Körhastigheden skal til enhver tid være afpasset efter forholdene med hensyn til andres sikkerhed og maa aldrig blive større, end at føreren bevarer fuldt herredømme over køretøjet. Både vej- og vejforholdene, køretøjets egen tilstand og belæsning og færdselsforholdene iøvrigt skal herved tages i betragtning; ved kørsel i lygtebehandlings-tiden skal hensyn tilige tages til belysningen, herunder lyset fra køretøjets egne lygter.

Stk. 2. Navnlig paahviler det føreren at holde en efter forholdene passende lav hastighed

- a) i tættere bebygget omnað,
- b) naar sigtbarheden er nedsat paa grund af lys- eller vejforholdene,
- c) ved vejkryds,
- d) i vejsving,
- e) foran bakketop,

f) har tað annars ber uppum,

g) tá ið vandi er fyri glámlýsi,

h) tá ið akfarið mótir öðrum á smölum veg ella smalarí brúgv, sum illa kemst um, ella tá ið tað hevur rúgvismikið lass,

i) í hálkni ella smednum föri,

j) tá ið bussur hevur ella fer at steðga við røst,

k) tá ið smábörn eru fyri við veg,

l) tá ið arbeið verður gjørt á vegnum.

stk. 3. Akferðin má kortini ikki fara uppum 30 km um tíman millum hús í Tórshavn og í byggunum og millum bygdir uppi uppum 50 km um tíman.

stk. 4. Í ringum gongi skal ferðin legnast so, at onnur vera ikki fyri slettum, so vítt tað ber til.

stk. 5. Annars kann serligt lægri høgstamark setast fyri ferð, tá ið motordrivið akfar verður skrásett um so er, at tess tilgerð ger tað neyðugt. Tilíki høgstamark fyri ferð kann eisini vera fyriset fyri serstakt slag av hjólkæðing, eisini fyri akfór á beltum, rullum og gangarum.

§ 31.

MÖTI OG AFTURUMLEGGING

Tá ið akfór mótast, skulu báðir partar í góðari tíð halda nóg mikið til högru og um neyðugt minka um ferðina. Er vegurin lutvís stongdur, skal akfarið lí megna á akbreytini sum stongsil er, um neyðugt steðga á.

f) hvor oversigten iøvrigt er begrænset,

g) ved risiko for blending,

h) ved møde med andet køretøj paa smal vej eller bro, hvor passage er vanskelig, eller ved kørsel med særlig omfangsrigt læs,

i) i glat eller fedtet føre,

j) hvor bus holder eller er ved at holde ved et stoppested,

k) hvor småbørn opholder sig ved vejen,

l) hvor der foretages arbejde paa vejen.

Stk. 3. Kørehastigheden må dog ikke overstige 30 km i timen i Tórshavn og bygderne. Udenfor disse må hastigheden ikke overstige 50 km i timen.

Stk. 4. I daarligt føre skal hastigheden afpasses saaledes, at andre saa vidt muligt ikke udsættes for tilstækning.

Stk. 5. Iøvrigt kan der ved indregistrering eller godkendelse af motordrevne køretøjer fastsættes en særlig lavere hastighedsgrænse, saafremt køretøjets konstruktion nødvendiggør det. Saadan hastighedsgrænse kan ogsaa fastsættes for særlige arter af hjulbeklædninger samt for køretøjer paa bælter, valser og meder.

§ 31.

MÖDE OG OVERHALING

Naar kørende møder hinanden, skal begge i god tid holde tilstrækkeligt til højre og om fornødent nedsætte farten. Er vejen delvis spærret, skal det køretøj, i hvis kørebanelvdel spærringen er, om fornødent holde tilbage.

stk. 2. Afturumlegging skal bert gerast til vinstri. Afturumlegging má eittans gerast, tá ið tað er uttan ampa bæði hjá ferðsluni, bæði frammanífrá og aftanífrá komandi, og tá ið onki ber uppfyri á akbreytini. Afturumlegging má so m. a. ikki gevast, tá ið ber uppfyri ella í keöppum veybugi og undir ella í brekku sum ber uppfyri. Afturumlegging frammanfyri ella í vegamóti kann bert gerast, tá ið viðurskiftini loyva tað og við størsta varsemi.

stk. 3. Akfar sum vil leggja annað afturum, skal um viðurskiftini gera tað neyðugt við ljóð- ella ljóssignali vissa sær, at hitt er vart við, at tað ællar sær framum. Tað fremra skal halda til högru, tá ið tað verður vart við tað aftanífrá komandi, og um neyðugt minka um ferðina ella steðga, so afturumleggingin kann eydnast uttan vanda. Hann sum leggur afturum má ikki halda til högru fyrr enn hann aftaná afturumleggingina er komið so langt fram um hitt akfarið, at tað verður ikki fyri vanda ella stórvegis hága.

§ 32.

SKYLDI AT HALDA AV

Undir akstri á akbreytum sum skera hvørja aðra hevur förarin á tí akfarinum sum hevur hitt um vinstri hond skyldu at halda av. Fyri tað sleppur tó ongin förari undan skylduni at ansa serstakliga væl eftir, tá ið hann fer av vegi yvir á ella tvørturum annan veg, serstakliga frá veg við lítlari ferðslu inn á ella tvørtur.

Skjal 3 — 1962 — 4.

Stk. 2. Overhaling skal ske til venstre. Overhaling maa kun foretages, naar det kun ske uden ulempe for saavel forfra som bagfra kommende færdsel, og naar der er fri oversigt over kørebanen. Overhaling maa saaledes bl. a. ikke ske foran eller i uoverskuelig eller brat vejkurve og foran eller paa uoverskuelig bakke. Overhaling foran eller i veikryds maa kun ske, naar omstændighederne tillader det, og under iagttagelse af særlig forsigtighed.

Stk. 3. Kørende, der vil overhale en foran kørende, skal, hvis det efter forholdene er nødvendigt, ved lyd- eller lyssignal sikre sig at denne er opmærksom paa, at han vil overhale. Den forankørende skal, naar han bliver opmærksom paa den bagfra kommende, holde til højre og om nødvendigt nedsætte hastigheden eller standse, saaledes at overhaling kan ske uden fare. Den overhalende maa efter overhalingen ikke holde til højre, før han er naaet saa langt frem foran det andet køretøj, at dette ikke udsættes for fare eller væsentlig ulempe.

§ 32.

VIGEPLIGT

Naar kørende færdes ad kørebaner, der skærer hinanden, har føreren af det køretøj, som har det andet køretøj paa sin højre side, vigepligt. Herved fritages dog ikke nogen fører for pligten til at iagttage særlig agtpaagivenhed ved kørsel fra en vej ud paa eller over en anden, særlig ved kørsel fra en vej med ringe færdsel.

um meira fjölgongdan veg, skal hann sum kemur frá tí minna í góðari tíð minka um ferðina og í hóskandi mun sleppa ferðsluni á tí störra veginum framum.

stk. 2. Har sunt serstök ferðslutálva stendur fyrir STEÐGA hefur akandi treytaleysa skyldu eftir at hava steðga akfarinum og so gevur tí ferð, at halda av fyrri ferðsluni háðu megin frá á tvörvegunum.

stk. 3. Treytaleysa skyldu at halda av fyrri ferðslu háðumegin frá hefur eisini hann sum kemur frá dyrkiveg, eigindómi ella grundstykki, parkering ella röst ella á annan hátt fer gongubreyt.

stk. 4. Frammanfyrri standandi reglur galda ikki so langt sum annað fylgir av regluni í § 25.

§ 33.

STEÐGUR OG PARKERING

Ongin má steðga ella parkera akfar á tilíkun stað ella á tilíkan hátt, at öðrum stendst vandi av ella tað ger ferðsluni óneyðugan hága. Akfarið skal sefast í útjaðarín á akbreytini ella uttanfyri hann, um til ber. Skaðað akfar skal beinast burtur av akbreyt so skjótt til ber.

stk. 2. Tá ið förari fer frá akfari, skal hann víska sær so gjölla sum tað eigur, at akfarið fer ikki í gongd ella fyrirbeint. Rossavognur má ikki standa fyrispentur, uttan so, at álitandi persónur heldur teymunum, ella, at tað er á annan hátt víst, at rossini fara ikki við vogninum. Sama eisini tá ið rassa-

sel ind paa eller over en aabenbart mere betydende vej skal den, som kommer fra den mindre vej, i god tid nedsætte hastigheden og i rimelig udstrækning lade færdselen paa den større vej passere først.

Stk. 2. Hvor særlig færdselstavle for STOP er anbrukt, har den kørende, efter at have standset køretøjet, ved fremkørsel ubetinget vigepligt for færdsel fra begge sider paa den krydsende vej.

Stk. 3. Ubetinget vigepligt for færdselen fra begge sider har ligeledes den, der kører ud fra markvej, ejendom eller grundstykke, parkeringsplads eller holdeplads, eller som ellers foretager udkørsel over fortov.

Stk. 4. Foranstaaende bestemmelser gælder ikke i det omfang, andet følger af bestemmelsen i § 25.

§ 33.

STANDSNING OG PARKERING

Køretøj maa ikke standses eller parkeres paa saadant sted eller paa en saadan maade, at der opstaar fare for andre eller unødigt voldes ulempe for færdselen. Køretøjet skal stilles ved kørebansens yderkant eller om muligt uden for denne. Havareret køretøj skal snarest muligt fjernes fra kørebanen.

Stk. 2. Naar føreren af et køretøj forlader dette, skal det paa behørig maade sikres, at det ikke kan sætte sig i gang eller fjernes. Hestekøretøj maa ikke holde forspændt, medmindre en paalidelig person holder tømmerne, eller det paa anden maade er behørigt sikret, at hestene ikke kan løbe med

vognur stendur fyrirspennur í portri, túni ella á öðrum stað, sum onki er fyri at koma út á veg.

Stk. 3. Tá ið vognhurðar vera latnar upp, av verður farið, lagt verður uppá ella av, skal tað gerast solciðis, at tað eruttan vanda og so lítlan hága fyri ferðsluna sum gjørligt.

§ 34.

SIGNAL OG BÁKN

Tá ið tað er neyðugt, at onki skal herast á, skal akandi gera öðrum vart við vanda við ljóð- ella ljóssignali ella á annan hóskeiligan hátt. Kortini skal akandi áðrenn hann tekur signal ella bákn í nýtslu víssa seg um, at ein tilætlað manövre kann gerast uttan vanda ella stórvegis ampa hjá öðrum. Óneyðugt ella signalgeving uttan fyrilit er forboðin.

Stk. 2. Fyri broyting av ella at siga frá ferðsluleið skal bákn gerast, nær tað skal vera sum leiðheining ferðsluni yvirhövur. Bákn skal solciðis serstakliga gerast fyri sneiðing inn á aðra akbreyt, vending ella fara á gongd frá vegjaðara. Bákn verður givið við leiðvísara sum situr á akfarinum sum fyriset er, og annars, at armur verður reittur beint út og inn til ta síðuna sum sneitt verður, ella tá ið tað ber ikki til, á annan vælsjónligan og sjónskan hátt. Báknin skal halda á, til sett er á gongd ella broyting av ferðsluleið er byrjað.

vognen; det gælder ogsaa, naar hestekøretøjet holder forspændt i port, gaard eller andet sted, hvorfra der er fri udkørsel til vej.

Stk. 3. Anbring af vognløse, nedstigning og paa- eller aflæsning skal foretages paa en saadan maade, at det kan ske uden fare og til mindst mulig ulempe for færdselen.

§ 34.

SIGNALER OG TEGN

Naar det er nødvendigt for at afværge fare, skal kørende ved lyd- eller lyssignal eller paa anden hensigtsmæssig maade henlede andres opmærksomhed paa faren. Det er dog en kørendes pligt forinden brug af signal eller tegn at forvise sig om, at en tilsigtet manövre kan ske uden fare eller væsentlig ulempe for andre. Unødvendig eller hensynsløs signalgivning er forbudt.

Stk. 2. Tegn for ændring eller angivelse af færdselsretning skal gives, naar som helst det er paa-krevet som vejledning for den øvrige færdsel. Tegn skal saaledes navnlig gives ved svingning ind i anden kørebane, vending eller igangsætning fra kanten af kørebanen. Tegnet gives ved hjælp af retningsviser, hvor anbringelse heraf paa køretøjet er foreskrevet, og iøvrigt ved, at en arm rækkes vandret ud til den side, til hvilken der skal svinges, eller, hvor dette ikke kan ske, paa anden tydeligt synlig og utvetydig maade. Tegngivningen skal vedvare, indtil igangsætning eller ændringen af færdselsretningen er paabegyndt. Førereren skal paa-se, at brug af retningsviser op-

stk. 3. Akandi sum steðga ella knappliga minka um ferðina skulu frammanundan gera bákn til tess at siga aflanifrá komandi ferðsin týðuliga frá, hvat teir ætla. Tuð verður gjört við steðgleykt sum freytað er ella loyvd at hava á akfarinum og annars at rætta út arm ella á annan hæði væl sjónligan og sjónskan hátt.

§ 35. LÝSI

Undir akstri í lyktatendringartíðini skulu tær fyriskrivaðu lyktirnar vera tendraðar. Á fleiri samankoplaðum akförum er tuð bert neyðugt baklyktina aftast á vognfylginum tendrað og nummar-spjaldurlykt á aftasta nummar-spjaldri í fylginum.

stk. 2. Undir akstri á veg sum hevur nóg gott lýsi má skyggjandi ljós ikki nýtast. Á veg í góðum lýsi má motorakfar bert nýta stöðuljós. Skyggjandi ljós má heldur ikki vera nýtt, tá ið akför mótast. Gleman skal haldast niðri nóg góða tíð.

stk. 3. Reglurnar í stk. 1 koma tilsvarendi í nýtslu, tá ið akfar í lyktatendringartíðini hevur steðgað ella parkerað á akbreyt í nóg góðum lýsi. Steðgað ella parkerað motorakfar má bert nýta stöðuljós, eisini undir stytri steðgi, og onnur akför mugu heldur ikki nýta skyggjandi ljós. Frakoplað viðfest ella leguakfar og eisini viðfest amboð skulu umframt

hórer, naar den tilsigtede man-
övre er afsluttet.

Stk. 3. Kørende, der standser eller hurtigt nedsætter hastigheden, skal forud til underretning for bagfra kommende ved tegn tydeligt tilkendegive deres hensigt. Dette sker ved brug af stoplygte, hvor anbringelse heraf paa køretøjet er paabudt eller tilladt, og iøvrigt ved, at en arm rækkes i vejret, eller paa anden tydeligt synlig og utvetydig maade.

§ 35. BELYSNING

Ved kørsel i lygtetændingstiden skal de foreskrevne lygter holdes tændt. Paa flere sammenkoblede køretøjer er det kun nødvendigt at holde baglygte tændt bagest paa vogntoget og nummerpladelygte tændt ved vogntogets bageste nummerplade.

Stk. 2. Ved kørsel paa vej, der er tilstrækkelig oplyst, maa blændende lys ikke anvendes; paa fuldt oplyst vej maa motorkøretøj kun benytte positionslys. Blændende lys maa ej heller anvendes ved møde med andet køretøj; nedblænding skal ske i passende tid.

Stk. 3. Foeskrifterne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, naar køretøj i lygtetændingstiden er standset eller parkeret paa kørebane, der ikke er tilstrækkelig oplyst; et standset eller parkeret motor-køretøj maa kun benytte positionslys, ogsaa ved kortvarig standsning, og andre køretøjer maa ej heller anvende blændende lys. Frakoblet paaheug- eller sættevogn samt paaheugsredska-

reytt afturljós hava 2 hvít ljós framman.

stk. 4. Reglurnar í stk. 2 og 3 um nýtsluna hjá motorakfari av stöðuljósi koma eisini til nýtslu hjá traktorum og öðrum akförum, sum hava serstök stöðuljós.

stk. 5. Tað er forboðið at nýta onnur ljós og onnur refleksvæl enn fyrisett ella loyvt í hesi lóg ella í reglum sum givnar eru eftir henni.

§ 36.

FERMING AV AKFARI

Akfar má ikki vera fermt ella hava fólk soleiðis, at förarin hevur ikki frítt útsýni bæði fram eftir og til viks, ella at hansara fría nýtsla av aksturvælum og förarspegli verður skerd, at lyktir ella signalvæl koma afturundir ella soleiðis, at tað kann hava við sær vanda ella ampa fyri ferðsluna. Farmur skal liggja soleiðis, at hann skýttst ikki, fer ikki av ella ger ikki ov miklan gang.

Ongin partur av akfari ella farmi má dragast eftir veg, uttan so, at ikki kemst undan tí, og vegur verður ikki skaddur av tí.

stk. 2. Undir akstri við farmi sum stíngur útum akfarið, skal serligt varsemi vísast, serliga skal ansast eftir, at farmur verður ikki öðrum til bága, fá ið akfarið sneiðir. Stíngur farmur framum akfarið ella meira enn 150 cm afturum skal ytsiendin vera týðiliga merktur. Í lyktatendringarhlóini skal avmerkingin gerast við

her skal foruden med rødt lys bagud være afmærket med to hvide lys fremad.

Stk. 1. De i stk. 2 og 3 indeholdte bestemmelser om motorkøretøjs anvendelse af positionslys finder tilsvarende anvendelse paa traktor og andet køretøj, der er udstyret med særligt positionslys.

Stk. 5. Anvendelse af anden belysning og andre refleksanordninger end paabudt eller tilladt i nærværende lov eller i de i medfør af denne givne bestemmelser er forbudt.

§ 36.

KØRETØJETS BELÆSNING

Personer eller gods må ikke være anbragt paa en saadan maade paa køretøjet, at føreren ikke har fri udsigt fremefter og til siderne, eller at hans fri og uhindrede brug af betjeningsapparater og førerspejl indskrænkes, at lygter eller tegnvisningsapparater dækkes, eller saaledes, at det iøvrigt kan volde fare eller ulempe under kørslen. Lasten skal være anbragt saaledes, at den ikke forskyder sig, falder af eller volder unødigt støj. Ingen del af køretøjet eller lasten må slæbe paa vejbanen, medmindre dette er unndgaaeligt og vejbanen ikke kan beskadiges derved.

Stk. 2. Under kørsel med gods, som rager ud over køretøjet, skal der udvises særlig forsigtighed; navnlig må det paases, at godslet ikke ved drejning af køretøjet forulemper andre vejfarende. Rager godset fremfor køretøjet eller mere end 150 cm bagud for dette, skal dets yderste ende være tydeligt afmærket; i lygtehæ-

lykt, sum visir hvítt ella gulligt ljós, tá ið tað visir framveftir og reytt tá ið tað visir aftureftir.

stk. 3. Føroya landsstýri kann fýriseta reglur um flutning av lutum, sum í sær bera vanda fyri almennum tryggleika, eitt nú sprengivevni, eldfimur evnum, sýrum o. t.

§ 37.

BREIDD, LONGD OG HÆDD Á AKFARI

Akfar má hvørki við ella uttan farm verða breiðari enn 250 cm.

stk. 2. Undir akstri við breiðum akfari ella farmi á smølum veg skal serstøkt varsemi víst og fyrilit havast fyri ferðsluni yvirhøvur. Tað breiðara akfarið skal steðga um tað gerst neyðugt fyri at rúmka um vegin.

stk. 3. Einstakt akfar skal hvørki við farmi ella uttan vera longri enn:

lassakfar	10 m
annað akfar	12 m
Vognrað má hvørki við ella uttan farm tilsamans vera longri enn:	
akfar við leguvogni	14 m
akfar við viðfestum vogni	
ella viðfestum amboð	18 m

stk. 4. Akfar má hvørki við ella uttan farm vera hægri enn 360 cm. Hóast hæddina hevur førarin undir akstri undir brúm, leiðingum og tilfikum at vísja seg um, at

dingstíðin skal afmærkning ske ved lygte, der viser hvidt eller gulligt lys, hvis den vender fremad, og rødt lys, hvis den vender bagud.

Stk. 3. Færøernes landstyre kan fastsætte bestemmelser om transport af genstande, der frembyder en særlig fare for den offentlige sikkerhed, saasom sprængstoffer, brandfarlige stoffer, syrer o. l.

§ 37.

KÖRETÖJS BREIDDE, LÆNGDE OG HÖJDE

Et køretøj maa hverken i belæsset eller ubelæsset stand have en bredde, der overstiger 250 cm.

Stk. 2. Ved kørsel med bredt køretøj eller læs paa smal vej skal særlig forsigtighed og hensyntagen til den øvrige færdsel iagttages; det bredere køretøj skal om fornødent holde stille for at lette passage.

Stk. 3. Et enkelt køretøj maa hverken i belæsset eller ubelæsset stand have en længde, der overstiger:

for lastkøretøjer med to aksler	10 m
for andet køretøj	12 m

Et vogntogets samlede længde maa hverken i belæsset eller ubelæsset stand overstige:

for køretøj med sættevogn	14 m
for køretøj med paa-hængsvogn eller paa-hængsredskab	18 m

Stk. 4. Et køretøj maa hverken i belæsset eller ubelæsset stand have større højde end 360 cm. Uanset højden har føreren pligt til ved kørsel under viadukter,

tað er farandi utan vanda ella bága.

stk. 5. Breiddin á akfari ella lassí verða máld eftir tí sum stingur longest til viks, tó ikki föraraspegl og bákn á motordrivnum akfari. Longdin verður máld eftir tí sum stingur longest fram eftir og aftureftir, á samkoplaðum akförum við koplingini á lambi. Hæddin verður máld upp og niður av slóttum í ovast á vogni ella roka.

stk. 6. Politivaldið kann loyva avvik frá regluni um størstu breidd, longd ella hædd, tá ið tað má ætlast óbilit at krevja flutningin á annan hátt. Loyvi frá politivaldinum skal havast við undir akstrinum.

D. Serreglur fyri ferðslu við motordrivnum akförum.

§ 38. VEKT

Føroya landsstýri kann fyriseta reglur um hægstu loyvdu totalvekt hjá motorakförum.

stk. 2. Skrásett ella góðkent motorakfar má ongantíð lóðast meira enn tað er skrásett ella góðkent at bera.

stk. 3. Motorakfar, traktorur ella viðfestur vognur og leguvognur til teirra sum eftir síni tilgerð kann taka so mikið, at tess vegaliga totalvekt fer uppum markið eftir stk. 1 kann ikki verða skrásett ella fáa góðkenning.

ledning og lignende af forvisse sig om, at passagen kan foretages uden fare eller ulempe.

Stk. 5. Bredden af et køretøj eller læs måles over de længst udragende dele, dog at der paa motordrevet køretøj bortses fra førerspejl og retningsvisere. Længden måles over de dele, der rager længst fremefter og bagud, ved sammenkoblede køretøjer under fuld udstrækning af koblingen. Højden måles lodret fra plan vejbane til den del, der rager højest op.

Stk. 6. Politiet kan tillade overskridelse af bestemmelserne om største bredde, længde eller højde, naar den paagældende transport ikke med rimelighed vil kunne kræves gennemført paa anden maade. Politiets tilladelse skal medføres under kørslen.

D. Serregler for færdsel med motordrevne køretøjer.

§ 38. VÆGT

Færøernes landsstyre kan fastsætte bestemmelser om højst tilladte totalvægt for motorkøretøjer.

Stk. 2. Et indregistreret eller godkendt køretøj maa aldrig belastes med større vægt, end det er indregistreret eller godkendt til at bære.

Stk. 3. Motorkøretøj, traktor eller paaheangs- og sættevogn hertil, som efter sin konstruktion kan bære en belastning, der vil bringe køretøjets faktiske totalvægt op over de i stk. 1 anførte grænser, kan ikke indregistreres eller godkendes.

stk. 1. Í föri av brot uppá reglurnar í stk. 1--3 ella reglum sum fyrisettar eftir stk. 1 kemur eisini eigarin (ánarin) av akfarinum undir ábyrgd, tá ið akstur var fyri hann, sjálvt um onkur annar fórði akfarið.

§ 39.

KOPLING AV VIÐFESTUM- OG LEGUVOGNI

Bert ein viðfestur vognur má verða koplaður uppí motorvogn. Hvørki viðfestur- ella leguvognur má verða koplaður uppí motorcyklu. stk. 2. Viðfestur vognur og leguvognur undir skrásetingar skyldu kunnu eittans verða koplaðir uppí tilíkan motorvogn ella tilíkt slag av motorvogni (traktori) sum hann í skrásetingini er góðkendur til. Umframt eigið nrspjaldur skal hann fyri aftan hava tilsvarendi nummarspjaldur sum akfarið sum dregur ella hava samsvarandi og nóg sjónliga og sjónska uppámáling.

stk. 3. Uppí motorvogn og traktor undir skrásetingarskyldu má eittans verða koplaður tilíkur viðfestur vognur ella leguvognur ella tilíkt slag av viðfestum vogni ella leguvogni, sum motorvognarin (traktorurin) eftir skrásetingini er góðkendur at draga.

§ 40.

IKOPLING AV VIÐFESTUM AMBOÐ

Viðfest amboð má bert verða drigið av traktori, motortóli ella motorvogni, sum skrásettur er til akstur við viðfestum vogni ella góðkendur til akstur við viðfest-

Stk. 1. Ved overtrædelse af reglerne i stk. 1-3 eller de i medfør af stk. 1 fastsatte bestemmelser anses tillige ejeren (brugeren) af køretøjet for ansvarlig, saafremt kørslen er foretaget i hans interesse, selvom køretøjet føres af en anden.

§ 39.

TILKOBLING AF PAAHÆNGS- VOGN OG SÆTTEVOGN

Til motorvogn og traktor og motorredskab maa kun kobles een paa-hængsvogn; til motorecykel maa ikke paa-kobles paa-hængsvogn eller sættevogn.

Stk. 2. Indregistreringspligtig paa-hængsvogn og sættevogn maa kun kobles til saadan motorvogn eller saadan type af motorvogn (traktor), hvortil den ved indregistreringen er godkendt. Den skal foruden med sin egen nummerplade bagpaa være forsynet med tilsvarende nummerplade som det trækkende kø-retøj, eller med dertil svarende tilstrækkelig og tydelig paamaling.

Stk. 3. Til motorvogn og indregistreringspligtig traktor maa kun kobles saadan paa-hængsvogn eller sættevogn eller saadan type af paa-hængsvogne eller sættevogne, som motorvognen (traktoren) ved indregistreringen er godkendt til at trække.

§ 40.

TILKOBLING AF PAAHÆNGS- REDSKAB M. V.

Paa-hængsredskab maa kun trækkes af traktor eller motorredskab eller af motorvogn, der er indregistreret til kørsel med paa-hængsvogn eller er godkendt

um amboð. Ikki meira enu eitt viðfest amboð má havast í senn undir akstri og ikki samstundis við viðfestum vogni ella leguvogni. Traktorur kann tó hava eitt viðfest amboð og ein viðfestan vogn.

stk. 2. Hevur viðfest amboð ikki nóg dugandi bremsu, sum nýtast kann undir akstri, má tess vekt ikki fara uppum tvær ferðir ta vernligu totalvektina á akfarinum, sum dregur.

stk. 3. Undir akstri við viðfestum amboð, sum er breiðari enn akfarið, sum dregur, skal serstakt fyrilit og varsemi vísast.

stk. 4. íkopling skal vera gjörd álitandi. Fráleikin millum akförini má ikki fara uppum 4 m. Er hann meira enn 2 m, skulu koplingaramboðini vera týðuliga avmerkt.

stk. 5. Um akstur við viðfestum amboð, sum er undir skrásetingarskyldu, smbr. § 11 stk. 1, galda reglurnar í § 39.

stk. 6. Motordrivið akfar kann draga annað motordrivið akfar, tá ið farið verður eftir reglunum í stk. 2-4, motoreykla má tó ikki draga annað akfar og má eittans verða drigin av öðrum akfari, tá ið hon er öll ella nakað lyft uppfrá.

stk. 7. Undir serstökum viðurskiftum kann landsstýrið leyva avvik frá reglunum í §§ 37-40.

§ 41.

BULVOGNSAKSTUR

Akstur við bulvogni kann bert fara fram eftir leyvi frá politivaldinum, sum givið verður til

til kørsel med paahængsredskab. Der må kun køres med eet paahængsredskab og ikke samtidig med paahængsvogn eller sættevogn. Traktor må dog trække eet paahængsredskab og een paahængsvogn.

Stk. 2. Er paahængsredskab ikke forsynet med tilstrækkelig virksom bremse, der kan betjenes under kørslen, må dets vægt ikke overstige det dobbelte af det trækkende køretøjs faktiske totalvægt.

Stk. 3. Ved kørsel med paahængsredskab, hvis bredde overstiger det trækkende køretøjs største bredde, skal særlig agtpaagivenhed og forsigtighed udvises.

Stk. 4. Tilkobling skal være iværksat paa forsvarlig maade. Afstanden mellem køretøjerne må ikke overstige 4 m. Overstiger den 2 m, skal koblingsanordningen være tydeligt afmærket.

Stk. 5. For kørsel med indregistreringspligtigt paahængsredskab, jfr. § 11, stk. 1, gælder bestemmelserne i § 39.

Stk. 6. Motordrevet køretøj kan under iagttagelse af bestemmelserne i stk. 2-4 trække andet motordrevet køretøj; motoreykel må dog ikke trække andet køretøj og må kun trækkes af andet køretøj, naar den er helt eller delvis ophejst.

Stk. 7. Hvor særlige forhold foreligger, kan landsstyret tillade fravigelser fra forskrifterne i §§ 37-40.

§ 41.

BLOKVOGNSKØRSEL

Kørsel med blokvogn må kun ske med politiets tilladelse, som gives til kørsel ved en enkelt lej-

akstur í einsökum föri ella á tilskilaðum vegastrekkjum. Bulvognur má eittans verða nýttur til flutning, sum illa ber til at krevja á annan hátt. Hevar bulvognur vekt ella átrýst, sum fer uppum tað, sum fyrisett er í § 38, verður loyvið givið eftir samráð við viðkomandi kommunustýri.

stk. 2. Bulvognurin skal hava nummarspjöldur sum fyrisett í § 11, stk. 3, og loyvið frá politivakðinum skal havast við undir akstrinum.

§ 42.

ÓNEYÐUGUR GANGUR v. m.

Förari av motordrivnum akfari skal fara so um motorin, at hann ger ikki óneyðugan gang ella óneyðugan royk, damp ella gassavnir. Leysur fráhlástur er ikki loyvdur.

§ 43.

SERREGLUR FYRI MOTORCYKLUR

Motoreyklar mugu ikki ganga lið um lið.

stk. 2. Tvíhjólað motoreykla við ongum síðuvogni skal leiðast um fortá, gongubreyt ella úr portri og frá eigindómi, o. t.

stk. 3. Á baksæti á motoreyklei skal viðkomandi venda frammyvir og hava annað heinið hvørjumegin.

stk. 4. Motoreykla og síðuvognar hjá henni mugu ikki hava fleiri í enn hon er góðkend til. Tó kann barn undir 10 ár vera við umframt.

stk. 5. Síðuvognur til motoreyklei skal vera festur høgru megin motoreykluni.

lighed eller til kørsel paa en bestemt vejstrækning. Blokvogn maa kun anvendes til transport, som ikke med rimelighed vil kunne kræves gennemført paa anden maade. Har blokvognen vægt eller akseltryk, der overstiger det i § 38 fastsatte, meddeles tilladelsen efter forhandling med vedkommende kommunalbestyrelse.

Stk. 2. Blokvogn skal føre de i § 11, stk. 3, omhandlede nummerplader, og politiets tilladelse skal medføres under kørslen.

§ 42.

UNÖDIG STÖJ M. V.

Fører af motordrevet køretøj skal behandle motoren saaledes, at den ikke volder ufornöden støj eller unødigt udvikler røg, damp eller gasarter. Fri udblæsning maa ikke anvendes.

§ 43.

SERREGLER FOR MOTORCYKLER

Motoreykler maa ikke køre ved siden af hinanden.

Stk. 2. Tohjulet motoreykel uden sidevogn skal trækkes over fortov, gangsti eller fra port og ud-kørsel fra ejendom m. v.

Stk. 3. En passager paa en motoreykels bagsæde skal sidde med et ben paa hver side af motoreyken.

Stk. 4. Paa motoreykel og i sidevogn hertil maa ikke befordres flere personer, end den er godkendt til. Dog maa der derudover i sidevognen medbringes et barn under 10aar.

Stk. 5. Sidevogn til motoreykel skal være anbragt til højre for motoreyken.

§ 41.

SÆRSTAKAR REGLUR

Føroya landsstýri kann fyrísela gjøllari reglur um fólkaflutning við vörn- og lassmotorakförum og um akstur við uppíkoplaðum akförum.

E. Serreglur fyri cyklandi.

§ 45.

Cyklandi mugu í mesta lagi vera tveir lið um lið, og tann, sum er vinstri megin, skal, alt tað ber til, halda til viks framum ella afturum, tá ið signal skal gevast at halda framum.

stk. 2. Cyklandi hava skyldu at hava minst aðra hondina á róðrum og báðar fótarnar á fótskörnum. Cyklandi kunnu ikki hava aðra cyklu við sær undir akstri ella halda í annan cyklandi ella akfar, smbr. § 27.

stk. 3. Tað er forboðið at cykla á fortá ella gongubreyt. Cykla skal leiðast um fortá, gongubreyt, til og frá portri og eigindómi v. m. Cykla má ikki leiðast eftir fortá ella gongubreyt, tá tað kann vera óðrum til bága. Verður cykla leidd skulu reglurnar fyri gangandi annars verða fylgdar.

stk. 4. Cykla, sum verður sett eftir, skal vera væl læst.

stk. 5. Barn undir 6 ár má ikki cykla á veg uttan fylgi og eftiransing av onkrum yvir 15 ár.

stk. 6. Á cyklu mugu ikki fleiri vera enn hon er ætlað til. Tó kunnu tvey børn undir 6 ár havast við á cyklu, tá ið hon hevur

§ 44.

SÆRLIGE BESTEMMELSER

Om befordring af personer paa vare- og lastmotorvogne og om kørsel med tilkoblede køretøjer kan udfærdiges nærmere bestemmelser af Færøernes landsstyre.

E. Særregler for færdsel med cykel.

§ 45.

Cyklister maa højst køre to ved siden af hinanden, og den til venstre kørende skal, naar der gives signal til overhaling, saavidt muligt holde ind foran eller bagved den anden.

Stk. 2. Cyklister er pligtige at beholde mindst den ene haand paa styret og begge fødderne paa pedalerne. Cyklister maa ikke medføre anden cykel under kørslen eller holde fast i anden cyklist eller køretøj, jfr. § 27.

Stk. 3. Det er forbudt at cykle paa fortov eller gangsti. Cykel skal trækkes over fortov eller gangsti, til eller fra port og ud-kørsel fra ejendom m. v. Cykel maa ikke trækkes paa fortov eller gangsti, hvor det kan være til ulempe for andre; trækkes cykel, skal iøvrigt reglerne for gaaende følges.

Stk. 4. Cykel, der henstilles, skal holdes forsværligt aflæst.

Stk. 5. Barn under 6 aar maa ikke cykle paa vej uden at være under ledsagelse og kontrol af en person over 15 aar.

Stk. 6. Paa en cykel maa ikke befordres flere personer, end den er beregnet til. Dog maa to børn under 6 aar medtages paa cyklen,

serstakan sess ið er gjörður so-leiðis, at tað kemst ikki í hjól-leirnar, og tann cyklandi er tilkomin.

stk. 7. Lutir, sum viga meira enn 50 kg, eru meira enn 3 m langir ella meira enn 1 m breiðir, mugu ikki havast við á eyklu. Teir mugu ikki forða tí cyklandi fullt ræði á eykluni ella at geva hövillig tekín. Cyklandi mugu heldur ikki hava við sær tilíkar lutir, sum kunnu vera ferðsluni yvirhövur til bága. Føroya landsstýri kann annars fyriseta reglur um mestu longd, breidd, hædd og vekt á lutum, til flytingar á eyklu, sum eru serstakliga gjörðar til vöruflutning, og um viðfestur vagnar og síðuvagnar til eyklur.

§ 46.

F. SERREGLUR FYRI GANG-ANDI

Um gongd eftir veg galda fylgjandi reglur:

- a) Er fortá ella gongubreyt öðrumegin veg, skal hon nýtast.
- b) Annars skal útjaðarin á akbreytini, fyrst og fremst vinstnumegin, nýtast.
- c) Á akbreyt mugu ikki meira enn tvey ganga lið um lið, tey skulu, um neyðugt gerst, víkja fyri aðrari ferðslu.

stk. 2. Fyri gongd tvørturum akbreyt galda hesar reglur:

- a) Er gonguteigur nærindis, skal hann nýtast, tá ið stórvegis akstur er.

naar der er indrettet særlig siddeplads med anordning, der yder beskyttelse mod hjulegerne, og cyklisten er en voksen person.

Stk. 7. Paa cykel maa ikke medføres genstande, der vejer over 50 kg, er mere end 3 m lange eller fylder mere end 1 m i bredden; de maa ikke hindre cyklisten i at have fuldt herredømme over eyklen eller i behørig udførelse af tegngivning. Cyklister maa heller ikke medføre genstande, der iøvrigt er til ulempe for den øvrige færdsel. Færøernes landsstyre kan fastsætte særlige bestemmelser om største længde, bredde, højde og vægt for genstande, der befordres paa cykler, der er særligt indrettet til varetransport, samt om paa-hængs- og sidevogne til cykler.

§ 46.

F. Særregler for gaaende.

For gaaendes færden langs ad vejene gælder følgende regler:

- a) Brugeligt fortov eller gangsti langs en af vejens sider skal benyttes, hvis saadant findes.
- b) Iøvrigt skal den yderste del af kørebanen, fortrinsvis den i venstre side, benyttes.
- c) Paa kørebane maa gaaende ikke færdes mere end to ved siden af hinanden; de skal om fornødent vige til side for anden færdsel.

Stk. 2. Ved passage over kørebane gælder følgende regler:

- a) Findes der i nærheden anlagt særligt fodgængerfelt, skal dette benyttes, saafremt der er kørende færdsel af nogen betydning.

- b) Er onngia gonguteigur, skal gongdin ganga tvörturum akbreytina, helst við kjörbreyt.
- c) Gangandi skulu í öllum förum ansa sér serliga væl, áðrenn ley stíga út á akbreyt ella cyklubreyt, og lað serliga, tá ið stigið verður út á akbreyt framman- ella aftanfyrir akfar, sum stendur still, eisini tá ið bussur stendur at taka fólk uppá ella lata fólk fara av.
- d) Gongdin skal vera tvörturum, eisini eftir gonguteig, og so kviklig sum til ber. Gongd utt- anfyri gonguteig skal hava sersfakt fyrilit fyrir akstrinum.

stk. 3. Gangandi mugu annars ikki steðga longur á akbreyt enn avgjørt neyðugt er.

stk. 4. Eftir fortá ella gongubreyt mugu tilíkir lutir ikki flytast, sum vegna stödd ella slag eru til stør- vegis hága fyrir gongdina á fortá ella vera umfarandi at meini. Tó er tað loyvt at fara eftir fortá við barnavogni, rullistóli og öðrum avlomis akfari, sum gjørt er at dríva við handakraft, tá ið nóg mikið fyrilit verður vist ferðsluni yvirhövar.

stk. 5. Samfeld skráðgonga skal fara eftir akbreyt og halda seg bert högru megin, alt tað ber til. Í lyktateundringartíð skal avmerk- ing vera altantil, í vinstru síðu lykt sum aftureftir lýsir reytt. Barnaskráðgonga kann kortini fara eftir fortá, treytað av, at ley

- b) Findes der ikke fodgænger- felt, skal passage ske tværs over kørebanen, fortrinsvis i tilslutning til vejkryds.
- c) I alle tilfælde skal den gaa- ende, inden han træder ud paa kørebanen eller cyklestien, udvise særlig forsigtighed; det te gælder navnlig, naar gaa- ende træder ud paa kørebanen foran eller bagved holdende køretøjer, herunder omnibus- ser, der er standset i anledning af passagereres paa- eller af- stigning.
- d) Passage skal, ogsaa i fodgæn- gerfelt, ske i saa hurtigt gaa- ende tempo, som forholdene tillader. Ved passage udenfor fodgængerfelt skal der udvises særlig hensynstagen til den kø- rende færdsel.

Stk. 3. Fodgændernes ophold paa kørebane maa iøvrigt aldrig gö- res mere langvarigt end tvingen- de nødvendigt.

Stk. 4. Paa fortov og gangsti maa ikke medføres genstande, som paa grund af deres størrelse eller art er til væsentlig ulempe for færdselen paa fortovet, eller som kan volde de forbigående skade. Det er dog tilladt paa for- tov med tilbørlig hensyntagen til den øvrige færdsel at køre med barnevogn og rullestol samt andet invalidekøretøj, der er indrettet til fremdrift ved haandkraft.

Stk. 5. Sluttet optog skal færdes paa kørebanen og maa saavidt muligt kun benytte dennes højre side; der skal i lygteændings- tiden være afmærkning bagtil i venstre side med lygte, der viser

ganga lyeý og tvey og hvört undir liðini á öðrum. Skrúðgonga skal ikki óneyðugt forða aðrari ferðslu.

V. Eftirlit við ferðslu og avmerking v.m.

§ 47.

EFTIRLIT VIÐ FERÐSLU OG SKERJINGAR

Politívaldið kann halda aftur ferðslu, tá ið tað verður hildið neyðugt.

stk. 2. Reglur um at leggja av veg sum hövuðsveg (hövuðsgötu) verða fyrisettar av landsstýrinum eftir samráð við kommunala vald. Landsstýrið fyrisetur eisini reglur um páboð um steðg á kjörbreyt.

stk. 3. Annars kann fútin eftir samráð við viðkomandi kommunustýri fyriseta reglur, sum varandi kunnu ávirka nýtsluna av veg ella útgerð teirra, sum forboð fyri parkering ella steðgi, ávísing av parkering, einvenda ferðslu, útlegging av veg sum spæligöta og forboð fyri tilskilaðum slag av ferðslu.

stk. 4. Standandi reglur um serstaka skerjing av ferð kunnu fyrisetast fyri strekkir, tá ið serstakar umstøður gera tað neyðugt. Fyri landsveg, bygðaveg, bæði millum bygdir og millum hús, fyrisetur landsstýrið reglurnar og fyri annan veg fútin. Avgerð

ródt lys lagud. Optog af børn maa dog færdes paa forlov, forudsat at de højst gaar to og to ved siden af hinanden. Optog maa ikke unødigt spærre for anden færdsel.

V. Færdselsregulering og afmærkning m.v.

§ 47.

FÆRDSELSREGULERING OG FÆRDSELSIND- SKRÆNKNINGER

Politiet kan regulere færdselen paa steder, hvor det skønnes nødvendigt.

Stk. 2. Bestemmelse om udlægning af vej som hovedvej (hovedgade) træffes af landsstyret efter forhandling med vedkommende kommunale myndighed. Landsstyret fastsætter ligeledes retningslinier for paabud om stop ved enkelte kryds.

Stk. 3. Bestemmelse iøvrigt, som varigt kan indvirke paa vejes udnyttelse eller indretning saasom forbud mod parkering eller standsning, anvisning af parkeringsplads, paabud om ensrettet færdsel, udlægning af vej som legegade og forbud mod visse færdselsarter, træffes af landfogeden med samtykke af vedkommende kommunale myndighed.

Stk. 4. Bestemmelse af varig karakter om særlig begrænsning for kørehastigheden kan træffes for strækninger, hvor særlige omstændigheder tilsiger det. For hovedvej, landevej og landevejs-gader træffes bestemmelse herom af landsstyret, for anden vej af

verður líkin eftir samráðing við viðkomandi kommunustýri.

stk. 5. Tá ið veg- og brúarhefð eins og knappliga komin skaði uppá veg ella brúgv hevur í sær vanda fyri ferðsluna, kann risini kommunalt vald, sum stílar fyri arbeiðinum ella hevur eftirlit við vegnum ella brúnni fyriseta törvandi reglur til eftirlit við ferðsluni og vísa á uttanumveg. Við komandi politivald skal hava frásögn um tað, sum krevja kann regluna broytta, um so er at tað ætlast neyðugt fyri tryggleika hjá ferðsluni.

stk. 6. Kemur upp ósemja millum tey í stk. 3. og 4 nevndu vald ella vil onkur bera fram kærsmål um páboð ella forboð frá politivaldi eftir frammanfyri standandi reglu, ger Føroya landstýri av.

stk. 7. Tá ið vandi er fyri, at almennt brúgv ella alment vegastrekkki kann fara illa av akstri við serliga tungum akfari, og tá ið vegastrekkki eru við brekin í toybili, kann kommunustýrið við landstýrisins loyvi seta forboð fyri akstri við akförum, tá ið feirra góðkenda totalvekt og ástrýst fara uppum mork sum fyrsett í hvørjum einstakum føri.

stk. 8. Reglur av tí slagnum, sum fyrsett er í hesi grein, skulu, alt tað ber til, gerast kendar við avmerking eftir regluni í § 48, um

landfugden. Afgjørelsen træffes efter forhandling med vedkommende kommunalbestyrelse.

Stk. 5. Ved vej- og broarbejde, saavel som hvor pludselig opstaet skade paa vej eller bro frembyder fare for færdselen, kan endvidere den kommunale myndighed, som forestaar arbejdet eller fører tilsyn med vejen eller broen, selv træffe de fornødne bestemmelser til færdselens regulering, herunder anvisning af omkørsel. Herom gives underretning til vedkommende politimyndighed, der kan forlange bestemmelserne ændret, saafremt dette skønnes påkrævet af hensyn til færdselssikkerheden.

Stk. 6. Opstaar der uenighed mellem de i stk. 3 og stk. 4 omhandlede myndigheder, eller ønsker nogen at klage over påbud eller forbud, truffet af politiet i medfør af foranstaaende bestemmelse, afgøres sagen af Færøernes landstyre.

Stk. 7. Naar der er fare for, at en offentlig bro eller en offentlig vejstrækning kan skades ved kørsel med særlig tunge køretøjer, saavel som naar en vejstrækning i tøbrudsperioder skønnes særlig udsat for beskadigelser, kan kommunalbestyrelsen med landstyreets samtykke forbyde kørsel med køretøjer, hvis tilladte totalvægt og akseltryk overstiger en i hvert enkelt tilfælde fastsat grænse.

Stk. 8. Betsemmelser af den i denne paragraf omhandlede art skal, forsaavidt de ikke haandhæves ved postering af politi, saavidt

sa er af þær vera ekki uppihildn-
ar í politipostering. Í sérstökum
föri kann tö annars fullgóður
kunngerðarháttur verða nýttur.
Politivaldið hefur eftirlit við, at
avmerking er samsvarandi givnu-
m reglum.

§ 48. AVMERKING

Landsstýrið fyrisetur í samráð
við fútan gjöllari reglur um til-
gerð og uppseting av ferðslutalv-
um, ljós- og ljóðsignalum og atl-
ari aðrari avmerking ella tilgerð
á ella við veg til eftirlits, var-
skógvingar ella leiðheiningar hjá
ferðsluni,

stk. 2. Viðkomandi kommunu-
stýri útvegar og ber útfreiðslurnar
av avmerkingini eftir stk. 1.

stk. 3. Uppseting av ferðslutalv-
um, ljós- og ljóðsignalum og
öllum öðrum avmerkingum ella
tilgerð á veg ella við veg til eftir-
lits, varskógvingar ella leiðhein-
ingar verður avgjörð av fúta og
kommunalum valdi. Í föri av ó-
semju tekur landsstýrið avgerð í
málinum.

stk. 4. Privatpersónur ella stovn-
ur sum hefur rætt til sum eigari
av veg ella brúgv at seta forboð
fyri tilskilaðum slag av ferðslu,
kann eftir loyvi frá politivald-
inum seta upp talvur ella ökkurt
slag at siga frá viðkomandi for-
boð. Uppseting av öðrum talvum
ella av tilikun slag sum fyrsett

múligt tilkendegives ved afmærk-
ning í overensstemmelse med
reglerne i § 48. I særlige tilfælde
kan anden fyldestgørende form
for bekendtgørelse dog finde an-
vendelse. Politiet fører tilsyn
med, at afmærkning er i overens-
stemmelse med de trufne be-
stemmelser.

§ 48. AFMÆRKNING

Landsstyret fastsætter i sam-
råd med landfogden nærmere
forskrifter for indretning og an-
bringelse af færdselstavler, lys-
og lydsignaler og al anden af-
mærkning eller indretning paa
eller ved vej til regulering af eller
til advarsel eller vejledning for
færdselen.

Stk. 2. Den i stk. 1 omhandlede
afmærkning tilvejebringes og be-
kostes af vedkommende kommu-
nalbestyrelse.

Stk. 3. Anbringelse af færdsels-
tavler, lys- og lydsignaler og al
anden afmærkning eller indret-
ning paa eller ved vej til regu-
lering af eller til advarsel eller
vejledning for færdselen afgøres
af landfogden og de kommunale
myndigheder. I tilfælde af uenig-
hed afgøres sagen af Færøernes
landsstyre.

Stk. 4. Privatperson eller institu-
tion, der som vej- eller broejer er
berettiget til at forbyde visse ar-
ter af færdsel, kan med politiets
godkendelse opstille de herfor
bestemte tavler eller indretninger
til tilkendegivelse af det paagæl-
dende forbud. Anbringelse af
andre tavler eller indretninger af

í stk. 1 á privatum veg tørvar eisini loyvi frá politivaldi, eins og politivald kann krevja, um tað gerst neyðugt, tilíka avmerking setta upp fyri veg- ella brúeigarans rokning, eins og tað kann krevja avmerking niðurtikna ella broytta sum er ikki samsvarandi reglunum í stk. 1, tá ið tað krevst fyri ferðsluna. Stongsil av veg við hnum, liðum og öðrum, sum sett eru soleiðis, at stongsilin kann vera ferðsluni til vanda, skal vera sjónligur nóg langt burturfrá og skal í lyktatendringaróðini vera avmerktur við lyktum ella vera so mikið sjónskur, sum politivaldið heldur vera ívalyst.

§ 49.

IKKI-REGLULIG ELLA VILL- ANDI AVMERKING V. M.

Uttanfyri tey í §§ 17-18 nevndu förum er tað forboðið at seta upp ferðslutalvur, signal ella tilíkt við veg, sum tað almenna situr fyri, til eftirlits við ella til varskógvingar ella til leiðbeining fyri ferðsluna.

stk. 2. Skelt, uppslög, reklamur o.t. mugu ikki setast upp á ella í samanhang við avmerking ellir § 48. Skelt, reklamur, ljósvæl o.t., sum sæst frá götu, veg ella plássi, kann politivaldið krevja burtur, um so er, at tey eru álök avmerking sum fyrsett í § 48 ella um so

den i stk. 1 omhandlede art paa privat vej eller bro udkræver ligeledes politiets godkendelse, og politiet kan, hvor det skønnes fornødent, forlange, at saadan afmærkning tilvejebringes paa vej- eller broejersens bekostning, ligesom politiet, hvor færdselsmæssige grunde taler derfor, kan forlange afmærkning, der ikke er i overensstemmelse med de i stk. 1 udfærdigede forskrifter, fjernet eller ændret. Afspærring af vej med boume, led og andel, der er anbragt paa en saadan maade, at afspærringen kan være til fare for færdselen, skal være synlig i tilstrækkelig afstand og skal i lygtetændingstiden være afmærket med lygter eller belyst paa en efter politiets skøn fyldestgørende maade.

§ 49.

IKKE-FORSKRIFTMÆSSIG ELLER VILDLEDENDE AF- MÆRKNING M. V.

Udenfor de i §§ 17-18 angivne tilfælde er det ved vej, undergivet offentlig bestyrelse, forbudt at anbringe færdselstavler, signaler eller indretninger til regulering af eller til advarsel eller vejledning for færdselen.

Stk. 2. Skilte, opslag, reklamer o. lign. maa ikke anbringes paa eller i forbindelse med den i § 48 omhandlede afmærkning. Skilte, reklamer, lysindretninger o. lign., der kan ses fra gade, vej eller plads, kan af politiet forlanges fjernet, dersom de har lighed med

er, at ley eru villandi ella til stór-
vegis hága fyrí ferðsluma. Refleks-
glös ella annað evni, sum kastar
aftur, má ikki setast upp sum re-
klama soleiðis, at tað kastar all-
ur ljós frá akförum, sum fara
eftir vegnum.

§ 50.
VÆL TIL EFTIRLITS
OG RASTIR

Áðrenn væl verður gjørt á veg,
sum hevur serstakt eftirlit við
ferðsluni í hyggju, skal tingast
við politivaldið um tað. Samt er
galdandi, tá ið rastir skuldu ger-
ast til omnibussar og rutubilar.
Í føri av ósemju millum vega-
slýri og politivaldið ger lands-
stýrið av. Tilík avgerð krevst al-
tið til gerð av rundingi og tilíka
gerð á hövuðsveg.

§ 51.
VEGARBEIÐ

Tá ið arbeiði verður á ella í
veg, hevur hann sum stendur fyrí
arbeiðnum ábyrgdina av, at tað
alsamt er avmerkt forsvarliga.

§ 52.
TANGAR

Áðrenn loyvi verður givið til at
seta upp tanga ella ökja um
langa á ella við veg, skal verða
fingað við lútan.

den i § 48 omhandlede afmærk-
ning, eller dersom de kan virke
vildledende eller være til særlig
ulempe for færdselen. Refleks-
glas eller andet refleksgivende
materiale maa ikke i reklameøj-
med anbringes saaledes, at det
kan tilbagekaste lyset fra køre-
tøjer, der færdes paa vejen.

§ 50.
REGULERENDE ANLÆG,
HOLDEPLADSER

Förinden der paa vej foretages
anlæg, som tilsigter en særlig re-
gulering af færdselsforholdene,
skal herom forhandles med poli-
tiet. Det samme gælder for fast-
sættelse af holdepladser for omni-
busser og rutebiler. I tilfælde af
uensighed mellem vejbestyrelsen
og politiet afgøres sagen af lands-
styret. Saaan afgørelse udkræves
altid til indretning af rundkørsel
og lignende anlæg paa hovedvej.

§ 51.
VEJARBEJDER

Naar der foretages arbejder
paa eller i vej, er den, som fore-
staar arbejdet, ansvarlig for, at
dette til enhver tid er forsvarligt
afmærket.

§ 52.
TANKANLÆG

Förinden der meddeles tillæ-
delse til oprettelse eller udvidelse
af tankanlæg paa eller ved vej,
skal der forhandles med land-
fogden.

§ 53.

PLANTING V. M. FERÐSLUNI
TIL BAGA

Trö, plantingar og kjarrgirðingar á ella við veg skulu vera stíval, sneidd ella snöggað, at ley eru ikki ferðsluni til bága ella bera uppfylli hjá vegfarandi serstakliga í bugum og kjörbreytum. Tykist tað at vera so, kann politivaldið eftir samráð við viðkomandi kommunustýri freyta viðkomandi innan fyrisetta fríst at gera sum fyrisett og, um so er, at treytin verður ikki hildin, sjálvt fáa tað sum lörvar gjørt fyri húsara røkning. Um so er, at politivaldið heldur ikki at tilk treyt eigur at vera givin, sum kommunustýrið ynskir, ger landsstýrið av í málinum.

stk. 2. Girðingar, skúr, húðir, plakatsíttur o.t. mugu ikki setast soleiðis fyrí, at ley taka sýnið hjá vegfarandi ella á annan hátt eru ferðsluni til bága.

stk. 3. Politivaldið kann krevja sólljóld, skelt og tilíkt tíkið niður, sum samsvara ikki við reglugerð á staðnum, ella um ongin tík er, ella tá ið politivaldið heldur, at ley eru ikki forsvarliga tilgjórd ella sett upp soleiðis, at ley eru til bága hjá akstri og ella gangandi ella hindra ella gera tað torført at siggja ferðslutálvur ella signal. Tað sama er galdandi um leiðningar tvørturum veg.

§ 53.

BEPLANTNINGER M. V. TIL
ULEMPE FOR FÆRDSLEN

Træer, beplantninger og levende hegn paa eller ved vej skal holdes saaledes nedskåret, opstammet eller studset, at de ikke er til ulempe for færdselen eller hindrer udsynet for vejfarende navnlig i kurver og vejkryds. Skønnes dette at være tilhældet, kan politiet efter samraad med paagældende kommunalbestyrelse give vedkommende paalæg om inden en bestemt frist at træffe de nævnte foranstaltninger og, dersom paalægget ikke efterkommes, selv lade det fornødne foretage for vedkommendes regning. Saafremt politiet ikke mener at burde give et saadant paalæg, som ønskes af en kommunalbestyrelse, afgøres sagen af landsstyret.

Stk. 2. Plankeværker, skure, bøder, plakatsøjler, og lignende genstande maa paa vej ikke anbringes eller indrettes saaledes, at de hindrer udsynet for vejfarende eller paa anden maade er til ulempe for færdselen.

Stk. 3. Politiet kan forlange fjernet markiser, skilte og lignende, der ikke tilfredsstiller bestemmelserne i lokalregulativ eller, hvor regulativ ikke findes, efter politiets skøn er aforsvarligt indrettet eller er anbragt paa en saadan maade, at de er til ulempe for kørende eller gaaende eller hindrer eller vanskeliggør indtagelse af færdselstavler eller signaler. Det samme gælder for pri-

stk. 4. Tó ið alment völd hefur lagt servitút um sýni eftir veg, kann poliðivaldið, hóast átalunettin eftir servitútskjalinum treyta viðkomandi at halda servitútforskriftina. Undanburður at gera eftir treytini kann takast upp sum brót uppá hesa lóg.

VI. Skaðabótur og ábyrgdurtrygging.

§ 54.

Um so er, at motordrivið akfar verður skaðt av árenning, samanstæði, bólting ella av óðrutt ferðsluóhappi ella av eksplosión ella eldi í motori ella tanga, hevur hann, sum ábyrgdina hevur av akfarinum, skyldu at rinda skaðan, uttan so, at tað antin er próvført, at hann sum kom fyri skaðan við vilja hevur vølt skaðan, ella tað eftir fyriliggjandi umstøðum kundi ikki sløppist undan við tí varsemi og ansni sum krevst av nýtsluni av motordrivnum akförunum bæði hvat ræðar um akstur sum tilgerð. Verður tað upplýst, at hann sum fyri skaðanum er av ósketni hevur vølt skaðan ella stuðla hann, kann skaðabót minkast ella detta burtur heilt. Eftir somu reglu hevur hann sum ábyrgdina hevur av motordrivnum akfari at rinda skaða, sum kemst av, at ross fæa hvøkk av akfari, um so er, at tað má hald-

vate luftledning, der føres over vej.

Stk. 4. Hvor der ved en offentlig myndigheds foranstaltning er pålagt en ejendom oversigtsservitut, kan politiet, uanset hvem der er paataleberettiget i henhold til servituddokumentet, give vedkommende pålæg om at overholde servitubestemmelsen. Undladelse af at efterkomme pålægget kan forfølges som overtrædelse af denne lov.

VI. Om erstatning og ansvarsforsikring.

§ 54.

Saaframt et motordrevet køretøj forvolder skade ved påkørsel, sammenstød, væltning eller andre lignende kørselsuheld eller ved en i motor eller beholder opstaaet eksplosion eller brand, er den for køretøjet ansvarlige forpligtet til at erstatte skaden, medmindre det enten oplyses, at den skadelidende forsætligt har bidført skaden, eller det fremgaar af omstændighederne, at denne ikke kunne være afværget ved den agtpaaagivenhed og omhu, der udkræves ved benyttelse af motordrevne køretøjer, saavel i henseende til driften som i henseende til materiellet. Oplyses det, at den skadelidende ved nagtsomhed har bidført eller medvirket til skaden, kan erstatningen dog nedsættes eller endog helt bortfalde. Efter de samme regler er den for et motordrevet køretøj ansvarlige forpligtet til at erstatte skade, der

ast, at skaðin kemst ikki av serligum stygggleika hjá rossunum.

stk. 2. Bert mansskaði ella skaði uppá góðs í vinnutígum flutningi kemur undir regluna í stk. 1.

stk. 3. Fyri annan skaða av akstri við motordrivnum akförum hevur hann sum ábyrgdina hevur av akfarinum skyldu at rinda endurgjald, tá ið tað fylgir almennum reglum í lóggávuni.

stk. 4. Um so er, at viðurskiftir fyriliggja uppá báðar síður undir samanbrestí millum motordrivin akför, sum eftir reglunum í stk. 1 á hesi grein hava, endurgjaldsskyldu við sær, og samaubresturin hevur skaða við sær fyri onkran av førarunum ella fyri teim ið ábyrgd hava av akförinum ella endaliga fyri okkurt av akförinum undir tílíkum umstøðum, at stk. 7 í hesi grein kemur í nýtslu, tekur rætturin avgerð eftir fyriliggjandi umstøðum, um endurgjald skal latast frá einum av pørtunum og hvussu mikið.

stk. 5. Í føri av mansskaða kann endurgjald krevjast fyri pínu, lýti og vansir. Missir hann sum rætt hevur til endurgjald allan ella nakað av sínum arbeiðsförleika, eigur hann endurgjald fyri varandi skerjing í arbeiðsförleikanum. Doyr hann sum fyri skaðinum var sum fylgja av óhappinum, kann hann sum borið hevur útreiðslurnar av jarðarferðini

bevirkes ved, at vejfarendes heste bliver sky for køretøjet, saafremt det maa antages, at skaden ikke slaar i forbindelse med nogen særlig skyhed hos hestene.

Stk. 2. Skade paa personer eller gods, der befordres med motordrevet køretøj, omfattes kun af bestemmelserne i stk. 1, naar befordringen sker for betaling.

Stk. 3. For anden skade forvoldt ved kørsel med motordrevne køretøjer er den for køretøjet ansvarlige forpligtet at yde erstatning, hvor det følger af lovgivningens almindelige regler.

Stk. 4. Hvis der ved sammenstød mellem motordrevne køretøjer paa begge sider foreligger et forhold som efter reglerne i nærværende paragrafs stk. 1 begrundet erstatningspligt, og sammenstødet medfører skade for nogen af førerne eller de for køretøjerne ansvarlige eller endelig paa noget af køretøjerne under saadanne omstændigheder, at paragraffens stk. 7 finder anvendelse, bestemmer retten under hensyn til de foreliggende omstændigheder om og med hvor stort et beløb erstatning bør ydes fra en af siderne.

Stk. 5. I tilfælde af legemsbeskadigelse kan erstatning kræves for lidelse, lyde og vansir. Hvis den til erstatning berettigede helt eller delvis har mistet sin arbejdskraft, tilkommer der ham erstatning for vedvarende forringelse af erhvervsevnerne. Afgaar den skadelidende ved døden som følge af ulykken, kan den, der har betalt begravelsen, fordre udgifterne hertil erstattet, forsaavidt

krevja þær endurræddaðar, um so er, at þær fara ekki uppum það sum má haldast hóskandi eftir hansara viðurskiftum. Hævar þó nokkur af deyðsfallinum mist uppihaldarn, kann hann krevja endurgjald fyrir tap, sum hann teltast at hafa af tí.

stk. 6. Undir endurgjaldsábyrgðina kemur hann - eigari ella ávari - sum ger nýtslu av tí motordrivna akfarinum ella er í nýtslu av öðrum fyrir hann. Undir endurgjaldsábyrgð kemur eisini förarin, um so er at skaðin komst av, at hann sum förari heft ekki þær skyldur sum Jiggja á honum.

stk. 7. Hann sum rætt eigur til endurgjald kann halda seg til það motordrivna akfarið fyrir endurgjaldið við kostnað, um so er, at rættur ávari kemur undir endurgjaldsábyrgðina. Hetta heftilsigongur framum aðra skuld í akfarinum, men afturum gjaldið, sum fyriseft er um gjald av motorakförum.

§ 55.

Einhvör eigari av motordrivnum akfari skal seta seg fyrir og halda í gildi trygging uppá 60.000 kr. í einum ábyrgðartryggingarfelag, sum landsslýrið hevur givið sína góðkenning til less at rinda eithvört endurgjaldskrav, sum gerast kann galdandi eftir § 51 móti honum, sum ábyrgðina hevur av akfarinum, tá skaði hendir. Av motordrivnum akförum kemur hann undir tryggingarskylduna, sum ger nýtslu av akfarinum her á landi.

stk. 2. Fyri motorvagnar, sum nýttir veru til vanligan fólk-

de ikke overstiger, hvad der efter af dødes forhold er passende; har nogen ved dødsfaldet mistet en forsörger, kan han kræve erstatning for tab, han derved kan antages at lide.

Stk. 6. Erstatningsansvaret paahviler den - - - vore sig ejer eller bruger - - - der benytter det motordrevne køretøj eller lader det benytte. Erstatningsansvaret paahviler tillige føreren, saafremt skaden skyldes overtredelse af nogen ham som saadan paahvilende forpligtelse.

Stk. 7. Den til erstatning berettigede kan for erstatningen med paaløbende omkostninger holde sig til det motordrevne køretøj, saafremt erstatningsansvar paahviler den, der da var retmæssig bruger deraf. Denne hæftelse gaar forud for anden pa køretøjet hvilende gæld, men efter den i loven om afgift af motorkøretøjer omhandlede afgift.

§ 55.

Enhver ejer af et motordrevet køretøj skal i et af landstyrete anerkendt ansvarsforsikringselskab tegne og holde i kraft en forsikring stor 60.000 kr., til hel eller delvis dækning av ethvert erstatningskrav, som i medfør af § 51 kan gøres gældende mod den, der var ansvarlig for køretøjet, da skaden indtraf. For udenlandske motordrevne køretøjer paahviler forsikringspligten den, der bruger køretøjet her i landet.

Stk. 2. For motorvogne, der erhvervsmæssigt benyttes til be-

Flutning skal ábyrgdartryggingin taka uppi 150.000 kr. fyri livönn, sum löstaður er ella doyrt uttan mun til tal á teini.

stk. 3. Føroya landsstýri fyrisetur gjøllari reglur um innviðing av tryggingarskylduni og um góðkenning av tryggingarfelögum.

stk. 4. Tryggingargjöld sum tryggingarskyldugur eigari av motorveynnum akfari skyldur góðkendum ábyrgdartryggingarfeløg kanna heitast við panting, táð tey koma ikki inn rættstundis. Í föri, tá ið tryggingartakari fer konkurs fær krav fyri gjalddóm in tryggingargjöld javnabjóðis rætt við krøv sum fyriseit í § 33 nr. 2 í konkurslóginum frá 25. mars 1872. Um so er, at tryggingin er teknað fyri størri samtal um skyldugt er, galda hesar reglur aft tryggingargjaldið.

stk. 5. Tryggingarfelagið hevur regres móti einumhvörjum, sum hevur ábyrgd av skaðanum eftir § 53, stk. 6, um so er, at viðkomandi hevur velt skaðan við vilja ella grovum ósketni. Um so er, at regreskravið hevst móti tí, sum var rættur ávari av akfarinum, tá ið skaðin var völdur, kemur akfarið undir kravið eftir reglunum í § 54, stk. 7, tá at gjald eftir lógini um gjöld av motorakførum gongur framman.

stk. 6. Tað er forboðið at riða tey í stk. 5, 1. punktum nevndu regreskrøv við trygging.

§ 56.

Um so er, at ákærumál verður tíkið upp fyri skaðavoldandi lóg-

færðing af personer, skal ansvarsforsikringen dække indtil 150.000 kr. for hver tilskadekomne eller dræbt uanset antallet af tilskadekomne eller dræbte.

Stk. 3. Færøernes landsstyre fastsætter de nærmere regler for forsikringspligtens gennemførelse samt for anerkendelse af forsikringsselskaber.

Stk. 4. Præmier, som en forsikringspligtig ejer af et motordrevet køretøj er et anerkendt ansvarsforsikringselskab skyldig, kan i mangel af rettidig betaling inddrives ved udpantning. I tilfælde af forsikringslagers konkurs ligestilles fordringen paa de forfaldne præmier med de i konkursloven af 25. marts 1872 § 33, nr. 2, omhandlede fordringer. Saaframt forsikringen er tegnet for et større beløb end det pligtige, gælder disse regler for hele præmien.

Stk. 5. Forsikringsselskabet har regres mod enhver, der efter § 51, stk. 6, er ansvarlig for skaden, saaframt den pågældende har forvoldt skaden ved forsæt eller grov uagtsomhed. Forsaavidt regreskravet laves mod den, som ved skadens forvoldelse var retmæssig bruger af køretøjet, hæfter dette for kravet efter reglerne i § 51, stk. 7, dog at den i loven om afgift af motor-køretøjer omhandlede afgift gaar forud.

Stk. 6. Det i stk. 5, 1. punkten, nævnte regreskrav er det forbudt at dække ved forsikring.

§ 56.

Hvis der rejses tiltale for nogen skadevoldende lovovertrædelse,

brot, sum eftir § 54 kann hafa við sær endurgjaldsábyrgd, skal tað gevast tí ella teim sum vóru fyriskaða høvi at fáa endurgjald. Um so er at seinja læst ikki í lag um endurgjald, skal úrskurður gerast um endurgjaldkravið undir sakini, hóast úrkerdi kemur ikki undir sekt, smbr. tó stk. 7. Tílikur úrskurður kann gerast undan ella eftir avgerð í spurninginum um sekt.

stk. 2. Tryggingarfelagið sum ábyrgdartryggingin er teknað í fyrri akfarið sum úrkerdi nýtti og, um so er at endurgjaldsábyrgdin eftir § 54, stk. 6 kemur á annan enn tí úrkerda, eisini hann skal hava tilsögn við varsil eftir § 174 í rættargangslógini sum til vitnis í straffmálum til hvønn rættarfund (smbr. tó § 166 í rættargangslógini). Tey hava rætt til — kann vera eftir at rætturin hevur givið teim loyvi uttanlings at gera seg kunn við tað, sum fyriliggur í málinum — eftir til tess at hava sett fram krav til rættarbókina at leggja uppi sakina og fáa tá partsrættindir í spurninginum um endurgjaldið. Um so er, at tey leggja ikki uppi sum partur, er avgerð í spurninginum um endurgjald bæði sum sátt ella í dómi bindandi fyri tey.

stk. 3. Tá ið endurgjaldsspurningurin kemur til avgerðar undir sakini kann rætturin eftir reglunum í kapítul 30 í rættargangslógini áleggja bæði rættargangsbótur og sakarkostnað. Partarnir kunnu harafturat koma undir rættargjöld til tað almenna eftir §§ 6, 8, 18 og 19 í lógini um rættargjöld

der i henhold til § 54 kan medføre erstatningsansvar, skal der gives den eller de skadelidte lejlighed til at opnå erstatning. Hvis der ikke opnaas forlig om erstatningen, skal erstatningspåstandene påkendes under sagen, selvom straf ikke pålægges tiltalte, jfr. dog stk. 7. Saadan påkendelse kan ske før eller efter afgørelsen af spørgsmålet om straf.

Stk. 2. Det forsikringsselskab, i hvilket der er tegnet ansvarsforsikring for det af tiltalte benyttede motordrevne køretøj, samt forsaaavdet erstatningsansvaret i henhold til § 54, stk. 6, påhviler en anden end tiltalte, tillige denne anden skal med varsel efter retsplejelovens § 174 som til vidner i straffesager tilsiges til ethvert retsmøde (jfr. dog retsplejelovens § 166). De er berettiget til — eventuelt efter at retten har givet dem tilladelse til udenretligt at gøre sig bekendt med det i sagen fremkomne — efter derom til retsbogen fremsat begæring at indtræde i sagen, og de bliver da for erstatningsspørgsmålet vedkommende at betragte som parter. Dersom de ikke indtræder som parter er saavel en forligsmæssig som en domsmæssig afgørelse af erstatningsspørgsmålet bindende for dem.

Stk. 3. Naar erstatningsspørgsmålet påkendes under sagen, kan retten i overensstemmelse med reglerne i retsplejelovens kapitel 30 pålægge rettergangsboeder og sagsomkostninger. Det kan herunder ogsaa pålægges parterne at betale retsafgift til det offentlige efter §§ 6, 8, 18 og

í dómsmálum v. m. frá 11. apríl 1916 smbr. lögarkunngerð nr. 322 frá 19. december 1932, sum sakin hevði farið fram eftir eftir mannagongdini í borgarligum réttargangi. Virði av sakarevnum verður tá fyriseit í dómnum.

stk. 4. Hevur endurgjaldsspurningur fingið avgerð undir straffisak, sum verður skotin til hægri rætt, skal einhvör, ið hevur verið partur í endurgjaldsspurninginum í sakini, fáa frásögn um, at sakin er skotin til hægri rætt og høvi at fáa orðið undir henni. Hann sum eftir stk. 2 er komin uppí sak, sum skotin verður til hægri rætt, eigur tilsvareandi høvi at leggja uppí sum partur í henni.

stk. 5. Einhvör, sum partur hevur verið í endurgjaldsspurninginum, eigur høvi eftir regluni í § 996 í réttargangslógini at skjóta inn sak eftir mannagongdini í borgarligum réttargangi.

stk. 6. Í spurningi at skjóta inn sak er dómur, sum uppsagdar er eftir stk. 1 í straff- ella endurgjaldsspurninginum, at skilja sum egin dómur.

stk. 7. Í serstökum föri, tá ið endurgjaldskravið reðar um tingskaða og er heldur flókjaligur, kann rætturin sýla at taka upp kravið undir straffisakini, eftir at semingsroynd er döttin niðurfyrir.

stk. 8. § 995, seinasta stk. kemur ikki í nýtslu í her nevndu sökum.

19 i lov om retsafgifter i domsager m.m. af 11. april 1916, jfr. lovbekendtgørelse nr. 322 af 19. december 1932, som om sagen havde været behandlet i den borgerlige retsplejes former. Sagsgenstandens værdi fastsættes i saa fald ved dommen.

Stk. 4. Paatages en straffesag, under hvilken erstatningsspørgsmaalet er blevet bekendt, skal enhver, der for erstatningsspørgsmaalets vedkommende har været part i den indankede sag, have meddelelse om anken og lejlighed til at udtale sig for den overordnede ret. Den, der i medfør af stk. 2, er indtraadt som part i den indankede sag, har en tilsvarende adgang til at indbræde som part i ankesagen.

Stk. 5. Den i retsplejelovens § 996 omhandlede adgang til at anke i den borgerlige retsplejes former staaer naaben for enhver, der, forsaavidt angaar erstatningsspørgsmaalet, har været part i sagen.

Stk. 6. I henseende til anke er en i medfør af stk. 1 sket særskilt paakendelse af straffe- eller erstatningspaastanden at betragte som en selvstændig dom.

Stk. 7. I særlige tilfælde, hvor erstatningskravet angaar materiel skade og er af indviklet beskaffenhed, kan retten, efter at forlig forgæves er prøvet, nægte kravets forfølgning under straffesagen.

Stk. 8. Retsplejelovens § 995, sidste stykke, finder ikke anvendelse i de heromhandlede sager.

stk. 9. Saman við endurgjaldsspurningunni skal rætturinn af eintingunni taka avgerð í spurningunum, um tryggingarfélagið, eflir af hafa rindað endurgjald, eigur regres eflir § 55, stk. 3, 1. punktum. Eflir dómi, sum gefur rætt til tilika regres, kann tilika gerast fyrri regressantalið, fyrri so miklið sum tryggingarfélagið próvforir af hafa rindað endurgjald sum fyriseit í dómnum. Reglurnar um endurgjaldskevði, sum givnar eru frammányri, fáa sama áýsla í spurningunni um regreskravið.

VII. Straff v. m.

§ 57.

STRAFFREGLUR

Brót uppá hesa lóg ella reglur givnar eflir henni kemur undir bót, hefting ella fongsat uppí 6 mánaðir. Hættur sum brýtur § 15, stk. 1, ella 16, stk. 3 eins og hann, sum förir motordrivið akfar, hóast rætturin af föra ella af fáa af föra tiliki akfar er honum frádómdur, kemur ió undir hefting ella fongsat uppí 1 ár ella undir serstakliga formlidandi föri bót.

stk. 2. Sökirnar fara fram sum politimál, uttan so, at ákærumálið reður um viðurskiftir, sum hava við sær spurningin um frádöming av rættinum af föra ella fáa motordrivið akfar af föra, samir, § 58. Bóluenar fara heft í heft í fútakassun og ríðskassan.

Stk. 3. Er brotið int við motordrivnum akfari, sum er ikki skrá-

Stk. 9. Sammen med erstatningsspørgsmaalet skal retten af egen drift paakende spørgsmaalet, om forsikringselskabet eller udredelse af erstatning har regres i medfør af § 55, stk. 3, 1. punkten. Paa grundlag af en dom, der anerkender saadan regres, kan der foretages eksekution for regresbeløbet i det omfang, hvori forsikringselskabet godtgør af have befalet den ved dommen paalagte erstatning. De foran om erstatningskravet givne regler finder tilsvarende anvendelse med hensyn til regreskravet.

VII. Straf m.v.

§ 57.

STRAFFEBESTEMMELSER

Overtrædelse af denne lov eller de i medfør af denne givne bestemmelser straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 6 uger. Den, der overtræder § 15, stk. 1, eller § 16, stk. 3, samt den, som fører motordrevet køretøj, til trods for at retten til at være eller blive fører af saadant køretøj er frakendt ham, straffes dog med hæfte eller fængsel indtil 1 aar eller under særlig formlidende omstændigheder med bøde.

Stk. 2. Sagerne behandles som politisager, medmindre tilfælden angaar et forhold, hvor der opstaar spørgsmaal om frakendelse af retten til at være eller blive fører af motordrevne køretøjer, jfr. § 58. Bøddene tilfælder politikassen og statskassen med hver halvdelen.

Stk. 3. Er overtrædelse begaaet med et ikke her i landet registre-

selt her á landi, kann politivaldið krevja hjá politivaldi eða löðvaldi á staðnum, þaðan ættamín er af flyta akfarið út af landinum, at það verður hildið aftur til sakin er avgjört, nánar so förrarið gevur tilika tryggt fyrir búi og endargjald, sum kræft kann vera og hvaraftrat vísir á onkran, sum býr her á landi at taka ímóti sökumáli hansara vegna.

§ 58.

FRÁÐÖMING AV FÖRHARA- RÆTTI

Rætturinn af föra motordrivið akkar, sum förarabrev kreyst til, skal fráðömost förra av tilkunn akkari, tá ið hann hevur fört það í grovum ósketni eða annars með eftir brotinum og við tí í geyma, sum fyriliggur um viðarskiftini hjá tí ákærda sum förra av motordrivnum akkari, má baldast at vera hættisligt fyrir ferðslutryggileikan at hann förir motordrivið akkar.

stk. 2. Høvar förra av motordrivnum akkari, sum förarabrev kreyst til, orsakað av rúsdrekkanýtslu ikki verið förra at föra akkarið á full tryggiligan hátt, skal rætturinn af föra motordrivið akkar somuleiðis dömost honum frá. Í serstakliga formildandi föri kann tó sleppast undan fráðöming.

stk. 3. Fráðöming verður gjört fyrir tilskilað þöarskeið, ikki stytri enn 6 mánaðir eða av öllum. Er það eftir stk. 2 skal þöar-

ret motorrevet køretøj, kan politiet ved henvendelse til politiet eller toldvæsenet paa det sted, hvorfra køretøjet agtes ført ud af landet, kræve, at køretøjet holdes tilbage, indtil sagen har fundet sin afgørelse, medmindre føreren stiller saadan sikkerhed for betaling af bøde og erstatning, som maatte blive forlangt, og desuden opgiver en her i landet boende person, som kan modtage søgemaal paa hans vegne.

§ 58.

FRAKENDELSE AF FÖRRERRET

Frakendelsen af retten til at före motorrevet køretøj, hvortil der kræves förrerbevis, skal finde sted, naar en förer af et saadant køretøj har fört dette paa groft uforsvarlig maade, eller det övrigt efter beskaffenheden af den begaaede forseelse og under hensyn til, hvad der foreligger oplyst om tiltaltes forhold som förer af motorrevet køretøj, findes betænkeligt af hensyn til færdselsikkerheden, at han förer motorrevet køretøj.

Stk. 2. Har en förer af motorrevet køretøj, hvortil der kræves förrerbevis, paa grund af nydelse af spiritus, ikke været i stand til at före køretøjet paa fuldt betryggende maade, skal retten til at före motorrevet køretøj ligeledes frakendes ham. Under særlig formildende omstændigheder kan frakendelse dog undlades.

Stk. 3. Frakendelsen sker for et bestemt tidsrum, ikke under 6 maaneder, eller for bestandig. Sker den i medföer af stk. 2, skal

skeiðið ekki vera undir ár, uttan so, at serstakar formildandi umstöður fyrirbyggja. Hefur rætturinn verið frálíkin til ákærda fyrirhills eftir stk. 6, skal það skilast til dómnum, at ein samsvarandi tíð skal ganga av í tíðarskeiðinum sam frádómt er.

stk. 4. Er rætturinn at föra motordeivið akkar frádómdur nökrum eftir hosi ella onkrari eldri lög fyri löngri tíð enn 3 ár, kann spurninguin at fáa rættin aftur, innan tíðin eftir dómnum er áti, leggjast fyri rættin, sum i seinasta instans lók avgerð at frátaka rættin. Eftir reglun i § 78, stk. 3 i borgarligu straffilógini kann spurningur fyrst leggjast fyri, tá ið 3 ár eru liðin av tíðini eftir dómnum, og rætturinn kann bert verða givin aftur, tá ið heilt serstakar umstöður liggja fyri. Hefur rætturinn verið frádómdur förra fyr, kann hann bert i undanfakslöri fáa rættin til förrabráv innan tíðin eftir dómnum er áti og það fyrst, tá ið 6 ár eru liðin av tíðini eftir dómnum.

stk. 5. I sökum sum ákæruvaldið stendur uppá frádöming av rættinum at föra ella gerast förrari, kann avgerð bert takast i dómi. Fylgjan av honum steðgast ekki av at skjóta hann inn til lægri rætt ella av kærumáli.

stk. 6. Heldur politivaldið, at freyti fyri at frádöma onkrum rættin at vera förrari, fyrirliggur, kann rætturinn frátakast honum

den vare ikke under 1 aar, medmindre der foreligger særlig formildende omstændigheder. Har retten midlertidigt været frataget tillidte i medfør af bestemmelserne i stk. 6, bliver det i dommen at bestemme, at en dertil svarende del af frakendelsestiden skal anses forløbet.

Stk. 4. Er retten til at føre motordrevet køretøj i henhold til denne eller nogen tidligere lov frakendt nogen for længere tid end 3 aar, kan spørgsmålet om genhvervelse af retten inden frakendelsestidens udløb indbringes for den ret, der i sidste instans har truffet bestemmelse om rettens frakendelse. Indbringelsen, der sker efter de i borgerlig straf felovs § 78, stk. 3, indholdte regler, kan tidligst finde sted, naar der er forløbet 3 aar af frakendelsestiden, og retten kan kun gengives, naar ganske særlige omstændigheder foreligger. Har retten til at være fører tidligere været frakendt vedkommende, kan gengivelse af retten til at erhverve førerbevis inden frakendelsestidens udløb kun ske ved undtagelsesvis og tidligst, naar der er forløbet 6 aar af frakendelsestiden.

Stk. 5. Sager, i hvilke der af anklagemyndigheden nedlægges påstand om frakendelse af retten til at være eller blive fører, kan alene afgøres ved dom. Dennes virkning standses ikke ved anke eller kære.

Stk. 6. Skønner politiet, at betingelserne for at frakende en person retten til at være fører, foreligger, kan det midlertidigt fra-

fyrirbils, tó soleiðis, at viðkomandi dómari aftur kann seta avgerðina hjá politivaldinum úr gildi, iðna spurningur fær endaliga avgerð í dómi. Verður frífinnatíði dómur uppsagdur í 1. instans og dómurinn skotin til hægri instans av ákærvaldinum, kann tað, tá ið viðurskiftini serstakliga tala fyri at uppihalda frátökuni av fírrarrættinum undir viðgerðini, skjóla spurningin um tað til landsrettin, sum so tekur avgerð í úrskneði.

stk. 7. Hann, sum eftir § 18 ella eftir hesari grein, hevur mist rættin at föra motorakfør ella traktor fyrribils ella av öllum, skal lata tað inn til politivaldið.

stk. 8. Er persónur, sum hevur danskan heimarrætt ella er búsetur í danska ríkinum, komin undir straff í fremmandum landi fyri viðurskiftie, sum með eftir hesi lóg vildu havt frádöming við sær av förrarrættinum, kann tíðik frádöming fara fram undir almennum sak, sum tíkin er upp til tess. Reglurnar í hesi grein koma tá annars í tilsvarendi nýtslu.

VIII. Ymiskar reglur.

§ 59.

SKÚLAR

Skúlararnir hava skyldu í samráð við politivaldið at gera ella royna at gera förvandi tiltök at verja börnini fyri vanda frá akferðsluni uttanfyri skúlan sum t. d. at seta serstaka effiransing við börnunum, uppseting av bummum ella gongugrindum,

lage ham denne ret, dog at vedkommende dommer, inden spørgsmaalet endeligt afgøres ved dommen, atter kan opheve den af politiet truffne bestemmelse. Afsliges der frifindende dom i 1. instans, og dommen paastkes af anklagemyndigheden, kan denne, hvor forholdene særlig tiler for at opretholde frilagelsen af förrerretten under anken, indbringe spørgsmaalet herom for landsretten, der træffer afgörelse ved kendelse.

Stk. 7. Den, der i henhold til § 18 eller nærværende paragraf, midlertidigt eller endeligt har mistet retten til at före motorköretöj eller traktor, skal aflevere sit förrerbevis til politiet.

Stk. 8. Er en pörsön, der har dansk indfödsret eller er bosat i den danske stat, i fremmed stat straffet for et forhold, der, vedömd eller nærværende lov, vilde have medfört frakendelse af förrerretten, kan saadan frakendelse ske under en offentlig, i dette öjemed, anlagt sag. Bestemmelserne i nærværende paragraf finder da iövrigt tilsvarende anvendelse.

VIII. Förskillige bestemmelser.

§ 59.

SKOLER

Det paahviler skolerne efter samraad med politiet at træffe eller söge at faa truffet förnöðne foranstaltninger til at beskytte börnene mod farerne fra den körende færdsel udenfor skolen, saasom ved iværksættelse af særligt tilsyn med börnene, opstilling

ferðstulalvum og halda frítt sýni
eftir veginum.

§ 60.

SIÐKAFLUTNINGUR

Motorakfar, sum nýtt verður
í einstökum föri at flyta illa sjúk
ella löstað ella í öðrum tilíku
örindi, sum tole ikki stoðg, og
sum hefur sjónskan hvítan dúk
fyri frammun á akfarinum meðir
akstrinum, er með jaynbjóðis
neyðsendarakfari. Förarin á mo-
torakfarinum skal skjólast til her,
sum tilíkur akstur er av, siga
politivaldinum frá. Óræðilig nýt-
sla av hvítum dúki er forboðin.

§ 61.

HÝRUYOGNUR v. m.

Eithvørt akfar, sum hefur góð-
kenning til vinnuligan fólkaflut-
ning, hefur fætt at søkja hýrn á
veg.

stk. 2. Kommunustýrið kann í
hvörjum kommunu fyriseta talið
á tilíku akförum eftir samráð
við fútan.

stk. 3. Eftir samráð við fútan fyri-
setur kommunustýrið gjöldini
fyri vinnuligan fólkaflutning og
kann eisini fyriseta reglur, hvar
kreyst av tilíku akförum til út-
geið og nýtslu í fólkaflutningi.

stk. 4. Í hvörjum motorakfari,
sum góðkent er til vinnuligan
fólkaflutning, skal vera eitt hjá
ferðandi sjónligt kort ella tilíkt,
sum sigur, hvar skrásetingar-
nummar akfarið hefur, at tað er

af hómme eller lodgangerræk-
værker, tilvejebringelse af fri
oversigt eller opstilling af fær-
delstavler.

§ 60.

BEFORDRING AF SYGE

Motorvogn, der i et enkelt
tilfælde benyttes til kørsel med
alvorligt syge eller tilskadekomne
eller i andet lignende øjemed,
som ikke taaler opsættelse, og
som fører paa køretøjet paa
tøjnefaldende maade har anbragt
en hvid dug, er under denne kör-
sel ligestillet med et udryknings-
køretøj. Føreren af motorvogn-
tøjet skal snarest muligt, efter at
saadan kørsel har fundet sted,
give politiet meddelelse herom.
Uberettiget anvendelse af hvid
dug er forbudt.

§ 61.

KØRSKEP m. v.

Ethvert køretøj, der er god-
kendt til erhvervsmæssig person-
befordring, kan frit søge hyre paa
vej.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan
i hver kommune efter forhand-
ling med landfogden fastsætte an-
tallet af saadanne køretøjer.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen fast-
sætter efter forhandling med
landfogden taksterne for er-
hvervsmæssig personbefordring
og kan tillige fastsætte regler om
de krav med hensyn til motor-
køretøjenes indretning og benyt-
telse, som hensynet til publikum
tilsiger.

Stk. 4. I ethvert motorvogn,
der er godkendt til erhvervsmæs-
sig personbefordring, skal findes

góðkent til vinnulígan fólkaflutning og tal á ferðafólki og at það er undir poliliefðrlit.

§ 62.

BURTURLEIGA AV MOTORAKFÖRUM UTTAN FÖRARA

Føroya landsstýri kann fyriseta reglur um burturleigu av motorakförum við øngum förara.

§ 63.

AKLÆRARAR

Rætt at fáa góðkenning sum aklerari eflir § 19, stk. 1 og 2 hevur einhvør, sum

- hevur fylt 23 ár,
- hevur ikki víst afburð, sum kemur undir § 78, stk. 2 í straffilógini,
- ikki tey seinastu 5 áriní er dømdur fyri motorakstur við kenningini,
- tey seinastu 3 áriní javnan fírt motorvogn ella motorcyklu,
- í einari roynd hevur prógvað evnir og dugnaskap í yrki sum aklerari.

stk. 2. Fúttin gevar góðkenning uttan gjald. Føroya landsstýri fyrisetur gjaldið fyri royndina og annars gjóllari reglur fyri hana og fyri veiting av góðkenning.

stk. 3. Góðkenningin er galdandi fyri fíðarskeið, sum víðkomandi prógvar at hava förarabrev, og verður endurnýggjað förarabrevinum, um so er, at hann framveg-

el för publikum syntigt kort eller lignende, der angiver køreløjets indregistreringsnummer, at det er godkendt til erhvervsmæssig personbefordring, og med hvilket antal passagerer, samt at det er undergivet politiets tilsyn.

§ 62.

UDLEJNING AF MOTORKØRETØJER UDEN FØRER

Færøernes landsstyre kan fastsætte bestemmelser om udlejning af motorkøretøjer uden fører.

§ 63.

KØRELÆRERE

Ret til at opnaa den i § 19, stk. 1 og 2 omhandlede godkendelse som kørelærer har enhver, der

- er fyldt 23 aar,
- ikke har udvist forhold, der omfattes af straffelovens § 78, stk. 2,
- ikke i de sidste 5 aar er dømt for motorkørsel i spjeltuspaavirket tilstand,
- i de sidste 3 aar jævnlig har fírt motorvogn, henholdsvis motorcykel,
- ved en prøve har godtgjort at være i besiddelse af de til virksomheden som kørelærer fornødne evner og kundskaber.

Stk. 2. Godkendelse meddeles uden gebyr af landfogden; Færøernes landsstyre fastsætter gebyret for prøven og fívrígt de nærmere regler for denne og for meddelelsen af godkendelsen.

Stk. 3. Godkendelsen gælder for den periode, hvori den paagjældende godtgör at have förerbevis, og fornyes uden ny prøve samtidig med förerbeviset, forsaavidt

is lýkur treytnar í stk. 1 b), c) og d) at fáa góðkenning og prógvar í tí lida skeiðnum at hava røkt starvið sum akkerari. Tá ið málstjóðarnar serliga tala fyri, kann fútin geva einum góðkenning sum akkerara uttan nýggja roynd, sum hevur góðkenning, sum er ikki endurnýggjað fyrr ella ikki kann tað eftir framanfyri standandi reglum.

stk. 1. Hann, sum fingið hevur váttna frá politivaldi, at hann lýkur treytnar í stk. 1 a)-d) at gerast akkerari, kann søkja starv ið sum akkerari í 3 mánaðir eftir mótlökum av nevndu váttna undir leiðbeining og eftirliti av góðkendum akkerara. Akkeraranæmingur er at skilja sum førari av akkurinum. Akkerarin hevur ábyrgdina av, at venjastur fer fram á tilikum stöðum og á ein tilíkan hátt, at tað má haldast, at akkurin fer fram uttan vanda fyri ferðsluna yvirhøvur.

§ 64.

MOTORKÖNUR

Føroya landsstýri kann seta motorkönan mann at gera eftirkanningar og royndir eftir hesi lóg og vera almennum valdi til handa undir viðgerð av málum viðvíkjandi motorakførum.

Landsstýrið fýrisetir hansara lön.

Índehaveren stadig opfylder betingelserne i stk. 1b), c) og d) for at opnåa godkendelse og godtgør i den forløbne periode jævnligt at have drevet undervisning som kørelærer. Hvor omstændighederne særlig taler derfor, kan landfogden uden fornyet prøve meddele godkendelse som kørelærer til en person, hvis tidligere godkendelse ikke er blevet fornyet eller ikke kan fornyes efter foranstaaende bestemmelser.

Stk. 1. Den, der har modtaget politiets erklæring om, at han opfylder de i stk. 1a) - d) nævnte betingelser for at blive kørelærer, kan i 3 måneder fra modtagelsen af den nævnte erklæring fungere som kørelærer under vejledning og opsyn af en godkendt kørelærer. Kørelærerspiranten anses for at være fører af køretøjet. Kørelæreren er ansvarlig for, at øvelseskørslen foregår paa saadanne steder og paa saadan maade, at det maa antages, at kørslen kan ske uden fare for den øvrige færdsel.

§ 64.

MOTORSAGKYNDIG

Til foretagelse af undersøgelser og prøver i henhold til nærværende lov og til at yde bistand ved myndighedernes behandling af sager vedrørende motorkøreløjer, kan der af Færøernes landstyre beskikkes en motorsagkyndig.

Dennes aflønning fastsættes af landstyre.

§ 65.
GJALDIÐ

Eftir reglumun í § 69 í hesi lóg skulu skrásetingarskyldug motorakfór, sum heimaloyrandi eru her á landi, og síðu- og viðfestir vagnar til tilík, lata árligt gjald. Akfór, sum skrásett eru sum hoyrandi til slökkilið og politivaldið og akfór, sum eittans verða nýtt til flutning av sjúkum, sleppa undan gjaldinum.

stk. 2. Gjaldið skyldar hann, sum eftir skrásetingini ber kannuna av akfarinum, tá ið gjaldið kemur til gjaldirar. Hevur akfarið skift eigara (ánara), uttan at politivaldið hevur fingið frásögn, kemur tann nýggi eigarin (ánarin) eisini undir at rinda gjaldið. Er akfarið ikki skrásett, kemur hann undir gjaldið, sum skyldur hevur at fáa tað skrásett.

stk. 3. Fyri gjaldið havast somu framíhjárettindi sum fyri lands- og kommunuskatt, og tað almenna hevur heimild til í pantirætti framum alla aðra skuld at søkja sær sít í akfarinum ella í fryggingarsamtali, um tey eru fyri gjaldeftirlöður og afturatkomnum kostnað, tá bert eitt ár aflaná gjalddkomutíð.

stk. 4. Verður gjaldið ikki rindað rættstundis, má akfarið ikki verða nýtt. Nummerplödrini skulu takast av heimanvegin eftir boð frá politivaldinum og kunnu ikki fáast aftur, fyrr enn öll gjöldini eru rindað.

stk. 5. Verður akfar nýtt, uttan at

§ 66.
AFGIFTEN

At her í landet hjennnehörende, indregistreringspligtige motor køretøjer samt af side- og paahængsvogne til saadanne svares en aarlig afgift efter de i denne lovs § 69 angivne regler. Køretøjer, der er indregistreret som tilhørende brandvæsenet og politiet samt køretøjer, der udelukkende benyttes til sygetransport, er fritaget for afgift.

Stk. 2. Afgiften paahviler den, i hvis navn køretøjet paa afgiftens forfaldstid er indregistreret. Er køretøjet paa afgiftens forfaldstid overgaaet til en anden ejer (bruger), uden at dette er anmeldt for politiet, paahviler afgiften tillige den nye ejer (bruger). Er køretøjet ikke indregistreret, paahviler afgiften den, der er pligtig til at lade det indregistrere.

Stk. 3. For afgiften havees samme fortrinsret som for stats og kommuneskatter, og det offentlige er berettiget til med panteret fremfor al anden gæld at søge fyldestgørelse i køretøjet eller eventuelle assurancestummer for skyldige afgiftssbeløb med paaløbne omkostninger, dog kun i et aar efter forfaldstiden.

Stk. 4. Hvis afgiften ikke rettidig erlægges, maa køretøjet ikke benyttes. Nummerpladerne skal straks fjernes ved politiets foranstaltning og kan ikke udleveres, før alle paaløbne afgifter er betalt.

Stk. 5. Saadrent et køretøj be-

gjald er galdið, kemur tann gjaldskyldugi undir bót, ikki minni enn 10 kr.

§ 66.

Landsstýrið fyrisetur gjöllari reglur fyri próvförslum av eginvektini hjá motorakfari síðu- og viðfestum vogni og vekt teirra fullöddir.

§ 67.

Gjaldið skal rindast í ársfjórðingum frammanundan.

stk. 2. Verður gjaldið ikki rindað rettsundis kemur $\frac{1}{2}\%$ í rentu um mánaðin uppá fyri hvønn ásettan mánað frá gjaldkomudegnum at rokna, tó ikki minni enn 10 kr.

stk. 3. Um so er, at tann gjaldskyldugi skiftir bústað, skal politivaldið hava frásögu um flytingin 14 dagar.

stk. 4. Fyri rindað gjald skal kvittan gevast, og hon skal fylgja akfari við eigaraskifti.

stk. 5. Tá ið umstøðurnar tala fyri, er Føroya landsstýri heimilt at sleppa akfari frá gjaldi ella endurrinda tí gjald, tá ið tað hevur ikki verið nýtt í einum gjaldskeiði. Um so er, at akfar, sum nýtt hevur verið í gjaldskeiði, ferst av eldi, ferðsluóhappi ella øðrum tilikum orsökum ella vrakað av tí motorköna, er Føroya landsstýri eisini heimilt at afturrinda gjaldið fyri ta tíð, sum eftir er av gjaldskeiðinum, roknað frá tí 1. í mánaðinum aftaná, at akfarið var ónýtiligt.

nyttes, uden at afgift er betalt, ifalder den afgiftspligtige en bøde, dog ikke under 10 kr.

§ 66.

Landsstyret fastsætter de nærmere regler for konstatering af motorkøretøjers og side- og påhængsvognes egenvægt og vægt med fuld last.

§ 67.

Afgiften erlægges kvartalsvis forud.

Stk. 2. Hvis afgiften ikke erlægges rettidig, forhøjes den med $\frac{1}{2}\%$ p.a. i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra forfaldsdagen at regne, dog mindst med 10 kr.

Stk. 3. Saaframt den afgiftspligtige skifter bopæl, skal han inden 14 dages forløb anmelde flytning til politiet.

Stk. 4. For modtagen afgift udstedes en kvittering, der skal medfølge køretøjet ved ejerskifte.

Stk. 5. Færøernes landsstyre bemyndiges til, naar omstændighederne taler derfor, at fritage for eller tilbagebetale afgiften af motorkøretøjer, der ikke er benyttet i en afgiftsperiode. Saaframt et motorkøretøj, der er benyttet i en afgiftsperiode, bliver ødelagt ved ildbrand, færdselsuheld eller andre lignende årsager, eller kasseres af den beskikkede sagkyndige, bemyndiges Færøernes landsstyre ligeledes til at tilbagebetale den erlagte afgift for den resterende del af perioden, regnet fra den 1. i den følgende måned, efter at motorkøretøjet er blevet ubrugeligt.

§ 68.

Tá ið motorakfur skal skrásetast, skal hann sum biður um lað, siga frá, um akfarið nýtir benzin o.t. sum drívmegi ella ikki. Eigar (ánari) av motorakfari skal heimanvegin siga politivaldinum frá hvørjari broyting í hesum. Akfar má ikki takast í nýtslu við öðrum brennievni ella aðrari drívmegi, fyrr enn politivaldið hevur góðkent broytingina, og tað sum tørvar til tess, er komið inn í skráuna.

§ 69.

Gjaldið eftir reglunum í § 65 f.f. verður fyrisett í serstakari lögtingslóg.

§ 70.

Henda lóg kemur í gildi frá 1. ~~april 1963~~ januar 1963.

Samstundis fer lóg nr. 73 frá 19. mars 1930 um motorakfør v.m. við seinni broytingum úr gildi.

Tær eftir lógini frá 19. mars 1930 givna kunngerðir v.m. verða framvegis í gildi, um so er, at her ganga ikki móti hesi lóg.

VIÐMÆRKENGAR:

Í tingsetuni 1961 legði landsstýrið inn á ting lögtingslóg um ferðslu at seta í staðin fyri lóg nr. 73 frá 19. mars 1930 við seinni broytingum um motorakfør v. m.

Landfólin og lann motorkøni eftirlitsmaðurin hava givið sítt ummæli til fyriliggjandi uppskot og siga m. a.:

til § 9: Rossakfør v. m.:

Tað vil vera ófarsvarligt fyri ferðslutryggjeikan og gongur ætlandi eisini inni millumlandu sáttmála at strika krøvini til lyktaföring hjá rossakførum, arbeidsakførum og hændvognum, men at landsstýrið fer heimild at fyriseta forvandi reglur og samsvarandi til eru reglurnar í § 9 stk. 2-5 gingnar út og heimildin til landsstýrið sum nýtt stk. 2.

til § 12: Traktorar, sum sleppa undan skráseting:

Tað verður hildið, at tað skuldi borið til at strika reglurnar í § 12. stk. 3 og 4 um góðkenning av traktorum, sum nýtir vera til flutnings hjá teim sum rokja jorð sum ogn teirra, eftirsum her ætlast at vera uttan praktiskar lýðning her afturinnvið aðrastaðnis.

Hesi bæði stykkini eru til strikað í fyriliggjandi uppskoti.

§ 68.

Naar et motorkøretøj søges indregistreret, skal anmelderen angive, hvorvidt køretøjet benytter benzin o. lign. som drivkraft eller ej. Om enhver ændring i dette forhold skal motorkøretøjets ejer (bruger) uopholdelig gøre anmeldelse til politiet; køretøjet maa ikke tages i brug med andet brændstof eller drivkraft end anmeldt, forinden ændringen er godkendt af politiet, og det fornødne herom er tilløjet registreret.

§ 69.

Afgiften i henhold til bestemmelserne i § 65 f.f. fastsættes i særlig lagtingslov.

§ 70.

Denne lov træder i kraft 1. ~~april 1963~~ januar 1963.

Samtidig ophæves lov nr. 73 af 19. marts 1930 om motorkøretøjer m. m. med senere ændringer.

De i henhold til loven af 19. marts 1930 udfærdigede bekendtgørelser m. m. vedbliver at være gældende, for saa vidt de ikke strider mod nærværende lov.

tíð § 18: Foraraprógvi:

í fyrirliggjandi uppskoti eru engar reglur um foraraprógvi til akstur við traktorun og motorambúðum.

Fúlin hefur hildið, at tilik regla átti at verið her samu aðrastaðnis.

tíð § 30 stk. 3: Mesta ferð:

Nú vegirur eru so góðir mangastaðnis og akforin so nógv betri við hefur fúlin reist spurningin at seta minsta ferðina nakað upp. Frá 25 km og 40 km til 30 km í og 50 km/l.

Hann vil ikki meta eina tilika hækking at vera óforsvarliga, eisini tí at ferðin til eina og hvørja tíð skal legna seg eftir viðurskiftunum (samb. § 39 stk. 11).

Hann leggur afturat, at tað allani er torført at hava eftirlit við og tvíngja lágjagnum uppá seg lágur mestuferðir.

tíð § 37 stk. 1: Breidd á akfari:

Fúlin hefur skotið upp at seta mestubreiddina upp frá 230 cm til 250 cm, deils tí at nógvir hava longu akfor av tilikari breidd og eisini fyri at vera í samhjóð við millumlanda sáttmálar og reglurnar í teim flestu londum í og uttanfyri Europa sum gera motorakfor.

tíð § 38 stk. 1: Vekt á akfari:

Fúlin hefur hildið, at heima regla eigur at fara út, eftirsum tað vil hava trupul-leikur við sær í verki at hava fast vektmark í sjálvurí lógini, men at vektmarkið nakað legnar seg eftir, hvat vegur ella vegaleinur kann taka og melir so stalt til at landsstýrið fær heimild at fyriseta reglur um hægsta vektmark.

Fúlin hefur eisini mælt til, at regla verður skotin inn í § 40 sum gevur landsstýr-inum heimild í serstökum fori at gera avvik frá reglunum í §§ 37-40 (samb. § 40, stk. 7).

tíð § 55 stk. 1 og 2: Ábyrgdartygging:

Fúlin og Tryggingarsamlandið hava mælt til at seta upp ábyrgdartyggingina sum tilskilað í fyrirliggjandi uppskoti, so at hon er á bredd við galdandi reglu inni á meginlandinum.

tíð § 69: Motorgjald:

Eftir tí fyrra uppskotinum vóru gjöldini fyrisett í § 69. Landsstýrið hefur hildið tað verið betri at fyrisett gjöldini í serstökari lóg sum tað er í betuni (samb. lóg-lingslóg nr. 55 frá 23. oktober 1959).

Ójavni hefur verið, um hesi so nevndu - knallertar - skulu koma undir somu reglu sum motorcyklar ella sum vanligar cyklar t. e. at foraraprógvi skal forva at fora tilik akfor.

Nevndin sum hevði fyrirliggjandi uppskot til viðgerðar og fúlin eisini halda tað vera neyðugt fyri tryggleikan í ferðsluni at freyta foraraprógvi, skráseting og sýn v. m. av tilikum akforum. Með eftir liggjandi eiga hesi akfor ein partin í vanlukkun í ferðsluni og í størri vanlukkun er tað vanligu forarin sjálvur sum er komin undir skaða.

Eftir galdandi reglu koma tilik akfor ikki undir motorgjald.

Prentvillumur í uppskotinum eru rethæðar í upprunauppskotinum.

Landsstýrið loyvir sær at leggja málið inn á tina við tilgæti sínum.

II. DJURHUS

løgmaður

/ J. Djurhus.

Til Føroya Løgtings

Løgtingsmál nr. 27/1962 (vetrarting): Uppskot til løgtingslóg um landsskatt og kommunuskatt.

1. gr.

1. stk. Inntøkuskattur til landskassa og kommunu verður svaraður árliga av inntøku í samsvari við reglurnar, sum settar eru í hesi lóg.

2. stk. Skattaárið, t. e. tað tíðarskeiðið, sum skattaálíkningin er gjord fyri, og sum hin persónliga skattskyldan er miðað eftir, gongur frá 1. apríl á hvørjum ári til 31. mars árið eftir.

1. kapitul.

Hin skattskylduga inntøkan.

2. gr.

Fyri skattskylduga inntøku verður, við teimum mærkum og undantøkum, ið sett eru í hesari lóg, roknað alt tað, sum hin skattskyldugi í inntøkuárinum (sbr. 13. gr.) hevur lagt inn í peningi ella peningsvirði

1) av sigling, fiskiskapi, hvalaveiði, landbúnaði, fuglaveiði, ídnaði, handli, handverki, verksmiðjurakstri ella aðrari vinnu ella virki, hvørjum sum er, soleiðis eisini alt, sum fingið er fyri ella er at rokna fyri endurgjald fyri visindaliga, listaliga ella bókmentaliga starvsemi ella fyri vinnu, almenna ella privata tænastu ella hjálparveiting, hvørjum sum er,

2) burturleiga ella burturfesting av fastari ogn, leysafæ ella rættindum og lunnindum, og eisini av bústaði ella húsarúnd til vinnu í egnum húsum,

3) av peningainnistøðu, sum t. d. rentu ella vinningi av innsettum peningi í peningastovnanum, av skuldabrevum, partabrevum og øðrum virðisbrevum, av úti-standandi liggjarkrevum og av útlentum peningi,

4) av rætti til tíðarviss gjöld, sum t. d. ellirløn, blóðingarløn, upphaldspening, llvrentu, eftirseturentu, arvarentu o. t., hald, fólka- og avlamisefirløn, avgjald av ella ókeypis nýtsla av fastogn ella leysafæ o. t.

5) av tilfallandi vinnu, sum t. d. starvi sum skiftastjóri, avtøkustjóri o. t., eins og aðrari tilfallandi inntøku, sum t. d. studningum, gávum (sbr. tó 4. gr. nr. 3), inntøku

av happadrátti og øðrum eydnuspæli og veddan (sbr. tó 4. gr. nr. 8) eins og øðrum inntøkum, sum ikki ber til at telja upp í tær inntøkur, ið nevndar eru framanfyri í 1--4.

3. gr.

1. stk. Ágóði av sølu ella avhending av ognum hjá hinum skattskylduga verður roknaður fyri skattskylduga inntøku, tá søla av slíkum ognum fellur undir vinnu hansara, ella tá hann hevur keypt ognarlutin fyri at selja hann aftur við ágóða. Selur hin skattskyldugi fastogn, skip eins og partabrøv og tilík almenn virðisskjøl, og hava tey verið ogn hansara styttri enn 2 ár, má ællast, at hann hevur ognast tey til tess at selja aftur við ágóða, uttan prógvað verður, at so var ikki.

2. stk. Selir ella avhendir hin skattskyldugi skip, maskinur, innbúning og tilík rakstraramboð — sum hann hevur nýtt í virki ella vinnu síni, og sum hava fingið avskrivning — fyri meira, enn tey eru niðurskrivað til, skal helvtin av vinninginum verða tald upp í skattskyldugu inntøkuna undir einum, tó ikki meira enn helvtin av avskrivningini.

Verður sölupeningurin nýttur til keyp av tilíkum ella øðrum rakstraramboðum at nýta í somu vinnu ella av sama virki, er landsstýrinum heimilt, tá søkt verður um tað, at sleppa viðkomandi heilt ella lutvíst frá at svara skatt av ágóðanum.

4. gr.

Til skattskylduga inntøku teljast ikki:

1) vinningur av sølu av ognum hjá hinum skattskylduga, tá hann fellur ikki undir reglurnar í 3. gr.,

2) ognarvøxtur, sum stavar av tí, at óseldir ognarlutir hjá hinum skattskylduga hækka í virði — eins og ognarminking av tí, at teir lækka í virði, heldur ikki má verða drigin frá inntøkuni, sbr. tó 5. gr. 3. stk.,

3) gávur, sum hin skattskyldugi ella persónar, ið verða skattaðir saman við honum, hava fingið frá hjúnaðelaga, avkomi, foreldrum (heruppið eisini ættleiðingarforeldur) ella abba og ommu, somuleiðis ognarvøxtur, ið stavar frá arvi og greiðslu frammanundan burtur av arvi, falnum og ófalnum, ella av tí at eftirsitandi hjúnið tekur við felagsbúgví til at sita í óskiftum búgví,

4) ognarvøxtur, ið stavar av gifting,

5) útgoldin lívstryggingarpeningur og tilíkt, eins og endurgjald sambært vanlukku-, avlamis- og sjúkratrygging, tá endurgjaldið er ikki latið sum tíðarviss gjöld ella sum endurgjald fyri mista vinnuinnløgu,

6) útgaldið endurgjald sambært trygging av fastogn ella leysafæ, uttan so at søluvirðið, um hesir ognarlutir høvdu verið seldir, átti at teljast upp í ta skattskyldugu inntøkuna,

7) gjöld, sum hitt almenna hevur fyriskipað einans til at gjalda kostnað av almennum ella embætisligum starvi, tá tey ikki innihalda nakra samsýning fyri vinnu, og somuleiðis tilsvareandi gjöld, ið loyvishavandi og privat virki rinda,

8) vinningur í føroyska happadráttinum, jmt, lögtingslóg nr. 49 frá 16. juni 1950, broytt í lögtingslóg nr. 2 frá 26. januar 1951, eins og premiur av premiulánsbrøvum danska ríkisins frá 1948 og 1954, jmt. lóg nr. 123 frá 23. mars 1948, lóg nr. 277 frá

9. juni 1948, lóg nr. 451 frá 25. nov. 1950 og premiulánsbrøvum, føroyskum ella danskum, sum eru ella verða seld seinni,

9) av teirri samsýning, ið lögtingsmenn eiga, helmingurin av tí, sum hvør teirra hevur fingið útgoldið; og av teirri samsýning fólkatingsmenn eiga, tann partin, sum eftir ríkislóg nr. 193 frá 11. juni 1954 er kostnaðarviðbót,

10) sømdarpeningur goldin sambært lóg nr. 93 frá 20. mars 1940 um »udbetaling af hædersgaver til danske sømænd og fiskere og deres efterladte« og sambært lóg nr. 383 frá 9. august 1945 um »vissse hædersgaver til danske søfarende og fiskere og deres efterladte«.

11) virði av vistarhaldi hjá sjófólki umborð.

5. gr.

1. stk. Virðið á vörum og framleiðslum, sum skattskyldarin hevur tikið út úr virki sínum til at nýta ella hava í húshaldi sínum ella til gávu, verður mett eftir smásøluvirðinum á hesum vörum og framleiðslum har á staðnum.

2. stk. Nýtir skattgjaldarin fyri seg sjálvan bilar, skip, vognar, ross og tilíkt, sum hoyra til virki hansara, verður virðið á hesum mett til so stóran part av tí árliga kostnaðinum av teim nýttu rakstraramboðum, her uppi í avskrivningar av tí, sum svarar til nýtisluna. Somuleiðis um vinnufólk í virkinum eisini starva í húshaldi hansara, tá verður virðið á hesum starvi mett til so stóran part av øllum starvsviðurgjaldinum hjá hesum vinnufólki, her uppi í vistarhald, at hann svarar til starvið í húshaldinum.

3. stk. Vørur á goymslu, ráevni eins og hálv- og fullvirkaðar vørur verða taldar upp í inntøkuuppgjerðina við tí keypsvirði, ávikavist framleiðsluvirði, sum vørurnar hava, tá inntøkuárið gongur út; har ið keypsvirðið, ávikavist framleiðsluvirðið, í royndum hevur verið lægri, er loyvt at rokna við tí. Tó skulu í laudbúnaði og urtagarðsyrki egnir úrdráttir (sbr. 64. gr. nr. 3) altíð verða taldir uppí við tí söluprís, ið fæst um tað bilið, uppgjört verður, tá ið 20 % eru frá.

6. gr.

1. stk. Sum inntøka av bústaði í eignum húsum verður leiguvirðið á bústaðnum talt uppí, annaðhvørt skattskyldarin hevur nýtt íbúðarætt sín ella ikki.

Kommununum til leiðbeiningar ásetir líkningarráðið gjøllari reglur og stig fyri meting av leiguvirðinum.

2. stk. Útreiðslur til ábót, trygging og umsiting av ognini kunnu verða drignar frá; líkningarvaldið kann tó krevja, at tað verður prógvað, hvussu stórar útreiðslurnar hava verið, og hvat tær eru farnar til.

7. gr.

1. stk. Fyri vinningsbýti av partabøvum og lutaprógvum verður roknað alt, ið partaeigarar ella luthavar fáa útgoldið sum part av avlopi felagsins í síðsta roknskaparári ella undanfarnum árum, annað hvørt hetta avlop er tilkomid sum innvunnið rakstraravlop, av sølu ella uppskriving av ognum felagsins ella á annan hátt, og annað hvørt tað er útgoldið sum vinningsbýti, sum útlutan, tá felagið er tikið av, ella tilíkt, ella tá fripartabøv eru útgivin.

2. *stk.* Frípartabrev, ið verða bytt partaeigarunum í einum felagi, verða tald upp í skattskyldugu inntøku móttakarans við navnvirði teirra; verða partabrev útgivin fyri viðurlag, ið er minni enn navnvirði teirra, skal peningshædd, ið er javnstór við munin á tekningarvirði og navnvirði partabrævanna eisini verða tald upp í skattskyldugu inntøku móttakarans.

3. *stk.* Fyri vinningsbýti, tá felag verður avtikið, verður roknað alt, sum útlutað verður avvarðandi partaeigara og sum fer upp um ta peningshædd, sum partabrøvini eru útvegað fyri, annað hvørt tey eru útvegað fyri meira ella minni enn navnvirði teirra. Er útlutingin eftir frípartabrævum, verður tað virðið, tey eru útvegað fyri, meti javnt við navnvirði teirra.

8. gr.

Tá skattskyldug inntøka verður uppgjörd, skal frá inntøkuni verða drigin rakstrarkostnaður, t. e. tær útløgur, sum í árinum ganga til at vinna inntøkurnar, tryggja tær og halda teimum við, her uppi í eisini

a) eftirlønir ella tilskot til eftirlønir teirra, sum starva ella hava starvað í vinnu skattgjaldarans,

b) útreiðslur til umvælingar, tryggingar og umsitingar av húsum, skipum, maskinum, innbúgvi og øðrum rakstraramboðum, sum hin skattskyldugi hevur nýtt í virki sínum, ið ikki meira enn nýtt er til at bota um slit og ábrek, sum tilkomín eru eftir tað, at hann hevur fingið sær nevndu rakstraramboð.

c) peningur, sum í útgerðarstarvi ella veiði á sjónum verður lagdur niðurfyri til klassingar, at siga um tann goymdi peningur ikki fer fram um tað, ið rímligt er,

d) árlig avskrivning, roknað eftir ætlaðum haldi og samsvarandi virðisminking av sliti og aldri, av tí kostnaðinum, sum vinna ella virki hava havt av at útvega sær hús, skip, maskinur, innbúning og onnur rakstraramboð við sama tæri. Í teimum førum, har tað er hildið neyðugt, setir líkningarráðið, kommununum til leiðbeiningar, reglur fyri, hvussu nógv ið kann verða avskrivað av teim ymsu sløgum,

e) eykaavskrivningar av tí, sum verður útvegað av nýggjum, og sum verða ásettar við serligari lögtingslóg.

9. gr.

Annars skal, tá inntøkan verður uppgjörd, frádragast

1) renta av skuld,

2) peningur, ið gongur til eftirlønar- og einkjuupphald, lívstrygging, vanlukku-, sjúkra-, avlomis-, ellis- og vinnuløysistrygging, ið ikki meira enn 600 kr. í alt árliga,

3) limagjöld til vinnugevarafeløg og annan yrkisfelagsskap, sum hava til høvuðs-
endamátt at verða um fíggjarstandin hjá teirri vinnugrein, sum hin skattskyldugi er í,

4) uppihaldspeningur til hjúnafelaga skattgjaldarans, skildan ella skildan til borð
og song, ella til børn yngri enn 18 ár, sum ikki verða skattað saman við skattgjald-
aranum, og sum hann er skyldugur at hjálpa ella lata uppihaldspening til. Tá hjún
í royndum liva hvørt sær á slíkan hátt, at skilnaðurin ber við sær, at konan verður
sjálv skattskyldug, verður farið fram, sum vóru tey skild til borð og song,

5) útreiðslur til onnur leypandi gjöld sum t. d. hald og uppihaldspening, ið skatt-
gjaldarin hevur bundið seg til at reiða út, tó bert um hesi gjöld eru at rokna fyri
viðurlag fyri fíggjarliga veiting, ið skattgjaldarin hevur fingið, tá skuldbindingin
varð stovnað,

6) festileiga og uppsitaragjöld eins og skattir og lögboðin gjöld av fastøgn,

7) hjá mynstraðum fiskimönnum, sum fáa inntøku sum løn og/ella part í veiði,
herundir minstuløn og prisviðbót, har skattleggjandi inntøka teirra utan
henda frádrátt er minni enn 10.000 kr. 125 kr. fyri hvønn siglingarmánað, har hon er
10.000 kr. men minni enn 15.000 kr. 100 kr. og har hon er 15.000 kr., men
minni enn 20.000 kr. 75 kr. fyri hvønn siglingarmánaða í inntøkuárinum,

8) tað, sum goldið er í inntøkuárinum av álíknaðum skattum.

10. gr.

1. stk. Upp í skattskyldugu inntøku hjá partafelagi verður ikki taldur

1) vinningur av vírðishækking, tá partafelagið gevur út partabrøv ella veksur um
partapeningin,

2) peningur, sum partafelag við heimstaði í Føroyum fær í vinningsbýti av pørtum
í øðrum feløgum, ið eiga heima her á landi. Partafeløg, hvørs endamál er beinleiðis
peningailøga, eru tó undantikin.

2. stk. Um partafelag við heimstaði her á landi, sum er undir ræði móðurfelags
við heimstaði uttanlands, í handilsligu og fíggjarligu viðurskiptum sínum við hetta
felag er undirgivið øðrum korum, enn sjálvstøðulig fyritøka hevði verið, skal upp í
skattskyldugu inntøkuna hjá dótturfelagnum her verða taldur tann vinningur, sum
ætlast má, at tað hevði havt, um tað var sjálvstøðug fyritøka, ið óheft gjørdi keyp
við móðurfelagið.

11. gr.

Frá inntøkuni hjá teimum deyðsbúgvum, ið umrædd eru í 14. gr. nr. 4, verður
drigið tað, sum í farna inntøkuárinum er goldið eftirsitandi hjúni úr búnum sum
renta ella vinningsbýti av búparti tess og arvingum sum renta ella vinningsbýti av
arvparti teirra.

12. gr.

Hevur maður burturgivið ogn og lagt tað band á at inntøkurnar fyrst verða
lagdar burtur til goymslu, og at hann ella teir, ið gávuna fáa, ikki fyrst fáa ræði
á ognini við burturløgdum inntøkum, skal hann upp í skattskyldugu inntøku sína
telja tær innlækur av hesari ogn, sum í inntøkuárinum eru komnar aftur at og burtur-
lagdar. Men um gávu móttakari hevur fingið avmarkaða atgongd til at taka út av

inntøkunum, tá hvíli inntøkuskattskyldan viðvíkjandi teimum inntøkum, ið hann hevur fingið ráð yvir á honum sjálvum.

13. gr.

1. stk. Í hesi lóg merkir inntøkuárið tað roknskaparskeið, sum hin skattskylduga inntøkan er vunnin í.

2. stk. Inntøkuárið er vanligi álmanakkaárið. Skattskyldugum, ið hava sjálvstøðuliga vinnu, og sum í hesi vinnu nýta serstakt roknskaparár, er loyvt at hava hetta til inntøkuár, sbr. tó fyrimælini í 3. stk.

3. stk. Til at hava annað inntøkuár eina tað, ið higari til er nýtt til uppgerðar av skattskyldugari inntøku, krevst loyvi frá líkningarráðnum frammanundan. Verður av tilikari roknskaparumskipan eitt inntøkuskeið styttri ella longri enn 12 mánaðir, tá skal inntøkan í hesum tíðarskeiði, tá hon er mett til skatt, verða hækkað ella lækkað til peningshædd, sum svarar til inntøkuna í 12 mánaðum.

4. stk. Skattur fyri ávíst skattaár verður lagdur út á inntøkuna í tí inntøkuári, sum fellur saman við ella endar í næsta álmanakkaári fyri byrjan skattaársins. Í serstøkum førum er líkningarráðnum loyvt at loysa undan hesum fyrimæli.

2. kapitul.

Skattskyldan.

Nær hon tekur við og heldur uppá.

14. gr.

Fulla skattskyldu, t. e. skattskyldu viðvíkjandi allari inntøku, annað hvørt hon hevur sín uppruna í Føroyum ella ikki, hava

1) hvør maður, ið hevur fastan bústað ella tilhald í Føroyum, og hvør maður, ið dvølgur her í bráðfengi, tá hann innan fyri eitt 12 mánaða tíðarskeið hevur dvølt her í minsta lagi 90 dagar samanlagt, annað hvørt hann hevur verið burtur í millum ella ikki,

2) hvør ríkisborgari, sum ger tænastu umborð á føroyskum ella útlendskum skipi, tá hann seinast hevur havt fastan bústað her á landi ella tilhald, sum ger hann skattskyldugan, jmt. nr. 1., og hvør, sum ger tænastu umborð í føroyskum skipi, tá hann í 12 mánaðir hevur verið minst 90 dagar, samfelldar ella í skiftum, í hesi tænastu. Skattskyldan fellur burtur frá tí degi, ið hann, sum hetta varðar, sambært sýndum skjølum er settur í inntøkuskatt uttan lands eftir teimum reglum, ið galdra fyri fólk búsett har,

3) hvør maður búfastur í Føroyum, sum dvølgur uttanlands í bráðfengi. Tað er bráðfengisdvøl uttan lands, so leingi maður ikki hevur dvølt har í 4 ár. Tó fellur skattskyldan burtur frá tí degi, ið hann sambært sýndum skjølum eigur at svara inntøkuskatt uttan lands sum búsettur har.

4) deyðsbúgv, sum verða tikin til almennar skiftisviðgerðar í Føroyum, imeðan skiftið er ikki lokið,

5) tá tey eiga heima í Føroyum

a) skrásett partafeløg og onnur vinnufeløg, har sum eingin felagsmaður ábyrgist

persónliga skuldbindingar felagsins, og sum býta avlopið í lutfalli við tann pening, sum felagsmenn hava lagt í felagið,

b) sínamillum-tryggingarfeløg, ið einans har tey tryggja uttan at skuldbinda seg til sínamillum ábyrgd, har ið tey umframt tryggingarstarvsemi hava einhvørja vinnu, har ímillum rakstur ella burturleigu av fastogn,

c) fastognalánsfeløg, útlánsfeløg og onnur veðlánsfeløg eins og sparikassar og lánsgrunnar, har einans stovnarar ella ábyrgdarmenn eiga lut í avlopinum; somuleiðis onnur tilík feløg o. s. fr. í tann mun, tey røkja vinnu, ið er uttanfyri samtyktir teirra, harundir rakstur ella burturleigu av fastogn.

d) onnur feløg, legat og aðrar stovnanir í tann mun, tey hava inntøku av vinnu, har ímillum rakstur ella burturleigu av fastogn.

15. gr.

1. stk. Avmarkaða skattskyldu hevur hvør maður, sum ikki kemur undir fyrimælini í 14. gr. um fulla skattskyldu, men

a) sum eigari ella sameigari rekur ella tekur lut í vinnu, ið hevur fastan rakstrarstað í Føroyum, ella sum á annan hátt eigur lut í avlopinum av slíkari vinnu, ella sum samløgumaður ella samútgerðarmaður eigur lut í samløgufelagi ella samútgerð, ið er skrásett í Føroyum.

b) sum ánari, samánari, nýtari ella inntøkunjótarar fær inntøku ella avgjald av fastogn í Føroyum,

c) hevur tilhald ella bústað uttan fyri Føroyar, og er stjórnar- ella nevndarlimur ella tilíkt í virki í Føroyum.

2. stk. Skattskyldan tekur einans tilíka inntøku, sum nevnd er í 1. stk. Men um tilík vinna, sum umrødd er í a), verður ríkin sum útibúgv frá virki skattgjaldarans uttanlands, tá skal til útibúgv við teljast tann vinningur, sum ætlast má, at útibúgv við hevði havt, um tað var sjálvstøðulig fyritøka, sum óheft gjørdi keyp við høvuðsvirkið.

3. stk. Fulltrúi her á landi hjá honum, ið avmarkaða skattskyldu hevur, ber eisini ábyrgd av skattgjaldingini.

4. stk. Feløg ella stovnanir o. s. fr., sum eiga heima uttanlands, eins og deyðsbúgv, ið eru til skiftisviðgerðar uttanlands, hava avmarkaða inntøkuskattskyldu undir somu treytum, ið áður eru nevndar í 1. stk. Reglurnar, ið ásettar eru í 2. og 3. stk., verða her at nýta á sama hátt.

16. gr.

1. stk. Undantikin skattskyldu eru

a) kongur og dróttning.

b) ættarmenn kongs, sum eru komnir av danskum kongum í fyrsta liði, ella sum sambært 10. gr. í grundlóg ríkisins fáa árspening eins og einkjur teirra. Hesir skulu ið svara skatt av inntøkum, ið teir hava av vinnu uttan fyri ríkistænastuna, og sum teir sjálvir reka ella taka lut í.

c) danska ríkið, landskassi Føroya eins og tær stovnanir, har ið inntøkur og útløgur eru fyriskipaðar í fíggjarlógum danska ríkisins ella løgtingsins, og virki og

stovnanir, sum eru ogn landsins ella kommunanna, og sum verða ríkin fyri landskassans ella kommunanna rokning.

d) útlendskir sendikonslar og sendistarvsmenn í konsultænastu, tá teir ikki eru ríkisborgarar. Tó eru hesir skyldugir at gjalda skatt av tilíkari inntøku, sum nevnd er í 15. gr.,

e) kirkjur, ið eiga sjálva seg, viðvíkjandi kirkjuhúsum við grund og kirkjugarði,

f) tjóðbanki Danmarkar,

g) lutafeløg við ávmarkaðari ábyrgd limanna og sum bert skifta við limir sínar, og lutafeløg har bert landsyrkisfeløg eru lutaeigarar, og lutafeløg, har bert slík yrkisfeløg og hitt almenna eru lutaeigarar.

2. stk. Landsstýrið kann gera av, at tey feløg og stovnanir o. s. fr., sum nevnd eru í 14. gr. nr. 5 b) – d), fáa fullt ella ávmarkað skattafrælsi, um so er, at inntøkan eftir stovnanarskipan, lógum ella samtyktum teirra einans skal verða nýtt til almenn góðgerin ella kirkjulig, manngóð, listarlig, vísindalig ella tilík endamál. Áður enn avgerð er tikin, fær landsstýrið sær álit í málinum frá kommunustýrinum, sum málið kemur við.

17. gr.

1. stk. Giftur maður verður skattaður av allari inntøku sínari og inntøku konu hansara, tá tey bígva saman.

2. stk. Sigur giftur maður frá, at kona hans, sum eftir 1. stk. er skattað saman við honum, í inntøkuárinum hevur havt inntøku av sjálvstøðugum virki ella vinnu uttan fyri vinnu og virki mannsins, og hann hetta prógvar, verður veittur honum frádráttur frá inntøkuni við helvt av inntøku konunnar, tó ikki meira enn 2.000 kr.

3. stk. Kona, sum livir alsamt skild frá manni sínum, er sett í skatt serstakliga av allari inntøku síni, har í millum uppihaldspeningi frá manninum til hana sjálva ella til børn, sum eru hjá henni, og sum maðurin er skyldugur at uppihalda.

4. stk. Hjún verða mett at liva hvørt sær alsamt, tá annað teirra hevur fastan bústað ella støðugt tilhald uttan lands, ella tá tey hava búð hvørt sær í 2 ár í stytsta lagi, og hetta hevur ført til tað, at felags húshald er slitið, og annað hvørt stendst av endaligum sambúðarsliti ella yrki hjúnanna.

18. gr.

1. stk. Børn, sum bógva heima, teirra millum ættleidd børn, stjókborn ella fosturbørn, og sum í byrjan skattaársins hava fylt 16 ár, ella sum hava støðuga inntøku av vinnu síni hjá uttanhýsisfólki, verða sett serstakliga í skatt av inntøku síni, her uppi í eisini inntøku av ogn o. s. fr.

2. stk. Í øðrum førum enn teimum, ið nevnd eru í 1. stk., er inntøkan hjá barni, ið heima býr, tald upp í skattskyldugu inntøku húsbóndans.

3. stk. Tá inntøkan hjá børnum, ið bígva heima og sjálv eru skattskyldug, verður mett til skatt, er ikki talt upp í tað, sum tey fáa til uppihald, alt ella partur av tí, frá húsbóndanum, uttan so at hetta uppihald er viðurlag fyri starvi í virki húsbóndans ella vinnu, og tað tí er drigið frá skattskyldugu inntøku hansara.

19. gr.

1. *stk.* Flytir maður higar til lands, verður hann skattskyldugur frá fyrsta degi í tí mánaðinum, sum kemur beint aftan á tilflyting hansara; teir persónar, ið umrøddir eru í 14. gr. nr. 1, sum dvølja her á landi í bráðfengi, verða eisini skattskyldugir frá fyrsta degi í tí mánaðinum, sum kemur beint aftan á tilflytingina.

2. *stk.* Flytir maður úr Føroyum, heldur skattskyldan upp at, tá burtflytingarmánaðurin er úti; men í teimum førum, ið nevnd eru í 14. gr., nr. 2 og 3, heldur hon ikki upp at, fyrr enn tann dagin, sum hann er verðin skattskyldugur utan lands, ella fyrr enn tey 4 ár eru umliðin, sum nevnd eru í 14. gr., nr. 3.

3. *stk.* Allur skattur fyri tíðina fram til endan á tí mánaði, maður flytur út, kann krevjast goldin, áður enn skattgjaldarin flytur út, annað hvørt hesin skattur eftir teimum vanligu reglum er fallin til gjaldingar ella ikki.

20. gr.

1. *stk.* Giftist í skattaárinum kvinna, sum var tald sjálvstøðuligur skattgjaldari, tá skattur var lagdur á, heldur skattskylda hennara upp at, tá ið skattaárið er úti.

2. *stk.* Stavar skattskylduga inntøka hennara av vinnu (her uppi í vinnu fyri lön), og heldur henda vinna upp at, áður enn 3 mánaðir eru gingnir frá tí, at hon giftist, ella er inntøka hennara slik, at hon feltur burtur, av tí at hon giftist, tá skal henni kortini verða loyvt, um hon er gift í fyrra helmingi í skattaárinum, fyri seinna árs-helming at krevja at fáa ta mettu skattskyldugu inntøku sína lækkaða so mikið, sum svarar til tær burturfalnu inntøkur.

3. *stk.* Tá maður verður settur í skatt fyri næsta (næstu) skattaár aftaná giftingina, skal honum verða loyvt við somu treytum, sum í 2. stk. eru tilskilaðar, og á sama hátt at krevja, at tær inntøkur, sum konan hevur havt, áður enn hon giftist og sum cru at rokna til tær í 2. stk. nevndu, ikki koma upp í metingina av skattskyldugu inntøku hansara.

21. gr.

1. *stk.* Verða hjún skild til borð og song ella við fullum hjúnaskilnaði, verða tey hvørt sær sett í inntøkuskatt frá byrjanini á tí skattahálvári, ið kemur aftaná, at dómur varð uppsagdur ella skilnaðarloysi givið. Konan verður tá sett í skatt av tí, sum hon í inntøkuárinum hevur havt í inntøku av egnari vinnu og í inntøku av ser-ogn, og somuleiðis av inntøku í inntøkuárinum av tí parti úr felagsbúinum, sum verður skiftur henni, meðan maðurin verður skattaður av eftirverandi inntøkum. Teir persónligu skattir, sum goldnir eru í inntøkuárinum, verða drignir frá inntøkum manns-ins og konunnar í lutfalli við støddirnar av hesum inntøkum. Sami atburður verður havdur, tá hjúnini verða sett í skatt fyri skattaárið eftir, har tað eru inntøkur í tí parti av inntøkuárinum, sum eru fyri tann dag, tey skildust.

2. *stk.* Slita hjún sambúð sína, fó tey hvørki verða skild til borð og song ella við fullum hjúnaskilnaði, verða tey sett í inntøkuskatt hvørt sær frá og við tí degi, skatta-ár byrjar, um sannað verður, at treytirnar fyri, at tey mugu roknað fyri at liva alsamt skild, sbr. 17. gr. 4. stk., eru fyri hendi, nú ið árið byrjar. Tá tey verða sett í skatt fyri hetta og í tann mun, tað er neyðugt, eisini fyri næsta skattaárið, verður farið

fram eftir reglunum í 1. stk. Flyta tey saman aftur, áður enn fyrsta skattaárið, ið tey eru sett í skatt hvørt sær, er at enda komið, falla hesar skattsetingar burtur, og maðurin verður settur í inntøkuskatt fyri alt skattaárið av samanløgdu inntøku hjúnanna.

22. gr.

1. stk. Doyr skattgjaldari, fellur skattskyldan burtur, tá tað skattahálvár, sum hann er deyður í, gongur út. Situr einkja eftir hann, skal hon verða sett í skatt serstakliga frá tí degi, næsta skattahálvár (skattaár) byrjar.

2. stk. Einkja ella einkjumaður, ið hava havt vanligt sambúgv, verða sett í skatt av allari inntøku hjúnanna í tí inntøkuári, sum skattsetingin er gjørd eftir. Men, um tað má ætlast, at inntøka einkju ella einkjumanns í hesum skattaskeiði, verður minni enn hin metta inntøkan vegna tess, at annað teirra er deytt, skal eftirsitandi kunna krevja tilsvareandi lækkan av hesi inntøku. Er kona skattgjaldara deyð í fyrra helmingi av skattaári, kann skattgjaldarin við somu treytum sum framan fyri nevndu og við gildi fyri seinna árs-helming krevja metingina av inntøku síni broytta, soleiðis at hann fær tilsvareandi lækking.

3. stk. Hevur serogn verið í hjúnalagnum, skal, tá eftirsitandi verður sett í skatt, verða sæð burtur frá inntøku hins deyða av egnari vinnu og eignum starvi og eisini av serogn í inntøkuárinum, sum meting er fyri. Er kona skattgjaldara deyð í fyrra helmingi av skattaári, er loyvt skattgjaldaranum við gildi fyri seinna árs-helming at krevja metingina av inntøku síni broytta, soleiðis at burtur verður sæð frá møguligari inntøku konunnar av hesum sama slagi í inntøkuárinum.

23. gr.

1. stk. Skattskyldan, sum tey í 14. gr. nr. 4 umrøddu deyðsbúgv hava, byrjar frá og við tí skattahálvári, ið kemur aftaná, at búgvið er tikið til skiftis. Tá búgv kemur undir almenna skiftisviðgerð, stutt eftir at tann, ið arvin læt eftir seg, er deyður — t. e. at heimaskifti ikki hevur verið, ella at eftirlivandi hjún hevur ikki sítíð við búnum óskiftum — verður skiftið roknað at vera tikið til viðgerðar, beinanvegin hann er deyður.

2. stk. Tá búgvið fyrstu ferð verður sett í skatt, verður skattskylduga inntøkan ætlað til 5 % av teirri ogn, sum uppgjørd er til ognarmetingina. Somuleiðis verður atbórið fyri næsta skattaár, um ikki í minsta lagi 6 mánaðir eru gingnir frá tí degi, skiftisviðgerðin tók við, og til tað roknskaparárið er lokið, sum er beint framan undan álíkningini; tí um so er, verða inntøkur búnsins í hesum tíðarskeiði nýttar sum grundarlag fyri álíkningini, aftaná at tær lutfallsliga eru hækkaðar til 12 mánaða inntøku.

3. stk. Skattskyldan hjá teimum her umrøddu deyðsbúgvum heldur upp at við endan á tí skattahálvári, tá búgvið verður lokið.

24. gr.

1. stk. Nýstovnað feløg ella aðrar stovnanir, sum eiga heimstað her á landi, verða fyrstu ferð tikin við í skattsetingini fyri fyrsta skattaár aftan á, at fyrsta roknskaparskeið er gingið, og verða skattað av allari inntøkuni í hesum tíðarskeiði, sama hvussu

langt það er. Á samsvarandi hátt verður farið fram, tá áður stovnað felög o. s. fr., sum hava ekki verið skattskyldug higar til dags, taka upp virki, ið er skattskyldugt.

2. stk. Tá felög o. s. fr., ið eiga heimstað her á landi, verða tikið av ella taka upp skattfrælst virki, stendur skattskyldan við, til það skattaárið er úti, sum avtøkan ella upptøkan av skattfrælsu virki átti sær stað í. Umframt það skal slíkt felag o. s. fr. fyri sama skattaár verða sett serstakliga í inntøkuskatt av inntøkuni í tíðini frá útgöngu röknskaparársins, ið síðsta vanliga skattseting felagsins er gjörd eftir, og til felagið varð tikið av ella tók upp skattfrælst virki. Líkvidator, ávikavist nevndin, skal í seinasta lagi 4 vikur aftan á avtøku ella upptøku av skattfrælsu virki geva líkningarráðnum boð um hetta og leggja hjá yvirlit yvir inntøkurnar í nevnda tíðarskeiði; hetta yvirlit verður gjört eftir reglunum um sjálvuppgávu, um hesar annars eru hóskandi. Verður ikki boðað frá, soleiðis sum her er fyriskipað, verður líkvidator, ávikavist nevndin dæmd í sekt so stóra, sum landsstýrið leggur á. Líkvidator, ávikavist nevndin, kann eisini verða tvingað til at lata inn áðurnevndu boð og inntøkuuppgerð við at dæmdar verða dagbøtur, so stórar sum landsstýrið leggur á.

25. gr.

1. stk. Maður ella felag o. s. fr., sum samhæri 15. gr. hava avmarkaða skattskyldu her á landi, verða skattskyldug frá tí degi, ið tey fáa viðkomandi inntøkukeldu. Hin skattskyldugi verður fyribils fyri ta tíð, ið eftir er av skattaárinum, settur í skatt av ætlaðari inntøku síni hesa tíðina úr áðurnevndu inntøkukeldu. Á samsvarandi hátt verður farið fram, tá skattur verður úlíknaður fyri skattaárið eftir; men um í minsta lagi 6 mánaðir eru lídnir frá tí degi, ið inntøkukeldan fekst, og til röknskaparárið framman undan skattsetingini er úti, tá skal skattsetingin verða gjörd eftir inntøkuni í hesum tíðarbili, eftir at hon er hækkað lutfatsliga, so hon svarar til inntøkuna í 12 mánaðum. Har ið ein ætlað ókomin inntøka fyribils er tikið sum grundarlag undir skattsetingini eftir reglunum framman fyri, skal líkingarvaldið rætta hana, tá skattaárið er umliðið. Til hesa rætting letur skattgjaldarin, áður enn 6 vikur eru gingnar eftir það, at skattaárið var úti, inn uppgerð av teirri sonnu inntøkuni í tí tíðarskeiði, sum spyrst um; henda uppgerð kemur undir reglurnar um sjálvuppgávu og um ábyrgd av rangari sjálvuppgávu í tann mun, það er í samsvari við innihald teirra.

2. stk. Avmarkað skattskylda eftir 15. gr. heldur upp at, tá tann mánaðurin er umliðin, sum inntøkukeldan er uppgivin, avhend ella fellur hurtur í, og — viðvíkjandi persónum — tá ið mánaðurin er úti, sum skattgjaldarin er deyður í.

Hrussu inntøkuskatturin verður útroknaður

3. kapitl.

Landsskatturin.

26. gr.

1. stk. Fyri børn, sum ikki eru 16 ár í byrjanini á tí almanakkaári, sum skatturin er lagdur á, og sum hava ikki sjálv evni til at kosta uppihald sitt, verða frá tí eftir 27. gr. útroknað skatti teirra, ið fulla skattskyldu hava og nevndir eru í 14. gr. nr. 1—3 drignar 150 kr., tá inntøkan er minni enn 10.000 kr., og 100 kr., tá inntøkan er 10.000 kr. ella hægri.

Við barn meínast hjúnabarnsbarn, barn utan hjúnabands, tá móðirin er skattgjaldarin, stjúkbarn, ættleitt barn ella fósturbarn, sum ikki er latið stöðugt fósturviðurlag fyri.

Er barnafrádrátturin hægrí enn skatturin utan barnafrádrátt, verður munurin útgoldin avvarðandi skattgjaldara.

Gjaldstovan rindar peningin í desember mánað.

2. stk. Áður enn inntøkuskatturin verður roknaður, verður skattskylduga inntøkan hjá øllum, ið skatt skulu gjalda javnað niður til fyrsta krónutal, ið er deilandi við 50 (stigainntøkan).

27. gr.

1. stk. Tey í 14. gr., nevndu óavmarkaðu skattskyldugu og tey í 15. gr. nevndu avmarkað skattskyldugu lata skatt til landskassan eftir hesum stiga:

Er stigainntøkan minni enn 4.000 kr., verður eingin skattur goldin.

Er inntøkan kr.	men minni enn kr.	verður goldið kr.	av kr.	og av hinum
4.000	5.000	75	4.000	6 pct.
5.000	6.000	135	5.000	8 pct.
6.000	7.000	215	6.000	11,5 pct.
7.000	8.000	330	7.000	13 pct.
8.000	10.000	460	8.000	14 pct.
10.000	15.000	740	10.000	16 pct.
15.000	20.000	1.540	15.000	25,5 pct.
20.000	30.000	2.815	20.000	33 pct.
30.000	40.000	6.115	30.000	40 pct.
40.000	50.000	10.115	40.000	57 pct.
50.000	75.000	15.815	50.000	61 pct.
75.000	100.000	31.065	75.000	66 pct.
100.000	200.000	47.565	100.000	68 pct.
200.000	400.000	115.565	200.000	70 pct.
meira enn	400.000	255.565	400.000	73 pct.

2. stk. Gjaldstovan roknar landsskattin eftir tí lista, sum hon sambært 46. gr., 1. stk. fær frá kommunala líkningarvaldinum og krevur hann inn, jmt. 82. gr.

4. kapitul.

Kommunuskatturin.

28. gr.

1. stk. Rætt til skattaáløgu eigur kommunan, har skattgjaldarin í skattaárinum hevur fast tilhald fyri seg ella húski sitt. Uppihaldari, ið flytir til aðra kommunu fyri at søkja sær arbeiði har, er framvegis einans skattskyldugur í síni heimstaðarkommunu, so leingi hann heldur hús í henni. Hevur hann í skattaárinum fast tilhald í fleiri kommunum her á landi, skal hann gjalda skatt í hvørjari teirra, og

verður hetta skattgjald eina mest sundurbýtt eftir tí, hvussu leingi hann hevur sjálvur hildið til í hvørjari kommunu.

2. *stk.* Fast tilhald, ið er styttri enn 3 mánaðir, verður ikki í nakrari kommunu roknað fyri at stovna skattskyldu, uttan so at hetta er framhald av føstum tilhaldi á sama stað áður, og skattgjaldarin alt samanlagt hevur hildið til har í 3 mánaðir í minsta lagi. Men hevur maður ikki í skattaárinum havt 3 mánaða fast tilhald í nakrari kommunu í landinum, tá hava kortini allar kommunur, har hann í skattaárinum hevur havt fast tilhald, rætt til at skatta hann eftir tí, sum hetta tilhaldið hevur verið langt, um so er, at tað var ikki styttri enn ein mánað.

3. *stk.* Teir, ið starva í sigling ella fiskiskapi, verða, um teir hava ikki bústað ella fast tilhald í nakrari kommunu, skattaðir í teirri kommunu, har ið teir vanliga halda til, tá teir eru ikki á sjónum. Ber ikki til at staðfesta tilíkan vanligan tilhaldsstað, skal skatturin verða goldin í teirri kommunu, skipið hevur heimstað, ella, um skipið eigur heima uttan lands, í teirri kommunu, har sum hesir skattgjaldarar seinast hava verið skattskyldugir til tilhaldskommununa; í ivamálum hevur landsstýrið ta endaligu avgerðina.

4. *stk.* Persónar, sum í heilum skifta tilhald, gjalda skatt til ta kommunu, sum helst má verða hildin at vera heimakommuna teirra; í ivamálum hevur landsstýrið ta endaligu avgerðina.

5. *stk.* Deyðsbúgv verður skattað í teirri kommunu, har hin deyði seinast hevði skattskyldu til tilhaldskommununa.

29. gr.

Hevur maður tilhald í eini kommunu, av tí at hann er á sjúkrahúsi ella sinnissjúkrahúsi ella er settur í fangahús ella tilíkt, og uppfyllir hann samstundis tað, sum krevst til at verða settur í tilhaldskommunuskatt í aðrari kommunu í landinum, tá skal hann ikki gjalda tilhaldskommunuskatt í fyrrnevndu kommunu. Hetta sama hevur gildi fyri tann, sum heldur til í eini kommunu, av tí at hann er har í almennum ørindum, og sum samstundis uppfyllir tað, sum krevst til at vera settur í tilhaldskommunuskatt í aðrari kommunu í landinum, uttan tá tað má ætlast, at hann fer at halda til í fyrrnevndu kommunu alt skattaárið; verður hetta, tá verður hann skattskyldugur til hesa kommunu eftir reglunum fyri tilflytarar, jmt. við 30. gr.

30. gr.

1. *stk.* Hann, ið flytur til eina kommunu, skal gjalda skatt til hennara frá fyrsta degi í tí mánaði, sum kemur beint aftan á tilflyting hansara, tó í ongum føri fyrr enn tað skattahálvár byrjar, sum hann hevur fingið boð um álíkningina.

2. *stk.* Flytir skattgjaldari í skattaárinum burtur frá eini kommunu, skal hann gjalda skatt til hennara til tann dag, ið hann verður settur í skatt til tilflytingarkommununa, sbr. 1. stk., tó ikki longur enn til skattaárið er á enda. Flytir hann til kommununa í síðsta lagi hin fyrsta í einum mánaði, hevur tilflytingarkommunan rætt til at fáa skattin fyri tann mánaðin. Men um hann flytir frá eini kommunu fyri tann fyrsta í einum mánaði og ikki flytir til nýggja tilhaldskommunu fyrr enn seinni í mánaðinum, tá heldur skattskyldan til fráflytingarkommununa ikki uppat, fyrr enn hesin mánaðin er á enda.

3. *stk.* Flytir skattgjaldari burtur úr Føroyum, skal hann, til skattskyldan heldur upp at, gjalda skattin til ta kommunu, sum hann var skattskyldugur, tá hann flutti burtur. Men um skattgjaldarin eftir tað, at hann læt bústað sín frá sær, framvegis er skattskyldugur her á landi sambært 14. gr. nr. 2, tá verða reglurnar í 28. gr., 3. *stk.* nýttar.

31. gr.

Skattgjaldari, sum uttan at hava yvirgivið fasta tilhald sítt í eini kommunu eisini hevur fast tilhald í aðrari kommunu ein part av árinum, og sum har verður settur í lægri persónligan kommunuskatt fyri hetta tíðarbilið, skal til ta fyrrnevndu kommununa gjalda munin millum tað skattgjald, hann hevur goldið í báðum kommunum samanlagt, og tann skatt, ið hann átti at hava goldið, hevði hann eina havt tilhald í fyrrnevndu kommununi.

32. gr.

1. *stk.* Líkningin av kommunuskatti verður avgreidd av teimum kommunalu líkningarvøldunum.

2. *stk.* Tey kommunalu líkningarvøldini eru í bygðakommununum kommunustýrinum og í Tórshavn líkningarnevndin.

3. *stk.* Reglurnar í lóg nr. 126 frá 27. maí 1908 um Tórshavnar býar kommunustýri, um hvussu líkningarnevndin verður vald og skipað og um samtyktir hennara, verða standandi í gildi.

4. *stk.* Landsstýrið kann loyva kommunu við størri fólkatali at skipa líkningarnevnd og hevur hon so skattalíkningina í hondum. Tá slík líkningarnevnd verður skipað, fyrisetir landsstýrið reglur, líkar teimum sum galdandi eru fyri Tórshavnar líkningarnevnd.

33. gr.

1. *stk.* Líknað verður eftir ogn og førimumi eftir teimum reglum, sum fyriskipaðar eru í hesi lóg og eftir skattasamtyktini, sum sambært henni er skipað í hvørji einstakari kommunu.

2. *stk.* Barnafrádráttur verður veittur fyri tey somu børn, sum nevnd eru í 26. gr. 1. *stk.* Frádrátturin, ið verður gjørdur í skattleggjandi inntøkuni áðrenn hon er hækkað ella lækkað eftir 34. gr., skal vera eins fyri øll uttan mun til hæddina á inntøkuni, og skal hann í minsta lagi vera 600 kr. fyri hvørt barnið og í mesta lagi 800 kr. Landsstýrið fyrisetir fyri 4 ár í sein, hvussu stórus barnafrádrátturin er í hvørjari kommunu eftir uppskoti frá kommunala líkningarvaldinum og tilmæli frá líkningarráðnum.

34. gr.

1. *stk.* Hvør kommuna skal hava skattasamtykt, sum kommunan skal gera eftir, tá líknað verður. Í samtyktini skal verða ásett, at hitt kommunala líkningarvaldið skal nýta líkningarstiga fyri hækking ella lækking eftir førimumarviðurskiftum, og tað er einans loyvt at víkja frá tí ásetta stiga í óvanligum førum. Landsstýrið staðfestir samtyktin eftir uppskoti frá kommunala líkningarvaldinum og tilmæli frá líkn-

ingarráðnum. Líkningarráðið staðfestir líkningarstigan eftir tilmæli frá kommunala líkningarvaldinum.

2. *stk.* Í samtyktini og líkningarstiganum, sum hoyrir aftur at henni, skal vera ásett:

1) at skattainntøkan hjá hvørjum einstøkum skattgjaldara skal verða hækkað (inntøkur í størri lagi, lætt hús, serstakliga stóran vinning í farnum árum, serstakliga góð rakstrarlíkindi) ella verða lækkað (inntøkur í minna lagi, nógv børn, elli, sjúka, stór tap ella óhapp í farnum árum) við ávikavist upp til 40 % og upp til 70 %, men her skal tó verða ansað eftir, at tað, sum skattainntøkan er hækkað ella lækkað við í teimum einstøku færum — eftir áður nevndu umstøðum — kemur at svara til ta hækking ella lækking, ið skattgjaldarar fáa, sum hava tilsvarendi inntøkur,

2) at inntøkur, ið eru ikki størri enn 4.000 kr., er loyvt í kommunala líkningarvaldinum at lækka eftir ætli, tó onga tíð so nógv, at einki skattgjald verður.

3. *stk.* Allar skattainntøkur, sum eru funnar eftir hesum reglum, verða skattaðar við prosent (líkningarprosentini), sum er hin sama fyri allar skattgjaldarar í kommununi. Prosentin er funnin á tann hátt, at øll tann peningshædd, sum kommunan leggur á í tilhaldskommunuskatti, verður faldað við 100 og síðan verður útkoman deild við teimum samantaltu skattskyldugu inntøkuhæddum, aftaná at tær eru hækkaðar ella lækkaðar eftir líkningarstiganum. Áður enn inntøkuskatturin verður roknaður, verður skattskylduga inntøkan hjá øllum skattskyldugum javnað niður til fyrsta krónutal, ið er deilandi við 50. Líkningarprosentin verður tilskilað í skattakvittanini.

5. kapitl.

Sjálvuppgávan og hvat ið stendst av tí, at eingin er.

35. gr.

1. *stk.* Persónar, deyðsbúgv, feløg og stovnanir o. s. fr., sum koma undir reglurnar í 2. kapitli um inntøkuskattskyldu, skulu sjálv uppgæva inntøku sína í samsvari við reglurnar, sum her fylgja.

2. *stk.* Í seinasta lagi hin 1. januar krevja tey kommunalu líkningarvöldini allar, sum skulu verða settir í skatt, at geva upp skattskyldugu inntøku sína, áður enn teir í 3. stk. tilskilaðu frestir eru úti. Hetta skal verða gjørt í serligari kunngerð í øllum kommununum á tann hátt, sum vanliga er nýttur í kommununi. Í kunngerðini skal greiðliga verða skilað til, at um skattgjaldari ikki gevur upp inntøku sína, verður farið fram, sum í 39. gr. er sagt.

3. *stk.* Sjálvuppgávan yvir inntøkuna skal vera innlatin til kommunala líkningarvaldið í seinasta lagi 15. januar; sjálvuppgávur teirra, sum eru skyldugir at færa góðkendar roknskaparbøkur, ella sum álagt er at færa roknskap sambært 38. gr. 2. stk., ella uppgávur frá deyðsbúgvum, feløgum, stovnum o. s. fr., skulu vera inn-

latnar í seinasta lagi 31. januar. Sjálvuppgávan er roknað fyrir at vera innlatin rættstundis, tá hon í seinasta lagi áður nevnda dag er fingin líkningarvaldinum ella latin í postin.

4. stk. Í sjálvuppgávuni skal vera skilað til, hvussu stór inntøkan er í teimum ymisku høvuðsinntøkugreinum, og annars skulu allar sundurliðingar vera gjørdar, sum landsstýrið fyriskipar eftir samráð við líkningarráðið.

5. stk. Sjálvuppgávan yvir ognina, jmt. 63. gr., skal vera innlatin til líkningarráðið eftir somu reglum og við somu frestum, sum nevndar eru í 3. stk. Í ognaruppgerðini skal — umframt samantalda eginogn, annað hvørt ognin er verulig, ella skuldhall er — vera tilík sundurliðing av ognum og skuldum, sum landsstýrið fyriskipar eftir samráð við líkningarráðið. Tó skal ikki verða kravt, at ogn ella skuld viðvíkjandi latnum ella fingnum vörum og veitingum skal vera sundurliðað, um so er, at hetta í bókum, sum sjálvuppgávan byggir á, er liðað sundur, sum tað eigur, sbr. 62. gr.

6. stk. Allir teir, sum sambært 38. gr. lata inn fíggarstand, og sum eiga ogn — hvør hon so er — sum er ikki tald uppí fíggarstöðuna, skulu lata líkningarráðnum yvirlit yvir hesa ogn við somu frestum, sum fyrisettar eru í 5. stk., og uppgjörd eftir teim reglum, sum fyriskipaðar eru í 63. gr.

36. gr.

1. stk. Oyðubløð til sjálvuppgávu verða gjørd eftir skipan landsstýrisins, og ley verða gjøgnum kommunalu líkningarveldini í góðari tíð send øllum, ið eru at rokna fyri skattskyldug. At einhver skattskyldugur fær ikki oyðublað sendandi, foyrir hann ikki frá skyldu síni at lata inn sjálvuppgávu ella frá teimum avleiðingum, ið standast av tí, at maður letur ikki inn sjálvuppgávu.

2. stk. Annars skal kommunala líkningarvaldið senda øllum teimum sjálvuppgávubløð, sum verða skattskyldug í skattaárinum, so skjótt hetta verður líkningarvaldinum kunnugt. Tá uppgávublað verður sent, skal líkningarvaldið seta lagaligan frest til at senda sjálvuppgávuna aftur útfylta. Verður hesin frestur ikki hildin, verða nýttar reglurnar fyri, hvussu skal vera atborið, tá sjálvuppgávan ikki kemur rættstundis.

37. gr.

1. stk. Sjálvuppgávan skal vera undirskrivað sum gjørd eftir bestu sannføring.

2. stk. Fyri teir, ið eru yngri enn 16 ár, og teir, ið hava mist fíggaræði, skrivar verji undir. Hann, sum hevur fingið skipaðan lögverja, ella einkja, sum hevur fingið skipaðan tilsjónarmann, skrivar undir saman við verja.

3. stk. Skrivar fulltrúi undir sjálvuppgávu fyri hond skattgjaldara, ber hann, ið fulltrú gav, ábyrgdina, sbr. tó 75. gr.

38. gr.

1. stk. Allir teir, ið eru skyldugir at føra góðkendar handilsbøkur, eins og deyðsbúgv, feløg og aðrar stovnanir, skulu lata fylgja sjálvuppgávuni rakstrarroknskap og fíggarstöðu í byrjan og enda rakstrarársins.

2. *stk.* Landsstýrið hefur heimild til eftir tilmæli frá líkningarráðnum at áseta, at teir, ið hava atvinnu, sum lóggávan annars ikki fyriskipar bókhaldsskyldu, skulu vera skyldugir at føra roknskap, sum ger teimum krøvum fullnað, ið líkningarráðið setir sum lægsta mark, og at teir, áður enn sjálvuppgávufrestin er úti, skulu senda líkningarvaldinum rakstrarroknskap og fíggjarstöðu, ið eru gjørd úr hesum roknskapartilfari.

3. *stk.* Um nú skattgjaldari, sum sambært tí, ið framman fyri er ásett, er skyldugur at senda inn rakstrarroknskap og fíggjarstand, ikki ger hetta, tá verður inntøkuuppgáva hansara mettt ógild, og hann verður at ganga undir tað, ið av hesum stendst viðvíkjandi skattseting og rætti til kær. Kommunala líkningarvaldið hefur umframt heimild til at seta frest, nær ið roknskapurin skal vera innsendur, og at leggja við 10 kr. í dagsekt frá tí degi, at fresturin er úti, og til roknskapurin kemur inn; somuleiðis hefur líkningarráðið eisini heimild til at tvinga innsending við at leggja á dagliga sekt. Sektin fellur til landskassan, og viðvíkjandi feløgum ber hvør nevndarlimur ábyrgd fyri gjalðingini.

4. *stk.* Líkningarvøðini hava heimild til at krevja teir, sum ikki koma undir reglurnar í 1. og 2. *stk.*, men hóast tað føra rakstrarroknskap ella regluliga gera upp árliga fíggjarstöðu, at senda inn samsvarandi upplýsingar um inntøku teirra og fíggjarstöðu. Verða upplýsingarnar ikki sendar inn, er heimilt at tvinga teir til tess við dagsekt í samsvari við regluna í 3. *stk.*

39. gr.

Um fullfíggjað sjálvuppgáva yvir inntøku ikki er latin inn rættstundis, eins og frammanfyri er ásett, verður farið fram á henda hátt:

a) Líkningarvaldið metir inntøkuna til eina peningshædd, sum er í minsta lagi 25 % hægri enn nevndin veit um ella ætlar. Verður inntøkan ætlað, verður hon í minsta lagi sett 25 % hægri, enn hon var sett til skattaárið frammanundan. Verður rættilig sjálvuppgáva send inn, áður enn líkningin er liðug, verður tann veruliga inntøkan hækkað við 1 % fyri hvønn dag, ið liðin er frá tí, at innsendingarfrestin gekk út, tó í mesta lagi við 25 %.

b) Verður í rættari tíð fyri líkningarvaldinum mælt í móti metingini til skatt, tá kann hon bert verða lækkað í tann mun, hin metta inntøkan er hægri enn hin veruliga inntøka, hækkað við teimum prosentum, ið tilskilaðar er í a). Sama gildir, um avgerð skattanevndarinnar verður skotin til landsskattanevndina.

c) Verður tann metingin, ið varð gjørd, tá skattur var álagdur, skotin til landsskattanevndina, uttan at mælt er í móti álíkningini í rættari tíð, sum sagt er í b), tá kann metingin bert verða lækkað í tann mun, hon er meira enn hin veruliga inntøka hækkað við 30 %, um so er, at kærán ikki verður afturrikin sambært 60. gr. 4. *stk.*

40. gr.

1. *stk.* Kommunala líkningarvaldinum er heimilt, tá serligar grundir eru fyri hesum, at leingja frestin til at lata inn sjálvuppgávu við upp til einum mánaði. Annars hefur bert líkningarráðið heimild til at veita frest.

2. *stk.* Tær avleiðingar, ið nevndar eru í 38. og 39. gr., og sum standast av tí, ikki at lata inn sjálvuppgávu yvir inntøku ella ogn, ella av ikki rættstundis at lata inn

röknskap, hefur líkningarráðið heimild til at lina ella heilt lata falla burtur, tá skattgjaldarin sækir um hetta og til undanförslu hefur grund, sum ráðið telur fullgóða.

41. gr.

Er skattgjaldari settur í skatt eftir reglunum í 38. og 39. gr., av tí at hann hefur ikki latið inn gilda sjálvuppgávu yvir inntøkuna, og verður tað seinni upplýst, at veruliga inntøka hansara hefur verið størri enn tann ætlaða, tá skal hann aftaná gjalda tvífoldan tann inntøkuskatt, sum í vantar, um so er, at hann er ikki sekur til revsingar sambært 75. gr.

6. kapitul.

Starv kommunala líkningarvaldanna.

42. gr.

1. stk. Fyri 15. januar ger kommunala líkningarvaldið á einum av landsstýrinum stilað og útsendum oyðiblaði manntalslista yvir allar teir persónar, feløg o. s. fr., sum skulu verða sett í skatt til kommununa.

2. stk. Í serstaka deild á manntalslistanum verða settir allir teir persónar, feløg, stovnanir og deyðsbúgv, sum ikki eiga heima her á landi, men sum í kommununi hava tilíka inntøku, sum nevnd er í 15. gr.

43. gr.

1. stk. Tað fyrsta, fresturin til at lata inn sjálvuppgávu er úti, fer kommunala líkningarvaldið undir at meta til skatt allar teir, sum skulu gjalda skatt í kommununi. Í sambandi við hetta tekur líkningarvaldið upp tað brævaskifti og heintar saman tær upplýsingar um inntøku, ogn og onnur viðurskifti skattgjaldara, ið tørva til, at álíkn- ingin kann vera bein. Hevur líkningarvaldið fingið upplýsingar, sum viðvíkja skatta- borgara í aðrari kommunu, so hefur tað skyldu skjótast gjørtligt at beina hesar til avvarðandi líkningarvald.

2. stk. Fyrstir av øllum verður formaður líkningarvaldsins settur í skatt og síðan hinir limirnir. Limur skal geva seg frá, meðan hann sjálvur verður settur í skatt, sbr. her 59. gr.

3. stk. Nú verða teir mettir til skatt, sum hava latið inn sjálvuppgávu. Heldur líkningarvaldið sjálvuppgávu vera ov lága, skal tað boða skattgjaldaranum, um hann er staddur í kommununi, at koma á fund við líkningarvaldinum at veita greiniligari upplýsingar ella sannanir. Er avvarðandi skattgjaldari staddur aðrar staðir, sum líkningarvaldið veit um, tá verður hann biðin um, skrivliga um tað tørvar, at geva tær neyðturvuligu upplýsingar og sannanir innan fyri tann frest, sum líkningarvaldið setir. Er ikki kunnugt, hvar hann heldur til, ella dvøgur hann uttan lands og hefur ikki fulltrúa her, sum er líkningarvaldinum kunnugur, ber til at seta hann í skatt, uttan fyrst at krevja hann eftir nærri frágreiðingum o. s. fr. Er skattgjaldari ikki

komín til fundar, ella hevur hann ikki, áður enn ásettur frestur er úti, givið tær kravdu upplýsingar, ber til at seta hann í skatt, uttan at aftur er heitt á hann.

4. *stk.* Slóan verða hinir, ið skatt skulu gjalda, settir í skatt, og skal tá, um fullgóðar upplýsingar um inntøku hjá hvørjum einstøkum vanta, vera farið eftir tí, sum uppihald hansara og húski eftir stódd og húshatti má ætlast at kosta, eins og eftir tí, sum annars er kunnugt um fíggjarligu viðurskifti hansara, um stóðlina á virki hansara og um úrtøkuna. Her skal verða ansað eftir, at inntøka hjá skattgjaldarum, sum hava ikki latið inn fullfíggjaða sjálvuppgávu í rættari tíð, ella sum hava ikki latið fyriskipaðan roknskap fylgja sjálvuppgávuni, verður mett til skatt í samsvari við reglurnar í 39. gr.

5. *stk.* Til endans verða settir í skatt teir, ið hava avmarkaða skattskyldu, og sum sambært 42. gr. 2. stk. eru skrivaðir í serliga delid á manntalslistanum.

6. *stk.* Har ið serstakar umstøður, sum t. d. sjúka, deyði, tungt hús og tilíkt, í einstøkum førum tala fyri, at skattgjaldari ikki verður settur í skatt eftir allari skattskyldugu inntøku síni, kann líkningarvaldið umfamt at lækka kommunuskattin sambært 34. gr. í serstøkum fylgiskrivi til tað yvirlit, sum sambært 46. gr. verður sent gjaldstovuni, greiða nærri frá viðurskiftunum og mæla til, at landsskatturin verður ikki roknaður av allari inntøkuni.

44. gr.

1. *stk.* Á tí í 42. gr. nevnda lista tilskilar kommunala líkningarvaldið fyri hvønn einstakan skattgjaldara hansara endaligu útkomnu inntøku og skattainntøku og tann álíknaða kommunuskattin. Í Tórshavn skal eisini verða sett tann peningshædd, ið er líknað á hvønn einstakan skattgjaldara sum húsaskattur sambært 31. gr. í lóg nr. 126 frá 27. mai 1908.

2. *stk.* Í tíðini frá 15. februar til 25. februar — báðar dagar íroknaðar — verður tann í 1. stk. umræddi listi lagdur fram til alment eftirlit á høgligum staði fyri íbúgv-arnar, aftan á at hetta framman undan er kunngjørt soleiðis, sum vanligt er í kommununi. Á listanum skal vera sagt frá tí høvi, ið skattgjaldari hevur til at kæra yvir álíkningina, sbr. 45. gr.

3. *stk.* Um so er, at skattgjaldari, ið uppfyllir treytirnar fyri at verða tikin við í teirri almennu skattaálíkningini í tilhaldskommununi, skuldi verið umlopin, tá líknað varð, verður hann settur í skatt serstakliga.

4. *stk.* Somuleiðis verður hann, sum aftan á skattaálíkningina verður skattskyldugur til eina kommunu — av tí at hann flytir til hana ella á annan hátt — serstakliga settur í tilhaldskommunuskatt til hesa kommunu, sbr. 30. gr. 1. stk. og 49. gr.

5. *stk.* Hevur kommunala líkningarvaldið ikki farið eftir sjálvuppgávu frá skattgjaldara, sum hann hevur latið inn rættstundis, skal tað í seinasta lagi 15. februar skrivliga siga honum frá hesum og gera hann kunnugan við metingina av inntøku hansara. Í hesari frágreiðslu verður eisini sagt frá, at mótmæli móti metingini skal verða sent kommunala líkningarvaldinum skrivliga í seinasta lagi 28. februar.

45. gr.

1. stk. Hverjum tí, sum er settur í skatt eftir hesari lóg, er heimilt at kæra yvir tann kommunuskatt, ið er líknaður á hann ella annan mann, ella yvir, at einhvør er umlopin. Kæran, ið skal vera skrivlig, verður latin inn til kommunala líkningarvaldið í seinasta lagi tann 28. februar. Kæra, ið er borin seinri, er til einkis. Er tað annar maður, ið kærir, skal hin skattskyldugi fáa høvi til at svara fyri seg.

2. stk. Í tíðini frá 25. februar til 3. mars viðger kommunala líkningarvaldið á einum ella fleiri fundum tær inkomnu kærur og sigur í seinasta lagi 3. mars skattgjaldaranum — og er kæran latin inn av øðrum skattgjaldara, tá eisini honum — frá avgerð síni, sum kann verða skotin til landsskattanevndina, áður enn 4 vikur eru lidnar frá tí, at hann fekk at vita av henni, jmt. 60. gr.

3. stk. Áður enn líkningarvaldið fellur úrskurð um kærana, letur tað teir kærmen, sum hava kravið tað og — um maður hevur kært yvir annan — eisini teir skattgjaldarar, sum kært er um, fáa høvi til, eftir at hava fingið fuðarboð frammanundan, munnliga at bera fram nærri upplýsingar og próvførlu.

46. gr.

1. stk. Kommunala líkningarvaldið skal í seinasta lagi 8. mars senda Føroya gjaldstovu eitt eintak av tí skattalista, sum nevndur er í 44. gr. 1. stk.

2. stk. Í seinasta lagi 1. apríl sendir líkningarvaldið eitt eintak av hesum sama skattalista til líkningarráðið saman við øllum teimum skjølum, sum álíkningin er gjørd eftir, so sum sjálvuppgávum, roknskapum, upplýsingum frá vinnugevarum og øðrum, sum fingnir eru, o. a. m.

47. gr.

1. stk. Verður skattgjaldari, sum ikki stendur á manntalslistanum, sambært avgerð av hægri valdi skrivaður á listan og settur í skatt, skal líkningarvaldið heita á hann um at senda inn sjálvuppgávu innan fyri hóskandi frest, sum líkningarvaldið setir. Hann verður so settur í skatt eftir somu reglum, sum galda fyri vanligu líkning, uttan tað at fresturin fyri at senda líkningarvaldinum kært yvir skattsetingina er 14 dagar frá tí, at hann fekk at vita av henni.

2. stk. Verður nú eftir tað, at skattalistin er gjørdur, vegna kærur ella av aðrari orsök einhvør skattseting broytt, ella verður skattgjaldari settur í skatt, sum ikki stendur á skattalistanum, tá verða tær frágreiðingar um hetta, sum neyðugar eru, sendar líkningarráðnum.

3. stk. Hverki skattalisti, skattaútrokning ella partar av hesum mugu verða gjørd almannakunnug.

48. gr.

1. stk. Spurningar um, hvussu skattur hjá einum persóni skal verða býttur millum tvær ella fleiri kommunur, avger landsstýrið.

2. stk. Tá skattgjaldari, sum framleiðis hevur tilhald, ið ger hann skattskyldugan í eini kommunu, fær sær fast tilhald í aðrari kommunu her á landi og verður kravdur eftir persónligum kommunuskatti, hevur hann, um hann sýnir kvittan fyri at hava goldið skattin, ið var líknaður á hann til fyrrnevndu kommunu, rætt til at krevja

spurningin um, hvussu skatturin skal verða býttur millum báðar kommunurnar, avgjördan, áður enn hann greiðir nakað skattgjald til hina kommununa fyri tað tíðarskeiðið, sum hann longu sambært sýndu kvittan hevur goldið skatt fyri til fyrrnevndu kommunu.

3. stk. Hver maður, ið ikki tykist vera skattskyldugur í eini kommunu, sum hevur sett hann í skatt, hevur loyvi til at leggja málið fyri dómstólarnar.

7. kapitl.

Skattur til atvinnukommununa.

49. gr.

1. stk. Persónar, deyðsbúgv, og feløg o. s. fr. sum eftir reglunum í hesi lóg hava skattskyldu til eina kommunu her á landi, sum tilhalds-(heima-)kommunu, og sum hava atvinnu, sbr. 15. gr. 4. stk. og 2. stk. í hesi grein, í aðrari kommunu enn tilhaldskommununi, tá skattaárið byrjar. eins og persónar, deyðsbúgv og feløg o. s. fr., sum hava heimstað í útlondum og hava atvinnu í einari kommunu her á landi, skulu av teirri inntøku, sum tey hava havt av henni í inntøkuárinum, sbr. 13. gr., gjalda skatt til atvinnukommununa eftir teimum reglum, sum her fylgja.

2. stk. Atvinnu í einari kommunu hevur tann persónur, tað deyðsbúgv ella felag o. s. fr., ið

1) sum eigari ella sameigari rekur ella á annan hátt eigur lut í avlopinum av eini vinnu (sum t. d. handverks-, verksmiðju-, handils-, banka-, umboðssølu-, tryggingar-, vinnutakara-, sakførara-, læknavirki, vinnu sum vertur, vinnu við fólka- ella vøruflutningi ella aðrari vinnu, tilíkar og áðurnevndu), sum hevur samband við kommununa, av tí at har er fastur rakstrarstaður — útibúgv, handilsstova, framleiðslustaður, og annað fast arbeiðispláss, umboðsmaður, vørugoymsla, haðan bífleggingar verða avgreiddir regluliga ella tilíkt, —

2) nýtir, eigur ella hevur sum beneficium fastogn ella fær avgjald av slikari,

3. stk. Verður slík atvinna niðurløgd í skattaárinum, skal tann vinningur, sum skattgjaldarin hevur havt í tíðini frá útgongu roknskaparársins, ið seinasta vanliga skattseting hansara (felagsins) er gjørd eftir, og til vinnan varð niðurløgd, vera serstakliga skattlagdur eftir teimum stigum og reglum, sum galdandi eru fyri skattaárið, tá avtøkan er gjørd.

4. stk. Er atvinnan niðurløgd, áður enn skattaárið byrjar, men skattgjaldarin í skattaárinum aftur fær vinnu av áðurnevnda slag í kommununi, verður atvinnan aftur skattskyldug, tá næsta fjórðingsár byrjar.

5. stk. Skattskyldan til atvinnukommununa er treytað av tí, at inntøka skattgjaldarans í hesi kommunu í inntøkuárinum er í minsta lagi 1.000 kr.

6. stk. Rættin til at skattleggja tey í hesari grein nevndu feløg o. s. fr. eigur tann kommunu, sum felagið o. s. fr. hevur høvuðsskrivstovu sína í, ella haðani felagið o. s. fr. verður stjórnað (heimstaðarkommunan). Verður í skattaárinum, sum er, heimstaðurin fluttur úr eini kommunu aftur í aðra, eigur fráflytingarkommunan

skattarættin, til tað skattaárið er úti. Í ivamálum ger landsstýrið av, hvør ið er at rokna fyri heimstaðarkommunu.

50. gr.

1. stk. Skyldan at gjalda skatt til atvinnukommununa fellur burtur,

1) tá persónlig skattskylda hansara, ið av varðar, annars heldur uppat, eftir reglunum í hesari lóg,

2) frá tí degi, at atvinnuskattskyldugur persónur, sum er fluttur til atvinnukommununa at halda til, verður settur í tilhaldskommunuskatt til hana,

3) tá tað skattaárið, sum atvinnun annars heldar uppat í, er á enda, sbr. tó 49. gr. stk. 3.

51. gr.

1. stk. Líkningarvaldið í atvinnukommununi álíknar atvinnuskattin út frá tilfari inntøku, ið nevnd er í 49. gr. 2. stk., og sum er vunnin í atvinnukommununi í inntøkuárinum.

2. stk. Atvinnuskatturinn verður álíknaður eftir somu reglum og við somu stigum, sum tilhaldskommunuskatturinn er álíknaður eftir.

3. stk. Kommunala líkningarvaldið sigur bæði skattgjaldara og tilhalds- ella heimakommununi frá álíkningini.

4. stk. Til at nýta við viðgerðina er hin skattskyldugi — er tað felag o. s. fr., stjórnin — skyldugur at geva líkningarvaldinum tær upplýsingar, ið tað heldur vera neyðugar til viðgerðina. Verða upplýsingarnar ikki latnar, setir líkningarvaldið frest til at senda tær inn og leggur við 10 kr. í dagsekt, sum fellur til landskassan.

5. stk. Bæði skattgjaldarin og tilhalds- ella heimakommunan hava rætt til at klaga um álíkningina eftir somu reglum, sum nevndar eru í 45. gr.

52. gr.

1. stk. Flytir nú persónur, sum bæði hevur fast tilhald í eini kommunu og tað í 49. gr. nevnda samband við hana og er settur í skatt til hana sum tilhaldskommunu, frá kommununi, tá ber til við serstakligari líkning at seta hann í atvinnuskatt til hana frá tí degi, at tilhaldskommunuskattskyldan heldur uppat.

2. stk. Um einkja eftir skattgjaldara heldur fram við vinnuni, tá ber til við serstakligari líkning at seta hana í skatt til atvinnukommununa frá tí, at fyrsta skattahálvår aftaná andlátið byrjar.

3. stk. Atvinnuskattur skal í teimum førum, ið nevnd eru í 1. stk., verða lagdur á, áðrenn 3 mánaðir eru lidnir frá tí, at tilhaldskommunuskattskyldan helt uppat, men í tí før, sum nevnt er í 2. stk., áður enn 1 mánaður er liðin frá tí, at skattahálv-árið, sum andlátið var í, gekk út. Annars verða reglurnar í 51. gr. um skattseting o. s. fr. nýttar á samsvarandi hátt.

53. gr.

1. stk. Teir persónar, tey deyðsbúgv ella feløg o. s. fr., sum sambært tí, ið framm- anfyri er ásett, eru sett í skatt í einari ella fleiri atvinnukommunum, hava rætt til at krevja, at av tí persónliga kommunuskatti, ið er líknaður á tey í tilhalds- ella heima-

kommununi, gongur hóskandi frádráttur. Hesin frádráttur skal vera í lutfalli við tað, ið er lagt á tey í øðrum kommunum fyri tað tíðarskeið, ið hesin seinni skattur fatar um. Líkningarráðið ger av ivamál.

2. stk. Er skatturin til tilhaldskommununa longu goldin, tá ið skatturin til atvinnukommununa sambært tí, ið frammanfyri er sett, verður endaliga ásettur, tá hevur skattgjaldarin í 3 mánaðir eftir hetta rætt til frá tilhaldskommununi at krevja afturgoldnan tann part av tí skatti, ið hann hevur goldið henni, sum hann eftir 1. stk. hevði átt rætt til at draga frá.

54. gr.

Heldur stýrið í atvinnukommununi, at tann skattur, ið eftir reglunum frammanfyri kann verða álíknaður í atvinnukommununi, fer at verða so lítil, at hann lönir ikki ómakin og útreiðslurnar, ið standast av at siga frá krøvum um skattaáløgu og av at innheinta skattin, hevur stýrið løyvi til at sleppa hesum krøvum.

Eftirlit og kærvald.

8. kapitul.

Líkningarráðið.

55. gr.

1. stk. Til at hava eftirlit við skattaálíkingini er skipað Líkningarráð Føroya.

2. stk. Líkningarráðið er skipað av 3 limum og 3 varamonnum, sum landsstýrið tilnevnir fyri 4 ár, og avger landsstýrið samstundis, hvør skal vera formaður, og hvør skal taka sæti hansara, um honum berst frá. Ein av ráðslimumum skal vera roknskaparkønur, annar lógkønur og triðji fastognar- og byggikønur (og tilsvareandi fyri varamenn).

3. stk. Somu reglur, sum eru galdandi um, hvør hevur skyldu at taka við skipan í kommunustýri og líkningarnevnd, eru galdandi fyri limir líkningarráðsins.

4. stk. Limirnir fáa samsýning, sum landsstýrið ásetir.

5. stk. Ráðið tekur sær neyðturviliga skrivstovuhjálp. Til tess at veita líkningarráðnum og skrivstovu tess hjálp, tá biðið er um tað í málum viðvíkjandi serliga margbroyttum og truplum roknskapum, kann landsstýrið, um tað tørvar, skipa serstaka roknskaparkøna hjálp. Um kommunala líkningarvaldið biður um tað, kann líkningarráðið í slíkum føri gera av, at líkningarvaldinum verður veitt hjálp í tilíkkum málum, sum omanfyri eru nevnd.

Hjálparmenn fáa løn, sum landsstýrið ásetir.

56. gr.

1. stk. Líkningarráðið hevur eftirlit við skattaálíkingini og ansar eftir, at hon í øllum kommunum fer fram á rættan og samlíkan hátt og í samsvari við reglurnar í hesari lóg og við skattasamtýktina hjá kommununi. Líkningarráðið hevur heimild

til at geva teimum kommunalu líkningarvöldunum rættleiðingar líkningini viðvikjandi, og eru tey skyldug at fylgja hesum rættleiðingum. Somuleiðis kann líkningarráðið — bæði meðan líknað verður og seinni — áleggja líkningarvöldunum í kommununum at líkna skattin uppáftur fyri einstakar skattgjaldarar ella allar.

2. *stk.* Líkningarráðið kann eisini, bæði meðan líknað verður og seinni, broyta skattsetingar, sum kommunalu líkningarvöldini hava gjørt. Skal skattseting verða hækkað eftir ætling, má hetta tó verða gjørt, áður enn 2 ár eru liðin frá tí, at skattaárið gekk út. Áður enn álíkning verður broytt, skal skattgjaldarin og kommunala líkningarvaldið fáa høvi til skrivliga at gera grein á hesum máli.

3. *stk.* Líkningarráðið hevur rætt til, har tað er eftirynskjandi, at senda mann, ið hevur fingið umboð til tess, fyri seg á fundir, sum tey kommunalu líkningarvöldini hava, tó við ongum atkvøðurætti. Ráðið hevur eisini heimild til at stevna hesum völdum saman til fundar til at geva leiðbeining um líkningina.

4. *stk.* Mál viðvikjandi eftirgjalding og sektarábyrgd sambært 13. kapitli verða viðgjørd í líkningarráðnum, sum greiðir landsstýrinum tilmæli um, hvussu málið eigur at verða avgjørt.

57. gr.

1. *stk.* Øllum teimum, sum sett eru í skatt eftir avgerð líkningarráðsins, ella sum líkningarráðið hevur broytt skattaáloguna hjá, er heimilt at kára til landsskattanevndina, og skal slík kára verða send skrivliga innan ein mánað eftir tað, at tey hava fingið boð um úrskurð líkningarráðsins jnt. gr. 61. 1. stk.

2. *stk.* Á sama hátt hevur kommunustýrið (líkningarnevndin) rætt til at senda landsskattanevndini kærur yvir avgerðir líkningarráðsins.

9. kapitl.

Landsskattanevndin.

58. gr.

1. *stk.* Landsskattanevndin viðger skattakærur, soleiðis sum henda lóg sigur.

2. *stk.* Í landsskattanevndini sita 5 lögtingsvaldir limir. Nevndin skipar seg sjálv við formanni og varaformanni, og hevur sær fastan skrivara, sum skal vera lóg- og rokniskaparkønur. Á sama hátt velur tingið 5 varanevndarmenn. Starvstíð nevndarmanna og varamanna er 4 ár.

3. *stk.* Reglurnar í 55. gr. 3., og 5. stk. hava samsvarandi gildi fyri landsskattanevndina.

4. *stk.* Limirnir fáa løn ella samsýning, sum landsstýrið ásetir.

59. gr.

1. *stk.* Eingin limur í teimum skattavöldum, sum nevnd eru í 32., 55. og 58. gr., má taka lut í viðgerð av skattseting, tá málið varðar

a) hann sjálvur ella hjúnafelaga hansara,

b) nakran, ið er skyldur ella svágdur við hann í beinan ættlegg upp ella niður eftir, systkin hansara ella hjúnafelagar teirra, ættleiðð börn hansara ella fosturbörn, ella ættleiðingar- ella fosturforeldur hansara,

c) felag o. s. fr., sum hann er nevndar- ella stjórnarlimur í.

2. *stk.* Eingin má samstundis vera limur í fleiri enn einum av teimum skattavöldum, ið nevnd eru í 32., 55. og 58. gr.

60. gr.

1. *stk.* Landsskattanevndin fellir úrskurð um kærur yvir tær metingar av tí skattskyldugu inntøkuni, sum kommunalu líkningarvöldini ella líkningarráðið hava gjørt.

2. *stk.* Skattgjaldari kann sjálvur senda inn kærur um skattseting. Tó kann skattgjaldari ikki skjóta skattseting til landsskattanevndina, hevur hann ikki í rættari tíð sent kærur um hana til kommunala líkningarvaldið, sbr. 45. gr., uttan so at han heldur fram, at hann er ikki skattskyldugur, ella at tað eru gjørd slík formlig mistøk, tá hann varð settur í skatt, ut tey kunnu ógilda skattsetingina; í slíkum førum er loyvt at kæra, til juni mánaður er úti. Annars skal kæra vera send, áður enn 4 vikur eru lidnar frá tí, at skattgjaldarin fekk at vita skatt sín.

3. *stk.* Eisini er hvørjum skattgjaldara heimilt at kæra yvir tað, at inntøka hjá øðrum skattgjaldara helst er ov lágt meti. Kæran skal vera latin inn, áður enn juni mánaður er úti.

4. *stk.* Er kæra latin inn ov seint, ella eru treytirnar fyri at fella úrskurð um hana eftir tí, ið framman fyri er ásett, annars ikki til staðar, verður hon ikki viðgjørd. Tó er landsskattanevndin heimilt at taka kærur til viðgerðar í teimum førum, ið nevnd eru í 2. stk., og tá hon heldur fullgóð forföll vera, tó at tær vanligu treytir fyri hesum eru ikki uppfyltar.

5. *stk.* Kæra yvir landsskattaálíkningina verður send landsskattanevndini beinleiðis innan 1 mánað aftan á, at skattakravið er fingið, jmt. annars reglurnar í hesari grein og í 61. gr.

61. gr.

1. *stk.* Kæra til landsskattanevndina skal verða send skrivliga og skal styðja seg við grundir og hjáløgd próskjøl. Tá hin kærandi ella skattgjaldarin, sum lut eigur í máli, biður um tað, skal hann ella umboðsmaður hansara sleppa munnliga fyri nevndini at siga fram sína áskoðan.

2. *stk.* Nevndin leitar sær ummæli líkningarráðsins um ta innkomnu kærur. Áður enn líkningarráðið gevur hetta, krevur tað kommunala líkningarvaldið eftir áliti í málinum og roynir annars at fáa til vega tær upplýsingar, ið tørva til at fella úrskurð í málinum. Líkningarráðið hevur annars, tá tað biður um tað, rætt til at lata mann í umboði sínum munnliga geva landsskattanevndini ummæli sitt; sumleiðis kann nevndin biðja líkningarráðið senda mann fyri seg, tá nevndin hevur mál til viðgerðar.

3. *stk.* Í teimum førum, har ið beinleiðis er ætlað um inntøku hjá skattgjaldara, stendur tann metingin við, ið kommunala líkningarvaldið, møguliga líkningarráðið, hevur gjørt, uttan so at hann ið kærir, kemur við tilíkum upplýsingum og sannanum aftur at, at landsskattanevndin av tí verður før fyri sjálv at ætla um málið.

4. stk. Landsskattanevndin fellir úrskurð um tær innkömnu kærur. Nevndin hefur heimild til at taka alla skattsetingina, sum hon er, upp til viðgerðar, sama hvat kæruevnið er.

*Skylda at veita upplýsingar.
Fyrirlit um ábyrgd og revsing.*

10. kapitul.

Heimildir líkningarvaldanna til eftirlits.

62. gr.

Allir, sum reka vinnu og sum byggja sjálvuppgávu sína á roknskap, hava, annaðhvørt teir eru skyldigir at føra góðkendar roknskaparbøkur ella ikki, skyldu til at leggja fyri líkningarvøldini tað roknskapartilfar við fylgiskjølum, sum sjálvuppgávan er gjørd út frá, tá hetta verður kravt. Somuleiðis hevur líkningarráðið rætt til at sleppa at aftirkanna hetta tilfarið á staðnum.

11. kapitul.

Ognaruppperðin.

63. gr.

1. stk. Øll, sum eru undir skattskyldu til inntøkuskatt eftir hesi lóg, hava við teimum undantøkum og mærkum, ið sett eru niðanfyri, skyldu til at lata líkningarráðnum, jmt. 35. gr. 5. og 6. stk., fullfíggjað yvirliit yvir allar ognir og fíggjarlig rættindi teirra við tilskilan av virðinum.

Hesar ognir og rættindi eru millum annað:

- 1) fastognir (grundøki við húsum ella uttan, eins og hús á annara manna øki),
- 2) fæ,
- 3) vøkur, ráevni, maskinur, innbúningur, innstøða og leysafæ, ið nýtt er í vinnu,
- 4) motorakfær, flogfær, ross og hestavagnar, ið skattgjaldarin nýtir sjálvur,
- 5) peningur og peningaígildi, útistandandi skuldir, skuldabrev, inniogn í banka, sparikassa ella aðrari peningastovnan, partabrev, lutaprógv og aðrir partar í feløgum, somuleiðis lista- og frímerkjasøvn eins og skartgripir, tá ið virði teirra er meira enn 10.000 kr.

6) avhendilig forrættindi, rættur til at fáa landskuld, arvafestigjald eins og onnur stöðug rættindi, ið eru avhendilig.

2. stk. Til ogn í deyðsbúgví, sum er tikið til almenna skiftisviðgerð her á landi, teljast allar ognir eftir hin deyða, tilíkar sum óman fyri nevndar, sum eru tiknar til

skiftis, tá ognin verður uppgjörd, soleiðis at við ognarmetingina verða ikki tald við øll tey virði, sum áður eru útlutað arvingum búsis.

64. gr.

Við meting av ognum er farið eftir hesum reglum:

1) Meting á fastogn skal fara eftir virðinum í vanligum handli. Tá fastognin verður mett, skulu umframt grundøki og hús teljast við øll læst verk eins og múr- og naglfastur útbúnaður og tey rættindi og lunnindi, sum ognini fylgja. Tá vikir at landbúnaði, verður har umframt talt við alt, sum liggur niður fyri av sáð og fóðurevnum, tá uppgjørt verður, í tann mun hetta ikki er meira enn tað, sum tørvar til at halda ognina í góðum rakstri. Við meting á hagajørð verður hagaseyðurin taldur við, uttan tað sum er kenning. Eftir tilmæli frá líkningarráðnum ger landsstýrið, har ið tað er hildið neyðugt, líkningarvældunum gjøllari leiðbeiningar viðvíkjandi hvørjum meginreglum, tey skulu fylgja, og hvørja atferð, tey skulu hava við fastognarmeting.

2) Skip skulu verða mett eftir söluvirði teirra. Við metingina verður serstakliga farið eftir, hvussu høgt skipið er tryggjað; men um keypsvirðið er lægri, tá avskrivningar, ið eru góðkendar í inntøkuuppgjerðini, eru frádrignar, verður farið eftir hesum virðinum.

3) Vøkur, rácvni, hálv- og fullvirkaðar vøkur skulu verða sett til sama virði, sum nýtt er, tá hin skattskylduga inntøka verður uppgjörd, sbr. 5. gr. 3. stk. Í landbúnaði verða sáð og fóðurevni á goymslu einans mett serstakliga, har ið tey eru meira enn tað, sum tørvar til at halda ognina í góðum rakstri, sbr. nr. 1.

4) Maskinur, innbúningur og onnur rakstraramboð, sum eftir reglunum í 8. gr., 1. stk., koma undir skattfrælsa avskrivning, verða mett til keypsvirði, tá fyrst skattfrælsar avskrivningar eru frádrignar. Rakstraramboð, sum verða endurnýggjað yvir raksturin, verða mett til 50 % av keypsvirðinum.

5) Innistøðan á garðinum verður mett til meðalvirði, sum líkningarráðið setir.

6) Flutningsfær, sum skattgjaldarin nýtir sjálvur, verða mett eftir söluvirðinum.

7) Útistandandi skuldir verða mettar til navnvirði, uttan so at tað má ætlast, at virðið er annað.

8) Virðisbrøv verða mett eftir kursvirði teirra, um so er, at tey verða alment virðismett.

9) Onnur virðisbrøv verða mett eftir navnvirði, uttan so at ætlast má, at tey hava annað virði.

10) Avhendilig forrættindi eins og stöðug rættiendi, ið eru avhendilig, verða mett eftir ætlaðum söluvirði. Um hesi rættiendi heimila stöðuga árliga inntøku, verður virðið á teimum mett til 20 ferðir ta árligu inntøkuna.

65. gr.

Til ognina verður ikki talt:

1) rættiendi, sum eru treytað av nøkrum, ið er óvist,

2) ogn, sum er fingin í arv ella til gávu við tilskilan, at annar maður fær inntøkurnar fyrst, og at hann, ið ognina eigur, ikki hevur ráð yvir ognini, ímeðan hin fær inntøkurnar,

3) ogn, sum er fingin í arv ella gávu við tilskilan, at inntøkurnar fyri fyrst skulu goymast, og at hann, ið ognina eigur, hvørki skal hava ráð yvir ogn ella inntøkum.

4) nýtslurættindi ella krøv til tíðarviss gjöld, ið eru veitt skattgjaldaranum alla ævi hansara ella styttri óvissa tíð sum rættur, ið ikki má avhendast, sum t. d. rættur til eftirløn, livrentu o. t., leiguleysan bústað, hald, leypanði gjöld sambært vanlukku-tryggingarsáttmála o. t.

66. gr.

1. stk. Við uppgerð av ogn eru skuldir skattgjaldarans frádrignar.

2. stk. Til skuld verður ikki talt:

a) borgskuldbindingar, sum enn ikki eru gjaldkomnar,

b) aðrar skuldbindingar, sum eru treytaðar av nøkrum, ið er óvíst.

3. stk. Virðið á skuldbindingum skattgjaldarans til at lata tíðarviss gjöld, ið eru persónligur rættur, sum ikki er avhendiligur, og sum eru veitt honum, ið eigur rættin alla ævi hansara ella styttri óvissa tíð, sum t. d. eftirløn, livrentu o. tl., leiguleysan bústað, hald o. t., kann ikki verða drigið frá, tá ognin verður gjørd upp. Somuleiðis kann heldur ikki verða drigið frá virðið á tí nýtslurætti av sama slagi, sum nevndur er framman fyri, ið hvíli á ognini. Hetta er galdandi uttan mun til, um trygd er latin fyri, at skuldbindingin verður hildin.

67. gr.

1. stk. Ogn, sum maður hevur inntøkurnar av ella nýtir, meðan annar maður hevur fingið ognarrættin, tó uttan at hava ráð á henni, so leingi hin fyrr nevndi hevur inntøkurnar ella nýtsluna, verður til helvtar tald uppí ogn hansara, ið inntøku ella nýtslu hevur.

2. stk. Men hevur hann, ið fær inntøkurnar av ognini ella nýtir hana, sjálvur avkannað sær ognarrættin, tá skal ognin øll verða tald upp í ognaruppgerð hansara.

3. stk. Um maður hevur burturgivið ogn og lagt tað band á, at inntøkurnar fyri fyrst verða lagdar til goymslu, og at tann ella teir, ið gávuna fáa, ikki fyri fyrst fáa ráð yvir ognini við goymdum inntøkum, tá skal hann framleiðis telja ognina við teimum burturgoymdu inntøkunum upp í ognaruppgerð sína.

68. gr.

Ognin verður gjørd upp í einum lagi eftir standinum, tá tað inntøkuárið gongur út, sum inntøkuskatturin er álagdur eftir, um ikki øðru vísi er skipað í hesi lóg.

69. gr.

Ogn, sum gift kona eigur, ið býr saman við manni sínum, verður tald upp í ognaruppgerð hansara, tó at ognin er serogn hennara. Somuleiðis telur húsbóndin upp í ognaruppgerð sína ogn hjá børnum, sum eru yngri enn 16 ár, um so er, at inntøkan av henni skal verða tald upp í skattskyldugu inntøku húsbóndans.

70. gr.

Um nú maður og kona skiljast til borð og song ella við fullum hjúnaskilnaði, tá innsendir hvørt hjúnið sær ognaruppgerð frá byrjanini á tí skattaárinum, ið kemur

aftaná dómsuppsögnina ella skilnaðarloeyvið. Maðurin dregur frá í uppgerð síni tær ognir, sum tilkoma konuni, ella sum vóru hennara seroga, og sum hon nú ræður yvir einsamøll. Konan setir í ognaruppgerð sína tann part av felagsognini, sum maðurin hevur kunnað drigið frá í uppgerð síni.

12. kapitul.

Skyldu at geva upplýsingar um lönir o. a.

71. gr.

1. stk. Allir, sum hava havt lónað fólk í starvi, eru, tá teir verða kravdir, skyldugir, ókeypís at geva líkningarvældunum frágreiðing, møguliga á lista, um vunnar lönir, samsýningar o. t., og somuleiðis um pening, sum stendur inni hjá vinnugevara, ella sum hesin hevur sett á serstaka konto hjá löntakara, og sum er komín av innvunnari lön ella aðrari samsýning fyri vinnu, alt saman við tilskilan av navni og hústaði löntakarans. Har ið lönin er goldin av millummanni, og vinnugevarin er ikki førur fyri at geva hesar upplýsingar, hvíliir skyldan á millummanninum. Vinnugevarin, ella møguliga millummaðurin, er tí skyldugur, tá hann festir löntakaran, at krevja hann eftir navni og rættum bústaði. Landsstýrið kann døma hann, ið vanrækir hesa skyldu, í sekt upp til 1.000 kr.

2. stk. Øll almenn völd og stjórnir fyri peningastovnanum, tryggingarvirkjum, feløgum, legátum og øðrum stovnanum eru skyldug at lata líkningarráðnum ókeypís í stuttum formi, sum kravt er, allar tær upplýsingar, ið kunnu vera til leiðbeiningar í starvi tess, og sum gjørligt er at geva tí — tó einans eftir avgerð landsstýrisins, tá tað er um fleiri ónevndar skattgjaldarar. Somu skyldu hava saksførarar í viðurskiftum sínum við viðskiftafólk og klientar, og somuleiðis aðrir, sum hava í hondum flggjarevni, í viðurskiftum hesum vðvíkjandi.

3. stk. Bankar og aðrir peningastovnanir og persónar, ið hava slíkan handil við almennum virðisskjølum, at teir eru skyldugir at halda bøkur eftir lóg, skulu, tá teir verða kravdir, geva líkningarráðnum tær upplýsingar um keyp og sølu av virðisskjølum, sum kunnu vera til leiðbeiningar, tá skattur verður álagdur. Har ið keypari ella seljari er umboðaður av saksførara ella øðrum fulltrúa, hevur hesin skyldu at siga frá navni og bústaði hjá klienti sínum.

4. stk. Verksmiðjueigarar og heilsølumenn skulu, tá teir verða kravdir, geva líkningarráðnum upplýsingar um viðskifti síni við einstakar nevndar viðskiftamenn ella útvegamenn, tó einans vðvíkjandi handli við slíkum vørum, sum keyparin ella útvegamaðurin, ið spurt er um, selir ella framleiðir í vinnu ella virki sínum. Tað sama skulu aðrir atvinnumenn, tá landsstýrið ger av, at teir hava so miklan handil ella handla við ella framleiða slíka vøru, at teir eiga at verða settir javnt við hesar, ið framman fyri eru nevndir.

72. gr.

1. stk. Dregur maður seg undan tí, at gera eftir kravi, ið er komið frá líkningarvældunum samb. 62. og 71. gr., ger landsstýrið av, um hann er skyldugur til tess.

og það hefur heimild til, um það gerst neyðugt, at tvinga hann til at útinna hessa skyldu við at leggja á dagliga sekt.

2. *stk.* Letur maður ekki inn sjálvuppgávu yvir ogn sína í réttari tíð, soleiðis sum fyriskipað er í 35. gr., 5. stk. og 63. gr., 1. stk., ger hetta sjálvuppgávu hansara yvir inntökuna til einkis. Líkningarráðið breytir tá ta av tí kommunala líkningarvaldinum gjördu álikning eftir reglunum í 39. gr.

73. gr.

1. *stk.* Í búgvi, sum skiftirætturinn tekur til viðgerðar, skal skiftastjóri, áður enn 2 mánaðir eru lidnir aftaná andlát, ókravdur upplýsa líkningarráðið um ognina, ið hinn deyði het eftir seg, tá hon er ekki minni enn 10.000 kr., og skal hann, tá kravt verður, geva tilfarar upplýsingar aftur at, sum kunnu fáast til vegar, til at fáa greiði á spurninginum, um sjálvuppgávurnar hjá hinum deyða hava verið rangar. Gerst það neyðugt, hefur landsstýrið heimild til at leggja á dagsekt til at tvinga hann at útinna hessa skyldu.

2. *stk.* Áður enn 2 mánaðir eru lidnir frá tí, at tær seinast kravdu upplýsingar eru fingnar, skal verða sagt búnum frá, at kravt verður gjört í búnum sambært 79. gr. Fyrrenn áðurnevndu frestir eru úti, má búsviðgerðin ekki verða lokin, uttan so at líkningarráðið hefur váttað, at tilíkt krav verður ekki gjört. Verður ekki sagt búnum frá í réttari tíð, fellur samábyrgd arvinganna sambært 79. gr., 2. stk. burtur.

3. *stk.* Eisini skal skiftirættur greiða líkningarráðnum frá innihaldinum, bæði í teimum tilsøgnum um búskifti, sum arvingar senda inn, ið skifta sjálvir, og í teimum búsuppgerðum, sum eftirlivandi hjún, ið verða sitandi í óskiftum búgvi, skulu senda inn sambært regluni í kgl. fyriskipan nr. 468 frá 8. november 1921, 31. gr., um so er, at skuldleysar ognir í búnum eru ekki minni enn 10.000 kr. Frágreiðingin sum hann skal senda líkningarráðnum innan 2 mánaðir eftir það, at arvatisøgnin ella búsuppgerðin er komin skiftirætti í hendi, skal, annaðhvørt sum avskrift av tilsøgnini og uppgerðini ella sum úrdráttur úr teimum, geva upplýsingar um navnið á hinum deyða, starv hansara og bústað, har umframt greiða frá arvaviðurskiftunum og geva greiniligt yvirliit yvir ognir og skuldir í búnum.

74. gr.

Har líkningarvöldini sambært hesi lóg hava fingið rätt til at krevja upplýsingar, sum tey skulu nýta, tá skattur verður lagdur á, eigur landsskattanevndin sama rätt, tá hon viðger kærur.

13. kapitl.

Um revsing fyri at geva rangt upp o. a. og um eftirgjalding av skatti.

75. gr.

1. *stk.* Greiðir maður av svikalistum rangt frá, leggur burturúr ella gevur á annan hátt villleiðandi upplýsingar at fara eftir, tá skattskyldug inntøka hjá honum sjálvum ella hjá skattgjaldara, ið hann umboðar, skal verða mett til skatt, ella at nýta, tá

skattur hansara sjálvs ella skattgjaldara, ið hann umboðar, sambært hesi lóg skal verða útroknaður, verður hann, annað hvørt hitt almenna hevur mist nakað av tí ella ikki, revsaður við sekt upp í 5 ferðir ta peningshædd, ið av svikum hansara er, ella um farið var eftir upplýsingunum, hevði verið undandrigin tí almenna. Men er hetta, ið framman fyri er nevnt, einans gjørt av stórum gáloysi, er sektin upp í 3 ferðir áður nevndu peningshædd.

2. *stk.* Landsstýrið dæmir sektina, uttan so at tað ella hin seki vil, at málið verður avgjört við rættargangi.

3. *stk.* Dømdur sektarpeningur sambart tí, ið framman fyri er ásett, verður býttur millum teir kassar, ið hava rætt til skattin, eftir tí, sum hvør eigur av skattinum.

4. *stk.* Sekt sambart tí, ið framman fyri er sagt, ber til at krevja út deyðsbúgv hansara, sum dømdur var í sekt. Hevur tann, ið sektaður er, virkað fyri felag o. s. fr., og hann ikki rindar sektina, ber til at krevja felagið o. s. fr. eftir henni og, um tað gerst neyðugt, heinta hana inn við panting.

76. gr.

1. *stk.* Tann, sum í starvi sínum hjálpir skattgjaldara at skriva sjálvuppgávu hansara til líkningarvældini og undandregur ella roynir at undandraga tí almenna skatt, verður revsaður við hefti ella, um nøkur avsakan er, við sekt. Hevur hann í hesum starvi bara sýnt stórt gáloysi, verður hann sektaður.

2. *stk.* Hann, sum annars við vilja veitir hjálp til at gera slíkt, sum nevnt er í 1. punktum í 75. gr., 1. *stk.* og hann, sum til nýtslu í eftirlitinum við skattaálíkningini, við vilja gevur rangar upplýsingar, ella sum við vilja hjálpir í hesum, verður revsaður við sekt, ella, er sviðið serstakliga stórt, við hefti.

77. gr.

Í málum, har ið maður eftir 75. og 76. gr. má ætlast at koma undir revsing, er landsstýrinum heimilt at krevja, at lögreglan hjálpir líkningarvaldinum at fáa málið greitt.

78. gr.

1. *stk.* Hann, sum verður dømdur sekur í misbroti, sum røtt er um í 75. gr., skal umframt sektina, sum har er ásett, gjalda aftan á tann skatt, sum hann hevur goldið ov lítið; tey feløg osfr., sum umrødd eru í 14. gr. nr. 5 a)—d), skulu har afturat gjalda 4% p. a. í rentu frá tí, at skattaárið, sum kravið geldur, gekk út.

2. *stk.* Somu skyldu til at gjalda skatt aftaná, sum er undandrigin, møguliga við rentu eins og nevnt er í 1. *stk.*, hevur hvør tann, sum upplýst verður um, at hann hevur ikki verið skattaður av allari inntøku síni, uttan at hann tó hevur gjørt nakað til sekar, sum revsing er lögð við. Verður málið ikki við samtykki landsstýrisins avgjört við sátt og semjing, leggja dómstólarnar á, hvussu stóra skattaupphædd, hann skal gjalda aftan á. Tá renta av eftirkravinum verður roknað, verður hon bert roknað av sjálvum eftirgjaldinum og ikki av eykagjaldinum, sum verður lagt aftur at eftir 41. gr.

3. *stk.* Skattaeftirgjaldið ber til at innheinta við panting, og fyri henda eftirskatt gildir sami forgongurættur sum fyri annan skatt.

4. *stk.* Eftirskatturinn og möguleg renta af honum skal verða frádrigin í tí inntökuárinum, ið hann verður goldinn. Eykagjald eftir 41. gr. og sekt eftir 75. og 76. gr. er ekki löyvt at draga frá inntökuni.

79. gr.

1. *stk.* Kemur það í ljósmála, aftan á at skattgjaldari er deyður, at hann hefur goldið ov litlan inntøkuskatt, tá skal altið verða goldinn tvíföld tann peningshædd, sum í vantar. Sama er, tá skattgjaldarin, meðan hann var á lívi, er sektur vegna eftirkrav eftir skatti, sum hann hefur goldið ovlítið, men er deyður áður enn málið er lokið.

2. *stk.* Hesa ábyrgd, ið nevnd er í 1. *stk.*, ber búgvið ella arvingarnir; arvingarnir tó einans í tann mun, teir hava tikið við arvi ella fingið arv greiddan framman undan. Innan fyri hetta mark bera arvingarnir við tí undantaki, ið nevnt er í 73. gr., 2. *stk.* í síðstu málsgrein, samábyrgdina af tí, at skatturinn verður goldinn, og ber til at heinta hann inn við panting hjá teimum, um það verður neyðugt. Livir hjún eftir hin deyða, og fíggjarevni tess ekki verða tikið upp í viðgerðina af búnum, tá ber til, um eftirskatturinn ekki fæst goldinn úr búnum ella frá arvingunum innan fyri vanligan pantingarfrest, at innheinta hann við panting úr ognunum hjá tí eftirlivandi hjúninum í tann mun, kravið hefur sín uppruna frá skattaskeiði, tá hjúnini vórðu skattað saman.

3. *stk.* Dómstólarnir áseta ta peningshædd, ið skal verða goldinn aftaná, um málið ekki við samtykki landsstýrisins verður avgjört við sátt og semjing.

4. *stk.* Tann skylda, ið sambært tí, ið framman fyri er ásett, hvíli á búnum ella arvingunum, verður ekki skerd af innkallan til proklama.

80. gr.

Tá viðurskiftini í stórum mæla fyri tí, soleiðis tá trongd er, hefur landsstýrið heimild til at gera upp ella lækka eftirkrav, ið ásett er eftir 78. og 79. gr., somuleiðis eisini sektir og eykagjöld, ið áløgd eru eftir reglunum í hesum kapitli. Viðvikjandi teimum eftirkrøvum, sektum og eykagjöldum, ið falla til kommununa, hefur kommunustýrið somu heimild til at geva upp ella lækka.

14. kapitul.

Skattainnheintingin.

81. gr.

1. stk. Allir lands- og kommunuskattir verða kravdir inn av Føroya gjaldstovu, tó ikki kommunuskattur, sum er fyri skattaárið 1963 (í Tórshavn skattaárið 1963/64) ella eldri.

1. stk. Til rindan av meiraútreiðslunum hjá gjaldstovuni, tí hon eisini krevur inn kommunuskattin, er heimilt landsstýrinum at áleggja kommunum ávist gjald til landskassan, tó ikki meira enn $\frac{1}{2}$ pct. av álíkningini.

2. stk. Landsstýrið fyrisetur nærri reglur um innkrevjingina.

3. stk. Skattgjaldarar hava altíð gjaldfrest til hin 20. í gjaldmánaðinum.

4. stk. Skattgjaldari, sum ikki hevur fast tilhald í teirri kommunu, hann er settur í skatt í, skal siga kommunustýrinum bústað sín, um hann er í Føroyum og annars vísa kommunustýrinum á persón, búfastan í Føroyum, sum skal inngjalda skattin fyri hann. Kommunustýrið letur síðan gjaldstovuni hesar upplýsingar.

5. stk. Kommunustýrin hava skyldu tiluttan tær at útvega gjaldstovuni upplýsingar um vinnugevara hjá skattgjaldara í kommununi, tá gjaldstovan biður um tað.

15. kapitul.

Felagsreglur.

82. gr.

1. stk. Hevur skattgjaldari ikki goldið skattin, áður enn gjaldfresturin er úti, skal hann gjalda rentu av tí skatti, hann skyldar, $\frac{1}{2}$ % fyri hvønn byrjaðan mánað frá gjalddegi.

2. stk. Skattin við afturatkomnum rentum er síðan roynt at heinta inn við panting eftir lógligari franferð. Har, ið maður hevur fingið gjaldfrest, er pantingarfresturin roknaður at byrja frá tí degi, at skatturin skuldi verið goldin eftir tí givna gjaldfresti.

83. gr.

1. stk. Er hin álíknaði skattur ikki goldin, áður enn til ber at krevja panting, kann innheintingarvaldið skrivliga snúgva sær til vinnugevara hansara, ið skattin skyldar, ella, um skattgjaldarin er eftirlønaður, til grunnin tann, ið greiðir eftirlønina út, og krevja at vinnugevari ella útgreiðari halda eftir so mikið av vinnuløn skattgjaldarans ella av eftirløn hansara -- her uppi í eisini av tí, sum hann fær

göldið framnan undan av hesum lönveitingum — at tað røkkur til at gjalda skattin við alturalkomnari revsirentu og útgjöldum. Hetta skulu teir gera fyrstu ferð, ið lön verður útgoldin eftir tað, at teir eru kravdir at halda lønina eftir, ella, um hetta ikki røkkur, tær næstu ferðir, ið lön verður goldin, til at tann skattur, ið er kravdur eftirhildin, er goldin. Tann peningur, sum er eftirhildin í einum álmanakkamánaða, skal verða avroknaður og goldin innheintingarvaldinum fyri tann 15. í næsta mánaða. Á samsvarandi hátt er farið fram, tá eftirlønar- ella rentutrygging verður úlgoldin. Somu skyldu sum vinnugevarar til at halda lön eftir hava teir persónar, feløg osfr., sum hjálpa til at útvega löntakaranum vinnu og sum avrokna við hann og rinda honum lønina, her uppi í eisini forskot.

2. stk. Tó er onga tíð loyvt at halda eftir meira enn fjórðing av vinnuløn osfr. hansara, ið skattin skyldar, tá hetta er giftur skattgjaldari ella ógiftur skattgjaldari, ið hevur skyldu at uppihalda børnum, sum eru yngri enn 18 ár og búgva heima, og ikki meira enn helming annars.

3. stk. Eisini skal vinnugevari, áður enn 14 dagar eru farnir, svara skrivligum fyrispurningum frá innheintingarvaldinum um, nær og hvussu nógvur peningur er útgoldin og eftirhildin av lön skattgjaldara í tænstu hansara, eftir tað at heitt var á hann, sum sagt er í 1. stk. Har umframt er tað skylda vinnugevarans, tá skattgjaldari, sum hann er skyldigur at eftirhalda lön hjá fyri skatt, ið hesin skyldar, fer úr tænstu hansara, at siga innheintingarvaldinum frá hesum, áður enn 5 dagar eru lidnir.

4. stk. Tann vinnugevari ella eftirlønargrunnur ella tann tryggingarstovnan, sum ikki eftirheldur ella greiðir kravdan pening, sum fyriskipað er í 1. stk., stendur til svars fyri tí, sum hitt almenna av hesum missir.

5. stk. Verða tær skyldur, ið umrøddar eru í hesi grein, úrlagi misrøktar, verður hin seki sektaður.

6. stk. Tá skatturin verður kravdur inn hvønn mánað, nýtir innkrevjingarstovnurin bert, hvørja ferð eitt fjórðingsár er úti, at lata panta fyri tann skatt, sum er fallin til gjaldingar í fjórðingsárinum.

84. gr.

1. stk. Er ikki gjørligt at innheinta skattin frá skattgjaldara, er loyvt innan fyri vanligan pantingarrest at panta hjá konu hansara, tá skatturin er álagdur fyri skattaár, ið hjúvini vóru skattað saman, og somuleiðis er tá loyvt at krevja tvingað løneftirhald hjá henni av hennara lönvinnu osfr. sambært reglunum í 85. gr.

2. stk. Er ikki gjørligt at innheinta frá húsbóndanum tann skatt, ið er áflknaður honum, er loyvt at innheinta tann partin av skattinum, sum lutfallsliga fellur á inntøki, sum børn, ið eru skattað saman við húsbóndanum, hava vunnið inn, frá tí barni, sum avvarðar, í samsvari við reglunum í 1. stk.

85. gr.

1. stk. Deyðsbúgv og trotabúgv svara fyri skattaeftirstøðum ávikavist hjá hinum deyða og hjá trotamanninum, tá tær eru farnar til gjaldingar í teimum síðstu tveimur árunum undan andláti ella gjaldtrotinum. Henda skuldbinding verður ikki skerd av innkallan til proklama.

2. *stk.* Fyri eldri skattaeftirstøðum svarar búgvið, um so er, at tann ella teir, ið bera ábyrgdina av búsviðgerðini, hava vítað um eftirstøðurnar, sama annað hvørt skuldainnkallan verður ella ikki.

86. gr.

1. *stk.* Har ið felag ella stovnan verður slitið, og ognin skift sandur millum partaeigarar ella limir, uttan at nakar peningur verður lagdur burturfrá til at gjalda tann skatt, sum hvíli á felagsskapinum, skulu luttakarar ella limir í hesum felagsskapi vera skyldugir at gjalda skattin og bera samábyrgd av hesum, men tó einans fyri so mikið, sum teimum hevur lutast frá felagsskapinum.

2. *stk.* Um nú deyðsbúgv verður skift, og skiftið lokið, uttan at tann peningur, ið krevur til at greiða teir skattir, ið eru lagdir á búgvið, er lagdur burtur frá, tá bera arvingarnir samábyrgd av tí, at skattirnir verða goldnir. Bæði vanligir og serstakliga settir skiftastjórar standa tí almenna til svars fyri, at skatturin verður goldin til fulnaðar av búgvum, sum teir hava til viðgerðar.

87. gr.

1. *stk.* Eingin skattgjaldari kann koma sær undan skyldu síni at rinda tann skatt, ið longu er fallin til gjaldingar, hvørki við at kæra yvir skattsetingina ella, um hann verður pantaður fyri skattin, við at mótmæla hjá pantifútanum, uttan so at vald, ið hevur heimild til tess, fyrst hevur gjørt av, at broyting-eigur at verða, ella at skattsetingin er gjørd av órættum ella er ógild.

2. *stk.* Har ið skattseting seinni verður broytt, verður tann peningshædd, sum skattgjaldarin skal rinda, rættað við at leggja aftur at ella draga frá næstu ferð, skattur kemur til gjaldingar; tá tað gerst neyðugt, eisini við at gjalda aftur tað, ið inngoldið er, ella part av tí.

3. *stk.* Verður skattseting ella skattaútrokning lækkað, eigur skattgjaldarin, annað hvørt skatturin er lækkaður av ávum hansara ella ikki, umframt krav til afturgjalding av skatti, ið hann hevur goldið ov mikið, eisini krav til 4 % í rentu p. a. av tí, ið hann hevur goldið ov mikið, roknað frá inngjaldsdegi.

16. kapitul.

Ymisk fyrimæli.

88. gr.

1. *stk.* Líkningarvøldum, limum landsskattarnevndarinnar og teimum vøldum, sum skyldu hava at krevja og innheinta skattin, er bannað, undir ábyrgd eftir 152. gr. í almennari revsilóg, sbr. lógarkunngerð nr. 215 frá 24. juni 1939, at siga óviðkomandi frá nøkrum tí, sum teir fáa at víta um inntøku- og ognarviðurskifti skattgjaldara og um tann áliknaða skattin, meðan teir røkja starv sltt sambært hesi lóg. Tað sama hevur gildi fyri tað hjálparfólk, sum starvar hjá teimum.

2. *stk.* Teir, sum hetta nertur, skulu, tá teir taka við starvi, skrivliga lova at halda hesa tagnarskyldu.

3. *stk.* Opínhering av tilíkuin, sum eftir lóg ikki er loyvt at gera almannakunnugt, sbr. 47. gr. 3. *stk.*, verður revsað við sektum. Ákærdur verður maður, bæði um skattgjaldarin ella um landsstýrið krevur tað.

89. gr.

Hevur kommunala líkningarvaldið ikki, áður enn teir ásettu frestir eru lidnir, greitt úr hondum tað, ið henda lóg býður teimum at gera, er landsstýrinum heimilt at skuldbinda tey til tess og leggja við dagsekt fyri hvønn einstakan lim, sum ikki hevur fullgóða avsakan.

90. gr.

1. *stk.* Hverjum tí manni, sum eftir greinunum 24, 2. *stk.*, 38, 3. *stk.*, 51, 4. *stk.*, 71, 1. *stk.*, 72, 1. *stk.*, 73, 1. *stk.* og 89 verður dømdur í sekt, er loyvt innan 14 dagar eftir, at hann hevur fengið boð um sektina, at krevja málið avgjørt við lógsókn.

2. *stk.* Sektir eftir hesi lóg falla til landskassan, har ið annað ikki er ásett.

91. gr.

Tó at persónar ella feløg, sum eru skattskyldug eftir hesi lóg, eisini skuldu verið skrivað í skatt í øðrum ríki av somu inntøku, sum skattur er lagdur á í Føroyum, skal landsstýrinum vera heimilt at hjálpa til semingsgerð við annað ríki, til tess alvegis ella fyri ein part at komast undan hesi tvíføldu skattaáløgu og til tess at játta tær broytingar í skattskylduni eftir hesi lóg, sum til hetta tørvast, um somu játtanir fáast aftur imóti.

92. gr.

1. *stk.* Um persónar ella feløg, sum eru skattskyldug eftir hesi lóg, eisini eru skattað aðrastaðni í kongaríkinum av somu inntøku, sum skattur er lagdur á í Føroyum, tá skal landsstýrið hava heimild til at játta slíkar broytingar í skattskylduni eftir áðurnevndu lógum, at tað kemst undan hesi tvíføldu skattaáløgu, um samsvarandi játtanir fáast aftur imóti.

2. *stk.* Landsstýrinum er eisini heimilt at seta reglur fyri, í hvat mál veld aðrastaðni í kongaríkinum skulu kunna útfinna tað eftirlit, ið umrøtt er á 12. kapitli.

93. gr.

Landsstýrið hevur heimild til, tá umstøðurnar almikið tala fyri tí, at geva eftir ella lækka landsskatt, sum er álíknaður eftir hesi lóg.

94. gr.

Kommunustýrunum er einans loyvt at geva eftir persónligan kommunuskatt í serstøkum førum, tá inntøka skattgjaldarans av sjúku, andláti, tungum húsi, vinnuløysi ella øðrum tilíkuin umstøðum hevur verið stóran mun minni enn tann inntøka, sum kommunuskatturin er líknaður eftir, og tá fíggarligu kor hansara annarsugu ætlast at vera til hindurs fyri, at hann fær góldið alt tað álíknaða skattgjaldið.

Umsókn um at láa skatt eftirgívnun skal verða send kommunustýrinum skrivliga, og avgerð um hetta skal — tá neyðturvuligar upplýsingar eru fingnar til vegar — vera tikin á kommunustýrisfundi. Eimans hendinga ferð er loyvt at geva eftir meira enn 2/3 av tí gjaldkomna skatti, sum umsóknin telur um.

17. kapitúl.

Nær ið lógin fær gildi. Bráðfengis fyrinæli.

95. gr.

1. stk. Henda lóg kemur í gildi beinan vegin, og skattur sambært henni skal á fyrsta sinni verða lagdur á fyrri skattaárið 1964/65.

2. stk. Roknskaparárið hjá kommununum er frá 1. apríl 1964 at rokna tíðarskeiðið frá 1. apríl til 31. mars árið eftir.

3. stk. Tann meting til kommunuskatt, ið er gjørd fyrri árið 1963, skal eisini hava gildi fyrri tíðina frá 1. januar 1964 til 31. mars 1964, soleiðis at teir skattgjaldarar, sum eftir teimum reglum, ið higartil hava verið í gildi eru skattskyldigir fyrri hetta tíðarskeiði, gjalda í kommunuskatti eina peningahædd, ið samsvarar við tann skatt, ið er álagdur fyrri árið 1963.

4. stk. Eftir tann 31. mars 1964 gera kommunurnar roknskap fyrri tíðina frá 1. januar 1963 til 31. mars 1964.

96. gr.

1. stk. Í lóg fyrri Føroyar nr. 30 frá 28. februar 1872 um stýrið í bygðakommunum verður í 21. gr., l. málsg. »sidste halvdel af december maaned« broytt til »første halvdel af januar måned« og í 29. gr. l. málsg. »15. marts« broytt til »15. maj«.

2. stk. Samstundis sum henda lóg kemur í gildi ganga úr gildi:

1. Lóg fyrri Føroyar nr. 76 frá 12. mars 1923 um kommunuskatt við broytingum sambært lóg nr. 46 frá 7. mars 1928, lóg nr. 36 frá 16. februar 1939, kunngerð nr. 62 frá 23. desember 1942, kunngerð nr. 2 frá 14. mars 1947, kunngerð nr. 40 frá 40 frá 27. desember 1947, kunngerð nr. 44 frá 29. desember 1947, løgtingslóg nr. 48 frá 31. august 1949, løgtingslóg nr. 24 frá 17. mars 1951, løgtingslóg nr. nr. 74 frá 22. desember 1951, løgtingslóg nr. 4 frá 26. mars 1953, løgtingslóg nr. 6 frá 26. mars 1953, løgtingslóg nr. 6 frá 26. mars 1953, l. gr. í løgtingslóg nr. 28 frá 20. november 1953, løgtingslóg nr. 32 frá 22. okt. 1954, løgtingslóg nr. 62 frá 12. nov. 1959 og løgtingslóg nr. 12 frá 4. mai 1961.

2. Lóg fyrri Føroyar nr. 202 frá 15. mai 1939 um persónligan skatt til amtskommunna við seinna broytingum.

3. Kunngerð nr. 69 frá 23. desember 1941 um bráðfengis fyriskipanir fyrri Føroyar um at stovna líkningarráð, við broytingum sambært kunngerð nr. 42 frá 11. desember 1944.

4. Reglugerð nr. 69 frá 30. nov. 1959 fyrri líkningarnevndirnar í bygðakommunum.

97. gr.

1. *stk.* Öll mál viðvíkjandi skattgjaldi fyrir skattaskeið framman undan skattaárinum 1964/65 og sakarábyrgð fyrir upplýsingar, sum eru givnar, áður en henda lóg kom í gildi, skulu framvegis verða viðgjörð eftir teimum reglum, sum hava verið í gildi higar til.

2. *stk.* Verður nú tað, at reglan í 5. gr. 3. *stk.*, um virðisnetingina á vörum á goymslu osfr. ber við sær, at inntøka skattgjaldarans fyri fyrsta skattaárið, ið skattur verður lagdur á eftir hesi lóg, verður meira enn 20 % størri enn tað, ið inntøkan hevur verið, um hon var uppgjörð eftir teimum reglum, ið høvdu gildi higar til, tá skal tann partur av inntøkumuninum, sum gengur yvir 20 %, verða líknað-
aður sundur á hetta skattaárið og tvey tey næstu, tá skattgjaldarin biður um hetta framman undan 1. januar 1964.

98. gr.

Landsstýrið setir nærri reglur fyri, hvussu henda lóg skal verða framd og fær heimild til at gjalda tær útreiðslur, ið av hesum standast.

the 'information' and 'communication' fields. The 'information' field is defined as:

...the study of the nature, sources, uses, and management of information, and the study of the communication of information. (p. 1)

The 'communication' field is defined as:

...the study of the nature, sources, uses, and management of communication, and the study of the communication of information. (p. 1)

These definitions are not mutually exclusive, and the two fields overlap significantly.

The 'information' field is defined as the study of the nature, sources, uses, and management of information, and the study of the communication of information.

The 'communication' field is defined as the study of the nature, sources, uses, and management of communication, and the study of the communication of information.

These definitions are not mutually exclusive, and the two fields overlap significantly.

The 'information' field is defined as the study of the nature, sources, uses, and management of information, and the study of the communication of information.

The 'communication' field is defined as the study of the nature, sources, uses, and management of communication, and the study of the communication of information.

These definitions are not mutually exclusive, and the two fields overlap significantly.

The 'information' field is defined as the study of the nature, sources, uses, and management of information, and the study of the communication of information.

The 'communication' field is defined as the study of the nature, sources, uses, and management of communication, and the study of the communication of information.

These definitions are not mutually exclusive, and the two fields overlap significantly.

The 'information' field is defined as the study of the nature, sources, uses, and management of information, and the study of the communication of information.

The 'communication' field is defined as the study of the nature, sources, uses, and management of communication, and the study of the communication of information.

These definitions are not mutually exclusive, and the two fields overlap significantly.

The 'information' field is defined as the study of the nature, sources, uses, and management of information, and the study of the communication of information.

The 'communication' field is defined as the study of the nature, sources, uses, and management of communication, and the study of the communication of information.

These definitions are not mutually exclusive, and the two fields overlap significantly.

The 'information' field is defined as the study of the nature, sources, uses, and management of information, and the study of the communication of information.

The 'communication' field is defined as the study of the nature, sources, uses, and management of communication, and the study of the communication of information.

These definitions are not mutually exclusive, and the two fields overlap significantly.

The first part of the paper discusses the importance of understanding the cultural context of the research. It highlights the need for researchers to be sensitive to the values and beliefs of the communities they are studying. This is particularly important in the field of education, where cultural differences can significantly impact learning outcomes.

The second part of the paper focuses on the methodology used in the study. It describes the process of selecting participants, collecting data, and analyzing the results. The authors emphasize the importance of using a mixed-methods approach to gain a comprehensive understanding of the research topic.

The third part of the paper presents the findings of the study. It discusses the results of the quantitative data analysis and the insights gained from the qualitative interviews. The authors conclude that there are significant differences in learning outcomes between the two groups, and these differences can be attributed to cultural factors.

The final part of the paper offers recommendations for future research and practice. It suggests that educators should be aware of the cultural context of their students and tailor their teaching methods accordingly. Additionally, it calls for further research to explore the underlying reasons for the observed differences.

Forslag til lagtingslov om landsskat og kommuneskat.

1. gr.

Stk. 1. Skat til kommunen og landskassen af indkomst bliver årlig at svare i overensstemmelse med de i denne lov givne regler.

Stk. 2. Skatteåret, d. v. s. den periode, for hvilken skatteligningen foretages og i forhold til hvilken den personlige skattepligts omfang bestemmes, løber fra hvert års 1. april til 31. marts i det efterfølgende år.

Kapitel 1.

Den skattepligtige indkomst.

§ 2.

Som skattepligtig indkomst betragtes med de i nærværende lov fastsatte begrænsninger og undtagelser alt, hvad den skattepligtige i indkomståret (jfr. § 13) har indvundet i penge eller penges værdi, som indkomst.

1) af søfart, fiskeri, hvaffangst, landbrug, fuglefangst, industri, handel, håndværk, fabriksdrift eller hvilken som helst anden næring eller virksomhed, således også alt, hvad der er oppebåret for eller at anse som vederlag for videnskabelig, kunstnerisk eller litterær virksomhed eller for arbejde, offentlig eller privat tjeneste eller bistandsydelse af hvilken som helst art,

2) ved udleje, bortfæstning eller bortforpagtning af fast ejendom, rørligt gods eller rettigheder samt af bolig eller erhvervslokaler i egen ejendom,

3) af pengekapital, såsom renter eller udbytte af indskud i pengeinstitutter, af obligationer, aktier og andre pengeeffekter, af udestående fordringer samt af udlånt kapital,

4) af ret til en periodisk ydelse, såsom pension, ventepenge, underholdsbidrag, livrente, overlevelsesrente, arverente o. lign., aftægt, folke- og invalidepension, afgift af eller vederlagsfri brug af fast eller rørlig ejendom o. lign.,

5) ved tilfældig erhvervsvirksomhed, såsom virksomhed som executor, likvidator o. lign., samt anden indkomst af tilfældig art, såsom understøttelser, gaver (jfr. dog § 4 nr. 3), indtægt af lotterispil samt andet spil og væddemål (jfr. dog § 4 nr. 8), samt andre indtægter der ikke kan henføres til en af de foran under 1—4 nævnte indkomstarter.

§ 3.

Stk. 1. Avance ved afhændelse eller afståelse af den skattepligtiges ejendele betragtes som skattepligtig indkomst, forsåvidt salg af den pågældende art hører til vedkommendes næringsvej, eller den pågældende formuegenstand er erhvervet i spekulationsøjemed. Sker salg af fast ejendom, skibe samt aktier og lignende offentlige værdipapirer inden 2 år efter erhvervelsen, anses spekulationshensigt at have foreligget, medmindre det modsatte godtgøres at være tilfældet.

Stk. 2. Sælger eller afhænder den skattepligtige skibe, maskiner, inventar og lignende driftsmidler — som han har benyttet i sin erhversvirksomhed eller bedrift, og som har været undergivet afskrivning — for mere end de er nedskrevet til, skal halvdelen af avancen medregnes i den skattepligtiges indkomst under et, men dog ikke med mere end halvdelen af afskrivningen.

Anvendes salgssummen til erhvervelse af lignende eller andre driftsmidler til benyttelse i samme erhverv eller samme virksomhed, skal landsstyret være bemyndiget til efter ansøgning at indrømme hel eller delvis fritagelse for skattetilsvaret af avancen.

§ 4.

Til skattepligtig indkomst henregnes ikke

1) sådan fortjeneste ved realisation af den skattepligtiges ejendele, som ikke falder ind under reglerne i § 3,

2) formueforøgelse, der skyldes prisstigning på den skattepligtiges urealiserede ejendele — ligesom formueformindskelse, der skyldes priskefald vedrørende disse, ikke kan fradrages i indkomsten, jfr. dog § 5, stk. 3,

3) gaver, som den skattepligtige eller med ham sambeskattede personer har modtaget fra ægtefælle, afkom, forældre (herunder adoptivforældre) eller bedsteforældre, samt formueforøgelse, som hidrører fra arv og forskud på såvel falden som ikke falden arv eller fra den efterlevende ægtefælles overtagelse af fællesboet til hensiddende i uskiftet bo,

4) formueforøgelse, der hidrører fra indgåelse af ægteskab,

5) udbetaling af livsforsikringssummer og deslige samt erstatning i henhold til ulykkes-, invaliditets- eller sygeforsikring, såfremt erstatningen ikke har karakter af en periodisk ydelse eller af erstatning for tabt arbejdsfortjeneste,

6) udbetaling af erstatning i henhold til forsikring af fast eller rørlig ejendom, medmindre salgssummen ved et eventuelt salg af de pågældende ejendele ville have været at henregne til den skattepligtige indkomst,

7) ydelser, der er fastsat af det offentlige udelukkende til dækning af udgifter ved offentligt eller tjenstligt hverv, og som ikke indeholder noget arbejdsvederlag, samt tilsvarende ydelser, der udbetales af koncessionerede og private virksomheder,

8) Gevinst i det færøske lotteri, jfr. lagtingslov nr. 49 af 16. juni 1950, ændret ved lagtingslov nr. 2 af 26. jan. 1951, samt præmier i dansk statspræmieobligationslån af 1948 og 1954, jfr. lov nr. 123 af 23. marts 1948, lov nr. 277 af 9. juni 1948.

lov nr. 451 af 25. nov. 1950 og færøske eller danske præmieobligationer, som senere udstedes,

9) det medlemmer af lagtinget tilkommende vederlag, for så vidt angår halvdelen af det til hvert medlem udbetalte beløb, samt den del af det folketingsmændene tilkommende vederlag, som i henhold til lov nr. 193 af 11. juni 1954 udgør omkostningstillæg,

10) hædersgaver, udbetalt i henhold til lov nr. 93 af 20. marts 1940 om udbetaling af hædersgaver til danske sømænd og fiskere og deres efterladte og lov nr. 383 af 9. august 1945 om visse hædersgaver til danske søfarende og fiskere og deres efterladte.

11) Søfolks kost ombord i skib.

§ 5.

Stk. 1. Værdien af varer og produkter, som den skattepligtige af sin virksomhed har udtaget til forbrug eller benyttelse i egen husholdning eller til gaver, ansættes på grundlag af de stedlige detailpriser for varer og produkter af den pågældende art.

Stk. 2. Værdien af privat brug af de til den skattepligtige erhvervsvirksomhed hørende automobiler, skibe, vogne, heste og lignende ansættes til en så stor del af de årlige omkostninger vedrørende det pågældende driftsmiddel, herunder afskrivninger på dette, som forholdsmæssigt svarer til omfanget af den private benyttelse. Værdien af bedriftsmedhjælperes arbejde i den private husholdning ansættes på tilsvarende måde til en så stor del af vedkommende medhjælperes samlede arbejdsvederlag, herunder kost og logi, som forholdsmæssigt svarer til omfanget af arbejdet i den private husholdning.

Stk. 3. Lager af varer, råstoffer samt hel- og halvfabrikata optages i indkomstopgørelsen til den ved indkomstårets udløb gældende indkøbspris, respektive produktionspris, medmindre den faktiske anskaffelsessum, respektive produktionspris, har været lavere, i hvilket tilfælde denne sidste pris kan benyttes. For land- og havebrugsvirksomheder skal beholdningen af egne produkter (jfr. § 64 nr. 3) dog altid optages til den salgspris, som vil kunne opnås på opgørelsestidspunktet, med fradrag af 20%.

§ 6.

Stk. 1. Som indkomst ved bolig i egen ejendom medregnes lejeværdien af den pågældende bolig, hvad enten den skattepligtige har gjort brug af sin beboelsesret eller ej.

Til vejledning for kommunerne fastsætter ligningsrådet nærmere regler og satser for lejeværdiens beregning.

Stk. 2. Udgifter til reparation, forsikring og vedligeholdelse af ejendommen kan bringes til fradrag; ligningsmyndigheden kan dog kræve sig forelagt dokumentation for udgifternes størrelse og art.

§ 7.

Stk. 1. Som udbytte af aktier og andelsbeviser anses alt, hvad der udbetales aktionærer eller andelshavere som en del af selskabets overskud i det sidste eller tidligere regnskabsår, hvad enten dette overskud er fremkommet som indtjent

driftsoverskud ved realisation eller opskrivning af selskabets aktiver eller på anden måde, og hvad enten udbetaling finder sted som dividende, som udlodning ved selskabets likvidation eller lignende eller ved udstedelse af friaktier.

Stk. 2. Friaktier, der tildeles et selskabs aktionærer, bliver at medregne i modtagerens skattepligtige indkomst med et beløb svarende til deres pålydende; udstedes aktier mod et vederlag, der er mindre end deres pålydende, skal et beløb, svarende til forskellen mellem tegningskursen og aktiernes pålydende, ligeledes medregnes til modtagerens skattepligtige indkomst.

Stk. 3. Som udbytte ved et selskabs likvidation anses alt, hvad der udloddes den pågældende aktionær udover aktiernes anskaffelsessum, hvad enten denne er højere eller lavere end den pålydende værdi. Forsåvidt udlodningen sker på grundlag af aktier, der i sin tid er udstedt som friaktier, ansættes anskaffelsessummen til disses pålydende værdi.

§ 8.

Stk. 1. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst foretages fradrag for driftsomkostninger, d. v. s. de udgifter, som i årets løb er anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten, herunder også

- a) bidrag til pensionering af eller pensionsydelse til personer, der er eller har været ansat i den skattepligtiges erhvervsvirksomhed,
- b) udgifter til reparation, forsikring og vedligeholdelse af i den skattepligtiges virksomhed anvendte bygninger, skibe, maskiner, inventar og andet driftsmateriel, dog kun i det omfang, hvori disse udgifter tjener til udbedring af slitage og beskadigelse fremkommen efter erhvervelsestidspunktet,
- c) beløb, som ved rederi- eller fangstvirksomhed på havet henlægges til klassifikation af skibe, forsåvidt henlæggelsen ikke overstiger et rimeligt beløb,
- d) en i forhold til den antagelige levealder beregnet årlig afskrivning, modsvarende værdiforringelse på grund af slid og forældelse, af anskaffelsesomkostningerne vedrørende de i en erhvervsvirksomhed anvendte bygninger, skibe, maskiner, inventar og andre driftsmidler af lignende varig karakter. I det omfang, hvori det findes påkrævet, udfærdiger ligningsrådet til vejledning for ligningsmyndighederne regler vedrørende størrelsen af afskrivningen for de enkelte arter af driftsmidler,
- e) ekstraordinære afskrivninger på nyanskaffelser, der fastsættes ved særlig lovgivning.

§ 9.

Iøvrigt fradrages ved indkomstopgørelsen

- 1) renter af gæld,
- 2) beløb, der anvendes til pensions- og enkeforsørgelse, livsforsikring, ulykkes-, syge-, invaliditets-, alderdoms- og arbejdsløshedsforsikring, dog ikke udover et samlet beløb af 600 kr. årlig,
- 3) kontingenter til arbejdsgiverforeninger, fagforeninger og andre faglige sammenslutninger, der har til hovedformål at varetage de økonomiske interesser for den erhvervsgruppe, hvortil den skattepligtige hører.

- 4) underholdningsbidrag til den skattepligtiges fraskilte eller fraseparerede ægtefælle eller til børn under 18 år, der ikke sambeskattes med skatteyderen, og overfor hvilke der påhviler ham bidrags- eller underholdspligt. Når ægtefæller lever faktisk adskilt fra hinanden under sådanne omstændigheder, at adskillelsen medfører selvstændig skattepligt for hustruen, behandles de i denne forbindelse som separerede.
- 5) udgifter til udredelse af andre løbende ydelser såsom alægts- og underholdsydelser, som den skattepligtige har forpligtet sig til at udrede, dog kun i det omfang, hvori ydelsen kan anses som vederlag for en ved forpligtelsens stiftelse modtaget økonomisk modydelse.
- 6) Fæste- og forpagtningsafgifter samt skatter og offentligretlige afgifter af fast ejendom.
- 7) hos mønstrede fiskere, som har deres indkomst som løn og eller andel i fangst, herunder mindsteløn og pristilskud, når den skattepligtige indtægt uden det her omhandlede fradrag er under 10.000 kr. 125 kr., er 10.000 kr. men mindre end 15.000 kr. 100 kr. og hvor den er 15.000 kr., men under 20.000 kr. 75 kr. for hver måned vedkommende er påmønstret i indkomståret.
- 8) beløb, som i det pågældende indkomstår er udredet i pålignede skatter.

§ 10.

Stk. 1. Til den skattepligtige indkomst for et aktieselskab medregnes ikke

- 1) overkurs, som et selskab opnår ved udstedelse af aktier eller udvidelse af sin kapital,
- 2) beløb, som et på Færøerne hjemmehørende aktieselskab oppebærer som udbytte af aktier i andre på Færøerne hjemmehørende selskaber. Aktieselskaber, hvis formål er direkte investering (holdingselskab) er dog undtaget.

Stk. 2. Såfremt et på Færøerne hjemmehørende aktieselskab, der kontrolleres af et udenfor Færøerne hjemmehørende moderselskab, i sine handelsmæssige eller økonomiske forbindelser med sidst nævnte selskab er underkastet andre vilkår end dem, som ville gælde for et uafhængigt foretagende, skal til det herværende datterselskabs skattepligtige indkomst henføres den fortjeneste, som det må antages at ville have opnået, hvis det havde været et uafhængigt foretagende, der under frie vilkår afsluttede forretninger med vedkommende moderselskab.

§ 11.

For de i § 14, nr. 4, omhandlede dødsboer fradrages i indkomsten, hvad der i det forløbne indkomstår af boet er udbetalt den længstlevende ægtefælle som renter eller udbytte af bostodden og arvingerne som renter eller udbytte af de vedkommendes arv.

§ 12.

Den, som har bortskænket formue med det bånd, at indtægterne foreløbig skal oplægges, og at formuen med oplagte indtægter foreløbig skal være unddraget den eller de begunstigedes rådighed, skal i sin skattepligtige indkomst medregne de i

indkomståret påløbne og oplagte indtægter af den pågældende formue. Er der tillagt den ved dispositionen begunstigede en begrænset adgang til at hæve af indtægterne, påhviler indkomstskattepligten med hensyn til denne til hans rådighed stående del af indtægterne dog den begunstigede selv.

§ 13.

Stk. 1. Ved indkomståret forstås i denne lov den regnskabsperiode, i hvilken den skattepligtige indkomst erhverves.

Stk. 2. Indkomståret er normalt kalenderåret. Forsåvidt angår skattepligtige, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, og som for denne virksomhed benytter et særligt regnskabsår, kan dette benyttes som indkomstår, jfr. dog bestemmelserne i stk. 3.

Stk. 3. Til ændring af det indkomstår, der hidtil er benyttet ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, kræves forudgående tilladelse fra ligningsrådet. Fremkommer der ved en sådan regnskabsomlægning en indkomstperiode, der er kortere eller længere end 12 måneder, vil indkomsten i denne periode ved ansættelsen være at forhøje eller nedsætte forholdsmæssigt til et beløb, svarende til 12 måneders indkomst.

Stk. 4. Ansættelsen for et givet skatteår sker på grundlag af indkomsten i det indkomstår, som falder sammen med eller udløber i det sidste kalenderår før skatteårets begyndelse. I særlige tilfælde kan ligningsrådet dispensere fra denne bestemmelse.

Kapitel 2.

Skattepligten. Dennes indtræden og ophør.

§ 14.

Ubegrænset skattepligt, d. v. s. skattepligt med hensyn til al indkomst, hvad enten denne hidrører fra Færøerne eller ej, påhviler

- 1) enhver person, der har fast bopæl eller ophold på Færøerne, samt enhver person, der tager midlertidigt ophold her, når vedkommende inden for et tidsrum af 12 måneder med eller uden afbrydelser har opholdt sig her i mindst 90 dage ialt,
- 2) enhver statsborger, der, efter senest at have haft fast bopæl eller skattepligtigt ophold (jfr. nr. 1) på Færøerne, gør tjeneste ombord på færøsk eller fremmed skib samt enhver, der gør tjeneste ombord på færøsk skib, såfremt tjenesteforholdet indenfor et tidsrum af 12 måneder med eller uden afbrydelser udgør mindst 90 dage. Skattepligten bortfalder fra det tidspunkt, fra hvilket den pågældende ifølge forevist dokumentation er blevet undergivet indkomstbeskatning udenlands efter reglerne for der høende personer,
- 3) enhver på Færøerne hjemmehørende person, der tager midlertidigt ophold uden for disse. Ophold uden for Færøerne anses for midlertidigt, så længe det ikke har strakt sig over 4 år, dog at skattepligten bortfalder fra det tidspunkt, fra hvilket den pågældende ifølge forevist dokumentation er blevet undergivet indkomstskattepligt udenlands som bosat der.

- 4) uafsluttede dødsboer, der er undergivet offentlig skiftebehandling på Færøerne.
 5) på Færøerne hjemmehørende

- a) indregistrerede aktieselskaber samt andre erhvervsdrivende selskaber, i hvilke ingen deltager hæfter personligt for selskabets forpligtelser, og som fordeler overskuddet i forhold til deltagernes i selskabet indskudte kapital,
- b) gensidige forsikringsforeninger, dog kun i det omfang, hvori de overtager forsikringer uden forpligtelse til deltagelse i det gensidige ansvar, eller udenfor forsikringsvirksomheden driver erhvervsmæssig virksomhed, herunder drift, udleje eller bortforpagtning af fast ejendom.
- c) kreditforeninger, kreditkasser og hypotekforeninger samt spare- og lånekasser, i hvilke deltagelse i overskudet er forbeholdt stiftere eller garantter, samt andre sådanne foreninger m. v. i det omfang, hvori de udenfor deres statutmæssige formål driver erhvervsmæssig virksomhed, herunder drift, udleje eller bortforpagtning af fast ejendom.
- d) andre selskaber, foreninger, stiftelser, legater og institutioner, for så vidt angår indtægt af erhvervsmæssig virksomhed, herunder drift, udleje eller bortforpagtning af fast ejendom,

§ 15.

Stk. 1. Begrænset skattepligt påhviler enhver person, som ikke omfattes af bestemmelserne i § 14 om ubegrænset skattepligt, men

- a) som indehaver eller medindehaver udøver eller deltager i en erhvervsvirksomhed med fast driftssted på Færøerne eller på anden måde deltager i overskudet af en sådan virksomhed, eller som i egenskab af kommanditist eller partreder deltager i et på Færøerne indregistreret kommanditselskab eller partrederi
- b) i egenskab af ejer, medejer, brugs- eller indtægtsnyder oppebærer indtægt eller afgift af en på Færøerne beliggende fast ejendom,
- c) har ophold eller bopæl udenfor Færøerne og er medlem af bestyrelse, repræsentantskab, direktion eller lignende for en på Færøerne stedfindende virksomhed.

Stk. 2. Skattepligten omfatter kun indtægt af den i stk. 1 nævnte art. Såfremt den i stk. 1 under a) omhandlede erhvervsvirksomhed drives som en filial af den skattepligtiges udenfor Færøerne udøvede erhvervsvirksomhed, skal til filialvirksomheden henføres den fortjeneste, som denne må antages at ville have opnået, hvis den havde været et uafhængigt foretagende, der under frie vilkår afsluttede forretninger med vedkommende hovedvirksomhed.

Stk. 3. Den begrænset skattepligtiges henværende befuldmægtigede er medansvarlig for skattens betaling.

Stk. 4. Selskaber, foreninger eller institutioner m. v. som har hjemsted udenfor Færøerne, samt dødsboer under behandling andetsteds end på Færøerne er begrænset indkomstskattepligtige under samme betingelser som foran i stk. 1 nævnt. Bestemmelserne i stk. 2 og 3 finder tilsvarende anvendelse her.

§ 16.

Stk. 1. Undtaget fra skattepligten er

- a) kongen og dronningen,
- b) medlemmer af det kongelige hus, som er efterkommere i første led af danske konger, eller for hvem der i medfør af grundlovens § 10 er fastsat årpenge, samt disses enker. De pågældende er dog skattepligtige af indkomst hidrørende fra personlig udøvelse af eller deltagelse i erhvervsvirksomhed udenfor statstjenesten,
- c) staten, Færøernes landskasse samt de institutioner, hvis indtægter og udgifter bestemmes ved rigets eller de færøske finanslove, samt virksomheder og institutioner, der ejes af lagtinget eller kommuner og som drives for landskassens eller kommuners regning,
- d) fremmede magters udsendte konsuler og konsulatstjenestemænd, forsåvidt de ikke er danske statsborgere. De pågældende er dog skattepligtige af indkomst af den i § 15 nævnte art,
- e) kirker, der ejer sig selv, forsåvidt angår kirkebygningerne med grund og kirkegården,
- f) Danmarks nationalbank,
- g) andelsselskaber med ubegrænset ansvar for medlemmerne og som kun handler med egne medlemmer og andelsselskaber, hvor kun landsorganisationer er andelshavere samt andelsselskaber, hvor kun landsorganisationer og det offentlige er andelshavere.

Stk. 2. Skattepligten for de i § 14, nr. 5, b - d, nævnte foreninger og institutioner m. v. kan efter landsstyrets bestemmelse helt eller delvis bortfalde, såfremt indkomsten efter de for vedkommende forening eller institution gældende fundatser, love eller vedtægter udelukkende skal anvendes i almenvelgørende eller kirkelige, humane, kunstneriske, videnskabelige eller lignende øjemed. Forinden afgørelsen indhenter landsstyret en erklæring over sagen fra vedkommende kommunalbestyrelse.

§ 17.

Stk. 1. Den gifte mand beskattes af hele sin og den med ham samlevende hustrus indkomst.

Stk. 2. Oplyser og dokumenterer den gifte mand, at den med ham i medfør af stk., sambeskattede hustru i indkomståret har haft indtægt af selvstændig virksomhed eller arbejde udenfor mandens bedrift eller virksomhed, ydes der ham et fradrag i indkomsten med halvdelen af hustruens indtægt, dog højst 2.000 kr.

Stk. 3. Hustru, der lever til stadighed adskilt fra sin mand, ansættes selvstændigt til skat af hele sin indkomst, herunder underholdningsbidrag fra manden til hende selv eller til de hos hende værende børn, overfor hvilke manden har underholdningspligt.

Stk. 4. Ægtefæller betragtes som levende til stadighed adskilt, når en af parterne har fast bopæl eller varigt ophold udenfor Færøerne eller når adskillelsen har været

i mindst 2 år, har medført ophævelse af den fælles husførelse og enten er begrundet ved en definitiv ophævelse af samlivet eller er nødvendiggjort af hensyn til begge ægtefællers erhverv.

§ 18.

Stk. 1. Hjemmeværende børn, herunder adoptiv-, sted- eller plejebørn, der ved skatteårets begyndelse er fyldt 16 år, eller som har stadig indtægt ved personligt arbejde for fremmede, ansættes selvstændigt til skat af deres indkomst, herunder også indtægt af formue m. v.

Stk. 2. Udenfor de i stk. 1 nævnte tilfælde medregnes det hjemmeværende barns indkomst til familieoverhovedets skattepligtige indkomst.

Stk. 3. Ved ansættelsen af indkomsten for hjemmeværende børn, der er selvstændigt skattepligtige, medtages ikke, hvad der ydes dem i helt eller delvis underhold af familieoverhovedet, medmindre sådant underhold er vederlag for arbejde i familieoverhovedets virksomhed eller bedrift og som sådant kan fradrages i familieoverhovedets skattepligtige indkomst.

§ 19.

Stk. 1. Ved tilflytning til Færøerne indtræder skattepligten fra begyndelsen af den efter tilflytningen følgende måned, for de i § 14, nr. 1 omhandlede personer, der tager midlertidigt ophold på Færøerne, fra begyndelsen af den måned, der følger efter tilflytningen.

Stk. 2. Ved fraflytning fra Færøerne ophører skattepligten med udløbet af den måned, i hvilken fraflytningen har fundet sted, i de § 14, nr. 2 og 3 nævnte tilfælde dog først ved udløbet af den måned, indkomstskattepligt udenlands er indtrådt, eller den i § 14, nr. 3 nævnte 4 års periode er udløbet.

Stk. 3. Alle skatter for tiden indtil udløbet af den måned, i hvilken udrejsen finder sted, kan fordres betalt inden den skattepligtiges udrejse, hvad enten disse skatter efter de almindelige regler er forfaldne eller ej.

§ 20.

Stk. 1. Såfremt en kvinde, der er medtaget ved skatteansættelsen som selvstændig skattepligtig person, indgår ægteskab i skatteårets løb, ophører hendes skattepligt med udgangen af det pågældende skatteår.

Stk. 2. Forsåvidt hendes skattepligtige indkomst hidrører fra erhvervsmæssig virksomhed (herunder lønarbejde), og denne virksomhed ophører inden 3 måneder efter ægteskabets indgåelse, eller forsåvidt indkomsten hidrører fra indtægtsnydelser, der bortfalder i anledning af hendes giftermål, skal hun dog, når ægteskabet er indgået i første halvdel af skatteåret, med virkning for andet skattehalvår kunne kræve sin ansatte skattepligtige indkomst nedsat med et beløb svarende til de bortfaldne indtægter.

Stk. 3. Ved mandens skatteansættelse for det (de) efter ægteskabets indgåelse følgende skatteår skal han under de i stk. 2 anførte betingelser og på tilsvarende

måde kunne kræve, at der ved ansættelsen af hans skattepligtige indkomst bortses fra hustruens for ægteskabets indgåelse oppebårne indtægter af den i stk. 2 nævnte karakter.

§ 21.

Stk. 1. Ved separation eller skilsmisse ansættes hver af ægtefællerne til indkomstskat fra begyndelsen af det skattehalvår, som følger efter dommens afsigelse eller bevillingens udfærdigelse. Ved den nævnte ansættelse vil hustruen være at ansætte af, hvad hun i indkomståret har haft som indtægt af særeje, samt af indtægten i indkomståret af den del af fællesboet, som hun ved skiftet får udlagt, medens manden ansættes af den resterende del af indkomsten. De i indkomståret erlagte personlige skatter fradrages i mandens og hustruens indkomst efter forholdet mellem disse indtægters størrelse. På tilsvarende måde forholdes ved ansættelsen af ægtefællerne for det efterfølgende skatteår, forsåvidt angår indkomsten i den del af indkomståret, som ligger forud for separationens eller skilsmisens dato.

Stk. 2. Ægtefællerne, der uden at blive separerede eller skilte, ophæver samlivet, ansættes til indkomstskat hver for sig fra og med begyndelsen af det skatteår, ved hvis begyndelse betingelserne for at anse dem som levende til stadighed adskilt, jfr. § 17, stk. 4, godtgøres at foreligge. Ved ansættelsen for dette og i fornødent omfang også for det efterfølgende skatteår forholdes i overensstemmelse med reglerne i stk. 1. Genoptages samlivet inden udløbet af det første skatteår, for hvilket ægtefællerne er ansat hver for sig, bortfalder ansættelserne, og manden ansættes for hele skatteåret til indkomstskat af ægtefællernes samlede indkomst.

§ 22.

Stk. 1. Ved den skattepligtiges død bortfalder skattepligten med udgangen af det skattehalvår, i hvilket dødsfaldet har fundet sted. Efterlader den skattepligtige sig enke, vil denne være at ansætte selvstændig til skat fra begyndelsen af det derefter følgende skattehalvår (skatteår).

Stk. 2. Enke eller enkemand, der har levet i sædvanligt formuefællesskab med den afdøde ægtefælle, ansættes af ægtefællernes fulde indkomst i det indkomstår, der lægges til grund ved ansættelsen. Dog skal en enke eller enkemand i tilfælde, hvor det må antages, at vedkommendes indkomst i det pågældende skatteår som en følge af ægtefællens død vil blive mindre end den ansatte indkomst, kunne kræve tilsvarende nedsættelse i denne indkomst. Er en skatteydere hustru afgået ved døden i første halvår af et skatteår, kan skatteyderen under samme betingelse som foran nævnt med virkning for andet skattehalvår kræve sin indkomstansættelse ændret, således at det ydes ham tilsvarende nedsættelse.

Stk. 3. Har der været særeje i ægteskabet, vil der ved den længstlevendes skatteansættelse være at bortse fra den afdødes indtægt af særeje i det til grund for ansættelsen liggende indkomstår. Er en skatteydere hustru afgået ved døden i første halvår af et skatteår, kan skatteyderen med virkning for andet halvår af dette begære sin indkomstansættelse ændret således, at der bortses fra hustruens eventuelle indtægt af særeje i indkomståret.

§ 23.

Stk. 1. For de i § 14 nr. 4 omhandlede dødsboer indtræder skattepligten fra begyndelsen af det skattehalvår, der følger efter skiftets begyndelse. Når et bo kommer under offentlig skiftebehandling i umiddelbar forbindelse med arveladerens død d. v. s. uden at privat skifte eller hensiddet i uskiftet bo i mellemtiden har fundet sted — anses skiftet påbegyndt ved dødsfaldet.

Stk. 2. Ved den første skatteansættelse ansættes boets skattepligtige indkomst til 5% af dets ved skatteansættelsen opgjorte formue. På tilsvarende måde forholdes ved ansættelsen for det efterfølgende skatteår, medmindre der fra skiftets begyndelse og til slutningen af det forud for ansættelsen liggende regnskabsår er forløbet et tidsrum af mindst 6 måneder, i hvilket tilfælde boets indtægter i dette tidsrum vil være at lægge til grund for ansættelsen efter forholdsmæssig forhøjelse indtil 12 måneders indtægt.

Stk. 3. Skattepligten for de heromhandlede dødsboer ophører med udgangen af det skattehalvår, i hvilket boet slutes.

§ 24.

Stk. 1. Nystiftede på Færøerne hjemmehørende selskaber, foreninger eller andre institutioner modtages første gang ved skatteansættelsen for det skatteår, som følger umiddelbart efter udløbet af første regnskabsperiode, og ansættes af hele indkomsten i denne periode uden hensyn til periodens længde. På tilsvarende måde forholdes i tilfælde, hvor bestående selskaber m. v. der hidtil ikke har været skattepligtige, overgår til skattepligtig virksomhed.

Stk. 2. Når på Færøerne hjemmehørende selskaber m. v. opløses eller overgår til skattefri virksomhed, vedbliver skattepligten til udløbet af det skatteår, i hvilket opløsningen eller overgangen til skattefri virksomhed har fundet sted. Vedkommende selskab m. v. skal derhos for samme skatteår ansættes ekstraordinært til indkomstskat af indtægten for tiden fra udløbet af det regnskabsår, der er lagt til grund ved selskabets sidste ordinære skatteansættelse, og indtil opløsningen eller overgangen til skattefri virksomhed.

Om opløsningen eller overgangen til skattefri virksomhed skal likvidator, respektive bestyrelsen inden 4 uger tilstille ligningsrådet en anmeldelse, bilagt en opgørelse over indkomsten i det forannævnte tidsrum, på hvilken opgørelse reglerne om selvangivelse, for så vidt det er foreneligt med deres indhold, er anvendelige.

Undlades den foreskrevne anmeldelse, ifalder likvidator, respektive bestyrelsen en bøde, hvis størrelse fastsættes af landsstyret.

Indsendelse af anmeldelsen såvel som af den nævnte indkomstopgørelse kan fremtvinges ved pålæg af daglige bøder, hvis størrelse fastsættes af landsstyret.

§ 25.

Stk. 1. For personer eller selskaber m. v. der i medfør af § 15 er begrænset skattepligtige på Færøerne, indtræder skattepligten fra tidspunktet for erhvervelsen af den pågældende indkomstkilde. Den skattepligtige ansættes foreløbig for den resterende del af skatteåret af sin anslåede indkomst i dette tidsrum, hidrørende fra

nævnte indkomstkilde. På tilsvarende måde forholdes ved ansættelsen for det følgende skatteår, medmindre der fra tidspunktet for erhvervelsen af indkomstkilden og til udgangen af det forud for ansættelsen liggende regnskabsår er forløbet et tidsrum af mindst 6 måneder, i hvilket tilfælde indkomsten i dette tidsrum vil være at lægge til grund for ansættelsen efter forholdsmæssig forhøjelse til et beløb, svarende til 12 måneders indtægt. Hvor i henhold til foranstående en anslået fremtidig indtægt foreløbig er lagt til grund ved skatteansættelsen, reguleres denne af ligningsmyndigheden efter udløbet af det pågældende skatteår. Til brug ved denne regulering indgiver vedkommende skattepligtige inden 6 uger efter skatteårets udløb en opgørelse af den virkelige indkomst i den pågældende periode, på hvilken opgørelse reglerne om selvangivelse og om ansvar for urigtig selvangivelse, forsåvidt det er foreneligt med deres indhold, er anvendelige.

Stk. 2. Begrænset skattepligt efter § 15 ophører med udgangen af den måned, i hvilken den pågældende indkomstkilde opgives, afhændes eller bortfalder, samt — for personers vedkommende — med udgangen af den måned, i hvilken den skattepligtige afgår ved døden.

Indkomstskattens beregning.

Kapitel 3.

Landsskatten.

§ 26.

Stk. 1. For hvert barn, som ved begyndelsen af det kalenderår, i hvilket skatten ansættes, er under 16 år og som ikke har midler til at bекoste sit eget underhold, gives der de i § 14, nr. 1—3 nævnte ubegrænset skattepligtige personer et fradrag i den i henhold til § 27 beregnede skat på 150 kr. såfremt indkomsten er under 10.000 kr., og 100 kr. når den er 10.000 kr. eller derover. Ved barn forstås ægtebarn, barn uden for ægteskab for moderens vedkommende, stedbarn, adoptivbarn eller plejebarn, for hvis pleje der ikke ydes vedvarende vederlag.

Er børnefradraget større end skatten uden børnefradrag, udbetales differenceen til pågældende skatteborger.

Føroya gjaldstova udbetaler beløbet i december måned.

Stk. 3. Forinden indkomstskatten beregnes, afrundes den skattepligtige indkomst for samtlige skattepligtige til det nærmeste lavere med 50 delelige kronebeløb (skala-indkomsten).

§ 27.

Stk. 1. De i § 14, nr. 1—4 omhandlede ubegrænset skattepligtige personer samt de i § 15 omhandlede begrænset skattepligtige personer svarer skatten til landskassen efter følgende satser:

Er skala-indtægten under 4.000 kr. svares ingen skat.

Er indtægten kr.	men mindre end kr.	erlægges kr.	af kr.	og af resten
4.000	5.000	75	4.000	6 pct.
5.000	6.000	135	5.000	8 pct.
6.000	7.000	215	6.000	11,5 pct.
7.000	8.000	330	7.000	13 pct.
8.000	10.000	460	8.000	14 pct.
10.000	15.000	740	10.000	16 pct.
15.000	20.000	1.540	15.000	25,5 pct.
20.000	30.000	2.815	20.000	33 pct.
30.000	40.000	6.115	30.000	40 pct.
40.000	50.000	10.115	40.000	57 pct.
50.000	75.000	15.815	50.000	61 pct.
75.000	100.000	31.065	75.000	66 pct.
100.000	200.000	47.565	100.000	68 pct.
200.000	400.000	115.565	200.000	70 pct.
over	400.000	255.565	400.000	73 pct.

Stk. 2. De i § 14, nr. 5 omhandlede ubegrænset skattepligtige selskaber m. v. samt de i § 15 omhandlede begrænset skattepligtige selskaber m. v. svarer skatten til landskassen efter den i 1. stk. anførte skala, men inden skatten beregnes fradrages 5% af den indbetalte aktiekapital eller garantikapital.

Stk. 4. Føroya Gjaldstova beregner og indkræver landsskatten efter den liste, som den i henhold til § 46, stk. 1, modtager fra den kommunale ligningsmyndighed, jfr. § 81.

Kapitel 4.

Kommuneskatten.

§ 28.

Stk. 1. Beskatningsretten tilkommer den kommune, hvori skatteyderen i skatteåret har fast ophold for sig eller sin husstand. Forsørger, som tager ophold i anden kommune for at søge arbejde, er fremdeles udelukkende skattepligtig i sin hjemstedskommune på Færøerne, så længe han fører husholdning i denne. Har han i skatteåret fast ophold i flere kommuner på Færøerne, ansættes han i hver af disse til et forholdsmæssigt bidrag, der navnlig bliver at fordele efter den tid, han har haft personligt ophold i hver kommune.

Stk. 2. Fast ophold af kortere varighed end 3 måneder kommer ikke i nogen kommune i betragtning til begrundelse af skattepligt til denne, med mindre det er en fortsættelse af et tidligere fast ophold sammesteds, og det samlede ophold udgør mindst 3 måneder. I det tilfælde, at en person ikke i skatteåret har haft 3 måneders fast ophold i nogen kommune på Færøerne, er dog enhver kommune, hvori han i skatteåret har haft fast ophold, berettiget til at beskutte ham i forhold til dette opholds varighed, når dette ikke er under een måned.

Stk. 3. Personer, der er beskæftiget ved søfart eller fiskeri, beskattes, såfremt de ikke har bopæl eller fast ophold i nogen kommune, i den kommune, hvori de, bortset fra opholdet på søen, har deres sædvanlige opholdssted. Haves sådan tilknytning ikke til nogen kommune, svares skatten til den kommune, i hvilken skibet har sit hjemsted eller, såfremt skibet har hjemsted uden for Færøerne, til den kommune, hvori de pågældende senest har været skattepligtige til opholdskommunen; i tvivlstilfælde træffer landsstyret den endelige afgørelse.

Stk. 4. Personer, som stadig skifter opholdssted, svarer skatten til den kommune, der nærmest må betragtes som deres hjemstedskommune; i tvivlstilfælde træffer landsstyret den endelige afgørelse.

§ 29.

Den, hvis ophold i en kommune skyldes, at han er anbragt i et sygehus eller sinds-sygehospital eller i fængsel, arrest eller lignende, og som samtidig opfylder betingelserne for at blive pålignet opholdskommuneskat i en anden kommune på Færøerne, svarer ikke opholdskommuneskat i førstnævnte kommune. Det samme gælder den, hvis ophold i en kommune skyldes udførelse af et offentligt hverv, og som samtidig opfylder betingelserne for at blive pålignet opholdskommuneskat i en anden kommune på Færøerne, medmindre opholdet i førstnævnte kommune må forudsættes at ville udstrække sig over hele skatteåret: skattepligten til denne kommune indtræder i sidstnævnte fald efter reglerne for tilflyttere, jfr. § 30.

§ 30.

Stk. 1. Den, der tilflytter en kommune, svarer skat til denne fra begyndelsen af den efter tilflytningen følgende måned dog i intet tilfælde for en tidligere tid end det skattehalvår, i hvilket der er meddelt pågældende underretning om den skete skatteansættelse.

Stk. 2. Fraflytter en skatteyder i skatteårets løb en kommune, svarer han skatten til denne indtil det tidspunkt, fra hvilket han bliver sat i skat til tilflytningskommunen, jfr. stk. 1, dog længst til skatteårets udgang. Sker tilflytningen senest den første i en måned, er tilflytningskommunen berettiget til at oppebære skatten for den pågældende måned. Sker fraflytningen inden den 1. i en måned, og tilflytningen til den nye opholdskommune først finder sted i måneden, ophører skattepligten til fraflytningskommunen først fra udgangen af denne måned.

Stk. 3. Såfremt en skatteyder opgiver sin bopæl på Færøerne, svares skatten, indtil skattepligten ophører, til den kommune, hvortil han ved bortrejsen var skattepligtig. Såfremt den skattepligtige efter bopælens opgivelse vedblivende er skattepligtig på Færøerne i medfør af § 14, nr. 2, kommer reglerne i § 28, stk. 3, dog til anvendelse.

§ 31.

Skatteydere, der, uden at have opgivet fast ophold i en kommune, tillige i en del af skatteåret har haft fast ophold i en anden kommune og der er blevet pålignet en lavere personlig kommuneskat for det pågældende tidsrum, skal til den førstnævnte

kommune svare forskellen mellem det i de to kommuner tilsammen udrede skattebidrag og det skattebeløb, som de ville være kommet til at udrede, såfremt de alene havde haft ophold i førstnævnte kommune.

§ 32.

Stk. 1. Ligningen af skat til kommune, foretages af de kommunale ligningsmyndigheder.

Stk. 2. De kommunale ligningsmyndigheder er i sognekommunerne forstanderskaberne og i Tórshavn ligningskommissionen.

Stk. 3. Reglerne i lov nr. 126 af 27. maj 1908 om byen Thorshavns kommunale styrelse vedrørende ligningskommissionens sammensætning og dens afstemninger og beslutninger forbliver i kraft.

Stk. 4. Landsstyret kan give tilladelse til, at større kommuner opretter ligningskommissioner, som så varetager skatteligningen. Ved oprettelse af disse ligningskommissioner, fastsætter landsstyret regler i lighed med dem, som er gældende for Tórshavnar ligningskommission.

§ 33.

Stk. 1. Ligningen sker efter formue og lejlighed på grundlag af de regler, som er fastsat i nærværende lov og den i medfør af denne for hver enkelt kommune tilvebragte skattevedtægt.

Stk. 2. Fradrag ydes for de i § 26, 1. stk. nævnte børn. Fradraget, der foretages i den skattepligtige indtægt forinden forhøjelse eller nedsættelse i henhold til § 34, skal være ens for alle uden hensyn til indtægtens størrelse og skal mindst andrage 600 kr. pr. barn og kan ikke overstige 800 kr. Landsstyret fastsætter for 4 år ad gangen størrelsen af barnefradraget i hver kommune efter forslag fra den kommunale ligningsmyndighed og indstilling af ligningsrådet.

§ 34.

Stk. 1. Enhver kommune skal have en skattevedtægt, som kommuner har at følge ved ligningen. I vedtægten skal det bestemmes, at der af det kommunale ligningsudvalg skal anvendes ligningsskala for forhøjelse eller nedsættelse efter lejlighed, idet den fastsatte skala kun under ekstraordinære omstændigheder kan fraviges. Skattevedtægten stadfæstes af landsstyret efter forslag fra den kommunale ligningsmyndighed og indstilling af ligningsrådet. Ligningsskalaen stadfæstes af ligningsrådet efter forslag fra den kommunale ligningsmyndighed.

Stk. 2. I vedtægten og den dertil hørende ligningsskala skal bestemmes:

1) at skatteindtægten for hver enkelt skatteyder efter lejligheden skal forhøjes (forholdsvis store indkomster, ringe husstand, særlig stor vinding i det sidste år, særlig heldige driftsforhold) eller nedsættes (forholdsvis ringe indkomster, stor børneflokk, alderdom, sygdom, store tab eller uheld i det sidste år) med henholdsvis indtil 40 % og indtil 70 %, hvorved dog iagttages, at den stedfundne forhøjelse eller nedsættelse i de enkelte tilfælde — under hensyn til de nævnte omstændigheder — må stå i forhold til den forhøjelse eller nedsættelse, der foretages over for skattepligtige med tilsvarende indkomster.

2) at indkomster på 4.000 kr. og derunder kan nedsættes efter det kommunale ligningsudvalgs frie skøn, dog ingensinde således, at skatteydelsen helt bortfalder.

Stk. 3. Samtlige i henhold til disse regler udfundne skatteindtægter beskattes med en for samtlige kommunens skatteydere fælles procent (ligningsprocenten), der udfindes ved at multiplicere det samlede beløb, kommunen udskrifer som opholdskommuneskat, med 100, hvorefter det udkomne beløb divideres med summen af de efter forhøjelsen eller nedsættelsen i henhold til ligningsskala udfundne, til kommunen skattepligtige indkomstbeløb. Forinden indkomstskatten beregnes, afrundes den skattepligtige indkomst for samtlige skattepligtige til det nærmeste lavere med 50 delelige kronebeløb. Ligningsprocenten anføres i skattekvitteringen.

Kapitel 5.

Selvangivelsen og følgerne af manglende selvangivelse.

§ 35.

Stk. 1. Personer, dødsboer, selskaber og foreninger m. v., som omfattes af reglerne om indkomstskattepligt i kapitel 2, er pligtige at selvangive deres indkomst i overensstemmelse med nedenstående bestemmelser.

Stk. 2. Senest den 1. januar opfordrer de kommunale ligningsmyndigheder ved særskilt bekendtgørelse i hver kommune på den i kommunen brugelige måde alle, som skal ansættes til skat, til inden udløbet af de i stk. 3 angivne frister at angive deres skattepligtige indkomst. Det skal i bekendtgørelsen udtrykkelig fremhæves, at den skattepligtige, der ikke foretager selvangivelse af indkomsten pådrager sig de i § 39 nævnte følger.

Stk. 3. Selvangivelsen af indkomsten skal være indgivet til den kommunale ligningsmyndighed senest den 15. januar; for deres vedkommende, som er pligtige at føre autoriserede forretningsbøger, eller hvem regnskabspligt er pålagt i medfør af § 38, stk. 2, samt for dødsboer, selskaber og foreninger m. v., dog senest den 31. januar. Selvangivelsen betragtes som indgivet rettidig, når den senest den nævnte dag er afleveret til ligningsmyndigheden eller afgivet til postbesørgelse.

Stk. 4. I selvangivelsen skal indkomsten være angivet særskilt for de forskellige hovedarter af indkomster og iøvrigt med de specificationer, som måtte blive fastsat af landsstyret efter forhandling med ligningsrådet.

Stk. 5. Selvangivelsen af formuen, jfr. § 63, skal indleveres til ligningsrådet efter samme regler og indenfor de samme regler og indenfor de samme frister, som anført under stk. 3. Formueopgørelsen skal — foruden nettoformuens samlede beløb, hvad enten formuen er positiv eller negativ — indeholde en sådan specification af aktiver og passiver, som måtte blive fastsat af landsstyret efter forhandling med ligningsrådet. Dog skal der ikke kunne forlanges specification af tilgodehavender eller gæld vedrørende leverede eller modtagne varer og ydelser, forsåvidt behørig specification heraf indeholdes i forretningsbøger, på hvilke selvangivelsen er baseret jfr. § 62.

Stk. 6. Personer, som i henhold til § 38 har pligt til at indlevere statusopgørelse, og som er i besiddelse af formue, der er holdt udenfor statusopgørelsen, skal ind-

sende opgørelsen over denne formue til ligningsrådet indenfor de frister, som er fastsatte i stk. 5 og opgjort efter reglerne i § 63.

§ 36.

Stk. 1. Skemaer til brug ved selvangivelse udarbejdes ved landstyrets foranstaltning og udsendes gennem de kommunale ligningsmyndigheder i betimelig tid til alle, der kan anses skattepligtige. Den omstændighed, at en skattepligtig ikke får selvangivelsesskemaet tilsendt, fritager ham ikke for pligten til at indgive selvangivelse eller for følgerne af manglende selvangivelse.

Stk. 2. Løvrigt vil selvangivelsesskema af den kommunale ligningsmyndighed være at tilstille alle, for hvis vedkommende skattepligten indtræder i løbet af skatteåret, såsnart dette forhold bliver ligningsmyndigheden bekendt. Ved udsendelse af selvangivelsesskemaet skal ligningsmyndigheden angive en rimelig frist, inden hvilken selvangivelserne skal være tilbagesendt i udfyldt stand. Oversiddes denne frist, kommer reglerne om virkningerne af ikke-rettidig selvangivelse til anvendelse.

§ 37.

Stk. 1. Selvangivelsen underskrives som udfærdiget efter bedste overbevisning.

Stk. 2. For personer under 16 år og for umyndiggjorte underskriver værger. Den, der er sat under lavværgemål, eller den enke, for hvem der er beskikket tilsynsværge, underskriver i forening med værger.

Stk. 3. Såfremt selvangivelsen på den skattepligtiges vegne underskrives ved fuldmægtig, sker underskriften på fuldmagtgiverens ansvar, jfr. dog § 75.

§ 38.

Stk. 1. Personer, der er pligtige at føre autoriserede forretningsbøger, samt dødsboer, selskaber, foreninger og andre institutioner skal som bilag til selvangivelsen indsende driftsregnskab og opgørelse over status ved det pågældende driftsårs begyndelse og slutning.

Stk. 2. Efter indstilling af ligningsrådet kan landstyre bestemme, at udøvere af et erhverv, for hvilket der ikke i den øvrige lovgivning er foreskrevet bogføringspligt, skal være pligtige at føre et regnskab, der opfylder de af ligningsrådet fastsatte mindstekrav samt, inden udløbet af fristen for indgivelse af selvangivelse, til ligningsmyndigheden at indsende driftsregnskab og status udarbejdet på grundlag af dette regnskabsmateriale.

Stk. 3. Såfremt en skattepligtig, der i henhold til foranstående bestemmelser er pligtig at indsende driftsregnskab og status, undlader at gøre dette, betragtes hans selvangivelse af indkomsten som ugyldig med alle deraf følgende virkninger for ansættelsen og retten til påklage af denne.

Den kommunale ligningsmyndighed kan fastsætte en frist, inden hvilken regnskabet skal være indsendt, og pålægge den pågældende, såfremt fristen oversiddes, da at svare en daglig bøde af 10 kr. regnet fra fristens udløb og indtil regnskabet indkommer, ligesom også ligningsrådet til enhver tid kan fremtvinge indsendelse ved pålæg af en daglig bøde. Bøden tilfalder landskassen, og for selskabers og for-

oningers vedkommende er enhver af bestyrelsesmedlemmerne ansvarlige for dens betaling.

Stk. 4. Personer, der ikke omfattes af reglerne i stk. 1 og 2, men desuagtet fører driftsregnskab eller foretager regelmæssig årlig statusopgørelse, kan af de skatte-lignende myndigheder opfordres til at indsende tilsvarende oplysninger angående deres indkomst og status med den virkning, at oplysningerne, såfremt de ikke ind-sendes, kan fremtvinges ved en daglig bøde i overensstemmelse med de i stk. 3 givne regler.

§ 39.

Hvor rettidig og behørig selvangivelse af indkomsten i overensstemmelse med foranstående ikke foreligger, forholdes på følgende måde:

a) Indkomsten ansættes af ligningsmyndigheden til et beløb, der er mindst 25% højere end ligningsmyndigheden bekendt eller af ligningsmyndigheden skønnet. Ansættes indkomsten skønsmæssigt, anslås den mindst 25% højere end for det fore-gående skatteår. Fremkommer behørig selvangivelse inden ligningens tilendebrin-gelse, bliver indkomsten forhøjet med 1% for hver dag, hvormed indsendelsesfristen er oversiddet, dog højst 25%.

b) Gøres der rettidig indsigelse overfor ligningsmyndigheden mod den foretagne ansættelse, kan ansættelsen kun nedsættes i det omfang, hvori den overstiger den virkelige indkomst, forhøjet med de under a) angivne procenter. Det samme gælder, hvis ligningsmyndighedens ansættelse derefter påklages til landsskatteudvalget.

c) Påklages den ved ligningen foretagne ansættelse for landsskatteudvalget uden, at der som under b) nævnt rettidig har været rejst indsigelse mod ligningen, kan ansættelsen, for såvidt klagen ikke i medfør af § 60. stk. 4, helt afvises, kun nedsættes i det omfang, hvori den overstiger den virkelige indkomst med tillæg af 30%.

§ 40.

Stk. 1. Den kommunale ligningsmyndighed kan, når særlig begrundelse herfor foreligger, indrømme udsættelse med indgivelse af selvangivelse i indtil en måned. Iøvrigt kan udsættelsen kun tilstås af ligningsrådet.

Stk. 2. De i §§ 38 og 39 nævnte følger af manglende selvangivelse af indkomst eller formue eller af ikke rettidig indsendelse af regnskab kan lempes eller helt bort-falde efter bestemmelse af ligningsrådet, når den skattepligtige indgiver andragende herom med angivelse af en efter rådets skøn fyldestgørende undskyldningsgrund.

§ 41.

Stk. 1. Oplyses det senere i tilfælde, hvor gyldig selvangivelse af indkomsten eller formuen ikke foreligger, og hvor ansættelsen er foretaget i overensstemmelse med de i §§ 38 og 39 fastsatte regler, at den pågældende skatteydere virkelige indkomst har oversteget den ansatte indkomst, skal den for lidt erlagte indkomstskat, forså-vidt strafansvar i medfør af § 75 ikke er forskyldt, efterbetales med det dobbelte beløb.

Kapitel 6

De kommunale ligningsmyndigheders virksomhed.

§ 42.

Stk. 1. I den den 15. januar affattes der af den kommunale ligningsmyndighed efter et af landsstyret foreskrevet og udsendt skema en mandtalsliste over alle de personer, selskaber, og foreninger m. v., der skal sættes i skat i kommunen.

Stk. 2. I et særligt afsnit af mandtalslisten optages de ikke på Færøerne hjemmehørende personer, selskaber og foreninger, institutioner og dødsboer, som i kommunen har indtægter af den i § 15 nævnte art.

§ 43.

Stk. 1. Umiddelbart efter udløbet af fristen for indgivelse af selvangivelsen påbegynder den kommunale ligningsmyndighed ansættelsen af alle, der skal ansættes til skat i kommunen. I forbindelse hermed indleder ligningsmyndigheden den brevveksling og indhenter de oplysninger, der er nødvendige for at ligningen kan udføres betryggende. Har ligningsmyndigheden modtaget oplysninger, som berører skattepligtige i en anden kommune, skal den straks videresende disse til vedkommende kommunes ligningsmyndighed.

Stk. 2. Først foretages ansættelsen af ligningsmyndighedens formand og derefter de andre medlemmer, hvorved den pågældende fratræder, medens hans egen ansættelse sker, jfr. herved § 59.

Stk. 3. Herefter foretages ansættelsen af de skatteydere, som har indgivet selvangivelse. Antages en selvangivelse at være for lav, opfordres den pågældende, såfremt han opholder sig i vedkommende kommune, til at give møde for at meddele nærmere oplysninger eller bevisligheder. Opholder vedkommende sig på et ligningsmyndigheden bekendt sted på Færøerne uden for kommunen, anmodes han om, eventuelt skriftligt, at meddele de fornødne oplysninger og bevisligheder inden for en af ligningsmyndigheden fastsat frist. Er hans opholdssted ubekendt eller opholder han sig udenfor Færøerne uden her at have en ligningsmyndigheden bekendt fuldmægtig, kan ansættelsen ske uden, at han forud opfordres til at afgive yderligere forklaringer m. v. Har en skattepligtig ikke givet møde til den fastsatte tid, eller har han ikke inden udløbet af den fastsatte frist meddelt de begærede oplysninger, kan ansættelse foretages uden yderligere henvendelser til ham.

Stk. 4. Derpå foretages ansættelsen af de øvrige skattepligtige, hvorved der i mangel af fyldestgørende oplysninger om hver enkelts indkomst og formue skal tages hensyn til, hvad hans og hans families underhold efter dennes størrelse og levemåde må antages at koste, samt til, hvad der iøvrigt vides om hans økonomiske omstændigheder og om hans bedrifts omfang og udbytte. Der bliver herved at iagttage, at ansættelse af indkomst for skatteydere, der ikke har indgivet rettidig og behørig selvangivelse, eller hvis selvangivelse ikke er bilagt foreskrevet regnskab, foretages i overensstemmelse med reglerne i § 39.

Stk. 5. Endelig ansættes de i henhold til § 42, stk. 2, i et særligt afsnit af mandtalslisten opførte, begrænset skattepligtige.

Stk. 6. Hvor særlige forhold, såsom sygdom, død, trykkende familieforhold og deslige i det enkelte tilfælde taler for, at en skattepligtig ikke ansættes efter hele sin skattepligtige indkomst, kan ligningsmyndigheden foruden at nedsætte kommuneskatten i henhold til § 34, i særlig følgeskrivelse til den oversigt, som i henhold til § 46 tilstilles oppebørselskontoret, meddele nærmere oplysninger om forholdene og anbefale, at landsskatten ikke beregnes af hele indkomsten.

§ 44.

Stk. 1. På den i § 42 omhandlede liste anfører den kommunale ligningsmyndighed for hver enkelt skattepligtig, hans indkomst, den endelige udfundne skatteindtægt samt størrelsen af den pålignede kommuneskat. I Thorshavn skal tillige i fortegnelsen anføres det hver enkelt skattepligtig som bygningsskat i henhold til § 31 i lov nr. 126 af 27. maj 1908 pålignede beløb.

Stk. 2. I tiden fra den 15. febr. til den 25. febr. — begge dage medregnede — fremlægges den i stk. 1 omhandlede fortegnelse efter forudgået bekendtgørelse på den i kommunen brugelige måde til almindeligt eftersyn på et for kommunens beboere beejligt sted. Fortegnelsen skal indeholde meddelelse om skatteyderens adgang til at klage over ligningen, jfr. § 45.

Stk. 3. For så vidt en skattepligtig, der opfylder betingelserne for at blive medtaget ved en almindelig kommuneskatteligning i opholdskommunen, måtte være forbigået ved denne ligning, foretages der for hans vedkommende en særlig påligning.

Stk. 4. Ved en særlig ligning bliver der endvidere at påligne den, der efter skatteligningens foretagelse ved tilflytning eller på anden måde bliver skattepligtig til en kommune som følge af ophold, opholdskommuneskat til denne, jfr. § 30, stk. 1, og § 49.

Stk. 5. Senest 15. februar giver den kommunale ligningsmyndighed de skattepligtige, som rettidig har indgivet selvangivelse, men hvis selvangivelse ikke er taget til følge, skriftlig underretning herom med oplysning om den ansatte indkomst. I underretningen optages meddelelse om, at indsigelse mod ansættelsen skal tilstilles den kommunale ligningsmyndighed skriftligt senest den 28. februar.

§ 45.

Stk. 1. Enhver, der er sat i skat efter nærværende lov, kan klage over ligningen af sin egen eller en andens kommuneskat samt over at en skattepligtig er forbigået ved ligningen. Klagen indgives skriftligt inden den 28. februar til den kommunale ligningsmyndighed. Senere fremsatte klager er uden betydning. Er klageren en anden end den skattepligtige gives der denne sidste adgang til at udtale sig om klagemålet.

Stk. 2. I tiden fra 25. februar til 3. marts behandler den kommunale ligningsmyndighed i et eller flere møder de indgivne klager, og meddeler senest den 3. marts de pågældende skattepligtige — såfremt klagen er fremsat af en anden end den skattepligtige, ligeledes denne — underretning om afgørelsen, der kan indankes for landskattesudvalget inden 4 uger efter modtagelsen af denne jfr. § 60.

Stk. 3. Forinden ligningsmyndigheden træffer afgørelse om klagen, gives der de klagere, som har anmodet derom — såfremt klagen er fremsat af en anden, end den skattepligtige tillige vedkommende skattepligtige — adgang til, efter forudgående tilsigelse mundtlig at fremkomme med nærmere oplysninger og bevisligheder.

§ 46.

Stk. 1. Den kommunale ligningsmyndighed tilstiller senest den 8. marts Færøernes oppebørselskontor et eksemplar af den i § 44, stk. 1, omhandlede skatteliste.

Stk. 2. Senest den 1. april tilstiller ligningsmyndigheden ligningsrådet et eksemplar af den i stk. 1, nævnte liste, tilligemed alle de bilag, som ligger til grund for ligningen, f. eks. selvangivelser, regnskaber, oplysninger fra arbejdsgivere m. v. som ligningsmyndigheden er i besiddelse af.

§ 47.

Stk. 1. Såfremt en ikke på mandtalslisten opført skatteyder ifølge bestemmelse af en overordnet myndighed skal optages på listen og hans indkomst ansættes, skal ligningsmyndigheden opfordre den pågældende til at fremkomme med selvangivelse inden en af ligningsmyndigheden fastsat rimelig frist. Ligningsmyndigheden foretager derefter ansættelsen, ved hvilken de samme regler følges som ved den almindelige ligning, dog at fristen for fremsættelse af klage til ligningsmyndigheden over ansættelsen er 14 dage fra modtagelsen af underretning om denne.

Stk. 2. Sker der efter skattelistsens udfærdigelse som følge af klage eller af andre grunde ændring i en ansættelse eller finder der ansættelse sted af en ikke på skatelisten optaget skatteyder, gives der fornøden underretning herom til ligningsrådet.

Stk. 3. Ingen offentliggørelse må finde sted af skatelisten eller af skatteansættelsen, skatteberegningen eller nogen del heraf.

§ 48.

Stk. 1. Spørgsmålet om fordeling af en persons skattebidrag mellem to eller flere kommuner afgøres af landsstyret.

Stk. 2. Såfremt en skatteyder uden at ophøre med at have skattepligtigt ophold i en kommune tager fast ophold i en anden kommune på Færøerne og der bliver afkrævet personlig kommuneskat, er han, når han foreviser kvittering for at have erlagt det ham til førstnævnte kommune pålignede skattebidrag, berettiget til at forlange spørgsmålet om skattens fordeling mellem de to kommuner afgjort, forinden han udreder noget skattebidrag til den anden kommune for det tidsrum, for hvilket han ifølge den foreviste skattekvittering allerede har betalt skat til førstnævnte kommune.

Stk. 3. Enhver, der ikke anser sig skattepligtig i en kommune, der har ansat ham til skat, kan bringe dette spørgsmål under domstolens påkendelse.

Kapitel 7.

Skat til erhvervskommunen.

§ 49.

Stk. 1. Dersom personer, dødsboer og selskaber m. v., som i henhold til reglerne i nærværende lov er skattepligtige til en kommune på Færøerne som opholds- (hjemsteds-) kommune, ved skatteårets begyndelse har erhverv, jfr. § 15, stk. 4 og stk. 2 i nærværende paragraf, i en anden kommune end opholds- (hjemsteds-) kommunen, samt personer, dødsboer og selskaber m. v., som har hjemsted udenfor Færøerne og har erhverv i en kommune på Færøerne, svarer de af den herved i indkomståret, jfr. § 13, opnåede indtægt skat til erhvervskommunen efter følgende regler.

Stk. 2. Erhverv i en kommune har den person, det dødsbo eller selskab m. v., der

1) som indehaver eller medindehaver driver eller på anden måde deltager i overskuddet af en erhvervsvirksomhed (såsom håndværks-, fabriks-, handels-, bank-, agentur-, forsikrings-, entreprenør-, sagfører-, læge-, beværtervirksomhed, virksomhed ved befordring af personer eller gods eller andre med fornævnte beslægtede virksomheder), der ved fast driftssted — filial, forretningslokale, produktionssted og anden fast arbejdsplads, befuldmægtiget agent, vareoplag, fra hvilket der regelmæssigt effektueres ordrer, eller lignende — er knyttet til kommunen,

2) bruger, ejer eller er beneficieret med fast ejendom eller oppebærer afgift af sådan,

Stk. 3. Ophører erhvervet i løbet af skatteåret, skal den fortjeneste, som den skattepligtige har haft i tiden fra udløbet af det regnskabsår, der er lagt til grund ved hans (selskabets) sidste ordinære skatteansættelse, og indtil erhvervets ophør, ansættes ekstraordinært til indkomstskat efter de satser og regler, som er gældende for det skatteår, i hvilket erhvervet ophører.

Stk. 4. Er erhvervet ophørt inden skatteårets begyndelse, men den pågældende skattepligtige i skatteårets løb påny får erhverv af nævnte art i kommunen, indtræder erhvervsskattepligten fra begyndelsen af det derefter følgende kvartal.

Stk. 5. Pligten til at svare skat til erhvervskommunen er betinget af, at skatteyderens indtægt i denne kommune i indkomståret har andraget mindst 1.000 kr.

Stk. 6. Beskatningsretten overfor de i nærværende paragraf omhandlede selskaber, foreninger m. v. tilkommer den kommune, hvori selskabet m. v. har sit hovedkontor, eller hvor ledelsen foregår (hjemstedskommunen). Sker der inden for et skatteår flytning af hjemstedet fra en kommune til en anden, beholder fraflytningskommunen beskatningsretten til skatteårets udgang. I tvivlstilfælde afgør landsstyret, hvilken kommune, der er at anse som hjemstedskommune.

§ 50.

Stk. 1. Pligten til at svare skat til erhvervskommunen bortfalder.

1) når vedkommendes personlige skattepligt iøvrigt ophører, efter de i nærværende lov anførte regler.

2) fra det tidspunkt, da en erhvervsskattepligtig person efter at være tilflyttet erhvervskommunen pålægges skat til denne som følge af ophold.

3) fra udgangen af det skatteår, i hvilket erhversforholdet iøvrigt ophører at bestå, jfr. dog § 49, stk. 3.

§ 51.

Stk. 1. Skatten til erhvervskommunen pålignes af erhvervskommunens ligningsmyndighed på grundlag af den i indkomståret i erhvervskommunen indvundne indtægt af den i § 49, stk. 2, nævnte art.

Stk. 2. Erhvervsskatten pålignes efter de samme regler og satser, som opholdskommuneskatten er beregnet efter.

Stk. 3. Om den stedfundne ligning underretter den kommunale ligningsmyndighed såvel skatteyderen som opholds- eller hjemstedskommunen.

Stk. 4. Til brug ved denne afgørelse har den skattepligtige — for så vidt angår selskaber m. v. bestyrelsen — pligt til at meddele ligningsmyndighederne de oplysninger, som disse anser for nødvendige til bedømmelse af forholdet. Fremkommer oplysningerne ikke, fastsætter ligningsmyndigheden en frist for indsendelsen og pålægger vedkommende, såfremt fristen ikke overholdes, da at svare en daglig bøde af 10 kr., der tilfalder landskassen.

Stk. 5. Såvel den skattepligtige som opholds- eller hjemstedskommunen kan påklage ansættelsen efter de i § 45 anførte regler.

§ 52.

Stk. 1. Såfremt en person, der har både fast ophold i og den i § 49 nævnte tilknytning til en kommune og er sat i skat til denne som opholdskommune, fraflytter kommunen, kan han ved en særskilt ligning pålignes erhvervsskat til denne fra det tidspunkt, da opholdskommuneskattepligten ophører.

Stk. 2. Fortsætter enken efter en skatteyder erhvervsvirksomheden, kan hun fra begyndelsen af det efter dødsfaldet følgende skattehalvår ved en særskilt ligning pålignes skat til erhvervskommunen.

Stk. 3. I de i stk. 1 omhandlede tilfælde skal erhvervsskatten være pålignet inden 3 måneder efter at opholdskommuneskattepligten er ophørt og i de i stk. 2 anførte tilfælde inden 1 måned efter udløbet af det skattehalvår, i hvilket dødsfaldet har fundet sted. Iøvrigt finder reglerne i § 51 om skatteansættelse m. v. tilsvarende anvendelse.

§ 53.

Stk. 1. De personer, de dødsboer eller de selskaber m. v., der i henhold til foranstående er pålignet skat i en eller flere erhvervskommuner, har ret til i den personlige kommuneskat, der er pålignet vedkommende i opholds- eller hjemstedskommunen, at kræve passende fradrag i forhold til, hvad der for det tidsrum, sidstnævnte skat omfatter, er dem pålignet i andre kommuner. Tvivlsspørgsmål herom afgøres af ligningsrådet.

Stk. 2. Er skatten til opholdskommunen allerede betalt på det tidspunkt, da skatten til erhvervskommunen i henhold til foranstående bliver endelig fastsat, er

skatteyderen i løbet af 3 måneder derefter berettiget til at kræve tilbagebetaling af opholdskommunen af den del af den af ham til denne erlagte skat, som han efter stk. 1 ville have været berettiget til at fradrage.

§ 54.

Hvis erhvervskommunens bestyrelse finder, at det skattebeløb, som efter foranstående regler kan pålignes i erhvervskommunen, må antages at blive så ringe, at det ikke opvejer ulejligheden og udgiften ved skattens påligning og opkrævning, kan den undlade at fremsætte sådant krav.

Tilsyn og klageinstans.

Kapitel 8.

Ligningsrådet.

§ 55.

Stk. 1. Tilsynet med ligningen varetages af Færøernes ligningsråd.

Stk. 2. Færøernes ligningsråd består af 3 medlemmer og 3 stedfortrædere, der udpeges af landsstyret for 4 år, idet landsstyret samtidig bestemmer, hvem af medlemmerne der skal være formand, og hvem der i dennes forfald skal fungere som formand. Et af medlemmerne skal være regnskabskyndig, et lovkyndig og et ejendoms- og bygningskyndig (og det samme vedrørende stedfortræderne).

Stk. 3. De samme regler, som gælder for, hvilke personer har pligt at lade sig indvælge i forstanderskab og ligningskommission, er gældende for ligningsrådets medlemmer.

Stk. 4. Medlemmerne aflønnes med et af landsstyret fastsat honorar.

Stk. 5. Ligningsrådet kan antage fornøden medhjælp til på begæring at bistå ligningsrådet og det dette underlagte kontor i sager vedrørende regnskaber af særlig vidtløftig og indviklet karakter, kan der om fornødent af landsstyret beskikkes særlig regnskabskyndig medhjælp. Efter anmodning af en kommunal ligningsmyndighed kan ligningsrådet i det enkelte tilfælde bestemme, at bistand ydes ligningsmyndigheden i sager af ovennævnte art. Medhjælpere lønnes med et af landsstyret fastsat honorar.

§ 56.

Stk. 1. Ligningsrådet fører tilsyn med skatteligningen og påser, at denne finder sted i overensstemmelse med reglerne i nærværende lov og kommunens skattevedtægt. Ligningsrådet kan give de kommunale ligningsmyndigheder vejledende anvisninger med hensyn til ligningens foretagelse, hvilke anvisninger disse er pligtige at følge, ligesom ligningsrådet — såvel under ligningen som senere — kan pålægge de

kommunale ligningsmyndigheder at omgøre skatteligningen for enkelte eller samtlige skatteyderes vedkommende.

Stk. 2. Ligningsrådet kan såvel under ligningens foretagelse som senere ændre de af de kommunale ligningsmyndigheder foretagne skatteansættelser. Skønsmæssig forhøjelse af en skatteansættelse må dog ske inden 2 år efter udløbet af det pågældende skatteår. Forinden en ansættelse ændres, skal der gives vedkommende skatteyder samt den kommunale ligningsmyndighed lejlighed til skriftligt at udtale sig i sagen.

Stk. 3. Ligningsrådet er ved en dertil bemyndiget repræsentant berettiget til, hvor forholdene gør det ønskeligt, at deltage i de kommunale ligningsmyndigheders møder, dog uden stemmeret. Rådet kan endvidere sammenkalde disse myndigheder til møder for at give vejledning vedrørende ligningen.

Stk. 4. Sager vedrørende efterbetaling og bødeansvar i medfør af reglerne i kapitel 13 behandles af ligningsrådet, der afgiver indstilling om sagens afgørelse til landstyre.

§ 57.

Stk. 1. Alle de, som efter ligningsrådets afgørelse er ansat til at svare skat eller hvor ligningsrådet har ændret en skatteansættelse, kan inden 1 måned efter, at de har modtaget underretning herom, indgive skriftlig klage til landsskatteudvalget, jfr. § 61 stk. 1.

Stk. 2. Den kommunale ligningsmyndighed har inden for de samme frister ret til at indanke ligningsrådets afgørelse for landsskatteudvalget.

Kapitel 9.

Landsskatteudvalget.

§ 58.

Stk. 1. Landsskatteudvalget påkender skatteklager således som nærværende lov

Stk. 2. Landsskatteudvalget består af 5 medlemmer, valgt af lagtinget. Udvalget vælger selv formand og næstformand og har fast sekretær, som skal være lov- og regnskabskyndig. Ligeledes vælger lagtinget 5 stedfortrædere. Funktionstiden for medlemmerne og stedfortræderne er 4 år.

Stk. 3. De i § 55 stk. 3 og 5 indeholdte bestemmelser finder tilsvarende anvendelse med hensyn til landsskatteudvalget.

Stk. 4. Medlemmerne aflønnes med et af landstyre fastsat honorar.

§ 59.

Stk. 1. Intet medlem af de i §§ 32, 55 og 58 nævnte myndigheder må deltage i behandlingen af en skatteansættelse, når denne vedrører

a) ham selv eller hans ægtefælle,

b) hans beslægtede eller besvogrede i op- eller nedstigende linie, hans søskende eller disses ægtefæller, hans adoptiv- eller plejebørn eller hans adoptiv- eller plejeforældre,

c) et selskab eller en forening m. v., af hvis bestyrelse eller direktion han er medlem.

Stk. 2. Ingen kan samtidig være medlem af mere end en af de i §§ 32, 55 og 58 nævnte myndigheder.

§ 60.

Stk. 1. Klager over de af de kommunale ligningsmyndigheder og ligningsrådet foretagne ansættelser af den skattepligtige indkomst påkendes af landsskatteudvalget.

Stk. 2. Klage over en ansættelse kan indgives af den skattepligtige selv. Dog kan en ansættelse, der ikke rettidig har været indanket for den kommunale ligningsmyndighed jfr. § 45, kun påklages til landsskatteudvalget for så vidt den pågældende gør gældende, at han ikke er skattepligtig, eller at der ved hans ansættelse er begået sådanne formelle fejl, som kan gøre den ugyldig; i sådanne tilfælde kan påanke ske inden udgangen af juni måned. Iøvrigt skal påanke ske inden 4 uger efter, at den skattepligtige har modtaget underretning om den pågældende ansættelse.

Stk. 3. Endvidere kan enhver skatteyder klage over en anden skatteyers formentlig for lave ansættelse. Klagen vil være at indgive inden udgangen af juni måned.

Stk. 4. Er en klage indgivet for sent, eller er betingelserne for dens påkendelse ifølge foranstående iøvrigt ikke til stede, vil klagen være at afvise. Foreligger der efter landsskatteudvalgets skøn særlig undskyldende omstændigheder, kan udvalget dog i de i stk. 2 omhandlede tilfælde tage klagen under påkendelse uanset, at de almindelige betingelser herfor ikke er opfyldt.

Stk. 5. Klage over landsskatteansættelsen tilstilles landsskatteudvalget direkte inden 1 måned efter, at påkrav er modtaget, jfr. ellers reglerne i nærværende paragraf og § 61.

§ 61.

Stk. 1. Klage til landsskatteudvalget indgives skriftligt og må være støttet på grunde samt bilagt fornøden dokumentation. Når det begæres af klageren eller vedkommende skattepligtige, skal der gives den pågældende eller hans repræsentant adgang til mundtligt at udtale sig for udvalget.

Stk. 2. Over den indkomne klage indhenter udvalget ligningsrådets udtalelse. Inden afgivelsen af denne affordreder ligningsrådet den kommunale ligningsmyndighed en erklæring over sagen og søger iøvrigt tilvejebragt de for sagens påkendelse fornødne oplysninger. Ligningsrådet er iøvrigt efter begæring i den enkelte sag berettiget til ved en dertil bemyndiget repræsentant at udtale sig mundtligt for udvalget ligesom dette kan anmode ligningsrådet om at lade sig repræsentere ved udvalgets behandling af en sag.

Stk. 3. I tilfælde, hvor ansættelsen beror på et umiddelbart skøn, har det sit forblivende ved den af den kommunale ligningsmyndighed, evt. ligningsrådet, foretagne ansættelse, medmindre klageren meddeler sådanne yderligere oplysninger og bevisligheder, at udvalget derved sættes i stand til at danne sig et selvstændigt skøn.

Stk. 4. Udvalget afgør de indkomne klager ved kendelse. Udvalget er uanset klagens indhold berettiget til at optage ansættelsen i sin helhed til påkendelse.

Oplysningspligt.

Ansvars- og straffebestemmelser.

Kapitel 10.

De skattelignende myndigheders kontrolbeføjelser.

§ 62.

Alle erhvervsdrivende, hvis selvangivelse er baseret på et regnskab, er, hvad enten de har pligt til at føre autoriserede forretningsbøger eller ej, pligtige til på forlangende at forelægge de skattelignende myndigheder det regnskabsmateriale med bilag, der danner grundlag for selvangivelsen, ligesom ligningsrådet er berettiget til at få adgang til på stedet at gennemgå det pågældende materiale.

Kapitel 11.

Formueopgørelsen.

§ 63.

Stk. 1. Alle som er undergivet pligt at svare indkomstskat i medfør af nærværende lov, er med de undtagelser og begrænsninger, som er anført nedenfor, pligtige at tilstille ligningsrådet, jfr. § 35, stk. 5 og 6 udførlig oversigt over alle deres ejendele og økonomiske rettigheder med angivelse af værdien.

Disse ejendele og rettigheder udgør blandt andet:

- 1) fast ejendom (grund med eller uden bygninger samt bygninger på fremmed grund),
- 2) fartøjer,
- 3) varer, råstoffer, maskiner, inventar, besætning samt erhverismæssigt benyttet løsøre,
- 4) privat benyttede motorkøretøjer, flyvemaskiner, heste og hestekøretøjer,
- 5) penge og pengerepræsentativer, udestående fordringer, obligationer, indestående i banker, sparekasser eller andre pengeinstitutter, aktier, andelsbeviser andre selskabsandele samt kunst- og frimærkesamlinger og smykker, for så vidt disse sidste overstiger en værdi af 10.000 kr.
- 6) reelle privilegier, ret til at oppebære jordskyld, arvefæsteafgift samt andre vedvarende, overdragelige rettigheder.

Stk. 2. Som formue for dødsboer, der er undergivet offentlig skiftebehandling på Færøerne, betragtes samtlige afdødes efterladenskaber af ovennævnte art, som på tidspunktet for formuens opgørelse er inddraget under skiftet, således at der ved ansættelsen bortses fra alle tidligere til boets arvinger udløddede værdier.

§ 64.

Ved værdiansættelsen af formuen anvendes følgende regler:

1) Fast ejendom ansættes til værdien i handel og vandel. Ved ansættelsen af ejendommens værdi medtages foruden grund og bygninger alle faste anlæg samt mur- og nagellast tilbehør og de til ejendommen knyttede rettigheder og herligheder. For landbrugsejendomme medtages endvidere de på opgørelsestidspunktet foreliggende beholdninger af sæd og foderstoffer i det omfang, disse ikke overstiger, hvad der er fornødent til at holde ejendommen i behørig driftstilstand. Ved ansættelsen af værdien af jord i haugen medtages de på haugen gående får, med mindre fårene går i kending, i det omfang, hvor det findes påkrævet, udfærdiger landstyre efter ligningsrådets indstilling nærmere anvisninger til ligningsmyndighederne angående principperne for og den nærmere fremgangsmåde ved ansættelsen af fast ejendoms værdi.

2) Skibe ansættes efter deres salgsværdi. Som vejledning for ansættelsen tjener særlig skibets forsikringssum eller, såfremt anskaffelsesværdien med fradrag af over indkomsten godkendte afskrivninger er højere, denne sidste værdi.

3) Varer, råstoffer, hel- og halvfabrikata ansættes til samme værdi, som benyttes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jfr. § 5, stk. 3. En landbrugsejendoms beholdning af sæd og foderstoffer ansættes kun særskilt i det omfang, hvori sådanne beholdninger overstiger, hvad der er fornødent til at holde ejendommen i behørig driftstilstand, jfr. nr. 1.

4) Maskiner, inventar og andet driftsmateriel, som efter reglerne i § 8, stk. 1 kan gøres til genstand for skattefri afskrivning, ansættes til anskaffelsesværdien efter fradrag af de skattefri afskrivninger. Driftsmateriel, som fornyes over driften, ansættes til 50 % af anskaffelsesværdien.

5) Den til en landbrugsejendom hørende besætning ansættes til normalværdier, der fastsættes af ligningsrådet.

6) Privat benyttede befordringsmidler ansættes til salgsværdien.

7) Udestående fordringer ansættes efter pålydende, medmindre det skønnes, at værdien er forskellig derfra.

8) Værdipapirer ansættes, forsåvidt de er genstand for offentlig notering efter kursværdien.

9) Andre værdipapirer ansættes efter deres pålydende, medmindre det skønnes, at deres værdi er forskellig derfra.

10) Reelle privilegier samt vedvarende overdragelige rettigheder ansættes til den vederlagssum, der kan påregnes opnået for dem. Hjemler rettigheden en fast årlig ydelse, ansættes dens værdi til det 20-dobbelte af årsydelsen.

§ 65.

Til formuen henregnes ikke

1) rettigheder, hvis erhvervelse er afhængig af en kendsgerning, hvis indtræden er uvis

2) formue, som er erhvervet ved arv eller gave med den bestemmelse, at indtægterne foreløbig skal tilfalde en anden, og at formuen, medens indtægtsnydelsen består, skal være unddraget formueejers rådighed.

3) formue, som er erhvervet ved arv eller gave med den bestemmelse, at indtægterne foreløbig skal oplægges, og at såvel formue som indtægter skal være unddraget formueejers rådighed.

4) brugsrettigheder eller krav på periodiske ydelser, der som en personlig uoverdragelig ret er tillagt den skattepligtige for livstid eller kortere ubestemt tid, såsom ret til pension, livrente og lignende, fribolig, aftægtsnydelse, løbende ydelse ifølge ulykkesforsikringskontrakter og lign.

§ 66.

Stk. 1. Ved opgørelsen af formuen fradrages den skattepligtiges gæld.

Stk. 2. Som gæld betragtes ikke

a) kautionsforpligtelser, med hensyn til hvilke betalingspligten endnu ikke er indtrådt.

b) andre forpligtelser, hvis opståen er afhængig af en kendsgerning, hvis indtræden er uvis.

Stk. 3. Værdien af den skattepligtiges forpligtelser til at erlægge periodiske ydelser, der som en personlig uoverdragelig ret er tillagt den berettigede for livstid eller kortere tid, såsom pension, livrente, fribolig, aftægtsydelser og lignende, samt værdien af på den skattepligtiges ejendele hvilende brugsrettigheder af tilsvarende karakter kan ikke fradrages ved opgørelsen af formuen. Dette gælder uanset, om der måtte være stillet sikkerhed for forpligtelsens opfyldelse.

§ 67.

Stk. 1. Formue, hvoraf en person har indtægts- eller brugsnydelsen, medens ejendomsretten er tillagt en anden, dog uden rådighedsret, så længe indtægts- eller brugsnydelsen varer, medregnes for halvdelens vedkommende i indtægts- eller brugsnyders formue.

Stk. 2. Har indtægts- eller brugsnyderen selv fraskrevet sig ejendomsretten til formuen, skal denne dog i sin helhed medregnes i hans formue.

Stk. 3. Den, som har bortskænket formue med det bånd, at indtægterne foreløbig skal oplægges, og at formuen med oplagte indtægter foreløbig skal være unddraget den eller de begunstigedes rådighed, skal vedvarende medregne formuen med oplagte indtægter.

§ 68.

Formuen opgøres under eet efter forholdene ved udløbet af det indkomstår, som danner grundlag for indtægtsskatteansættelsen, forsåvidt ikke andet måtte være bestemt i det følgende.

§ 69.

Formue, tilhørende gift kvinde, der samlever med sin ægtefælle, medregnes i dennes formueopgørelse, selvom formuen er hendes særje, ligesom familieoverhovedet medregner i sin formueopgørelse den formue, som tilhører børn under 16 år, forsåvidt indkomsten heraf skal medregnes i familieoverhovedets skattepligtige indkomst.

§ 70.

Ved separation og skilsmisse indgiver ægtefællerne hver for sig formueopgørelse fra begyndelsen af det skatteår, som følger efter dommens afsigelse eller bevillingens udfærdigelse. Manden fradrager i sin opgørelse den del af fællesformuen, som er udloddet hustruen eller som er tilfaldet hende som særje og som hun nu disponerer alene over. Hustruen opfører på sin formueopgørelse den del af fællesformuen, som således har kunnet fradrages i mandens opgørelse.

Kapitel 12.

Pligt at meddele oplysninger om lønninger m. v.

§ 71.

Stk. 1. Enhver, der har beskæftiget lønnet medhjælp, er på begæring pligtig uden betaling at meddele de skattelignende myndigheder oplysninger, eventuelt i fortegnelsesform, om lønninger, gratialer og lign. samt om beløb, der indestår hos arbejdsgiveren eller af denne er indsat på en særlig konto for lønmodtageren, og som hidrører fra indtjent løn, provision eller andet arbejdsvederlag, alt under angivelse af vedkommende lønmodtagers navn og bopæl. Er arbejdsgiveren i tilfælde, hvor lønnen er udbetalt gennem mellemmand, ude af stand til at meddele disse oplysninger, eller er arbejdsgiveren uden for Færøerne, påhviler pligten mellemmanden. Som følge heraf er arbejdsgiveren, eventuelt mellemmanden, pligtig ved ansættelsen af lønmodtageren at afkræve denne oplysning om navn og nøjagtig adresse; for oversiddelse af denne pligt kan der af landsstyret ikendes den pågældende en bøde af indtil 1000 kr.

Stk. 2. Offentlige myndigheder og bestyrelser for pengeinstitutter, selskaber, forsikringsvirksomheder, foreninger, stiftelser, legater og andre institutioner er pligtige uden betaling i begæret, men kort form så vidt muligt at meddele ligningsrådet alle de oplysninger, der kan tjene denne myndighed til vejledning ved udførelsen af dens hverv, — dog forsåvidt angår en flerhed af ikke navngivne skatteydere kun efter landsstyrets nærmere bestemmelse.

Samme pligt påhviler sagførere, forsåvidt angår medlemværende med deres kunder og klienter, samt andre personer, der har midler til forvaltning, forsåvidt angår det i denne anledning bestående medlemværende.

Stk. 3. Banker og andre pengeinstitutter og personer, som driver sådan omsætning med offentlige værdipapirer, at de er pligtige at føre bøger i henhold til lov, skal på forlangende meddele ligningsrådet de oplysninger vedrørende køb og salg af værdipapirer, der kan tjene til vejledning ved skatteansættelsen. Hvor køberen eller sælgeren repræsenteres af en sagfører eller anden befuldmægtiget, er denne pligtig at give oplysning om klientens navn og adresse.

Stk. 4. Fabrikanter og engros handlende samt andre næringsdrivende, som efter landsstyrets afgørelse under hensyn til størrelsen af deres omsætning eller arten af de varer, som de forhandler eller fremstiller, skønnes at burde sidestilles med disse, skal på begæring meddele ligningsrådet oplysning om deres omsætning med enkelte navngivne kunder eller leverandører, dog kun forsåvidt det drejer sig om omsætning af sådanne varer, som af vedkommende kunde eller leverandør forhandles eller fremstilles som et led i hans næring eller bedrift.

§ 72.

Stk. 1. Vægrer nogen sig ved at efterkomme en i henhold til bestemmelserne i §§ 62 og 71 fremsat begæring fra de skattelignende myndigheder, afgør landsstyret, hvorvidt han er pligtig dertil og kan om fornødent fremtvinge pligtens efterkommelse ved pålæg af en daglig bøde.

Stk. 2. Undlader en skatteyder at indsende selvangivelse over formuen indenfor de fastsatte frister, således som foreskrevet i § 35, stk. 5, og § 63, stk. 1, medfører dette, at selvangivelsen af indkomsten ikke bliver taget til følge. Ligningsrådet foretager derefter ændring i den af den kommunale ligningsmyndighed foretagne indkomstansættelse efter reglerne i § 39.

§ 73.

Stk. 1. I offentligt skiftede boer skal skifteforvalteren inden 2 måneder efter dødsfaldet uopfordret meddele ligningsrådet oplysning om afdødes efterladte formue, forsåvidt den udgør mindst 10,000 kr., samt derefter på forlangende give sådanne yderligere oplysninger, som kan fremskaffes, til brug ved afgørelsen af spørgsmålet om, hvorvidt det kan antages, at afdødes selvangivelser har været urigtige. Denne forpligtelse kan, om fornødent, fremtvinges ved en af landsstyret pålagt daglig bøde.

Stk. 2. Der skal inden 2 måneder efter modtagelsen af de sidstbegærede oplysninger ske anmeldelse til boet om, at der vil blive gjort krav gældende mod boet i henhold til § 79. Forinden udløbet af de fornævnte frister må boets behandling ikke afsluttes, medmindre der fra ligningsrådet foreligger erklæring om, at sådant krav ikke vil blive fremsat. Skulle rettidig anmeldelse ikke ske, bortfalder arvingernes solidariske ansvar i henhold til § 79, stk. 2.

Stk. 3. Endvidere skal skifteretten meddele ligningsrådet underretning om indholdet såvel af de arveanmeldelser, som indgives af selvskiftende arvinger, som af de boopgørelser, der i henhold til reglen i kgl. anordning nr. 468 af 8. november 1921 § 31 indsendes af længstlevende ægtefælle, der forbliver hensiddende i uskiftet bo, alt forsåvidt bobeholdningen overstiger 10,000 kr. Underretningen, der vil være at tilstille ligningsrådet inden 2 måneder efter anmeldelsens eller opgørelsens modta-

gelse, kan meddeles enten ved en afskrift af selve arveanmeldelsen og opgørelsen eller ved et uddrag af samme, der foruden oplysning om afdødes navn, stilling og bopæl samt beholdningens størrelse tillige skal indeholde angivelse af arveforholdene samt specification af boets aktiver og passiver i hovedposter.

§ 74.

Hvor der i nærværende lov er tillagt de skattelignende myndigheder ret til at kræve oplysninger til brug ved skatteligningen, tilkommer samme ret landsskatteudvalget til brug ved behandlingen af klager.

Kapitel 13.

Om straf for urigtig selvangivelse m. m. og om efterbetaling af for lidt erlagt skat.

§ 75.

Stk. 1. Den, der i svigagtig hensigt afgiver urigtige, ufuldstændige eller på anden måde vildledende oplysninger til brug ved ansættelsen af sin egen eller en af ham repræsenteret skatteydere skattepligtige indkomst eller til brug ved beregningen af sin egen eller en af ham repræsenteret skatteydere skat i henhold til nærværende lov straffes, hvad enten det offentlige har lidt et tab derved eller ej, med en bøde af indtil 5 gange det beløb, der ved det svigagtige forhold er, eller såfremt oplysningerne var blevet taget til følge, ville være unddraget det offentlige. Foreligger der ved et forhold som det foran ommeldte alene grov uagtsomhed, er straffen indtil 3 gange det nævnte beløb.

Stk. 2. Bøden ikendes af landsstyret, medmindre dette eller den skyldige selv ønsker sagen afgjort ved rettergang.

Stk. 3. Bøde, der ikendes i henhold til foranstående bestemmelse, fordeles forholdsmæssigt mellem de respektive til skatten berettigede kasser.

Stk. 4. Bøde i henhold til foranstående kan kræves betalt i bødefældtes dødsbo. Har bødefældte handlet for et selskab eller en forening m. v. kan bøden, hvis den ikke betales af bødefældte, forlanges betalt af og om fornødent inddrives ved udpantning hos selskabet eller foreningen m. v.

§ 76.

Stk. 1. Den, der erhvervsmæssigt bistår en skattepligtig med aflattelsen af dennes selvangivelse til brug for de skattelignende myndigheder, og som ved denne sin virksomhed forsætligt unddrager eller søger at unddrage det offentlige skyldig skat, straffes med hæfte eller under formildende omstændigheder med bøde. Er der ved den omhandlede virksomhed alene udvist grov uagtsomhed, er straffen bøde.

Stk. 2. Den, der iøvrigt forsætligt medvirker til et forhold af den i § 75 stk. 1, første punktum, nævnte art, samt den, der til brug ved kontrollen med skattelig-

ningen forsætligt afgiver urigtige oplysninger, eller som forsætligt medvirker hertil, straffes med bøde eller i særlig grove tilfælde med hæfte.

§ 77.

I sager, hvor strafansvar efter §§ 75 og 76 må antages at være forskyldt, kan landstyre forlange, at politiet bistår de skattelignende myndigheder med sagens opklaring.

§ 78.

Stk. 1. Foruden at ifalde bødeansvar er den, som kendes skyldig i et forhold, der falder ind under § 75, forpligtet til at efterbetale den for lidt erlagte skat, forsåvidt angår de i § 14 nr. 5 a)—d) omhandlede selskaber og foreninger m. v. med tillæg af renter 4% p. a. fra udgangen af det skatteår, som kravet vedrører.

Stk. 2. Samme forpligtelse til at efterbetale den for lidt erlagte skat evt. med renter som anført i stk. 1, påhviler enhver, om hvem det oplyses, at han, uden at have gjort sig skyldig i et strafbart forhold, ikke har været beskattet af sin fulde indkomst. Størrelsen af det skattebeløb, der skal efterbetales, bliver, forsåvidt sagen ikke med landstyreets samtykke afgøres i mindelighed, at fastsætte ved domstolene. Ved beregningen af renter af efterkravet vil der være at bortse fra evt. tillæg til dette i medfør af § 41.

Stk. 3. Efterbetalingen kan inddrives ved udpantning, og der haves samme fortrinsret for beløbet som for skatter.

Stk. Efterbetalingsbeløbet vil være at fradrage i det indkomstår, hvori beløbet erlægges. Tillægsbetalingen efter § 41 og bøde efter §§ 75 og 76 kan ikke fradrages i indkomsten.

§ 79.

Stk. 1. Såfremt det, efter at en skatteyder er afgået ved døden, viser sig, at han har betalt for lidt i indkomstskat, vil skatten altid være at efterbetale med et tillæg, svarende til den for lidt erlagte skat. Det samme gælder i tilfælde, hvor sag angående efterkrav på for lidt erlagt skat er rejst mod skatteyderen i hans levende live, men hvor han er afgået ved døden inden sagens afslutning.

Stk. 2. Det i stk. 1 nævnte tilsvær påhviler boet eller arvingerne, disse sidste dog kun i det omfang, hvor de har modtaget arv eller arveforskud. Inden for denne grænse er arvingerne med den i § 73, stk. 2, sidste punktum, nævnte undtagelse solidarisk ansvarlige for tilsværet, der om fornødent kan inddrives ved udpantning hos de pågældende. Såfremt afdøde efterlader sig ægtefælle, hvis midler ikke inddrages under bobehandlingen, kan tilsværet, hvis dækning ikke kan opnås hos boet eller arvingerne, indenfor den sædvanlige udpantningsfrist inddrives ved udpantning i den længstlevende ægtefælles midler i det omfang, hvori tilsværet hidrører fra skatteperioder, for hvilke ægtefællerne har været sambeskattede.

Stk. 3. Størrelsen af det beløb, der skal tilsværes, bliver, forsåvidt sagen ikke med landstyreets samtykke afgøres i mindelighed, at fastsætte ved domstolene.

Stk. 4. Den boet eller arvingerne i henhold til foranstående bestemmelser påhvillende forpligtelse påvirkes ikke af et i boet udstedt proklama.

§ 80.

Landsstyret kan, når forholdene i særlig grad taler derfor, således navnlig i trangs-tilfælde, eftergive eller nedsætte et efter §§ 78 og 79 fastsat efterkrav såvel som de af landsstyret efter reglerne i nærværende kapitel fastsatte bøder og straftillæg. For såvidt angår de kommunen tillædende efterkrav, bøder eller straftillæg kan kommunen eftergive eller nedsætte disse.

Kapitel 14.

Skatteopkrævningen.

§ 81.

Stk. 1. Alle lands- og kommuneskatter indkræves gennem Færøernes oppebørselskontor, dog med undtagelse af kommuneskatter for skatteåret 1963 (i Tórshavn skatteåret 1963/64) og tidligere år.

Til dækning af oppebørselskontorets merudgifter ved opkrævning af kommuneskatterne bemyndiges landsstyret til at pålægge kommunerne en afgift til landskassen, dog ikke med mere end 1/2% af påligningen.

Stk. 2. Landsstyret fastsætter de nærmere regler for opkrævningen.

Stk. 3. Skatteydere har i alle tilfælde betalingsfrist til den 20. i forfaldsmåned.

Stk. 4. Skatteyder, som ikke har fast ophold i den kommune, hvor han er ansat i skat, skal meddele kommunalbestyrelsen sin adresse, såfremt han opholder sig på Færøerne, og ellers for kommunalbestyrelsen opgive en på Færøerne bosiddende person, der indbetaler hans skattebidrag.

Kommunalbestyrelsen meddeler så disse oplysninger videre til oppebørselskontoret.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen har pligt til uden forsinkelse at meddele oppebørselskontoret oplysninger om skatteyders arbejdsgivere i kommunen, når den anmodes derom.

Kapitel 15.

Fællesbestemmelser.

§ 82.

Stk. 1. Har en skatteyder ikke betalt skatten inden udløbet af betalingsfristen, vil det skyldige skattebeløb være at forrente med 1/2% månedlig for hver påbegyndt måned fra forfaldsdagen at regne.

Stk. 2. Skatten med påløbne renter søges derhos efter lovlig omgang inddrevet ved udpankning. I tilfælde, hvor der er givet henstand med skattens betaling, regnes udpankningsfristens begyndelse fra det tidspunkt, da skatten efter den givne henstand skulle være betalt.

§ 83.

Stk. 1. Såfremt den pålignede skat ikke er betalt inden det tidspunkt, hvor udpantning kan begæres, kan opkrævningsmyndigheden ved skriftlig henvendelse til den pågældendes arbejdsgiver eller for såvidt skatteyderen er pensioneret, til den kasse, som udbetaler pensionen, forlange, at arbejdsgiveren eller udbetaleren i det skatteyderen tilkommende arbejdsvederlag eller i pensionsydelsen ... herunder også forskudsvisse udbetalinger af disse ydelser — indeholder det til skattens betaling med påløbne strafrenter og gebyrer forfaldne beløb. Indeholdelsen skal finde sted ved den første efter begæringens fremsættelse følgende lønudbetaling eller i det omfang, hvori der ikke ved denne kan opnås dækning for det skattebeløb, som begæres indeholdt, ved de derefter følgende lønudbetalinger. De i løbet af en kalendermåned indeholdte beløb skal afregnes med og indbetales til opkrævningsmyndigheden inden den 15. i den følgende måned. Tilsvarende regler finder anvendelse ved udbetaling af pensions- eller renteforsikring. Underkastet samme pligt til lønindeholdelse som arbejdsgivere er personer, selskaber, foreninger m. v., som er medvirkende ved lønmodtageres engagement og som foretager afregning eller lønudbetaling, herunder også forskudsvisse udbetalinger.

Stk. 2. Dog kan der ikke ved nogen udbetaling indeholdes mere end fjerdedelen af den pågældendes arbejdsvederlag m. v., for såvidt angår gifte skatteydere og ugifte skatteydere, som har forsørgerpligt overfor hjemmeværende børn under 18 år, og mere end halvdelen for andre skatteyders vedkommende.

Stk. 3. Det påhviler derhos en arbejdsgiver inden 14 dage fra modtagelsen at besvare skriftlige forespørgsler fra opkrævningsmyndigheden om, hvornår og med hvilke beløb udbetaling af og indeholdelse i en i hans tjeneste værende skatteydere lønning har fundet sted, efter at arbejdsgiveren har modtaget den i stk. 1 omhandlede henvendelse. Arbejdsgiveren er endvidere pligtig inden 5 dage, efter at en skatteyder, i hvis lønning han efter det foranstående er pligtig at indeholde skyldigt skattebeløb, forlader tjenesten, at foretage anmeldelse herom til opkrævningsmyndigheden.

Stk. 4. Den arbejdsgiver eller pensionskasse eller det forsikringsinstitut, der ikke foretager i medfør af stk. 1 foreskrevet indeholdelse og indbetaling, bliver ansvarlig for det tab, som herved påføres det offentlige.

Stk. 5. Ved grov forsømmelighed med hensyn til de i nærværende paragraf omhandlede pligter straffes den for forholdet ansvarlige med bøde.

Stk. 6. Når opkrævningen finder sted månedsvis, behøver opkrævningsmyndigheden kun at foranledige udpantning foretaget ved udgangen af hvert kvartal for de i dette til betaling forfaldne skattebeløb.

§ 84.

Stk. 1. Såfremt skatten ikke kan inddrives hos skatteyderen, kan der indenfor den sædvanlige udpantningsfrist foretages udpantning hos hans hustru når skatten vedrører et skatteår, for hvilket ægtefællerne har været sambeskattede, ligesom tvungen lønindeholdelse i henhold til reglerne i § 83 i så fald kan begæres i hendes arbejdsvederlag m. v.

Stk. 2. Den del af den af familieoverhovedet pålignede skat, som forholdsmæssigt falder på indkomst, erhvervet af børn, som er sambeskattet med familieoverhovedet, kan, såfremt skatten ikke kan inddrives hos dette, inddrives hos det pågældende barn i overensstemmelse med reglerne i stk. 1.

§ 85.

Stk. 1. Dødsboer og konkurshøer tilsvares henholdsvis den afdødes og fallentens skatterestancer, for så vidt disse er forfaldne i de sidste to år inden dødsfaldet eller konkursens indtræden. Denne forpligtelse påvirkes ikke af et i boet udstedt proklama.

Stk. 2. For ældre skatterestancer hæfter boet, såfremt den eller de for behandlingen ansvarlige har været bekendt med restancerne, uden hensyn til, om proklama udstedes

§ 86.

Stk. 1. I tilfælde, hvor et selskab eller en forening eller institution opløses ved fordeling af formuen blandt aktionærer eller medlemmer, uden at der afsættes noget beløb til dækning af den sammenslutningens påhvilende skat, skal vedkommende sammenslutnings deltagere eller medlemmer være pligtige til under solidarisk ansvar at tilsvare skatten, dog kun i det omfang, hvori de har modtaget udlodning fra sammenslutningen.

Stk. 2. Såfremt et dødsbo slutes uden, at der er afsat det til udredelse af de boet pålignede skatter fornødne beløb, hæfter arvingerne solidarisk for skatternes betaling. Såvel ordentlige som overordentlige skifteforvaltere er overfor det offentlige ansvarlige for, at skatten behørigt berigtiges i de af dem behandlede boer.

§ 87.

Stk. 1. Ingen skattepligtig kan ved at klage over skatteansættelsen eller, såfremt der sker udpanning for skatten, ved indsigelse for fogeden unddrage sig forpligtelsen til at indbetale den alt forfaldne del af skatten, medmindre der forinden foreligger en af kompetent myndighed truffen afgørelse for, enten at en ændring bør finde sted eller at ansættelsen er sket med urette eller er ugyldig.

Stk. 2. I de tilfælde, hvor skatteansættelsen senere forandres, berigtiges det beløb, som en skattepligtig person skal betale, ved tillæg eller fradrag i den følgende skatte-termin, om fornødent også ved tilbagebetaling af det indbetalte eller en del deraf.

Stk. 3. Nedsættes en skatteansættelse eller skatteberegning, har den skattepligtige, hvad enten nedsættelsen sker på hans foranledning eller ej, foruden krav på godtgørelse af for meget erlagt skat krav på renter 4% p. a. fra indbetalingsdagen at regne af det for meget erlagte skattebeløb.

Kapitel 16.

Forskellige bestemmelser.

§ 88.

Stk. 1. De skattelignende myndigheder, landsskattedvalgets medlemmer og opkrævningsmyndighederne er under ansvar efter § 152 i borgerlig straffelov, jfr. lovbekendtgørelse nr. 215 af 24. juni 1939, forpligtet til overfor uvedkommende at iagttage ubetinget tavshed med hensyn til de oplysninger om skatteyderens indkomst- og formuesforhold samt om de pålignede skattebeløb, som under varetagelsen af deres hverv i henhold til nærværende lov måtte komme til deres kundskab. Det samme gælder med hensyn til de hos dem ansatte medhjælpere.

Stk. 2. De pågældende afgiver ved deres tiltrædelse af hvervet eller stillingen skriftlig erklæring om at ville overholde tavshedspligten.

Stk. 3. Offentliggørelsen af forhold, som efter denne lov ikke må offentliggøres, jfr. § 47, stk. 3, straffes med bøder. Påtale kan ske såvel efter skatteyderens som landsstyrets begæring.

§ 89.

Den kommunale ligningsmyndighed, som ikke inden udløbet af de fastsatte frister efterkommer, hvad der ifølge denne lovs forskrifter påhviler den, kan af landsstyret under en daglig bøde for hvert enkelt medlem, der ikke kan anføre fyldestgørende grunde til sin undskyldning, tilpligtes hertil.

§ 90.

Stk. 1. Det står enhver, som i henhold til §§ 24, stk. 2, 38, stk. 3, 51, stk. 4, 71, stk. 1, 72, stk. 1, 73, stk. 1 og 89 ikendes bøde, frit for inden 14 dage efter, at han har modtaget underretning om bødens ikendelse, at forlange sagen afgjort ved retslig påtale.

Stk. 2. Når ikke andet er fastsat, tilfalder bøder efter nærværende lov landskassen.

§ 91.

For det tilfælde, at personer, selskaber eller foreninger, som er skattepligtige efter nærværende lov tillige er undergivet beskatning i fremmed stat af samme indkomst, som beskattes på Færøerne, skal landsstyret være bemyndiget til at medvirke til indgåelse af overenskomst med fremmed stat til hel eller delvis undgåelse af nævnte dobbeltbeskatning og til under forbehold af gensidighed at tilstå de hertil fornødne ændringer i skattepligten efter de nævnte love.

§ 92.

Stk. 1. Er personer, selskaber eller foreninger, som er skattepligtige efter nærværende lov tillige undergivet beskatning i det øvrige kongerige af samme indkomst, som beskattes på Færøerne, skal landsstyret være bemyndiget til under forudsætning af gensidighed at tilstå sådanne ændringer i skattepligten efter de nævnte love, at nævnte dobbeltbeskatning helt eller delvis undgås.

Stk. 2. Landsstyret er endvidere bemyndiget til at fastsætte regler for, i hvilket omfang de i kapitel 12 omhandlede kontrolbeføjelser på Færøerne skal kunne udløves af myndigheder i det øvrige kongerige.

§ 93.

Landsstyret er beføjet til, når forholdene i ganske særlig grad taler derfor, at eftergive eller nedsætte landsskat, der er pålignet i henhold til nærværende lov.

§ 94.

Eftergivelse af personlig kommuneskat kan kun finde sted i ganske særlige tilfælde, når den skattepligtiges indtægt som følge af sygdom, dødsfald, trykkende familieforhold, arbejdsløshed eller andre lignende forhold er blevet væsentligt mindre end den indkomst, hvorefter kommuneskatten er lignet, og den pågældendes økonomiske omstændigheder iøvrigt skønnes at være til hinder for betaling af det fulde pålignede skattebeløb. Om eftergivelsen skal der indgives skriftligt andragende til kommunalbestyrelsen, og beslutningen om skatteeftergivelse skal — efter at de fornødne oplysninger er tilvejebragt — træffes af kommunalbestyrelsen i et af sammes møder. Eftergivelse kan kun rent undtagelsesvis tilstås med mere end 2/3 af de af andragendet omfattede, forfaldne skattebeløb.

Kapitel 17.

Ikrafttrædelsesbestemmelser m. v.

§ 95.

Stk. 1. Nærværende lov træder i kraft straks og anvendes første gang ved skattekningen for skatteåret 1964/65.

Stk. 2. Kommunernes regnskabsår er fra den 1. april 1964 at regne perioden 1. april til den følgende 31. marts.

Stk. 3. Den for året 1963 foretagne ansættelse til kommuneskat skal have gyldighed også for tiden fra den 1. januar 1964 til 31. marts 1964 således at de skatteydere, der efter de hidtil gældende regler er skattepligtige for dette tidsrum, svarer kommuneskat med et til den for året 1963 pålignede skat forholdsmæssigt svarende beløb.

Stk. 4. Efter den 31. marts 1964 aflægger kommunerne regnskab for tiden fra den 1. januar 1963 til den 31. marts 1964.

§ 96.

Stk. 1. I lov for Færøerne nr. 30 af 28. februar 1872 om landkommunernes styrelse ændres i § 21, 1. pkt. »sidste halvdel af december måned« til »første halvdel af januar måned« og i § 29, 1. pkt., »15. marts« til »15. maj«.

Stk. 2. Samtidig med denne lovs ikrafttræden ophæves:

1. Lov for Færøerne nr. 76 af 12. marts 1923 om den kommunale beskatning med

ændringer ifølge lov nr. 46 af 7. marts 1928, lov nr. 36 af 16. februar 1939, kundgørelse nr. 62 af 23. december 1942, kundgørelse nr. 2 af 14. marts 1947, kundgørelse nr. 40 af 27. december 1947, kundgørelse nr. 44 af 29. december 1947, lagtingslov nr. 48 af 31. august 1949, lagtingslov nr. 24 af 17. marts 1951, lagtingslov nr. 74 af 22. december 1951, lagtingslov nr. 4 af 26. marts 1953, lagtingslov nr. 5 af 26. marts 1953 § 2, stk. 2, lagtingslov nr. 6 af 26. marts 1953, § 1 i lagtingslov nr. 28 af 20. november 1953, lagtingslov nr. 32 af 22. oktober 1954, lagtingslov nr. 62 af 12. november 1959 og lagtingslov nr. 12 af 4. maj 1961.

2. Lov for Færøerne nr. 202 af 15. maj 1939 om personlig skat til amtskommunen med senere ændringer.

3. Kundgørelse nr. 69 af 23. december 1941 vedrørende midlertidige bestemmelser for Færøerne om oprettelse af et ligningsråd, med ændringer ifølge kundgørelse nr. 42 af 11. december 1944.

4. Bekendtgørelse nr. 69 af 30. november 1959 om ligningskommissioner i bygdekommuner.

§ 97.

Stk. 1. Alle spørgsmål om skattesvarelse for skatteperioder, der ligger forud for skatteåret 1964/65, og strafansvar for oplysninger, afgivet inden nærværende lovs ikrafttræden, skal vedvarende behandles efter hidtil gældende regler.

Stk. 2. Såfremt reglerne i § 5, stk. 3, om værdiansættelsen af varebeholdningen m. m. medfører, at den skattepligtiges indkomst for det første skatteår, der omfattes af nærværende lov, vil udgøre over 20% mere end, hvad indkomsten opgjort efter de hidtil gældende regler ville have udgjort, vil den overskydende del af indtægtsdifferencen være at fordele i tre lige store beløb på det pågældende og de to nærmest efterfølgende skatteår, når begæring herom fremsættes af den skattepligtige inden den 1. januar 1964.

§ 98.

Landsstyret fastsætter de nærmere regler for denne lovs gennemførelse og bemyndiges til at afholde de til gennemførelsen nødvendige udgifter.

INDHOLDSFORTEGNELSE

	§	pag.
Kapitel 1. Den skattepligtiges indkomst	2	1
Kapitel 2. Skattepligten. Dennes indtræden og ophør	14	12
<i>Indkomstskattens beregning</i>		
Kapitel 3. Landsskatten	26	24
Kapitel 4. Kommuneskatten	28	26
Kapitel 5. Selvangivelsen og følgerne af manglende selvangivelse	35	31
Kapitel 6. De kommunale ligningsmyndigheders virksomhed	42	36
Kapitel 7. Skat til erhvervskommunen	49	42
<i>Tilsyn og klageinstans.</i>		
Kapitel 8. Ligningsrådet	55	46
Kapitel 9. Landsskatteudvalget	58	48
<i>Oplysningspligt. Ansvars- og straffebestemmelser.</i>		
Kapitel 10. De skattefælgende myndigheders kontrolbeføjelser	62	51
Kapitel 11. Formueopgørelsen	63	52
Kapitel 12. Pligt at meddele oplysninger om lønninger m. v.	71	57
Kapitel 13. Om straf for urigtig selvangivelse m. m. og om efterbetaling af for lidt erlagt skat	75	61
<i>Skatteopkrævningen.</i>		
Kapitel 14. Kommuneskatten	82	65
Kapitel 15. Fællesbestemmelser	84	66
Kapitel 16. Forskellige bestemmelser	90	70
Kapitel 17. Ikrafttrædelsesbestemmelser m. v.	97	73

GREINARGERÐ

til lögtingsmál nr. 27/1962 uppskot um landsskatt og kommunuskatt.

Landsstýrið leggur her fyrir lögtingið uppskot til lögtingslóg um landsskatt og kommunuskatt eftir förimuni.

Hövuðslógirnar í núgaldandi skattaskipan er lóg nr. 76 frá 12. mars 1923 um kommunuskatt, lóg nr. 202 frá 15. maí 1939 um persónligan skatt til amtskommunu og kunngerð nr. 69 frá 23. desember 1941 um bráðfengis fyriskipanir um líkningar-ráð — allar við seinni broytingum.

Eftir uppskotinum skulu hesar lógir og kunngerðir fara úr gildi samtiðis sum skattaskipanin eftir hesum uppskoti tekur við.

Uppskotið í heild.

Um uppskotið í heild samanborið við núverandi skattaskipan skal hetta verða tikið fram:

1. Sum er, eru skattalógirnar tvær — önnur fyrir landsskatt, hin fyrir kommunuskatt. Eftir uppskotinum verða reglurnar um landsskatt og kommunuskatt í eini og somu lóg.

2. Sum er, krevur landskassin upp landsskattin, meðan hinar einstøku kommunur krevja upp kommunuskattin. Eftir uppskotinum verður allur skattur kravdur undir einum — av gjaldstovuni, eftir reglun, sum landsstýrið fyrisetir har m. a. ætlanin er at krevja skattin í 10 gjøldum. Gjaldstovan endurrindar síðan kommununum tað, ið teimum tilkemur.

3. Skilagreiningin á hugtakinum »skattainntøka« verður væl neyvari enn eftir núverandi skipan.

4. Eftir núverandi skipan hava líkningarmyndugleikarnir ov litlar sjálvstøðuligar møguleikar til at finna hinar veruligu inntøkur hjá tí einstaka skattgjaldara.

Hesum viðvíkjandi ber uppskotið við sær: Tað verður skylda at lata líkningarvaldinum sjálvsuppgávu.

Settar kunnu verða gjølligari reglur um bókhaldsskyldu.

Líkningarvældini fáa rætt til at kanna roknskapatilfurið á staðnum. Hetta gildir fyri allar skattaskyldugar — eisini teir, sum ikki hava bókhaldsskyldu.

Teir, sum reka vinnu og sum byggja sjálvuppgávu sína á roknskapi, hava skyldu til at leggja fram alt roknskapatilfar við fylgiskjølum. Hetta skal eisini gilda fyri teir, sum gera roknskap, hóast teir ikki hava roknskaparskyldu. Somuleiðis hevur líkningarráðið (men ikki sóknarstýri og líkningarnevnd) rætt til at kanna hetta tilfar á staðnum.

Hin skattaskyldugi hevur skyldu til at geva líkningarráðnum (men ikki sóknarstýrum og líkningarnevndum) fullfíggið yvirlit yvir ognir sínar.

Tríðji persónur — vinnugevi, almenn völd, peningastovnanir, tryggingarfeløg, verksmiðjueigarar, heildsølumenn o. s. fr. — hevur skyldu til at geva líkningarvöldunum nærri upplýsingar um peningaligu viðurskiði hins skattskylduga.

5. Eftir uppskotinum verða barnafrádráttirnir hækkaðir.
6. Løn móttakarar fáa serstakan frádrátt.
7. Mynstraðir fiskimenn fáa har aftur at serstakan frádrátt.
8. Ymiskar broytingar eru gjørdar viðvíkjandi skattanevnd og líkningarráði.
9. Skattaárið og roknskaparárið hjá øllum kommunum verður nú sum hjá landinum, t. e. frá 1. apríl til 31. mars.
10. Uppskotið setir gjølligari reglur um atvinnuskatt.

Um einstakar greinir í uppskotinum skal hetta verða tikið fram:

Til 1. gr.

Av tí at skattaárið fyri landsskattin er fíggarárið og ætlanin er at gjaldstovan skal krevja allan skattin, verður hildið neyðugt at broyta skatta- og roknskaparár kommunanna samsvarandi. Eisini verður hetta høgligari, tí so kann álíkningin vera liðug, áðrenn skatturin fellur til gjaldingar, og áðrenn skattaárið byrjar.

1. kapitul.

Hin skattskylduga inntøkan.

Til 2. gr.

Eftir nr. 3 skal renta av innistandandi peningi í føroyskum peningastovnum eins og onnur renta verða tald upp í hina skattleggjandi inntøkuna. Hetta ger, at lógin um rentuskatt frá 26. mars 1953 verður avtikin. Henda broytingin kemst av, at líkningarvöldini nú fáa høvi til at eftiransa, at allar rentuinntøkur verða taldar við, og kemur rentan so inn í inntøkuna sum ein partur til skattingar eftir stígandi stiga.

Til 3. gr.

Ágóði av afhending av ognum verður sum higartil bert inntøkuskattað, tá afhendingin er partur av vinnu skattgjaldarans ella um hann hevur keypt ognina fyri at selja hana aftur við ágóða.

Til 4. gr.

Í 7. stk. er fyriskipað, at somu reglur, sum galdandi eru fyri tenastumenn sambært lóg, verða skipaðar fyri teir, sum ferðast í ørindum fyri vinnugevara, sjálvt um hesin er ikki almenn stovnan. Hetta kemst av, at torført hevur verið at kanna til fullnaðar tær útreiðslur, sum uppsettar verða til slík endamál.

Í 9. stk. er reglan um samsýningina til lögtingsmenn óbroytt, men er hon hjá fólkatingsmönnum broytt samsvarandi henni, sum er í gildi í Danmark, tá tað er órímligt, at føroysku fólkatingsmenninir skulu fáa drigið meira frá enn teir dansku.

Til 5. gr.

Fyrirælið í 1. stk. er tikið við, fyri at eingin ivi skal vera um, hvussu virðið av teimum vörum, framleiðari ella handilsmaður tekur úr egnum goymslum til egna nýtslu, skal vera roknað. Rættast má vera, at hesir eins og teir, sum mugu keypa húsfaldsvörur sínar á vanligan hátt, rokna virðið eftir veruligum söluprisum.

Í gomlu lógini vóru ongar reglur um, hvussu vörur á goymstu við árslok skuldu verða taldar upp í roknskaparuppgerðina. Líkningarráðið hevur tó fyriskipað reglur um hetta, og eru tær nú tiknar inn í lógaruppskotið, soleiðis at avvarðandi skattgjaldari nú veit, hvussu vørugoymslan verður tald upp í inntøkuna. Í landbúnaði og urtagarðsyrki verður óivað torført at meta um framleiðslukostnaðin, og er tí skotið upp at rokna við söluvirðinum við frádrátti av ávísam prosentum, t. d. 20 %.

Til 7. gr.

Henda grein svarar til núgaldandi lóg, men er viðkað til, at alt, sum lutað verður út av felag, annað hvørt tað so er rakstrarvinningur ella úgóði, sum kemur av, at ognin er sett upp í virði, ella komin á annan hátt, verður skattskyldugt hjá honum, sum fær peningin.

Higar til hevur bert tann partur av vinningi ella útluting, sum er komin av rakstrarvinningi, verið skattskyldugur hjá honum, sum fær hann.

Til 8. gr.

Reglurnar í hesari grein eru eins við núgaldandi, bert tann broyting, at fyrirsetingin um avmarking av avskrivning soleiðis, at maður ikki kann avskriva meira enn at hann í minsta lagi ber skatt av eignari nýtslu, er avtíkin.

Tilskilað er, at líkningarráðið kann seta reglur um avskrivningarnar soleiðis, at tær samsvara virðisminking av sliti og aldri.

Til 9. gr.

Í nr. 4 er sett fram uppskot um, at uppihaldspeningur til hjúnafelaga skattgjaldarans, skildan ella skildan til borð og song, og til børn, yngri enn 18 ár, sum ikki verða skattað saman við skattgjaldaranum, og sum hann er skyldugur at lata uppihaldspening til ella fæða upp, er undantíkin skattskyldu hjá avvarðandi skattgjaldara. Aftur fyri verður hesin uppihaldspeningur skattlagdur sum inntøka hjá hinum hjúnafelaganum, eisini tann parturin, sum børnini fáa, um tey eru hjá viðkomandi. Í lätuni eru reglurnar tær, at uppihaldspeningurin bert er skattskyldugur fyri konuna, um maðurin býr utan lands. Henda broyting samsvarar eisini teimum reglum, sum galdandi eru í Danmørk, og skal samstundis vera víst á, at í fleiri førum hevur annað hjúnið tilhald í Føroyum og hitt í Danmørk. Tað vil tykjast ógviliga órímiligt, at um

maðurin býr í Danmørk og konan í Føroyum, so skal hann hava høvi til at draga uppihaldspeningin frá inntøku síni, meðan hin vegin maðurin, sum býr í Føroyum, ikki fær rætt til at draga frá uppihaldspeningin til konu, sum býr í Danmørk, og konan í báðum førum verður skattað av upphæddini. Aftur at hesum kemur, at skilnaðartreytir verða settar eftir reglum, galdandi í Danmørk, og har er uppihaldspeningurin til hitt hjúnið — vanliga konuna — settur við tí í huga, at hon ber sín part av skattinum. Upplýst er, at flestar av teimum eldru skilnaðartreytum nú eru broyttar, so tær samsvara teimum nýggju skilnaðartreytum og skattareglum. Reglan tekur eisini við viðvíkjandi børnum, yngri enn 18 ár, sum ikki verða skattað saman við manninum, og viðvíkjandi uppihaldspeningi millum hjún, sum eftir reglum skattalógarinnar verða hildin ikki at liva saman, sbr. 17. gr. 2. og 3. stk.

Reglan í nr. 5) er tikin við, so at óavmarkað peningshædd ikki kann verða drigin frá fyri reglulig gjöld, sum skattgjaldarin hevur bundið seg til at rinda t. d. hald og uppihaldspening. Henda regla fyrirbyggir samstundis, at studningsveiting verður skattað bæði hjá gevara og honum, sum fær, og at veitingin verður avmarkað í mun til tað, sum móttakarín letur aftur í móti fíggarliga, tá ársveitingin er umroknað til kapitalvirðið av móttveitingini.

Í nr. 7 er ásað, at fiskimenn, sum starvast langt burtur frá heimi stóran part av árinum, kunna ikki nýta vanliga frítíðina, sum fólk á landi hava til at røkja og fjálga um ogn sína heima, men mugu lata alt tí líkt upp í hendurnar á øðrum. Hetta ber størri útreiðslur í sær í mun til hann, sum heima er og verður tí hildið rimuligt, at hesir fáa ein lætta í skattaálíkingini, sum kann vega eitt sindur upp móti tí, teir missa.

Skotið er tí upp, at hesir fáa frádrátt í skattleggjandi inntøkuni við ávísari peningshædd fyri hvønn mánaða, teir eru mynstraðir, soleiðis at samanlagda tíðin verður tald og verður so partur av mánaði 15 dagar ella styttri ikki taldur við, meðan 16 dagar ella meira verða taldir sum heilur mánaði.

Her verður hildið, at frádrátturin eigur at verða avmarkaður nakað í mun til inntøkuna soleiðis, at teir við skattleggjandi inntøku minni enn 10.000 kr. fáa 125 kr. fyri hvønn mánaða, teir eru mynstraðir, teir við inntøku 10.000 kr. men minni enn 15.000 kr. 100 kr. og teir við 15.000 kr., men minni enn 20.000 kr. fáa 75 kr. og verður so ongin frádráttur har inntøkan er 20.000 kr. ella meira.

Til 10. gr.

Reglan í 1. stk. nr. 1, er hin sama sum í galdandi skipan, meðan nr. 2 miðar í móti at forða fyri, at vinningur frá einum felag til annað á vegnum til persónligan partaeigara verður skattaður tvær ella fleiri ferðir, við at hann verður taldur uppi skattleggjandi inntøku felagsins. Undantíkin eiga tó at verða slík feløg, sum bert virka við peningaløgu, tá vinningsbýti har væl kann innibera part av rentu, og er hetta tí í veruleikanum sjálv inntøka felagsins.

Skipanin í 2. stk. er ætlað at forða fyri, at partafelag, sum er undir teimum viðurskiftum, sum nevnd eru, fær vinning sín minkaðan munandi, við tað at móðurfelagið roknar sær sjálvum part í vinninginum, annað hvørt í prísrökningini ella gjøgnum roknskapin.

Til 11. gr.

Eftir galdandi reglum er deyðsbúgv, sum er undir almennari skiftisviðgerð, bert atvinnuskattskyldugt. Hetta er broytt til, at øll inntøka, uttan mun til, hvørjum slagi hon er av, er skattskyldug, jmt. 14. gr. nr. 4. Tá so er, má eisini vera beinast, at tann partur av vinninginum, sum verður goldin eftirlivandi hjúni ella arvingum sum renta ella vinningur av bú- ella arvapørtum, verður frádrigin, tí slík inntøka av arvapørtum verður skattað hjá arvingunum.

Til 12. gr.

Henda regla er tikin við til tess at leggja fast, hvar skattkyldan er í teimum førum, har maður gevur ogn frá sær av einhvørjum slagi, sum gevur nakað av sær, og hann treytar, at inntøkan av ognini verður lögð upp soleiðis, at hann, sum hevur fingið ognina, ræður ikki yvir henni eina ávísa ella óvísa tíð. Soleingi henda treyt liggur á, verður gevarin at bera skattskylduna av nevndu inntøku, og telur hann hana tí upp í skattleggjandi inntøku sína. Um øðruvísi var atborið, so var kanska torført hjá honum, sum stendur fyri at hava fingið ognina, uttan tó at ráða yvir inntøkum hennara, at greiða tann skatt, honum verður álagdur av nevndu inntøku. Eisini kann koma at liggja soleiðis fyri, at ikki er greitt, hvør veruliga kemur at nýta innløgurnar av ognini, fyrr enn kanska long tíð er liðin.

Til 13. gr.

Reglan í hesi grein er mest sum hin sama, sum nú er galdandi; tó er 3. stk. nýtt. Viðvíkjandi hesum skal verða viðmerkt, at um onkur fær loyvi at nýta annað roknskaparár, enn higar til er nýtt, verður tað árið, tá umskift verður, rakstrartiðin annað hvørt styttri ella longri enn 12 mánaðir. Er tíðin styttri, er eingin orsök til, tá avvarðandi sjálvur vil broyta roknskaparárið, at ikki verður skattað av 12 mánaða inntøku, meðan tað heldur ikki er beint, við tað, at hann fær loyvi til umskiftingina, at hann verður skattaður av inntøku fyri meira enn 12 mánaðir, tí tað árið, sum inntøkan er roknað eftir, skal vera heilt rakstrarár. Henda regla er tí tikin við til at forða fyri tilíkkum avleiðingum av roknskaparumlegging.

2. kapitul.

Skattskyldan.

Nær hon byrjar og nær hon heldur uppát.

Til 14. gr.

Í hesi grein verða teir persónar, tey deyðsbúgv, feløg og samskipanir o. a. viðgjørdir, sum vegna bústað ella heimstað í Føroyum hava fulla skattskyldu, t. e. skyldu at rinda skatt av allari inntøku teirra, uttan mun um hon er vunnin í Føroyum ella ikki.

Viðvíkjandi persónum er høvuðsreglan, jmt. nr. 1), hin sama, sum nú er galdandi, at undir skattskyldu koma øll tey, sum hava fastan bústað ella fast tilhald í Føroyum; her aftur at er sett regla fyri, nær skattskylda tekur við viðvíkjandi persónum, sum fáa sær bráðfengis tilhald í Føroyum.

Reglan í nr. 2) er mestsum hin sama sum núgaldandi og krevur ikki tí serstakar viðmerkingar.

Tær í nr. 3) settu reglur víkja bert frá teim gomlu í tí, at tíðarskeiðið fyri at vera bráðfengis burturstaddur er sett til 4 ár í staðin fyri sum higartil bert tað skattaárið á enda, tá hann fór uttan lands.

Í nr. 4) eru tey deyðsbúgv, sum nevnd eru í 11 gr., tald upp í tey, sum hava fulla skattaskyldu. Nær skattskyldan hjá teimum tekur við og a. m. verður nærri viðgjørt undir viðmerkingunum til 23. gr.

Viðvíkjandi teimum undir nr. 5) nevndu partafeløgum og øðrum vinnufeløgum skal verða tilskilað, at tey veruliga bert koma undir fulla skattskyldu, tá tað eru beinleiðis partafeløg ella onnur vinnufeløg, sum eru skipað á líknandi grundarlag, jmt. a), meðan tey undir b—d) nevndu feløg helst ikki kunna verða mett sum feløg, sum rækja vanligan handilsskap, og kunna tey tí bert koma undir skattskyldu í mun til ta inntøku, tey vinna av vanligari handilsvinnu, t. d. rakstri ella burturleigu av fastari ogn. Henda avmarking verður tó ikki galdandi fyri tey undir c) nevndu feløg o. s. fr. um so er at stovnarar ella ábyrgdarmenn einans eiga lut í vinninginum, tí tá so er, koma hesi feløg undir somu grundskipan, sum er vanlig fyri handilsfeløg.

Tá tað í nr. 5 a) er orðað um »skrásett partafeløg«, so er hetta gjørt fyri at vísa á, at lógliga skrásett partafelag er altíð undir fullari skattskyldu uttan mun til, at felagsskipanin bert er formlig, við tað at einstakur maður ella partafelag veruliga ræður tí.

Eftir tekstinum í lógini skuldu partsreiðari ikki komið undir tey í nr. 5 a) nevndu feløg. Í tilíkkum førum ber parteigarin bert ábyrgd eftir tí parti, hann eigur í felagsskapinum, men er hann innanfyri hetta sama mark undir persónligari ábyrgd við øllum sínum ognum. Vinningurin hjá partsreiðarari verður so stutt skattaður hjá partseigarunum í mun til partar teirra.

Til 15. gr.

Reglurnar í hesi grein viðvíkja tilíkkum persónum, partafeløgum, feløgum o. ø., sum hava ikki beinleiðis bústað ella eiga heima í Føroyum, men sum tó hava inntøku av vinnu í Føroyum. Líkligast er, at teir koma undir avmarkaða skattskyldu av tí vinningi, teir hava her. Skattskyldan er eins og higar til bundin saman við rakstur ella luttøku í vinnu ella tað, at avvarðandi eigur fasta ogn í Føroyum.

Nýggjar eru reglurnar í 1. stk., c, og eru tær tiknar við so at okkara lóggáva á hesum øki skal koma at standa javnt við aðrar norðurlanda skattalóggávur, serstakliga ta dansku. Higartil hevur persónur o. s. fr. ikki kunnað verið skattaður í Føroyum, uttan so, at hann hevur annað hvørt havt fast tilhald ella er komin undir vinnuskatting eftir reglum, sum eru líkar teimum í 49. gr. tilskilaðu; persónur, sum er nevndarlímur ella stjóri fyri virki í Føroyum og sum hevur inntøku frá slíkum starvi, men sjálvur býr uttan lands og bert er her styttri skifti, sum samanlagt er undir 3 mánaðir, hevur so stutt ikki kunnað verið skattaður í Føroyum, meðan í teimum førum, har bústaðurin er í Føroyum og líknandi inntøka er vunnin uttan lands, skattskyldan hevur verið uttan lands, ella í minsta lagi tvídráttur hevur verið, har møgulig tvinnanda skatting er komin at liggja fyri. Við hesi nýggju reglu er javnvág

tilætlað, og verður so spurningurinn um mögulega tvinnanda skatting avgjörður við sáttmála, jmt. 93. og 94. gr.

Viðvíkjandi skyldu at svara atvinnuskatt verður vist á viðmerkingarnar til 49. gr. Treyt fyri skyldu at svara atvinnuskatt er, at rakstrarstaður er fyri vist tíðarskeið; roknað má verða við, at um rakstur er havdur í 3 mánaðir, so tekur skattskyldan við eins og hjá tilflytarum.

Til 16. gr.

Tær her fyrisettu reglur eru mestsum tær somu, sum nú eru galdandi, bert er undir c) tikið við virki og stovnanir, sum eru ogn kommunanna og verða rikin fyri teirra rokning og undir d) greiðliga tilskilað, at fremmandir sendikonslar o. t. eru undantikinir skattskyldu av starvi sínum sum umboðandi fremmant land, meðan aðrar inntøkur, t. d. av vinnu av einhvørjum øðrum slagi, koma undir skattskyldu eins og hjá fastbúgvandi.

Tann í 2. stk. setta regla um, at landsstýrinum er heimilt at sleppa tilíkkum feløgum undan skattskyldu, sum lata vinning sín til almenn góðgerin o. t. endamáll, er í samsvari við galdandi skipan. Tá fyrisett er, at hetta skal vera sambært samtyktum teirra, koma partafeløg ella beinleiðis vinnufeløg ikki undir hesa reglu, tí t. d. fyrisetir partafelagslógin, at grundarlagið fyri slíkum felagsskapi er at røkja vinnu til at fáa fíggjarligan vinning til lutaeigararnar. Tá uppskotið er, at kommunustýrið skal geva ummæli í tilíkkum málum, kemst hetta av, at møguligt undantak frá skattskylduni eisini ávirkar kommunuskattin.

Til 17. og 18. gr.

Fyrímælini her eru tey somu sum galdandi reglur, tó er í 17. gr., 4. stk. settar gjølligari reglur um, hvussu hjún, sum veruliga búgva ikki saman, verða skattað, og er reglan í 2. stk. um uppihaldspening til konu, sum ikki býr saman við manni, nýggj, jmt. viðmerkingarnar til 9. gr. nr. 4.

Til 19.—22. gr.

Í hesum greinum eru fyriskipaðar reglur um, nær skattskyldan tekur við og heldur upp at hjá persónum. Eftir hesum tekur skattskylda við í byrjanini av tí mánaði, sum kemur aftan á tilflytingina, og heldur uppat, tá tann mánaður er at enda, tá flutt verður úr kommununi ella av landi. Í hesum viðfangi eru eisini fyrisettar reglur um skattskyldu hjá persónum, sum fáa sær bráðfengis tilhald uttan lands, jmt. 14. gr. nr. 3. — Reglurnar í 19. gr. nr. 3 eru bert viðvíkjandi innheimtingini og viðkoma ikki skattskylduni.

Í 20.—22. gr. eru reglur settar um, hvussu skattaviðurskiptini liggja fyri, tá kvinna giftist (20. gr.), tá hjún fáa loyvi til skilnað til borð og song ella fullan hjúnaskilnað (21. gr. 1. stk.) ella tey, av tí tey ikki búgva saman, skulu bera skatt hvørt sær (21. gr. 2. stk.), og tá skattgjaldari doyri (22. gr.). Í hesum reglum er dentur lagdur á, at líkningin ikki í slíkum førum verður av torfør, m. a. við at tær broytingar, hesi viðurskipti føra við sær, koma ikki at hava ávirkan á líkningina, fyrr enn við byrjan á næsta skattahálvári, í vissum førum skattaárinum, ið kemur aftan á, at viðurskiptini eru umskift.

Viðvíkjandi reglunum í 20. gr. 1. stk., um at kvinna, sum giftist í skattaárinum, og er sjálvstøðuliga skattað hetta árið, framvegis er skattskyldug alt skattaárið, skal verða víst á, at her er broyting frá gomlu regluni, har skattskylda hennara helt upp at, tá skattahálvárið var lokið. Henda broyting ger tað samstundis meira hóskandi, at tær nýggju reglurnar í 2. og 3. stk. verða settar í gildi við tí ávirkan, at álíkningin ber betur saman við fliggjarligu viðurskifti hjúnanna frameftir.

Reglan í 21. gr., 2. stk., seinasta punktumi, miðar í móti at forða fyri, at reglurnar um, at hvørt hjúnið sær verður skattað, tá tey búa saman, verða misnýttar.

Í 22. gr., 2. stk. er fyriskipan um, at einkjumaður fær høvi til sama lætta í álíkningini, aftan á at konan er deyð, um tey hava felagsogn í hjúnalagnum, sum higar til bert hevur verið galdandi, um inntøka hennara, orsakað av deyða mannsins verður minni enn í inntøkuárinum.

Til 23. gr.

Eftir galdandi skipan heldur skattskyldan hjá skattgjaldara, sum doyri, upp at, tá ið deyðamánaðurin er úti, og samstundis tekur skattskyldan hjá búnum við. Hetta er broytt til, at skattskyldan hjá hinum deyða stendur við til endan á skattahálvárinum, hann doyri í, og so tekur skattskyldan hjá búnum við. Higar til hava ongar reglur verið um, hvussu inntøkan verður gjørd upp, ella eftir hvørjari inntøku búgvið verður skattað fyrstu ferð, men eru nú settar reglur fyri hesum. Hetta verður grundað við tí, at hvør, sum letur skatt, verður álíknaður eftir egnari inntøku, og skuldi hetta sama eisini verið galdandi fyri deyðsbúgv. Tá skotið er upp, at inntøkan fyrsta árið — møguliga næsta árið við — verður sett til 5 % av nettoognini í búnum, er hetta gjørt út frá tí, at sjúlv ognin gevur nakað av sær — rentur ella tí líkt — og er viss inntøka eisini vunnin í tí partinum av skattaárinum, sum ikki verður skattað hjá hinum deyða og heldur ikki beinleiðis hjá búnum. Um minst 6 mánaðir eru gingnir frá tí, at skiftisviðgerðin er byrjað, og til næsta vanliga álíkning verður avrikað, verður roknað við veruligu inntøkuni hjá búnum, mett eftir tíðini og umroknað til 12 mánaða inntøku.

Av tí, at skattskyldan hjá búnum tekur við, tá næsta skattahálvár aftan á deyða hins skattskylduga byrjar, er skotið upp, at skattskyldan heldur upp at, tá tað skattahálvár er endað, har í skiftið er lokið.

Til 24. gr.

Higar til hevur felag, sum var avtikið, bert verið skattskyldugt til endan á tí skattaári, tá avtøkan var veruleiki, og var tann parturin av rakstrarvinninginum, sum vunnin var í skattaárinum frá seinasta inntøkuári til avtøkudagin, ikki skattaður. Hetta er broytt soleiðis, at hesin parturin av inntøkuni nú eisini verður skattaður. Hetta samsvarar teimum donsku reglunum í slíkum førum.

Til 25. gr.

Henda grein skipar reglurnar fyri, nær skattskylda tekur við og heldur upp at hjá persónum og feløgum, sum hava avmarkaða skattskyldu, tí tey eiga ikki heima í Føroyum. Reglurnar skulu tryggja, at øll inntøkan, hin avmarkað skattskyldugi hevur av hesi inntøkukeldu, verður skattað.

3. kapitul.

Hvussu inntøkuskatturin verður roknaður.**Landsskatturin.**

Eftir núgaldandi lóg verður landsskatturin roknaður eins fyri persónar og feløg, av tí, at sami stigandi stigi verður nýttur.

Viðvíkjandi nýggja uppskotinum skal verða viðmerkt:

a. Persónskattingin o. a. (tey í 14. og 15. gr. nevndu skattskyldugu).

Mælt verður til, at inntøkuskatturin hjá persónum feløgum o. ø. verður roknaður eftir stigandi stiga eins og higartil. Reglurnar um barnafrádrátt verða tær somu, sum nýttar hava verið seinastu árin, tó broyttar til, at um inntøkan er undir 10.000 kr., er frádrátturin 150 kr., og er inntøkan 10.000 ella meira, so 100 kr. fyri hvørt barn.

Eftir gomlu lógini skuldi húsbóndin telja inntøku hjá børnum undir 16 ár við í uppperð síni, um tey ikki høvdu beinleiðis vinnu fyri fremmand, meðan hann bert átti barnafrádrátt fyri børn undir 15 ár. Her er so statt eitt glopp uppá 1 ár og er tí í hesum uppskoti mælt til, at barnafrádrátturin verður veittur fyri børn undir 16 ár (tey 15 ára gomlu viðroknað), sum ikki eru skattað sjálvstøðuliga.

Skattleggjandi inntøkan verður javnað niður til tað hægsta krónutal, ið er deilandi við 50, og er hetta tann inntøka, sum landsskatturin verður roknaður eftir. Frá tí útroknaða skattinum verður so barnafrádrátturin roknaður eftir omanfyri ávístu stigum.

4. kapitul.

Kommunuskatturin.

Lógin sjálv inniber reglurnar um, hvør ið hevur skattskyldu, og nær skattskyldan tekur við og heldur upp at. Í hesum kapitli eru tí bert fyrisettar tær serstøku reglurnar, sum galda viðvíkjandi kommunuskattinum, t. d. hvør kommuna, ið eigur rættin til at leggja skattin á, og hvussu vorðið er, tá flutt er úr eini kommunu í aðra. Reglurnar eru annars mest sum tær somu, sum higartil hava verið galdandi.

Til 28. gr.

Reglurnar í hesi grein siga í hvørji kommunu persónur o. a. skulu svara kommunuskattin. Tær eru samsvarandi teinum gomlu reglunum, men greiða heldur gjøllari frá ymiskum, sum higartil hevur verið ivasamt, t. d. við at beinleiðis reglur eru settar fyri, hvar sjómenn, sum hava ikki beinleiðis fastan bústað í nakrari kommunu,

skulu bera skattin. Reglan miðar seg meira eftir, hvar persónurin við tilhaldi í orlovi og millum túrar heldur til, enn sum fyrr eftir, hvar skipið er skrásett; hildið verður, at skattskyldan helst má vera í tí kommunu, har hann vanliga heldur til, tí helst verður tað henda kommunu, sum, um eitt hvat berst á, fær ábyrgdina av honum, jmt. 3. stk.

Til 29. gr.

Henda grein er eins og lær gomlu reglurnar, tó so at í 2. punktumi er nærri tilskilað, nær skattskylda tekur við hjá persóni, sum, samstundis sum hann er bundin til vanliga tilhaldskommununa, hevur tilhald í aðrari kommunu fyri at røkja alment starv.

Til 30. gr.

Her eru fyrisettar reglur fyri, nær skattskyldan tekur við og heldur upp at, tá flutt verður úr eini kommunu í aðra. Tær eru tær somu sum higar til galdandi og viðvíkja mest sum bert flyting millum kommunur í Føroyum, jmt. annars 19. gr. Reglurnar í 2. st., 2. punktumi, eru settar so at eingin ivi skal vera um, nær skattskyldan gongur frá eini kommunu til aðra.

Til 31. gr.

Viðmerkingar skuldu ikki verið neyðugar, tá reglurnar eru tær somu sum núgaldandi.

Til 32. gr.

Í 1., 2. og 3. stk. er bert ávíst, hvørjar tær kommunalu líkningarstovnanir eru, og eru tær tær somu sum nú.

Til 33. gr.

Í 1. stk. er fyrisett, at líkningin verður gjord eftir ogn og færimuni, jmt. 34., gr. og skattasamfyktina, sum kommunurnar skulu hava.

Í 3. stk. eru læddirnar á barnafrádráttinum hækkaðar.

Til 34. gr.

Fyriskipanirnar um skattasamfykt og líkningartalvur eru um leið tær somu sum higar til galdandi.

Skattainntøkan kann eftir núgaldandi reglum verða hækkað við upp í 40 % og hækkað við upp til 70 %.

Skotið er upp at nýta somu reglur.

Higar til hava kommunurnar kunnað lækkað inntøkur undir 1.000 kr. eftir eignum tykki; hetta mark má tykjast ov trøngt nú, og er tað tí sett til 4.000 kr.

Av teimum broytingum, sum eru í hesum uppskoti sammett við gomlu skattalógina, verður óivað neyðugt, at nýggjar skattasamtýktir verða gjørdar.

5. kapitul.

Sjálvuppgávan, og hvat ið stendst av ikki at lata hana inn.

Til 35. gr.

Grundarlagið undir skattaálíkniningini er fyrst og fremst sjálvuppgávan við upplýsingum sínum um inntøkuna. Eftir tí, sum liggur fyri, framgongur, at bert 70—75 % av øllum skattgjaldarum lata inn uppgávuna yvir inntøkuna. Nú liggur soleiðis fyri, at galdandi lóg fyrisetir ikki skyldu at lata uppgávu inn, men skulu tey kommunalu líkningarvældini bert heita á skattgjaldararnar um at geva upp sjálvir. Í hesum uppskoti er mælt til, at hetta verður broytt til, at allir skattgjaldarar hava tvungna skyldu at lata inn uppgávu yvir inntøku sína eftir útfyllingarblaði, sum landsstýrið stílar fyri, og sum verður býtt út av teimum kommunalu líkningarvældunum. Henda sama skylda er galdandi viðvíkjandi yvirliti yvir ogn teirra, sum skulu verða sett í skatt av inntøku, jmt. 11. kapitul.

Eins og higartil skulu kommunalu líkningarvældini í seinasta lagi 1. januar heita á øll, sum skulu lata inn sjálvuppgávu, at senda yvirlitið innanfyri teir frestir, sum fyrisettir eru, og eru hesir teir somu sum higartil.

Sjálvuppgávurnar yvir inntøkuna verða latnar kommunala líkningarvaldinum í tí kommunu, har hin skattskyldugi skal svara kommunuskattin, meðan yvirlitið yvir ognina, sum verður latið inn samstundis við inntøkuuppgerðini, verður sent Líkningarráði Føroya.

Hetta verður gjørt til tess at líkningarráðið, sum er fäst eftiransingarstovnan, kann fáa høvi til til fullnaðar at útinna hetta eftirlit.

6. stk. er tikið við, so at ivi skal ikki vera um, hvussu t. d. keypmenn, sum lata inn roknskap yvir tann partin av ognini, sum er nýttur í vinnuni, men ikki taka við aðrar ognir, sum ikki beinleiðis standa í samband við vinnuna, skulu gera upp ognina.

Sambært 4. og 5. stk. ger landsstýrið av, aftan á samráðing við líkningarráðið, hvussu sjálvuppgávan skal vera sundurliðað viðvíkjandi inntøku og ogn. Tað er sjálvsagt, at inntøkan og ognin eru sundurliðaðar í høvuðstættir eftir tí, tær stava frá ella viðvíkja; kannska hevði verið grund til at krevja enn meira sundurliðing, so at líkningarvældini t. d. viðvíkjandi inntøkuni, kunna fáa líkindi til at samanbera uppgávuna við upplýsingar um lønir frá vinnugevarum. Gjællari sundurliðing av ognini skuldi kunna givið líkningarráðnum líkindi til t. d. við upplýsingum um skuld

og útistandandi pening at samanhalda hesar við upplýsingarnar frá ognarum og skuldarum. Eisini gevur slík ognaruppgerð líkningarvaldinum líkindi til at ásanna, hvussu eginognin broytist frá ársbyrjan til ársenda, og við hesum veita møguleika hjá líkningarvaldinum at meta, um sjálvuppgávan av inntøkuni stendur í mun til ognarbroytingina og ta hædd, sum ætlað má verða, at hin skattskyldugi má hava nýtt til uppihald fyri seg og húski. Persónar, sum røkja handil ella annað yrki, sum áleggur teimum bókahaldsskyldu, skulu ikki lata sundurliðað yvirlit yvir tann handilspening, teir eiga úti, ella ta handilsskuld, teir hava, tí upplýsingar um hetta kunna líkningarvældini fáa við kannan av teirra bókum, sum skulu innihalda tær neyðturvuligu sundurliðingar.

Til 36. gr.

Høgligast verður óivað, at sjálvuppgávurnar, eins og higar til er gjørt, verða býttar út av teimum kommunalu líkningarvældunum, og eru hesar reglur tí ikki broyttar.

Til 37. gr.

Sjálvuppgávan verður sum higartil undirritað eftir bestu sannføring. Eftir galdandi lóg undirskrivar verji sjálvuppgávuna fyri ómyndingar, t. e. tey, sum eru ikki komin til vits og aldurs og tey, sum ikki ráða sær sjálvum. Hetta er óbroytt uttan at hann, sum er 16 ár, sjálvur kann undirskriva sjálvuppgávu sína. Hann, sum er 16 ár, er altíð undir sjálvstøðuligari skattskyldu, og er tað tí rímiligast, at hann sjálvur skrivar undir.

Til 38. gr.

Higar til hava persónar og skattskyldug deyðsbúgv, sum hava bókahaldsskyldu, havt skyldu til saman við sjálvuppgávuni at lata inn rakstrarroknskap og figgjarstöðu. Umframt kunnu líkningarvældini, tá tey vita, at persónar, sum hava ikki bókahaldsskyldu, kortini hava skipað sær rakstrarroknskap ella hvørt ár gera upp figgjarstöðu, krevja, at hesir skulu senda inn somu upplýsingar.

Nevndu reglur eru tiknar við aftur í 1. og 4. stk., og er aftur at sett regla fyri, at skattskyldug feløg og stovnanir verða javnmett við tey, sum hava bókahaldsskyldu, viðvíkjandi óavmarkaðari skyldu at lata inn roknskapartilfar.

Hildið verður rætt at viðka hesar reglur við fyriskipan um, at ávísit vinnurøkjandi, sum annars eru ikki undir bókahaldsskyldu, skulu skipa sær bókahald og eftir hesum senda líkningarvaldinum rakstrarroknskap saman við sjálvuppgávuni. Nærri reglur um hetta skulu kunna setast av landsstýrinum í samráð við líkningarráðið. Illa ber til at seta minstukrøv um henda roknskap í lógina, og verður tí skotið upp, at lata líkningarráðið skipa fyri hesum. Báðir hesir spurningar mugu verða avgjördir eftir tí týðningi, roknskaparførslan kann hava fyri álíkningina, og eftir tí kunnleika, sum teir avvarðandi kunna ætlast at hava um bókførslu.

Ber nú skattskyldugur, sum eftir lógini hevur skyldu at senda inn roknskap, seg undan, verður sjálvuppgáva hansara til einkis, jmt. 4. stk., og kemur hann undir teir avleiðingar, sum hetta ber við sær.

Til 39. gr.

Henda grein inniber reglurnar um, hvussu verður atborið, tá ikki fullgóð sjálv-uppgáva er latin inn. Í mun til tær nógaldandi reglur eru hesar strangari, og skuldu tær so statt kunnað ávirka, at talið á sjálvuppgávum varð størri. Reglurnar eru annars bindandi, og *skulu líkningarvøldini* í nýta tær soleiðis, at inntøkan verður í *minsta lagi* sett upp við teimum stigum, sum ávíst eru.

Til 40. gr.

Av tí, at møguleiki er fyri, at tær í 39. gr. nevndu reglur í vissum ferum kunnu virka ov strangar, tá hin skattskyldugi kann geva ávísiligar orsøkir, sum átti at vera undantøk, er í 2. stk. í hesari grein givið líkningarráðnum heimild til at lætta um reglurnar ella gera undantak frá teimum.

Til 41. gr.

Í 1. stk. er fyriskipað, at har fullgóð sjálvuppgáva er ikki latin inn, og tað seiðni verður upplýst, at avvarðandi skattskyldugi veruliga hevur havt meira í inntøku, enn roknað er eftir 39. gr., skal tann ov lítið álagdi skattur verða eftirrindaður við tvífoldari hædd, um málið ikki annars kemur undir beinleiðis revsireglur eftir 75. gr., tí um so er, verður farið eftir reglunum í 13. kapitli.

6. kapitl.

Arbeiði kommunalu líkningarvaldanna.

Reglurnar í hesum kapitli skuldi ikki verið neyðugt at ummælt nærri, tá tær eru at kalla tær somu, sum tær, ið higur til hava verið galdandi. Fresturin fyri, nær líkningin skal vera liðug, er broyttur frá 5. februar til 15. februar. Hetta er, hóast fresturin fyri at lata sjálvuppgávurnar inn er óbroyttur, gjørt til at geva teimum kommunalu líkningarvøldunum betri stundir til at avrika líkningina, tí tað hevur víst seg, at tá hetta arbeiðið skal avrikast eftir fáum døgum, verður ikki nóg góð tíð til at útvega upplýsingar og samstundis fáa arbeiðið gjørt álftandi. Líkningarlistin verður so lagdur fram til alment eftirlit í tíðini 15. februar til 25. februar — báðar dagar ítaldir. — Kærufresturin er 14 dagar, roknað frá tí at listin er lagdur fram, og er kærutíðin sett til 28. februar.

Spurningar um býting av skatti millum tvær ella fleiri kommunur verða avgjördir av landsstýrinum.

7. kapitl.

Skattur til atvinnukommununa.

Tær í hesum kapitli ásettu reglur viðgera teir persónar, tey deyðsbúgv, feløg o. o., sum samstundis við, at tey røkja vinnu ella eiga fasta ogn í eini kommunu, hava skattskyldugt tilhald ella eiga heima í aðrari kommunu í Føroyum, ella sum eiga heima uttan lands, jmt. 49. gr., 1. stk.

Í 49. gr., 2. stk. er nærri fyrisett, hvørji sløg av inntøkum ið koma undir atvinnuskatting. Hetta eru mest sum tær somu sum tær núgaldandi reglur. Undir nr. 1 er nærri avmarkað, hvat samband skal vera við atvinnukommununa, fyrri at atvinnuskattskylda tekur við; tey sløg av vinnu, sum tilskilað eru, eru bert sett sum dømi, so at onnur sløg, ið kunnu javnmetast við hesi, eisini koma undir somu skattskyldu. Tá kravt verður, at vinna við flyting av persónum ella vörum, er bundin til atvinnukommununa á sama hátt, sum hinar vinnur, ið nevndar eru, so er hetta broyting av galdandi lóg.

Tann í 5. stk. setta avmarking um, at inntøkan skal vera í minsta lagi 1000 kr., er nýggj og tikin við av praktiskum grundum.

Reglurnar í 6. stk. eru tiknar við fyrri at útihýsa møguligum ivi um, hvar høvuðsálíkningin verður gjørd, og nær skattskyldan heldur uppat við flyting.

Til 50. gr.

Henda grein inniber greiðligari reglur um, nær skattskyldan heldur upp at, enn núgaldandi lóg.

Til 51. gr.

Reglurnar í galdandi lóg um atvinnuskatting eru ikki nóg gjøllar, og eru tær tí í hesum uppskoti gjørdar meira fullfíggaðar. T. d. er nú beinleiðis ávist, at atvinnuskatturin verður álíknaður eftir somu reglum og stigum sum inntøkuskatturin. Har aftur at er álagt hinum skattskylduga — har tað er felag, nevndini — skyldu at veita líkningarvaldinum allar tær upplýsingar, sum neyðugar eru, og verða tær ikki latnar, setir líkningarvaldið frest og leggur við 10 kr. í dagsekt, sum fellur til landskassan. Orsøkin til, at sektin verður latin landskassanum, er, at sjálvt um tey kommunalu líkningarvældini leggja á sekt, so krevja tey hana ikki, og er tí avleiðingin av sektini eingin. Tá nú landskassin fær hana, stendur tað til gjaldstovuna at krevja hana, og tá er vón til, at tað verður gjørt.

Sum nýggj regla er veitt tilhalds- ella heimakommununum heimild at klaga yvir møguliga atvinnuskatting, jmt. 5. stk.

Til 52. gr.

Reglurnar í hesari grein eru líkar núgaldandi, tó er í 3. stk. sett mark fyrri, hvussu leingi kommunan kann støðga við at seta hin skattskylduga í atvinnuskatt. Hetta verður hildið neyðugt, fyrri at ikki skattgjaldari ella onnur kommunu óavmarkaða tíð aftaná, at skattskylda veruliga tók við, skulu vera kravd eftir atvinnuskatti. Tað kemur so statt at standa til atvinnukommununa, innat fyrri ásetlan frest at gera vart við seg og krevja skattin, um hon ikki vil missa rættin til at fáa hann.

Til 53. og 54. gr.

Hesar reglur samsvara teimum núgaldandi.

8. kapítul.

Eftiransing og kæruvald.

Fyrirsetingunum her skuldi ekki nýst viðmerkingar. Líkningarráðið heldur áfram við at vera leiðbeinandi og eftiransandi stovnan viðvíkjandi álíkningini. Í 55. gr. 5. stk. er veitt landsstýrinum heimild til at lata líkningarráðið fáa serliga röknskaparkøna hjálp, um hetta skuldi verið neyðugt, og líkningarráðnum í vissum forum at avgera, at líknandi hjálp verður veitt teimum kommunalu líkningarvöldunum, um tey biðja um tað, og tað verður hildið neyðugt.

Í 56. gr., 4. stk. er sagt beinleiðis, at líkningarráðið viðger øll mál, sum viðvíkja eftirgjalding og sektarábyrgd, sum stendst av skeivari sjálvuppgávu, eins og tað bigar til hevur gjørt. Beinast verður tó hildið, at landsstýrið tekur endaligu avgerðina í hesum málum, um tey annars verða avgreidd umsitingarlíga, jmt. annars 13. kapítul og viðmerkingarnar til tað. 57. gr. gevur reglurnar um kæru yvir avgerðir líkningarráðsins, og er sum nýggj regla í 57. gr., 2. stk. eisini veitt teimum kommunalu líkningarvöldunum heimild til at klaga um avgerðir líkningarráðsins.

9. kapítul.

Landsskattanevndin.

Til 58. gr.

Núverandi kærustovnan er skattanevnd lögtingsins, sum er skipað við 5 monnum — ríkisumboðsmanninum sum formanni og 4 limum, valdum av lögtinginum hurtur úr tinglimunum. Uppskotið er, at kæruvaldið framvegis hevur 5 limir, og at lögtingið tilnevnir teir. Tá limirnir eisini kunnu vera uttan tings, hevur lögtingið meira í at velja, og kann velja teir persónar, sum tað heldur vera best færar fyri at rækja starvið. Aftur at er skotið upp, at nevndin skipar seg sjálv við formanni og varaformanni og at hon hevur fastan skrivara, sum skal vera lógar- og röknskaparkønur.

Í 58. gr., 3. stk. er fyrisett, at limirnir fáa samsýning, sum landsstýrið ásetir.

Til 59. gr.

Henda grein gevur nærri reglur um, í hvørjum forum limir í teimum kommunalu líkningarvöldunum, líkningarráðnum og landsskattanevndini, ikki kunnu taka lut í avgerðum. Somuleiðis er í 2. stk. ásett, at eingin kann vera limur í fleiri enn einum av hesum myndugleikum.

Til 60. gr.

Kæra til landsskattanevndina kann í fyrsta lagi verða latin inn av hinum skattskylduga sjálvum, jmt. 2. stk. Treyt fyri at kunna klaga til nevndina er, at kæran í rættari tíð er latin kommunala líkningarvaldinum. Henda treyt er sett, tí tað skuldi ikki verið neyðugt at ómaka landsskattanevndina við kæru, sum hin skattskyldugi

hefur ekki reynt at fáa kommunala líkningarvaldið at viðgera fyrst. Undantak eigur tó helst at vera gjört, um hin skattskyldugi heldur seg ekki hava skattskyldu, ella tá tilik formlig mistök eru gjörd, at álíkningin er ógildug.

Síðan kann hver skattgjaldari klaga um, at annar skattgjaldari helst er settur ov lágt í skatt. Í slíkum förum má kærutíðin helst verða longd, tá tað ekki kann ætlast, at hann, sum vil klaga, hevur nóg gjølligar upplýsingar at bera fram, beinan vegin skattalistin er framlagdur.

Er kára ikki latin inn innan fyri settar frestir, ella hevur skattgjaldari, sum klagar um sína egnu álíkning, ikki framman undan reynt at fáa hana broytta við kærui til kommunala líkningarvaldið, eigur landsskattanevndin at reka kærui aftur, jmt. 4. stk. Hetta tykist kanska heldur bonksligt, um kærui er latin inn av skattgjaldaranum sjálvum, og serstakar orsakar hava verið fyri, at hon er ikki latin inn rættstundis ella fyrst er reynd hjá kommunala líkningarvaldinum, og er tí loyvt undantak soleiðis, at landsskattanevndin í slíkum förum kann taka kærui til viðgerðar.

Verður bert klagað um landsskattaálíkningina, kann slík kára ikki verða viðgjörd av kommunala líkningarvaldinum, og skal hon tí verða send landsskattanevndini beinleiðis. Reglurnar um hetta eru settar í 5. stk. og er samstundis settur frestur upp á 1 mánað sum kærutíð.

Til 61. gr.

Kærui skal vera skrivlig, og mugu orsakar og frágreiðingar vera greiðliga tilskilaðar, og møgulig próvskjøl viðlögð. Tó kann klagarin krevja, at fáa høvi til at geva gjølligari munnligar frágreiðingar, og skal nevndin eftirlíka hesum.

Í 2. stk. er ásett, at landsskattanevndin, áðrenn hon fellur úrskurð í kærui, fær sær ummæli líkningarráðsins, sum kannar málið gjølla og m. a. fær sær ummæli frá kommunala líkningarvaldinum. Henda skipan gevur landsskattanevndini høvi til, at fáa málið best møguligt upplýst og fyrirreikað soleiðis, at nevndin mestsum beinan vegin, hon fær málið aftur frá líkningarráðnum, kann taka tað til avgerðar og fella úrskurð. Um nevndin tó heldur orsök vera til at fáa sær aðrar upplýsingar frá klagaranum, kann hon sjálvandi biðja hann um hesar og møguliga aftur fáa sær ummæli líkningarráðsins. Greinin um heimild líkningarráðsins til við umboðsmanni at fáa høvi til at geva nevndini munnligar frágreiðingar er serliga ætlað í málum, sum hava slíkan prinsipiellu týðning, at avleiðingar kunnu standast av hesum.

Klagar skattgjaldari, sum ikki hevur kunnað fingið til vega so trygt tilfar, at álíkningin kann verða gjörd eftir tí, og sum kommunala líkningarvaldið tí hevur sett í skatt eftir ætlaðari inntøku, og heldur ikki tá kann leggja fram próvskjøl, sum vísa veruligu inntøku hansara, er tað sjálvsagt, at nevndin gevur kommunala líkningarvaldinum viðhald, jmt. 3. stk., tí tað kann ikki hugsast, at nevndin er betur før at meta um inntøku klagarans enn kommunala líkningarvaldið, sum jú hevur staðarkunneika og veit um viðurskifti klagarans.

4. stk. gevur nevndini heimild til at taka alla álíkningina hjá ávísu klagara til viðgerðar, hóast kára kanska bert viðvikir einstøkum tætti í uppgerðini.

10. kapitul.

Heimild líkningarvaldanna til eftirlits.

Til tess at skattaálikningin kann verða avrikað so gjølla og beint, sum gjørligt er, er ikki bert neyðugt at hava reglur um, at sjálvuppgávur skulu vera latnar inn, men mugu líkningarvöldini eisini hava møguleika til at eftiransa, at hesar sjálvuppgávur eru heinar. Núgaldandi reglur veita ikki líkningarvöldunum nóg góða trygd hesum viðvíkjandi, og verður tí skotið upp, at tær verða víðkaðar. Í hesum og 11. og 12. kapitli eru settar reglur, sum skulu veita líkningarvöldunum heimild til sama eftirlit, sum somu stovnanir hava í grannalondum okkara. Gjøllari verður greitt frá hesum reglum í viðmerkingunum til tær ymisku greinirnar.

Til 52. gr.

Reglan í hesi grein er nýggj. Tað má tykjast sjálvsagt, at líkningarvöldini eiga rætt til at kanna tað roknskapartilfar á staðnum, sum sjálvuppgávan er gjørd eftir. Higar til hava líkningarvöldini bert kunnað kravið, at skattgjaldarin kemur á fund líkningarvaldsins og har leggur fram prógv fyri, at upplýsingarnar eru heinar. Tá so er, er eingin trygd fyri, at hetta er alt tilfarið, men kann væl hugsast, at um maður hevur svikað, so goymir hann tey skjøl, sum kunnu ávísar nakað um hetta. Tí er tryggari, um líkningarvaldið á staðnum kann kanna tað tilfar, sum har er, og eftir hesum taka støðu til, um sjálvuppgávan skal verða góðtíkin ella ikki.

11. kapitul.

Ognaruppgerðin.

Í flest øllum øðrum londum verður ein partur av skattinum roknaður sum ognarskattur. Hetta ger, at skattgjaldararnir mugu lata inn uppgerðir yvir ognina, so at skatturin kann verða roknaður. Ognaruppgerðin er tó ikki bert nýtt til rokning av ognarskattinum, men leggja líkningarvöldini minst eins stóran dent á tær upplýsingar, sum hon gevur, sum á tær, ið framganga av inntøkuuppgerðini — sjálvuppgávuini yvir inntøkuna —, og verður roknað við, at ognaruppgerðin veruliga tryggjar eftiransingina við inntøkunum so nógv, at hon helst veitir størri skattaíntøkur til tað almenna gjøgnum inntøkuskattingina enn gjøgnum ognarskattingina. Her í Føroyum hava vit ikki havt ognaruppgerð ella ognarskatting higartil — burtursæð frá jarðaskatti og í Tórshavn húsaskatti, sum veruliga er ognarskatting, tó í minni mun — og er helst ikki alt so lætt í lètuni til at skipa hana, tí flestu fastar ognir liggja enn óvirðismettar, soleiðis at uppgerðin til skattaálikningina er ov ótrygg, og verður hon eisini ójævn bygd úr bygd. Tá nú er skotið upp, at áleggja øllum skattgjaldarum skyldu at gera upp ognarvirði teirra, so er hetta til tess at geva líkningarráðnum høvi til við eftiransing av tí mun, sum er á ognini við ársbyrjan og ársenda, at meta um inntøkuna og styðja seg til hesar upplýsingar saman við øðrum, sum

kunnu útvegast. Tí so er, at ognaruppgerðin bert skal styðja líkningarvældini, er heldur ikki so umráðandi at ognarvirðini ikki eru sett so hein, bert tey, um tey annars ikki eru broytt, verða sett í somu hædd ár um ár, tí so kemur munurin fram av tí partinum av ognini, sum er ikki fastogn. Hesar ognaruppgerðir vilja óivað geva líkningarráðnum nógv betri líkindi til at eftiransa, at álíkningin er so hein, sum hon nú einaferð kann verða, og er hetta serliga átroðkandi, nú skatturin er so stórur og veruliga nervar tey fíggjarligu viðurskiptini hjá hvørjum einstøkum skattgjaldara.

Annars verður víst til viðmerkingarnar til lár einstøku greinirnar.

Til 63. gr.

1. stk. í greinini er ætlað fultút at fyriseta, hvørjar ognir skulu verða taldar við í uppgerðini, soleiðis at aðrar ognir, t. d. privat innbúgv, møblar, húski-áð og klæði, verða ikki taldar við. Somuleiðis roknað kongsbóndi ikki virðið á kongsgóðsinum upp í ogn sína, men tekur bert virðið á rakstraramboðum og kriotúrnum og eisini húsum, sum hann sjálvur eigur. Tá virðið verður sett, má verða havt í huga tann avmarking viðvíkjandi avhending, sum ognin er undirgivin.

Til 64. gr.

Nr. 1. Eftir uppskotinum skal virðið á fastari ogn vanliga verða sett eftir tí, sum fæst fyri hana í vanligum handli. Á sjálvuppgávuni setir eigarin sjálvur tað virði, sum hann heldur er mest hóskandi, ella sum ognin stendur honum í við keyp ella bygging. Umframt grundøki og hús skulu øll fæst verk, sum hoyra til ognina, verða tald við, so sum úthús, hjallar, lendingar o. a. og somuleiðis múr- og naglfastur útbúnaður og tey rættindi og lunnindi, sum ognini fylgja, t. d. fuglaveiða, harurættindi, fiskiveiða í áum og vøtnum o. a. m.

Sum hoyrandi til fasta ogn verður eftir hesari lóg ikki roknað kriotúr, innbúgv, amboð og maskinur og onnur rakstraramboð, men verða tey sett fyri seg undir nr. 4 og 5. Tað, sum skal verða roknað upp í ta fæstu ognina og soleiðis ikki verða sett upp fyri seg, verður avgjört eftir, um hesir lutir natúrliga fella saman við ognina, soleiðis at teir við sølu eru bundnir til hana, t. d. komfýrar, ovnar, hitaverk og vatn- og elektriskar leiðingar.

Upp í virðið á bóndagørðum verður roknað tað, sum liggur niðurfyri av sáð og fódurevni tann dagin, uppgjört verður, í tann mun hetta tørvar til at halda ognina í góðum rakstri. Tilíkt, sum liggur niðurfyri, og sum er ikki ætlað til sølu, men til nýtslu í rakstrinum, og sum við møguligari sølu av ognini fylgir henni, er beinast at rokna sum ein part av sjálvari ognini og virðismeta saman við henni. Liggur nú meira niðurfyri, enn tørvar til raksturin, so verður hetta ikki talt uppí ognina, men hildið sær undir nr. 3.

Hagi og innangarðs hoyra natúrliga saman og verða tí eisini mett undir einum, og somuleiðis verður tald uppí tann skipan av seyði, sum garðurin vanliga ber, tó ikki kenningarseyður, sum verður roknaður uppí ognina hjá tí, sum eigur hann.

Eigur skattgjaldari jørð á fleiri stöðum, er hentast, at hvør ognin verður virðismett sær, uttan so at allar ognirnar verða ríknar undir einum.

Við tað, at virðismetingin ikki er eitt lið í einari uppgerð, sum liggur til grund fyri einari rokning av skatti, er ikki so umráðandi at virðini eru javnt mett á teimum

ymsu stöðum í landinum, men er bert neyðugt, at sama virðið verður hildið ár um ár, burtursæð frá bróytingum, sum standast av tilbygging, keypi ella solu.

Til leiðbeining fyrri virðismetingarnar kunnu annars verða tær upplýsingar, skattgjaldarin hevur um, hval ognirnar eru útvegaðar fyrri, virðismetingar í sambandi við lántøku, og viðvíkjandi húsum, tryggingarvirðið.

Við tað at ógjørligt verður út í æsir at fyriseta reglur í lógini um virðismetingina, og við tað at ein partur av hesum reglum vera beinleiðis skattatekniskar, er skotið upp, at landsstýrið eftir tilmæli líkningarráðsins gevur gjølligari leiðbeiningar um virðismetingina.

Viðvíkjandi teimum undir 2)–10) nevndu ásetningum skal bert verða viðmerkt fylgjandi:

Nr. 2. Uppskotið er, at før verða sett eftir söluvirði. Tá tað kann verða trupult at ávísar veruligt söluvirði, er givin leiðbeining um, á hvønn hátt virðið serstakliga kann verða metið.

Nr. 3. Av praktiskum grundum er tilmælt, at virðið á vörum o. t. verður sett eftir somu reglum, sum settar eru fyrri inntøkuuppgerðina.

Nr. 4. Maskinur, innbúningur og onnur rakstraramboð verða sett til kostprís, aftaná at avskrivningar eru gjørdar. Hesar ognir kunnu ikki verða mettar eins og handilsvørur, og verður tí torført at ætla um söluvirðið.

Nr. 5. Høgligast hevði helst verið, um líkningarráðið setti fäst virði fyrri teir ymsu tættir av innstøðu á gørdum, soleiðis at metingin er so jøvn sum gjørligt.

Nr. 6. Tær her nevndu ognir mugu helst verða settar til ætlað söluvirði, tí onnur virðismeting verður helst torfør at nýta. Til leiðbeining um virðið kann eins og við skipum verða metið eftir tryggingarvirðinum.

Ur. 8–9. At alment virðismett virðisbrøv verða sett eftir kursvirði teirra, skuldi verið sjálvfylgja, meðan onnur verða sett eftir navnvirðinum, um ikki virðið verður ætlað at vera annað. Av tí at ognaruppgerðin, sum fyrr ávíst, bert skal styðja tær upplýsingar, sum líkningarvøldini hava til eftiransan av tí sjálvuppgivnu inntøkuni, er ikki so umráðandi, um hesi virði eru verulig söluvirði uppgerðardagin, men meira, at ognirnar eru tiknar við og virðismettar eins og árið frammanundan. tí møgulig ognarøkjan á virðisbrøvunum er ikki inntøkuskattskyldug, so leingi virðisb øvini eru ikki seld, og møguligur vinningur ella tap ikki eru ásamnað. Tá partabrøv í færoyskum partafeløgum ikki eru alment virðismett, verður høgligast at telja tey við í uppgerðini við navnvirði teirra.

Til 65. gr.

Reglurnar í hesi grein eru so sjálvsagdar, at ikki skuldi verið neyðugt at ummælt tær nærri.

Til 66. gr.

Í 2. stk. er sagt, at borgskuldbindingar og aðrar skuldbindingar, sum enn ikki eru gjaldkomnar ella ikki eru komnar í gildi, verða ikki drignar frá ognini.

Í 3. stk. er fyrisett, at kapitalvirðið á tíðarvissum gjøldum, sum skattgjaldarin letur, og sum eru persónlig og ikki avhendilig, l. d. hald, skulu ikki verða drigin frá

ognini. Hetta samsvarar eisini nr. 4 í 65. gr., hareftir vírðið av somu gjøldum ikki verður talt upp í ogn hansara, sum fær hesi gjøld.

Til 67. gr.

Har ogn er givin ella arvað og tað band er lagt á, at hann, sum fingið hevur ognina, ikki eisini fær ráð á inntøkunum av henni, verður bert helvtin av ognarvirðinum tald uppi. Um tað nú er hann, sum fyrr átti ognina, sum hevur fráskrivað sær hana, men framvegis hevur inntøkuna av henni, so telur hann full ognarvirði upp í ognaruppgerð sína.

Til 68. gr.

Tað má tykjast sjálvsagt, at ognin verður gjørd upp undir einum, tá ið tað inntøkuár er lokið, sum inntøkuskatturin er roknaður eftir, um ikki annað er fyrisett í lógini.

Til 69. gr.

Við hjúnaskilnað ella skilnað til borð og song geva hjúnini upp hvør sær. Hetta verður gjørt fyrstu ferð, tá nýtt skattaár byrjar aftan á skilnaðin. Frá felagsognini dregur maðurin alt tað, sum konan fær, t. e. tann partin, sum tilkemur henni, ella sum hon átti sum serogn, og sum hon nú ræður einsamøll. Henda partin, sum soleiðis er frábýttur, roknar konan so upp í sína ognaruppgerð.

12. kapitul

Skylda at geva upplýsingar um lönir o. a.

Til 71. og 72. gr.

1. stk. í 71. gr. er mestsum eins og nógaldandi, tó so mikið víðkað, sum hildið er neyðugt, fyri at upplýsingarnar kunnu vera so gjølligar, sum gjørligt er. Reglurnar eru tó gjørdar soleiðis, at tær nú eisini taka við arbeiðisgevarar, sum bert hava bráðfengis ella tíðaravmarkaða hjálp. Uppgivið skal eisini verða lön ella samsýning, sum møguliga er ikki útgoldin, men stendur inni hjá arbeiðisgevaranum, ella sum hesin hevur sett á serstaka konto hjá løntakaranum. Somuleiðis er eisini fyrisett, at verður lønin o. s. fr. útgoldin av millummanni, so hevur hesin somu skyldu sum arbeiðisgevarin at veita upplýsingarnar. Hetta er gjørt, fyri at ikki arbeiðisgevari við at nýta millummann kann sleppa sær undan at veita neyðugar upplýsingar.

Reglurnar í 2. stk. eru sjálvsagdar, fyri at líkningarráðið kann fáa høvi til at eftir-ansa, at ognaruppgerðirnar eru beinar. Higartil hevur bert kærvaldið skatta-nevndin — havt møguleika fyri at fáa upplýsingar um innistandandi pening frá peningastovnanum, men neyðugt er, at tær stovnanir, sum líkna skattin, eisini fáa høvi til at fáa sær neyðturviligar upplýsingar. Somu skyldu til at veita upplýsingar, sum peningastovnanir hava, er eisini áløgd sakførarum o. ø., sum varðveita pening fyri fólk.

Tær í 3. stk. settu reglur eru tiknar við fyri at veita líkningarvøldunum høvi til at fáa upplýsingar um møguligar vinningar av spekulatjónshandlum.

Reglurnar í 4. stk. eru nýggjar, og skulu geva líkningarvældunum høvi til eftiransing av roknskøpunum hjá handilsmönnum. Sum reglan er orðað, viðvíkir hon bert teimum vørum, sum avvarðandi viðskiftamaður selur ella framleiðir. Hon gevur sostatt ikki heimild til at krevja smásølumann eftir upplýsingum um sølu av brúksvørum til keyparar.

Í 72. gr. eru revsingarreglurnar har maður sýtir at veita upplýsingar ella gevur skeivar.

Til 73. gr.

Hesar reglurnar eru nýggjar, men gera tó helst ikki serstakar viðmerkingar neyðugar.

13. kapitl.

Sekting fyri skeiva sjálvuppgávu o. a. og um eftirgjald av ov lítið goldnum skatti.

Reglurnar í hesum kapitli eru galdandi bæði fyri landsskattin og kommunuskattin. Viðgerðin av teimum málum, sum falla undir hesar ásetningar, verður óivað høgligast gjørd av eini og somu stovnan, og er tí í 56. gr., 4. stk. lögð undir líkningarráðið, sum so gevur landsstýrinum tilmæli til avgerðar. Landsstýrið tekur avgerðina viðvíkjandi bæði landsskatti og kommunuskatti, tó so at avvarðandi kommuna gevur ummæli, áðrenn endaligur úrskurður er sagdur.

Til 75. gr.

Henda grein setir reglur fyri sekt fyri skeiva sjálvuppgávu ella upplýsingar, sum føra við sær, ella vildu ført við sær, um farið var eftir teimum at maður varð ov lágt settur í skatt. Í Danmørk kann revsing í slíkum førum vera sett til varðhald, men verður ikki hildið hóskandi at nýta slíka reglu í Føroyum; revsingin er tí sett til sekt og hildin í sama mun sum sektarreglurnar í Danmørk og tær, sum higartil hava verið nýttar í Føroyum. Heldur ikki eru tær í Danmørk galdandi reglur um, at navnið á manni, sum stórliga svikar skatt, verður sett í alment lýsingarblað, tiknar við her.

Eftir uppskotinum verður hin skyldugi revsaður við sekt upp til 5 ferðir tann skatt, hann hevur ella vildi havt goldið ov lítið, um farið varð eftir upplýsingum hansara. Eru skeivar upplýsingar givnar av stórum gáloysni, er sektin upp í 3 ferðir peningshæddina. Í hesum sambandi kann verða lagt aftur at, at í Danmørk verður vanliga ikki revsað við størri sekt enn 2 ferðir tann svikaða skattin.

Sektin verður sett undir einum fyri kommunuskatt og landsskatt, og verður síðan býtt sundur millum landskassan og avvarðandi kommunukassa í mun til tey eftirgjæld, nevndu kassar eiga á. Henda mannagongd tykist høgligast, tí rímuligast er, at sektin til avvarðandi stovnanir stendur í sama muni til tann ov lítið goldna skattin.

Til 76. gr.

Hesar reglur eru nýggjar, við tað at galdandi lóg ikki krevur revsing av teimum, sum hjálpa við skattasviki. Nú er í 1. stk. sett fram uppskot, hareftir reglurnar um

revsing eru sera strangar fyrir teir, sum fyrir lön hjálpa til at geva skeiðar upplýsingar ella roknskap, við at tær eru hefti, um svikað er við vilja, annars sekt.

Við löntari hjálp í hesum sambandi er meint tann hjálp, sum er veitt av grannskoðarum, sakførarum, roknskaparserkønum o. ø., sum hava til starvs at hjálpa skattgjaldarum at gera upp skattauppgávur ella hjálpa teimum við viðurskiftum teirra við skattavældini. Hann, sum soleiðis fyrir vinning letur serkunnleika sín til viðskiftamenn sínar at hjálpa teimum at svika skatt, má verða roknaður at gera størri brotsverk enn hann, sum hann hjálpir, og verður revsing hansara lí størri.

2. stk. viðger revsingina av øðrum, sum uttanum yrki teirra veita skattgjaldara hjálp til at gera svik, og av persónum — t. d. arbeiðisgevarum — sum geva líkningarvældunum skeiðar upplýsingar ella eru við til at geva tær í sambandi við eftiransingina. Í slíkum førum verður bert revsað, um gjørt er við vilja; revsingin er vanlig sekt, men kann í serliga grovum førum verða hefti, t. d. um hjálp er veitt fyrir vinnings skúld.

Til 78. gr.

Reglurnar her viðvíkja eftirgjalding av ov lítið goldnum skatti, og eru tær eins og tær núgaldandi. Tá uppskotið er, at tey undir 14. gr. nr. 5 a—d) nevndu feløg o. s. fr. umframt eftirgjaldið eisini skulu svara 4 % í árligari rentu frá endanum á tí skattaári, sum kravið viðvíkir, meðan hetta ikki er kravt av øðrum skattgjaldarum, so kemur hetta eina mest av, at hesi vanligu hava vinning sín av handilsskapi og solciðis, við at eftirgjaldið ikki kemur fyrr enn langt aftan á, vinna rentunum og samstundis kunna virka við størri rakstrarpeningi, sum aftur gevur vinning, enn um beint varð skattað í fyrstuni.

Til 79. gr.

Um tað, aftan á at skattgjaldari er deyður, kemur fram, at hann hevur goldið ov lítið í skatti, ella um skattgjaldari doyri, áður skattamál um møguligt eftirgjald er endað, er ógjørligt at leggja á persónliga sektarábyrgd, og hevði tað eisini verið tørløft at fáa vissu fyrir, um skattasvik er gjørt við vilja ella bert av stórum gáloysni; uppskotið er tí, at skatturin altíð í slíkum førum verður kravdur tvífoldur. Eftir núgaldandi reglum hevur hetta bert kunnað verið gjørt, um svikað hevur verið við vilja.

Til 80. gr.

Í 94. og 95. gr. er givið landsstýrinum og kommunustýrunum heimild til at lækka ella geva eftir álíknaðan skatt. Tá henda heimild vert viðvíkir beinleiðis álíknaðum skatti, verður hildið rimiligt, at sama heimild verður givin hesum stovnanum til at lækka ella geva eftir eftirlíknaðan skatt og sektir, um annars serligar orsaker eru til tess.

14. kapitul.

Skattainnkrevjugin.

Umhugsað hefur verið í fleiri ár at umskipa skattainnheintingina, tí tað tykist torført hjá kommunustýrunum flest at fáa kravt skattin nóg væl inn soleiðis, at kommunur yvirhøvur hava nógv ov stórar eftirstøður og harav verða noyddar at avskriva meira enn neyðugt skuldi verið tí skatturin verður avoldaður. Aftrat hava kommunustýrini og gjaldstovan kappast um at verða fyrst at leggja krav hjá arbeiðisgevara fyri at fáa skattin hildnan aftur í lön.

Skotið er tí upp, at gjaldstovan krevur allar skattir inn, bæði landsskatt og kommunuskatt, og avroknar hon so javnan við kommunurnar tann skattin, sum inngingin er. Hetta kemur kanska at krevja, at gjaldstovan fær eini tvey fólk aftrat, men samstundis týður tað ein stóran hetta í umsitingini av kommununi, nú hon sleppur undan at krevja skattin og alt annað, sum harav stendst. Hóskandi kundi so verið, at kommunurnar lótu gjaldstovuni eitt minni gjald fyri at krevja skattin inn. Her er skotið upp hægst 1/2 % av álíkningini hjá hvørjari kommunu sær. Í peningi verður hetta einar 50/60.000 kr. býttar millum 50 kommunur. Samstundis við at innheintingin verður umlögð skal gjaldingin verða býtt yvir 10 skeið soleiðis, at skattgjaldarin hvønn mánaða uttan juni og desember rindar 1/10 av samlaðum ársskatti til landskassa og kommunu eins og av fólka- og avlámispensjónsgjaldi. Fyri skattgjaldarin vil hetta óivað verða fyrimunur, tí lættligari verður at rinda 1/10 í senn, enn at skula savna saman til t. d. landsskattin, ið nú fellur til gjaldingar í 2 pørtum.

Kommunan kemur í øllum førum at hava fyrimun av tilíkarri skipan av tí, at roknað kann verða við at skatturin, nú hann er býttur upp í 10 gjöld, gongur regluligari inn og verður líkviditeturin hjá kommununi javnari og fer hetta samstundis at geva landskassanum sama fyrimun.

Reglur um innheintingina eru ikki settar í lógina, tí hildið verður rímiligast, at landsstýrið ger tær í samráð við umsitingina.

15. kapitul.

Felags reglur.

Til 82. og 83. gr.

Reglurnar í 82. gr. viðvíkjandi renturokning og panting eru tær somu, sum nú eru galdandi, meðan tær í 83. gr. um eftirhalding í lön o. t. eru eitt sindur víðkaðar. T. d. er í lötuni ikki heimild til at halda eftir eftirlön, men er hetta tikið við nú, tí her má eins væl kunna haldast eftir, sum í fólka- og avlámispensjón.

Somuleiðis hefur uppskotið eisini í huga teir persónar, feløg ella stovnanir, sum eru við til at útvega monnum starv uttanlands, og sum avrokna menninar ella avgreiða lóngjalding teirra, og eru tí reglur settar um, at hesir menn koma undir somu skyldu sum vinnugevari, tá hesin er uttan lands og tí er ikki bundin av reglunum í hesi grein.

Av tí at inntøkuskatturin nú er so høgur í Føroyum, at vanliga góð inntøka ber meira enn 1/6 av lønini í skatti, eru tey mørk, sum sett eru í galdandi lóg, ov lág, og er tí skotið upp, at heimild er til at krevja upp í 1/4 av lønini o. ø. hjá upphaldarum --- giftum persónum ella persónum, sum hava skyldu at upphalda øðrum — og helvt hjá øðrum. Henda avmarking skal tó ikki skiljast soleiðis, at innkrevjingarstovnurin er bundin til at krevja 1/4 ella 1/2 av lønini, men bert at hann kann ikki krevja meira; hesin stovnur eigur tí í hvørjum einstøkum føri at kanna eftir, um ikki ein minni partur enn tann avmarkaði, er nóg mikið til at rinda falnan skatt innanfyri rimuliga tíð, og so seta krav har eftir.

Reglurnar í 3. og 4. stk. víkja at kalla einki frá teimum núgaldandi.

Til 84. gr.

Reglurnar í 1. stk. eru um leið tær somu, sum nú eru galdandi, bert víðkaðar til, at nú kann verða kravt eftirhald í lön hjá konuni.

Í 2. stk. eru reglurnar um panting hjá børnum, sum eru skattað saman við húsbóndanum, avmarkaðar til, at tað kann bert verða pantað fyri so mikið av skattinum, sum er í mun til inntøku barnsins. Tað má tykjast ógviliga órimiligt, at barn kann verða pantað fyri allan skattin hjá húsbónda, um hann ikki rindar, bert tí tað hevur eitt sindur av inntøku, sum er skattað saman við inntøku húsbóndans; hetta fer serliga at hava týðning, har talan er um fosturbarn ella barn í verju húsbóndans.

Til 85. gr.

Núgaldandi lóg hevur bert tær reglur um, hvørja ábyrgd deyðsbúgv ella trotabúgv hava av skatti hins deyða ella hansara, sum kemur undir trotaviðgerð, sum eru í 7. gr. í kommunuskattalógini, og siga hesar, at búgvið ella arvingar hins deyða svara skattin til endan á tí mánaði, ið hann doyði. Tær siga tí veruliga bert, nær skattskyldan heldur uppat.

Í 1. stk. er skotið upp, at deyðsbúgvið ella trotabúgvið skal standa til svars fyri skattakrøvum, sum eru fallin til gjaldingar tvey tey seinastu árin, áður enn avvarðandi doyði ella kom undir trotaviðgerð. Í 2. stk. er sett aftrat regla, sum skal forða fyri órimiligum avleiðingum av, at skuldainnkallan er gjørd, tá teir, sum hava búgvið um hendi, veruliga hava vitað um, at krøvini vóru til. Í slíkum førum stendur búgvið til svars eisini fyri eldri eftirstøðum, sjálvt um skuldainnkallan er gjørd, bert eftirstøðurnar eru ikki fyrnaðar.

Til 86. gr.

Hesar reglur eru nýggjar, men mugu tær rættast rimiligar, tí tær forða fyri, at cigarrar av felagi, sum verður avtikið, móguliga kunnu sleppa undan at rinda skattaftirstøður, um einki er sett av til gjalding teirra. Somuleiðis skulu arvingar hefta í felag, um ikki peningur til skattakrav er lagdur av; í sambandi við hesum standa skiftistjórar til svars fyri, at skattur verður avgreiddur í búgvum, teir hava um hendi.

Til 87. gr.

Henda regla er sett til at gera greitt, at skatturin fellur til gjaldingar teir dagar, ásettir eru, og at pantað kann verða, uttan at skattgjaldarin kann finna at tí, sjálvt

um klagad er um skattin, ella skattgjaldarin heldur hann vera skeiðt roknaðan. Bert tá skattavald, sum hevur myndugleika til tess, ger av, at broyting skal verða gjørd ella at eingin álfkning skuldi verið, kann pantifúti lata vera at panta.

2. stk. er tikið við til at gera avgreiðsluna av eftirgjaldi ella afturrinding lagaligari, og eru reglurnar eins og tær núgaldandi.

Tær í 3. stk. settu reglur um, at skattgjaldari eigur rætt til at fáa rentur 4 % árliga av skatti, sum hann hevur gildið av nógv, og sum verður afturgoldin, eru nýggjar, men tykjast tær rimiligar, tá renta verður kravd av ov seint inngoldnum skatti. Henda regla hevur í ymsum kommunum verið nýtt í seinastuni.

Ymisk fyrimæli o. a.

16. kapitul.

Ymisk fyrimæli.

Til 88. gr.

Her eru reglurnar um ta tagnarskyldu, sum líkningarvøldini og tað fólk, sum starvar har, hava viðvíkjandi upplýsingum um inntøku og ognarviðurskifti skattgjaldaranna, sum tey í starvi sínum fáa kunnleika um.

Reglurnar galda eisini tær stovnanir, sum krevja skattin inn, og tey fólk, sum starva har, her uppi í kommunustýrini og starvsfólkið á gjaldstovuni. So at eingin ivi skal vera um, at øll hesi vita av reglunum um tagnarskylduna og ta revsing, sum fellur, um hon verður ikki hildin, er mælt til, at tey geva skrivliga vátan um at halda hesa skyldu.

Til 89. gr.

Tað hendir av og á, at kommunur gera ikki skyldu sína líkningini viðvíkjandi til ásetta tíð. Skal nú gjaldstovan krevja allar skattir inn, er umráðandi, at hon fær líkningarlistarnar í rættari tíð.

Skotið er tí upp, at hvør einstakur limur kann verða álagdur sekt, um tíðarfrestrirnir verða ikki hildnir.

Hetta verður eisini gjørt í grannalondum okkara og royndir prógva, at tað er eisini neyðugt her.

Til 91. gr.

Teir, millum Danmark og onnur lond gjørdur sáttmálar til at byrgja fyri tvinnanda skatting, eru ikki galdandi fyri Føroyar við undantak av Bretlandi, har sáttmáli er gjørdur. Galdandi skattalóg hevur ikki veitt nakrari stovnan heimild til at gera slíkan sáttmála Føroyum viðvíkjandi, fyrr enn landsstýrið fekk hesa heimild í lögtingslóg nr. 28 frá 20. november 1953.

Eftir heimastýrislógini skulu samráðingar við fremmand lond um tilíkar spurningar ganga gjøgnum danska uttanríkisráðharran, men skulu umboðsmenn fyri

Føroyar vera við; hildið er tí, at mest hóskandi er, at landsstýrið hevur heimild til Føroya vegna at virka fyri teimum her nevndu sáttmálum og til at gera undantak í teimum føroysku reglunum, har hetta gerst neyðugt. Reglan ávisir beinleiðis, at slík undantøk bert verða veitt, um somu sømdir fáast aftur fyri í avvarðandi landi.

Til 92. gr.

Danmørk og Føroyar hava verið og eru hvørt sítt skattaøki, og hava tey hvørt sína skattalóg; tó hevur galdandi kommunuskattalóg reglur, sum gera, at hesi bæði øki standa ikki beinleiðis sum útlond hvørt móttvegis øðrum. Tá nú heimastýris-skipanin enn meira skilir hesi bæði øki, og lögtingið við lögtingslóg nr. 28 frá 20. november 1953 tók av regluna um, at skattgjaldari við flyting til Føroya skuldi bera landsskatt í Danmørk alt skattaárið, er nú í umbúna at fáa í lag sáttmála til at forða fyri, at persónur o. a. samstundis verða skattaðir í báðum økjum. Síðan 1953 hevur hetta verið avgreitt við samráðingum millum dansk og føroysk skattavöld, men gevur slík samráðing í hvørjum einstøkum føri alt ov nógv stríð og førir við sær, at bert tey, sum varnast at tvínnanda skatting møguliga liggur fyri, við at venda sær til skattavaldið, kunnu fáa hetta broytt. Høgligari hevði tí verið, um fastar reglur vórðu settar fyri, hvussu atbórið skuldi verið í slíkum og líknandi førum. Orsakað av hesum er í lógini sett regla um, at landsstýrið kann gera sáttmála við ríkismyndug-leikarnar til at forða fyri tvínnanda skatting, um so er, at somu sømdir fáast aftur fyri.

Hent hevði óivað verið, um skattavöldini í Danmark og Føroyum fingu upplýs-ingar hvørt frá øðrum til eftiransing av álíkningini, og hevði hetta serliga verið áhugavert fyri føroysku myndugleikarnar. Í 2. stk. er tí sett regla um, at landsstýrið er heimilt at seta reglur fyri, í hvat mál myndugleikarnir í Danmark kunnu fáa tær í 12. kapitli nevndu upplýsingar; hetta er sjálvandi treytað av, at føroysku myndug-leikarnir fáa somu sømdir afturfyri í Danmark. Møguligt hevði verið enn hentari, um skattavöldini í øðrum økinum fingu skyldu at lata skattavöldini í hinum økinum fáa allar upplýsingar, sum tey høvdu áhuga fyri, uttan at biðið varð um hetta bein-leiðis.

Til 93. og 94. gr.

Reglurnar eru nýggjar, og geva landsstýrinum heimild til at hekka ella geva eftir landsskatt, sum er líknaður eftir hesi lóg. Her er serliga hugsað um, tá sjúka o. a. t setir skattgjaldarin so mikið aftur fliggjarliga, at hann ikki verður forur fyri at gjalda, uttan so at tað gongur út yvir húski hansara. Reglurnar avmarka tó heimild kom-munustýrisins til bert í hendringa førum at kunna eftirgeva meira enn 2/3 av tí falna skattinum.

17. kapitl.

Nær lógin kemur í gildi v. m.

Tá 96. gr. sigur, at lógin fær gildi beinan vegin og ikki tá hon fyrstu ferð skal verða nýtt, ger hetta, at so kann verða lurið eftir reglunum í hesi lóg, tá sjálvupp-

gávuskjøluni verða gjörd, og at tíð verður til ta umskipan, sum lógin forir við sær.

Tá tær nógaldandi skattalógir verða avtiknar samstundis við, at henda lógin kemur í gildi, og fyrsta skattaárið eftir henni fyrst byrjar 1. april, vildi hetta ført við sær, at frá tí, at lógin kemur í gildi, og til byrjan á tí skattaári, tá lógin geldur, var ikki heimild til at skatta, uttan so hetta varð gjørt við serligari reglu. Fyrimalini í 97. gr. eru tí sett fyri at greiða henda spurning.

Undir týðningin »skattgjald« eftir 97. gr. 1. stk. koma ikki bert reglurnar um skattskyldu og skattarokning, men eisini allar reglurnar um skattainnkrevjing o. a., hermillum spurningar um rindan av rentu við afturgjalding og um rentutílsvar uttan mun, um tað er skattainnkrevjing fyri tað skattaár, tá lógin fær gildi, ella eftirlíkning. Eftir hesum skal sostatt ikki verða latin renta av afturgjaldingum av ov nógv goldnum skatti fyri skattaár frammanundan skattaárinum 1964/65 (uttan so hetta frammanundan hevur verið vanligt), og skulu tey í 14 gr. nr. 5 a-d) nevndu feløg osfr. heldur ikki rinda rentu eftir 78. gr. 1. stk. í hesari lóg av eftirlíkning viðvíkjandi skattárum frammanundan 1964/65.

Erlendur Patursson

/ J. Djurhuus

the 1990s, the number of people in the UK who are aged 65 and over has increased by 1.5 million (1990-1999) (Office of National Statistics 2000).

There is a growing awareness of the need to address the needs of older people in the community. The Department of Health (1999) has published a strategy for older people, which sets out the government's commitment to improve the health and social care of older people. The strategy is based on the following principles:

- To ensure that older people have access to the services they need to live well.
- To ensure that older people are treated with respect and dignity.
- To ensure that older people are able to participate in decisions about their care.
- To ensure that older people are able to live independently.

The strategy also sets out a number of key objectives, including:

- To reduce the number of older people who are in long-term care.
- To improve the health and social care of older people who are in long-term care.
- To improve the health and social care of older people who are in the community.
- To improve the health and social care of older people who are in residential care.

The strategy is a key document for the health and social care of older people in the UK. It sets out the government's commitment to improve the health and social care of older people and provides a framework for the development of policies and services.

The strategy is based on the following principles:

- To ensure that older people have access to the services they need to live well.
- To ensure that older people are treated with respect and dignity.
- To ensure that older people are able to participate in decisions about their care.
- To ensure that older people are able to live independently.

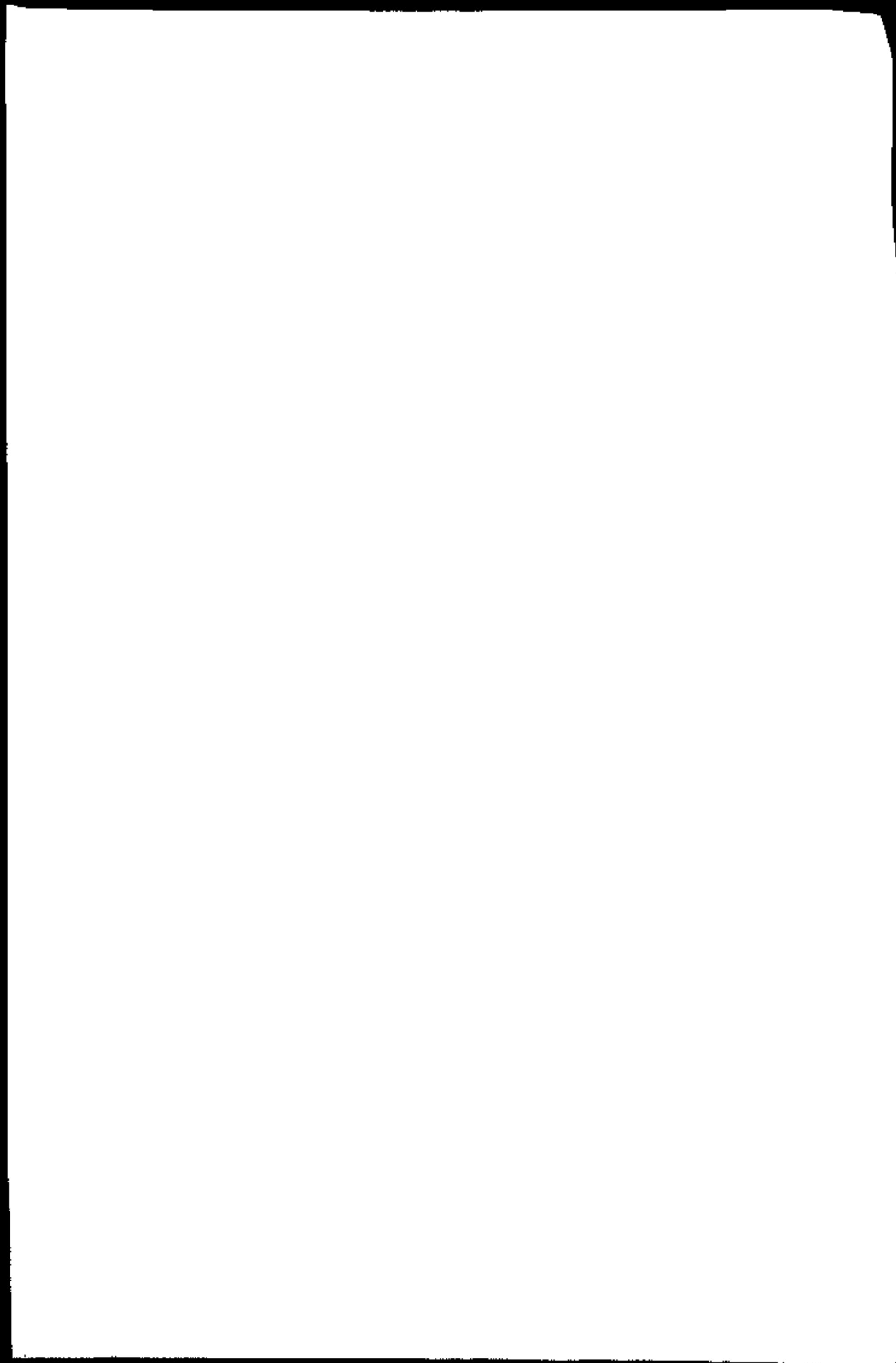
The strategy also sets out a number of key objectives, including:

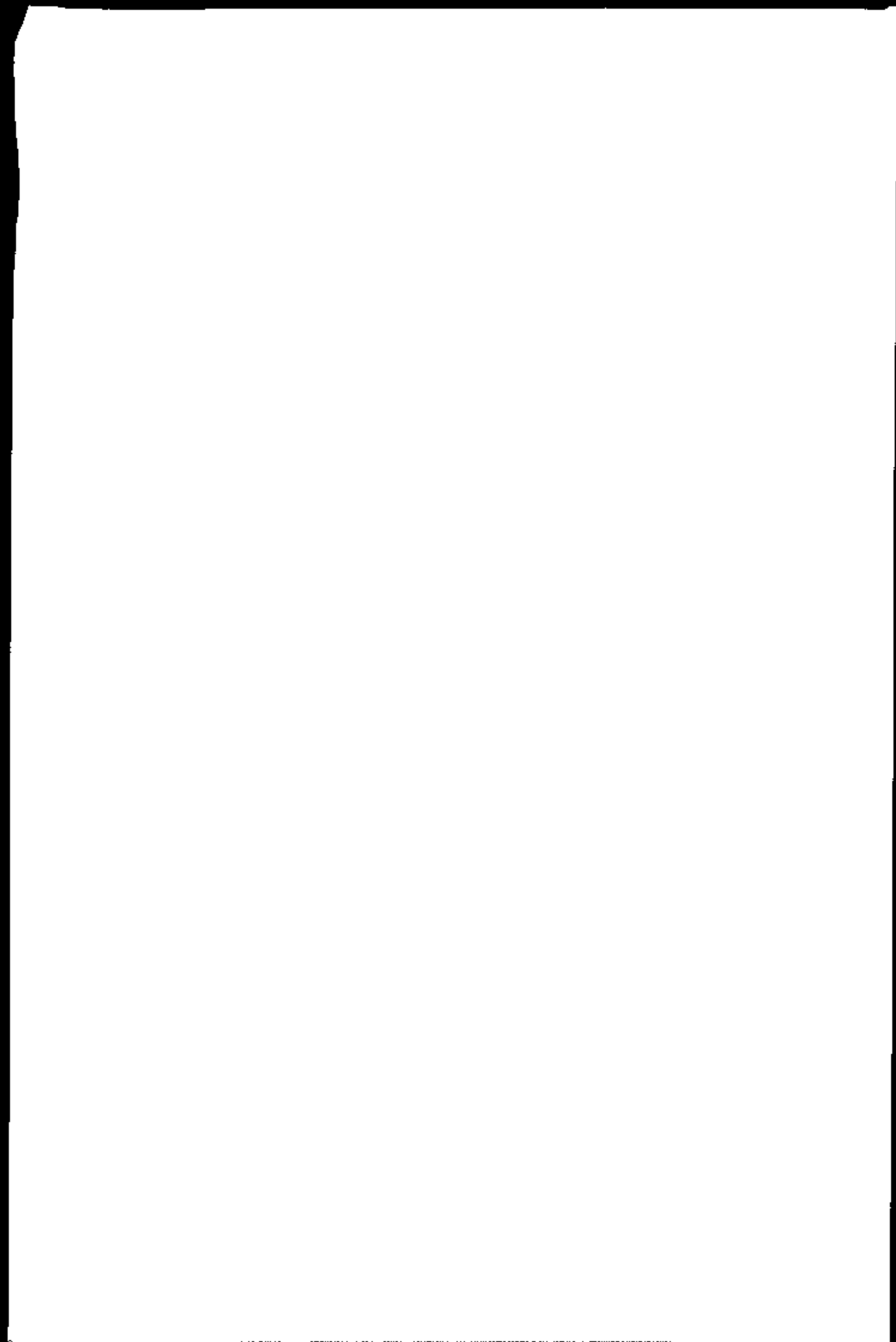
- To reduce the number of older people who are in long-term care.
- To improve the health and social care of older people who are in long-term care.
- To improve the health and social care of older people who are in the community.
- To improve the health and social care of older people who are in residential care.

The strategy is a key document for the health and social care of older people in the UK. It sets out the government's commitment to improve the health and social care of older people and provides a framework for the development of policies and services.

The strategy is based on the following principles:

- To ensure that older people have access to the services they need to live well.
- To ensure that older people are treated with respect and dignity.
- To ensure that older people are able to participate in decisions about their care.
- To ensure that older people are able to live independently.

Til Føroya Løgting

Løgtingsmál nr. 18/1962 (vetrarting): Broyting í lóg um innflutningsgjöld v. m.

UPPSKOT

til

løgtingslóg um broyting í løgtingslóg nr. 23 frá 11. februar 1950 við
seinni broytingum um innflutningsgjöld v. m.

§ 1.

Fylgjandi greinir, 1, 9, 10 stk. 1, a—c í løgtingslóg nr. 23 frá 11. februar 1950 við
seinni broytingum um innflutningsgjöld v. m. verða orðaðar soleiðis;

1. §

1. BENZIN OG BENZINBLANDINGAR.

1.01 Benzin og benzinblandingar

gjald

1 litur 0,40 kr.

2. BUSTAVØRUR.

2.01 Øll sløg av bustum, kustum, penslum o. t. av virðinum 10 %

3. DRYKKJUVÖRUR.

Vín:

3.01	Eplavín, sum í mesta lagi inniheldur 9 rúmprosent alkohol	gjald 1 litur	0.80
3.02	Mousserandi vín (champagne)	1 litur	16.00
3.03	Borðvín (reyðvín og hvítvín)	1 litur	4.00
3.04	Annað vín	1 litur	10.00

Spiritousa og spritt:

Brennivín og akvavit:

3.05	av 50 rúmprosent og undir	1 litur	28.00
3.06	yvir 50 rúmprosent, men ekki yvir 70 rúmprosent	1 litur	36.00
3.07	yvir 70 rúmprosent	1 litur	48.00

Aðrar vorur undantikið heilt denaturerað spiritus:

3.08	av 50 rúmprosent og undir	1 litur	36.00
3.09	yvir 50 rúmprosent, men ekki yvir 70 rúmprosent	1 litur	40.00
3.10	yvir 70 rúmprosent	1 litur	64.00

Viðm. 1: Líkórar hoya undir lpar. 3.09

Viðm. 2: Fyri spritt, ið apotek flyta inn til nýtslu við framleiðslu av medisíni, verður goldið 35 oyru pr. litur, móti at apotekarin hvørja ferð skrivliga váttar upp á æru og trú, at hin avvarandi spritt nøgd bert verður nýtt til ómanfyri nevnda endamál. Um apotekarin denaturerar til hospitalsspritt tilíkt spritt — eftir greinligari reglum, ið landsstýrið ásetir — kann gjaldið, ið rindað varð, verða afturgoldið. Fyri spritt, ið útlýggjað verður til at lata á skipskumpassir, er gjaldið 35 oyru pr. litur eftir greinligari reglum, ið landsstýrið setir. Ófullkomið denaturerað spiritus, ið apotek flyta inn, kann — eftir greinligari reglum, ið landsstýrið setir — verða innfluttuttan gjald.

Øl:

gjald

- 3.11 Øl, sum verður innflutt úr Danmark og er so-
vordið, at tað verður ikki skattað hægri enn
øl, sum er av skattaklassa II, nevnt í lóg nr.
111, 1. apríl 1922 § 2, sbr. nr. 221, 1. maí 1923
§ 1. 1 litur 1.40
- 3.12 Annað 1 litur 2.00

Mineralvatn v. m.:

- 3.13 Mineralvatn, limonada, citrónvatn o. t. eins
og aðrar alkoholfriar drykkjuvørur (t. e. sum
innihalda í mesta lagi 2,5 rúmprosent av
alkoholi), sum gjørdar eru úr fruktsaft 1 litur 0.40

4. FOTOGRAFISK TILFAR.

- 4.01 Fotografisk tilfar, herundir fotografitól og lutir
til fotografitól, films, plátur, ljóskvæmt pappír
o. t. av virðinum 30 %

5. GLASVØRUR.

- 5.01 Glasvørur, uttan fløskur, lampuglós, glar-
cyggaglós, glasflot og ófolierað glas í taivum
ella rútum. av virðinum 25 %
- Viðm.: Fotografiskar glasplátur koma undir
lpr. 4.01.

6. GÓLV TILFAR O. T.

- 6.01 Linoleum, congoleum og aðrir lineloums-
líkar, expanko (korkparket), gummi, eisini
tilfar úr plastikk og øðrum kunstevni sum
t. d. vinyl, villanyl o. t. í rullum og plátum,
tó undantikið parketbretti og -stavir, stein-
og leirflísar og flótandi evni til stoyping oman
á gólv sum t. d. linitol. av virðinum 15 %

7. GUMMI.

- 7.01 Dekk, eisini ringar og slangur til bilar, motor-
hjólhestar, hjólhestar, traktorar o. t. av virðinum 15 %

8. INSTRUMENT, RADÍOTÓL O. A.

- 8.01 Klaviaturinstrument, eisini við innbyggdum
spælivælum og ønnur musikkístrument og
lutir til tilíkt. av virðinum 10 %
- Viðm.: Um flygil ella klaver tá fey verða inn-

flutt vanta einstakar lutir sum nótaborð, mekanikk o. t., koma tey undir hetta sama nr. Eisini koma her undir tilgjørdir ryggir ella reisingar (við ella uttan streingjum) til piano ella flygil og somuleiðis tilgjørt harmoniums-mekanikk (bjølgur við bindibretti, ljóma- og nótaborð).

gjald

- 8.02 Radiomóttakarir (tó undantiknir radiomóttakarir til radiotelefon), fjarsýnistól, hátalarir, radiolampur (radiatorer), myndarør og eisini tiltaks- og eykalutir til hesi. Plátur til mekanisk musikkinstrument (tó undantiknar linguafonplátur), plátuspælarar, fonografir og tilík instrument og tiltaks- og eykalutir, harundir sliftir og innspældar og óinnspældar plátur og valsar, mikrofonir, bandupptakarar (tó undantikið diktafonir) og tiltaks- og eykalutir til hesar.

av virðinum 30 %

9. KRÚT OG ANNAD ELDFØRI.

Alt spreingievni, so sum skotbummull, dynamitt, nitroglycerin o. a., eisini skoteldalutir, perlur, patrónhylstur við perlum, minutráður, friktiðonssvampar, friktiðonsljós og øll sløg av friktiðonseldføri og tendrarum

9.01	Skoteldalutir	av virðinum 100 %
9.02	Øll sløg av friktiðonseldførum og tendrarum	av virðinum 30 %
9.03	Aðrar vørur	av virðinum 10 %

10. KUFFERT, TASKUR O. A.

- 10.01 Øll sløg av kuffertum, taskum, pengapungum, seðlamappum, dokumentmappum, penalarhúsum, lyklapungum, glareygna-húsum o. a., uttan mun til tilfarið, undantikið tó tilíkar vørur, sum eftir tilfarinum koma undir lpr. 19.01

av virðinum 25 %

11. LAMPUR OG RAVMAGNSINNLEGGINGARLUTIR O. A.

- 11.01 Øll sløg av lampum, ljósakrúnum, kandelabrum, lampettum, ljósastakum, anplum, lyktum, gløðilampum, ljósevnis- og neonrør, standilampur, klaverlampur, skriviborðslampur, náttborðs- og øðrum borðlampum,

- ljósreklamir og lutir til nevndu vörur, lampu-
kuplar og lampuskermar, hetta um tað er í
tilgjørdum ella lutvís tilgjørdum líki gjald
av virðinum 25%
- 11.02 Øll sløg av ravmagnsinnleggingarlutum og
partar til teirra, eitt nú avbrótarar (snari-
tumbli-, høvuðs- og knívavbrótarar, termo-
statavbrótarar, oliuavbrótarar o. t.), celle-
skiftarar, umskiftarar, regulatorar, drosla-
spolar, mótstöður, fatningar til ravmagns-
lampur, handlampustativ við innsettum
fatningum, armatur, isolatorar, kontaktir,
kontaktproppar, rosettir, sikringselementir,
sikringsproppar og -patrónir, stikkkontakt-
dósir, transformatorar, innføringsmuffir,
krúnmuffir, niplar v. m., tó undantikið inn-
leggingarrør, yvirspunnin tráður, ravmagns-
málarir og lutir, ið viga yvir 10 kg. av virðinum 25%
12. LEIKUTOY.
- 12.01 Leikutoy og felagsspel og lutir til slíkar
vörur. av virðinum 50%
13. LEIR-, STEINTOYS- OG POSTALINSVØRUR.
- undantikið rør, múrsteinar, taksteinar, flisar o. t.:*
- 13.01 Baðikør, vøsk, klosetskúlir, »urinalir« o. t. av virðinum 5%
- 13.02 Aðrar vörur av virðinum 25%
14. LITAREVNI V. M.
- 14.01 Gull-, silvur-, brønse- og alminiumspulvur,
pastellitir, litarlatu, allir litir í smásølu-
pakkningi, herundir litir, tilevnaðir sum
tablettir, kúlur o. t., har afturat tilevnað
stykki til litarlatu o. t. Alt fernis og politur
og litir, sum eru tilgjørdir við alkoholi ella
eitri (her undir zaponlakk). Allar málinga-
vörur, sum tilgjørdar eru við oliu, fernis,
alkohol ella líknandi (her undir bonumassi
o. t.) og deiggjlitir, sum tilgjørdir eru á annan
hátt. Teknikol og teknikrit. Vanligir blyantar
og litstiftir og tusch. Kalkerpappír og litbond,
skó- og onnur leðursverta í pakkningi, sum
ikki er oman fyri 1 kg brutto. Allir prent-
litir undantíknir. av virðinum 5%

15. LUKTILSI OG KOSMETIK.

gjald

Alt til hold-, hår- og munurokt óparfumerað sum parfumerað, eisini øll slag av handsápu í fóstuni og flótandi líki.

15.01 Sápa, tannpasta ella pulvur

av virðinum 15 %

15.02 Annað

av virðinum 100 %

16. LEIK- OG ÍTRÓTTALUTIR

16.01 Lystfær av ymiskum slag, amboð til skreiðing, svimjing, fót- og handbólt, tennis, borðtennis, badminton bæði innan- og utandura, króket o. t.

av virðinum 15 %

17. MANUFAKTUR.

17.01 Gólvteppi og gólvteppitoy

av virðinum 25 %

17.02 Tógv og tráður, tó ikki fiskisnøri, togverk, seglgarn og sutursilki.

av virðinum 20 %

Viðm.: Spunatilfar úr náttúrsilki og kunstsilki lata toll sum av tógvi. Annað spunatilfar er tollfrítt.

17.03 Allar aðrar manufakturvørur, herundir meturvørur, voksdúkur, trikotasje, klædnapløgg, sokkar, hósar, handskar o.t., hóast tilfarið við hesum undantøkum: fílt tilsett tjøru t.d. til taklegging, isoleringsfílt, pussifílt o.t., smergillørift, nótir og liðug fiskigørn, hessian, segl- og pressendingsdúkur, grímur og gjørdir, tvístur, tvísturturkast, vatt, bandagur, brokkbind, gummisokkar, coloplastposar og tilgjørdir plastikkposar.

av virðinum 20 %

Viðm.: Vørur, ið eru gjørdar úr plastikki ella øðrum kunsttilfari, verða tollaðar sum manufakturvørur. Tað er eingin treyt, at vøran er bundin ella vovin.

18. MATVØRUR.

18.01 Fiskahermetikkur, tó ikki hummarar, krabbar, krebs og rejer.

av virðinum 25 %

18.02 Rómi og niðursoðin mjólk, eisini í pulvuri og undir hermetiskum loki.

av virðinum 15 %

18.03 Allur annar hermetikkur.

av virðinum 30 %

Viðm.: Upp í hermetikk verða roknaðar konserveraðar matvørur, ið verða

	innfluttar í flöskum, glösum, krökkum, plastikki o. t. til sínásölu	gjald
18.04	Kökur, biskuits, vaflur o. a.	av virðinum 25%
18.05	Chocoláta og chokolátavörur, lakressvörur eins og matisur, sukurvörur so sum karamellur, bonbons, marcipan, bomm o. t.	1 kg 4,00 + av virðinum 30%
18.06	Sukur.	1 kg 0,05
18.07	Te og telikar	1 kg 0,70
<i>Tilfar til matis:</i>		
18.08	Ískrememix	1 kg 3,00
18.09	Ískremepulvur	1 kg 9,00
<i>Frukt:</i>		
18.10	Turkað frukt, ið etandi er	1 kg 0,05
18.11	Nötir og mandlur, eisini aprikos- og ferskenkjarnar	1 kg 0,20
<i>Kaffi og kaffilíkar:</i>		
18.12	Óbrent kaffi	1 kg 0,80
18.13	Brent kaffi, bæði malið og ómalið, eisini kaffiúrdráttur	1 kg 1,00
18.14	Sikoria og allir aðrir brendir kaffilíkar	1 kg 0,70
<i>Viðm.: Blandingar av kaffilíka og brendum kaffi koma undir lprn. 18.13.</i>		
<i>Kakao, bæði kakaobönir, kakao-smör eins vel og kakaomjöl (kakaopulvur) og kakao í blokkum ella illíkt.</i>		
18.15	Við ongum sukri	1 kg 1,00
18.16	Við sukri	1 kg 4,00 1 av virðinum 30%
<i>Krydd:</i>		
18.17	Øll slög	av virðinum 10%

19. METALVÖRUR.

19.01	Lutir úr gulli, silvuri og platíni, eisini lutir úr jarni, stáli og øðrum metalli, tá teir eru gyltir, silvaðir ella pletteraðir við aðalmetalli, tó glareygnastengur undantiknar.	av virðinum 60%

20. INNBÚGV O. T.

20.01	Møblar og lutir til møblar. Krambúðar-, skrivstovu-, klínikk- og salóninnbúgv o. t.	av virðinum 15%

21. PAPPÍR.

21.01	Tapet og tapetbordar o. t. eisini tapetpappír	av virðinum 25%

		gjald
25.03	yvir 65 oyru, men ikki yvir 80 oyru hvør	100 stk. 35.00 kr.
25.04	yvir 80 oyru hvør	100 stk. 50.00 -
<i>Sigarettir til innkeypsprís:</i>		
25.05	4,00 kr. pr. 100 stk. ella undir	100 stk. 16.00 -
25.06	yvir 4,00 kr., men ikki yvir 6,00 kr. pr. 100 stk.	100 stk. 18.00 -
25.07	yvir 6,00 kr. pr. 100 stk.	100 stk. 20.00 -
<i>Røykitubbak til innkeypsprís:</i>		
25.08	6,00 kr. pr. kg ella undir	1 kg 20.00 -
25.09	yvir 6,00 kr. pr. kg	1 kg 40.00 -
<i>Aðrar vorur:</i>		
25.10	Skrátubbak og snús	1 kg 20.00 -
25.11	Sigarettpappír	1 stk. 1/2 oyra
25.12	Pípur, munstykkir o. a.	av virðinum 25%

26. UR.

26.01	Ur og urkassar og leysalutir til ur, undantikið eru tornur og leysalutir til teirra	av virðinum 30%

27. VOGNAR OG ONNUR AKFØR, EISINI VOGNSMÍÐVERK.

Bílar og motorhjólhestar, tiltaks- og leysalutir til teirra utan gummidekk, ringar og -slangur.

27.01	Motoreyklar, scootrar og persónvagnar	av virðinum 90%
27.02	Bussar, ið eru skrásettir til færri enn 12 persónar og persónvagnar til vinnuligan fluttning Viðm.: Landsstýrið setur nærri reglur viðv. útgerð, sermerki, góðkenning v. m.	av virðinum 60%
27.03	Bussar til rutukoyring, ið eru skrásettir til minst 12 persónar, men ikki yvir 17 persónar, og sum eru útgjördir og góðkendir til endamálið.	av virðinum 40%
27.04	Bussar til rutukoyring, ið eru skrásettir til minst 18 persónar, og sum eru útgjördir og góðkendir til endamálið. Ambulansar, brandbilar og avlamisvagnar.	av virðinum 15%
27.05	Last- og vøruvagnar, við eginvekt av 1.500 kg ella omanfyri. Gaffeltrucks, dumpers o. t.	av virðinum 15%

27.06	Last- og vøruvagnar, við eginvekt undir 1.500 kg.	gjald av virðinum 80%
27.07	Cyklur, knallertir eisini tiltaks- og leysalutir til teirra, men ikki gummidekk, -ringar og slangir.	av virðinum 15%
27.08	Aðrar vørur.	av virðinum 15%

§ 9.

Tað er bann fyri í Føroyum at framleiða tær í § 1 nr. 3.01—3.10 nevndu gjaldskyldugu vørur og øl, sum í sær hevur 2 $\frac{1}{4}$ vektprocent av alkoholi ella yvir.

§ 10.

Við atvinnuframleiðslu í Føroyum av øli, sum kemur ikki undir skipanina í § 9, somuleiðis av teimum í § 1 nr. 3.13, 18.05, 25.01—25.10 umrøddu vørum verður at svara hesi gjøld:

a. Øl	gjald 1 litur 1.00 kr.
b. Mineralvand, limonada, citrónvatn o. t. eins og aðrar alkoholfriar drykkjuvørur (t. v. s. sum innihalda í mesta lagi 2,5 rúmprocent av alkoholi), sum gjørdar eru av frugtsaft	1 litur 0,20 -
c. chokoláta og chokolátavørur, lakressvørur eins og sukurvørur, so sum karamellur, bon-bons, marcipan, bonm o. t.	1 kg 5.00 -

§ 2.

Sum nýtt stk. 4 í § 21 verður sett:

Tá ið mál um brot uppá hesa lóg verða skotin inn til dómstólin, fara tey fram sum politimál.

§ 3.

Frammanfyri nevndu broyttu gjøld verða uppkravd frá og við 18. maj 1963. Tey broyttu innflutningsgjøld verða kravd av øllum vørum sum tað tolluppkrevjandi valdið hevur ikki loyvt innflytaranum til fria nýtslu (gjaldkvittan ella útflýggingarloyvi ikki givið), líka mikið um sendingin er innflutt innan 18. maj 1963. Landsstýrið er heimilað at geva undantaksloyvi har rerlig viðurskiftir gera tað neyðugt, ta fyrstu vikuna.

Henda lóg kemur í gildi beinanvegin.

Erlendur Patursson
landsstjórsmáður

J. P. Ellenderson

FORSLAG

til

lagtingslov om ændring i lagtingslov nr. 23 af 11. februar 1950 med senere ændringer om indførselsafgifter m. v.

§ 1.

Følgende §§ 1, 9, 10 stk. 1 a—c i lagtingslov nr. 23 af 11. februar 1950 med senere ændringer om indførselsafgifter m. v. affattes således:

1. BENZIN OG BENZINBLANDINGER

1.01 Benzin og benzinblandinger

afgift

1 liter 0.40 kr.

2. BØRSTER.

2.01 Alle slags børster, koste, pensler o. l.

af værdien 10 %

3. DRIKKEVARER.

Vin:

3.01 Æblecider, der indeholder højst 9
rumprocent alkohol

1 liter 0.80 kr.

3.02 Mousserede vine (champagne)

1 liter 16.00 -

3.03 Bordvine (rødvine og hvidvine)

1 liter 4.00 -

3.04 Anden vin

1 liter 10.00 -

Spirituosa og sprit:

Brændevin og akvavit:

3.05 af 50 rumprocent og derunder

1 liter 28.00 -

3.06 over 50 rumprocent, men ikke over 70
rumprocent

1 liter 36.00 -

3.07 over 70 rumprocent

1 liter 48.00

Andre varer indtægt fuldstændig denatureret spiritus.

	afgift
3.08 af 50 rumprocent og derunder	1 liter 36.00 kr.
3.09 over 50 rumprocent, men ikke over 70 rumprocent	1 liter 40.00 -
3.10 over 70 rumprocent	1 liter 64.00 -

Anm. 1: Likører henhører under lbn. 3.09.

Anm. 2: Sprit, der indføres til apoteker til brug ved tilberedelsen af medicinalvarer, kan indgå til en afgift af 35 øre pr. liter, mod at apotekeren ved hver indførsel afgiver skriftlig erklæring på tro og love om, at det pågældende parti sprit udelukkende vil blive anvendt i nævnte øjemed.

Hvis sådan sprit denatureres af apotekeren til hospitalssprit efter nærmere af landsstyret fastsatte regler, vil der kunne ske tilbagebetaling af den erlagte afgift.

Sprit, der udleveres til påfyldning af skibskompasser, kan indgå til en afgift af 35 øre pr. liter efter nærmere af landsstyret fastsatte regler.

Ufuldstændig denatureret spiritus, der indføres af apoteker, kan efter nærmere af landsstyret foreskrevne regler indgå afgiftsfrit.

Øl:

3.11 Øl, der indføres fra Danmark og er af den art, at det ikke er højere beskattet end øl af den i lov nr. 111 af 1. april 1922, § 2, jfr. lov nr. 221 af 1. maj 1923, § 1, omhandlede skatteklasse II	1 liter 1.40 -
3.12 Andet	1 liter 2.00 -

Mineralvand m. m.

3.13 Mineralvand, limonade, citronvand o., desl. samt andre alkoholfri drikkevarer (d. v. s. med et indhold af højst 2.5 rumprocent alkohol), fremstillet af frugtsaft	1 liter 0.40 -

4. FOTOGRAFIKVISITTER.

- 4.01 Fotografirekvisitter, herunder fotografi-apparater og dele hertil, films, plader, lysfølsomt papir m. m. af afgift af værdien 30 %

5. GLASVARER.

- 5.01 Glasvarer, undtagen flasker, lampeglas, brilleglas, glasbøjer og ufolieret glas i tavler eller ruder af værdien 25 %

Anm: Glasvarer til fotografisk brug se lbn. 4.01.

6. GULVBELÆGNING O. L.

- 6.01 Linoleum, congoleum og anden lignende linoleumserstatning, expanco (korkparket), gummi, samt plastikbelægning og andet kunststof som f. eks. vinyl, villanyl o. l. i ruller og plader, dog undtaget parketbrædder og -slave, sten- og lerfliser og flydende stof til støbning på gulv som f. eks. linitol. af værdien 15 %

7. GUMMI

- 7.01 Dæk samt ringe og slanger til automobiler, motorecykler, cykler, traktorer o. l. af værdien 15 %

8. INSTRUMENTER SAMT RADIOMODTAGERE M. M.

- 8.01 Klaviaturinstrumenter også med indbygget spilleapparat og andre musikinstrumenter samt dele til sådanne. af værdien 10 %

Anm.: Flygler og klaverer henføres under foranstående løbe nr., selvom de ved indførelsen mangler enkelte bestanddele, såsom klaviatur eller mekanik og deslige.

Endvidere henføres herunder færdige rygge eller opbygninger (med eller uden strenge) til pianoer og flygler samt færdige harmoniumsmekanikker (bælg med påsiddende vindbrædt tonebord og klaviatur).

- 8.02 Radiomodtagere (dog undtaget radiomodtagere til radiotelefon), fjernsynsmodtagere, højttalere, radiolamper (radiorør), billedrør

samt dele og tilbehør dertil. Plader til mekaniske musikinstrumenter (dog undtaget Linquaafonplader), pladespillere, fonografer og lignende instrumenter samt dele og tilbehør, herunder stifter og indspillede eller indspillede plader og valser, mikrofoner, båndoptagere (dog undtaget diktafoner), samt dele og tilbehør dertil.

afgift

af værdien 30 %

9. KRUDT SAMT ANDRE TÆNDSTOFFER

Alt sprængstof, såsom skydebomuld, dynamit, nitroglycerin m. m., også fyrværkerigenstande, knaldhætter, fængelhætter, patronhylstre med fængelhætter, minetråd, friktions-svampe, friktionslys og al slags friktions-tændstikker og lightere.

9.01 Fyrværkerigenstande

af værdien 100 %

9.02 Al slags friktionstændstikker og lightere

af værdien 30 %

9.03 Andre varer

af værdien 10 %

10. KUFFERTER; TASKER M. M.

10.01 Alleslags kufferter, tasker, pengepunge, tegnebøger, dokumentmapper, penallhuse, nøglepunge, brillehylstre m. m. uanset materialets art, dog undtaget sådanne varer, der på grund af materialets art henhører under lbnr. 19.01

af værdien 25 %

11. LAMPER OG ELEKTRISKE INSTALLATIONSARTIKLER M. M.

11.01 Alle slags lamper, lysekroner, kandelabre, lampetter, lysestager, ampler, lygter, glødelamper, lysstof- og neonrør, standerlamper, klaverlamper, skrivebords-, natbords- og andre bordlamper, lysreklamer samt dele dertil, lampeskupler og lampeskærme, alt såvel i færdig som ufærdig stand

af værdien 25 %

Alle slags elektriske installationsartikler samt dele deraf, f. eks. afbrydere (dreje-, tumble-, hoved- og knivafbrydere, termostatafbrydere, olieafbrydere o. lign.), celskifttere, omskifttere, regulatorer, drøsselspoler, modstande, fatninger til elektriske lamper, håndlampestativer med isat fatning, armaturer, isolatorer, kontakter, kontaktpropper, rosetter,

sikringselementer, sikringspropper og -patroner, stikkontaktdåser, transformatorer, indføringsmuffer, kronemuffer, nipler m. m., dog undtagen installationsrør, overspunden tråd, el-målere og artikler, der vejer over 10 kg

afgift

af værdien 25 pct.

12. LEGETØJ

12.01 Legetøj og selskabsspil samt dele til sådanne varer

af værdien 50 pct.

13. LER-, FAJANCE- OG PORCELÆNSVARER

undtagen rør, mursten, tagsten, fliser o. l.:

13.01 Badekar, vaskekummer, klosetskåle, urinaler o. l.

af værdien 5 pct.

13.02 Andre varer

af værdien 25 pct.

14. FARVESTOFFER M. M.

14.01 Guld-, sølv-, bronze- og aluminiumspulver, pastelfarver, farvelader, alle farver i detail-salgspakninger, herunder farver formede som tabletter, kugler o. l., samt formede stykker til farvelader og deslige. Alle fernisser og politur samt med alkohol eller æter tilberedte farver (herunder zaponlak). Alle med olie, fernis, alkohol el. lign. tilberedte malervarer (herunder bonemasse og deslige) samt på anden måde fremstillede dejsfarver. Tegnekridt og tegnekul, almindelige blyanter og farvestifter samt tusch. Kalkerpapir og farvebånd. Blank- og anden lædersværtc i pakninger af ikke over 1 kg brutto. Al trykkerfarve undtagen.

af værdien 5 pct.

15. PARFUMER OG KOSMETISKE ARTIKLER,

herunder toiletmidler til hud-, hår- og mundpleje uparfumeret såvel som parfumeret samt al slags sæbe til toiletbrug såvel flydende som i håndstykker:

15.01 Sæbe, tandpasta eller -pulver

af værdien 15 pct.

15.02 Andet

af værdien 100 pct.

16. SPORTREKVISITTER

afgift

- 16.01 Lystfartøjer af forskellig slags, redskaber til kætkning, svømning, fod- og håndbold, tennis, bordtennis, badminton både inden- og udendørs, kroket o. lign.

af værdien 15 pct.

17. MANUFAKTURVARER

- 17.01 Gulvlæpper og gulvtæppestoffer
17.02 Garn og tråd med undtagelse af fiskesnøre, tovværk, sejl garn og sutursilke

af værdien 25 pct.

af værdien 20 pct.

Anm.: Spindestoffer af natursilke og kunstsilke afgiftsberigtiges som garn. Andre spindestoffer er afgiftsfrie.

Alle andre manufakturvarer, herunder metervarer, voksdug, trikotage og klædningsstykker, strømper, sokker, handsker o. lign., uanset materialets art, med undtagelse af filt, imprægneret med tjærestoffer f. eks. til tagbeklædning, isoleringsfilt, pudsefilt o. lign., smergellæred, fiskenet og færdige fiskegarn, hessian, sejl- og presenningsdug, grimer og gjorder, tvist, tvistaffald, vat, bandager, brokbind, gummistrømper, coloplastposer og færdiglavede plastikposer

af værdien 20 pct.

Anm.: Varer, der består af plastik eller andre kunststoffer, afgiftsberigtiges som manufakturvarer. Det er ikke en betingelse herfor, at varen er strikket eller vævet.

18. SPISEVARER

- 18.01 Fiskehermetik, undtagen hummer, krabber, krebs og rejer

af værdien 25 pct.

- 18.02 Fløde og kondenseret mælk, også i pulverform og under hermetisk lukke

af værdien 15 pct.

- 18.03 Al anden hermetik

af værdien 30 pct.

Anm.: Til hermetisk lukkede spisevarer henregnes også konserverede spisevarer, som indføres i flasker, glas, krukker plastik etc. til detailsalg.

- 18.04 Kager, biskuits, vafler o. lign.

af værdien 25 pct.

- 18.05 Chocolate og chocolatevarer, lakridsvarer samt konsumis, sukkervarer såsom karameller, bon-bons, marcipan, bolcher o. lign.

1 kg 4.00 --
af værdien 30 pct.

18.06	Sukker	1 kg 0,05
18.07	Te og teerstatninger	1 kg 0,70
<i>Ingredienser til konsumis:</i>		
18.08	Iscrememix	1 kg 3,00
18.09	Iscremepulver	1 kg 9,00
<i>Frugt:</i>		
18.10	Tørrede, spiselige frugter	1 kg 0,05
18.11	Nødder og mandler, også abrikos- og ferskenkerner	1 kg 0,20
<i>Kaffe og kaffesurrogater:</i>		
18.12	Rå kaffe	1 kg 0,80
18.13	Brændt kaffe, såvel umalet som malet, og kaffeextrakt	1 kg 1,00
18.14	Cikorie og alle andre brændte kaffesurrogater	1 kg 0,70
Anm.: Blandinger af kaffesurrogater og brændt kaffe henføres under lbnr. 18.13.		
<i>Kakao, såvel kakaobønner, kakaoskaller, kakao-smør som kakaomel (kakaopulver) og kakaomasse i blokke eller destige.</i>		
18.15	Uden sukkerindhold	1 kg 1,00
18.16	Med sukkerindhold	1 kg 4,00
		af værdien 30 pct.
<i>Krydderier:</i>		
18.17	Alle slags	af værdien 10 pct.

19. METALVARER

19.01	Arbejder af guld, sølv og platin samt arbejder af jern, stål og andre metaller, når de er forgyldte, forsølvede eller pletterede med ædle metaller, dog undtagen brillestel	af værdien 60 pct.

20. MØBLER O. L.

Møbler og møbeldele, butikks-, kontor-, klinik- og salonudstyr o. lign.	af værdien 15 pct.

21. PAPIR

21.01	Tapeter og tapetbortter o. lign. samt tapetpapir	af værdien 25 pct.
21.02	Spillekort	1 spil 4,00 kr.
Anm.: Cigaretpapir henhører under lbnr. 25.11.		
Papirvarer til fotografisk brug se under lbnr. 4.01.		

22. ELEKTRISKE APPARATER OG GASAPPARATER:

- 22.01 Komfurer, bageovne, kogeplader, kogere, vaffeljern, brødrister og lignende samt dele til sådanne. Varmeovne, vandvarmere m. v. Konsumismaskiner, køleskabe og fryseskabe, vaskemaskiner, opvaskemaskiner, røremaskiner, bøjemaskiner, støvsugere, strygejern og lignende husholdningsmaskiner. Barbermaskiner og lignende apparater til barber- og frisørsaloner. Højfjeldssole, massageapparater m. v.
- afgift
af værdien 10 pct.

23. FODTØJ

- 23.01 Fodtøj, alt slags, dog undtaget ortopædisk fodtøj
- af værdien 10 pct.

24. GALANTERI- OG BIJOUTERIVARER SAMT NIPSSAGER

- 24.01 Galanteri- og bijouterivarer samt nipssager, herunder såvel ægte som uægte smykker, perler, armbånd, brocher, kravebrystknapper, manchetknapper, ringe, slipsnåle, hals- og urkæder, hårspænder, nakkekamme, nåle o. l. pyntegenstande. Udstyr til rygeborde. Kunstige blomster, Bordpynt, vaser, bonbonnierer, nipsgenstande, statuetter, figurer, platter, relieffer og andre dekorationsgenstande. Julepynt. Skæmteartikler, herunder masker m. v. Pudderkvaste, pudderdåser, manicuregenstande, kamme, spejle og andet. Afgiften angår alle under dette lbn.nr. anførte varer uanset stoffets art, dog undtagen kunstige tænder, brillestel og emblemer o. lign.
- af værdien 100 pct.

25. TOBAK OG TOBAKSVARER O. A.

Cigaretter og cigarillos til en indkøbspris af:

25.01	35 øre pr. stk. eller derunder	100 stk. 15.00 kr.
25.02	over 35 øre, men ikke over 65 øre pr. stk.	100 stk. 25.00 kr.
25.03	over 65 øre, men ikke over 80 øre pr. stk.	100 stk. 35.00 -
25.04	over 80 øre pr. stk.	100 stk. 50.00 -
Cigaretter til en indkøbspris af:		
25.05	4.00 kr. pr. 100 stk., eller derunder	100 stk. 16.00 -
25.06	over 4.00 kr., men ikke over 6.00 kr. pr. 100 stk.	100 stk. 18.00 -

		afgift
25.07	over 6,00 kr. pr. 100 stk. Røgtobak til en indkøbspris af:	100 stk. 20,00 kr.
25.08	6,00 kr. pr. kg eller derunder	1 kg 20,00 -
25.09	over 6,00 kr. pr. kg Andre varer:	1 kg 40,00 -
25.10	Skråtobak og snustobak	1 kg 20,00 -
25.11	Cigaretpapir	1 stk. $\frac{1}{2}$ øyra
25.12	Piber, mundstykker o. a.	af værdien 25 pct.
26. URE		
26.01	Ure samt urkasser og dele til ure, undtagen tårnure og dele hertil	af værdien 30 pct.
27. VOGNE OG ANDRE BEFORDRINGSMIDLER SAMT VOGNMAGERARBEJDE.		
	Automobiler og motorcykler samt dele og tilbehør til sådanne, undtagen gummidæk, -ringe og -slinger.	
27.01	Motorcykler, scooters, personvogne	af værdien 90 pct.
27.02	Busser, indregistreret til mindre end 12 personer og personvogne til erhvervsmæssig befordring Anm.: Landsstyret fastsætter nærmere be- stemmelser med hensyn til udstyr, særmærke, godkendelse m. v.	af værdien 60 pct.
27.03	Busser til rutekørsel, indregistreret til mindst 12 personer, men ikke over 17 personer samt udstyret og godkendt til formålet	af værdien 40 pct.
27.04	Busser til rutekørsel, indregistreret til mindst 18 personer samt udstyret og godkendt til formålet. Ambulanser, brandbiler og inva- lidevogne.	af værdien 15 pct.
27.05	Last- og varevogne med en egenvægt af 1.500 kg. eller derover, Gaffeltrucks, dum- pers o. l.	af værdien 15 pct.
27.06	Last- og varevogne med en egenvægt under 1.500 kg	af værdien 80 pct.
27.07	Cykler, knallerter samt dele og tilbehør til sådanne, undtagen gummidæk, -ringe og slinger	af værdien 15 pct.
27.08	Andre varer	af værdien 15 pct.

§ 9.

Det er forbudt på Færøerne at fremstille de i § 1 nr. 3.01—3.10 nævnte afgiftspligtige varer samt at fremstille øl, der indeholder 2 $\frac{1}{4}$ vægtprocent alkohol eller derover.

§ 10.

Ved erhvervsmæssig fremstilling på Færøerne af øl, der ikke omfattes af bestemmelsen i § 9, samt af de i § 1 nr. 3.13, 18.05, 25.01—25.10 svares følgende afgifter:

a. Øl	afgift 1 liter 1.00 kr.
b. Mineralvand, limonade, citronvand o. dsl. samt andre alkoholfri drikkevarer (d. v. s. med et indhold af højst 2,5 rumprocent alkohol), fremstillet af frugtsaft	1 liter 0.20 kr.
c. Chokolade og Chokoladevarer, lakridsvarer samt sukervarer, såsom karameller, bonbons, marcipan, bolcher o. lign.	1 kg 5.00 kr.

§ 2.

Som nyt stk. 4 i § 21 indføjes:

Når sager angående overtrædelse af nærværende lov indbringes for domstolene, behandles de som politisager.

§ 3.

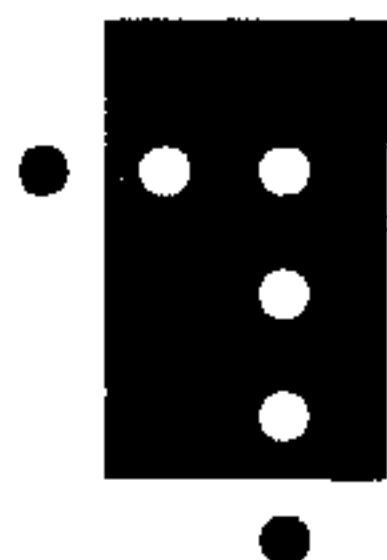
De foran omhandlede ændrede afgifter opkræves fra og med den 18. maj 1963. De ændrede indførselsafgifter opkræves af alle varer, der ikke af de afgiftsopkrævende myndigheder er tilladt udleveret indføreren til fri rådighed (afgiftskvittering eller udleveringsstilladelse), uanset om indførselen måtte have fundet sted inden den 18. maj 1963. Landsstyret bemyndiges til at give dispensation, hvor særlige omstændigheder gør det nødvendigt i den første uge.

Denne lov træder i kraft straks.

Erlendur Patursson
landsstyrimadur

J. P. Ellendersen

RED: 10 X

Nasjonalbibliotek

Nasjonalbiblioteket

National Library of Norway

Rana Division

N-8607 Mo i Rana

Telephone: +47 75 12 11 11 Telefax: +47 75 12 12

